This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 06183066 1

Copy 2

13
~~1179 a~~

IBLIOTHECA
HISTORICA

INSTRUCTA

A

URCARDO GOTTHELF STRUVIO

AUCTA

A

CHRISTI. GOTTLIEB BUDERO

NUNC VERO

A

ANNE GEORGIO MEUSELIO

ITA DIGESTA, AMPLIFICATA ET EMENDATA,

T PAENE NOVUM OPUS

VIDERI POSSIT.

Voluminis IV Pars I.

LIPSIAE,

VMTV LIBRARIAE WEIDMANNIANAE.

MDCCLXXXIX.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX
TILDEN FOUNDATIONS

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

INDEX
CAPITUM ET SECTIONUM.

CONTINUATIONIS I LIBER II.
SCRIPTORES DE REBUS VETERIS ITALIAE.

CAPUT I.

...tores generales pag. 1

CAPUT II.

...tores de rebus veteris Italiae ante Romanos ſpe-
...es 10

CAPUT III.

Sc...ores de rebus Etruſcis 12

CAPUT IV.

...tiones ſcriptorum rerum Romanarum 49

CAPUT V.

...tores de geographia imperii Romani.

Sectio I.

...ptores de geographia imperii Romani veteres.
A. Collectiones 126
B. Scriptores ſinguli 127

Sectio II.

...tores de geographia imperii Romani recentiores 132

CAPUT VI.

...tores ad introductionem in hiſtoriam Romanam
...ucentes 135

CAPUT VII.

Scriptores de hiſtoria antiqua Romana generales.

Sectio I.

...tiones ſive corpora et fragmenta hiſtoriae Ro-
manae ſcriptorum 138

Sectio

Sectio II.

Scriptores hiſtoriae Romanae generales antiqui

Sectio III.

Scriptores hiſtoriae Romanae generales recentiores

CAPUT VIII.

Scriptores de origine Romanorum et Urbis

CAPUT IX.

Scriptores de hiſtoria Romanorum ſub Regibus

CAPUT X.

Scriptores de hiſtoria Reipublicae Romanae ſub Con
libus et Triumviris usque ad Auguſtum Imperator

*Scriptores veteres et recentiores, qui vitam Cice
nis ex inſtituto ſcripſerunt*

*Scripta varia de Ciceronis laudibus, vita, ſtud
moribus, exilio, et morte*

CAPUT XI.

Scriptores hiſtoriae Auguſtae ſ. Imperatorum Ro
norum.

Sectio I.

Scriptores, qui hiſtoriam Imperatorum Romanorum
C. Julio Caeſare vel Octaviano Auguſto ordiuntu

A. Scriptores veteres 3
B. Scriptores recentiores 3

Sectio II.

Scriptores hiſtoriae imperatorum Romanorum ce
temporis 3

Sectio III. ſcriptores ſingulorum imperatorum Ro
et ſectio IV, ſcriptores de eorundem nominibus, a
pellationibus, honoribus etc. ſiſtentes proxime ſucc
dent, cum ſcriptoribus de antiquitatibus Rom. ac
hiſtoria Byzantina.

BIBLIO

VIRO
PERILLUSTRI AMPLISSIMO
DOCTISSIMO

CHRISTIANO GOTTLOB
HEYNIO

DOCTORI PHILOSOPHIAE

[illegible]SILIARIO AUL. REGIS M. BRITANN. ET
[illegible]TORIS BRUNOVICO-LUNEBURGENSIS,
[illegible]ESSORI RHETORICES AC POESEOS
[illegible]TTERARUM UNIVERSITATE GOTTIN-
[illegible] PUBLICO ORDINARIO, SOCIETATI
[illegible]GIAE SCIENTIARUM GOTTINGENSI
AB EPISTOLIS ETC. ETC.

[illegible]AMENTO REIP. LITTERARIAE IN-
[illegible]NI, STATORI BONARUM ELEGANTIO-
[illegible] DISCIPLINARUM IMMORTALI,
[illegible] GRAECARUM ETRUSCARUM ET
ROMANARUM SCRUTATORI SA-
GACISSIMO

PRAECEPTORI OLIM SUO
[illegible]NC FAUTORI ATQUE AMICO
AESTUMATISSIMO

[illegible]NC BIBLIOTHECAE HISTORICAE
[illegible]TEM TANQUAM TESSERAM ANIMI
ERGA BENEFICIA GRATI QUA-
LEMCUNQUE

D. D. D.

AUCTOR.

BIBLIOTHECA HISTORICA.

CONTINVATIONIS I. LIBER II.

SCRIPTORES DE REBVS VETERIS ITALIAE.

CAPVT I.

SCRIPTORES GENERALES.

Multa huc pertinentia ſcriptores generales de rebus Romanorum veterum ac de re- ...blicis medii et recentioris aevi in poſterum ...endi, quoque narrant. Nos vero hoc loco, ...ngulari ſtudio res Italiae antiquioris in uni- ...m proſecuti ſunt, ſolummodo enumeramus. ...mus, quem hoc negotio functum ſcimus, ABRAHAMUS ORTELIUS, Antverpianus, ...hus ſaeculi XVI illuſtris, qui exhibuit *Ita- ...iquae ſpecimen*. Antverp. 1584. ibid. 1595. In quo veteris Italiae urbes in primis deſcri- ...r. Laudatur ejusdem *Italica Gallia, ſeu ...isalpina*. ibid. 1590. fol. Ortelius.

Caſella. PETRI LEONIS CASELLAE (*Equitis N*
litani ſaeculi XVI.) de primis Italiae colonis l
De Tuſcorum origine et republica Floren
Elogia illuſtrium artificum. Epigrammata e
ſcriptiones. *Lugduni* 1606. 8. Liber ſeu p
libellus de primis Italiae colonis huc ſpectans
ſtat etiam in Theſ. Antiqq. Ital. Graevii et l
manni T. I. — Auctoris tota res eo nititur
demonſtret, quis Italiae fuerit ſtatus ante Ro
tempora, ubi origines diverſarum poſtea apud
manos notarum familiarum eruere conatur, r
tos ritus declarare: multa tamen ex fabulis p
alia ex cerebro fingit, ſaepiſſime fide nititur
cillante. Ita STRUVIUS in Bibliotheca a
qua a. 1705. p. 360.

Cf. CLEMENT. T. VI. pag. 363 ſq. qui ſimul la
TOPPII Bibl. Neapol. p. 251.

Cluver. * PHILIPPI CLUVERII (*Gedanenſis, Geo*
phi et Hiſtorici Lugduno-Batavi † 1623.) Italia
tiqua tabulis geographicis illuſtrata. *Lugd.*
1624 *). II Voll. in fol. Cum annotationi
LUCAE HOLSTENII (adiectae ſunt *Caroli a*
Paulo Geographiae ſacrae, *Amſt.* 1704. fol. t
repetitae) *Romae* 1666. 8. Contracta opera J
HANNIS BUNONIS methodo, verbis et tab
geographicis auctoris retentis, *Guelſerbyti* 16
4. — Auctor, geographus nobiliſſimus, *Bri*
niam, Scotiam, Galliam, Germaniam et *Italiam* r
ſemel, et ultimam quidem aliquando pedibus p
agravit. In Italia inter ipſos etiam Cardina
admiratores ſui invenit, quique eum retinere r
rifice cuperent. Nam commendabant illum e

*) Editio alia, quae a Struvio aliisque a. 1616. prodi
dicitur, figmentis adnumeranda; opus enim, de
hic ſermo, poſt auctoris mortem lucem adſpexit.

ritia rerum geographicarum, et linguarum
ae. Latinae, Belgicae, Germanicae, Galli-
licae, Bohemicae, Hungaricae, Polonicae
icae. In hoc opere, hodie rareſcente, non
Italiae antiquae ſtatum generalem, ſed et-
ularum provinciarum, qualis ſub Roma-
, docte et accurate deſcribit. Paſſim, ut
a ſe elaboratis libris, conjecturis nimium
re videtur.

MUNDI DICKINSONI Diatribe de Noae Dickinſon.
u in Italiam. *Oxonii* 1655. 8. Et cum
n Delphis Phoenicisſantibus, *Lipſ.* 1670.
— Liber eruditione varia aeque ac nugis
a.

EODORI RYCKII Diſſertatio de primis Ryckius.
e colonis et Aeneae adventu; ad calcem
m et caſtigationum poſtumarum *Lucae Hol-*
n Stephani Byzantii Ἐθνικα (*Lugd. Bat.*
fol.) — Diſſertationis occaſio nata ex
ELIS BOCHARTI epiſtola, Cadomi a. Bochart.
Francogallice ſcripta, et a *Joanne Scheffero*
a. Latine edita. In qua cum doctiſſimus
it Phil. Cluverium probare inſtituiſſet, Ae-
numquam in Italiam veniſſe, ſed a Roma-
ud ita fuiſſe creditum, nobilitati et vetu-
entis ſuae adſtruendae ſtudio, ut nimirum,
a humanis miſcendo, primordia ſua facerent
ora et clariora; Virgilium primum hanc
am non excogitaſſe, ſed omnes, qui hiſtori-
ae ejus tempora compoſuerunt, originem
orum ita tradidiſſe: pro fabula autem ha-
m illud omne, quod proditum vulgo eſt de
e Aeneae in Italiam et progenie ipſius ad
um, urbis Romae conditorem. Haec et
rem plura cum eruditis argumentis oſten-
Bochartus, cum diſſertatione hac adverſus

ipſum inſtituta Ryckius impugnandum putav fundamenta, quibus innixus fabulam eſſe tr convellit, Aeneamque cum Trojanis ſuis p flammis elapſum in Italiam navigaſſe, ibiq gnum Albanum condidiſſe probat, et ſeriem porum ac regum exhibet. Ut vero ſtatus I qui ſub Trojanorum adventum fuit, magis ſceret, de primis Italiae colonis, Aboriginibu culis, Umbris, Liguribus, Auſonibus, Oſci laſgis, Oenotris, Tyrrhenis, aliisque; de item Albano, a Trojanis condito, ex cujus imperium Romanum eſt conſtitutum, ex o auctoribus depromta haud vulgaria affert.

Cf. Acta Erud. a. 1684. p. 487 ſqq.

Giorgi ſ. Georgius. DOMINICI GEORGII (*Bibliothecae Cardinalis, Ottoboni, poſtea Cardinalis Imp Praefecti* † *Romae* 1747.) de antiquis Italiae tropolibus exercitatio hiſtorica. *Romae* 1724. Impugnatur potiſſimum ſententia *Scipionis M* qui in hiſtorica diſquiſitione *de antiqua urbis V dignitate*, Italico ſermone a. 1719. typis deſc In Italia, Romano imperio vigente, nullam u praeter Romam metropoleos jure donatam tueri ſtuduit. Poſtquam auctor in capite vocabuli Metropoleos, a Solino primum in tium invecti, ſignificatione, et de urbe p quid apud Graecos ſignificet, nonnulla a ſtatim capite II. Maffeium aggreditur, et, hic de Cenomanis eorumque in Italia urbe p pe, ac de Venetorum finibus vulgavit, ſigil expendit. Nempe Livius, L. V. c. 34, 35 G rum in Italiam tranſitum deſcribens, manum nomanorum conſediſſe tradit, ubi nunc Brix Verona urbes ſunt; Ptolemaeus et Juſtinus V nam quoque Cenomanis adſcribunt; et Cat

im matrem Veronae dicit. Maffejus ergo, ae dignitatem propugnaturus, omnes intenavos, ut locum Livii corruptum, et pro *Ve*ſuponendam eſſe *Cremonam;* Ptolemaeum et hallucinatos, diſtichon vero Catulli ſpuſſe, evincat. Georgius vero, haec omnia injuſteque diſputata eſſe, docte et egregie ſtrat. Porro, cap. III et IV. adverſus Maſdiſſerit de metropolibus Italiae ante Auguſti, nec non de diviſione Italiae ab Auguſto, o et Diocletiano inſtituta, et Correctores ae Aureliani tempora Italiae praefuiſſe it. Cap. V. de ſede Rectoris provinciae et tropolibus orientalibus agit, et cap. VI. de ae Italiae per Conſtantinum ſtabilita; ubi in XVII provincias diviſam eſſe, et octo ex his a Conſularibus, ſeptem a Praeſidireliquas duas a Correctoribus rectas: dero Vicario urbis Romae, et reliquas ſeptem Vicario ſubjectas fuiſſe, tradit. Singularovinciarum fines et metropoles auctor ſoldicat, et Conſulares ac Correctores, quos e potuit, ex veteribus monimentis enume- Cap. VII et ſequentibus usque ad Cap. XIX. XX reliquas celebriores Romani Imperii es, inter ipſos Auguſtos factas, proſequiperſpici poſſit, quibus Italia obvenerit, at- limites et provincias poſt everſum Rom. deſignandas, deſcriptionem Italiae, quam mus Ravennas, qui ſeptimo ſaeculo flolibris Geographiae edidit, tum aliam, quam Diaconus, Warnefridi filius, confecit, atm porro, quam Otto Friſingenſis, et ex otherus poëta ſaec. XII vulgarunt, inſerit que. Cap. XXI. Maffejum, Italiae fines greſſum, in Hiſpanias et Gallias proſequi-

 tur,

tur, et in his Imperatorum aevo metropoles ſi
luculenter demonſtrat. Denique in Cap. X
ſubjungit, neminem de Romana ecclesia bene
reri, qui in Italia metropoles expungat, atque
novo veluti invento acerrimas lites, a Gothi
do et Salmaſio excitatas, de ſuburbicariis pro
ctis, componere cupiat. Romanam enim ec
ſiam in Epiſcopis et Metropolitanis conſtitu
Imperii Romani politiam et civilem provinci
ordinem non ſervaſſe, Aquilejenſis, Mediola
ſis et Ravennatenſis Metropolitarum exem
evincit.

Cf. Acta Erud. a. 1725. p. 293 ſqq.

Maffei. SCIPIONIS MAFFEII *degl' Itali primitivi*
De hoc libello agemus infra in capite de ſcript
bus rerum Etruſcarum.

Freret. FRERET *Recherches ſur l'origine et l'anci hiſtoire des différens peuples d'Italie;* in *Hiſ l'Acad. des Inſcriptt.* T. XVIII. p. 72 — 114.
Ex Italiae ſitu naturali hominumque primo
vivendi ratione auctor varias elicit conjectu
ingenioſas, ſecundum quas primi Italiae inc
minime per maria ibi advenerint, ſed e vic
Alpium, cum ex partibus ſeptentrionalibus,
meridionalibus. Ita ſenſim in Italiam immigr
Illyrios, Iberios ſ. Hiſpanos, Celtas ſ. Gallos,
laſgos ſ. Graecos, Tuſcos ſ. Etruſcos, demonſ
re nititur. Adiicit ſententiam ſuam de primis
tiis rei maritimae apud Romanos.

Geſchichte der Umbrier etc. *Die Geſchichte der Umbrier und Sabiner,*
einer Nachricht von den übrigen älteſten Völker Italien; in *Erläuterungsſchriften zur allgeme Welthiſtorie* (Halae 1750.4.) T. III. p. 1* — 40*
Eſt particula operis Anglici vaſti, in quo hiſt
univerſa fuſe deſcribitur, et quidem ex ejuſ

-one recentiore Theotiſce reddita atque *Baum-* -*nii* annotationibus illuſtrata. Copioſius dis- -ur de Umbris et Sabinis: parcius de Oſcis, -nibus, Liguriis et Oenotriis.

-ARIO GUARNACCI, *Votante e Decano della* -*ra di Giuſtizia di Roma* († 1785.) *Origini* -*e, o ſiano Memorie Iſtorico-Etruſche ſopra l'* -*ſmo regno d'Italia, e ſopra i di lei primi abi-* -*nei ſecoli più remoti* T. I. Lucca 1767. T. II. -eod. T. III. ibid. 1772. fol. cum multis figg. — Opus vaſtae eruditionis lectionisque -plicis, uſu vero artis criticae ſanae plane de- -m, cujus auctor aliorum hypotheſes ac fig- -a novis impugnat. Prima germina nationis -e conjecturarum ope inveſtigare conatur. -n poſt diluvium Noachicum Italiam ab Java- -ejus filio Kitthim cultam fuiſſe, Tuſcosque -truſcos antiquiſſimam Italiae gentem, quid? -Phoeniciis et Graecis antiquiorem exſtitiſſe -emque Italiam iisdem paruiſſe ſibi perſuadet. -operi praemittitur introductio in cultum an- -atum Etruſcarum; ubi inter alia quaeritur, -modo Italia ante Romuli tempora ſe habuerit? -n Graecia primum ex Italia, an Italia ex Grae- -colas acceperit? E fabulis veram rerum fa- -eruere auctor ſtudet: ingenio autem ubique -nimium indulgere videtur. Liber operis pri- -s totus fere in eo eſt, ut regnum iſtud Etru- -n vetuſtiſſimum in Italia explanetur primique -e incolae indagentur. In libro ſecundo agi- -e Pelasgis, capiteque tertio exhibetur index -nologicus rerum ab iisdem in Graecia et in -a geſtarum. Liber tertius ſiſtit diſquiſitiones -e primis Siciliae habitatoribus, et vel in hac -a auctor Etruſcos ſuos odoratur. Libro -rto idem ſcrutatur in adventum Lydiorum in Itali-

Guarnacci.

Italiam, ſingularique ſtudio differit de Phoen
Quintus liber, quocum Volumen ſecundum
pit, agit de prima et antiquiſſima lingua Gra
ex auctoris ſententia filia Etruſcae. Libro ſ
copioſiſſime diſputatur de numis Etruſcis, ſi
que de lingua Etruſcorum, ubi auctor vehen
ter Maffeium increpat, Paſſerium vero mod
tius refellere ſtudet. Liber ſeptimus verſatur
ca Etruſcorum artes et diſciplinas. Quas
tempora Periclis et Alexandri M. in Italia egr
floruiſſe, easdemque Graecos ab Etruſcis acc
ſe, auctor demonſtrare ſummo, vano autem
te, ſtudio adnititur. Volumine tertio ea, qua
duobus prioribus expoſuit, originem maxime
lorum antiquiſſimorum, novis argumentis adſ
ere et exornare ſtudet.

Cf. (HEYNIUS) in *Götting. gel. Anzeig.* a. 1
Zugabe p. 145 — 149. 161 — 164. (LE BRI
in Gatterери *allgem. hiſt. Bibl.* T. XV. p. 136 —

Durandi. JACOBI DURANDI *Saggio ſulla ſtoria d
antichi popoli d'Italia.* Turino 1749. 4. — H
ut Freretus fere, Italos in primis ab Illyriis de
cit, Italiamque e partibus ſeptentrionalibus ex
ditione terreſtri primos incolas nactam eſſe co
tendit.

Bardetti. STANISLAI BARDETTI (Jeſuitae et Th
logi Mutinenſis † ante a. 1769.) *dei primi abitat
d'Italia. Opera poſtuma.* Modena 1769. 4.
A Gallis et Germanis ortos eſſe Italos, tempo
que Deucalionis Italiam terra habitatores accepiſ
hic ſcriptor arbitratur. Idem ulterius comprob
re niſus eſt libro ſequenti:

*Della Lingua, de' primi abitatori d'Italia. Op
ra poſtuma del P.* STANISLAO BARDETTI
Modena 1772. 4. Adjecta eſt auctoris vita,
qu

hujus et ſuperioris libri *αὐθεντίας*, de qua du-
tatur, aſſeritur.

Jac. DURANDI *dell' antico ſtato d'Italia; vi* Durandi.
giungono diverſe Ricerche geografiche ſulla Gal-
lia. Torino 1772. 8. — Examen ineſt
dettiani prioris. Additae ſunt obſervatio-
per primis navigationibus in mari mediterra-
, praecipue ratione littorum Graecorum et
rum.

Delle origini Italiche di Monſign. Mario Guar- Delle origini etc.
Eſame critico, con una apologetica riſpoſta, ed
una lettera del Ch. Sign. G. C. Amaduzzi.
ezia 1773. 4. Examinis ratio ſententiaque
is nos fugit.

CAPUT II.

SCRIPTORES DE REBUS VETERI ITALIAE ANTE ROMANOS SPECIALES.

Maſſa. ANTONII MASSAE *Galleſii (ICti Neapolita* de origine et rebus Faliſcorum liber. *Ro* 1546. 4. Editio auctior ibid. 1562. 4. Et Theſ. Graev. T. VIII. Et in *Andr. Schotti* Ita illuſtrata.

Mazzocchi. *Veio diſeſo, diſcorſo di* DOMEN. MAZZO CHII, *ove ſi moſtra l'antico Veio eſſer hoggi civ Caſtellana.* In Roma 1646. 4.

Lettera e apologia del diſenſor di Veio. Roma 1653. 4.

Lettera e apologia del diſenſor de Veio (Dom. Ma zocchi) *dove ſi riprovano molte oppoſitioni fatte dall' inveſtigatoſe dell' iſteſſo Veio.* In Roma 1653.

Nardini. *L'antico* Veio, di FAMIANO NARDIN *diſcorſo inveſtigativo del ſito di quella città.* In R ma 1647. 4.

La Scopetta, Apologia di GIOV. DOMINIC

Perazzi. PERAZZI, *in diſeſa dell' antiquo Vejo di Famia Nardini.* In Ronciglione 1654. 4.

Ricchi. ANTONII RICCHII *la Reggia di Volj* Napoli 1713. 4. — Libris duobus auctor et in perium omne Volſcorum, et vetuſtiſſimae Volſc rum civitatis Corae notitiam pleniorem, exhibu

Corſignani. PIETRO ANTONIO CORSIGNANI, *Veſco di Venoſa* († 1751.) *Reggia Marſicana, ovvero M morie topografico-ſtoriche di varie Colonie, e Cit antichi e moderne della Provincia de' Marſi, e di V leria. Compreſe nel vetuſto Lazio, e negli Abruzz colla deſcrizione delle loro chieſe e immagini miracol ſe, e delle vite de' Santi, cogli uomini illuſtri, e la ſer*

.. Veſcovi. Diviſa in due Parti. Napoli 1738. 4. — Pars operis prior ſolummodo huc pertinet, utpote qua origo veterum Marſorum et regiones, ab iis cultae, inveſtigantur ac deſcribuntur.

PETRI LUDOV. GALLETTI *Gabio, antica città di Sabina, ſcoperta ove è ora Torri, ovverò le Grotte di Torri, diſcorſo; in cui ſi ragiona ancora de' SS Martiri Getulio e Giacinto; con varie notizie di ... luoghi circonvicini.* Roma 1757. 4. Galletti.

MICHELE CATALANI *dell' origine dei Piceni diſſertazione.* In Fermo 1777. fol. — Auctor ... loco refellit opinionem eorum, qui Picenos ... Etruſcis ortos fuiſſe ſtatuunt, ſive qui regem ...dam Picum Picenorum parentem ſomniant, ... ducibus Strabone et Plinio, eosdem Sabinorum progeniem fuiſſe contendit. Poſtea inquirit ... cauſſam veroſimilem migrationis hujus gentis e terra Sabina, in viam, qua egreſſa, atque in regiones ab ea cultas, quam hodie Marchiam Anconitanam vocamus. Admixtae ſunt conjecturae ... etymologiae inanes haud paucae. Catalani.

IOSEPHI COLLUCCI *della antichità Picene.* In Fermo 1786. fol. — Praeter titulum nihil de hoc libro adhuc nobis innotuit. Collucci.

CAPUT

CAPUT III.

SCRIPTORES DE REBUS ETRUSC

Poſtellus. GUILIELMI POSTELLUS de Hetruriae reg nis originibus, inſtitutis, religione et mc bus, et in primis de aurei ſaeculi doctrina et v praeſtantiſſima, quae in divinationis ſacrae uſu p ſita eſt. *Florentiae* 1551. 4. Et in Graevii Th antiqq. Ital. T. VIII. P. I. p. 1 ſqq. — Opuſc lum rariſſimum, ut omnia fere Poſtelliana, q vero etiam facile carere poſſis.

Caſella. PETRUS LEO CASELLA de Tuſcorum o gine et republica Florentina; cum *ejus* libro, a tea Cap. I. laudato, de primis Italiae colonis.

Ethruſcarum antiquitatum fragmenta, quib urbis Romae, aliarumque gentium primord mores et res geſtae indicantur, a CURTIO I Inghiramus. GHIRAMO reperta Scornelli, prope Vulterrai Duplex index omnia edocet. *Florentiae* 163 fol. *Francofurti* Anno Salutis 1637. Ethruſco v ro 4495. fol. — Editio poſterior, quae Franc furti prodiiſſe dicitur, typis chartaque teſtibus e iam in Italia curata; forte titulo ſolummodo mu tato, quod ii, quorum utriusque rariſſimae editic nis inſpiciendi copia, veriſſime diiudicare poterun Foetus litterarius ipſe ſingularis prorſus conditic nis! Primum dubitatur de auctore, utrum Inghi rami nomen verum ſit, an fictum. Alii *Thomat* quendam *Phaedram* ſ. *Foedrum*, alii *Guilielmum Po ſtellum*, rurſus alii *Paganinum Gaudentium*, id ſib nominis adſciviſſe opinantur. Ipſe, quisquis ill demum ſit, narrat, nobilem quendam Inghiramum ſaeculo X. tempore Ottonis II Imp. e Saxonia in feriore in Italiam perveniſſe, arcemque Scornellum prope Volaterram occupaſſe; huic circa a. LX ante Chriſtum natum, Catilina Romae furente, Scor-

…mello praefuiſſe quendam *Proſperum Feſula*-…vatem, qui antiquitates Etruſcas conſcripſe-… Quas, cum arte ſua vaticinandi praeſagiſſet, …m a Romanis captam ac deletam fore, diſſe-…s CIX thecis, a corruptione immunibus, oc-…aſſe atque in terram infodiſſe, ulterius expo-… Addit, ſe, Curtium Inghiramum, e poſteris …rami iſtius priſci, a. 1635 thecas iſtas caſu …iſſe, ſummo labore illas eruiſſe, easdemque …inando II, Duci Florentino, obtuliſſe, et …e ſunt reliqua. Mox aeri typisque mandavit …nta commentarioque illuſtravit. Omnia per …uor libros ſunt diſtributa. Primum comple-…r ipſa ſcripta ſeu volumina CIX (*Scarith* ab …re vocantur). Ineſt porro hiſtoria praeci-…rum Etruriae urbium; narratio Proſperi Feſu-… de variis Etruſcarum litterarum formis; bre-…s hiſtoria regum Tuſcorum, quorum nomina …ximam partem ficta videntur. In fine hujus …riae leguntur haec verba: *Haec ego* Elbius …nus *Augurum Praefectus collegio donavi.* In-…entem hiſtoriam Lucumonum *Aruns* quidam …*ronius* elaboraſſe dicitur, cujus continuatio ad-…a *Oreno* cuidam ex familia *Maſſa* adſcribitur. …a continuatores ex collegio augurum nominan-… In calce hujus libri additum eſt fragmentum …oriae Praefectorum Romanorum Volterrae, … hoc loco Praeſides ſive Praeſidentes vocantur. Liber ſecundus ſiſtit fragmentum hiſtoriae Roma-…e antiquiſſimae; teſtimonium Romani cujus-…m, Q. *Valerii Flacci* de meritis Etruſcorum erga …manos ope multarum rerum ab iſtis inventa-…rum, quibus etiam — riſum teneatis! — chartae …ae confectio accenſetur. Sequuntur moni-…menta nonnulla linguae Etruſcae; fragmenta …uaedam hiſtoriae Lucumonum a diverſis aucto-ribus;

ribus; collectio ſententiarum et vaticiniorum P ſperi Feſulani; numus argenteus; inſcriptio bulae plumbeae inſculpta; relatio de rebus ſtis Syllae; catalogus primorum Italiae inco rum urbiumque et coloniarum Etruſcaru Additum eſt breviarium hiſtoriae totius Itali inde a Noa usque ad triumviratum Romani ultimum, auctore *Lucio Velio.* Libro tertio hibetur monimentum pervetuſtum Vadimonis c jusdam, Etruſca lingua expreſſum; cum va adnexis teſtimoniis; verſione etc. Adjecta collectio legum religioſarum et civilium Etruſc rum; porro epiſtola Pontificis Maximi, in q leges Hebraicae commendantur etc. Libro qua to exhibentur formulae variae ſolennes in cr ando Magiſtro Augurum; collectio ſententiaru et proverbiorum; argumentum carminis epi Etruſci, a Proſpero Latine redditi; ſententiae al quot et vaticinia hujus Proſperi; hiſtoriaequ Italiae ante laudatae ultima pars ſerius repert Initia plurimorum monimentorum editor aeri in cidi curavit iisdem formis, quibus illa repererat Ipſe interpretationem harum formarum dar non auſus eſt; quod et alii vix tentabunt, cun valde diverſae ſint ab iis, quae in aliis iisque ve ris monimentis Etruſcis conſpiciuntur. Ante quam ſcripta, in quibus figmenta operis Inghi ramici deteguntur, enumeramus, audiamus ju dicium *Joh. Oweni* in Θεολογȣμενοις p. 318 „Inter innumera fraudis hujus quae ubivis ex ſtant, non veſtigia quidem, ſed expreſſa teſtimo nia, fabulam illam operoſiſſimam de Proſpero Feſulano, quam ſub titulo Antiquitatum Hetru riae edidit Curtius Inghiramus, reponendam cenſeo.. Ex eo uno autem diſcat lector, quantum operis, ſtudii, ſumtus impendere parati ſunt,

qui-

...us in animo eſt fallacias tendere, atque alios ...adem impellere. Globulos quidem, quos ...orat, inque iis hiſtorias, rerumque figuras, ... edidit, virum generoſum reperiſſe equidem ... negarem. Neque enim quenquam homi... adeo perdite ſceleratum et nequam fuiſſe, ...mo longam fabulam alios decipiendi cauſſa ...ret, et pertexeret, deinde ſe non finxiſſe ...t, aequum eſt, ut ſuſpicemur. At vero ...n opus, viri neque doctrina indigentis fig...um et luſum fuiſſe, qui globulos illos in ...a recondidit, nolo ſuſpicari, cum res mani... ...it. Innumera ſunt, quae impoſturam pro... ..., nam ut in tam longa fabula tam ſibi con... ...s, ita circumſtantiarum memor eſſet, ut ubi... ... τὸ πρέπον obſervaret, paene erat impoſſi...ile." Neque vero ab hoc loco alienum ...uid de his ipſis Antiquitatum Etruſcarum ...cunque fragmentis *Reineſius* ſenſerit, in...are. Ait quippe in Eponymologico Mſcpto ... CAECINA: „Nec enim prorſus commen...a ea ſunt, ut videbatur nonnullis, ſed cum ...anis maximam partem conſentiunt, eaque ...de ſupplent et illuſtrant; aevi tamen non ...mi." *)

... VOSSIUS de Hiſtoricis Latinis p. m. 41.
Hamburg. *Bibl. hiſt.* Cent. I. p. 89 - 93.
(BAUMGARTENII) *Nachrichten von einer Hall. Bibl.* T. VIII. p. 297 — 308.

Singulari ſtudio Inghirami opus impugnatur ... defenditur in ſequentibus libellis:

VINCENTII RENERII (*Genuenſis*, *Ordinis* ...*atis Oliveti ſocii*) Diſquiſitio aſtronomica de Etru-

*) Debemus hunc locum Onomaſtico Saxiano P. IV. p. 423.

Etruſcarum antiquitatum fragmentis, Scornelli prope Vulterram repertis. *Florent.* 1638. 4. Contra quam prodierunt:

Ad antiquitates Etruſcas, quas Volaterrae nuper dederunt, Obſervationes, in quibus Diſquiſitionis aſtronomicae de Etruſcarum antiquitatum fragmentis auctor quoque notatur. *Amſtelod.* 1639. 12. — Alii harum plagularum auctorem fuiſſe HENRICUM ERNSTIUM, alii, PAGANINUM GAUDÉNTIUM, ſuſpicantur: Poſteriorem tamen fuiſſe, magis eſt credibile. *Joh. Rhodius* enim eas Gaudentio, Prof. Piſano, deberi, a Franc. Maria Cettino, Gaudentii collega, aliisque edoctus, huic easdem diſerte vindicavit, non ſolum in colloquiis familiaribus, ſed in *Scopulis* etiam *Latinitatis ἀνεκδότοις*, immo in *Notis* quoque *ad Scribonium Largum* editis. v. JOH. MOLLERI Hypomnemata ad Bartholinum de ſcriptis Danorum p. 240 ſqq. add. ejusdem Spicilegium Hypomn. p. 18 ſqq. Cf. JUGLERI *Beyträge zur juriſt. Biographie.* T. V. p. 336 ſqq.

Allatius. LEONIS ALLATII Animadverſiones in Antiquitatum Etruſcarum fragmenta, ab Inghiramo edita. *Pariſiis* 1640. 4. *Romae* 1642. 12. — Non ſingulari hoc libro Allatius Inghiramum refellere voluit: eſt potius operis majoris de libris apocryphis particula, cujus apographum redemtor libri nactus eſt, eamque auctore inſcio, ut videtur, atque mendoſe ſatis typis mandavit. Allatius ipſe dubia nimis multa coacervavit; dum enim omnia fere quae excogitare poſſet, maximi et minimi momenti, commiſcuerit, rei ſuae damnum paene intulit. Editioni Romanae ſubjuncta eſt *Allatii* animadverſio in *Alphonſi Ciccarelli* libros et auctores ab eo confictos.

Cf. BAUMGARTEN l. c. p. 308 — 313.

Quum

m ſtatim anonymus quidam, nomine
ACADEMICI aſſumto, Inghiramum
re conaretur (in *Lettera ſopra libro*
di L. Allacci, ſcritta per le Spento
ro ſepolto. In Fiorenza 1641. 4.) ſcri-
oc ſingulari epigraphe inſignitum: BEN-
URKHUNDURKHUS, *Slavus*, in *Spenti*
ici ſepulti epiſtolam pro antiquitatibus
Inghiramiis contra *Leonem Allatium.* Co-
1642. 8. Nonnulli ipſum Allatium ſub
nymo iſto latere arguunt, alii ejus ami-
ICHOFERUM, Jeſuitam. Cui iterum op-
tur ſcriptum ſequens:
rzo di CURZIO INGHIRAMI *ſopra le*
ne fatte alle antichità Toſcane, diviſo in
ttati. In Fiorenza 1645. 4.
entiore adeo aevo liber huc pertinens
, ſecundum titulum modo nobis notum:
ti raccolti dal Sign. Canonico NICOLO
LISCI, *intorno alle antichità Toſcana di* Liſci.
Inghirami. *In Fiorenza* 1740. 4.

⁂

THANASII KIRCHERI Iter Hetruſcum, Kircher.
etruriae cum priſcae tum poſterae origo,
atura deſcribuntur. *Amſtelod.* 1675. fol. —
t auctor quaedam huc pertinentia, licet et
ora acceſſerint. Caeterum cum omnes
ircheriani rari ſint, hunc omnium rariſſi-
credimus, quia optimi bibliographi, quos
re licuit, de eo tacent, titulique vix me-
nt.
RANCISCI DINI Antiquitatum Hetruriae Dini.
enta, ſive de ſitu Clanarum. *Senogalliae*
4. Et cum annotationibus FRANC. BAL-
ISCHI in *Graevii* Theſ. antiqq. Ital. T. VIII.

P. I. — Levè pretium libello ſtatuitur, nec d
ctio Latina laudatur.

Ejusdem de antiquitatibus Umbrorum, Thu
corumque ſede ac imperio, deque Camerio
Camertibus, a Sylla excifis, Diſſertatio hiſtoric
Acceſſerunt notae FRANCISCI REGAZETTI
Venetiis 1704. 4. Et in *Graevii* Theſ. l. c. –
Paullo majoris hic liber aeſtimandus: ſtilus v
ro ſubobſcurus taedium lectoribus excitat.

Fontanini. JUSTI FONTANINI, *Foroiulienſis* (*Arch
piſcopi Ancyrani in partibus infidelium, Cubicula
Pontificis Rom. Max. Abbatis St. Mariae Aqui
jenſis* † 1736.) de antiquitatibus Hortae, coloni
Etruſcorum, libri duo. Accedunt Acta veter
inter quae Decretum ſincerum Gelaſii I ex i
ſigni codice Vaticano. *Romae* 1708. 4. Cu
figg. aen. Et in *Graevii* Theſ. antiqq. It
T. VIII. Nova editio, libro tertio aucta, gem
naque appendice monumentorum ex Codd. p
tiſſimum Vaticanis. *Romae* 1723. 4. Cum fig
aen. — Hortae urbis in Etruria vetuſtiſſim
antiquitates longa majorum negligentia lacer
et disjectas in unum hic congeſſit auctor docti
ſimus. Primo ſitum ejus ad quadrageſimum
Urbe lapidem prope Tiberis Narisque conflue
tes, in limite Umbriae notat, originem vero
remotiſſima ſaecula refert, eandemque a Pela
gis Theſſalia a Deucalione pulſis conditam, i
que memoriam Orthae, oppidi Theſſalici, i
nominatam, coniicit. In Hortae fatis recenſe
dis nihil eorum praetermittit auctor, quaecunq
accurata indigent explanatione, remque ant
quariam juvare poſſunt. Monimenta, quae ſ
perſunt, diligenter ſciteque deſcribit. Inſcripti
num ſuperſtitum ſollicitam rationem habet;
ill

…is potiſſimum haerens, quae Herculem ibi …ſe religioſe cultum collegiumque ſacerdotum inſuper habuiſſe evincunt, ſubjecta ideo tabula marmorea, Herculem cum clava et tribus foeminis, Heſperidibus fortaſſe, referente. In genere enim Herculi ſummum honorem detuliſſe Etruſcos obſervat, idque ex parte indubitatum reddit in medium prolatis aliquot numis ſ. aſſibus, qui Jani effigiem cum clava Herculea et litteris Etruſcis oſtendunt. Atque hoc ipſum auctori occaſionem porrigit, varias doctorum ſententias de lingua veteri Etruſca et primaeva gentis origine excutiendi. Duplicem opinionem de primis Etruſcorum incunabulis, quarum altera eos facit e Lydia oriundos et a Tyrrheno, Lydi regis fratre, jam ante bellum Trojanum in Italiam deductos, altera, Dionyſii auctoritate ſ…fulta, indigenatus honore eos mactat, ita — praeeunte Agucchio in epiſtola Italica de priſca origine et dominatu Bononienſis urbis — conciliat, quod quidem Tyrrheni ſ. Lydi aliquam Etruriae partem occupaverint, ſed cum reliqua regione indigenas antiquiſſimos Etruſcos expellere non valerent, iisdem demum permixti vixerint. Cujus permixtionis haud obſcura ſibi offerri indicia perſuaſus eſt Fontaninus, tum in conſuetudine, annorum epochas a conditis urbibus numerandi, apud Etruſcos diu retenta, tum in regiis inſignibus, corona aurea, tunica purpurea, cultu Herculis etc. quae omnia Lydos eorum progenitores abunde proderent. Majorem autem ab antiquitatum ſtudioſis initurus gratiam ectypa aſſium aliquot, Etruſcis litteris ſignatorum, depromit; ſubinde tamen dolet, univerſa nationis ſapientiſſimae ſcripta et ſermonem ita interiiſſe, ut, nec quid numi iſti ſignificent,

neque alia ad hiſtoriam pertinentia jam queas divinare. Illud profecto e Livio hauſeris, linguam hanc a Latina toto ſemper coelo diverſiſſimam exſtitiſſe, Romanosque pueros perinde Etruſcis olim litteris erudiri ſolitos ac aetate ipſius Graecis. Secundum librum totum fere occupat diſſertatio de Falconia Proba, cive Hortana, atque ob centonem Virgilianis verſibus de Chriſto compoſitum inter poëtrias Latinas clara. Sub finem libri urbis Hortenſis Epiſcopos ordine perſequitur; ubi haud leves in chronologia admiſſi errores notantur. Editio operis poſterior ſecundis curis et libro tertio aucta eſt. Qui liber novus conſtat capitibus duobus, quorum prius ad Hortanas antiquitates ſpectat eaque potiſſimum, quae Noſter, Hortam itinere facto, oculis uſurpavit, iterum velut oculis legentium ſubiicit. Templa in primis, quibus hodierna civitas maxime ſuperbit, deſcribit minime negligens antiquitatis monimenta, ibidem poſt priorem libri editionem reperta. Alia huc non ſpectantia ſilentio praeterimus.

Cf. Acta Erud. a. 1709. p. 1-8. a. 1725. p. 62-67.

Dempſterus. THOMAE DEMPSTERI a *Muresk* Scoti *Pandectarum in Piſano Lyceo Profeſſoris ordinarii* († 1625.) de Etruria regali libri VIII. nunc primum editi curante THOMA COKE, M. Brit. Armig. Tom. I. *Florentiae* 1723. T. II. ibid. 1726. III. Voll. in fol. Cum tabb. aen. maj. 95, praeter minores paſſim inſertas, et cum tabula geogr. — Opus poſthumum, at ſplendidiſſimum et ante centum annos jam praelo paratum, ſed poſtea fere inter deperdita numeratum, cujus tomus primus a. 1723, alter a. 1726, ut ex fine libri patet, prodiit; nam titulus unus tomi ſecundi a.

1723,

1723, alter 1724 falſo praefert. Praemiſit editor tomo priori praefationem, in qua non modo de vita Dempſteri nonnihil commentatur, verum etiam catalogum exhibet operum Dempſteri, ab ipſo compoſitum; ex quo patet, eum hoc opus de Etruria regali incitante Camillo Guidio, Equite Volaterrano, et juſſu Coſmi II, Magni Ducis Hetruriae, qui opus inter arcana ſua ſervet, magno pretio invitatum conſcripſiſſe. Utcunque tandem ad editorem liber pervenerit, certe bona fortuna rei litterariae id accidit. Licet enim Dempſterus ipſe omnia, quae de rebus Etruſcis reperire potuit, ſine ullo judicio corraſerit: tamen editione huius compilationis ſtudium antiquitatum Etruſcarum magis excitatum atque ex illo tempore felicius cultum eſt; tabulaeque additae aeneae, de quibus poſtea, quantivis ſunt pretii. Permovit etiam editor virum in re antiquaria exercitatiſſimum, PHILIPPUM BONAROTAM, ut ſub finem tomi poſterioris adderet explicationes et conjecturas, in quibus, ſcriptorum fere teſtimoniis ſepoſitis, ſola monimentorum ipſorum, quorum integritatem vindicat et numerum auget, auctoritate, vel mutua eorundem inter ſe collatione, multa ad mores Tuſcorum ſpectantia, quae nusquam in antiquis ſcriptoribus reperire ſperes e tenebris velut eruta exhibentur. Ut rudem ſaltem Dempſteriani operis, cujus libri tres priores priore tomo, reliqui poſteriore continentur, conſpectum demus, libro I de nomine Etruriae, quam negat Hetruriam vocandam, et Tuſciae, de incolis ejus olim claris, Tyrrhenis, Lydis, Pelasgis, Arcadibus, Aboriginibus, aliis, de eorum potentia, ſoli qualitate, vino, aëre, aquis et thermis, Diis et oraculo Tethyos, lingua, litteris et inſcriptionibus (qua

Buonarati

occaſione editor inſeruit tabulas Eugubinas VII quarum unam tantum Baldius, duas Gruterus longe quidem ab his aberrantes, edidit, nunc a archetypum diligentius expreſſas et ab illis ipſis qui Eugubinam eccleſiam rexerunt, communica tas), de quadruplici dialecto Etruſci ſermonis Oſca, Rhetica, Umbrica et Phaliſca, de politi Etruſcorum et de gentibus ab iis oriundis agitur Libro II, in quo principem ſibi fuiſſe ſuſcept operis curam auctor pronunciat, id agit, ut ſeriem aliquam — nam continuam vix ſperandam putat — regum per bis mille et quingentos annos, quibus jure regio haec provincia uſa eſſet laborioſe erueret, tacentibus fere ob invidiam ut putat, ſcriptoribus Latinis, apud quos quingentis paene annis, quibus glorioſe Etruſci cum Romanis bellarunt, trium tantum regum Etruſcorum fit mentio. Veros igitur reges numerat L, caeteros omnes Annio Viterbienſi aliisque nominatos commentitios vocat. Libro III varia recenſentur Etruſcorum inventa capitibus XCV, ſimulque de moribus eorum quaedam annotantur. Libro IV, praemiſſa Etruriae antiquae et novae tabula, ſtatus ejus antiquus CXXII capitibus explicatur, locaque omnia antiquis memorata, quorum pars magna non amplius ſupereſt, illuſtrantur. Sigillatim vero Libro V. de urbibus, quae et olim floruere et nunc florent, ita agit auctor, ut primum de origine et conditoribus, de rebus porro praeclare geſtis, de viris, ſcriptis aut bello claris, de ſanctis eorumque feſtis ſolennibus, de Pontificibus et Cardinalibus, Praeſulibus item eorumque ſucceſſione diſſerat. Hic igitur de Piſis, Volaterris, Luca, Arretio, Cortona, Peruſia, Piſtorio, Senis, Florentia et Aquila, quae hodie Aquapendente. His Libro VI.

eae

ae addontur urbes quae poſt inclinationem Ro-
ni Imp. excitatae ac civitatum jure donatae
t. ſimili, ut illae, ratione deſcriptae. In re-
endis cuiusque urbis civibus eruditis auctor
llo nimis parcus videtur, et raro ſingulare
, praeter nomen, de quoquam affert. Deni-
Libro VII. de familia Medicea ejusque ori-
e ac viris illuſtribus commentatur. — *Bona-*
a appendix praeter alia multa ſuppeditat cri-
, quibus monimenta Etruſca ab aliis digno-
queant. Ita notat, Etruſcos diis ſuis inſignia
dam addere ſueviſſe, quae pro ſacris augu-
e habuerint, ut alas, faces, inaures quoque,
as, torques, et ſimilem ornatum muliebrem,
t iisdem homines uterentur, ſimulacra ta-
hominum mulierumque honeſtiorum abs-
is ornamentis effinxiſſe. Frequenter por-
nerae Etruſcae in anaglyphis, ſtatuis aliis-
monimentis, etiam in fimbriis veſtium, in-
tae deprehenduntur; unde facile judices, ip-
am monimenta Etruſca eſſe. Saepius etiam
iique vivi colores figuris inducti ab Etru-
obſervantur, ut mireris, eorum poſt bis mil-
et amplius annos adhuc indicium exſtare.
omodo ex amictu militum aliisque ſignis,
ae ad rem militarem ſpectant, monimenta
ſca dignoſci poſſint, ſcite demonſtrat au-
r. Totam etiam rem veſtiariam ejus gen-
virorum et mulierum exponit. Porro agit
nuptiis et conviviis, de artibus ad graphicen
antibus, de moneta, in qua ſaepe ſpectatur
s bifrons, in eo a Romano diverſus, quod
rbis et pileo tectus; de lingua Etruſca, quam
ra tentatam ab eruditis putat Noſter, quan-
am alphabetum aliquod ipſe ſubminiſtret, no-
s etiam, Etruſcos ut plurimum a dextra in

 lae-

laevam ſcripſiſſe; de locis item, in quibus i
ſcriptiones viſuntur, de ſeptem tabulis Etruſc
Eugubii a. 1444 ſub terra repertis, Noſtro qu
dem ſuſpectis, quarum duae Venetias pervener
tandemque de Etruſcis ab Aegyptiis oriundis co
jecturam proponit, et doctos ad indagandam a
curatius linguam illam ſollicitat atque inſtru
Nec irrita fuit Bonarotae opera et adhortati
Concitavit enim eo agmen ſat amplum viroru
doctorum, qui ſtudio iſti ſeſe dediderunt, vel inc
ce ſubſequenti docente.

Cf. Acta Erud. a. 1728. p. 145-148.
(BAUMGARTENII) *Nachr. von einer Hall. Bil*
T. VIII. p. 314-330.

Maffei. SCIPIONIS MAFFEI *Ragionamento ſopra g Itali, in cui ſi ſcuopre l'origine degli Etruſci e d Latini;* in ejusdem *Iſtoria dipl.* (Mantua 1727. 4 p. 199 ſqq. *Latine* hac epigraphe: *Scip. Maff* Origines Etruſcae et Latinae: ſive de priſcis a primis, ante urbem conditam, Italiae incoli Commentatio; qua, quae ad utriusque genti tum Etruſcorum, tum Latinorum, initia et lin guam pertinent, curioſe inveſtigantur. Ex Italic ſermone in Latinum convertit JOAN. GEORGIU LOTTERUS, Auguſtanus. *Lipſ.* 1731. 4. Cum II figg. aen. — Quum eruditorum ſententia de tabularum Eugubinarum duplici lingua duplici que ſcribendi charactere, quo exaratae maniſeſto conſpiciuntur, in diverſa admodum diſcedant voluit et ipſe Maffeius doctiſſimus ſuam ſententiam, qua Etruſcum unum, alterum vero Latinum priſcum ſive Pelasgicum eſſe ſtatuit, intelligentium judicio exponere. Illam vero ut melius ſtabiliret, altius ipſi, et recte quidem, repetenda viſa fuit de utriusque gentis huius initiis et lingua diſquiſitio. Poſtquam igitur capite II demonſtraſ-

ſet,

riae nomen antiquiſſimis temporibus uni-
re, qua patet hodie, Italiae commune
quenti III maximae Tuſcorum potentiae,
is temporibus inclaruerunt, argumenta
profert, verbisque de remotiſſima eorun-
quitate factis, antiquos, qui de illis ma-
nero expoſuerunt, hodie vero ad unum
eperditi ſunt, auctores recenſet; a barba-
riique ignominioſa appellatione, qua tum
pſos tum Romani plurimum dehoneſta-
peroſe eos vindicat. Et cum ſumma
hoc Etruſcorum injuria factum fuiſſe,
comprobant, quae affert auctor de eorun-
litteras ſtudio, arte militari, plurimarum
ventione, quas, ſicut etiam religioſos ri-
i paucos, itemque varia ludorum ſpecta-
que genera, ita quidem utrique poſtea
nt, ut non puderet illos magiſtros his in
noſcere, quos barbaros iniquius iidem
nt. His fundamenti quaſi loco praeſtru-
ntes porro Cap. V. usque ad XII. aperit
, indagandis populi hujus originibus om-
commodiſſimos. Quo in argumento ex-
multum eruditionis, ſana vero arte criti-
ntae, impenſum. Somniat enim auctor,
rum originem a Canaanitis derivandam
quae ſunt hujus generis alia. Alteram
ionis partem Origines Latinae abſolvunt
quinque. Ex illuſtri Herodoti quodam
inus recte antea intellecto, evincere ſtu-
asgos, antiquiſſimam gentem, ab Etru-
ino diſtinctam, tractum illum Eugubinum
ſſe, unde nomen haeſit illis tabulis. Hoc
demonſtrat, Pelasgos illos eosdem plane
n Latinis, quod poſtremum nomen a La-
dam ſuo rege inſecutis demum tempori-

bus acceperint, Romanorum tandem potentia
cta mirificis incrementis, Romani nuncupati
characterem etiam Pelasgicum eundem eſſe c
Latino veteri, a Graeco plane diverſum.
confirmandis profert numorum aliquot exquiſ
ſima exempla, nondum antea vulgata, quos p
cudi curarunt civitates Italiae quaedam vete
pridem ante, quam Romanis illas parere oport
ſet. Interpres Latinus in fine, *Auctarii* titi
Caput IV. Libri I. Hiſtoriae diplomaticae Ma
ſanae, quod antegreſſae commentationis qu
fundamentum auctor voluerit.

Cf. Acta Erud. a. 1731. p. 276 - 282.

Mariani. FRANCISCI MARIANI *Viterbienſis, Vat*
nae Baſilicae Benefic. et Bibliothecae ſcriptoris G
ci, de Etruria metropoli, quae Thurrhenia, T
ſenia, Tuſcania, atque etiam Beterbon dicta
in varios auctores caſtigationes. Additur de E
ſcopis Viterbienſibus Parergon. *Romae* 1728.
Cum II tabb. aen. — Caput hujus libri primu
incipit ab indicandis erroribus operis Dempſter
ni de Etruria regali, illoque primo, quod, cu
hunc titulum operi fecerit, neque, utrum reg
habuiſſet, ſatis expenderit, neque, ſi habuerit,
des eorum definierit. Capitis II argumentum e
Etruriae originem, a multis tentatam, male
Graecis petitam, ab Hebraeis fluxiſſe. Inde a
ctori varia ſomnia enata, quae et caput ſeque
occupant. Cap. IV ſignificationes Etruriae
Thurrheniae (ita enim, non *Tyrrhenia*, ſcribe
dum eſſe, opinatur auctor, quia *Aſſur* ſ. *Ath*
ortum dederit Turrhenis) diſtinguit, et totam It
liam hoc nomine veniſſe oſtendere ſtudet, tu
provinciam a Tiberi ad Macram; ac demum ci
tatem Viterbienſem. In ſpecialiſſima Etruriae ſ
gnifica

..one, cum de ea praeſertim lis ſit, maxime ..r auctor cum hoc ipſo capite, tum pro- .. Cap. VII vicatim habitatam Etruriae re- .. oſtendit. Quatuor oppida et quindecim ..s ibi fuiſſe, affirmat, eosque ſingulos re- .. Cap. VIII. de Avernis locis in Etruria ..peciatim de Vadimonis lacu agit Cap. IX, .. patriae ſuae aſſerit. Cap. X. impendit .. ut oſtendat, Thermas Caias eſſe apud Ti- ..III, 5, 3, ubi vulgatum eſt Bajas, intelli- ..m aquas, quae vocantur *delle Donne.* (ſed ..e *Heynius* ad h. l. monuit p. 162. ubi Ma- .. noſtrum, hominem parum accurate do- ..pellat; qui etiam, quae Cap. XI ſuper Stra- ..o quodam docentur, irrita reddidit). Se- ..s capitibus alia veterum loca, in quibus .. et in primis Volaterrae aliarumque ur- .. mentio, percenſentur auctoris more i. e. .. critica. Cap. XXVI Cybeles apud Etru- ..ium ex ſtatuis et monimentis, nuper ex- ..oſtendit. Appendicis argumentum potiſſi- ..o redit, ut demonſtret auctor, contra Epi- .. quae proferuntur, Pontificum Innocentii ..eonis IV, ante Coeleſtinum III Pont. civi- ..men habuiſſe Viterbum et regum, impera- .. ac pontificum ſedem exſtitiſſe; quod Tu- ..enſes ſibi praerogativam hic vindicent, inde ..uod temporum injuria Viterbo migrare co- .. Tuſcanellum, quae colonia illius eſſet, ſe ..rint, diuque habitarint. Claudit librum .. Epiſcoporum Tuſcanenſium ſ. Viterbienſium.

.. Acta Erud. a. 1731. p. 382 - 389.

Lettre de PHILALETHE (i. e. LOUIS BOUR- ..T, Phyſices ac Math. Profeſſ. Gymnaſii Neo- ..ſis † 1742.) *à Mr. le Marquis Scipion Maffei à* *Vero-* Philaletha ſ. Bourguet.

Verone ſur deux prétendües Inſcriptions Etr in *Bibliotheque Italique* (àGeneve 1728.) p. 1 204. Facit ad explicandas tabulas Eugu Eodem ſpectant

Ejusdem *Litanies Pelasges, des anciens H de l'Italie;* ibid. T. XIV. p. 1 — 52. Dign fecto lectu ſunt, quae auctor acute diſputat paſſim ingenio nimis indulgeat.

Olivieri. ANNIBALE *degl' Abati* OLIVIERI, *Ge mo Peſareſe, Spiegazione di alcuni Monument antichi Pelasgi, traſportata dal Franceſe*, *con Oſſervazioni ſopra i medeſimi.* Peſaro 1735. in *Diſſertazioni dell' Acad. Etruſca di Cortona* (1738. 4.) T. II. p. 1 ſqq. — Sunt duae gueti diſſertationes modo commemoratae, annotationibus doctis Olivierii.

Bourguet. LUD. BOURGUET *Lettre ſur l'Alphabet que, avec deux autres de* JEAN BOUHIE JEAN LE CLERC *ſur le même ſujet;* in *Bibl. que* T. XVIII, p. 1 — 85. *Italice* in *Sag Diſſertazioni dell' Acad. Etruſca di Cortona* (1735. 4.) T. I. p. 1 — 23. — Auctor co dit, alphabetum Etruſcum haud differre ab a beto Pelasgorum, quemadmodum hoc cum G alphabeto fere conſpiret. Porro oſtendit, a betum Samaritanum et Ebraeum ratione o eſſe idem. Hiſce ſubjunxit quatuor alia alp ta, ad ordinem Ebraei conformata, ut affini clarius eluceret. Etruſcum inſiſtit moni Etruſcorum certiſſimis.

Cf. Acta Erud. a. 1741. p. 511 ſqq. ubi etia ſpiciuntur Bourgueti alphabeta, aeri inciſa.

Suke. CHRIST. GERH. SUKE Commentatio centiſſimis conatibus, monimenta Hetruſca candi. *Lipſ.* 1737. 4.

ACINTO VINCIOLI *Lettera a Fil. Venuti,* Vincioli.
alcune antichità Etruſche, ſcritta 1737; in
a d'Opuſcoli ſcientific. filolog. Tom. XVI.
— 339.

ROLO SILVESTRI *Ragionamento ſopra un* Silveſtri.
di cotto con caratteri ignoti; ibid. p. 341-366

TONII FRANCISCI GORII (*Publ. Prof. Florent.* † 1757.) Muſeum Etruſcum, ex- Gori.
inſignia veterum Etruſcorum monumenta,
tabulis CC, nunc primum edita et illuſtrata
tionibus. Volumen I et II. *Florentiae*
Vol. III, cui accedunt JOH. BAPTISTAE
RII, ICti Piſaurienſis, Diſſertationes VI,
bjunctus elenchus declarat, nunc primum Paſſeri.
ibid. 1743. fol. — Quum a. 1726. Vola-
mplura Tuſcorum veterum ſepulchra ſub-
inventa cum urnis, anaglypho opere
, eſſent, ejusque rei fama ad Gorium
lata, eo ſe ipſe contulit, et, adhibito
Volaterrano, *Dominico Tempeſtio*, urnas
opere anaglypho et emblemate inſignes,
e delineavit. Poſtea aliae Volaterris
truſcae inventae ſunt, quarum delinea-
d Gorium pervenere; atque his rebus ita
incenſa cupiditas, ut omnem Etruriam
pictore et chalcographo peragrandam ſu-
, et, quicquid ad res Etruſcas veteres per-
neque vulgatum iam eſſet, ſtudioſe colli-
Ex eo itinere redux capit conſilium eden-
ntiquitatum Etruriae, ſi antea Florentina
perluſtraſſet. Quod cum feciſſet, et ita
n hujus generis rerum numerum collegiſ-
qui conſilium, de quo diximus, coepit.
bat opera conſilioque *Philippi Bonarotii:*
is a. 1733. mortuus eſſet, contulit ſe ad
rgentum, cujus nos iam meminimus, et ab
eo

eo multarum inſcriptionum interpretationes a
pit. Caeterum, cum a. 1735. prodromum
jus operis edidiſſet, et hac ratione de conſilio
docti innotuiſſet, multae ſunt undique ad i
Etruſcae reliquiae miſſae, in primis ex theſ
Vaticano. Ex omni hac copia delegit Go
quae ducentis tabulis amborum priorum vol
num exhibentur. In Volumine primo po
mum tabulae Eugubinae illuſtrantur. Volu
ſecundo omnes tabulae Dempſteriani operis c
nentur, et multis locis fuſius explicantur. N
enim omnia a Bonarotio praeſtita ſunt, et m
adhuc accuratius explicanda etiam poſt Gor
reſtabant. In alphabeto Etruſco eruendo mul
operis Gorius poſuit. Monimenta ipſa in q
que claſſes deſcripta ſunt. Prima continet C
tabulas, quibus ſimulacra deorum ſiſtuntur. P
mittitur diſſertatio de Tyrrhenorum origine
Italiam adventu et idololatria. Singulae au
tabulae deorumque ſimulacra obſervationibus
priſcis auctoribus illuſtrantur. Claſſi ſecu
praeponitur diſſertatio de mythologia Etru
rum: ipſa autem XL tabulas complectitur, qu
variae e Graecis quoque auctoribus notae fab
traduntur. In tertiam claſſem conjecta ſunt
nimenta XXVII, quae ſacra Etruſcorum pra
ferunt. Diſſertatio de Thyſiologia Etruſco
eſt praefixa. In quartam claſſem redactae
reliquiae ad mores Etruſcorum publicos illuſt
dos pertinentes. Hic foedera exhibentur, tri
phi, ludi, nuptiae, et multa vaſorum genera, q
omnia cum ſuis diſſertationibus, tum comm
aliqua de moribus Etruſcorum priſcis, explican
In quinta claſſe quinque tantum tabulae con
ciuntur, quarum in tres priores monetae Etru
deſcriptae ſunt, in reliquas duas autem gemr
ca

…tae. Huic praefixa eſt de priſca Etruſcorum …tura diſſertatio, quae etiam de artibus et in…s Etruſcorum exponit. In volumine tertio …runtur fere majoris et dignitatis et antiquitatis …menta, quae Gorius aeri in centum tabulis …nda curavit. Volumen ipſum in duas partes …m eſt, quarum prior Gorianas ſiſtit diſſerta…s, poſterior, Paſſerianas. Prima diſſ. in prio…rte eſt Gorii de Etruſcorum antiquis publicis …iis; II de Etr. antiquis privatis aedificiis. …tatione hujus diſſ. G. comprobat, Etruſcos …piorum imitatores etiam in ſepulchris fuiſſe. …iſſ. excipiunt Paſſerii de Etruſcorum ſepul… …bſervationes, quibus Peruſinum, Iguvinum …quiniense ſepulchrum, adhuc obvium, illu…, quod negotium Paſſerio, architecturae …t antiquitatis ſcientiſſimo, praeclare ſucceſ… …iſſ. III Goriana explicantur ſepulchrorum …namenta, quorum magna vis aere expreſſa …eque illuſtrata. Pars II complectitur diſſer…es Paſſerianas. Prima eſt de genio domeſti…us muneribus, expiatione, cultu et ſimula… Altera diſſ. inſcribitur: Acheronticus ſ. de …pulchrali. Deſcribuntur, praeter multa alia, …ellae quaedam, litteris exaratae Etruſcis, in …s autem ara quaedam ſepulchralis. Explica…iam modus, quo divinitas a diis tradi ſit cre…t ab hominibus impetrari. Diſſ. III eſt de …orum funere. Obſervat auctor in hac … multa, ab aliis ita non animadverſa, uti de … excipiendi ore ſpiritum morientis, cur … in funere crines evellerint etc. Ex urnis … Etr. agit Diſſ. IV, de antiqua Velciorum …orum familia Peruſina; V de architectura …a urnarum aliquot ſepulchralium earum… …emblematibus. Diſſertationis hujus corol-
larium

larium eſt de Rege Nemorenſi, uti diceba
Dianae Tauricae ſacerdos, cujus imago ſa
in urnis et gemmis Etr. apparet. Ultima
eſt de antiquis tegulis ſepulchralibus Etruſc
Latinis. Magni pretii haec monimenta ſı
quod ex his Etruſcae et linguae et ſcriptu
in Latinam migrantis et dilabentis, veſtigia
obſcura, ſed expreſſa, adſunt, cujus rei rara
modum ſunt exempla.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1739. p. 1 - 8. a. r
p. 433 - 446.

(BAUMGARTENII) *Nachrichten von einer*
Bibl. T. VIII. p. 438 - 457.

Swinton. JOH. SWINTONI, *A. M. Soc. Coll. W*
et *R. S. S.* de lingua Etruriae regalis verna
diſſertatio. *Oxonii* 1738. 4 maj. — Anglus
ctiſſimus ſententias eruditorum de Etruriae c
tiis, quos alii a Pelasgis, alii ab Aegyptiis Pho
cibus, convenientia linguae cultusque deo
moti, arceſſunt, conciliare ſtudet, Lydosqu
Pelasgos unam eandemque nationem eſſe ſta
Bonarota eos ab Aegyptiis, Phoenicibus ne
illis, qui, ex Aegypto pulſi, duce Inacho, Ce
pe, Cadmo, in Graeciam colonias duxerunt,
rivat, qui poſtea per Etruriam diſſeminati, h
nes, quod Aegyptii abominabantur, immolab
Pelasgos Graeciam omnem atque Etruriam in
viſſe incolis, iisque Cabiricam religionem
Phoenicibus et Lydis communem fuiſſe, vete
hiſtoricorum fide compertum eſt. Neque m
nomina locorum in Canaitide, aliaque Phoen
in linguam Etruſcam recepta, morumque, ut
que gentis perpetuus conſenſus, Etruriam Pl
nicios incoluiſſe oſtendunt. Porro Phoeni
ſermo ſ. Cananaeus tam ſimilis Hebraeo de

...itur, ut unus fere videatur. Pergit deinde ...or ad Etruſcorum linguam, ejusque indolem ...me cum Hebraea convenire, declarat.

Contra Swintoni ſententias dubia minime ...temnenda movit quidam J. G. W. qui eſt JOH. ...RGIUS WACHTER, in Actis Eruditorum ...744. p. 395 — 398. Wachter.

SWINTONUS poſtea duas alias diſſertationes ...pertinentes in lucem edidit, alteram de primi...o Etruſcorum alphabeto (*Oxon.* 1746. 4.) al...m de priſcis Romanorum litteris (ibid. eod. 4.) ...lteriore demonſtrat auctor, Romanos et La... etiam diu poſt a. 245 poſt U. C. litteris Etru...os fuiſſe, tabulasque Eugubinas, quibus Go...iique Itali nimiam antiquitatem affingunt, ...toris eſſe aetatis. Swinton.

...SIP. MAFFEI *della Nazione Etruſca e degl' ...imitivi Trattato, in IV. libri diviſo;* in *Oſ...ni letterarie* (Veronae 1739. 8.) T. IV. ...ſqq. T. V. p. 255 ſqq. T. VI. p. 1 ſqq. — ...ra de litteris Etruſcis docet auctor in hoc ..., quam in priore. Varia affert contra Gorii ...tiam, qua antiquitates Etruſcae et Graecae ...o quodam contineantur. Maffei.

...OH. BAPTISTAE PASSERII *Lettere Ronca...* inſertae collectioni, quae inſcribitur: *Rac... d'Opuſcoli ſcientifici e filologici* T. XXII. XXIII. ...L XXVII. (*Venet.* 1740 ſqq.) Vehementer ...ntur hae epiſtolae, in quibus de tabulis Eu...s de alphabeto Etruſco, et de aliis antiquita... docte diſputatur. Paſſeri.

ANT FRANC. GORI *Riſpoſta al Sign. Mar... Maffei, Autore delle Oſſervazioni letterarie pu... in Verona, nel IV Tomo.* Firenze 1739 8. ...ſdem *Diſeſa dell' alfabeto degli antichi To... publicato nel* 1737, *diſapprovato dall' ill. Sign. Mar-* Gori.

Marcheſe Scip. Maffei, nel Tomo V delle ſue Oſſe zioni letterarie. Firenze 1742. 8. Cum fi aen. — Auctor tradit hiſtoriam ſtudii antiqui tum Etruſcarum, atque defenſionem alphab Etruſci, a Gorio e variis monimentis eruti, ſim que oppugnationem alphabeti Maffeiani. Inſe eſt hiſtoria tabularum Eugubinarum earumque lucidationum copioſa.

Cf. BAUMGARTEN l. c. p. 457 ſqq. *Götting. Z* a. 1744. p. 545 - 548.

Eſame etc. *Eſame della controverſia letteraria, che paſſa tr Signor Marcheſe Scip. Maffei e'l Signor Dottor A Fr. Gori, in propoſito del Muſeo Etruſco;* in *O ſcoll ſcientif. e filol.* T. XXI. p. 261 — 385. To XXXV. p. 49 — 100.

Olivieri. ANNIBALE *degl' Abati* OLIVIERI *Diſſer zione ſopra due medaglie Sannitiche;* in *Diſſ. d Acad. Etruſca di Cortona* T. II. p. 49 — 72; et *Raccolta d'Opuſcoli ſcientif. e. filol.* T. XVII. p. 2 ſqq. — Litterae inſunt numis iſtis Etruſc certe admodum antiquae.

Cf. Acta Erud. a. 1747. p. 111 ſqq.

Ejusdem *Diſſertazione ſopra alcune medag Sannitiche;* in *Diſſ. dell' Acad. Etr. di Cortona* To IV. p. 133 ſqq.

Guazzeſi. LAURENTII GUAZZESI, *Aretino*, *Diſſer zione ſopra una Iſcrizione Etruſca;* ibid. p. 73 — 7 auctius in *Raccolta d'Opuſc.* T. XIX. p. 78 ſqq.

Foggini. PETRI FRANC. FOGGINI, *Fiorentino*, *D ſertazione ſopra una patera Etruſca;* in *Diſſ. d Acad. Etr. di Cort.* T. II. p. 93 — 106.

Bocchi. OCTAVII BOCCHI *Diſſertazione ſopra un a tico Teatro creduto Etruſco;* ibid. Tom. I p. 67 — 88.

L

Lettere Gualfondiane del Signor GIUS. CLE-NTE BINI, *Sacerdote Fiorentino* († 1759.) *ſo-*... *molche parte dell' antichità Etruſca, all' illuſtriſ-* ... *Signor Drake, Cavaliere Ingleſe.* In Firenze ... 12. Et in *Novelle letterarie di Firenze* a. ... et 1745. — Epiſtolae hae Valſundianae ... nomen duxerunt ab auctoris fundo, *Gualfon-* ... In quibus ille demonſtrare ſtudet, pri-... Etruſcorum linguam fuiſſe idioma vetuſtiſſimi ... onis Latini; nomina propria ſuperſtitum ejus-... linguae monimentorum multo aptius e Lati-... quam ex Graecis vel Hebraicis derivari poſſe. ... occaſione prima tabula Eugubina, quam ... etus *Litaniam Pelasgicam*, Gorius vero ... *orthium lamentabile* inſcripſit et explicuit, ... ione, ab iſtis prorſus aberrante, vertitur at-... illuſtratur. Sunt, qui JOHANNEM LA-..., Binii amicum, verum hujus libri aucto-... icant. Bini.

... BAUMGARTENII) *Nachrichten von einer Hall. Bibl.* T. VIII. p. 466 ſqq.

... AZZUCHELLI *Scrittori d'Italia;* Vol. II. P. II. p. 1246.

... ANT. FRANC. GORII Muſei GUARNACCII ... monumenta Etruſca, eruta e Volaterra-... hypogeis, nunc primum in lucem edita et ... obſervationibus. *Florent.* 1744. fol. ... fig. aen. — Monimenta inſunt antiquita-... dubia, ex hypogeis Volaterranis eruta, qui-... Etruſcorum hiſtoria, religio moresque mirum ... dum illuſtrantur. Gori.

... OH. BAPT. PASSERII *Diſſertazione alcuni ... vati Etruſci, del Muſeo Corazzi; con fig.* in ... *della Società Colombaria Fiorentina.* (Fi-ren- Paſſeri.

renze 1747. 4.) Vol. I. p. 3 — 41. Editor h
jus collectionis erat Gorius.

Cf. Zuverläſſ. Nachr. von dem Zuſtande der W
P. CXXII. p. 118 ſqq.

Ejusdem Diſſertatio de numis Etruſcis Paeſ
norum; in *Symbolis litterariis* (a *Gorio* editis) T.
p. 1 — 35. (*Florent.* 1748. 8 maj.) — T
ſunt numi, eleganter in aes inciſi, de quibus a
ctor ſententiam fert ſuam. Explicat eorum in
gnia, et de urbis Paeſtanae nomine et origine e
dite diſputat. Peculiarem operam in explican
primo numo, qui altera facie juvenile caput, p
ſis ex omni parte et fluentibus capillis, altera a
tem parum eleganter expreſſum animal, refe
collocat, eumque etiam ad Paeſtanos pertin
evincit.

Ejusdem Diſſertatio de Helleniſmo Etruſcoru
ibid. p. 35 — 77. — In hoc libello Paſſer
oſtendere conatur, quam arcta intercedat ling
Etruſcae cum Graecorum antiqua lingua affinit
ambas autem cum unius matris filias eſſe doc
multa, demonſtrat, ex ipſis Graecae linguae f
tibus poſſe hauriri, quae praeclare facerent ad
telligenda Etruſcorum monimenta, quae ut
plicentur, fieri poſſe, multi, a Gorio et Paſſe
diſſidentes, negarunt. His quaedam adjecit G
rius monimenta antiqua Etruſca, quae tamen
dicat magis, quam explicat.

Coltellini. LUDOVICI COLTELLINI (Doctoris . .
*Ragionamento ſopra quattro ſuperbi Bronzi anti
ed una Statuetta puerile con Inſcrizioni Etruſche;*
Raccolta d'Opuſc. ſcient. e filol. Tom. XXX
p. 207 — 286.

Ejusdem *Due Ragionamenti ſopra quattro ſup
bi Bronzi antichi, e due in ſpecie, un creduta Ca*
la

...icle, ed una Statuetta puerile, con Inſtrizioni ... molto particolari, trovati di freſco nei Con... di detta Citta. Edizione arrichità di Tavole in ... In Venezia 1750. 8 mai. Cum figg. — Auctor maxime in eo eſt, ut inſcriptio... Etruſcas, quas monimenta iſta prae ſe ferunt, ...et, Paſſeriumque diſſentientem confutet.

...oria antiquaria Etruſca del principio e de' Pro...atto fin ora nello ſtudio ſopra l'Antichità Etru... Firenze 1749. . . . Storia anti-quaria etc.

Muſeum Cortonenſe, in quo vetera monu...a complectuntur, anaglypha, toreumata, ...ae inſcalptae inſculptaeque, quae in Acade... Etruſca, ceteriſque nobilium virorum domi... ſervantur; in plurimis tabulis aeneis diſtri... atque a FRANCISCO VALESIO Roma... ANTONIO FRANCISCO GORIO, Florenti... et RODULPHINO VENUTI, Cortonenſe, ... illuſtratum. *Romae* 1750. fol. Cum ...XV. figg. aen. — In praefatione operis, ... fere ſplendore ſuperbientis, peccatis vero ...maticis mendiſque typographicis ſcatentis, ...itates Cortonae, urbis vetuſtiſſimae, expo...r. Opus ipſum ſiſtit deſcriptionem moni...orum Cortonenſium, magnam partem Etru...m, tabulis aeneis expreſſorum, v. c. ſepulcri ...i, ſimulacri Bacchi Etruſci, Veneris, alio...que deorum dearumve, militum porro, hi...um, aruſpicum, paterarum, urnarum, lu...arum. Quae omnia editoribus occaſionem, ...nis antiquitatum capitibus diſſerendi, largiter ...bent. Muſeum Corton.

... BAUMGARTENII *Nachr. von merkwürd. Bü...chern.* T. V. p. 236 ſqq.
... Acta Erud. a. 1755. p. 222 - 233.

Geſchichte etc. *Die Geſchichte der Etruſcer in drey Abſchnitt* in *Sammlung von Erläuterungsſchriften zur allg Welthiſtorie.* (Hal. 1750. 4.) T. III. p. 41ᵇ - 180ᵇ. Haec Etruriae geographia atque Etruſcorum ſtoria, copioſe ſatis docteque ſcripta, inſerta editioni ſecundae Hiſtoriae univerſalis Angl compoſitae, (P. XVI. p. 1 — 130.) loco vero dicato Theotiſce reddita et a Baumgartenio an tationibus et caſtigationibus inſtructa. Sec prima ſiſtit deſcriptionem Etruriae; ſecunda ve ſtatem, regiminis formam, leges, cultum relig ſum, linguam et eruditionem Etruſcorum; ter eorundem hiſtoriam usque ad expugnation Etruriae per Romanos. *Swintonus* hanc hiſtori compoſuiſſe videtur.

Nuova traſfig. etc. *Nuova Traſfigurazione delle Lettere Etru* S. l. *(Venet.)* 1751. 4. — Auctor anonymus teras Etruſcas originis Gothicae fuiſſe ſomniat.

Georgi. ANTONII GEORGI *Diſſertazione acaden ſopra un monumento Etruſco, ritrovato negli ant ſuburbani di Volterra l'anno* 1746. In Fire 1752. 4. Cum figg. aen. Auctor imagines, monimento iſto exhibitas, docte illuſtrat.

Recueil d'Antiquités Egyptiennes, Etruſq Grecques et Romaines. à Paris 1752 — 17 VII. Voll. in 4. Cum permultis figg. aen. — A ctorem et editorem operis ſplendidiſſimi eſſe C

de Caylus. mitem DE CAYLUS, ſatis notum. Praefixa ejus effigies elogiumque tomo ultimo, quem q dem ipſe ſcripſit atque perfecit, morte vero ſtinctus aliis edendum reliquit. Multa omni tomis inſunt monimenta Etruſca, quae auctor n re ſuo i. e. docte aeque ac eleganter deſcripſit que illuſtravit. Quam vero in monimentis a quis vulgandis rationem ſecutus ſit Caylusius, r runt omnes. Neque enim ille ex Aegypti

Et

...ſcae, Graecae Romanaeque antiquitatis reli-
...aliquam lucem populorum iſtorum ſcriptori-
...ſcendere, aut, quod multi alii fecerunt, ri-
...mores, hiſtoriam illuſtrare voluit, quanquam
...oc plane neglexit, ſed artificum potius inge-
...manus ſpectavit. Hinc non ſolum hiſto-
...artium, quae operum exquiſita pulchritudine
...tur, ita ſtuduit tradere, ut diverſorum po-
...rationem, immo, quam temporis ſucceſ-
...dem in populo protulit, rationis varietatem
...aret, incrementa artium et progreſſus oſten-
..., ſed etiam ingenium et conſilium artificis
...ſtravit, omnemque hanc ſcientiam ad uſum
...ctionem artium contulit, ad informandam
...mis noſtrorum hominum pulchritudinis
... illiusque ſenſum cum acuendum, tum
...m. Id quod etiam in vaſculis Etruſcorum
...ibus proferendis et illuſtrandis maſcule
...it.

...ationes de libris novis Faſc. VIII. p. 474 - 503.
... tomus primus recenſetur. De ultimo refert
...tzius in Actis litterariis Vol. V. p. 1 - 19.

...SEPHI MARIAE RICCOBALDI DEL BAVA Riccobaldi.
...zione *Iſtorico - Etruſca ſopra l'origine, antico*
...*lingua e caratteri dell' Etruſca nazione, e ſopra*
...*, e primo, e poſteriore ſtato della Città di*
...*rra ec. Con un' Appendice ſopra i Sepolcreti,*
...*ti quindi raccolti di eſſa Citta.* Firenze
...4. — Sex inſunt diſſertationes, quarum
... inquirit in originem, ſtatum, linguam atque
...s Etruſcorum. Linguae originem ex Orien-
...tibus derivat, eamque eſſe *Phoenicium*, *He-*
...*conterminam* dicit. Diſſ. II. agit de origine
...que ſtatu urbis Volterrae. Tertia, de ejus
...ratibus et epiſcopis tempore recentiore.

 Quar-

Quarta et quinta de reliqua ejus hiſtoria. Se
ſiſtit deſcriptionem monimentorum quorund
antiquorum. Appendicis argumentum docet
bri inſcriptio.

Manni. DOMINICI MARIAE MANNI *Diſſ. dell' a chità oltre ogni credere delle Lettere Greche in Fire* Firenze 1762. 4.

Mazzocchi. ALESSIO SIMMACO MAZZOCCHI *Diſſe zione ſopra l'origine de' Tirreni.* . . . . 4.

Guarnacci. MARIO GUARNACCI *Origini Italiche* Vid. paullo ante cap. I.

Collection of Etruſcan, Grecian and Ro Antiquities from the Cabinet of the Hon. WILLI HAMILTON, *his Britannick Majeſty's Envoy traordinary at the Court of Naples.* Cum ver ne Francogallica ex adverſo poſita, hac inſcrip ne: *Antiquités Etruſques et Romaines, tirées du binet de Mr. Hamilton etc.* Vol. I et II. Nea 1766 Vol. III et IV. Florent. 1767 *). in fol. perial. — Editor operis ſumtuoſiſſimi eſt E

d'Hancarville. PETRUS HANCARVILLIUS, antiquitatum ſ tator indefeſſus. Ex Muſeis Hamiltoni pot mum, Magni Ducis Florentini, Pontificio in ticano aſſervato, atque e tribus collectionibus vatis Neapolitanis, ille delegit antiquitatis reliq pulcherrimas vel memorabiles, easque tabulis neis affabre incidi curavit. Singulis volumin CXXX tabulae adjunctae ſunt. Primum nil al niſi vaſa Etruſca, ſiſtit; cum praefatione, in finem operis, maxime in gratiam artificum el rati, declarat. Sequuntur diſſertationes quaed non adeo reconditam eruditionem ſpirantes. mum agitur de origine Etruſcorum, eorum

*) Licet volumina duo poſteriora annum 1767. pr ferant, publicae tamen luci a. 1775. demum tr fuerunt.

ſ, deinde de eorum hiſtoria moribusque; e eorum architectura, quo in argumento eſt verſatiſſimus; poſtea de veterum pictu- Quod argumentum in volumine ſecundo atur. Reliqua volumina antiquitatibus s ac Romanis dicata ſunt. Tertium prae- bet diſſertationem de re veterum ſtatua- artum denique hiſtoriam continuatam utri- artis.

eynius in *Götting. gel. Anz.* a. 1768. p. 754- a. 1770. p. 1025-1036.

mann i *Magazin der Italien. Litteratur.* T. I. 4-113. T. II. p. 103-139. T. III. p. 101-124.

E. BAPTISTAE PASSERI, *Piſaurienſis* Paſſeri. *ugubini*, in Thomae Dempſteri libros de regali Paralipomena. *Lucae* 1767. fol. III. tab. aen. — Praemittitur operi prae- mo, cujus Auctor omnes Italos in recte nda se Etruſca ſuperat, *Prodromus*, quem t, *Thuſcus*, quo continetur introductio in tates Etruſcas ſive complexus omnium au- ſententiarum et obſervationum in opere monſtratarum ſuper Etruſcorum operibus dis. Paſſerius, vel titulo innuente, tabu- eas operi Dempſteriano ſubjunctas, paſſim arotio et Gorio explicatas, commentario io, in quo ſaepe a duumviris hiſce diſcedit, vit. Haud facile conjecturis indulget, ſed orum opera, quorum multo majorem co- quam unquam quis alius, oculis uſurpavit que tractavit, inter ſe comparat, eaque e plura feliciter explicat. Res Etruſcorum a in primis multum lucis inde accepit. a eſt diſſertatio de re numaria Etruſcorum, vulgari ingenii acumine atque doctrina ela-

borata. Sequitur alia diſſertatio de nomin praenominibus, cognominibus et metron Etruſcorum. Operi univerſo coronis impo doctiſſima disquiſitione et explicatione tabula Eugubinarum.

Cf. *Götting. gel. Anzeig.* a. 1770. p. 113 - 118.

Ejusdem Picturae Etruſcorum in vaſculis, primum in unum collectae, explicationibus e ſertationibus illuſtratae. *Vol. I,* tabulas C c nens, aeri inſculptas. *Romae* 1767. — *Vo* tabulas C continens aeri inſculptas. ibid. 177c *Vol. III,* totidem tabb. ibid. 1775. fol. major Praefert hoc opus magnificam ſpeciem; ch oſtentat pulchras; pictorum coloribusque ſcite illuſtratorum vaſorum magna eſt vari adſunt alia ornamenta reliquo operis ſplen digna. Volumen I. inſcriptum eſt Epiſcopo F neſtino, Cardinali *Stuppanio*, ſine cujus op ſumtibus opus diu praeparatum lucem videre potuiſſet. Qua in epiſtola, Etruſcae artis m menta quanto numero inde ab aliquot annis venta collectaque ſint, Paſſerius admirabu commemorat, quantumque lucis antiquitas a piat horum vaſorum contemplatione, quam m plex ſit picturarum argumentum, exponit. H epiſtolam ſequuntur *Tractatus praeliminares i ctúras Etruſcorum in vaſculis.* Primus inſcriptu *Prolegomena;* in quibus de his vaſis, eorum cturis, harum argumentis, atque explication cturarum nonnulla dicuntur. Qua in interpr tione ſpectavit etiam uſum, formam ac mate ſingulorum vaſorum. Univerſam Etruſco vitam in his vaſis ſibi contemplari videtur, E riamque totam redivivam ex iisdem erupta eſſe credit. Quod vero fabulae antiquae et

…gines in his vaſis appareant, hoc inde …it, quia et boni ominis cauſſa hic locus da… et dii in omnibus caeremoniis intererant …ob cauſſas. Ultimo loco exponit, quibus …os ab hominibus diſtingui putet. Fontes …dicat, unde hauſerit interpretationes ho… …orum. Ordo, quo eadem collocata appa… … conſilio auctoris, Thuſcorum vitam et … illuſtrandi, ortus fuit. A nuptiis inci… …ſit ad natalia; pergit ad pueritiae, mox …tutis tempora; tum virilis aetatis ſtudia …t atque in ſunere deſinit. *II Vindiciae* … Ideo hoc caput ſic inſcripſit, quia in eo … Etruſcis, non aliis populis, ut nonnulli …t, tribuenda eſſe oſtendit. Materiam et …ſpondere Etruriae; Romae nihil horum … omnia erui in Campania et Etruria; in… …i quoque hanc Etruſcorum artem iam ex… …e eo tempore, quo Romani peregrina …ta et vaſa pretioſa in partem luxus admi… Atque etiam Romanos figulinam quidem …xercuiſſe non ſine laude, ſed vaſculum pi… quod vere Romanis tribueretur, numquam …ventum. Campaniam ab antiquis aucto… … figulinae artificium celebrari; immo artis …n inde per Italiam promulgatam fuiſſe; et … nunc in tota ſere Etruria haec vaſa inve… …avere gloriae Etruſcorum uſum ſcripturae …e, in his vaſis adhibitae ab antiquo artifice. … eſſe diſputationem, utrum haec vaſa Cam… …n Etruſca appellanda ſint; nam Campaniam …oloniam Etruſcorum. Ultimo loco auctor …n adſpergit de vaſis quibusdam, Etruſcos …s mentientibus recentioreque aevo ad Etru… … imitationem effictis. *III. De Laribus* *…rum.* Obſervavit Paſſerius deos aliquos in his

his vaſis, quorum officium et ſymbola reſp
cenſuit his, quae de laribus antiqui tradi
Hinc hujus capitis argumentum enatum eſt
nominis Larium origo ducenda ſit; Lare
antiquos fuiſſe majorum umbras, quae c
functae, familiam ſuam et poſteros tutai
cultum Larium, licet ſit ſuperſtitioſus is, oſt
tamen, ſemper viguiſſe ſententiam de anir
immortalitate, de illorum poenis et praemii
dibile eſſe, antiquos totidem habuiſſe Laras
Lares; Lares multiplici ornatu exhiberi, p
tim nudos, aliquando praetexta indutos e
Denique lararia domeſtica multiplicis form
ſcribuntur, illorumque donaria et ornamei
cenſentur. *IV. De re veſtiaria Etruſcorum.*
mum deorum, tum virorum, tandem foemi
veſtes deſcribit. *V. De pictura Etruſcorum.*
pliſſime auctor enarrat laudes pictorum E
rum. Sed hujus loci non eſt, hoc in argu
morari, nec monimenta ipſa in tabulis e
percenſere. — Etiam in fronte *Voluminis*
ſiti ſunt *duo tractatus praeliminares*, paullo i
res iis, quos volumen primum ſibi adjunct
bet. Meris enim opinionibus et conjectu
mium tribuitur. *I. De arcana Etruſcorum*
phia. Auctor oſtendere cupit, fuiſſe inter
ſcos, praeter ludicra illa haruſpicinae ſtudia,
lam aliquam ſecluſam nec multitudini pervi
qua, dum multitudo declinaret in fabulas,
quaedam doctrina a primis uſque parentibu
pagata cuſtodiretur et litteris mandaretur.
docet, philoſophiae apud Etruſcos ſtudium
me viguiſſe, doctiores et acutiores arcanam
dam coluiſſe philoſophiam. Huic deditos,
omnino deum eſſe, credidiſſe, univerſi orbi
ditorem et rectorem, eundem aeternum et i

etc. *II. De Muſica veterum Etruſcorum.*
in Italia omnium primos Muſicam coluiſ-
omnia inveniſſe, perfeciſſe atque Ro-
tradidiſſe, auctor exiſtimat. Citharae par-
te deſcribuntur, una cum aliis tenſilibus
rum. Inflatilia eorum commemorantur.
ntur pulſatilia, quae in Etruſcorum mo-
conſpiciuntur. Ex horum vero organo-
ctura, iisque, quae copioſe explicuit, ap-
tat, Muſicam Etruſcos habuiſſe perfectiſ-
ſine Graecorum adjumento. Quibus
mparat recentiorem Muſicam cum anti-
s diſputationis ſumma haec eſt: in orga-
praeſtare antiquis, ut in melopoeia ſupe-
is. His libellis addita eſt interpretatio
quae hoc ſecundum volumen oſtentat,
— *Volumen III.* ſolummodo vaſcula
Paſſerii explicationibus, haud raro vagis
cariis. Vaſorum magna pars imitatio-
temque ſeriorem ſapere videntur. Prae-
quatuor diſſertationes, quarum tres prio-
um, ultima *Amadutium* auctorem habet.
ſecreta myſteria a pictoribus Etruſcis im-
ita, nunc ſcriptis publice expoſita. II.
per Sarcophago marmoreo, myſteria
xhibente *) III. Linguae Oſcae ſpecimen
quod ſupereſt Notae in marmore Mu-
arii. IV. De numis et inſcriptionibus
Subjunctum eſt lexicon Etruſcum, con-
re MCCCC vocabula.

Cf.

* antea Italice prodierat ſic inſcripta: *Spiegazione
ulture d'un antico marmoreo ſarcofago, che ſi
a in Gubbio nel dormitorio del Monaſtero di S.
dell' inclita congregazione Olivetana etc.* In
1773. 4.

Cf. (HEYNIUS) in *Götting. gel. Anzeig.* a. 1
Zugabe p. 97 - 103. a. 1777. p. 410 - 416.
KLOTZII Acta. litt. T. VI. p. 211 - 272.
Neue Bibl. der ſchönen Wiſſenſch. T. X. p. 244 -
T. XV. p. 169 ſqq. T. XIX. p. 176 ſqq.

Gori et Schwebel. Antiquitates Etruſcae, a viro ampliſſimo
ctiſſimoque ANTONIO FRANCISCO GOR
in Florentino Lyceo olim hiſtoriarum Profeſ
celeberrimo, concinnatae, nunc vero in comm
dum antiquitatis litterarumque cultorum in co
pendium redactae, ſchematibusque minori fo
exornatae, ita quidem ut Montfauconii operis ſ
plementa haberi poſſint, a M. NICOL
SCHWEBELIO, ill. Carolini Onoldini P. P.
Rectore. *Norimbergae* 1770. fol. min. Cum L
tabb, aen. — Eſt epitome Muſei Etruſci, pa
ante a nobis recenſiti. In quo quidem nego
quod ad contextum Gorianum attinet, Schwe
lius feliciter verſatus eſt, dum Itali loquacitat
eruditionemque male ſaepe collocatam recide
verum chalcographus Norimbergenſis, *Lichten*
gerus, non aeque laudandus, quia figuras arc
typi minores reddidit, nec raro deformavit.

Cf. *Allgem. teutſche Bibl.* T. XVIII. P. I. p. 227 -
Quae cenſura a viro harum rerum periti
elaborata videtur. Sanum certe ineſt judic
de ſtudio antiquitatum Etruſcarum.

Paſſeri. JOH. BAPT. PASSERII de pueri Etruſci
neo ſimulacro, a Clemente XIV, P. O. M.
Muſeum Vaticanum inlato Diſſertatio. *Ro*
1771. 4.

Eiusdem *Illuſtrazione di un Simulacro argill*
ſcoperto nella Campagna di Perugia nell' anno 17
poſſeduto dal Capitano Giuſeppe Belforti. In
rugia 1774. 4. — De cultu larium apud E

auctor potiſſimum diſputat, ut et de ficto-
i.
...sdem *Diſſertazione epiſtolare ſopra un antica*
...*nta di marmo trovata nell' diſtretto di Perugia,*
... eſiſtente nel Muſeo dell' Inſtituto di Bologna.
...gna 1776. 4.

...OH CHRISTOPHORI AMADUTII Alpha- Amaduzzi.
...n veterum Etruſcorum, illuſtratum et au-
... *Romae* 1775. fol.

...OH DE ROCHES *Diſſertation ſur la queſtion:* de Roches.
...*ngue Etruſque eut quelque reſſemblance de la*
...? in *Mémoires de l'Acad. des Sciences de Bru-*
... Bruxelles 1777.) T. I. p. . . . .

...NICOLAI SALVETTI Antiquitates Floren- Salvetti.
...iſprudentiam Etruriae illuſtrantes, juxta
... ordinem digeſtae. *Florentiae* 1777. 8.

...RONYMUS TIRABOSCHI in opere vaſto, Tiraboſchi.
...ſcribitur: *Storja della Letteratura Italiana*

...O JAGEMANNUS in *Geſch. der freyen Künſte u.*
...*chaften in Italien.* (Lipſ. 1777. 8) T. I.
... — XLVI. differit de antiquitate et origine
...orum, eamque a Phoenicibus derivat.
Ex hac diſſertatione potiſſimum ſuam hauſit
...vmus, inſcriptam: *Ueber den Urſprung der*
...*rier;* in *Gothaiſchen Magazin der Künſte und*
...*chaften.* (Gothae 1777.) T. I. p. 224-345.

Immortaliter multisque modis de omni re Heyne.
...a meritus eſt CHRISTIANUS GOTTLOB
...NE, Conſiliarius aul. et Profeſſor eloquentiae
...ngenſis, ſaepe a nobis celebratus. Is enim
...genio, quo pollet, divino, eruditione ex-
..., arteque ſumma recte interpretandi ac diiu-
...i cum ſcriptores veteres tum antiquitatis
...enta arte facta, reliquias gentis Etruſcae,
...s plurimis male ſeu ſiniſtre tractatas, ratio-
...ce vera, omni hypotheſium apparatu ſepo-
ſito,

conſuetudine cauſſas agendi apud Romanos; de legionibus Romanorum; 4) de magiſtratib Imperatorum; 5) de familiis Romanorum; 6) cognominibus et appellationibus Imperatoru 7) de commodis, praemiis et donis militaribu 8) de poenis militum et ignominiis; 9) de g dibus honorum et magiſtratuum Romanoru 10) Menſium appellatio ex nominibus Impe torum.

TOMUS II.

PETRI SERVII, *Medici Romani*, juven feriae, quae continent antiquitatum Romanar miſcellanea.

AGESILAI MARISCOTTI, *Bononienſis*, Perſonis et Larvis, earumque apud veteres et origine Syntagmation.

FORTUNII LICETI, *Januenſis*, Miſcella erudita, decerpta ex ejus Quaeſitis per epiſt a claris viris.

ALEXANDRI SARDI *Ferrarienſis*, de m bus et ritibus gentium libri III. (*Venet.* 1557 et ſaepius alibi in lucem editi).

BONAVENTURAE CASTILIONAEI, *Me lanenſis*, Gallorum Inſubrum antiquae ſedes.

AENEAE VICI, *Parmenſis*, de numiſmati antiquorum libri II.

TOMUS III.

PETRUS LEO CASELLA de primis Ita colonis.

Idem de Tuſcorum origine, colonatu et publica Florentina.

PAULLI MANUTII, *Veneti*, Antiquita Romanarum liber de legibus.

CAPUT IV.

[CO]LLECTIONES SCRIPTORUM RERUM ROMANARUM.

[J]ANI GRUTERI *Lampas ſive Fax artium liberalium atque theſauri critici (Francof. ad Moen.* ... — 1623. VII Voll. in 8.) a nonnullis huc trahitur: rectius vero refertur in Bibliothecam philologicam, quam hiſtoricam. Ma... quodam jure hoc loco deſcribenda videtur ... ſequens: Gruterus.

[G]AUDENTII ROBERTI, *Carmel. Congreg.* ... 1695.) *Miſcellanea Italica erudita. Parmae* ... — 1692. IV Tomi in 4. — Exhibemus ... ſyllabum opuſculorum, maximam partem ra... et a Roberto ab interitu vindicatorum. Robertus.

TOMUS I.

[J]OSEPHI CASTALIONIS, *Anconitani*, 1) ... Lectiones; 2) de antiquis puerorum prae... ...bus; 3) de recte Vergilii nominis ratione ... commentarius; 4) adverſus foemina... praenominum aſſertores diſputatio; 8) ad. ... C. quae res pignori obligari poſſit.

[P]AULLI MANUCCII, *Veneti*, Antiquitatum ... rum liber de civitate Romana.

[O]NUPHRII PANVINII, *Veronenſis*, 1) de ... ſaecularibus; 2) de carminibus Sibyllinis.

CONSTANTII LANDI, *Placentini*, 1) in ve... nummiſmatum Romanorum miſcellaneae ...iones; 2) in M. Caſſii Cacurii et Atiliae ...illae tumulum explicatio.

ANDREAE ALCIATI, *Mediolanenſis*, de magiſtratibus, civilibusque et militaribus officiis.

[F]RANCISCI ROBORTELLI, *Utinenſis*, 1) de ...ciis Romanorum; 2) de judiciis et omni

ceſſerunt variae et accuratae tabulae aen
Trajecti ad Rhen. et Lugd. Bat. 1694 — 1
XII Voll. in fol. Venetiis 1732 — 1737.
Voll. in fol. *) — Continet hic theſaurus
pta maximam partem ſelecta et raro alias ob
quaedam itidem nunquam ante edita vel ex
linguis, non ſemper ſatis Latine reddita aut
va luce ornata, quae a viris doctiſſimis ad
ſtrandas antiquitates Romanas variis tempor
edita fuerunt. Occurrunt vero etiam libri e
belli vulgares, facile parabiles, indignique,
repeterentur. Uſus quoque eſt Graevius in
dum editionibus librorum prioribus, poſterior
iisque emendatioribus et copioſioribus po
nendis; id quod v. c. factum videmus in
vinii libro de ludis circenſibus et in Spanhemi
orbe Romano. Multae et accuratae tabulae
neae paſſim conſpiciuntur, et ſingulis tomis p
miſſa praefatio, in qua editor ſubinde
emendat, et addit a ſcriptoribus, quos recen
vel omiſſa vel perperam poſita. Subjunga
nunc conſpectum ſingulorum tomorum.

TOMUS I.

1. OCTAVIANI FERRARII de origine
manorum liber.

2. PAULLI MANUTII de civitate Ro
commentarius.

3. CAROLI SIGONII de antiquo jur
vium Romanorum libri II. Quia Graevius
tionem hujus libri Francofurtanam mancam
petiit, ſubjunxit idem in fine p. 1022 ſqq.

*) Supra Vol. III. P. II. p. 155. in theſauro G
viano Graecarum antiquitatum recenſendo co
morare obliti ſumus, eundem theſaurum typis
titum prodiiſſe Venet. 1732-1737. XIII Voll. in

..2 et mutanda e meliore editione Pariſina ..572.

4. ONUPHRII PANVINII civitas Romana.

5. *Ejusdem* Imperium Romanorum.

6. PAULLUS MANUTIUS de comitiis Roma-..rum.

7. NICOLAI GRUCHII de comitiis Roma-..m libri III.

8. *Ejusdem* reſponſio ad binas Caroli Sigonii ..entiones de binis magiſtratuum comitiis et .. curiata.

.. CAROLI SIGONII poſterior cum Nic. ..hio diſputatio de binis comitiis et lege curiata.

10. NIC. GRUCHII ad poſteriorem iſtam Si-.. diſputationem reſponſio ſeu refutatio.

11. CAR. SIGONII de lege curiata magi-..m et imperatorum et eorum jure ad Nic. ..um ſcriptus liber.

12. PAULLI MANUTII de ſenatu Romano ..entatio, ab Aldo, filio, in lucem prolata.

13. JO. SARII ZAMOSCII de ſenatu Ro-.. libri II.

TOMUS II.

14. PAULLI MANUTII liber de legibus Ro-..s.

15. ANTONII AUGUSTINI, Archiepiſcopi ..aconenſis, de legibus et ſenatusconſultis li-.. cum Fulvii Urſini notis.

16. CAR. SIGONII de antiquo jure Italiae .. III.

17. *Ejusdem* de antiquo jure provinciarum .. III.

18. *Ejusdem* de judiciis libri III.

19. SIBRANDI TETARDI SICCAMAE de ..o centumvirali libri II.

20. FRANCISCI HOTOMANNI de m
ſtratibus Romanorum eorumque inſtituti
ſenatu et inſignibus aliquot Senatusconſultis,
formulis antiquis, libri III.

21. NICOLAI RIGALTII, ISMAE
BULLIALDI et HENRICI VALESII obſerva
nes de populis fundis.

22. CAR. SIGONII de nominibus Roma
rum liber.

23. ONUPHRII PANVINII de antiquis
manorum nominibus commentarius.

24. JOSEPHI CASTALIONIS adverſus
minarum praenominum aſſertores, diſputatio
de antiquis puerorum praenominibus, diſquiſ

25. PETRI SERVII, Medici Romani, de
lierum Romanarum nominibus, praenomin
et cognominibus, diſſertatio.

TOMUS III.

26. FRANCISCI ROBORTELLI diſſert
de provinciis Romanorum et earum distribu
ne atque adminiſtratione.

27. *Ejusdem* Diſſ. de judiciis et omni c
ſuetudine cauſſas agendi apud Romanos.

28 JUNII RABIRII de haſtarum et au
num origine diſſertatio.

29. FRANC. ROBORTELLUS de magiſt
bus Imperatorum.

30. *Idem* de gradibus honorum et m
ſtratuum.

31. *Idem* de menſium ex nominibus Imp
torum appellatione.

32. GUIDONIS PANCIROLLI de magiſ
tibus municipalibus diſſertatiuncula.

33. *Idem* de corporibus artificum.

34. SEXTUS RUFUS de regionibus urbi

35. P. VICTOR de regionibus Romae.

36. BARTHOLOMAEI MARLIANI urbis [illegible] topographia, cum notis ineditis FULVII [illegible]INI.

37. ONUPHRII PANVINII antiquae ur[illegible]ago.

38. *Ejusdem* commentarius in Sexti Rufi, de [illegible]ibus urbis, librum.

39. GUIDONIS PANCIROLLI Deſcriptio [illegible] Romae.

40. *Ejusdem* de Romae XIV regionibus [illegible]mentarius.

41. GEORGII FABRICII deſcriptio urbis [illegible].

42. ALEXANDRI DONATI Roma vetus ac [illegible], utriusque aedificiis ad eruditam cogni[illegible] expoſitis.

TOMUS IV.

43. FUNIANI NARDINI Romae veteris [illegible] ab OCTAVIO FALCONERIO lingua Ita[illegible] editum, ſtudio JAC. TOLLII ex ea in Lati[illegible] translatum, adjectis XV tabulis nitidiſſimis, [illegible] et aedificia tam veteris, quam novae Ro[illegible] exhibentibus, a LIVINO CRUYLIO con[illegible]tis, et relatis ad adjectam topographicam [illegible] tabulam, a JO. BAPT. FALDA delinea[illegible]. — ELIAE BOHERELLI obſervationes ad [illegible]dam NARDINI loca praefationi Graevii ad [illegible] tomum inſertae ſunt.

44. OCTAVII FALCONERII de Pyramide [illegible] Ceſtii Epulonis, ab Alexandro VII Pontif. [illegible]rata, Diſſertatio.

45. *Ejusdem* ad Carolum Datum V. Cl. Epi[illegible] de latere ex aedificii veteris ruderibus eru-

 to,

to, quum paries ad inſtaurandam Panthei po
cum a. CIƆIƆLXI dirueretur.

46. ISAACUS VOSSIUS de antiqua u
Romae magnitudine.

47. OLAI BORRICHII de antiqua urbis R
mae facie diſſertatio compendiaria.

48. SEXTI JULII FRONTINI de aquae
ctibus veteris Romae libri II, cum notis R
BERTI KEUCHENII.

49. RAPHAELIS FABRETTI de aquis
aquaeductibus veteris Romae diſſertationes III

50. JOANNIS CHIFLETII Aqua Vir
fons Romae celeberrimus, et priſca religione
cer; opus aedilitatis M. Agrippae in vetere
nulari gemma.

51. LUCAE HOLSTENII Commentario
in veterem picturam, quae Nymphaeum refe

52. *Ejusdem* Diſſertatio de Pila ſtaffilari.

53. *Ejusdem* Diſſ. de milliario aureo.

54. PETRI CIACCONII in columnae
ſtratae inſcriptionem, a ſe conjectura ſuppleta
explicatio.

55. JAC. SIRMONDI Explanatio antiqu
inſcriptionis, qua L. Scipionis, Barbati F. expr
ſum eſt elogium.

56. JOSEPHUS CASTALIO de templo Pacis,
que ex occaſione de Jani Gemini templo, be
que partis.

57. *Ejusdem* explicatio ad inſcriptionem A
guſti, quae in baſi eſt obeliſci, ſtatuti per Sixtu
V, Pontificem Maximum, ante portam Fla
niam, alias Populi.

58. PETRI ANGELI BARGAEI de priva
rum publicorumque aedificiorum urbis Rom
everſoribus, Epiſtola.

Ejusdem Commentarius de Obeliſco, ad
V, Pont. Max.

JOSEPHI CASTALIONIS de columna
hali Imp. Antonini Commentarius.

Fragmenta veſtigii veteris Romae, ex la-
Farneſianis nunc primum in lucem edi-
notis JO. PETRI BELLORII.

LIVINII CRUYLII, Presbyteri Ganda-
deſcriptio faciei variorum locorum, quam
dum vocant, urbis Romae, tam antiquae
novae, in XV tabulis aeri inciſa.

TOMUS V.

JACOBI GUTHERII de veteri jure Pon-
urbis Romae libri IV.

Jo. ANDREAE BOSII de Pontifice
Romae veteris exercitatio hiſtorica.

Ejusdem de Pontificatu maximo Impera-
Romanorum exercitatio altera.

MICHAELIS ANGELI CAUSEI DE LA
Inſignia Pontificis Max., Flaminis
Auguris, aliorumque inſtrumento ſacrifi-
m, tabulis XXV delineata.

AUGUSTINI NIPHI de auguriis libri II.

JULIUS CAESAR BULENGERUS de
a.

Idem de auguriis et auſpiciis.

Idem de ominibus.

Idem de prodigiis.

Idem de terrae motu et fulminibus.

JO. BAPTISTAE BELLI Diatriba de
templi auguralis.

JO. PIERII VALERIANI declamatio de
m ſignificationibus.

JUSTI LIPSII de Veſta et Veſtalibus
a.

76. EZECHIELIS SPANHEMII de numo Smy naeorum, inſcripto ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΡΥΤΑΝΕ ſeu de Veſta et Prytanibus Graecorum, Dia ba, antehac *Seguini* ſelectis numiſmatibus a quis adjecta; nunc vero luculentior et copioſ prodita, multisque numorum aliorum explicat nibus illuſtrata.

77. Antiquae tabulae marmoreae ſolis effig ſymbolisque exſculptae explicatio, qua priſ quaedam mythologiae, ac nonnulla praete vetera monumenta marmorum, gemmaru nomiſmatum illuſtrantur, auctore HIERONY ALEXANDRO, juniore. Acceſſit non abſim argumenti expoſitio ſigillorum Zonae, veter ſtatuam marmoream cingentis.

78. MICH. ANG. CAUSEI DE LA CHAU Deorum ſimulacra idolaque, tabulis XXX expreſſa.

79. JO. BAPTISTAE HANSENII de ju jurando veterum liber.

80. STEPHANI TRELIERII de jurejura diſſertatiuncula.

81. ERYCII PUTEANI de jurejurando a quorum ſchediaſma, in quo de puteali Liboni

82. PLUTARCHI et MARCI ZUERII BO HORNII Quaeſtiones Romanae, quibus ſacr profani ritus eorumque cauſſae et origines, rima etiam antiquitatis monumenta eruuntu explicantur.

TOMUS VI.

83. FRANCISCI BERNARDI FERRA de veterum acclamationibus et plauſu libri

84. PETRI BERTHALDI de ara liber gularis.

85. BENEDICTI BACCHINI Commentatio ..tris eorumque figuris ac differentia, cum .. JACOBI TOLLII.

86. CASP. SAGITTARII de januis veterum .. una cum auctoris analectis.

87. LAZARUS BAYFIUS de re veſtiaria Ro-..rum.

88. OCTAVII FERRARII de re veſtiaria li-..il.

89 ALBERTI RUBENII de re veſtiaria ve-.., praecipue de lato clavo, commentatio, .. primus poſt auctoris mortem divulgavit ..vius.

90. OCT. FERRARII Analecta de re ve-..a.

91. JO. BAPTISTA DONIUS de utraque ..la.

92. BARTOLI BARTHOLINI de paenula diſ-..io.

93. ALDI MANUTII, *Paulli F.* Epiſtola de .. Romanorum.

94. *Ejusdem* epiſtola de tunica Romanorum.

95. *Ejusdem* Epiſtola de tibiis veterum.

96. THEOPHILI RAYNAUDI Tractatus de .. caeterisque capitis tegminibus, tam ſacris .. profanis; qui ſub ANSELMI SOLERII no-.. primum Lugduni 1655, et deinde cum fi-.. ac minori forma, typis Amſtelodamenſibus .. prodierat.

TOMUS VII.

97. RICHARDI STREINII, *Schwarzenavii* ..*us*, de gentibus et familiis Romanorum ..mentarius.

98. ANTONIUS AUGUSTINUS de familiis ..anorum.

99. Familiae Romanae nobiliores, e FULV URSINI Commentariis.

100. Notitia dignitatum utriusque Impe Orientis ſcilicet et Occidentis, ultra Arcadii H noriique tempora, et in eam GUIDONIS PA CIROLLI, J. U. D. celeberrimi ac in Patav Academia interpretis legum primarii, co mentarii.

101. Marmor Piſanum de honore biſe Parergon inſeritur de veterum ſellis, cura V LERII CHIMENTELLII, J. C. in Piſano L ceo eloqu. et politices Profeſſoris. Accedit M lodia, ſive de Muſcis odoris Piſanis epiſtola.

TOMUS VIII.

102. Vetus Kalendarium Romanum, e m more deſcriptum in aedibus Maffaeorum Agrippam, in tabula Marmorea, ſuperne fact

103. PETRI CIACCONII *Toletani*, Notae vetus Romanorum Kalendarium.

104. FULVII URSINI Notae ad Kalendari ruſticum Farneſianum.

105. Kalendarii fragmentum, quod viſitur aedibus Capranicorum.

106. SIBRANDI SICCAMAE Commentai in Faſtos Kalendares Romanorum.

107. Aliud vetus Kalendarium, quod in lil antiquis praefigitur Faſtis Ovidii.

108. Kalendarium Romanum, ſub Conſt tio, Conſtantini Magni filio, circa a. C CCCLIV compoſitum, et Valentino cuidam dicatum; cum iconiſmis, eidem praefixis, ſingu anni menſes delineantibus.

109. LAMBECII Notae in Kalendarium vet

110. THOMAE DEMSTERI Kalendari Romanum.

I. DIONYSII PETAVII Kalendarium ve-
manum, cum ortu occaſuque ſtellarum.
2. PETRI GASSENDI Kalendarium Ro-
m compendioſe expoſitum.
3. PETRI VIOLAE, *Vicentini*, de veterum,
e Romanorum temporum ratione libellus.
. HADRIANI JUNII de annis et menſi-
mentatiuncula.
. *Ejusdem* Faſtorum liber.
. JOANNES LALAMANTIUS de anno
o.
. JACOBUS CHRISTMANNUS, de Kalen-
omano.
. FRANC. ROBORTELLUS de menſium
ione ex nominibus Romanorum.
. JOSEPHUS SCALIGER de veteri anno
rum.
. SAMUELIS PETITI Eclogae clerono-
de anno et periodo veterum Roma-

WILHELMUS LANGIUS de vetere an-
anorum.
. ERYCII PUTEANI de Biſſexto liber,
mporis facula, qua intercalandi arcana,
s obſcura, illuſtrantur.
PETRI TAFFINI de Romanorum an-
ari, ejusque potiſſimum per ludos ſecu-
ebritate et horum chronologia, opus hi-
, chronicum et criticum.
ERYCII PUTEANI de Nundinis Roma-
, nova Faſtorum velut facula.
E GREGORII, *Toloſani*, Syntagmate
nundinis et mercatibus.
JO. BAPTISTAE BELLI Diatriba de
i conflictus menſe et die, in qua XX Ju-
o iſti ex Maffaeano marmore aſſignatur.

127.

127. PETRI MORESTELLI de triplici ani Romano, menſibus, eorumque partibus, deq die civili et diverſitate dierum, libri V, A. 16c ſub titulo Philomuſi, editi.

128. *Ejusdem* Alypius, ſive de priſcorum R manorum feriis liber.

129. JULII CAES. BULENGERI de tribu ac vectigalibus Populi Romani liber, qui eſt majoris operis de imperio Romano.

130. VINCENTII CONTARENI de frume taria Romanorum largitione, et de militari Ron norum ſtipendio, commentarius.

131. JOANNIS SCHEFFERI Agrippa Lib tator, ſive diſſertatio de novis tabulis.

132. BARNABAS BRISSONIUS de vet ritu nuptiarum et jure connubiorum.

133. ANTONII HOTOMANNI J. C. de v teri ritu nuptiarum obſervatio.

134. *Idem* de ſponſalibus, de veteri ritu n ptiarum, et jure matrimoniorum, item de ſpur et legitimatione.

135. JOANNIS MEURSII de luxu Roman rum liber.

136. STANISLAI KOBIERZYCKII de lu Romanorum commentarius.

137. JOACHIMI JOANNIS MADERI de c ronis, nuptiarum praeſertim, ſacris et profar libellus.

TOMUS IX.

138. ONUPHRIUS PANVINIUS de ludis Ci cenſibus, cum notis JOANNIS ARGOLI, J. U D. et additamento NICOLAI PINELLI J. C.

139. JUL. CAES. BULENGERUS de circ Romano ludisque Circenſibus, de venatione ci ci et amphitheatri ac de theatro.

140. ON. PANVINII de ludis ſeculari- liber.

141. AGESILAI MARISCOTTI de perſo- et larvis, earumque apud veteres uſu et ori- ſyntagmation.

142. MARQUARDI FREHERI Cecropiſtro- a, antiqua duelli gladiatorii ſculptura, in che expoſita, cum notis HENRICI GUN- THULEMARII J. U. D. et antiquiſſ. Hei- Univerſitat. Profeſſoris ordin.

143. JUSTI LIPSII Saturnalium ſermonum o, qui de gladiatoribus.

144. *Ejusdem* de amphitheatro liber, in quo pſa loci expreſſa, et ratio ſpectandi, ut et hitheatris, quae extra Romam, libellus, in mae eorum aliquot et typi.

145. ON. PANVINII de triumpho commen- notis et figuris illuſtratus a JOACH. JO- IRO.

TOMUS X.

146. NICOLAI BERGIERII de publicis et bus Imperii Romani viis libri V, ex Gallica nam linguam translati ab HENRICO CHRI- ANO HENNINIO.

147. HENR. CHR. HENNINII Notae ad rium.

148. FRANCISCI PATRICII Res militaris a, ex Italica in Latinam linguam verſa a LPHO NEOCORO (i. e. KUISTERO).

149. HYGINI, *Gromatici*, et POLYBII, *Me- lani*, de caſtris Romanis, quae exſtant, otis et animadverſionibus RATBODI HER- NI SCHELII.

150. RATBODI HERM. SCHELII diſſertatio ramentis.

151.

151. *Idem* de cuſtodia caſtrorum.
152. — de ſtipendio militari.
153. — de ſtipendio equeſtri.
154. — de die ſtipendii.
155. — de frumento et veſte.
156. — de tributo et aerario.
157. — de praeda.
158. — de victu militum.
159. — de itinere.
160. — de agmine Polybiano.
161. — de cohortibus legionis antiquae.

162. CLAUDII SALMASII de re militari R manorum liber; opus poſtumum.

163. JO. HENRICI BOECLERI diſſertatio legione Romana.

164. FRANC. ROBORTELLUS I. de legio bus Romanorum ex Dionis libro LIV. II. commodis, praemiis et donis militaribus. III. poenis militum et ignominiis.

165. ERYCII PUTEANI de ſtipendio mi tari apud Romanos ſyntagma, quo modus ej hactenus ignoratus conſtituitur.

166. VINCENTII CONTARENI de milita Romanorum ſtipendio commentarius.

167. MICH. ANG. CAUSEUS DE LA CHAU SE de ſignis militaribus.

168. PETRI RAMI, ſummi philoſophi et ar toris, liber de militia Caji Julii Caeſaris.

TOMUS XI.

169. EZECHIELIS SPANHEMII Orbis R manus, ſeu ad Conſtitutionem Imperatoris A tonini, de qua Ulpianus leg. XVI. Dig. de ſta hominum, exercitationes duae.

170. Faſti magiſtratuum Romanorum, Urbe condita ad tempora divi Veſpaſiani A guſ

I STEPHANO VINANDO PIGHIO, ſup-
... fragmentis.

I. Deſcriptio Conſulum, ex quo primi or-
... ſive integri Faſti Conſulares, quos
... docti viri hactenus appellarunt, ope-
... PHILIPPI LABBE.

I TIRONIS PROSPERI, *Aquitani.* Chro-
... ab Adamo ad Romam captam a
... Wandalorum rege.

I. Faſti Conſulares Anonymi, quos e co-
... Bibliothecae Caeſareae deprom-
... diſſertatione illuſtravit F. HENRICUS

Anonymus de Praefectis Urbi ex tempo-
...; ut et Fragmentum Faſtorum ab
... 2?5 ad 353, ex editione Aegidii Bu-

. Epiſtola Conſularis, in qua collegia LXX
... ab anno Chriſtianae epochae XXIX,
Tiberii Auguſti XV usque ad a. CCXXIX,
Alexandri Severi VIII, in vulgatis Faſtis
... perperam deſcripta, corriguntur, ſup-
... illuſtrantur, auctore F. HENRICO
Veronenſ. Auguſtiniano.

. SERTORII URSATI Eq. de notis Ro-
... commentarius.

. Diſſertationes de numis antiquis, diviſae
... partes, auctore LUDOVICO SAVOTO;
... in Latinam linguam tranſtulit LUDOL-
... BOCORUS.

ALBERTI RUBENII Diſſertatio de gem-
... et Auguſtea.

. *Ejusdem* de urbibus Neocoris Diatribe.

. MARQUARDI FREHERI de re mone-
... Romanorum et hodierni apud Ger-
... libri duo.

181. ROBERTUS CENALIS de vera menſu rarum ponderumque ratione.

182. LUCAE PAETI, Juriſconſulti, de menſu ris et ponderibus Romanis et Graecis, cum hi quae hodie Romae ſunt, collatis, Libri quinque.

183. PRISCIANI *Caeſarienſis*, RHEMNII FANNII, BEDAE ANGLI, VOLUSII METIANI BALBI ad Celſum, Libri de numis, ponderibu menſuris, numeris eorumque notis, et de veter computandi per digitos ratione, ab ELIA VINE TO, *Santone*, emendati; ut et a JO. FRIDERIC GRONOVIO.

184. ALEXANDRI SARDI, *Ferrarienſis*, d numis liber, in quo priſca Graecorum et Roma norum pecunia ad noſtri aeris rationem redigitur.

TOMUS XII.

185. VINCENTIUS BUTIUS de calido, fri gido et temperato antiquorum potu, et quo mo do in deliciis uterentur.

186. JULII CAES. BULENGERI de convivii libri quatuor.

187. ER. PUTEANI reliquiae convivii priſci tum ritus alii, et cenſurae.

188. ANDREAE BACCII de thermis veterum liber ſingularis.

189. FRANC. ROBORTELLI Laconici ſeu ſu dationis, quae adhuc viſitur in ruina balnearum Piſanae urbis, explicatio.

190. FRANCISCI MARIAE TURRIGII No tae ad vetuſtiſſimam Urſi legati, ludi pilae vitrea inventoris, inſcriptionem.

191. MARTINI LIPENII Strenarum hiſto ria, a prima origine, per diverſas Regum, Conſu lum et Imperatorum Romanorum, nec non Epi ſcoporum, aetates, ad noſtra uſque tempora.

19

1. MARCI MEIBOMII de fabrica trire-
liber.

3. CONSTANTINI OPELII de fabrica tri-
Meibomiana epiſtola perbrevis ad amicum.

4. ISAACI VOSSII de triremium et Li-
rum conſtructione diſſertatio.

5. IACOBI PHILIPPI THOMASII de do-
e tabellis votivis liber ſingularis.

6. VINCENTII ALSARII de invidia et
veterum libellus.

7. IOANNIS SCHEFFERI de antiquorum
us ſyntagma.

. MICH. ANG. CAUSEI DE LA CHAUSSE
tiones tres: I. de vaſis, bullis, armillis, fi-
nulis, clavibus, teſſeris, ſtylis, ſtigilibus,
phialis lacrymatoriis, et de manibus aeneis,
rentibus. II. de Mutini ſimulacris. III.
antiquorum lucernis.

OCTAVII FERRARII Diſſertatio de ve-
cernis ſepulcralibus.

Picturae antiquae ſepulcri Naſoniorum in
inia; delineatae et aeri inciſae a PETRO
BARTOLO; explicatae vero et illuſtra-
IANNE PETRO BELLORIO; ex Italica
Latinam vertit LUD. NEOCORUS.

. IACOBI GUTHERII de jure manium,
tu. more et legibus priſci funeris libri tres.

Ejusdem Choartius major, vel de orbita-
nda ad Annam Robertum, J. C. praefatio.

. PETRI MORESTELLI Pompa feralis,
a funebria veterum, libri decem.

ulis tomis ſubjuncti ſunt indices ſat copio-
commodiori operis ſumtuoſi inſervientes.

Acta Erud. a. 1695. p. 49 - 56. a. 1697. p. 439 -
. a. 1698. p. 302 - 305.
bibl. Ryſſel. Append. p. 22 - 34.

(BAUMGARTENII) *Nachrichten von einer Ha* *Bibl.* T. IV. p. 131 - 152.

FABRICII Bibliographia antiquaria p. 111 - 121.

LENGLET DU FRESNOY T. XI. p. 93 - 107.

Quum Graevius plura hujus generis ſcrip vel lubens vel inſciens praetermiſiſſet; alii con nuationi theſauri iſtius operam dederunt. Primu prodiit:

de Sallengre.

ALBERTI HENRICI DE SALLENGRE, *S reniſſimae Principis Arauſionenſis Conſiliarii*, N vus Theſaurus antiquitatum Romanarum. *T mus primus.* Hagae Comit. 1716. *Tomus ſecu dus.* ibid. 1717. *Tomus tertius.* ibid. 1724. III Vo in fol. *Venet.* 1735. III Voll. in fol. Editor ſc ptores doctos et raro obvios ſtudioſe conquiſiv quos ſingulari evolvit induſtria, ut iſtos a mul operarum erratis liberaret, et novo variarum a notationum lumine illuminaret. Quidquam in mutare aut reſecare, ſibi duxit religioni; qua ob rem approbationes, dedicationes et alia pa interdum momenti integra reliquit. Quumq operarum feſtinatione, ut fieri ſolet, in opus Gra vii irrepſerunt, quae inde eiici debent aut eme dari; laboravit Sallengrius, ne et haec adve fata ſuo theſauro contingerent. Ex figuris, q bus eruditi opera ſua ornare ſolent, illas tantu eligere et accuratius in aes incidendas cura conſtituit, quae neceſſariae ſunt et ipſos ritus ill ſtriores repraeſentare poſſunt. Decem vel du decim volumina editor conſtituerat: ſed mo praeventus, tria ſolummodo protrudere poter quorum argumenta hic ſiſtimus.

TOMUS I.

1. JULII MINUTOLI Diſſertatio de ur Romae origine et fundatione.

2. *Ej*

[illegible] de antiquitatibus urbis Ro-
[illegible]

[illegible] MARIAE SUARESII de forami-
[illegible] aedificiis diatriba.

ANDREAE ALCIATI de magiſtratibus ci-
[illegible] militaribus officiis diſſertatio.

LAURENTII JOUBERTI de gymnaſiis et
[illegible] apud antiquos cele-
[illegible]

[illegible] de balneis antiquorum.

HENRICI NORISII de duobus numis
[illegible] et Licinii diſſertatio duplex.

[illegible] de votis decennalibus Imperatorum
[illegible]

POGGII *Florentini* de fortunae varietate
[illegible] et de ruina ejusdem deſcriptio.

FELICIS CONTELORII de praefecto
[illegible]

[illegible] Patavini inſcripti obſcuri inter-
[illegible] commentario THOMAE REINE-
[illegible] LICETI et LUCAE HOLSTE-
[illegible]

20. HENRICI THOMAE CHIFLETII Di-
ſſertatio de Ottonibus aereis.

21. CLAUDII CHIFLETII de antiquo nu-
miſmate liber.

22. GEORGII GREENII de ruſticatione Ro-
manorum commentariolus.

23. *Idem* de villarum antiquarum apud Roma-
nos ſtructura.

24. ALDI MANUTII Diſſertatiuncula epiſto-
lica de Reatina urbe, agroque, Sabinaque gente

25. *Idem* de aquis in urbem Romam olim in-
fluentibus.

26. — de ratione intercalandi.

27. — de accumbendi et comedendi ra-
tione.

28. — de convivio tempeſtivo et in-
tempeſtivo.

29. — de auſpiciis.

30. — de trabea.

31. — de ſubſelliis.

32. — de ſigno et ſtatua.

33. — de parma, clypeo, ſcuto, pelt-
ancile.

34. — de primipilo.

35. — de drachmis.

36 — de ſeſtertiis.

37. PAULLI JOVII de Romanis piſcib-
libellus.

38. JOANNIS BAPTISTAE DONII de reſ-
tuenda ſalubritate agri Romani opus poſthumum

39. GAILLARDI GUIRANI explicatio du-
rum vetuſtorum numiſmatum Nemauſenſiu-
ex aere.

40. JACOBI GRASSERI Antiquitates N-
mauſenſes.

4

41. CHRISTIANI WILHELMI EYBENII, [illegible]ertatio de ordine equeſtri veterum Roma[illegible]um.

42. JOANNIS SERVILII de mirandis anti[illegible]rum operibus, opibus et veteris aevi rebus [illegible]e belloque geſtis libri tres.

43. PHIL. LUDOV. HANNEKENII de cura [illegible]eſtica Romanorum diſſertationes quatuor.

TOMUS II.

44. ANDREAE CIRINO, Clerici regularis [illegible]nenſis, de urbe Roma ejusque rege Romulo [illegible] ſingularis.

45. CLAUDII SALMASII de ſecretariis, diſ[illegible]o nunc primum edita.

46. OCTAVII FERRARII de pantomimis et [illegible]s diſſertatio.

47. NICOLAI CALLIACHII de ludis ſcenicis [illegible]rum et pantomimorum diſſertatio.

48. JOAN. ANTONII ASTORII diſſertatio [illegible]ica de Deo Brontonte.

49. *Ejusdem* commentariolum in antiquum [illegible]anis, poëtae Laconis, monimentum allatum [illegible] Graecia.

50. JACOBI ANDREAE CRUSII de nocte et [illegible]urnis officiis apud veteres commentatio.

51. PETRI BERTII de aggeribus et pontibus [illegible]nus ad mare exſtructis digeſtum novum.

52. LUDOVICI FERDINANDI, Comitis [illegible]SILII Epiſtola de ponte, ſub imperio Trajani [illegible] Danubium exſtructo; ex Italico ſermone in [illegible]um verſa.

53. PAULLI PETAVII antiquariae ſupellecti[illegible] portiuncula.

54. *Ejusdem* veterum numorum γνώρισμα.

55. CAROLI BRETI de ordine antiquo judiciorum civilium apud Romanos commentarius.

56 HIERONYMI MAGII, *Anglarienſis*, de tintinnabulis liber poſthumus, cum notis FRANCISCI SWERTII F.

57. *Ejuſdem* de Equuleo liber poſthumus, cum notis GOTHOFREDI JUNGERMANNI.

58. F. ANGELI ROCCHAE, Epiſcopi Tagaſtenſis, et Apoſtolici ſacrorum Praefecti, de campanis commentarius.

59. HIERONYMI BOSSII, *Ticinenſis*, de toga Romana commentarius.

60. *Idem* de ſenatorum lato clavo obſervationes novantiquae in ſyntagmata XIX diſtinctae.

61. *Ejuſdem* Iſiacus, ſive de ſiſtro opuſculum.

62. — Janotatius, ſive de ſtrena.

TOMUS III.

63. GISBERTI CUPERI de elephantis in nummis obviis exercitationes duae, nunc primum editae.

64. JACOBI GUTHERII de officiis domus Auguſtae publicae et privatae libri III.

65. H. F. SALOMONIS, Expraet. Burdig. et in Senatu Aquitanico Praeſidis, de judiciis et poenis Romanorum, item de officiis vitae civilis Romanorum commentaria.

66. PETRI LANZONI, *Ferrarienſis*, de coronis et unguentis in antiquorum conviviis exercitatio, ex Italica in Latinam linguam traducta, ſectionibus diſtincta et notulis aucta ab HIERONYMO BARUFFALDO, *Ferrarienſi*.

67 HIERO. BARUFFALDI de armis convivalibus ſchediaſma.

68. *Ejuſdem* Diſſertatio pe praeficis, ad illuſtrationem urnae ſepulcralis: Fl. Quartillae Praeficae.

OSEPHI LANZONI Adverſaria de luctu veterum.

AURENTII JOANNIS MOLIN de claterum diſſertatio.

Incerti ſcriptoris interpretatio inſcriptio- epitaphiorum, quae Antiquariae, quae Baetica in Hiſpania, reperiuntur.

PHILIPPI A TURRE, Epiſcopi Adrien- plicatio inſcriptionis Taurobolii Lugdu-

P. D. PURPURINI A FAVENTIA Coe- m Ordinis S. Benedicti Secretarii, ad dum Romanum Amiterni effoſſum mi- commentaria.

DOMINICI AULISII de gymnaſii con- e et Mauſolei architectura opuſcula duo, *Ejusdem* de Colo Mayerano epiſtola ad cum Vincentium a Vidania.

CLAUDII FRANCISCI MENESTRIER, e Jeſu, de eodem colo epiſtola ad Mar- yerum, nunc primum e Gallico idio- Latinum verſa.

RAPHAELIS VOLATERRANI de magi- et ſacerdotiis Romanorum commentarius, dis PETRI SCRIVERII.

JANI GUILIELMI, *Lubecenſis*, de magi- i reipublicae Romanae, dum in libertate t, libellus.

GEORGII VAUCHOPRII *Scoti*, de ma- us veteris populi Romani tractatus.

AE. PRAEVOTII, Uxellodanenſis, de tibus populi Romani commentarius.

HENRICI BEBELII, *Juſtingenſis*, de ſa- us et magiſtratibus Romanorum libellus.

82. PETRI FABRI, *regii Conſiliarii, lil rum ordinarii Magiſtri in ſenatu Toloſano Prae* de magiſtratibus Romanorum commentarius

83. ERYC. PUTEANI pecuniae Rom: ratio, facillimo ad noſtram calculo revocata

84. HERMANNI CONRINGII de ſtudii beralibus urbis Romae et Conſtantinopolis ſertatio.

85. CHRISTOPHORI CELLARII de ſt Romanorum litterariis in urbe et provinciis ſertatio.

Cf. Acta Erud. a. 1717. p. 49-54. a. 1719. p. 1 11.

Catal. bibl. Ryſſel. Append. p. 35 - 41.

(BAUMGARTENII) *Nachr. von einer Hall.* I T. IV. p. 152 - 160.

FABRICII Bibliogr. antiq. p. 121-124.

Poleni Theſ. JOANNIS POLENI (*Profeſſoris Matheſeos tavini* † . . .) utriusque Theſauri antiquitat Romanarum Graecarumque nova ſupplemen *Venetiis* 1737. V Voll. in fol. — Haec ſup menta ad utrumque Graevii et Gronovii T ſaurum tam nitida charta expreſſa, tam illuſ bus et perſpicuis litteris exſcripta, tam ſplend tabulis et figuris aeneis paene innumeris orn ut nullis ſumtibus bibliopolae, nulli labori et dio editor, pepercisse videantur. Et hic quid in eligendis libellis adiutus eſt conſiliis APOS LI ZENI, SIGEBERTI HAVERCAMPI, J DAN. SCHOEPFLINI, et JOH. BERNARDI M RIAE DE RUBEIS. Curam plagularum em dandarum, abſente Poleno, Venetiis in ſe ſuſ pit JOH. ANTONIUS MOZZATUS. In univ ſum a Graevii et Gronovii conſiliis et tota o

a Polenus ne minimum quidem receſſit. b initio ſtatim in praefatione, toti operi mmuni, h. e. primi tomi, eadem repetiit, s locis, quae Graevius et Gronovius in di operibus monenda eſſe duxerant. c una pars praefationis conſumitur: al-licat vitam et ſcripta virorum, quorum a opus in his ſupplementis apparet, et ju-ium interdum interponit. Et hanc for-r omnes tomos conſervavit. Nunc, quoque tomo contineantur, breviter orabimus.

TOMUS I.

AULLI MERULAE de legibus Romano-s poſthumum.

Ejusdem de comitiis Romanorum opus um.

L. OTTONIS AICHERI brevis inſtitutio is veterum Romanorum, libellis tribus enſa.

FRANCISCI POLLETI hiſtoria fori Ro-eſtituta, illuſtrata et aucta.

M. ANTONII MAJORAGII de ſenatu o libellus.

MATTHAEI AEGYPTII Senatusconſulti chanalibus explicatio.

PETRI BURMANNI de vectigalibus po-omani diſſertatio.

BALTHASARIS BONIFACII de archivis gularis.

ALBERTINI BARISONII de archivis ntarius, nunc primum editus.

SCIPIONIS GENTILIS diſputationum m ſive de jure publico populi Romani

11. ALBERICI GENTILIS de armis Ro-
nis libri duo.

TOMUS II.

Huic tomo inſerta ſunt maximam pa-
ejusmodi ſcripta, quae ad Inſcriptiones, G
mas, Numos, Marmora et alia antiqua monin
ta illuſtranda pertinent. In praefatione editor
ritus, ne, cum eos libellos in hoc ſyntagma ind
rit, harum rerum collectores compilaſſe vider
aut certe opus aliquod inutile feciſſe, cum
gularia ac permulta hujus generis corpora
ſtent. Huic igitur reprehenſioni occurrere
natus eſt ſtatim ita, ut dicat, ſe nulla ali
hoc genere commentaria hic propoſuiſſe, q
in quibus viri doctiſſimi abditos quosdam G
carum Latinarumque litterarum receſſus ap
rint. Sunt vero ſequentia:

12. GISBERTI CUPERI Apotheoſis vel c
ſecratio Homeri.

13. *Ejusdem* explicatio gemmae Auguſta

14. — numiſmata antiqua explicata.

15. — inſcriptiones et marmora ant
expoſita et illuſtrata.

16. — de utilitate, quam ex numiſn
principes capere poſſunt, diſſertatio.

17. CAROLI SCHOTTI Homericae A
theoſis, in antiquo lapide deſignatae, nova
plicatio.

18. JACOBI LE ROY, *Lib. Bar. S. R. I.* A
tes Tiberianus, ſive Gemma Caeſarea D.
guſti Apotheoſin, Imp. Caeſar. Tiberii Au
ſtaeque Juliae Domus ſeriem et iconas, gen
que bello captas repraeſentans.

19. GISB. CUPERI Harpocrates.

20. *Ejusdem* Monumenta antiqua inedita.

STEPHANI LE MOYNE de Melanopho-ola.

CLAUDII SALMASII duarum Inſcriptio-erum explicatio. Ejusdem ad Doſiadae immiae Rhodii Ovum, Alas, Securim, d Fiſtulam notae.

GEORGII D'ARNAUD de Diis παρέδροις tatio.

TOBIAE GUTHBERLETHI de myſte-rum Cabirorum diſſertatio philologica.

IO. ASTORII de Diis Cabiris diſſertatio.

MATTHAEI BRUUERII DE NIEDECK io de populorum veterum ac recentio-rationibus.

CAROLI PATINI in tres Inſcriptiones commentarius.

Ejusdem commentarius in antiquum mo-m Marcellinae.

— commentarius in antiquum Ceno-Marci Artorii.

TOMUS III.

m in antiquitatibus Graevii parum in-Polenus, quod quidem ſervorum Roma-conditionem explicaret, non dubitavit, hunc tomum in hac parte antiquitatis re, eique varios doctorum hominum li-hunc locum pertinentes, inſerere. Ne-bat Graevium eos libros praetermiſſu-le, niſi, recens tum editis libris in the-aducendis, bibliopolis injuriam jacturam-ri noluiſſet. Sed, quae hic reperiuntur, e:

ANT. FRANC. GORII Deſcriptio monu-Columbarii Libertorum et Servorum Auguſtae et Caeſarum, Romae detecti in via

via Appia Anno CIↃ. IↃ. CC. XXVI. vig
aere inciſis tabulis illuſtrati. Adjectis notis A
TONII MARIAE SALVINI.

31. OCTAVII FERRARII Diſſertatio
balneis.

32. *Ejusdem* Diſſertatio de gladiatoribus.

33. NICOLAI CALLIACHII Diſſ. de gla
toribus, nunc primum edita.

34. *Ejusdem* Diſſertatio de ſuppliciis ſervor

35. WILHELMI A LOON Eleutheria, ſiv
manumiſſione ſervorum apud Romanos libri

36. JO. JACOBI CLAUDII Diatribe de
tricibus et paedagogis.

37. HIERONYMI MERCURIALIS de
gymnaſtica libri ſex.

38. ANTONII BOMBARDINI de carcere
antiquo ejus uſu ad haec usque tempora
ducto tractatus; cum annotationibus tract
ipſi nunc primum ſubjectis.

39. CHRISTIANI SCHOETTGENII Hiſt
Librariorum et Bibliopolorum veteris et m
aevi; ex idoneis monumentis collecta; ex
tione auctiore, quae prodierat Germanica
gua, nunc primum Latine reddita.

40. JO. ANDREAE ESCHENBACHII de
bis veterum Romanorum Diſſertatio.

41. JOANNIS CLERICI de Stylis veterun
variis chartarum generibus Diſſertatio.

42. LAURENTII PIGNORII de ſervis et
rum apud veteres miniſteriis commentarius.

43. ANTONII VELSERI ad Hieronym
Fabrum, Medicum, de Zeta et Zetario, ſive
aeta et Diaetario Epiſtola.

44. TITI PAPMAE, *Phryſii*, de operis
vorum liber.

T

TOMUS IV.

GISBERTI CUPERI et OTTONIS ...RGII Diſſertationes ſive Epiſtolae mu... variis rebus et quaeſtionibus, quae per... ad Antiquitates Graecas et Romanas, ...mum ex MSS. editae ex Muſeo Jo... ..., Hafnienſis, Hiſtoriographi et Biblio... regii, ut et litterarum Graecarum in ... Hafnienſi Profeſſoris.

...ICOLAI CALLIACHII Diſſertatio de ...unc primum edita.

Ejusdem Diſſ. de ſacris Eleuſiniis et eorun... ...tiis, nunc primum edita.

...RIANI RELANDI Diſſertatio de Diis

...SIAE GUTHBERLETHII Conjecta... ...numentum Heriae Thisbes, Monodia... ...ii Claudii Glaphyri, Choraulae. In ...bi veterum auctorum loci, inſcriptio... ...i illuſtrantur et emendantur.

Ejusdem animadverſiones philologicae in ... inſcriptionem Graecam Smyrnae re...

...ACOBI SPONII rei antiquariae ſelectae ...s in varias diſſertationes diſtributae; ...num redditae Latine, interprete PE... ...CIOLO, Theol. D. etc.

Ejusdem Miſcellanea eruditae antiquita...bus marmora, ſtatuae, muſiva, toreu...mae, numiſmata referuntur ac illu...

TOMUS V.

Marchionis SCIPIONIS MAFFEI de ...tro, ac praecipue de Veronenſi libri duo.

Ejusdem de amphitheatris Galliae epiſtola ...onem Joannem Polenum, in Patavino Gym-

Gymnaſio Matheſeos Profeſſorem; reddita
ac interprete PETRO FACCIOLO etc.

55. *Ejusdem* de antiquis Galliae theatris
ſtola ad Bernardinum Zendrinum, reddita L
interprete PETRO FACCIOLO.

56. EMANUELIS MARTINI, Eccleſiae
nenſis Decani, de theatro Saguntino Ep
ad — Anton. Felicem Zondadarium, Arch
ſcopum Damaſcenum etc.

57. JOS. EMANUELIS MINIANAE, *V
tini*, Ordinis S. Trinitatis redemtionis cap
rum, de theatro Saguntino dialogus, nunc
mum editus.

58. *Ejusdem* de circi antiquitate et ejus
ctura dialogus.

59. NIC. CALLIACHII, in Gymnaſio
vino Graecae Latinaeque humanitatis olim
feſſoris, Diſſertatio de ludis ſcenicis, nunc
mum edita.

60. *Ejusdem* Diſſ. de circenſibus ludis,
primum edita.

61. ALEXII SYMMACHI MAZOCCHII,
tropolitanae Eccl. Campanae Canonici Th
gi, in mutilum Campani amphitheatri titu
aliasque nonnullas Campanas inſcriptiones
mentarius.

62. TOB. GUTHBERLETHI, ICti, de S
Martis ſacerdotibus apud Romanos, liber
gularis.

63. IOANNIS SCHEFFERI de militia n
veterum libri quatuor, ad hiſtoriam Gra
Latinamque utiles.

64. *Ejusdem* de re vehiculari veterum libri

65. PYRRHI LIGORII, *Neapolitani*, de
culis antiquorum Diatriba, excerpta ex libris
de familiis Romanis.

66. J. SCHEFFERI in Diatribam Pyrrhi Li-
: de vehiculis antiquorum notae.

Acta Erud. a. 1742. p. 289 - 303.
..NGARTENII *Nachrichten von merkwürd. Bü-
..ern.* T. I. p. 462 - 475.
..ABRICII Bibliographia antiquaria p. 124 - 127.

Ex Theſauro antiquitatum Italiae Graevio-
..annoiano, alibi recenſendo, pertinent huc ſcri-
.. antiquitates Romanas illuſtrantia, ſequentia:

E TOMO I.

..ETRI LEONIS CASELLAE de primis Ita-
.. colonis liber.

E TOMO II.

..TAVII RUBEI Monumenta Brixiana, ſeu
..as Brixiae antiquitates.

E TOMO VI.

..AURENTII PIGNORII origines Patavinae
..ntenor.

Eusdem Epiſtola ſuper antiquiſſimam pictu-
.. quae Romae viſitur, de ritu nuptiarum.

..HILIPPI A TURRE Diſſertationes de Bel-
.. et aliis quibusdam Aquilejenſium diis, ac
..olonia Forojulienſi.

E TOMO VII.

..OSEPHI MALATESTAE GARUFFII lucer-
..ydaria Flaminia et Arimienſis.

E TOMO VIII.

..ULIELMI POSTELLI de Etruriae regio-
.. originibus, inſtitutis, religione ac moribus
..entatio.

..ENRICI NORISII diſſertationes cenota-
.. Piſana illuſtrantes.

PHILIPPI A TURRE monumenta vet
Antii.

E TOMO IX.

CAMILLI PEREGRINI Diſſertationes
Campania felice.

JULII CAESARIS CAPACII Antiquitates
hiſtoriae Campaniae felicis.

MARCI ANTONII SURGENTIS Neap
illuſtrata.

FERRANTIS LOFFREDI antiquitates Pu
lorum.

ANTONII FERRI apparatus ſtatuarum,
deſtructis Cumis inventarum.

JUL. CAES. CAPACII de balneis liber.

AMBROSII LEONIS antiquitatum nec
hiſtoriarum urbis ac agri Nolae deſcriptio.

TORELLI SARAYNAE de civitatis Ver
origine et monumentis antiquis.

LUCII CAMARRAE de Theate antiqu
bri tres.

Aes redivivum Canuſiorum, ſive tabula
rea maxima Conſularis, Duumviralis, Decur
faſtorum Conſularium, Romanarumque fan
rum, Camuſii olim inciſa et erecta, illuſ
per abbatem DAMADENUM.

GAUGES DE GOZZE de inſcriptione co
nae roſtratae olim in foro Romano diſſerta

Ex Theſauro antiquitatum et hiſtoriarun
ciliae Graevio-Burmanniano huc referuntu
quentes.

E TOMO X.

PETRI CARRERAE monumentorum hi
corum urbis Catanae libri IV.

E

E TOMO XI.

NCENTII MIRABELLAE et ALAGONAE graphiae Syracuſarum antiquarum expli-

* * *

hucusque recenſitos Theſauros, ut et in ovianum, parte hujus bibliothecae ſuperio-poſitum, JO. ALBERTUS FABRICIUS uti-m confecit indicem alphabeticum in Biblio-a antiquaria p. 129 - 157. (ſecundum edit. ihauſenii) exhibitum, quem et biblio-e noſtrae, redactis in compendium nomini-t vocabulis multis, inſerere liceat.

INDEX ALPHABETICUS

Scriptorum, qui in utroque Theſauro Grae-um Gronovii et Romanarum Antiquitatum aevii et Sallengrii, ut et novis ſupplementis lani, ac Theſauris antiquitatum Italiae et Si-ae Graevio - Burmannianis *) continentur. Littera G. *theſaurum antiquitatum Graeca-*
Gronovii, R. *Romanorum Graevii*, It. *Itali-*
m, Sic. *Sicularum*, S. *Sallengrii*, P. *Poleni pl-menta*, *duplicis majoris numeri prior to-*
m, *poſterior volumen; minor numerus pagi-*
ſignificat.

* * *

A.

EYPTII *(Matth.)* SCti de Bacchanalibus lio. P. I. 375.
CHERI *(Ott.)* brevis inſtit. de comitiis ve-. P. I. 273.

*) ... nempe theſauri Italiae et Siciliae huc ſpe-t, ratione paucarum diſſertationum, modo a no-s indicatarum.

ALCIATI (*Andr.*) de magiſtratibus civil. et milit. officiis. S. I. 325.

ALEXANDRI (*Hier.*) antiquae tabulae marm. ſolis effigie ſymbolisque exſculptae accurata explicatio; qua priſcae quaed. mythologiae, ac nonnulla praeterea vetera monum. marmorum gemmarum, nomiſmatum, illuſtrantur. Acceſſi non abſimilis argum. expoſitio ſigillor. Zonae veterem ſtatuam marm. cingentis. R. V. 701.

ALLATII (*Leonis*) de patria Homeri liber G. X. 1553.

— Homeri natales etc. G. X. 1853.

ALSARII (*Vinc.*) de invidia et faſcino veterum libellus. R. XII. 885.

ANONYMUS de Praefectis Urbis ex temporibus Gallieni; ut et fragment. Faſtorum ab Chr. 205 ad 353. Paſchalis Laterculus et e Aeg. Bucherii. R. XI. 383.

— Diſſ. de ſuppliciis ſervorum. P. III. 34

— Exp. inſcriptionum et epitaphiorum quae Antiquariae, urbis Baeticae in Hiſpania, reperiuntur. S. III. 845.

Antiquae inſcriptionis, qua L. Scip. Barbati expreſſum eſt Elogium, explanatio. R. IV. 18

ARETINI (*Leonardi*) commentaria rer. Graecarum. G. VI. 3387.

D'ARNAUD (*Georgii*) de diis παρέδροις commentarius. P. II. 733.

ASTORII (*Jo. Ant.*) epiſtola de deo Brotonte. S. II. 769.

— Comment. in monumentum Alcmanis poetae. S. II. 781.

ASTORII (*Joan.*) diſſert. de diis Cabi P. II. 873.

AUGUSTINI (*Ant.*) de legibus et ſenatuſconſultis liber, cum not. Fulv. Urſini. R. 1142.

AUG

AUGUSTINI *(Ant.)* de Romanorum famili
XXX, cum nott. F. Urſini. R. VII. 1143.

AULISII *(Dominici)* de gymnaſii conſtru
ne et mauſolei architectura opuſcula duo.
II. 889.

— de colo Mayerano epiſtola. S. III. 92

B.

BACCHINI *(Bened.)* de ſiſtris eorumque fig
ac differentiis diſſ. *Jac. Tollius* diſſertatiun
nott. adiecit. R. VI. 409.

BACCII *(Andr.)* de conviviis antiquorum
que ſollemni in eis vinorum uſu atque rit
rum ſumtuoſiſſimo libri V. G. IX. 21.

— de thermis veterum liber ſing. I
281.

BARBERII *(Joſ.)* de miſeria poetarum Grae
G. X. 797.

BARGAEI *(Pet. Ang.)* de privatorum publ
mque aedificior. urbis Romae everſoribu
R. IV. 1767.

— Comment. de obeliſco. R. IV. 1893.

BARISONII *(Albertini)* de archivis com
t. P. I. 1077.

BARTHOLINI *(Bartoli)* comment. de pa
R. VI. 1157.

BARUFFALDI *(Hier.)* de armis convivalibu
aſma. S. III. 737.

— de praeficis, ad illuſtrationem urna
ralis — diſſ. S. III. 745.

BAYFII *(Lazari)* de re navali liber, ſ. an
iones in L. 24 de captivis etc. G. XI. 56

— de vaſculis libellus, ſ. animadverſſ. i
de auro et argento legato. G. IX. 67

— de re veſtiaria. R. VI. 553.

BEHELII *(Henr.)* de ſacerdotiis et magiſtra tibus. Rom libellus. S. III. 1101.

BELLI *(Joh. Bapt.)* de partibus templi augu ralis. R. V. 543.

— Diatriba de Pharſalici conflictus men et die. R. VIII. 705.

BELLORII *(Petri)* de admirabili operum an tiquorum et rerum ſuſpiciendarum praeſtanti libri tres. G. VIII. 2536.

BELLORII *(Joa. Petri)* notae in nomiſma ta tum Epheſia, tum aliarum urbium, apibus in ſignita. G. VII. 401.

— Expoſitio ſymbolici Deae Syriae ſimu lacri. G. VII. 425.

— Veterum Lucernae ſepulcrales, colle ctae ex cavernis et ſpecubus ſubterraneis urb Romae, figuris aen. expreſſae; in quibus mul ad eruditionem monumenta continentur, de neatae ſecundum formas ſuas a *Petro Sanct Bartolio*. Diviſae in tres partes, cum obſſ. *J. Bellorii.* Ex It. in Lat. ſermonem transtu *Alex. Dukerus*. G. XII. 1.

— Picturae antiquae ſepulcri Naſonioru in via Flaminia, delineatae et aeri inciſae a *P Sanct. Bartolio:* explicatae vero et illuſtratae *J. P. Bellorio;* ex It. ling. in Lat. vertit *L Neocorus*. R. XII. 1021.

— Veterum ſepulcra, ſeu Mauſolea R manorum et Etruſcorum, inventa in urbe R ma aliisque locis celebribus, in quibus multa erud. monum. continentur, coll. et delin. a *S. Bartolio*, cum explicatt. *J. P. Bellorii;* ex in Lat. ſermonem transtulit *Al. Dukerus*. G. XII

— Fragmenta veſtigii veteris Romae, lapidibus Farneſanis, nunc primum in luc edita, cum nott. *P. Bellorii*. R. IV. 1955.

BE

BERGIERII (*Nic.*) de publicis et militaribus Imperii Rom. viis libri V, auctiores et emendatores ex Gall. in Lat. ling. translati ab *H. C. Henninio* Acc. ejusd. animad. cum tabb. et nu... R. X. 1.

BERTHALDI (*Petri*) liber ſing. de ara. R. ... 333.

BERTIUS (*Pet.*) de aggeribus et pontibus ... mare exſtructis. S. II. 917.

BOECLERI (*Jo. Henr.*) Diſſ. de legione Romana. R. X. 1454.

— de ſcriptoribus Graecis et Lat. ab Homero ad init. ſaec. poſt Chr. nat XVI commen... G. X. 905.

BOMBARDINI (*Ant.*) de carcere et antiquo ...ſu ad haec uſque tempora deducto tracta... R. III. 731.

BONIFACII (*Balth.*) de archivis liber. P. I. ...1.

BORRICHII (*Olai*) de antiqua urbis Romae ... diſſ. R. IV. 1517.

BOSII (*Jo. And.*) de Pontifice max. Romae ...eris exerc. hiſt. R. V. 225.

— de Pontificatu max. Imp. Rom. prae... ...e Chriſtianorum. R. V. 269.

BOSSIUS (*Hier.*) de toga Romana. S. II. ...5.

— de Senatorum lato clavo ſyntagmata ... S. II. 5325.

— Iſiacus f. de ſiſtro. S. II. 1373.

— Janotatius f. de ſtrena. S. II. 1393.

BOXHORNII (*Marci Zuerii*) Quaeſtiones Romanae, quibus ſacri et profani ritus, eorum... cauſſae et origines, plurima etiam antiquita... monum. eruuntur et explicantur. R. V. 901.

BRETUS (*Car.*) de ordine perantiquo judiciorum ap. Rom. S. II. 1053.

BRISONII (*Barn.*) ad legem Juliam de adulteriis lib. ſing. G. VIII. 1346.

— de veteri ritu nuptiarum et jure connubiorum. R. VIII. 1007.

— Comment. de ſpectaculis, in C. Th od. et L. omnes dies eod. de feriis G. VI 2358.

BULENGERUS (*Jul. Caeſ.*) de auguriis auſpiciis. R. V. 405.

— de circo Romano ludisque circenſibus liber. R. IX. 577.

— de conviviis libri quatuor. R. XII. 4

— de Elephantis. R. IX. 821.

— Tractatus de equis. R. IX. 727.

— de ludis veterum liber unicus. G. VII. 901.

— de ominibus. R. V. 441.

— de oraculis et vaticiniis liber. G. VII.

— de pictura, plaſtice, ſtatuaria libri du G. IX. 809.

— de prodigiis. R. V. 457.

— de ſortibus. R. V. 361.

— de templis ethnicorum. G. VII. 50

— de terrae motu et fulminibus. R. V. 515.

— de theatro. R. IX. 825.

— de tributis et vectigalibus pop. Rom. R. VIII. 819.

— de triumphis, ſpoliis bellicis, tropaeis arcubus triumphalibus, et pompa triumphi, liber unicus. G. XI. 857.

— de venatione circi et amphitheatri liber unicus. R. IX. 749.

BUR

. G. XI. 741.
de talorum, ac teſſerarum et calculo-
is, ex more veterum. G. VII. 1213.
LIACHII (*Nic.*) de ludis ſcenicis mimo-
pantomimorum ſyntagma poſthumum.
99.
Diſſ. de gladiatoribus. P. II. 333.
Diſſ. de Oſiride. P. IV. 305.
Diſſ. de ſacris Eleuſinis. R. IV. 317.
Diſſ. de ludis ſcenicis. P. V. 461.
Diſſ. de circenſibus ludis. P. V. 473.
IARRAE (*Lucii*) de Theate antiquo libri
. IX. V. 1.
IBRARII (*Joach.*) de comicis verſibus
G. VIII. 1578.
Hippocomicus, ſ. de curandis equis,
nominibus equeſtris Graecis et Latinis
G. XI. 793.
Hiſtoria rei numariae, ſ. de nomiſmatis
et Latinis. G. IX. 1401.
ACII (*Jul. Caeſ.*) antiquitates et hiſtoria
iae felicis. *It.* IX. II. 2.
de balneis liber. *It.* IX. IV. 6.

CASALII (*Jo. Bapt.*) de thermis et baln veterum tractatio. G. IX. 633.

— de tragoedia et comoedia lucubra G. VIII. 1598.

— de tricliniis, conviviis, hoſpitalitate teſſeris veterum, exercit. G. IX. 121.

CASELLAE (*Pet. Leonis*) de primis Italiae lonis liber. *It.* I. 5.

CASTALIONIS (*Joſ.*) de columna triu phali Imp. Antonini comment. R. IV. 1937

— explicatio ad inſcriptionem Aug quae in baſi eſt obeliſci, ſtatuti per Sixtum Pontif. ante portam Flaminiam, alias Po R. IV. 1858.

— adverſus foeminarum praenominum ſertores diſputatio. R. II. 2050.

— Opuſculum de Pacis templo, unde lumna exemta in Exquilinum eſt translata. IV. 1843.

— Comment. de antiquis puerorum p nominibus. R. II. 2062.

CASTELLANI (*Petri*) κρεοφαγια ſ. de carnium libri IV. G. IX. 353.

— ἑορτολογιον ſ. de feſtis Graecor. tagma, in quo plurimi antiquitat. ritus illuſ tur. G. VII. 597.

— de menſibus Atticis, nec non de r ſibus et anno Graecor. Athenienſiumque d ba. G. IX. 1081.

— vitae veterum et illuſtrium Me rum, qui toto orbe usque ad ſaec. XIII flo runt. G. X. 853.

CELLARII (*Chriſt.*) de Studiis Rom. litte in urbe et provinciis diſſ. S. III. 1233.

CENALIS (*Rob.*) de vera menſurarum po rumque ratione liber, jam tertio auctus e

...us ab auctore; acc. et paralipomena quae- R. XI. 1436.

...AUSSE (*Mich. Ang. Cauſei de la*) Deorum ...ra, idola, aliaeque imagines aereae. R. ...5.

— de inſignibus Pontif. max., Flaminis ..., Auguris, et inſtrumentis ſacrificantium. ... 313.

— de ſignis militaribus. R. X. 1526.

— Diſſ. tres, I. de vaſis, bullis, armillis, ..., annulis, clavibus, teſſeris, ſtilis, ſtrigili-..., phialis lacrymatoriis, et de manibus ... vota referentibus. II. de Mutini ſimula- ... III. de aeneis antiquor. lucernis. R. ...

...ILETII (*Claudii*) de antiquo numiſmate ... I. 651.

— (*Henr. Thomae*) Diſſ. de Ottonibus ae- ... I. 629.

— (*Jo.*) Aqua Virgo, fons Romae ce-...us, et priſca religione ſacer, opus aedi- M. Agrippae in vetere annulari gemma. ... 1779.

— (*Jo. Jac.*) Geminiae matris ſacrorum ... ſepulcralis explicatus. S. I. 613.

...IMENTELLII (*Val.*) Marmor Piſanum ...ore biſellii. Parergon inſeritur de vete-...s; ſynopſis appenditur de re donaria ...orum; acc. Myiodia, ſ. de muſcis odoris ... epiſtola. R. VII. 2025.

...ISTMANNUS (*Jac.*) de Kalendario Rom. ... 285.

...YTRAEI (*Dav.*) Tabula philoſophica, ſ. ſe- ...loſophorum, et ſectae eorum praecipuae; ... et Socrate inprimis usque ad Cicero- ...ducta. G. X. 346.

CIAC-

CIACCONII (Petri) in columnae roſt inſcriptionem a ſe conjectura ſuppletam exp tio, cum *Sirmondi* et alior. nott. R. IV. 1

— notae in vetus Rom. Kalendar R. VIII. 19.

— Kalendarium ruſticum in bibl. Fa R. VIII. 19.

CIRINO (*And.*) variar. lect. de urbe R ejusque conditore Romulo liber. S. II. 1.

CLASENII (*Dan.*) Theologia gentilis, ſ monſtratio, qua probatur, gentilium theolo (ceu tenebras), deos, ſacrificia et alia ex ſ Scripturae (ceu luce) originem traxiſſe, in partes diviſa. G. VII. (1).

CLAUDII (*Jo. Jac.*) Diatribe de nutri et paedagogis. P. III. 416.

CLERICI (*Jo.*) de ſtilis veter. Rom. P. III. 1110.

CONRINGII (*Herm.*) de ſtudiis libera urbis Romae et CPolis diſſ. S. III. 1193.

CONTARENI (*Vinc.*) de frumentaria l largitione liber. R. VIII. 923.

— de militari Romanor. ſtipendio c ment. R. X. 1513.

CONTELORII (*Felicis*) de praefecto liber. S. I. 509.

CORNARII (*Jani*) de conviviis veter. G libellus. G. IX. 1.

CRAGIUS (*Nic.*) de rep. Laced. auctio emendatior. G. V. 2497.

CRESOLLII (*Lud.*) Theatrum veterum torum, oratorum, declamatorum, quos in G cia nominabant ſophiſtas, expoſitum libris V quibus omnis eorum diſciplina, et dicendi et cendi ratio, moresque produntur, vitia dam

...t magni utriusque linguae illuſtrantur et
...antur ſcriptores. G. X. 1.
...OPHII (*Jo. Bapt.*) Antiquitates Macedo-
... de regio Macedonum principatu, mori-
...que militia diſſ. G. VI. 2855.
...USII (*Jac. Andr.*) de nocte et nocturnis
... ap. veteres. S. II. 797.
...YLII (*Livini*) quindecim tabulae loco-
... aedificior. tam novae quam veteris Ro-
... R. IV. (1).
...ERI (*Gisberti*) de elephantis in numis ob-
...rcitatt. duae. P. III. 1.
– apotheoſis vel conſecratio Homeri.
... I.
– explicatio gemmae Auguſtae. P. II. 189.
– numiſmata antiqua explicata. P. II. 209.
– inſcriptiones et marmora antiqua expo-
... illuſtrata. P. II. 241.
– de utilitate, quam ex numiſmatis prin-
...apere poſſunt diſſ. P. II. 277.
– Harpocrates. P. II. 401.
– monumenta antiqua inedita. P. II. 529.
– et SPERLINGII (*Ottonis*) diſſertt. ſ.
...ae mutuae de variis rebus et quaeſtioni-
...ae pertinent ad antiqq. Gr. et Rom. nunc
... ex MSS. editae ex muſeo Jo. Gram-
... P. IV. 1.

D.

...MASCENI (*Nic.*) de moribus Graecorum
...que gentium libellus, cum interpretatio-
... *Nic. Cragii.* S. VI. 3843.
...ADENI Aes redivivum Canuſiorum.
... V. 2.
...MONTIOSII (*Lud.*) Comment. de ſcul-
...aelatura gemmarum, ſculptura et pictu-
...quorum. libri duo. G. IX. 777.

DEMP-

DEMPSTERI (*Th.*) Kalendarium Rom. VIII. 115.

DICAEARCHI Geographica quaedam, ſ ſitu Graeciae. *Ejusdem* deſcriptio Graeciae, ſibus Jambicis, *Henr. Stephano* interprete, ipſius et *Iſ. Caſauboni* annott. Acc. *H. Ste* ad Dicaearchum et ſuam in illum lucubratio appendicula. G. XI. (1).

DOLETI (*Steph.*) de re navali liber. XI. 629.

DONATI (*Alex.*) Roma vetus et recens, usque aedificiis ad eruditam cognitionem ex tis, cum figg. artificioſ. delin. a *Jo. Goeree* ex ſtigiis aedificior. ruinis, monumentis aeneis collect. R. III. 469.

DONII (*Jo. Bapt.*) Diff. de utraque pae R. VI. 1149.

DOUSAE (*Georgii*) de itinere ſuo CPoli epiſtola. Acc. veteres inſcriptiones Byzanti ex reliqua Graecia allatae, cum quibusdam viror. epiſtolis. G. VI. 3343.

E.

EGGELINGII (*Jo. Henr.*) Myſteria Ce et Bacchi, in vaſculo ex uno onyche. G. VII

EMMII (*Ubbonis*) Vetus Graecia, opu ſtinctum in tomos tres, quorum I. deſcriptio habet regionum a Graecis habitatarum, cum junctis inſulis: II. complectitur res geſtas Gra rum: III. repraeſentat ſtatum ac formam pr puarum ejus gentis rerump. cum additam. au ris, antehac ineditis et ſuis locis inſertis, ac ſu ctis notulis. G. IV. 85.

EMMIUS (*Ubbo*) de ſtatu Aacarnanum. IV. 585.

EMMIUS (*Ubbo*) de rep. et fortuna Achaeo-
m. G. IV. 557.
— de rep. et fortuna Aetolorum. G.
I. 575.
— de concilio Amphictyonico. G. IV. 587.
— de rep. Argivorum. G. IV. 519.
— Athenarum veterum deſcriptio, cum
pend. et emendat. G. IV. 433.
— de inclinatione et interitu reip. Atticae,
manae et Carthag. G. IV. 597.
— de rep. Carthag. G. IV. 503.
— de ſitu, amplitudine et magnificentia
Carthaginis. G. IV. 661.
— de Chio, et ejus ſtatu ac fortuna. S.
547.
— de rep. et ſtatu Corcyraeorum. G.
541.
— de rep. Corinthorum. G. IV. 527.
— de rep. et legibus Creteenſium. G.
513.
— de ſtatu Epiri. G. IV. 587.
— Lacedaemon antiqua, cum appendice.
IV. 465 et 633.
— de rep. Locrenſium in Italia. G. IV. 593.
— de Lyciorum rep. in Aſia. G. IV. 597.
— de ſtatu et rep. Maſſilienſium. G. IV. 589.
— de rep. et ſtatu Rhodiorum. G. IV. 549.
— de Samo et ejus rep. G. IV. 545.
— de rep. Syracuſana. G. IV. 531.
— de rep. Thebanorum. G. IV. 523.
ERNESTI (*Henr.*) Ep. de paenula. R. VI. 1179.
ESCHENBACHII (*Jo. Andr.*) de ſcribis veter.
diſſ. P. III. 851.
EVANTHII et DONATI de tragoedia et co-
media commentatiunculae. G. VIII. 1682.

EYBE-

EYBENII (*Chriſti. Wilhel.*) de ordine equ
veter. Rom. diſſ. S. I. 1089.

F.

FABRETTI (*Raph.*) de aquis et aquae du
bus veteris Romae diſſ. tres, cum chartis geogr
figg. aen. nitidiſſ. R. IV. 1677.

FABRI (*Petri*) de re athletica, ludisque v
rum gymnicis, muſicis atque circenſibus ſpic
giorum tractatus, tribus libris comprehenſi, o
teſſellatum; cum ejusd. paralipomenis. G. V
1758.

— de magiſtratibus Rom. comment. S.
1113.

— (*Tanaquilli*) vitae poetarum Graec
ubi de eorund. patria, moribus, ſcriptis etc. p
ſpicue ac compendioſe differitur; ex Gallico i
mate in Lat. translatae. G. X. 740.

FABRICII (*Georgii*) Roma, ejus ſitus, an
tus, gloria, magnificentia, theatra, circi, l
nea etc. R. III. 393.

— de fabularum, ludorum, theatron
ſcenarum ac ſcenicorum antiqua conſuetudine
bellus. G. VIII. 1694.

— (*Jo. Lud.*) de ludis ſcenicis liber. G. V
1714.

FAESCHII (*Seb.*) de numo Pylaemenis E
getae, regis Paphlagoniae, epiſtola. G. IX. 601

FALCONERII (*Octavii*) Inſcriptiones Athl
cae nuper repertae, editae et notis illuſtratae, c
bus acceſſerunt aliae ex Africanis marmoribus
cens deſcriptae. G. VIII. 2290.

— de numo Apamenſi, Deucalionei d
vii typum exhibente, diſſ. G. X. 672.

— de Pyramide C. Ceſtii Epulonis diſſ.
IV. 1461.

FALCONERII (*Octavii*) ad Car. Datum Epi-
..a de Latere ex aedificii veteris ruderibus
..., quum paries ad inſtaurandam Panthei
..cum a. 1661. dirueretur. R. IV. 1483.

FALDAE (*Joh. Bapt.*) noviſſima et accuratiſ-
..a Romae veteris et novae tabula topogra-
..., cum deſcriptione. R. IV. ibid.

DE FAVENTIA (*Purpurini*) ad Kalendarium
..anum Amiterni effoſſum minuſcula com-
..ria. S. III. 865.

FANNII (*Lucii*) de antiquitatibus urbis Ro-
... libri V. S. I. 173.

FAZOLDI (*Jo.*) Graecorum veterum ἱερολο-
... e. de plurimis Graecorum gentilium anti-
...bus ritibusque ſacris; inprimis de feſtis die-
..cerdotibus, templis et aris; de ludis item
..taminibus. diſſ. G. VII. 521.

FEITHII (*Everardi*) Antiquitatum Homeri-
.. libri IV, in quibus ferme omnes eorum
..rum per Graeciam ritus, ceremoniae, ac
.., tam in ſacris, quam in profanis expo-
..ur et illuſtrantur. G. VI. 1711.

FERRARIUS (*Franc. Bernardinus*) de vete-
.. acclamationibus et plauſu libri ſeptem.
.. I. 1.

FERRARII (*Octavii*) de origine Romanorum
.. R. I. 1.

— de re veſtiaria libri VII, auctiores et
..atiores, adjectis iconibus, quibus res tota
.. ſubiicitur. R. VI. 605.

— Analecta de re veſtiaria ſ. exercitatio-
.. Alb. Rubenii comment. de re veſtiaria
.. clavo. R. VI. 1033.

— Diſſ. de veterum lucernis ſepulcralibus.
I. 993.

— de Pantomimis diſſ. S. II. 677.

FERRARII (*Octavii*) de balneis diſſ. P. III. 2

— de gladiatoribus diſſ. P. III. 313.

FERRI (*Ant.*) apparatus ſtatuarum in de[...] ctis Cumis inventarum. *It.* IX. IV. 5.

FONTANINI (*Juſti*) de antiquitatibus H[...] tae, Coloniae Etruſcorum, libri duo. *It.* V[...] III. N. 3.

FREHERI (*Marq.*) Deciſionum Areopa[...] carum ſylvula. G. V. 2133.

— Cecropiſtromachia antiqua duelli [...] diatorii ſculptura in Sardonyche expoſita, c[...] nott. *Henr. Guntheri Thulemarii.* R. IX. 114

— de re monetaria veterum Rom. et [...] dierni ap. Germanos Imperii, libri duo. R. 1396.

FREINSHEMII (*Jo.*) Diſſertatiuncula de [...] lidae potu. G. IX. 493.

FRESNE (*Raphaelis Tricheti du*) Epiſt. [...] Charondae effigie in Catanenſi numo expre[...] ap. Petr. Seguinum in numo argenteo. G. X. 5

FRONTINI (*Sexti Julii*) de aquaeducti[...] urbis Romae comment. cum nott. et emenda[...] nibus *Rob. Keuchenii.* R. IV. 1625.

G.

G. (*A.*) de armis Rom. libri duo. P. I. 12

GARUFFII (*Joſ. Malateſtae*) lucerna lapid[...] Flaminia et Ariminenſis. *It.* VII. II. 9.

GASSENDI (*Petri*) Kalendarium Rom. co[...] pendioſe expoſitum. R. VIII. 139.

GAURICI (*Pomponii*) de ſculptura ſ. ſtatu[...] liber. G. IX. 725.

GAZAE (*Theodori*) de menſibus Atticis l[...] ex interpretatione *Jo. Petrelli.* G. IX. 977.

GI

GENTILIS (*Alberici*) de auctoribus et ſpe-
..ibus fabularum non notandis diſputatio.
. VIII. 1626.

— (*Scipionis*) diſputationum illuſtrium ſ.
.. j..e publico P. R. liber. P. I. 1125.

GEBBELII (*Nic.*) in Graeciae Mich. Sophia-
.. ..riptionem explicatio, in qua docetur, quem
..um quamque voluptatem allatura ſit haec
..n ſtudioſis, ſi diligenter eam cum hiſtori-
..m, poetarum, geographorum ſcriptis contu-
..t. *Ejusdem* de ſitu, nominibus et regioni-
Graeciae, celebrium urbium deſcriptio etc.
.. (1.)

..ORII (*Ant. Franc.*) deſcriptio monumenti
.. ..barii libertorum et ſervorum Liviae
..ae et Caeſarum Romae detecti in via
.. a. 1726. tabulis XX aere inciſis illuſtrati.
.. ..s notis *Ant. Mar. Salvini.* P. III. 1.

..E GOZZE (*Gauges*) de inſcriptione colum-
.. roſtratae olim in foro Rom. diſſ. *It.* IX.
... 15.

GRASSERI (*Jac.*) Antiquitates Nemauſenſes.
.. 1059.

GRENII (*Georgii*) de ruſticatione Rom. et
.. ..m ſtructura. S. I. 681.

GRONOVII (*Jo. Frid.*) de muſeo Alexan-
.. exercitatt. acadd. — nunc primum editae.
.. VIII. 2738.

— (*Jac*) Effigies virorum ac foeminarum
..um, quibus in Graecis aut Latinis moni-
..s aliqua memoriae pars datur, et in quo-
..e orbis terrarum ſpatio ob hiſtoriam, vel
..la, vel inventa, vel locis nomina data, ac
..am meruerunt cognoſci; item variarum
..um miranda, quae celebrata ap. antiquos,
..que et aere expreſſa occurrunt, omnia ex

 veris

veris ſincerisque documentis petita, et pro ſer temporum diſpoſita; adjecta brevi deſcriptio ſingulor. quae aut in eor. vita, aut in horu proprietate ſpectabilia percipi et intelligi refe ubi variis occaſionibus numi, lapides, inſcripti nes, etiam auctor. loca explicantur. *Vol. I. co tinet Memorabilia temporis myſtici, quod Trojano b lo terminatur. Vol. II. Memorabilia primor. ver hiſt. ſaeculor. Vol. III. Mem. verae hiſtoriae p Alex. M.* G. I — III.

— Marmorea baſis coloſſi Tiberio Ca erecti ob civitates Aſiae reſtitutas poſt horrend terrae tremores; cujus coloſſi fides, a Jo. Meu ſio oppugnata, defenditur, tantum non oculis e hibetur et venuſta proponitur; tempus, num rus et nomina civitatum reſtitutar. ubique falſ et varius ab recentibus commentatoribus tra tur, verus et certus ex marm. baſi publico i ſtrumento feliciter probatur. Primus trans A pes vulgavit, revocavit, notis et obſſ. illuſtra *Laur. Theod. Gronovius.* G. VII. 433.

GRUCHII (*Nic.*) de comitiis Rom. libri tr R. I. 531.

— reſponſio ad binas Sigonii reprehe ſiones; una de binis magiſtratuum comitii altera de lege curiata. R. I. 709.

— ad poſteriorem Sigonii de binis ma ſtratuum comitiis, et de lege cur. diſputatione refutatio. R. I. 755.

GUILIELMI (*Jani*) de magiſtratibus re Rom. cum in libertate urbs fuit. P. III. 965.

GUIRANI (*Gaillardi*) explicatio duor. vetu numiſmatum Nemauſenſium ex aere. S. I. 100

GUTHERII (*Jac.*) de veteri jure Pontific urbis Romae libri quatuor. R. V. 1.

GU

GUTHERII (*Jac.*) de jure manium ſ. de ri-
tu, more et legibus priſci funeris libri tres.
R. XII. 1077.

— Choartius major, vel de orbitate tole-
randa. R. XII. 1337.

GYLLII (*Petri*) de Boſporo Thracico libri
tres. G. V. 3087.

— de topographia CPoleos et de illius an-
tiquitatibus libri quatuor. G. IV. 3219.

GYRALDI (*Lilii Greg.*) de comoedia, ejus-
que apparatu omni et partibus comment. G. VIII.
1.4.

H.

HAGUELONI (*Petri*) Calendarium trilingue,
de menſibus Graec. et Rom. dialogus, ex opt.
quibusque auctor. collectus. G. IX. 1017.

HANNEKENII (*Phil. Lud.*) de cura domeſti-
ca Rom. differt. quatuor. S. I. 1237.

HAUSENII (*Jo. Bapt.*) de jurejurando ve-
terum liber. R. V. 797.

HELLADII (*Biſantini*) Chreſtomathia, cum
interpr. Lat. et nott. *Jo. Meurſii.* G. X. 949.

HELLERI (*Jo. Jac.*) Exercitatio de Deo
ignoto Athen. G. VIII. 221.

HENDREICH (*Pet.*) Maſſilia, ejus ſitus, ad-
miniſtratio, respublica, leges, inſtituta, ſtudia, mi-
litia etc. G. VI. 2939.

HERACLIDAE (*Pontici*) de politiis Graecor.
liber, cum interpr. Lat. *Nic. Cragii.* G. VI.
.. 4.

HOLSTENII (*Lucae*) Ep. de fulcris ſ. veru-
tis Dianae Epheſiae ſimulacro appoſitis. G.
... 393.

— de milliario aureo, error popularis,
quem omnes fere antiquarii errant, ab eodem
propoſitus. R. IV. 1805.

HOLSTENII (*Lucae*) Commentariolus in veterem picturam, Nymphaeum referentem, u typus veteris Nymphaei appoſitus eſt. R. I 1797.

— Diſſ. de pila ſtaffilari. R. IV. 1083.

— Ep. de marmore Patavino ad Jo. Rhdium. S. I. 583.

HOTOMANNUS (*Franc.*) de formulis anquis. R. II. 1909.

— de magiſtratibus Rom. eorumque inſtutione. R. II. 1864.

— de veteri ritu nuptiarum obſervati R. VIII. 1107.

— de Senatu et inſignibus aliquot ſentusconſultis. R. II. 1891.

— de ſponſalibus, de veteri ritu nuptia et jure matrimoniorum; item deſpu riis et legimatione. R. VIII. 1147.

HYGINI et POLYBII de caſtris Romani quae exſtant; cum nott. et animad. *Ratbo Herm. Schelii.* R. X. 999.

I.

JACOBI (*Deſiderii*) de philoſophor. doctrin libellus. G. X. 349.

Imperatores Rom. et CPtani, a C. Jul. Caſare usque ad Conſt. Porphyr. R. I. 473.

JONSTONUS (*Jo.*) de annis et menſibu R. VIII. 199.

— Faſtorum liber, ſ. Hemerplogion re memorab. quolibet anni die actarum. R. VIII. 22

JOUBERTI (*Laur.*) de gymnaſiis et generbus exercitiorum apud veteres liber. S. I. 33

— de balneis antiquorum. S. I. 373.

JOVII (*Paulli*) de Romanis piſcibus libellu S. I. 837.

Kale

K.

Kalendarium vetus Rom. e marmore deſcri-
..m in aedibus Maffaeorum ad Agrippinam, in
..a marm. ſuperne fracta. R. VIII. 1.
— Fragmentum, quod viſitur in aedibus
..ranicorum. R. VIII. 29.
— aliud vetus Kalend. quod in libris an-
..is praefigitur faſtis Ovidii. R. VIII. 89.
— Romanum, ſub Imp. Conſtantio, Con-
..ii M. filio, circa a. Chr. 354 compoſitum
.. R. VIII. 95.
KOBIERZYCKII (*Stanislai*) de luxu Rom.
..ent. R. VIII. 1251.

L.

LABBE (*Phil.*) Deſcriptio Conſulum, ex quo
..um ordinati ſunt; ſive integri Faſti Conſu-
..s, quos Idatianos docti viri hactenus appella-
..t; ex cod. MS. bibliothecae collegii Clara-
..tani Pariſ. Soc. Jeſu. R. XI. 241.
LALAMANTIUS (*Jo.*) de anno Romano.
R. VIII. 259.
— Diſſ. tres, I. de tempore et ejus parti-
..s, II. de anno Macedonum ſ. Graecor. III. de
..o Attico; rara et exquiſita rerum ſcitu di-
..marum cognitione, ac diverſi generis aucto-
..m explicatione refertae. G. IX. 1041.
LAMBECII (*Petri*) notae in Kalendarium ve-
.. R. VIII. 103.
LANGIUS (*Wilh.*) de veter. anno Rom.
R. VIII. 397.
LANZONI (*Joſ.*) de coronis et unguentis in an-
..r. conviviis exercitatio, ex Italico Latine
.. *Hier. Baruffaldo*, qui notas addidit. S. III. 669.
— de luctu mortuali veterum adverſaria.
.. III. 781.

LATINII (*Latini*) Obſſ. in Sigonium de a tiquo jure civium Romanorum. R. I. in prae
— Obſſ. in Nic. Gruchium de comi Rom. R. I. in praef.
— de antiquo jure Italiae. R. II. in pra
LAURENBERGII (*Jo.*) enarratio Graeci antiquae; tabb geogr. et notis emendatae ac e ornatae. G. IV. 1.
LAURENTII (*Joſ.*) de adulteris ac meret cibus tractatio. G. VIII. 1402.
— de agyrtis, hiſtrionibus, acclamatio bus et oſculis inveſtigatio. G. VIII. 2434.
— Opuſcula de conviviis, hoſpitalita teſſeris et ſtrenis. G. IX. 161.
— de funeribus antiquorum tractatus; quo ritus funebres ante rogum, in rogo et p rogum explicantur et illuſtrantur. G. XI. 116
— de natalitiis conviviisque, quae in ii dem agitabantur, exercitatio. G. VIII. 1330.
— de praeconibus, citharoedis, fiſtulis tintinnabulis collectio. G. VIII. 1459.
— de varietate navium ſchediaſma. G XI. 789.
— de prandio et coena veterum, ac aliis ad eadem ſpectantibus miſcellanea. G. IV. 28
— de profeſſoribus, oratoribus, nomen clatoribus et litteris collectio. G. X. 1161.
— Diſquiſitio de rebus publicis, ſuffragii conciliis, accuſationibus, tormentis etc. veterum G. VI. 3651.
— de ſponſalibus et nuptiis antiquoru libellus. G. VIII. 1330.
— varia ſacra gentilium, in quibus de eo rum religione, diis, templis, ſacrificiis, feſtis, aſy lis etc. agitur. G. VII. (133.)
— de re veſtiaria ſyntagma. G. IX. 921

LAZII

LAZII (*Wolfg.*) Graeciae antiquae variis ..atibus illuſtratae libri II. G. VI. 3419.

..ges ſ. Conſtitutiones Imperiales de aquae..s tam Romae veteris quam novae, ur.. CPtanae, cum notis. R. IV. 1671.

..EONIS (*Ambr.*) antiquitatum nec non hiſt. ..ac agri Nolae deſcriptio. *It.* IX. IV. 7.

..ICETI (*Fortunati*) de marmore Patavino S. I. 582.

..GORII (*Pyrrhi*) de vehiculis antiquor. ..a excerpta ex libris ejus de familiis Rom. 1503.

..PENII (*Mart.*) Strenarum hiſtoria, a pri..gine; per diverſas regum, conſulum et ..torum Rom. nec non epiſcopor. aetates ..ra usque tempora. R. XII. 405.

..PSII (*Juſti*) de amphitheatro liber, in quo ..a ipſa loci expreſſa et ratio ſpectandi. R. .. 1269.

— de amphitheatris, quae extra Romam, ..s, in quo formae eorum aliquot et typi. .. 1319.

— Saturnalium ſermonum libri duo, qui ..adiatoribus. R. IX. 1161.

— de Veſta et Veſtalibus ſyntagma; cum ..et numiſm. R. V. 619.

..OFFREDI (*Ferrantis*) antiquitates Puteolo.. *It.* IX. IV. 1.

..LOON (*Wilh.*) Eleutheria ſ. de manumiſ..ſervorum ap. Rom. libri IV. P. III. 355.

M.

..ADERI (*Joach. Joan.*) de coronis, nuptia.. praeſertim, ſacris et profanis libellus. R. .. 1403.

MAFFEII (*Scip.*) de amphitheatro ac pr[...] pue de Veronenſi libri duo. P. V. 1.

— de amphitheatris Galliae epiſtola r[...] ta Latine interprete *Petro Facciolo.* P. V. 3[...]

— de antiquis Galliae theatris epiſtol[...] reddita Lat. interpr. *P. Facciolo.* P. V. 365.

MAGII (*Hier.*) de tintinnabulis liber, comment. *Franc. Sweertii.* S. II. 1157.

— de equuleo, cum nott. *Goth. Ju[...] manni.* S. II. 1201.

MAJORAGII (*M. Ant.*) de ſenatu Rom[...] bellus. P. I. 675.

MANUTIUS (*Aldus*) de caelatura et pic[...] veterum. G. IX. 803.

— de tibiis veterum. R. VI. 1209.

— de toga Rom. R. VI. 1185.

— de tunica Rom. R. VI. 1203.

— de Reatina urbe, agroque Sabin[...] gente. S. I. 773.

— de aquis in urbem Romam olim fluentibus. S. I. 785.

— de ratione intercalandi. S. I. 793

— de accumbendi et comedendi rati[...] S. I. 799.

— de convivio tempeſtivo ſ. intempeſt[...] S. I. 801.

— de auſpiciis. S. I. 805.

— de trabea. S. I. 811.

— de ſubſelliis. S. I. 813.

— de ſigno et ſtatua. S. I. 815.

— de parma, clypeo, ſcuto, pelta, an[...] S. I. 817.

— de primipilo. S. I. 824.

— de drachmis. S. I. 831.

— de ſeſtertiis. S. I. 837.

MAN

MANUTIUS (*Paullus*) de civitate Romana. ... I.
— de comitiis Romanorum. R. I. 477.
— de legibus Rom. R. II. 1022.
— liber de Senatu Rom. R. I. 894.
MARISCOTTI (*Ageſilai*) de perſonis et lar... ...rumque ap. veteres uſu et origine ſyntag... R. IX. 1097.
...ARLIANI (*Barth.*) urbis Romae topogra... ...cum notis ineditis *Fulvii Urſini*, et iconi... ...bus, Romuli, Lupae, aedificiorum celebri... ...ntis Ceſtii et caſtri Praetorii. R. III. 53.
...mitis MARSILII (*Lud. Ferd.*) Epiſtola de ... Imp. Trajani ſupra Danubium. S. II. 958.
...RTINI (*Eman.*) de theatro Saguntino P. V. 389.
MAZOCCHII (*Alexii Symmachi*) in mutilum ...ani amphitheatri titulum aliasque nonnullas ...anas inſcriptiones comment. P. V. 485.
MENESTRIER (*Claudii Franc.*) de colo Maye... epiſtola — ex Gallico Latine verſa. S. III. 937.
MENETREII (*Claudii*) ſymbolicae Dianae ...iae ſtatuae expoſitio, multis novis additioni... nummis et monumentis antiquis illuſtrata. ... II. 357.
MERCURIALIS (*Hier.*) de potionibus ac edu... ...liquorum mantiſſa. G. IX. 465.
— de arte gymnaſtica libri ſex. P. III. 445.
MERULAE (*Paulli*) de legibus Rom. opus ...m. P. I. 1.
— de comitiis Rom. opus poſth. P. I. 237.
MEURSII (*Jo.*) Aeſchylus, Sophocles, Euri... ſ. de tragoediis eorum libri tres; nunc ex ... autoris chirographo aucti. G. X. 393.
— Archontes Athenienſes, ſ. de iis, qui ...tis ſummum iſtum magiſtratum obierunt, libri

libri quatuor, nunc ex ipſius auctoris chirogra
aucti. G. IV. 1141.

MEURSII (*Jo.*) Areopagus, ſ. de ſenatu a
pagitico, liber ſing. nunc ex ipſius auct. chir
auctus. G. V. 2065.

— Athenae Atticae, ſ. de praecipuis A
narum antiquitatibus libri III, nunc ex ipſius a
chirogr. aucti. G. IV. 817.

— Bibliotheca Attica, ſ. de antiquis A
cis ſcriptoribus eorumque item operibus, libri
ex chirogr. auct. nunc prim. editi. G. X. 1

— Fortuna Attica, ſ. de Athenarum
gine, incremento, magnitudine, potentia, gl
vario ſtatu, decremento, et occaſu, liber ſ
nunc ex ipſius auct. chir. auctus. G. V. 16

— Atticarum lectionum libri IX, in
bus antiquitates plurimae proferuntur, nunc
ipſ. auct. chir. aucti. G. V. 1757.

— de populis et pagis Atticae, lib. ſ
in quo antiquitates Atticae plurimae, cum
plementis auctoris et Jac. Sponii. G. IV. 6

— Regnum Atticum, ſ. de regibus A
nienſ. eorumque rebus geſtis libri III, nunc
ipſ. auct. chir. aucti. G. IV. 1017.

— Themis Attica, ſ. de legibus Att
libri II. G. V. 1945.

— Bibliothecae Graecae libri III, ex c
auct. nunc primum editi. G. X. 1181.

— Cecropia ſ. de Athenarum arce,
ejusd. antiqq. lib. ſing. nunc ex ipſ. auct. c
auctus. G. IV. 905.

— Ceramicus geminus, ſ. de Ceran
Athenienſ. utriusque antiquitatibus lib. ſi
G. IV. 957.

MEU

MEURSII (*Jo.*) Denarius Pythagoricus, ſ.
..merorum usque ad denarium qualitate ac
..ibus ſecundum Pythagoricos, lib. ſing.
.X. 1329.

– Dionyſius, ſ. de auctoribus iſtius no-
.. eorumque ſcriptis lib. ſing. et nunc prim.
..ct. chir. editus. G. X. 577.

– Eleuſinia ſ. de Cereris Eleuſinae ſacro
.. lib. ſing. nunc ex ipſ. auct. chir. auctus.
..I. 109.

– Graecia feriata ſ. de feſtis Graecor.
.. cum notis et marmore ταυροκαθαψιων.
. L. 701.

– de funere lib. ſing. in quo Graeci et
..i ritus. G. XI. 1073.

– de Heraclide aliisque ejus nominis et
.. operibus diſſ. nunc prim. ex auct. chir.
.. G. X. 601.

– Miſcellanea Laconica ſ. variar. antiqq.
..iar. libri IV. G. V. 2281.

– de regno Laconico lib. ſing. G. V. 2209.

– de ludis Graecor. lib. ſing. cum ſup-
.. Cl. *Salmaſii.* G. VII. 941.

– de luxu Romanor. R. VIII. 1215.

– Orcheſtra ſ. de ſaltationibus veterum
..g. G. VIII. 1234.

– Panathenaea ſ. de Minervae illo celebri
.. lib. ſing. nunc ex ipſ. auct. chir. auctus.
.I. 77.

– Piraeeus ſ. de Piraeeo, Athenienſ. por-
..berrimo et ejuſd. antiqq. lib. ſing. G. V.
..

– Piſiſtratus ſ. de ejus vita et tyrannide
..gul. nunc ex ipſius auct. chir. auctus.
.. 1397.

– de puerperio ſyntagma. G. VIII. 1417.

MEUR-

MEURSII *(Jo.)* Solon ſ. de ejus vita, l
bus, dictis atque ſcriptis lib. ſing. nunc ex
auct. chir. auctus. G. V. 1993.
— Theophraſtus ſ. de illius libris, qui
juria temporis interciderunt, lib. ſing. G. X. (
— Lectiones Theophraſteae, in quibus
rum librorum, qui ſuperſunt, loca aliquot en
dantur. G. X. 647.
— Theſeus ſ. de ejus vita rebusque p
clariſſime geſtis lib. ſing. G. X. 465.
MEURSII F. *(Jo.)* collectanea de tibiis.
VIII. 2450.
MEIBOMII *(Jac. Henr.)* de cereviſiis v
rum, potibusque et ebriaminibus extra vin
aliis commentarius. G. IX. 537.
MEIBOMII *(Marci)* de fabrica triremium
ber. R. XII. 553.
MINIANAE *(Jo. Euc.)* de theatro Sagunt
dialogus, nunc prim. ed. P. V. 401.
— de circi antiquitate et ejus ſtruct
dialogus, nunc prim. editus. P. V. 445.
MINUTOLI *(Jul.)* diſſ. de urbis Romae
gine et fundatione. S. I. 1.
— de urbis Romae incremento et c
S. I. 25.
— de urbis Romae topographia. S. I.
— de Romanor. domibus. S. I. 71.
— de Romanor. templis. S. I. 100.
— de Romanor. ſepulcris. S. I. 126.
— de Romanor. aedificiis judicialib
S. I. 147.
MODII *(Franc.)* de triumphis, ludis et ſpec
culis veterum libri duo. S. XI. 961.
LE MOINE *(Steph.)* de Melanophoris ep
P. II. 585.

MOL

MOLIN (*Laur. Jo.*) de clavibus veterum ... S. III. 789.

MORELLII (*Guil.*) de veterum philoſophor. ...ine, ſucceſſione, aetate et doctrina, tabula ...pendioſa, c. *Hier. Wolfii* annotatt. G. X. 293.

MORESTELLI (*Petri*) Alypius, ſ. de priſcor. ... feriis liber. R. VIII. 798.

– Philomuſus, ſ. de triplici anno Rom. ...bus eorumque partibus, deque die civili et ...tate dierum libri V. R. VIII. 733.

– Pompa feralis ſ. juſta funebria veterum, ... R. XII. 1354.

...SONII opus de luxu Graecor. in quo ...lonibus, bibacibus, generibus poculorum, ... coronis, quibus in conviviis veteres ute..., unguentis, muſicis inſtrumentis, bellariis, ...onibus, paraſitis, generibus placentarum, meretricibus inſignibus ab *Steph. Nigro* ex ...enaei Dipnoſophiſticis congeſtum. G. VIII. ...76.

N.

NARDINI (*Famiani*) Roma vetus, libri VIII, ... Italica in Latinam linguam tranſlati a *Jac.* ..., cum figg. et numiſ. nitidiſſimis, ubi La..., Campania, Samnium et aliae antiquitatt. ... *Alex. Donato* omiſſae ſupplentur. R. IV. 877.

NEOCORI (*Ludolphi*) de muſeo Alexandri... diatribe, nunc prim. edita. G. VIII. 2766.

NICOLAI (*Jo.*) de ritu antiquo et hodierno ...analiorum commentatio. G. VII. 173.

DE NIEDECK (*Matthaei Broverii*) de po... ...r. veter. ac recentior. adorationibus diſſ. ... II. 905.

NIEDERSTEDT (*Burchardi*) Melita vetus nova, Hephaeſtia inſula, Melita ſubterranea et G. VI. 3007.

NIPHI (*Auguſtini*) de auguriis libri du R. V. 324.

NORIS (*Henr.*) Faſti conſulares anonym quos ille e cod. MS. bibl. Caeſ. depromſit diſſertatione illuſtravit. R. XI. 331.

— Epiſtola conſularis, in qua collegia LX Imperii Tiberii Aug. XV usque ad a. CCXXI Imperii Alexandri Severi VIII, in vulgatis faſt hactenus perperam deſcripta corriguntur, ſu plentur et illuſtrantur. R. XI. (404.)

— de duobus numis Diocletiani et Lici nii diſſ. duplex. S. I. 387.

— de votis decennalibus Imperatorum a Caeſarum. S. I. 455.

— Diſſertationes Cenotaphia Piſana illu ſtrantes. *It.* VIII. III. N. I.

O.

OPILII (*Conſtantini*) ſ. *Jo. Schefferi* de fabr ca triremium Meibomiana, epiſtola prebrevis a amicum. R. XII. 681.

ORIGENIS Philoſophumenon fragmentum quod ex bibl. Medicea deſcripſit ac notis illuſtra vit *Jac. Gronovius*, Gr. et Lat. G. X. 285.

ORTELII (*Abrahami*) Deorum Dearumque capita, ex antiquis numiſmatibus collecta; hiſto rica narratione illuſtrata a *Franc. Swertio*. G VIII. (253.)

OSIANDRI (*Jo. Adami*) de aſylis gentilium diſſ. G. VI. 2835.

PAE

P.

PAETI (*Lucae*) de menſuris et ponderibus Romanis et Graecis, cum his, quae hodie Romae ſunt, collatis, libri quinque. R. XI. 1608.

PANCIROLLI (*Guidonis*) de corporibus artificum. R. III. 17.

— de magiſtratibus municipalibus. R. III. (47.)

— Notitia dignitatum utriusque Imperii, Orientis ſcil. et Occidentis, ultra Arcadii Honoriique tempora, et in eam *G. Pancirolli* comment. R. VII. 1309.

— Deſcriptio urbis Romae. R. III. 317.

— de XIV regionibus urbis Romae earundemque aedificiis, tam publicis, quam privatis. R. III. 321.

PANVINIUS (*Onuphrius*) de antiquis Rom. nominibus. R. II. 1989.

— de civitate Romana. R. I. 193.

— Imperium Rom. R. I. 343.

— de ludis Circenſibus libri II, quibus univerſa fere Rom. veterum ſacra ritusque declarantur, ac figg. aen. illuſtrantur, cum notis *I. Argoli*, et additamento *Nic. Pinelli*. R. IX. 1.

— de ludis ſecularibus liber. R. IX. 1061.

— comment. de triumpho, cum notis *Maiori* et aliorum. R. XI. 1336.

— Deſcriptio urbis Romae. R. III. 203.

PATINI (*Car.*) de numiſmate antiquo Augusti et Platonis epiſtola. G. IX. 1598.

— in tres inſcriptiones Graecas comment. G. II. 1041.

— in antiquum monumentum Marcelli-ae comment. P. II. 1089.

PATINI (*Car.*) in antiquum cenotaphiu Marci Artorii comment. P. II. 1133.

PATRICII (*Franc.*) res militaris Romana Italica lingua in Latinam verſa a *Ludolpho N toro*, R. X. 821.

PEREGRINI (*Camilli*) diſſertationes de Ca pania felice. *It.* IX. 11. N. 2.

PERIONII (*Joach.*) de magiſtratibus Gra et Rom. libri tres. G. VI. 2755.

PERRELLII (*Jo.*) de ratione Lunae epac rum, et menſis intercalarii commentarioli G. IX. 1009.

PETAVII (*Dion.*) Kalendarium vetus Ro cum ortu occaſuque ſtellarum. R. VIII. 125

— de veteri anno Rom. R. VIII. 32

PETITI (*Sam.*) de anno Attico, eclog chronologicae. G. IX. 1109.

— eclogae chron. de anno et peric veter. Rom. R. VIII. 371.

PHILO (*Byzantius*) de ſeptem orbis ſpec culis, Graece, cum nott. et interpr. Lat. *Lec Allatii.* G. VIII. 2624.

PHILOSTRATUS de pictura. G. IX. 807

PHLEGONTIS (*Tralliani*) de rebus mirab bus liber Graece, cum interpr. Lat. *Guil. Xy dri* ac recenſione notisque *Jo. Meurſii.* G. V 2690.

— de longaevis libellus Graece, cum terpr. Latina *Xylandri*, ac recenſ. notisque *Meurſii.* G. VIII. 2727.

— de Olympiis fragmentum, cum l interpr. et nott. *Jo. Meurſii.* G. IX. 1289.

PIERIUS VALERIANUS (*Jo.*) de fulmin ſignificationibus. R. V. 591.

PIG

PIGHII (*Steph.*) Themis dea, ſ. de lege di... ubi, praeter alia reconditae antiquitatis, ...ta de Horis. G. IX. 1137.

— Mythologia *εἰς τὰς ὥρας*, vel in anni ...tes, ex ſymboli antiqui cujusdam toreumatis ...tei etc. G. IX. 1185.

— Faſti magiſtratuum Rom. ab Urbe cond. ... tempora Veſpaſiani Auguſti, a *Steph. Vinando* ..., ſuppletis Capitolinis fragmentis reſtituti. ... XI. 174.

PIGNORII (*Laur.*) Magnae Deum Matris ...e et Attidis initia, ex vetuſtis monumentis ...a G. VII. 505.

— de ſérvis et eorum apud veteres mini...is comment. P. III. 1125.

— origines Patavinae et Antenor. *It.* ... III. N. 3.

— epiſtola ſuper antiquiſſimam picturam, ...e Romae viſitur, de ritu nuptiarum. *It.* ... III. N. 4.

PLUTARCHI Quaeſtiones Romanae, Gr. et ... cum nott. et animad. *Guil. Xylandri et M. Z.* ...rii. R. V. 974.

— Alexandrina proverbia Graeca, ex bibl. ...ca, cum interpr. Lat. *Jac. Gronovii*, non... antehac edita, exſtant in praefatione. G. X. 6.

POGGIUS (*Franc.*) de fortunae veritate ur...mae et de ruina ejusdem deſcriptio. S. I. 497.

POPMAE (*Titii*) de operis ſervorum liber. ... 1319.

PORCII (*Leonhardi*) de re pecuniaria anti...m ac de eorundem ponderibus, menſuris, ...is militaribus etc. libri duo. G. IX. 1433.

POSTELLI (*Guil.*) tractatus de republica ſ. ...ratibus Athen. G. V. 1305.

POSTELLI (*Guil.*) de Etruriae regionib[us] originibus, inſtitutis, religione ac moribus co[m]mentatio. *It.* VIII. I. N. 1.

POTTERI (*Jo.*) Archaeologia Graeca, Antiquitatum Graeciae corpus abſolutiſſimu[m] ex Anglico in Latinum verſum; nunc iterum auctore ipſo recognitum, emendatum, ac ſ[e]dimidia parte auctum; cum peculiari ac prop[rio] indice. G. XII.

PRAEVOTII (*Ael.*) de magiſtratibus pop[uli] Rom. commentarius. S. III. 1041.

PRISCIANI *Caeſareenſis*, RHEMNII FA[N]NII, BEDAE *Angli*, VELUSII *Metiani*, BAL[BI] ad Celſum, libri de numis, ponderibus, menſur[is] numeris, eorumque notis, et de vetere comp[u]tandi per digitos ratione, ab *Elia Vineto Sant[ono]* emendati, ut et a *Jo. Frid. Gronovio.* R. [ ] 1675.

PROSPERI (*Tironis*) Aquitani, Chronic[on] integrum, ab Adamo ad Romam captam a G[en]ſerico, Wand. rege in duas partes tributu[m]. Opera et ſtudio *Phil. Labbe.* R. XI. 269.

PUTEANI (*Erycii*) de biſſexto liber, no[va] temporis facula, qua intercalandi arcana, hac[te]nus obſcura, illuſtrantur. R. VIII. 419.

— Reliquiae convivii priſci; tum ritus et cenſurae. R. XII. 133.

— de jurejurando antiquorum ſchediaſ[ma] in quo de puteali Libonis. R. V. 885.

— de nundinis Rom. liber, nova faſ[to]rum velut facula. R. VIII. 641.

— Olympiades, ſola manu, ut vere a[n]nis mundi reſpondent, computatae. G. IX. 12[ ]

— de ſtipendio militari Romanorum ſy[n]tagma; quo modus ejus, hactenus ignorat[us] conſtituitur. R. X. 1490.

PUT

PUTEANI *(Erycii)* pecuniae Romanae ratio, ...imo ad noſtrum calculo revocata. S. III. 1169.

Q.

QUENSTEDII *(Jo. Andr.)* de ſepultura ve... ...m tractatus; ſ. de antiquis ritibus ſepulcrali... Graecorum, Romanorum, Judaeorum et ...manorum. G. XI. 1201.

R.

RABIRIUS *(Junius)* de haſtarum et auctio... origine et ratione. R. III. (17.)

RAMI *(Petri)* liber de militia C. J. Caeſaris. ... 1532.

RAYNAUDI *(Theophili)* Tractatus de pileo, ...que capitis tegminibus, tam ſacris quam ...s. R. VI. 1213.

DE RABATU *(Franc.)* delineatio Dianae ...atenſis. S. I. 593.

REINESII *(Thomae)* marmoris Patavini in... obſcuri interpretatio. S. I. 565.

RELANDI *(Adriani)* diſſ. de diis Cabiris. ... 329.

RIGALTII *(Nic.)* *Iſm.* BULLIALDI et *Henr.* ...SII obſervationes de populis fundis. R. II. ...5.

ROBERTELLUS *(Franc.)* de cognominibus et ...tionibus Impp. R. VII. 1140.

— de gradibus honorum et magiſtratuum ... R. III. (43.)

— de judiciis, et omni conſuetudine cauſ...endi ap. Rom. R. III. (11.)

— Laconici ſ. ſudationis, quae adhuc vi... in ruina balnearum Piſanae urbis, explica... R. XII. 381.

ROBERTELLUS (*Franc.*) I. de legionibu Rom. ex Dione L. LV. II. de commodis, prae miis, et donis militaribus. III. de poenis mili tum et ignominiis. R. X. 1468.

— de magiſtratibus Impp. R. III. (37.)

— de menſium appellatione, et eorur diſtributione atque adminiſtratione. R. III. (1.)

ROCHAE (*Angeli*) de campanis commen S. II. 1233.

Romae antiquae urbis imago ex vetuſtis mo numentis, ex veſtigiis videl. aedificior. moeniur ruinis, fide numiſmatum, monumentis aenei plumbeis, ſaxeis, figlinisque collecta, veter. de nique auctor. fide confirmata, in hac tabula re dacta atque deſcripta a *Pyrrho* LIGORIO, Ro mano, per XIV regiones, in quas urbem divil Imp. Caeſar Auguſtus, Charta topographic cum deſcript. R. I. (1.)

Romae urbis tam antiquae quam novae d ſcriptio faciei varior. locor. deformatae ab i comparabili in hac arte viro, *Levino* Cruyl Presb. Gandar. in XV tabulis aeri inciſis. R. I poſt Praef.

LE ROY (*Jac.*) Achates Tiberinus. P. II. 36

RUBEI (*Octavii*) monumenta Brixiana, ſ. vitatis Brixiae antiquitates. *It.* IV. P. II. N. 4

RUBENII (*Alb.*) diſſ. de gemma Tiberia et Auguſtea. R. XI. 1328.

— de natali die Caeſ. Auguſti. R. XI. 137

— de numo Auguſti, cujus epigraph Aſia recepta. R. XI. 1366.

— de re veſtiaria, praecipue de lato cl vo, libri duo. R. VI. 913.

— de urbibus neocoris diatribe. R. X 1347.

SAGI

S.

SAGITTARII (*Caſp.*) de januis veterum liber ſingularis; acc. ipſius auctoris analecta addendaque, ſuis locis inſerta. R. VI. 417.

SALMASII (*Claudii*) de re militari Rom. liber, opus poſthumum. R. X. 1284.

— duarum inſcriptionum veterum explicatio, et ad Doſiadae aras, Simmiae Rhodii ovum, alas, ſecurim, Theocriti fiſtulam notae. R. II. 698.

SALOMONIS (*H. F.*) de judiciis et poenis [illegible] item de officiis vitae civilis Rom. commentaria. S. III. 625.

SANSONII (*Nic.*) Italiae, cum inſulis Sicilia, [illegible] et Corſica deſcriptio geographica. R. II. [illegible]

— Rom. Imperii orientis ac occidentis deſcriptio geographica. R. I. 344.

SARAGNAE (*Torelli*) de civitatis Veronae [illegible] et monumentis antiquis. *It.* IX. VII. 7.

SARDI (*Alex.*) de numis liber, in quo priſca Graecor. et Romanor. pecunia ad noſtri aevi [illegible] redigitur. R. XI. 1718.

SAVOTI (*Lud.*) diſſert. de numis antiquis, IV partes diviſae; ex Gallica in Latinam linguam tranſtulit *Ludolphus Neocorus.* R. XI. 1832.

SCALIGERI (*Jul. Caeſ.*) de comoedia et tragoedia, cujusque apparatu omni et partibus commentatio. G. VIII. 1494.

— de verſibus comicis tractatus. G. VIII. 1532.

SCALIGERI (*Joſ.*) de re numaria diſſ. Liber poſthumus. G. IX. 1493.

— de veteri anno Rom. R. VIII. 307.

SCHEFFERI (*Jo.*) de varietate navium di G. XI. 769.

— Agrippa liberator ſ. diſſ. de novis fab lis. R. VIII. 975.

— de antiquorum torquibus ſyntagm R. XII. 901.

— de militia navali veterum libri I P. V. 745.

— de re vehiculari veterum libri P. V. 1045.

— in diatribam Pyrrhi Ligorii de vehic lis antiquor. notae. P. V. 1535.

SCHELIUS (*Herm. Rath.*) de agmine Poly biano. R. X. 1256.

— de agmine Veſpaſiani. R. X. 1262.

— de cohortibus legionis antiquae. R. X 1272.

— de cuſtodia caſtrorum. R. X. 1180.

— de frumento et veſte. R. X. 1216.

— de itinere. R. X. 1246.

— de praeda. R. X. 1228.

— diſſ. de ſacramentis. R. X. 1166.

— de die ſtipendii. R. X. 1214.

— de ſtipendio ductorum. R. X. 1208.

— de ſtipendio equeſtri. R. X. 1204.

— de ſtipendio militari. R. X. 1190.

— de telis legionum. R. X. 1270.

— de tributo et aerario. R. X. 1222.

— de victu militari. R. X. 1238.

SCHOETTGENII (*Chriſti.*) hiſtoria librariorum et bibliopolarum veteris et medii aevi, ex editione auctiore, quae prodierat Germanica lingua, nunc primum Latine reddita. P. III. 381.

SCHOOKII (*Mart.*) Achaia vetus, ejus ſitus, antiquitas, respublica, reges, tyranni, leges, bellum etc. G. V. 2141.

SCHOTT

SCHOTT Homericae Apotheoſis, in antiquo ... designatae, nova explanatio. P. II. 293.

SCHUBARTI (*Georg.*) enarratio parergica ... morphoſeos Ovidianae de diluvio Deuca-... G. X. 701.

SEINE (*Petri la*) Homeri Nepenthes ſ. de ... ndo luctu liber. G. XI. 1329.

SENFTLEBII (*Andr.*) de alea veterum lib. ... G. VII. 1121.

SERVII (*Petri*) antiquarum mulierum Rom. ... etc. R. II. in Praef.

— de odoribus diſſ. philol. G. IX. 645.

SERVILII (*Jo.*) de mirandis antiquor. ope-... opibusque libri III. S. I. 1125.

SEXTUS RUFUS de regionibus urbis Romae, ... emendationibus ONUPHRII PANVINII. ... III. 25.

— de veteri anno Romano Romuli et ... mae Pompilii antitheſes. R. VIII. 81.

— Comment. in faſtos kalendares Roma-... rum. R. VIII. 33.

SICCAMA (*Sibrandi Tetardi*) de judicio cen-... ſorali libri duo. R. II. 1824.

SIGONIUS (*Car.*) de antiquo jure civium ... cum additamentis ex ed. Pariſ. 1572. R. I. ... 1022.

— de antiquo jure Italiae. R. II. 1398.

— de antiquo jure provinciarum. R. II. ...

— de Athenienſium temporibus liber. ... V. 1629.

— de binis comitiis et lege curiata, po-... cum Nic. Gruchio diſputatio. R. I. 731.

— de judiciis. R. II. 1684.

— Lacedaemoniorum tempora. G. V. ...

SIGONIUS (*Car.*) de lege curiata magi tuum et Imperatorum, et jure eorum, liber Gruchium. R. I. 741.

— de nominibus Rom. liber. R. II. 1

— de rep. Athen. libri IV. G. V. 14

SNELLII (*Willebrordi*) de re numaria ſing. G. IX. 1549.

SOUTERII (*Dan.*) Palamedes ſ. de tal luſoria, alea et variis ludis libri tres. G. VII. 9

SPANHEMII (*Ezech.*) de numo Smyrna rum, ſ. de Veſta et Prytanibus Graecor. dia ba; multo auctior. R. V. 659.

— Orbis Romanus ſ. ad conſtitution Imp. Antonini, de qua Ulpianus leg. XVII I de ſtatu hominum exercitatt. duae. R. XI. 1

SPERLINGII (*Ottonis*) de crepidis veter diatribe. G. IX. 961.

SPONII (*Jac.*) ignotorum atque obſcuror quorundam deorum arae, notis illuſtratae, c quorundam eruditorum epiſtolis, ad eandem r pertinentibus. G. VII. 233.

— de origine ſtrenarum diſſert. e G. IX. 205.

— rei antiquariae ſelectae quaeſtiones, varias diſſertationes diſtributae; nunc prim redditae Latine, interprete *Petro Facciolo.* IV. 309.

— Miſcellanea eruditae antiquitatis. IV. 633.

STEPHANI, *Bizantini Grammatici*, de Doc ne fragmentum, quo tota veterum doctrina fabulatio de perantiquo oraculo iſto contin tur, cum exercitationibus recognitis Jac. Gro vii. G. VII. 269.

STEPHANI (*Henr.*) Dialogus, Dicaearchi praſtor, vel de Graecor. moribus, praeſer-
tque Athenienſium, ſupplementum. G. XI. (53.)

STEPHANI (*Joach.*) de jurisdictione veterum Graecor. liber. G. VI. 2675.

STREINIUS (*Rich.*) de gentibus et familiis Rom. R. VII. 1070.

SUARESII (*Joſ. Mariae*) de foraminibus la-
pidum in priſcis aedificiis diatriba. S. I. 313.

SURGENTIS (*Marc. Ant.*) Neapolis illuſtrata. I. IX.

T.

TAFFINUS (*Petrus*) de veterum Rom. anno
ſaeculari, ejusque potiſſimum per ludos ſaecula-
res celebritate, eorumque chronologia. R. VIII. 467.

THOLOSANUS (*Georg.*) de nundinis et mer-
catibus. R. VIII. 697.

THYSII (*Ant.*) de rep. Athenienſ. diſcurſus
politicus. G. V. 1361.

— Collatio legum Athen. et Rom. G. V. 1373.

TOMASINI (*Jac. Phil.*) manus aeneae, vo-
tum referentis, dilucidatio. G. X. 657.

— de donariis veterum ac tabellis voti-
vis lib. ſing. R. XII. 737.

— de teſſeris hoſpitalitatis lib. ſing. in
quo jus hoſpitii univerſum, apud veteres potiſ-
ſimum, expenditur. Acc. quaedam ex Ant.
Auſtino et Jo. Chifletio ad majorem illuſtra-
tionem hinc inde inſerta. G. IX. 213.

TRELIBRIUS (*Steph.*) de jurejurando. R. V. 9.

TRIGLANDI (*Jac.*) Conjectanea ad quae-
dam obſcura fragmenti de Dodone loca. G.
VII. 321.

TUR-

TURNEBI *(Adriani)* de vino ac ejus uſu abuſu libellus. G. IX. 517.

A TURRE *(Phil.)* explicatio inſcriptionis L dunenſis de taurobolio repertae A. C. 17 S. III. 853.

— diſſertationes de Belleno, aliis quib dam Aquilejenſium diis, ac de colonia Foro lienſi. *It.* VI. IV. 6.

— monumenta veteris Antii. *It.* VIII. IV

TURRIGII *(Franc. Mariae)* notae ad ve ſtiſſimam Urſi legati, ludi pilae vitreae inven ris, inſcriptionem. R. XII. 389.

V.

VAUCHOPII *(Georg.)* de magiſtratibus vet pop. Rom. tractatus. S. III. 1001.

VELSERI *(Ant.)* de Zeta et Zetario ſ. di ta et diaetario epiſtola. P. III. 1311.

VENERII *(Jo. Ant.)* de oraculis et divi tionibus antiquorum tractatus ſuccinctus et quiſitus. S. VII. 325.

VIOLAE *(Petri)* *Vicentini* de veteri novaq Romanor. temporum ratione libellus. R. VIII. 1

VICTORIS *(P.)* de regionibus urbis Rom liber, cum emendationibus *Onuphrii Panvi* R. III. 37.

VINDINGII *(Eraſmi Paulli F.)* Hellen, quo ſingulorum antiquae Graeciae populoru incunabula, migrationes, coloniarum deducti nes, et res praecipue geſtae, urbiumque et r gnorum origines, mutationes, interitus, et pri cipum in iis ſucceſſiones, e Graecis praecipu ſcriptoribus, hiſtoricis, poëtis, geographis, orato ribus et grammaticis exponuntur. Ex MS. au ctoris autographo nunc primum eduntur. G XI. 1.

VOLA

VOLATERRANI (*Raphaelis*) de magiſtratibus ſacerdotibus Rom. cum nott. *Petri Scriverii.* .I. 945.

VORSTII (*Adolphi*) Epiſtola de obitu Jo. ...i ad filium eius Joannem, ut et Epitaphia ...dem morte per *A. Buchellium* et *Nic. Hein-* ... G. X. 654.

VOSSIUS (*Iſaacus*) de antiquae urbis Ro-... magnitudine. R. IV. 1497.

– de triremium et Liburnicarum con-...one diſſ. R. XII. 705.

...ISATI (*Sertorii Eq.*) de notis Romanor. ...ent. R. XI. (508.)

...ISINI (*Fulvii*) notae ad Kalend. ruſticum ...anum. R. VII. 19.

– de Romanor. gentibus et familiis. ... 1143.

...SSERII (*Jac.*) de Macedonum et Aſiano-... anno ſolari diſſ. cum Graecor. aſtronomor. ...gmate, ad Macedonici et Juliani anni ra-... accommodato. G. IX. 1205.

W.

WOWER (*Jo. a.*) de Polymathia tractatio; ...i operis de ſtudiis veterum αποσπασματιον, ... praef. *Jac. Thomaſii;* acc. praeterea aucto-...ta et elogia in Polymathiam, item tabellae ...ticae. G. X. 985.

Z.

...NOSCII (*Jo. Sarii*) de ſenatu Romano ...no. R. I. 951.

CAPUT

TURNEBI *(Adriani)* de vino ac ejus uſu abuſu libellus. G. IX. 517.

A TURRE *(Phil.)* explicatio inſcriptionis Lu dunenſis de taurobolio repertae A. C. 17 S. III. 853.

— diſſertationes de Belleno, aliis quibu dam Aquilejenſium diis, ac de colonia Foroj lienſi. *It.* VI. IV. 6.

— monumenta veteris Antii. *It.* VIII. IV.

TURRIGII *(Franc. Mariae)* notae ad ve ſtiſſimam Urſi legati, ludi pilae vitreae invent ris, inſcriptionem. R. XII. 389.

V.

VAUCHOPII *(Georg.)* de magiſtratibus vet pop. Rom. tractatus. S. III. 1001.

VELSERI *(Ant.)* de Zeta et Zetario f. di ta et diaetario epiſtola. P. III. 1311.

VENERII *(Jo. Ant.)* de oraculis et divin tionibus antiquorum tractatus ſuccinctus et e quiſitus. S. VII. 325.

VIOLAE *(Petri) Vicentini* de veteri novaq Romanor. temporum ratione libellus. R. VIII. 16

VICTORIS *(P.)* de regionibus urbis Rom liber, cum emendationibus *Onuphrii Panvin* R. III. 37.

VINDINGII *(Eraſmi Paulli F.)* Hellen, quo ſingulorum antiquae Graeciae populoru incunabula, migrationes, coloniarum deducti nes, et res praecipue geſtae, urbiumque et r gnorum origines, mutationes, interitus, et pri cipum in iis ſucceſſiones, e Graecis praecip ſcriptoribus, hiſtoricis, poëtis, geographis, orat ribus et grammaticis exponuntur. Ex MS. a ctoris autographo nunc primum eduntur. (XI. 1.

VOL

VOLATERRANI *(Raphaelis)* de magiſtratibus et ſacerdotibus Rom. cum nott. *Petri Scriverii.* L. III. 945.

VORSTII *(Adolphi)* Epiſtola de obitu Jo. Meurſii ad filium eius Joannem, ut et Epitaphia in ejusdem morte per *A. Buchellium* et *Nic. Heinſium.* G. X. 654.

VOSSIUS *(Iſaacus)* de antiquae urbis Romae magnitudine. R. IV. 1497.

— de triremium et Liburnicarum conſtructione diſſ. R. XII. 705.

URSATI *(Sertorii Eq.)* de notis Romanor. comment. R. XI. (508.)

URSINI *(Fulvii)* notae ad Kalend. ruſticum Farneſianum. R. VII. 19.

— de Romanor. gentibus et familiis. R. VII. 1143.

USSERII *(Jac.)* de Macedonum et Aſianorum anno ſolari diſſ. cum Graecor. aſtronomor. parapegmate, ad Macedonici et Juliani anni rationes accommodato. G. IX. 1205.

W.

WOWER *(Jo. a.)* de Polymathia tractatio; integri operis de ſtudiis veterum *ἀποσπασμάτιον*, cum praef. *Jac. Thomaſii;* acc. praeterea auctoris vita et elogia in Polymathiam, item tabellae ſynopticae. G. X. 985.

Z.

ZAMOSCII *(Jo. Sarii)* de ſenatu Romano libri duo. R. I. 951.

CAPUT

CAPUT V.

SCRIPTORES DE GEOGRAPHI IMPERII ROMANI.

SECTIO I.

Scriptores de geographia imperii Roma veteres.

A. Collectiones.

Pomponius Mela, Julius Solinus, Anton Aug. itinerarium. Vibius Sequeſter de f viis, montibus, lacubus et gentibus. P. Vic de regionibus urbis Romae. Dionyſius Afer ſitu orbis, Priſciano interprete. *Venetiis*, a Aldum et Franciſc. Aſulanum 1518. 8.

Aethici Coſmographia, Antonini Aug. Iti rarium provinciarum; ex bibliotheca P. Pith cum ſcholiis Joſiae Simleri. Adduntur: Itin rii Antonini Pii fragmentum, Rutilii Claudii mantiani Itinerarium; Vibius Sequeſter; libe provinciarum Galliae. *Baſil.* 1575. 12. quae in pagina ſubſequenti e Fabricio de l libro afferentur.

Dionyſius Periegetes, cum verſione H Stephani proſaria, et Euſtathii commenta Graece ſubjunctis, notisque A. Papii in Priſ num, cujus metaphraſis et ipſa adnectitur. U cum Pomponio Mela, cum Pet. Jo. Olivarii notationibus; C. Julio Solino, cum emendat nibus Mart. Ant. Delrionis; et Aethico, Jo Simleri notis illuſtrato. *Pariſiis*, apud H. S phanum 1577. 4 mai.

B. S

B. Scriptores ſinguli.

De POMPONIO MELA et JULIO SOLINO ter ſcriptores de re geographica referemus, ia non ſolum geographiam imperii Romani, l omnis terrarum orbis, quantum iis innotue- re, expoſuerunt. Reliqui huc ſpectantes ſunt e ſequentes:

Auctor incertus Itinerarii, quod vulgo ſub *Antonini Aug.* nomine ambulat, ſive is ſit JU- LIUS HONORIUS, ſive AETHICUS, *Iſter*, ſive *M. Aurelii Antonini* opus non eſſe poſſe, non illo tantum, ſed etiam *Diocletiani*, *i Herculei* et *Conſtantini M.* temporibus eſſe, nemo hodie dubitat, argumento , quae adnotata ſunt a praeclaro iſtius iti- interprete, *Petro Weſſelingio*, cum in prae- , rum ſigillatim ad vocabulum *Jovia* p. 130. p. 129. *Troſmis* p. 225. *Porſulis* p. 321. *tianopolis* p. 330. *Julium Honorium* au- eſſe, praeter alios credit *Voſſius* de phi- cap. XI. §. 17. p. 59 ſqq. *Aethicum* perhi- alii, v. c. *Joh. Alb. Fabricius* in Bibl. Lat. p. 271 ſqq. T. II. p. 81 [k]). ſec. edit. Erneſt. *Joh. Dan. Schoepflinus* in Alſatia illuſtrata p. 674; ut et *Franc. Chriſt. de Scheyb* ad Ta- Peutingerianam cap. I. p. 12. Interim ta- ſunt, qui hoc itinerarium ſub primis Cae- natum, poſthaec ducum militarium com- , curſuumque publicorum mappis, con- um et ſubinde locupletatum fuiſſe opi- , tanquam *Gerard Meermannus* ad libri V *logiae Latin. Epigram.* CXV. p. 394. Tom. II. fere *Saxius* in Onomaſt. T. I. p. 414 ſq. — loco modo laudato, ita: Juſſit etiam ar omnem orbem Romani nominis dimetiri per

Itinerarium auctoris incerti.

per viros peritos, et hanc *deſcriptionem coſmog*
phicam in litteras referri, ut auctor eſt Aethic
ſcriptor Chriſtianus, qui poſt Conſtantini
tempora vixit, in praef. teſtatus argumentum
ordinem in Coſmographia ſua eſſe eunde
quem menſores orbis ſub Julio Caeſare et
Antonino, atque ſub Imp. Auguſto Zenodox
(Xenodoxus) in Oriente, Theodotus ad Septe
triones, Polyclitus ad meridiem obſervari
Unde non abſurde colligunt viri docti, h
ipſum opus eſſe Coſmographiae et Itinerar
quod Julio Caeſari a Baldrico et aliis adſcri
tur, ſed a variis poſtea interpolatum, immut
tum, truncatum, auctum, qua Ethnicis, qua Ch
ſtianis, ad nos pervenit, ſaepenumeroque editu
eſt ſub nomine *Aethici Iſtri* et *Antonini Augu*
In aliis quibusdam Codd. MS. *Antonio Auguſt*
vel *Auguſtali*, in aliis *Julio Honorio*, Orato
tribuitur, ſub cujus nomine librum hujuscem
di laudat etiam Caſſiodorus de divinis lectio
bus cap. 25. — Coſmographiam iſtam dup
cem (poſterior integra fere etiam apud *Oroſi*
L. I. c. 2. exſtat) primus e codice P. Pithoei e
dit illuſtravitque *Joſias Simlerus*, addito itinerar
provinciarum ſub nomine Antonini Augu
(quod et ipſum ſub Aethici nomine legiſſe vid
tur Flodoardus lib. 1. Hiſt. Remenſ. cap. 1.) R
tilii itinerario, Vibio Sequeſtre de fluminibus,
libello provinciarum ac metropoleon Galli
Baſil. 1575. 12. Simlerus in praefatione cu
oſtendiſſet, hujus libri auctorem eſſe non po
Iſtrum Callimachium, ſcriptorem Graecum, c
jus meminere Plutarchus, Athenaeus, Hygin
Schol. Pindari etc. notat Aethici antiquitatis h
ſtorias, quae a S. Hieronymo latine e Grae
verſae credantur, memorari a Gyraldo lib.

nav

navigiis. *Audio etiam*, inquit, *apud Cl. V. Petrum* ...nielem *Aurelianenſem in codice vetuſto, in quo* ...u. *Iſidori Aſtrologica, exſtare Aethici librum hac* ...riptione: *Incipit liber Aethici philoſophico editus* ...culo, *a Hieronymo presbytero translatus in lati-* ...e, *ex Coſmographia et mundi ſcriptura. De eo* ...am *ſic ſcribitur in praefatione:* Hic Aethicus Iſtria ...gione Sophiſta claruit, primusque codices ſuos ...ſmographiam nuncupavit, alios quos non ...nora, ſed majora dixiſſe cognovimus, ſopho-...mmios appellat. *Nobis librum illum videre non* ...tigit, *ſed in noſtro exemplari hoc de illo judicium* ...iro docto *adnotatum fuit, librum eſſe barbare ſcri-*...z, *magis et fabulis refertum etc. omnia indigna* ...onymo *tradere de creatione mundi, ac ne Aethici* ...m *eſſe, quoniam in eo libro ipſe Aethicus Iſter* ...pius *ſaepe citatur, et Alchimus.* Haec Sim-...us, poſt cujus editionem prodiit Aethici Cos-...aphia cum Mela a. 1577. 4. apud H. Steph. ... Pariſ. 1625. 12. Lugd. Bat. 1646. 12. De MS. ...nienſi vide Pauli Vindingii Epiſtolam ad Jo. ...erum de ſcriptis adeſpotis p. 192 ſqq. Ae-...um auctiorem et emendatiorem e codice ...aneo dare voluit Salmaſius. *Ethicum* vocat ...Picus, quem vide p. 284. Opp. Alii *Hiſtri-* ... Sophiſtam, vel *Aetichum* Peripateticum. De ...em Rabanus Maurus de inventione linguar. ...ras *enim Aethici Philoſophi natione Scythica, no-* ...ſepia, *invenimus, quas Hieronymus venerabilis* ...ter *ad nos usque cum ſuis dictis explanando per-* ...it. Coſmographiam Mariano Scoto tribue-... Naudaeus in Bibliographia politica, et Scoti ...en in codice ſuo reperit Dempſterus. Conf. ...rum Antiq. Britannic. p. 78. Theophilum ...ndum Bayer in Epiſtola ad Mich. Lilientha- T. I. actorum Boruſſicorum p. 885 —

 890.

590. — Sub *Antonini Imp.* nomine itinerariu
iſtud ſine coſmographia prodiit primum hac i
ſcriptione: ANTONINI Itinerarium, ex reco
nitione *Longolii*: venale habetur, ubi impreſſu
eſt, in domo *Henrici Stephani* e regione ſcho
Decretorum. *Pariſiis* 1512. 12. Editio rari
ma. Secuta eſt Aldina minoris pretii *Ve*
1518. 4. Juntina *Florent.* 1526. 8. Melior
quae ſic inſcribitur: Itinerarium *Antonini* Au
ſti, et Burdigalenſe. Quorum hoc nunc p
mum eſt editum. Illud ad diverſos manuſc. c
dices et impreſſos comparatum, emendatum,
Hieronymi Suritae Caeſarauguſtani doctiſſi
commentario explicatum. Ad Cl. V. *Abra*
mum Ortelium Antverp. Geographum Regiu
Coloniae Agrippinae, in officina Birckmann
ſumptibus Arnoldi Mylii 1600. 8. Et haec e
tio valde rara. Inſunt vero ſequentia: Poſt pr
fationes conſpicitur, de quo hoc loco ſern
Itinerarium Antonini Aug. Libellus prov
ciarum Imperii Rom. ab *Andrea Schotto* edi
Itinerarium a Burdigala Hieruſalem usque, et
Heraclea per Aulonam et per urbem Rom
Mediolanum usque, a Petro Pithoeo nunc
mum editum: Judicia doctorum virorum
Hier. Surita. Hier. Suritae Commentarius
itinerar. Ant. Aug. Tres indices. Geograp
locorum nomina recentioribus a Surita red
Epitaphia et Carmina in laudem Suritae et A
Ortelii. Itinerarii Ant. Aug. variantes ſcri
rae collectae ab *Andr. Schotto.* Denique h
quoque editionem ſuperavit, quam Weſſeli
ingenio critico et induſtriae debemus, hoc
lo ornatam: Vetera Romanorum itineraria, ſ
Antonini Auguſti itinerarium, cum integris
Simleri, *Hieron. Suritae*, et *And. Schotti* n
It

..nerarium Hieroſolymitanum; et *Hieroclis* Gram... Synecdemus. Curante *Petro Weſſelingio*, ...i et ſuas addidit adnotationes. *Amſtelaedami* ..35. 4.

Varia loca hujus itinerarii ſingularibus qui-...dam diſputationibus illuſtravit Abbas *Bellaeus*, ...: *Mémoire ſur une voie Romaine, qui conduiſoit ... l'embouchure de la Seine à Paris; in Mémoires de ...Acad. des Inſcr.* T. XIX. p. 648 — 671, aliis-... ſimilis argumenti libellis, quibus vel Julio-...ae, vel Auguſtae Veromanduorum, vel Li-...i Pictorum, vel Auguſtoriti, vel Ratiati me-...am idem vir doctus renovavit, ibid. T. XIX. ...33 — 647; deinceps p. 671 — 735. Belley.

C. Acta Erud. a. 1736. p. 49 ſqq.

..LEMENT Bibl. T. I. p. 384 ſqq.

...IS *Merkwürd. der Garell. Bibl.* p. 332 ſqq.

Quodammodo in cenſum noſtrum quoque ...s CLAUDIUS RUTILIUS NUMATIANUS, ...us. Is enim, cum ex urbe Roma, in qua ...iſſimis muneribus defunctus fuerat, in Gal-...m ad avitos lares reverteretur, imitaturus ...mplum multorum veterum, libellos duos de ...u ſuo Roma in Galliam anno poſt Ch. nat. ..., verſibus compoſuit. In quibus praeter ...m Romam, *quam ita ſcite, ornate, elaborate, ... et prudenter, elegantiſſimo eruditiſſimoque enco-...celebravit, ut nihil ab horum temporum ſcriptore ...anius et ornatius fieri poſſe* exiſtimet Onu-...s Panvinius; multa loca accurate et egre-... deſcribit, ac quaedam cognitione non in-...a, ſive hiſtoriam ſive elegantiam ſpectes, im-...et. Quamobrem et ſubinde eruditiſſimi vi-...ac itinerario, capite licet atque cauda de-...cato, in lucem proferendo, emendando aut Rutilius.

illuſtrando operam impenderunt ſuam. Editio-nes enumerant *Fabricius* in Bibl. Lat. L. II cap. 13. §. 4. *Hambergerus* in *zuverläſſ. Nachrichten* T. III. p. 55 ſqq.; et *Jo. Chriſti. Kappius* in ſua hujus itinerarii editione, quae prodiit *Erlangae* 1786. 8 mai.

Libellus provinciar. Rom. Libellus provinciarum Romanarum, aevo, ut videtur, Theodoſiano compoſitus, in quo ſunt regiones undecim, centum et tredecim provincias intra ſe continentes, in lucem olim productus ab ANTONIO SCHONHOVIO, emendatio editus et notis illuſtratus a CHRISTOPH. CELLARIO; adjectus hujus editioni *Sexti Rufi* de victoriis et provinciis populi Romani, quae *Cizae* 1698 prodiit. Acceſſit etiam Eutropio Havercampiano, *Lugd. Bat.* 1729. 8.

SECTIO II.

Scriptores de geographia imperii Romani recentiores.

Panvinius. ONUPHRII PANVINII (*Veronenſis Fratr. Eremitae Auguſtiniani* † 1568.) Deſcriptio imperii Romani. Conſtituit librum III ejus Commentariorum reip. Rom. *Venet.* 1558. 8. *Francof. a Moen.* 1597. fol. Et exſtat in *Graevii* Theſ. antiqq. Rom. T. I. p. 343 — 475. Adjecta est Romani imperii deſcriptio geographica, tabulae aeneae a *Sanſono* inciſae. Panvinius eruditione qua polluit, ſat magna imperii Romani originem et incrementa ſecundum diverſam temporum rationem exacte deſcripſit. Oſtendit inter alia, qua ratione Italia omnis in populi Rom. poteſtatem venerit, et quo tempore Gallia cisalpina provincia facta fuerit. Enumerat ſecundum

…um temporum ordinem colonias ac municipia, …ibus imperium Rom. auctum fuit. Deſcribit …ovincias populi Rom. extra Italiam, ut et legio…um ſtationes varias earumque mutationes. In…rta eſt diſſertatiuncula de vectigalibus populi …mani. Expoſita Rom. imperii diviſio ab Ha…iano Imp. poſteaque a Conſtantino M. facta. …bjecta eſt ſuccincta narratio de caſu imperii …m occidentalis tum orientalis.

ATHANASII KIRCHERI Latium, id eſt, no- Kircher.
…a et parallela Latii tum veteris tum novi de…ſcriptio, qua quaecunque vel natura, vel vete…rum Romanorum ingenium admiranda effecit, …graphico - hiſtorico, phyſico ratiocinio, juxta …rum geſtarum temporumque ſeriem exponitur et …cleatur. *Amſtel.* 1671. fol. Cum figg. … Animadverſiones in hoc opus, doctrinae …e ac ſomniorum plenum, exſtant in

RAPH. FABRETTI *Diſſertazione ſopra alcune* Fabretti.
…razioni del Lazio del P. Athanaſio Kircher; in *…rtazioni dell' Acad. Etruſca di Cortona* (Rom. …41. 4) T. III. p. 221 — 236.

PETRI MARCELLINI CORRADINI, *Clemen-* Corradini.
XI Papae Subdatarii (poſtea Prodatarii et Cardi-…eccleſiae Romanae † 1743.) Vetus Latium …anum et ſacrum. *Tomus I*, in quo agitur … Latio gentili. *Romae* 1704. — *Tomus II*, …o agitur de Setinis et Circejenſibus. ibid. … — *Tomus III*, in quo agitur de Antia…s et Norbanis. Auctore JOSEPHO ROCCO …LPIO, Soc. Jeſ. Sacerdote. *Patavii* 1726. — …*us IV*, de Veliternis et Coranis. *ibid.* 1727. — …*us V*, in quo agitur de Lanuvinis et Ardea…s. *ibid.* 1732. — *Tomus VI*, in quo agitur … Laurentibus et Oſtienſibus. *ibid.* 1734. — …*us VII*..... *ibid.* 1736. *Tomus VIII*.....

Tomus IX. .... *Tomus X.* .... *ibid. Tomus XI.* ..
ibid. 1745 *). 4 mai. Cum multis figg. aen. –
Genere ſuo, Latinus ſcilicet, incenſus Corradin
et patriarum antiquitatum ſtudio, tenebris qu
Latii has eruere, eque optimis auctoribus ac fi
digniſſimis monimentis publica luce illuſtrare,
his commentariis, quos inde a tertio tomo
liciſſime continuavit Vulpius, paravit. Am
ipſi oculis ſuis rudera et reliquias veterum l
corum curate inſpexerunt, et eas figuris, a
ſtudioſiſſime inciſis, repraeſentarunt. Quae a r
rum Romanarum ſcriptoribus Graecis et Latin
tradita erant, ſingulari induſtria ac ſtudio retr
ctarunt. Et Corradinus quidem in tomo prim
de primis antiqui Latii colonis, populis, urbibu
regibus antiquiſſimis, de Evandri et Herculis
Latium appulſu, de Latino, Aenea, illorumq
templis, ac hujus comitibus, e quibus Roman
rum nobiliſſimae familiae ortae ſint, de Latin
rum republica, foederibus, conventibus comm
nibus et ſacris, de legibus ritibusque illorum, de
ſtis, calendario, ſingulorumque menſium feſtis e
Nulli in his rebus auctori fidem penitus adiiciu
ſuam, ſed illorum errores paſſim notant, et, q
poſſunt, e genuinis monimentis emendant.
telligitur ex hisce, non geographiam Latii ſolu
ſed et hiſtoriam illuſtrari. Dictio maximam part
pura eſt atque elegans. Singulari etiam ſagacit
pollet Vulpius in numis explicandis.

Cf. Acta Erud. a. 1706. p. 310 ſqq. a. 1729. p. 149 ſ
a. 1734. p. 507 ſqq.

Particulares urbis Romae deſcriptiones top
graphicae infra inter ſcriptores antiquitatum R
manarum quaerendae ſunt.

*) Vulpius a. 1746. mortuus eſt. Pleniorem operis
titiam exhibeant, quibus id propius inſpiciendi co

CAPU

CAPUT VI.

SCRIPTORES AD INTRODUCTIONEM IN HISTORIAM ROMANAM FACIENTES.

CAROLI SIGONII Judicium de quadraginta Hiſtoricis, qui res Romanas ſcripſerunt, ab urbe condita ad Caroli M. Imp. tempora; in ejus Opp. et in *Gaud. Roberti* Miſcell. Ital. erud. T. III. p. 463 — 482. Sigonius.

BALTH. BONIFACII de (quadraginta) Romanae hiſtoriae ſcriptoribus excerpta ex Bodino, Voſſio, aliisque; in *ejusd.* Hiſtoria ludicra (*Venet.* 1652. 4. et *Bruxellis* 1656. 4.) et in G. *Roberti* Miſcell. T. III. p. 483 — 552. Bonifacius.

ADRIANI POLITI Ordo Romanae hiſtoriae legendae; in *Roberti* Miſcell. T. III. p. 553 - 567. Politus.

Tres hi libelli junctim etiam editi hac epigraphe: CAROLI SIGONII Judicium de Hiſtoricis, qui res Romanas ſcripſerunt ab urbe condita ad Caroli M. Imp. tempora. Acceſſerunt de eisdem ſcriptoribus excerpta a BALTH. BONIFACIO, et ordo Romanae hiſtoriae legendae ADRIANI POLITI. *Venetiis*, per Ant. Pinellum 1627. 4. Poſtea, *cura et ſtudio* EBERHARDI BURMANNI, *Helmſtad.* 1674. 4. Editionem Venetam repetiiſſe videtur Gaud. Robertus. Caeterum tres iſti libelli nimia brevitate vitiisque variis laborant.

PETRI ANGELII BARGAEI (Italice *Angelio* ſ. *Angeli da Barga*; Barga eſt caſtellum Pedemontanum, quo Angelius oriundus) libellus, quo ordine Angelio ſ. Bargeo.

dine ſcriptorum hiſtoriae Romanae monime
ſunt legenda. *Romae* 1544. 8. *Roſtochii* 1576
Sorae (curante Henrico Ernſtio) 1641. 16. Et
ter *Hug. Grotii* et aliorum diſſertationes de ſtu
inſtituendis (*Amſtel.* 1645. 12.) p. 609 ſqq. Et
Tho. Crenii Tractat. de philologia (*Lugd. B*
1696. 4.) p. 472 ſqq. Italice a *Franc. Serdon*
cum verſione Italica Suetonii, a *Paulo del R*
curata, *Florent.* 1611. 8. et *Venet.* 1650. 8. *ibi*
1738. 4. — Libellus hujus auctoris, Profeſſor
litterarum humaniorum Piſani († 1596), util
quidem, ſed perbrevis eſt, ſcriptores ſecundu
ordinem rerum geſtarum diſponens.

Hanke. MARTINI HANKII (*Eliſabethani Gymnaſ*
quod *Vratislaviae floret*, *Rectoris*, *philoſophiae pr*
aticae, *hiſtoriarum eloquentiaeque Profeſſoris et Bibli*
thecarii † 1709.) de Romanarum rerum ſcriptori
bus liber. *Lipſ.* 1669. 4. Liber II. *ibid.* 1675.
Lipſ. 1688. 4. *Torgae* 1689. 4. — Ordine chro
nologico diſſeritur de ſcriptoribus cum antiqu
tum recentioribus, qui vel in hiſtoria, vel antiqu
tatibus Romanis, ingenium exercuerunt, ita qu
dem, ut tribus plerumque articulis cujuslibet vit
ſcripta, ac celebriorum hominum de iisdem judic
memorentur. Progreſſus eſt — certe in edition
priore, qua nobis uti licet — usque ad a. Ch
1660. Quorum aetas incognita eſt, ſeparatim au
ctor recenſuit L. I. p. 299 ſqq. Liber ſecund
partim quinquaginta ſcriptores, de quibus nihil
priore dixerat Hankius, exhibet; partim centu
ſcriptores, quos ille iam continuet, variis addit
mentis plenius illuſtrat. Utrique libro accedu
Indices quinque, ut lectorum commoditati qu
cunque ratione conſuleretur. Elegans eſt libe
ſe

[illegible] imperfectus, cum multi ſcriptores, variaque recenſitorum ſcriptis atque judiciis addi poſſent.

JOH. FRID. KLETT Diſſ. de veterum Romanorum hiſtoricorum prae recentioribus praeſtantia. *Erlangae* 1745. 4. — Cauſſae hujus praeſtantiae docte et accurate exponuntur. Klett.

GOTTFR. MASCOVII Oratio de uſu et praeſtantia hiſtoriae Auguſtae in jure civili. *Harderovici* [illegible] 4. Et in *ejusd.* Opuſc. jurid. et philol. (Lipſ. [illegible] 8.) T. II. p. 327 ſqq. Maſcov.

CAPUT VII.

SCRIPTORES DE HISTORI ANTIQUA ROMANA GENERALES.

SECTIO I.

Collectiones ſive corpora et fragmenta hiſtor Romanae ſcriptorum.

Vetuſtiſſima huius generis collectio caret, m antiquiſſimorum exemplorum, titulo. averſa pagina folii primi leguntur verſus Auſ In libros Suetonii. Tum ſequitur: *Domitii Ca rini, viri clariſſimi, de vita Caii Suetonii tranq* Hac finita, ſubiecta ſunt verba: *In codice conti tur* CAJUS SUETONIUS TRANQUILLUS *de* *Caeſaribus*, AELIUS SPARTIANUS, JULIUS PITOLINUS, AELIUS LAMPRIDIUS, TREV LIUS POLLIO, FLAVIUS VOPISCUS, EUT PIUS *et* PAULUS DIACONUS *de regum ac i ratorum romanorum vita.* In fine, poſtquam gulae vitae imperatorum a Caeſare usque ad merianum, quae in hoc codice continentur, e meratae ſunt, leguntur haec: „Habes can lector Caeſarum vitas parvo aere, quas o anxius quaerebas, maxima lucubratione a ris praeſtantiſſimis emendatus. Quae om accuratiſſime *Venetiis* impreſſa ſunt per B nardinum Novarienſem anno a natali chriſti MCCCCLXXXVIIII Kal. Octobr.“ In fol.

Rariſſima eſt haec collectio, nec fere mi ſequens ſic inſcripta: *In hoc volumine haec co nentur:* C. SUETONII TRANQUILLI *XII* *ſares.* SEXTI AURELII VICTORIS *a D. Ca*

Aug

...ſſo usque ad Theodoſium excerpta. EUTROPII ...dis Romanorum libri X. PAULI DIACONI ... VIII. ad Eutropii hiſtoriam additi. In ulti... pagina legitur: Venetiis in aedibus Aldi et An... ... Soceri menſe Auguſto MDXVI. 8. Hanc edi...nem curavit Io. Bapt. Egnatius, Venetus.

Inſecuta eſt alia collectio Aldina, hac epigra... inſignita: In hoc volumine haec continentur: ...ANNIS BAPTISTAE EGNATII Veneti de Cae... ...us libri III. a dictatore Caeſare ad Conſtantinum ...ologum, hinc a Carolo Magno ad Maximilianum ...rum. Eiusdem in Spartiani Lampridiique vi... et reliquorum annotationes Nervae et Traiani at... Adriani principum vitas ex DIONE, GEORGIO ...ULA interprete AELIUS SPARTIANUS, JU...US CAPITOLINUS, LAMPRIDIUS, FLAVIUS ...ISCUS, TREBELLIUS POLLIO, VULCA...S GALLICANUS, ab eodem Egnatio caſtigati. ...ta in calce Heliogabali principis ad meretrices ...tiſſima oratio non ante impreſſa. In 8. Egna... praefationi ſubſcripſit: Venetiis MDXVII d. ... Junii.

Cf. HARLESII Introd. in notitiam litteraturae Rom. P. I. p. 398 ſq.

Repetita eſt Aldina iſta editio (ſub titulo: ſcri...res hiſtoriae Auguſtae) Florentiae per haeredes ...ppi Juntae 1519 in 8. Cf. de rara hac editio... DENIS in Merkwürd. der Garell. Bibl. p. 533 ſq. ... horum ſcriptorum principem editionem eſſe ...tendit, Mediolanenſem per Phil. Lavagna 1475, ... erraſſe Fabricium, qui ſcriberet, principem edi...nem vulgatam eſſe Mediolani 1465.

Prodiit poſtea collectio Eraſmiana hoc titulo ...ata: Ex recognitione Deſ. ERASMI Roterodami ... SUETONIUS TRANQUILLUS, DIO CASSIUS Ni-

Nicaeus, AELIUS SPARTIANUS, JULIUS PITOLINUS, AELIUS LAMPRIDIUS, VUL TIUS GALLICANUS, *V. C.* TREBELLIUS P LIO, FLAVIUS VOPISCUS *Syracuſius*. Qui adiuncti ſunt SEXT. AURELIUS VICTOR, TROPIUS, PAULUS DIACONUS, AMMIAN MARCELLINUS, POMPONIUS LAETUS, JO. BAPT. EGNATIUS, *Venetus*. fol. In fine gitur: *Baſileae apud Joannem Frobenium, menſe nio* MDVIII. Dedicatio et praefatio Eraſmi ſc pta eſt Antwerpiae 1517. In praefatione Eraſmus, ſe in his auctoribus permulta reſtitui atque de quibusdam Suetonii, quem ex perve ſto emendavit exemplari, locis, in quibus diſceſſ nem fecit ab Egnatio, differit. Repetita eſt ha Eraſmi editio *Coloniae* in aedibus Eucharii Cer corni 1527, in qua vero et Eraſmi deeſt praefa et var. lection. ſylloge, ſuperioris editionis ind inſerta. Heliogabali oratio ad meretrices, in i ſcriptione non deſignata, in utraque editione l cum occupat poſt Vopiſcum, addita nota, ean Leonardo Aretino compoſitam eſſe ex pleroru que judicio.

Cf. HARLES l. c. p. 77 ſq.

Varii hiſtoriae Romanae ſcriptores, part Graeci, partim Latini, in unum corpus redac de rebus geſtis ab urbe condita usque ad impe Conſtantinopolin translati tempora. Exc. *He Stephanus* 1568: IV Voll. in 8. Sunt in hac coll ctione: CAR. SIGONII Faſti conſulares; eiu dem in Faſtos commentarius, et de nominib Romanorum liber; C. VELLEJUS PATERC LUS, DIO CASSIUS, HERODIANUS, C. SU TONIUS TRANQUILLUS, AEL. SPARTIANU JUL. CAPITOLINUS, AEL. LAMPRIDIUS, VU

CA

rus GALL. FLAVIUS VOPISCUS, TRE-
.IUS POLLIO, POMPONIUS LAETUS, JO.
P. EGNATIUS, AMMIANUS MARCELLI-
, ET EUTROPIUS.

Hiſtoriae Romanae ſcriptores, Latini et Grae-
lita variantis ſcripturae notatione et notis.
FRID. SYLBURGII. *Francof.* apud Andr.
heredes. Caud. Marnium et Joh. Au-
T. I. II. 1588. T. III. 1590. III Voll. in fol.
tentur Tomo I. Faſti Capitolini, a *Car. Si-*
ſuppleti, et commentario explanati, cum
libro de nominibus Romanorum; MES-
CORVINUS, L. FLORUS, VELLEJUS PA-
LUS, SEXT. AUR. VICTOR, SEXTUS
EUTROPIUS, CASSIODORI Chronicon,
Lib. I. JULIUS EXSUPERANTIUS.
: SUETONIUS, SPARTIANUS, CAPI-
US, VULCATIUS, LAMPRIDIUS, TRE-
US, VOPISCUS, AMMIANUS MARCEL-
. Accedunt recentiores: POMP. LAETUS,
SPT. EGNATIUS, AUSONII Epigramma-
Caeſares; Rom. Imperatorum catalogus;
ae urbis deſcriptio. Tomo III: Romanae
ae ſcriptores Graeci minores, qui partim ab
ondita, partim ab Auguſti imperio, res Ro-
memoriae prodiderunt: Faſti Graeci et La-
UTROPIUS, cum Graeca PAEANII meta-
DIONIS Epitome per *Joh. Xiphilinum* fa-
ERODIANUS; ZOSIMUS; JULIANI CAE-
; OLYMPIODORI Eclogae; e SUIDA ex-
Caeſarum vitae; Imperatorum Rom. et
ae. ſeries chronologica duplex. Pars novi
pars emendatiores in lucem exeuntes, ad-
terpretatione Latina et adnotationibus.
tiquae hiſtoriae ex XXVII auctoribus con-
libri VI, totidem ſolemnes temporum epo-
chas

chas continentes. Opera DIONYSII GOTHOFREDI *Baſil.* 1590. 8. *Lugd.* 1591. II Voll. in *Argent.* 1604. 8. *ibid.* 1654. 8. — In hac co ctione reperies: BEROSI *Chaldaei* de antiqui bus libros V. MANETHONIS *Aegyptii* ſupplem ta ad Beroſum, et IO. ANNII *Viterbienſis* ch nologiam Hetruſcam, METASTHENIS *Perſa* iudicio temporum et annalium Perſarum, P LONIS *Judaei* breviarium de temporibus, NOPHONTEM de aequivocis, ARCHILOCHI theton de temporibus, MYRSILUM de ori Tyrrhenorum et Italiae, CATONIS fragmenta originibus, SEMPRONII de viſitatione et ch graphia Italiae, Q. FABII PICTORIS de aureo culo et origine urbis Romae ac vocabulis eius libros duos de Romulo, fragmentum itine ANTONINI PII, GRIMOALDI, Volturnae ſ. E riae Praefecti, Excerpta quaedam de ipſa Etr Merito mirantur eruditi, Gothofredum haec niana commenta in ſuum antiquae hiſtoriae pus ſine cenſura admiſiſſe. Porro apud eum quitur MESSALAE CORVINI libellus de pr nie Auguſti ad eundem Auguſtum; LIVII E mator, qui Gothofredo videtur Auguſti Imp. poribus ſcripſiſſe; FLORI libri IV hiſtoriae Ro nae; SEXTI RUFI breviarium; EUTROPI AUSONII carmina de XII Caeſaribus; SEXT. VICTOR de viris illuſtribus, ex veteribus libris ctus, et ex libro Victoris de vita et moribus Im ab Auguſto usque ad Theodoſium ex edi Schotti; hiſtoria abbreviata de Caeſaribus ab guſto ad conſulatum decimum Conſtantini A ſti et Juliani; CASSIODORI chronica; PAU DIACONI de rebus geſtis Romanorum libr Eutropii hiſtoriam additi; e SUIDA excer POMP. LAETI hiſtoriae Romanae compend

interitu Gordiani junioris ad Juſtinum III; e
olaterrani libro 3 et 13 Anthropologiae de vitis
nperatorum; EGNATII Romanorum principum
ri III; et denique appendix SEXTI AUR. VI-
TORIS. Notandum vero libros hoſce ab epito-
e Livii usque, nec una ſerie integros exhiberi,
d ita ſibi invicem permixtos eſſe, ut ex ſingulis
nctim congeſta appareant, quae ad unius aetatis
l Caeſaris hiſtoriam pertineant.

Cf. FABRICII Bibl. Lat. T. III. p. 283 ſqq. ex edit. Erneſti.

Hiſtoriae Romanae ſcriptores Latini veteres,
qui extant, omnes, nunc primum in unum red-
acti corpus, II Tomis diſtinctum; Regum, Con-
ſulum, Caeſarum, ab urbe condita res geſtas con-
tinens. *Aureliae Allobrog.* 1609. II Voll. in fol.
Ibid. 1653. II Voll. in fol. *Ebrodani* 1621. II Voll.
in fol. — Exhibentur Tomo I. BARTH. MAR-
LIANI Diatriba de origine urbis Romae; ANONY-
MI annotata de Graecorum Latinorumque men-
ſuris et ponderibus; LIVIUS; MESSALA CORVI-
NUS; FLORUS; VELLEJUS; VICTOR; SEXT.
RUFUS; EUTROPIUS; PAULLUS DIACONUS,
CASSIODORI Chronicon; JORNANDES; C.
JUL. CAESAR et HIRTIUS; SALLUSTIUS; POR-
CII LATRONIS Declamatio in Catilinam. To-
mo II: SUETONIUS C. CORN. TACITUS SPAR-
TIANUS; LAMPRIDIUS CAPITOLINUS; TRE-
BELLIUS; VOPISCUS; VULCATIUS; AMMIA-
NUS; JUSTINUS; PUBL. VICTOR; POMP. LAE-
TUS; EGNATII de Rom. Caeſaribus libri III
cum ſupplemento ad Rudolphum II; ANDR. AL-
CIATI de magiſtratibus Rom. libellus; denique
auctoris recentioris de origine, forma et magnitudi-
ne urbis Romae libellus.

Hi-

Hiſtoriae Auguſtae ſcriptores Latini mino a Julio Caeſare ad Carolum Magnum. L. A NAEUS FLORUS, VELLEIUS PATERCULU SUETONIUS, SPARTIANUS, CAPITOLINU VULCATIUS, LAMPRIDIUS, TREBELLIU VOPISCUS, AMMIANUS, MESSALA, EXSUI RANTIUS, VICTOR, PAULLUS *Diaconus*, LA DULPHUS *Sagax*, JORNANDES, PAULL WARNEFRIDUS, SEXTUS RUFUS. Prio quidem ex optima cujusque editione compa confirmatique ad Codices MSS. Bibliothecae latinae: poſteriores vero mille locis emendati ſuppleti, opera JANI GRUTERI, cujus eti additae notae. *Hanoviae* 1611. fol.

Hiſtoriae Auguſtae ſcriptores VI: AELI SPARTIANUS, JUL. CAPITOLINUS, A LAMPRIDIUS, VULCATIUS GALLICANU TREBELLIUS POLLIO, et FLAV. VOPISC CLAUDIUS SALMASIUS ex veteribus libris cenſuit, et librum adiecit notarum et emenda num, quibus adjunctae ſunt notae ac emendat nes ISAACI CASAUBONI, iam antea edit *Pariſ.* 1620. fol.

Exſtant etiam minore forma (16) collec duplex, quae inſcribitur: *Respublica Roma* Lugd. Bat. 1629. In altera occurrunt VELLEIU FLORUS, AUR. VICTOR, EUTROPIUS, CA SIODORI Chronicon etc. In altera haec rece tiorum ſcriptorum opuſcula ſtudio PETRI SCI VERII collecta exhibentur: ANDREAE DOM NICI FLOCCI de poteſtatibus Romanorum libri qui antea falſo L. FENESTELLAE nomine c cumferebantur, editi primum *Colon.* 1539. cum ſchollis MATTHIAE BREDENBACH Porro POMP. LAETI de magiſtratibus et ſac dotibus Romanis libri II. RAPH. VOLATERRA

de eodem argumento ex comment. urbanor. l. … ANDR. ALCIATI liber de magiſtratibus et … Rom. PETRI NANNII de comitiis Rom. ex lib. X. c. ult. Miſc. JUSTI LIPSII commentariolus de magiſtratibus vet. pop. Rom. JANI … et GEORGII VAUCHOPII de eodem argumento. Denique Appendix de Romae ſtatu hodierno et Pontificis auctoritate ac reditibus, ex variis auctoribus collecta.

Cf. FABRICII Bibl. Lat. T. III. p. 285 ſqq.

Hiſtoriae Auguſtae ſcriptores Latini minores, ex recenſione MARCI ZUERII BOXHORNII. *Lugd. Bat.* 1632. V Voll. in 12. — Continentur in hac collectione: FLORUS, VELLEJUS, VICTOR, RUFUS, MESSALA, EUTROPIUS, CASSIODORUS, SUETONIUS, SPARTIANUS, CAPITOLINUS, LAMPRIDIUS, VULCATIUS, TREBELLIUS, VOPISCUS, AMMIANUS MARCELLINUS.

Iidem hiſtoriae Auguſtae ſcriptores, cum integris notis ISAACI CASAUBONI, CL. SALMASII et JANI GRUTERI. Cum indicibus locupletiſſimis rerum et verborum. Tomi II. *Lugd. Bat.* 1671. II Voll. in 8 mai.

Iidem, cum notis ULRICI OBRECHTI. *Argent.* 1677. 8. Notae ad finem voluminis LXXI paginis conjectae ſunt. Index Artopoei ſubjunctus.

Hiſtoriae Romanae Epitomae. Tomi II. *Florentiae* 1723. 8. In hoc opere continentur: T. I. L. ANNAEUS FLORUS, VELLEJUS PATERCULUS, SEX. AUR. VICTOR. T. II. SEXTUS RUFUS FESTUS, MESSALA CORVINUS, EUTROPIUS, PAULUS DIACONUS, M. AUR. CASSIODORUS, JORNANDES, JUL. EXUPERAN-

RANTIUS, Faſti Conſulares Anonymi, de me
ſuris et ponderibus.

Scriptores hiſtoriae Romanae Latini veter
qui exſtant, omnes, variis notis illuſtrati a C
ROLO HENR. DE KLETTENBERG et WILDE
e bibliotheca perill. et gen. Domini BERNAR
FRANC. L. B. DE HALLBERG etc. in unum reda
corpus, tribus tomis diſtinctum. Edente et curan
BENNONE CASPARO HAURISIO, Ser. Ele
Palat. Conſil. aul. et in Univerſ. Heidelberg
Hiſtor. P. P. et Ord. Tomus I. *Heidelberg*
1743. T. II. *ibid. eod.* T. III. *ibid.* 1748.
mai. — Scriptores ipſi non ordine juſto di
ſti ſunt. Nam tomus primus cum exhibeat
VIUM, alter cum MESSALA CORVINO, FL
RO, VELLEIO, VICTORE, SEXTO RUFO et E
TROPIO, habet PAULLUM DIACONUM, CA
SIODORUM, JORNANDEM, Scriptores hiſtor
Auguſtae, AMMIANUM etc. Tertio ſequun
SUETONIUS, TACITUS, JULIUS CAESAR
cum quibusdam recentioribus, LAETO, EGN
TIO, ALCIATO. Caeterum et notae plures
ceſſere et numi, et aliae antiquarum rerum figu

Cf. Acta Erud. a. 1743. p. 289-298. a. 1746. p. 38

Hiſtoriae Auguſtae ſcriptores ſex. *Lipſ.* 17
8. Praefatus eſt FUITTMANNUS, Prof. jur. L
ſienſis: curam vero geſſit M. JO. PETR
SCHMID, qui textum ex editione Hackiana r
didit, et adiecit indicem plenum ſ. gloſſarium

Fragmenta hiſtoricorum veterum Latinor
collecta et aucta ab ANTONIO RICCOBON
Rhodigino; ad calcem *ejusdem* libri de hiſto
Venet. 1568. 4. *Baſil.* 1579. 8. — Aucto
q

ciorum fragmenta Italus exhibet, ſupra Vol. I. P. I. p. 4 ſqq. nominavimus.

Fragmenta hiſtoricorum, collecta ab ANT. AUGUSTINO, emendata a FULV. URSINO. Accedunt FULV. URSINI notae ad SALLUSTIUM, CAESAREM, LIVIUM, VELLEIUM, TACITUM, SUETONIUM, SPARTIANUM, et alios. *Antverp.* ex officina Plantiniana ap. viduam et Joh. Moretum 1595. 8. — Exhibentur hic fragmenta Q. FABII PICTORIS, FABII MAXIMI SERVILIANI, C. LICINII MACRI, SEMPRONII ASELLIONIS, L. COELII ANTIPATRI, Q. CLAUDII QUADRIGARII, CLODII LICINII L. CLAUDII (qui C. ACILII annales Romanos ex Graeco Latine vertit), L. CINCII ALIMENTI, CN. GELLII, L. CALPURNII PISONIS, L. CASSII HEMINAE, L. CORN. SISENNAE.

Fragmenta hiſtoricorum veterum Latinorum, ab AUSONIO POPMA collecta, emendata, et notis illuſtrata. *Amſt.* 1620. 8. — Habes hic fragmenta Q. FABII PICTORIS, Q. FABII SERVILIANI, L. CINCII ALIMENTI, C. ACILII, FANNII, VENNONII, SCRIBONII LIBONIS, M. PORCII CATONIS, A. POSTHUMII ALBINI, CN. GELLII, L. CALPURNII PISONIS FRUGI, LUTATII, L. COELII ANTIPATRI Q. AELII TUBERONIS, P. RUTILII RUFI, P. SEMPRONII ASELLIONIS, CLODII LICINII, C. LICINII MACRI, L. CASSII HEMINAE, CLAUD. QUADRIGARII, Q. VALERII ANTIATIS, CN. AUFIDII, L. CORNELII SISENNAE, M. T. VARRONIS, Q. HORTENSII ORTALI, T. POMPONII ATTICI, CORNELII NEPOTIS, L. FENESTELLAE, TANUSII GEMINI, DOMITII, CN. EGNATII VERINI, et M.

OCTAVII. — Haec collectio ſubiicitur quoqu ſine notis SALLUSTII editioni *Amſtelodamen* 1661. 12; cum notis Popmae, novisque Jo Waſſii *Cantabrigienſi* 1710. 4. Cortianae *Lip* 1724. 4. denique cum notis integris Popma Coleri, Ruperti, Waſſe, Broukhuſii etc. Have campianae *Amſt.* 1742. 4. tomo II. p. 247 ſqq.

SECTIO II.

Scriptores hiſtoriae Romanae generales antiqui.

Fabius Pictor.

Primus, ni fallimur, eſt Q. FABIUS PICTO ſcriptorum antiquiſſimus Livio dictus et Diony ſio Halicarnaſſenſi. Ex Livio diſcimus, vixiſ eum circa bellum Punicum ſecundum, et aequ lem temporibus hujusce belli potiſſimum aucto rem haberi; quod etiam, et qua ratione ab al Fabiis Pictoribus ſit diſtinguendus, erudite d monſtrat *Ger. Joan. Voſſius* de hiſtor. Latin. L. cap. III. Ejusdem annales omnes laudant reru Romanarum ſcriptores veteres, nihil autem iis amplius ſupereſt, praeter fragmenta perpauc in collectionibus modo commemoratis conſpicu Propalavit quidem hujus Fabii aliqua JOANNI ANNIUS, *Viterbienſis:* ſed doctus iſte impoſt ſatis omnibus eſt notus, quod de ſuo finxe haec et alia. De hoc et ſequentibus ſcripto bus conſuli poteſt *Hankii* liber de Romanaru rerum ſcriptoribus.

M. Porcius Cato.

MARCUS PORCIUS CATO ob prudentia morumque gravitatem non minimae apud R manos auctoritatis, ſatis etiam ex originum bris, quos edidit, notus eſt. Septem autem O ginum libros ſenex conſcripſit, cum adoleſce

oi

orationes conficeret, quorum primus res geſtas regum populi Rom. continebat, quarum ſine dubio partem fecit origo generis Romani, cum Sextus Aurelius, ſive quisquis ſit, Catonem allegat in origine generis Romani. Secundum autem et tertium librum urbium Italicarum originibus deſtinaverat, quod dein occaſionem tituli dedit, uti innuit Corn. Nepos (in Catone c. III.)

Fabio Pictori et Catoni Dionyſius Halic. L. Cincius. accenſet LUCIUM CINCIUM et CALPURNIUM PISONEM; annalium deperditorum ſcriptores.

Libros ſeptem hiſtoriarum compoſuit EN- Ennius. NIUS, quibus Romanorum res inter bellum Punicum primum et ſecundum deſcripſit, quorum primus ſolam comprehendit gentis Romanae originem.

Q. LUTATIUS Romanarum rerum ſcripſit Q. Lutatius. libros plurimos, quos ſaepius laudat Victor.

Sed mittamus hos aliosque hiſtoricos, quorum opera proh dolor! pauca ſi excipias fragmenta, interierunt, et ad eos potius accedamus, quorum libri, maximam certe partem, ad nos pervenerunt.

Agmen ducat ſcriptor Graecus, DIONYSIUS, Dionyſius Halic. *Halicarnaſſenſis.* Quo tempore vixerit et unde argumenta hiſtoriae ſuae petierit, ipſe L. I. cap. 7. his verbis indicat, Gelenio interprete: „Ego appulſus in Italiam poſt finem bellis civilibus iam tum impoſitum ab Auguſto Caeſare, circa mediam Olympiadem CLXXXVII, ex illo tempore in hunc diem exactis Romae annis XXII, aſſecutus Romanum ſermonem ejusque regionis litteras; toto eo tempore paravi mihi, quae putarem ad hoc opus accommoda, partim ex doctiſſimorum hominum colloquiis, partim ex laudatorum ab his virorum commentariis, quos ſuperiora

tulerunt ſaecula." Quae cum ita ſint; ſi anno Ur bis 723, qui eſt Olympiadis 187 annus tertius, an te C. N. 28, Dionyſius in Italiam venerit: cu hiſtoriae ſuae prooemium componebat, agebatu Olympiadis 193 annus I, Urbis 745, ante C N. 6. Inſtructus, qua ipſe narrat ratione, com poſuit Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας ſive antiquitatu Romanarum libros XX, quos ad initia primi bel Punici, ubi Polybius hiſtoriam ſuam exorſu erat, perduxit, i. e. usque ad annum ante C N. 264. Ex hoc opere ſolummodo undeci priores libros injuria temporum nobis integr reliquit. Primus, praemiſſis quibusdam de ant quiſſimis Italiae cultoribus, incipit a Roma cor dita; ultimus finitur in anno Urbis 312 ſ. an C. N. 439. Ex perditis libris excerpta quaeda de legationibus exſtant. Incipiunt a legatio Romanorum ad Neapolitanos de non laeden imperio Romano ſubditis, a. U. 427 et an C. N. 324, ſuſcepta. Deſinunt in Romanoru legatione ad Pyrrhum, Epirotarum regem, reddendis captivis, a. U. 473, ante C. N. 2 ſuſcepta. Quin et alia quaedam ſuperſunt e cerpta; quae incipiunt a Romanorum in Tuſc lanos, quorum oppidum a Latinis occupatu a. U. 379, armis recuperaverant, lenitate: fi untur in Pyrrhi clade, quam, poſt repetitum Sicilia in Italiam tranſitum, a Romanis tande bello ſuperatus, accepit a. U. 478. — Dion ſius non bonus tantum Hiſtoricus fuit, ſed etia Rhetor diſertus et Criticus nobilis; quod oſte dunt opuſcula ejus, quae ſuperſunt, de charact ribus antiquorum oratorum et hiſtoricorum, Thucydide etc. Eam illi laudem Scaliger tr buit, quod accuratius ac, ut ita dicam, religi ſius tempora nemo obſervavit. Livio aliisqu

Roma

Romanis hiſtoricis in eo praefertur, quod plura, ...am illi, ſcribat, et diligentius enarret, quae ad ...tum Romanorum politicum et domeſticum ...tinebant. Graecis cum ſcriberet, multa, quae Latini, quaſi ſibi pervulgata, neglexerunt, v. c. ...ificia, ludos, triumphos, magiſtratuum inſig-...tum univerſam Romanorum in gubernanda ...diſciplinam, cenſum, auſpicia, comitia, to-...que populi difficilem in claſſes ac tribus par-...onem, poſtremo ſenatus auctoritatem, juſſa ...is, magiſtratuum imperia, populi poteſtatem, ...ius ac plenius expoſuit. Quae ut planius ...gerentur, Graecorum leges ac ritus cum ...anis inſtitutis comparat. Quod ſi Dionyſii ...ria integra exſtaret, nihil eſſet, cur Varronis ...ros quaereremus; huic enim Dionyſius, ...praeterea Pompejo ac Tuberoni tanta fuit non ...t benevolentia, ſed etiam familiaritate con-...us, ut ab eorum colloquiis praeclara omnia ...ile videatur. Laudant in eo peritiores ...eci ſermonis moderatum dicendi genus at-...e Atticam puritatem; nam ſtylus Dionyſii, ...admodum loquitur Photius (in Bibl. cod. ...XXIII) gratam ac decoram habet novitatem; ...onis elegantia, per ſe culta et ſuavis, rerum ...ularium narratione, et quibusdam jucundiſ-...digreſſionibus exornatur, quibus dictio quo-...leniri poterat, quae in aſperitatem abiiſſet. ...o quibusdam fuerunt orationis Dionyſia-...circuitiones et anfractus longaeque in utram-...partem diſceptationes: qua tamen in re mul-...temperantius peccavit Thucydides. — Edi-...s praeſtantiores ſunt: *Hudſoniana*, opera ...yſii omnia complectens, *Oxoniae* 1704. ...omi in fol. et *Reiskiana*, omnia etiam ſiſtens, ...ece et Latine, cum adnotationibus Henr.

K 4 Ste-

Stephani, Frid. Sylburgii, Franc. Porti, Iſ. Caſauboni, Fulv. Urſini, Henr. Valeſii, Jo. Hudſoni et Jo. Jac. Reiskii. *Lipſ.* 1774. III Voll. in 8 mai. Habemus etiam Chreſtomathiam Dionyſianam, hac inſcriptione inſignitam: *Dionyſii Halicarnaſſenſis* Archeologiae Romanae, quae ritus Romanos explicat, ſynopſis. Adornavit, animadverſiones interpretum ſuasque et indicem in uſum tironum locupletiorem adiecit *David Chr. Grimm*, A. M. et Lyc. Annaemontani Rector. Acc. Auctaria quaedam. *Lipſ.* 1786. 8 mai. Nova ineſt textus Dionyſiani recenſio, non feſtinata, ut Reiskiana. — Inter verſiones eminet *Latina* SIGISM. GELENII, *Lugd.* 1555. II Voll. in 12. *Francogallica* FRANC. BELLANGER, qui et notas hiſtoricas, geographicas, chronologicas et criticas adiecit, *Pariſ.* 1723. II Voll. in 4. *Anglica* EDUARDI SPELMANI, *Lond.* 1758. 4. *Theotiſca* JOH. LAUR. BENZLERI, *Lemgoviae* 1771. 1772. IV Voll. in 8. De qua verſione paſſim negligenter ſcripta, inſpiciatur *Philologiſche Bibliothek* T. I. p. 431-437. T. II. p. 314-322.

Cf. HENR. DODWELLI Diſſ. de aetate Dionyſii Halicarnaſſei, adiecta tomo II edit. Hudſonianae.

COUTURE *Diſſ. ſur un endroit du ſecond livre de Denys d'Halicarnaſſe;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. IV. p. 573-588. Diſquiritur diviſio religionum et ſacrorum, a rege Numa inſtituta. *Explication d'un endroit difficile de Denys d'Halicarnaſſe par M.* BOIVIN *l'aiſné;* ibid. T. II. p. 319-329.

Ejusdem *Chronologie de Denys d'Halic.* ibid. p. 373-384.

Ejusdem *Epoque de Rome ſelon Denys d'Halic.* ibid. p. 400-409. Dionyſium errorem duorum annorum, ſi epocham Varronianam ſequaris, commiſiſſe, probatur.

TITUS

TITUS LIVIUS, *Patavinus*, cultiſſimus uber- Livius.
usque rerum Romanarum ſcriptor, natus eſt
mp. CLXXX. a. 2; Urbis Romae 695; ante
N. 59. Obiit annum aetatis agens LXXVI,
U. C. 770, (al. 771.) a C. N. 18. (al. 19.)
riam *Romanam* ſive, ut ipſe L. XLIII. cap.
appellat, *Annales* ab Urbe condita ad bellum
manicum mortemque Druſi, h. e. ad annum
ſ ante C. N. 7. perſecutus eſt libris CXLII,
s ſcripſit aliquot et forte pluribus, ut vide-
annis poſt clauſum ab Auguſto Imp. prima
templum Jani, cum ille anno Urbis 725.
na Actiaca M. Antonium viciſſet. Ex il-
exſtant plures hodie, quam XXXV, cum
entis. Prima librorum decas, qua origines
s hiſtoriaque uſque ad a. 460. comprehen-
r, integra ſupereſt. Secundam decadem
a tempora nobis abſtulerunt. Sequentes,
ibus nonnulli ſunt mutili, a libro viceſimo
o ad quadrageſimum quintum, quibus hi-
a ab initiis belli Punici ſecundi, quod a. 536.
t, ad a. 586. perducitur, ſuperſunt. Reli-
bri, qui exceperunt quadrageſimum quin-
omnes proh dolor! perierunt. Fragmen-
ex libro XCI primum eruit e codice MScpto
ano, quondam Palatino, PAULUS JACO-
BRUNS, Profeſſor hiſt. litter. Helmſtadien-
m a. 1772. Romae verſatus eſſet, idque *Ham-*
promulgavit 1773. fol. Eodem anno idem
entum ex cod. reſcripto deſcriptum et re-
um a *Vito Maria Giovenazio et P. J. Bruns*
edis vetuſtiſſimis bibl. Vaticanae, cum ejus-
Giovenazii in idem fragmentum ſcholiis,
FRANCISCI CANTELLERII, *Romae* pro-
Repetitum eodem anno cum praefatione

J. A. Erneſti, *Lipſ.* 8. *) *Joh. Ihre*, Eque
Profeſſor Upſalienſis, idem edidit notisque
cis illuſtravit, *Upſal.* 1776. 4. Inſignis tot li
rum operis Liviani — deſiderantur enim CVI
jacturae variae afferuntur cauſſae, quarum v
ſima videtur operis magnitudo, quae manu
patientiam librariorum fatigaverit, multosqu
emendo libro cariſſimo retinuerit. Num i
dia Caligulae, jubentis, omnes libros atque i
gines Virgilii et Livii ex bibliothecis amov
teſte Suetonio in Calig. c. 34, operibus Li
nis multum attulerit damni, merito dubit
Bellicae contra direptiones et ſtulta ſimulata
Gregorii I, Pontificis Romani, religio vel p
ſuperſtitio, qua motus, teſte Antonino Flor
no (Parte IV *Summae Confeſſionariorum* Ti
cap. 4.) omnes Livii libros, quia multas con
rent religiones fabulasque chriſtianae doctr
noxias, diligenter conquiri et poſtea com
juſſit, multo plus contuliſſe videntur ad in
tum tot librorum Livianorum. Qui vero
ſtant, illi non uno eodemque tempore ab in
tu vindicati ſunt, paullatim lacunis aliquo
variis codicibus expletis. — Non vero heri
mum aut nudius tertius, ſed ſub ipſa ſtatim
naſcentium litterarum incunabula lectores et
miratores invenit Liviani ſtili dignitas ac m
ſtas, qui nequidquam territi fatorum in muti
do divino opere petulantia dicam, an inj
ſuperſtitum reliquiarum cauſſam tuerentur,
vel in ſcholis eas praelegerent, vel typis nit
ſimis deſcribi curarent. Inter Italos enim
ubi a Franc. Petrarcha diſcedamus, quem

*) Cf. Gattereri hiſt. Journal. T. VII. p. 241 ſq
(HERELII) recenſus fragmenti in (Meuſelii)
geſetzten Betracht. über hiſt. Schriften. T. I. p. 42

ſaltem induſtria Livium tractaſſe ferunt — lures iſthoc nomine commendare licet; in s autem *Victorinum Feltrenſem*, aevi ſui So- m, qui Patavinos theſauros in Academia uana ingenti hominum admiratione et fama s aperuit. A cujus ore cum pependiſſet mdiu *Johannes Andreas* ſ. ut rectius voca- *Ant. de Buxiis*, Alerienſium poſtmodo adeo ineſcatus fuit ſcriptoris elegantiſſi- iis captusque, ut haud prius quieſcen- bi putaverit, quam Romae a. 1470. Ven- praelo duobus tomis in folio, ut vocant, et Livium, auſpiciis ac liberalitate Paulli tificis Romani, et Marci, Cardinalis a S. o dicti, potiſſimum adiutus. Enim vero in a dedicatoria ad modo laudatos bonarum utores Livii praeconem agit eo verbo- flumine atque ornatu, ut facile intelligas, ſingulare fuiſſe ipſius erga hiſtoriae Ro- ae principem ſtudium. „Herculem, inter quit, merito hiſtoriarum dixerim, qui ala- bique incedens, robuſtus et floridus nulla difficultate, nullo obrutus pondere ſupera- Non illum varietas confuſum, non ſimpli- iſtoriae faſtidientem reddit. In tenui, quod pe accidit, atque humili rerum materia el exſanguis, aridus et jejunus: in copia et magnitudine turgeſcens non exit ac va- plenus citra tumorem, aequabilis ac lenis ollitiem, nec luxurioſe effluens nec nimia te tabeſcens. In aſperis rebus non ſale- s, neque languens in mollibus, non violen- racta oratione ſubſultans. Non ita tamen s, ut nimius, neque ita ſuavis, ut laſci- nec adeo lenis, ut remiſſus, non ſic triſtis, cridus neque ita ſimplex, ut nudus, aut adeo

adeo comtus, ut affectata compoſitione cal-
ſtris videatur inuſtus; par verbis mate
par ſententiis rebus. In re geſta exprim
gravis atque magnificus, et tamen ſuccinctu
proprius; in narratione naturalis et ſemper
ſpectatus, ordinem minime confundens et re
eventa non praecurrens. Minime in gra
adulator aut reprehendendo parcus in ver
non amore laetus in noxam. Ipſi quoque
natui, ordini illi orbis terrae moderatori v
rando, populoque Romano, terrarum prin
vel temeritate praecipiti, vel errore lapſo,
quacunque forte ratione ſupra modum juſ
que evecto nequaquam parcens. Res etiam
verſariorum debita commendatione non de
dans, ut modo narrator tantum, modo c
eſſe videatur, atque ita ſeverus et tetricus
ne cenſoribus quidem graviſſimis, quibus
Romae ſanctius fuit, ubi facto uſus fuit, us
ignoverit.“ *Quinctilianus* (Inſt. Orat. X
Livio tribuit *lacteam ubertatem* *); eodemqu
co: „Nec, inquit, indignetur ſibi Herodotu
quari T. Livium, cum in narrando mira ju
ditatis, clariſſimique candoris, tum in conc
bus, ſupra quam narrari poteſt, eloquentem
dicuntur omnia, cum rebus, tum perſoni
commodata: ſed affectus quidem, praecipue
qui ſunt dulciores, ut parciſſime dicam,
hiſtoricorum commendavit magis.“ Liviu
men ab omni vitiorum culpa, ſaltem ſuſpi
liberum eſſe, dici nequit. Haud pauci t
fuerunt, qui in carpendo illo excederent
dum. Quare non defuerunt, qui gravia il
dicia vel refutarent vel mitigarent. Pri

*) De qua exſtat JOH. HENR. PARREIDT
tatio ſingularis. *Lipſ.* 1746. 4.

n obiecit illi *Aſinius Pollio*, acerrimus et ini-
s popularium ſuorum cenſor, Patavinitatem,
ua, quid ſit, et quatenus Livio imputari
t, varie inter eruditos diſputatum eſt. Quam
overſiam egregie expoſuit atque definivit
GEORGIUS MORHOFIUS in libro *de Pa-* Morhof.
ate Liviana; ubi de urbanitate et peregrini-
rmonis Latini univerſe agitur. Kilonii 1684.

Eo autem ordine in delenda Patavinitatis
a Morhofius verſatur, ut alienas de hoc vi-
ere ſententias probe examinet ante et re-
at, quam, quid de ejus qualitate, origine
veritate ſibi videatur, exponit. Cum enim
vinitatem alius de Pompejanarum partium
o; nonnulli de Gallicae nationis odio; vi-
alii de patriarum laudum affectatione,
Patavinorum res geſtas aliorum rebus adeo
miſſet Livius; quidam de orthographiae pe-
tate, et *ſibe, quaſe* v. c. pro *ſibi, quaſi* ſcri-
ratione, interpretarentur; neque defuerint,
n pronunciatione verborum incondita, vel
e in grandi dictionis charactere, quaeren-
d ſcommatis putaverunt; opiniones ſingu-
m auctoribus ſuis ſub cenſuram licet non
n loco, vocat, et rationibus idoneis redar-
ex antiquitate et hiſtoria depromtis. Quo
mentorum genere ſublato, ad rem ipſam
amque ſententiam explicandam accedit pro-
et in oratione ac dictione ipſa vitium hoc
m a Pollione fuiſſe ſtatuit, motus Quincti-
dis, quae capite quarto curatius expen-
Non paucos porro in ſcenam ubi pro-
t, qui auctoritate Pollionis ad ſiniſtra de
latinitate judicia abrepti fuerant; occaſio-
nem

* Recuſus inter ejusd. diſputt. acadd. *Hamburgi* 1699
et in Vol. VII. edit. Livii Drakenborchianae.

nem huic convitio illam potiſſimum dediſſe
monis diſcrepantiam, quae notata olim Ro
nos inter et Oppidanos fuerat; in quonam
banitas et Peregrinitas Latinae linguae conſi
maxime, quisve proprius et nativus utrius
color in genere ſit, disquirendum ſibi ſumit.
Igitur, concludit denique, leve aliquid et nu
torium, in quo illa Patavinitas conſiſtit,
quod potius duxerim, mera aliqua calumnia
non ex rei veritate, ſed a ſupercilio et inv
Pollionis animo profecta.

Gravior Livii accuſatio eſt partium ſtudi
ſuſpectaque fides. Quo in argumento maxi
Parreidt. verſatur JOH. HENRICUS PARREIDT —
enim eſt auctor, non vero *Joecherus*, qui ſol
praeſidis vice functus eſt — in diſſertatione
ſuſpecta Livii fide. *Lipſ.* 1743. Recuſa in
VII edit. Drakenb. Is igitur probare ſtudet,
vio ſubſidia defuiſſe, quorum ope certam ac
ratamque antiquae Romanorum hiſtoriae adq
rere potuiſſet notitiam; eundem ſaepe hauſiſſ
fonte corruptiſſimo, e traditionibus, a majori
veluti per manum Livio traditis; ipſum ſcili
(L. VII. cap. 6.) dicere, fama rerum ſtand
eſſe, ubi certam derogaverit vetuſtas fide
Idem notat Livii ſuperſtitionem, Tolandumq
de quo poſtea, confutare ſtudet. Agit po
de negligentia Livii, et maxime de ejus ni
dubitationibus variisque contradictionibus; t
etiam de temporum erroribus et rerum ne
ſariarum intermiſſione. Demonſtrat deniq
eundem nimium laudare populum Roman
dedecora popularium ſubinde diſſimulare, exe
pla, quae vituperanda fuiſſent, laudare, an
ſuis nimium favorem exhibere, eumque ho
po

populi Rom. odio habere et in iis vituperare ea, quae in ſuis laudet.

Attamen Livius etiam defenſores nactus eſt. Qui a ſuperſtitionis crimine eum liberare ſtuduit IOH. TOLANDUS in libro, quem inſcripſit: *Adeiſidaemon*, ſive Titus Livius a ſuperſtitione vindicatus. Annexae ſunt ejusdem origines Judaicae *). *Hagae Comit.* 1709. 8. Primum in genere diſputat, Livium in operibus ſuis hiſtoricum egiſſe, a quo muneris ratio omnino poſtularet, ut res, ad religionem Romanorum ſpectantes, aeque recenſeret, ac res geſtas regum et conſulum. Inde vero non poſſe colligi, illum ſuperſtitionis peſte fuiſſe infectum. Deinde nonnulla ex ipſo Livio adducit loca, unde demonſtrare contendit, eundem non ſolum ab omni ſuperſtitione fuiſſe valde alienum, ſed et habuiſſe totam religionem patriam pro pulcherrimo politicorum commento, in magiſtratuum ſubſidium et ſacerdotum emolumentum excogitato. Porro Livium, aſſerit, ipſos Deos, ne excepto quidem Romanorum numine tutelari, pro meris habuiſſe figmentis, immo eundem quoque miracula et praeſagia nihili feciſſe. Cf. Acta Erud. a. 1709. p. 248 ſqq. Toland.

Tolandi ſententiae — leviter — ſe oppoſuit CHRIST. GUIL. BOSIUS in Schediaſmate, quo Titum Livium ſuperſtitioſe antiquitati difficilem ſiſtit. *Lipſ.* 1739. 4. Boſe.

Livium defendit SEBASTIANUS CHRISTOPH. SCHVABIUS, Paedagogii regii Ilſeldenſis Conrector, in eleganti doctaque proluſione, inſcripta: vindiciae credulitatis Livii, cujus ob ſaepius relata prodigia inſimulatur. *Goettingae* 1773. 4. Schwabe.

Huc etiam pertinet JOH. FRIDERICI ESCHENBACHII Eſchenbach.

*) De quibus v. ſupra Vol. I. P. II. p. 208.

BACHII Diſſ. qua fides Livii defenditur adve
Joecheri (*Parreidti*) aliorumque objectio
Lipſ. 1773. 4. Referri quoque huc poteſt j

Eckhardt. FRIDR. ECKHARDTI proluſio de comparati
Alexandri M. cum imperatoribus Rom. a L
L. IX. cap. 17. facta. *Iſenaci* 1760 4.

Recenſum editionum operis Liviani co
ſum exhibuerunt ſcriptores varii, v. c. *Fabri*
Drakenborchius in editionis ſuae tomo ult
Frankius in Catalogo bibl. Bunav. (T. I. Vo
p. 296 ſqq.) et *Harleſius*; copioſiſſimum, edit
Livii Bipontini, quos tamen fugit editio, q
Auguſtae Taurinorum a. 1731 et 1732. IV V
in 8 prodiit. Nos ſolummodo praeſtantiores
parabiliores commemorabimus. Eam quid
primo loco, quae cum perpetuis *Caroli Sig*
et *Joh. Frid. Gronovii* notis prodiit, quam
Gronovius notis probavit et aliorum notas a
cit, *Amſtel.* 1679. III Voll. in 8. Repetita
dem anno *Cantabrigae* in 8, et *Baſil.* 1740
Addi tamen debet liber novus obſervatior
Gronovianarum, *Daventriae* 1652. 12, ſive l
quartus in altera harum obſervationum editio
a Frid. Platnero, Lipſ. 1755. 8. curata; in
permulta Livii loca copioſius et diligentius ex
tiuntur atque explicantur. Livium edidit ex
cenſione Gronoviana *Thomas Hearne*, plur
codd. MSS. lectiones diligenter excerpſit, p
caſque adiecit notas, cum Dodwelli diſſerta
ne de fragmento quodam Liviano et Dujatii ſ
plementis, *Oxon.* 1708. VI Voll. in 8 — Ed
Joh. Clerici, cum integris *Joh. Freinshemii* ſ
plementis, emendatioribus et ſuis locis collo
tis, tabulis geographicis et copioſo indice, p
diit *Amſtel.* 1710. X Voll. in 8. Eadem c
Joh. Matthi. Geſneri praefatione de lectione
t

tria et curſoria, ſine ſupplementis, at vitioſe, *L.* 1735. 8. — Gronovianum textum, ſed ..., licet perpaucis, ex MSS. et edd. pr. correctum, reddidit *J. B. L. Crevier*, cum ſupplementis Freinshemianis, *Pariſ.* 1735 — 1741. V Voll. in 4 mai. Paucas notas ſubiecit; longiores diſſertationes reiecit ad operis calcem. Idem *Crevierus* edidit Livium ex priore recenſione, cum ... uſui ſcholarum accommodatis, *Pariſ.* 1746. VI Voll. in 8. — Pleniſſima et doctiſſima, multis ornamentis locupletata non minus, quam ..., eſt editio *Arnoldi Drakenborchii*, *Lugd. Bat.* 1738 — 1746. VII Voll. in 4 mai. Baſis ... eſt contextus Gronovianus, at quam ... locis vel purgatus a mendis typographicis, vel ad optimos codices atque editiones ... et emaculatus. Quidquid ad emendationem melioremque expoſitionem Livii tam criticam, quam grammaticam et hiſtoricam conferre potuit, id ſedulo congeſſit editor, atque ... in notis exquiſitae latinitatis artisque critic... theſaurum, conjunctis animadverſionibus Si..., Gronovii, Perizonii et Dukeri. Neque ... diffitendum eſt, immenſam Gronovii et Drakenborchii diligentiam ſtudiumque maxime ... nondum effeciſſe, ut nulla omnino ul... reſiderent. Ultimus tomus, praeter am... Drakenborchii praefationem et multorum ...orum editorum praefationes ac dedicatio..., nec non indices utiles et copioſos, habet ... libellos, partim ad hiſtoriam Livii, partim ... quaedam illuſtranda pertinentes. — ...borchii recenſionem fecit baſin *Thomas* ... in nitida editione Livii, ad optimas ... — ut in fronte libri dicitur — caſti..., *Edimburg.* 1751. IV Voll. in 12. Recuſa in

Belgio — Drakenborchiana recenſio eſt qu
que fundus editionis, quam paravit *Aug. Guil. E
neſti*, Prof. eloq. Lipſienſis, adjectis varietate l
ctionum Gronovianae et Crevierianae, indice
Livii hiſtorias et Gloſſario Liviano, *Lipſ.* 176
III Voll. in 8. *ibid.* 1785. V Voll. in 8. — Ex r
cenſione *Lallemandi* Livius prodiit *Pariſ.* ap. Ba
bou 1775. VII Voll. in 12 mai. Editionibus Dr
kenborchiana et Creveriana in primis Lallemand
uſus eſt. Addidit fragmentum Brunſianum.
Bipontina 1785. XII Voll. in 8 mai. — Mini
contemnenda, ſed proh dolor! non ad finem
editoris mortem praematuram perducta eſt, qu
paravit et animadverſionibus illuſtravit, editio *F
derici Andr. Stroth*, Gymnaſii Gothani Rect
Volumen primum prodierat *Lipſ.* 1780. 8.
cum redemtor Lipſienſis opus coeptum contin
re nollet, curam redemtionis in ſe ſuſcepit Ett
gerus, librarius Gothanus honeſtiſſimus, qui eti
primum volumen repeti curavit *Gothae* 1784. (
editioni quaedam annotationes novae ſunt a
ctae.) Volumen ſecundum antea iam typis
preſſum erat *ibid.* 1783. Succeſſit tertium in li
XXV deſinens, *ibid.* 1784. 8. — Chreſtomath
Livianam in uſum praelectionum academicar
et praecipue ſcholaſticarum edidit *Carol. I
Bauerus*, Schol. Evang. ad Hirſchbergam Rec
Lauban 1770 8. Aliam chreſtomathiam cur
Mart. Frid. Soergelius, Prof. Brunſvicenſis,
epigraphe: Livius pro prima claſſe gymnaſio
ſcholarumque Latinarum ita excerptus, ut intra
ni ſpatium praelegi poſſit, et ſimul hiſtoria in c
nexione cum fide, ingenio ſtiloque Livii guſt
Lemgoviae 1771. 8. Deſinit in libro XXII. S
ceſſit vero: Livius excerptus; editio noviſſi
totum Livium comprehendens. T. I et II. *Lem*
17

. 8. Inſertae ſunt epitomae librorum deperdi-
a, ſaſtique Liviani additi.

i verſionibus indicamus *Francogallicam*, cu-
a a PETRO DU RYER, ſaepe typis repeti-
v. c. *Amſtel.* 1696. VIII Voll. in 12. Me-
m, a *Guerino* et *Coſſono* elaboratam. *Pariſ.*
9 — 1772. X Voll. in 12 mai. Verſio *Itali-*
Jacobi Nardii ſaepe typis repetita fuit v. c.
it. 1562. fol. *Theotiſca Joh. Franc. Wagneri*,
I et II. Lemgov. 1776. 1777. T. III. IV. V et
a *Georg. Chriſti. Eberhard Weſtphal* ibid. 1779.
. 1784. 1785. 8.

...*mas* librorum Livianorum, ſive *breviarium*
...*ii*, quod notis Sigonii, Martini Antonii Del-
...h. Dujatii et J. F. Gronovii illuſtratum ha-
... etiam eorum librorum, qui interciderunt,
... forte 136 et 137 exceptis, a *L. Annaeo*
... ſcriptum eſſe vulgo exiſtimatur, cum cu-
...s quatuor epitomes rerum Rom. ſaepiſſi-
...odiit: etſi vel ideo, quod in his ſubinde
...o diſſentit, nonnulli duos diverſos volue-
Floros comminiſci: alii vero ſuſpicati ſunt,
...m ipſum, ex more veterum, epitomas illas,
...indices, praefixiſſe ſingulis libris, quae dein-
...m altera epitome rerum Rom. confundi,
... adeo ad Florum auctorem referri facile
...int. Harum epitomarum non ſolum in
...is Flori editionibus, ſed etiam in recentio-
... Livii editionibus, ut Gronovianis, cura eſt
..., diligentiſſime autem in Drakenborchiana,
... et Sigonii Delriique, et Dukeri ipſius-
Drakenborchii notae egregiae acceſſere.

...ditos Livii libros ingenio quodammodo re-
...vir doctiſſimus JOH. FREINSHEMIUS, ar- Freinshemius.
...mo eorum ex epitomis petito, et adhibitis
...is et Latinis, quae exſtant, monimentis,

 ex-

explicato tanta induſtria et felicitate, ut ipſe no
dubitet profiteri, ſe neutiquam metuere, ne qui
ex omnibus his ſcriptoribus, qui ſunt in hominu
manu, aliquid efficiat in hoc genere concinniu
copioſius, verius. Primi decem libri Chriſtiana
reginae Sueciae dicati, viderunt lucem *Holmi*
1649. 12. Libri ſexaginta deinde *Argent.* 1654.
Denique adjunctis XXXV poſthumis, quos a
haeredibus Galli redemerant, univerſi libri XC
ſupplementorum vulgati ſunt a *Joh. Dujatio*, i
editione Livii ad uſum Delphini; *Pariſ.* 1679 -
1681. V Voll. in 4 *). Sed vulgati tum ſunt pa
rum emendate; correxit Crevierius in editio
Livii ante laudata.

Praeter ſcripta recentiorum paullo ante allat
quibus Livio lux diverſo modo affertur, reſta
nonnulla alia. Sunt autem duplicis generis: alt
rum eſt criticum et grammaticum: alterum, po
ticum et hiſtoricum. Prius nos pro ſcopo noſt
mittimus: e poſteriore de ſequentibus referre lice

Macchia-velli. NICOLAI MACCHIAVELLI *Diſcorſi ſopra prima Deca di T. Livio.* In Vinegia 1532. 8. ib
1534. 8. ibid. 1554. 12. In Firenze 1543 et 15
4, ſaepiusque, ut et in ejus operibus *Venet.* 154
III Voll. in 4. (in Geneva) 1550. 4. *Florent.* 15
4. Palermo 1584. 8. ſ. l. 1679. IV Voll. in 1
(primo inſunt commentarii in Livium) *Hag. Com*
1726. 8. (Parte tertia). *Mediol.* cum *Joh. M*
Stampae annotationibus, 1732. III Voll. in
Londini (ſ. potius *Florent.*) 1747. 4 mai. *Coſmo*
i. e. *Florent.* 1770. VIII Voll. in 8. (Quae edi
et recentiſſima et locupletior caeteris). Et in
blime Scuola Italiana, a *Joſepho de' Valenti* edita (
volini et Stralſundiae 1786. 8.) Vol. I et II. *Bel*
ſ. l. 1615. 8. *Latine* ſub titulo: Diſputationum
re

*) Cf. Acta Erud. a. 1683. p. 86 ſqq.

republica libri III. *Momptelgarti* 1599 8. *Francof.* 1619. 12. *Marpurgi*, cum notis Reiſenbergii 1620. 8. *Lugd. Bat.* 1649. 12. *Anglice* in Opp. *Lond.* 1674. fol. *Francogallice* Amſtelod. 1691. 12. Et ſub hoc titulo: *Reflexions de Macchiavel ſur la première Décade de Tite-Live. Nouvelle traduction, précédée d'un diſcours préliminaire; par M.* D. M. D. R. *à Paris* et Amſterd. 1782. II Voll. in 8. *Theotiſce (a Joh. Georgio Scheffner)* Gedani 1776. III Voll. in 8 min. — Omni aevo, etiam hodierno adhuc, magni aeſtimati ſunt, ob profundam rerum politicarum ſcientiam, hi Macchiavelli commentarii in primam Livii decadem. Egregie luculenterque et magno pro libertate animo tradit auctor ſententiam ſtatus popularis. Quomodo in reſp. ad antiquorum Romanorum imitationem actiones omnes bene maleve inſtituantur, oſtendit. Itaque non innoxia ſolum ſunt, ſed cedro digniſſima. Livii mentem Macchiavellus, pro ingenii et doctrinae divinitate, acute perſpexit formamque reip. Romanae. Recentiores ſaepe Macchiavelli ſententiis uſi ſunt easque pro ſuis venditarunt, v. c. *S. Evremontius*, *Monteſquius*. Non tamen omnia in libro iſto eſſe probanda, quo praecipue contra principia ethices, nec Macchiavellum omnes hiſtoriae Romanae partes rectiſſime perſpexiſſe, alii iam monuerunt. Digna, quae legatur, cenſura in hunc librum exſtat in Ephemerid. Goetting. 1776. p. 940—944.

ANTONII CICARELLI DA FOLIGNO (D. theol. et hiſtoriographi † Romae 1599.) *Diſcorſi* (LVI) *ſopra Tito Livio.* In Roma 1598 (falſo alias anni 1548 et 1589 adſcribuntur) 4. Cicarelli da Foligno.

CASPARIS FACII (*Conſiliarii aul. Altenburgenſis* † 1646.) Politica Liviana ſ. diſſertationes in Livium. *Altenb.* 1613. 8. *ibid.* 1617. 4. *Lipſ.* 1662. 4. Facius.

Reifenberg. JUSTI REIFENBERGII (*D. juris Herborn. Rintel. Brem. et Franequerenſis* † 1631.) monita, exempla, conſilia politica ſ. Diſſertationes ad Livium. *Francof.* 1619. 8.

Dorn. GEORGII MARTINI DORN ſpecimen inſtitutionis politicae Livianae. *Gieſſae* 1657. 8.

Scheffer. JOH. SCHEFFERI in librum I. Livii exercitationes VII. *Upſal.* 1665. 4.

Zabarella. GIACOMO ZABARELLA *Tito Livio Padovano, ovvero hiſtoria della gente Livia Romana e Padovana e della Sereniſſ. famiglia Sanuta Veneziana, dove ſi vera cognizione delle più belle hiſtorie ed antichita di Roma, di Padova et di Venezia.* In Padova 1669. 4.

Thomaſini. JACOBI PHILIPPI THOMASINI (*D. Theol. et Epiſcopi Civitatis novae in Iſtria* † 1654.) Vita Titi Livii Patavini. *Patav.* 1630. 4. Editio aucta, emendata et figuris aeneis adornata *Amſtel.* 1670. 12. Eadem vita adjecta eſt, una cum variis elogiis in Livium, *Eliae Conſtantini von Traven Schroedet* Faſtis Romanorum Livianis. *Gedani* in 4; et exſt inter *Joh. Gerh. Meuſchenii* Vitas ſummor. dignitate et eruditione virorum (*Coburg.* 1738. 4.) T. III p. 99 ſqq. et in editione Livii Drakenborchiana T. VII. p. 4 ſqq.

Moller. DAN. GUIL. MOLLERI Diſſ. de T. Livio *Altorf.* 1688. 4.

B. d. l. *La Vie de Tite Live par M.* B. d. l. in *Nicerons Mém.* T. V. p. 156 — 182.

Pignorius. LAUR. PIGNORII Defenſio Liviana contra Paul. Benium (ſcripta a. 1627;) in Pignorii Symbolis epiſtolicis, Epiſt. XLIV. *Patavii* 1629. 8.

Flavius. PTOLEMAEI FLAVII Obſervatio brevis de Patavinitate Livii; in *Gruteri* Lampade ſ. Face artium liberal. T. I. p. 972 ſqq.

Bouhier. JOH. BUHERIUS de Patavinitate Liviana; in Livio Drakenb. T. VII. p. 80 ſqq.

JAC

JAC. FACCIOLATI Epiſtola de T. Livii Patavinitate; in *ejus* Orationibus et aliis Opuſc. (*Patav.* 1744. 8.) p. 436, et in editione Livii Drakenb. T. VII. p. 244 ſqq. Facciolati

HENR. CHR. CRELLII de Titi Livii dictione Progr. *Francof. ad. Viadr.* 1729. 4. Crell.

Idem de Tito Livio, aptiſſimo ſtili cultioris magiſtro. *ibid.* 1732. 4.

Diſſertazioni II di un Socio Colombario in difeſa di Tito Livio, che narra varii prodigii nella ſua ſtoria; in *Memorie della Soc. colomb. Fiorent.* (Firenze 1747. 4.) Vol. I. p. 97 ſqq. Differtazioni etc.

RENATI RAPIN *Comparaiſon de Thucydide et de Tite Live;* in ejusd. Opp. (*Hag. Com.* 1725. 12.) T. I. p. 160 ſqq. Rapin.

HENR. DODWELLI Diſſ. de fragmento Livii, in membranis Laudinis reperto; in *Thomae Hearne* edit. Livii T. I. p. 210 ſqq. et in editione Livii Drakenb. T. VII. p. 182 ſqq. Dodwelli.

DE LA CURNE DE STE. PALAYE *Obſervations ſur quelques chapitres du ſecond livre de la premiere décade de Tite-Live;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. VIII. p. 363 — 371. Livius cum Dionyſio Halic. in exponenda hiſtoria annorum a. U. C. 253 — 258. conciliatur. de Ste. Palaye.

SOUCHAY et SCHOEPFLIN *ſur un fragment de Tite-Live, envoyé à l'Académie;* ibid. T. IX. p. 71 — 85. Suppoſititium eſſe fragmentum Klockianum, quod appellant, demonſtratur. Varia ſimul monentur de Livii ratione in conſcribenda hiſtoria. Souchay et Schoepflin.

TERCIER *ſur le paſſage de Tite-Live qui donne l'origine des jeux ſcéniques à Rome;* ibid. T. XXIII. p. 149 — 155. Tercier.

SICCONIS POLENTONI Epiſtola de inventione oſſium T. Livii Patavini; in *Laur. Pignorii* Polentonus.

Originibus Patavinis c. 17. p. 121 ſqq. et in *Zabarellae* Tito Livio, modo laudato, p. 17 ſqq. Eadem epiſtola ex Polentoni MSto de illuſtribus ſcriptor. Lat. Linguae edita, in KAPPII Diſſ. de Polentono (*Lipſ.* 1733. 4.) p. 19 ſqq. qui et ibid p. 28 ſqq. erudite de Xicconianae epiſtolae argumento diſputat. Cf. LAUR. MEHUS ad *Ambroſi Traverſarii* Epiſtolas (*Florent.* 1759. fol.) p. 139.

Urſatus. SERTORII URSATI Epitaphii T. Livii in occidentali Praetorii Patavini parte erecti interpretatio; in *ejusd* Monumentis Patavinis (*Patav.* 1652 fol.) p. 27 ſqq. cf. p. 202; et adjecta eſt *Thomaſin* Tito Livio p. 103 ſqq. (edit. Amſt.) et exſtat in Livio Drakenb. T. VII. p. 17 ſqq.

Reuſch. ERHARDI REUSCHII Exercitatio de reip Rom. ortu ſub Aenea ad T. Livii L. I. cap. 2. Altorf. 1711. 4.

Green. GEORG. SIGISM. GREENII Diſſ. de nata terra prole ad T. Livii L. I. cap. 8. *Miſenae* 1741. 4

Müller. JOH. SAM. MULLERI Diſquiſitio de patrio J Bruti animo, ad locum Livii L. II. cap. 5 in *Homb vermiſchten Bibl.* Vol. I. P. V. p. 751 ſqq.

Zeibich. GOTTL. ERDM. ZEIBICHII de Jove Vicilino ad Livii XXIV, 44 quaeſtio conjecturalis; in *Miſcell. Lipſ. novis* Vol. IV. P. II. p. 313 — 365.

Hand. JOH. CHRIST HAND Libellus de Livio oratore. *Lipſ.* 1773. 4.

Briegleb. JOH. CHRISTI. BRIEGLEBII Diſſ. de Livio ejusque virtutibus. *Coburgi* 1778. 4.

* * *

Vellejus Paterculus. VELLEJUS PATERCULUS utrum CAII quod a plerisque ſuſtinet, an MARCI, an vero PUBLII praenomen habuerit, in incerto eſt. Ex equeſtri Romana familia oriundus, variis muneribus functus eſt. Primum tribunus militum in Thra-

Thracia fuit, hinc praefectus equitum in Germa-
a, exinde quaeſtor, inque quaeſtura, remiſſa ſor-
provinciae, legatus Tiberii bello Pannonico,
que primo Tiberii anno cum fratre Praetor
natus; quae univerſa de ſe ipſo narrat Vel-
s. Condidit anno 17 imperii Tiberjani, Ur-
783, qui erat Chr. 30, ſuccinctam hiſtoriam
anam, inſcriptam M. Vinicio conſuli, proge-
ro Tiberii Caeſaris. Duos in libros diſtributa
haec hiſtoria; quorum prioris, qui in per-
gendis breviter variarum gentium ante Ro-
am conditam rebus verſata fuiſſe videtur, par-
majorem, caput, finem, et in medio cap. 8.
tentorum annorum res deſideramus. Liber
erior hiſtoriam Romanam, ab Urbis origine
priore coeptam, perſequitur ad exceſſum
ae Auguſti conjugis, matrisque Tiberii:
o poſt, ut Dodwello viſum, quinquagenarius
us eſt a Tiberio ob amicitiam Sejani. In
aevi rebus nimis domui Auguſtae et Sejano
atur; ſunt adeo multi, qui foediſſimae adu-
nis et neglectae veritatis illum incuſent.
d vero ex metu factum fuiſſe credibile eſt,
itaret ſenem Tiberium, ſuſpicionis et cru-
atis plenum. Quoad caetera aeſtimatione
us videtur, quippe qui nonnulla tradit, quae
albi invenias. Singularis eſt profecto in
ibendis et veluti nota publica ſignandis ho-
um naturis ejus indoles. Non pauca inſe-
que ab inſtituto videbantur aliena. Dictio
e Romana eſt atque elegans, ingenioſa haud
o et arguta ad modum Saluſtii. „Meo ſane
io, inquit *Beatus Rhenanus* in prolegomenis
ae a ſe curatae Velleji editioni praemiſſis,
i ſecundus eſt Vellejus inter Latinos; tam
cultus ac nitidus in dicendo, mira ſtili jucun-

 ditate

ditate ac clariſſimo candore praeditus.[a] Fra
mentum Velleii, quod circumfertur, a *Wolf. I*
zio editum, ab eruditis dudum explosum
Cf. *Voſſius* de Hiſtoricis Latin. L. I. p. m. 120 ſ
Inter editiones hujus hiſtoriae Vellejar
eminent *Hudſoniana*, cum variis lectionibus op
marum editionum ſuperiorum, doctorum vi
rum conjecturis et caſtigationibus; praemittu
tur *Henr. Dodwelli* Annales Vellejani. *Oxon*
1693. 8 mai. *Burmanniana* prior *Lugd. B*
1719. 8: poſterior *ibid.* 1744. 8. Adjecti qu
que ſunt Dodwelli annales Vellejani. *Joh. Fr*
dericus Grunerus Vellejum recenſuit, et comme
tarium, maximam partem hiſtoricum, ſubie
Coburgi 1762. 8. Et huic editioni additi ſu
Dodwelli annales. Recentiſſimam editionem c
ravit *David Ruhnkius* duobus tomis *Lugd. B*
1779. 8 mai. Teſte quidem inſcriptione h
editio integras habet animadverſiones doctoru
ſed Grunerianae, profecto haud contemnend
omiſſae ſunt. Poſteriorem in tomum conjec
ſunt aliorum annotationes: prior omnis
Ruhnkenio, ſummo artis criticae magiſtro. (
Heynii recenſus hujus editionis in Ephem. Go
ting. a. 1779. Addit. p. 117 — 122 *).
contemnenda eſt editio *Bipontina* ſic inſcri
Vell. Paterc. noviſſime recognitus, emendatu
illuſtratus; praemittuntur H. Dodwelli an
Vellejani, ſtudiis ſocietatis Bipontinae. E
accurata. *Biponti* 1780. 8 mai. Additus eſ
dex omnium (LXXI) editionum et index h
ricus. — E verſionibus indicamus ſolumn
Francogallicam recentiſſimam, hac epigraphe
patam: *Abrégé de l'hiſtoire Grecque et Rom*

*) Nec curam vulgarem prae ſe fert cenſura amp
Allgem. teut. Bibl. T. XLIII. p. 528 - 558.

raduit du Latin de Vellejus Paterculus, avec le texte corrigé, de notes critiques et historiques, une [illegible] *des Editions et un Diſcours préliminaire, qui* [illegible] *la vie de l'Auteur; le jugement des critiques ſur ſon ouvrage; la notice raiſonnée de traductions et des editions qu'on en a données, et une eſ*[illegible] *de Supplément Latin et François de ce qui manque de Paterculus. Par M. l'Abbé* PAUL [illegible] eloquentiae Arelatenſis). *à Avignon* 1768.

De Dujatii hiſtoria Romana, in qua Velle[illegible] Francogallice reddidit ac ſupplevit, v. Sectio [illegible] capitis III.

Illuſtrationi Velleji inſerviunt ſcripta ſe[illegible]entia.

Vita Velleji Paterculi, per BEATUM BIL- Bildius
[illegible] RHENANUM ſcripta; praefixa Vellejo Rhenanus.
[illegible] 1520. fol. et in *Sylburgii* Scriptt. Hiſt. [illegible] T. I. p. 428 ſqq. et adjecta editionibus, [illegible]mannianae et Ruhnkenianae.

JUSTI LIPSII Vita Velleji, nomina, genus Lipſius.
ſcripta; praemiſſa ſunt Vellejo, ad calcem Ta[illegible] *Lugd.* 1593. 8. *Antverp.* 1607. fol. et *Pariſ.* [illegible] 4. et adjecta Vellejo Burmanni.

IOH. RIGUEZ Diſſ. de Velleji Paterculi ge- Riguez.
[illegible] vita et ſcriptis; praemiſſa Vellejo in uſum [illegible]hini. *Pariſ.* 1675. 4.

DAN. GUIL. MOLLERI Diſſ. de Vellejo Pa- Moller.
[illegible]. *Altd.* 1685. 4.

HENR. DODWELLI Annales Vellejani, ſeu Dodwell.
[illegible] Velleji Paterculi, pro temporum ordine diſ[illegible] Prodierunt una cum Dodwelli Annali[illegible] Quinctilianeis et Statianis. *Oxon.* 1698. 8. [illegible] etiam editionibus a nobis laudatis.

CHRISTOPH. ADAMI RUPERTI Obſerva- Rupertus.
[illegible] hiſtoricae, politicae, philologicae, criticae [illegible] C. Velleii Paterculi hiſtoriae Romanae libros II.

Ad-

Adjectae ſunt *ejusdem* Diſſertationibus ad Va
Max. *Norib.* 1663. 8.

Boecler. JOH. HENR. BOECLERI Charactères po
ci in Vellejo Pat. expoſitione quadam dem
ſtrati. *Argent*, 1672. 8.

Tilladet. *Abbé* DE TILLADET *Diſſertation au ſujet*
quelques endroits de Tacite et de Vellejus Pate
lus, où ces deux auteurs paroiſſent entièrement o
ſez ſur le meſmes faits; in *Mém. de l'Acad.*
Inſcr. T. II. p. 330 — 342. Diverſae narra
nes horum auctorum de Tiberio et Sejano
tiſſimum inter ſe comparantur et examinantu

Rechenberg. ADAMI RECHENBERGII Diſſ. de Livio D
ſo, Trib. plebis, ex Velleii II, 13. 14. polit
animadverſionibus illuſtrato; inter *ejus* Diſſ.
polit. p. 246 — 271.

Bernhard. DAV. BERNHARDI Diſſ. de auctoram
funebri M. Tullii Ciceronis necati, ad Ve
L. II. cap. 66. *Viteb.* 1720. 4.

* * *

Florus. In hiſtoriam reipublicae Romanae, quaſi
troducit L. ANNAEUS FLORUS *), cujus *E*
men rerum Romanarum libris IV habemus.
ve eſt rerum Romanarum compendium, in
bella potiſſimum et victorias Romanorum us
ad ſopita per Auguſtum bella civilia deſcr
Hanc autem narrationem potius per capit
ſpecies inſtituit, quam tempora, quare chro
logiae ratio ex eodem non eſt petenda.
ſtrium Romanorum nomina nonnunquam r
riuntur confuſa, idque vel ex auctoris neglig
tia, vel ex vitio librariorum. Caeterum la

*) Utrum Hiſpanus, an Gallus fuerit, haud li
Cf. *Hiſt. litter. de la France.* T. I. p. 255. Fl
tempore Imperatorum Trajani et Hadriani.

...r ab his, culpatur ab illis. Sunt, qui ejus ſi... hiſtoricam ſuſpectam reddant atque hanc ...tentiam plurimis exemplis probent: ſunt, qui ... quidem concedant, ſed Florum tamen non... , quae alias fruſtra quaeſiveris, narrare, aſ...ent. Alii ejus dictionem declamatoriam hi...oque indignam librumque a juvenum ocu...s amovendum eſſe ducunt: alii ejus ſtilum ...us egregium jactant. Sic *Chriſtoph. Colerus* ...piſtola de ſtudio politico, quam Aug. Buch...s Gabrielis Naudaei bibliographiae addidit; ...lo mehercule jucundius terſiſſimum illum ...m legas, quam Apellis tabulas intueare; ... compoſitus, ita elegans eſt. Miror judicium, ...i ubique cum ſubtilitate et brevitate ſenten...m in tanto rerum acervo et varietate inſe... Et *Voſſius:* „Stylus Flori in hiſtoria eſt ...amatorius, ac poëtico proprior, adeo, ut ...n Virgilii hemiſtichia profundat. Et tamen ... potiſſima eſt ejus laus, quod ſcriptor eſt ele...s et diſertus, et, ſi paucula exceperis, quae ...us dicta videntur, vere floridus.“ *Kretſch...mar* etiam, recentiſſimus Flori interpres, ſum...um extollit laudibus, omniaque fere, ab aliis ...s libro reprehenſa, excuſare vel defendere ...et. Omnes in eo peccaſſe videntur, quod ...n ſcopum non ſatis recte animadverterint ...ricumque illum eſſe juſſerint: cum vero po... rhetorem agat, quam hiſtoricum, qui non ... hiſtoriam populi Rom. condere voluerit, ... eundem panegyricum. Id quod probe per...it JOH. MICH. HEINZIUS, Director Gym... Vinarienſis, in proluſione de Floro non hi...co, ſed rhetore. *Vinar.* 1787. 4; et in ... Syntagmate opuſculorum ſcholaſt. *Goet...* 1788. 8. Heinzius.

Poſt

Poſt plures Flori editiones mediocres me huic ſcriptori fortuna rediit primum per Gr *vium*, qui illius epitomen edidit *Trajecti ad Rh* 1680. 8, cum notis ſuis eruditiſſimis et elegan ſimis, additis variis numorum veterum alioru que monimentorum iconibus. In hac editio multa bene explicata et elegantibus obſervatio bus illuſtrata. Sed in primis commendatur hi editio ob praefationem tum univerſam, tum q criſin habet orationis Flori. Repetita eſt ed Graeviana *Amſtel.* 1702. 8, additis aliorum no v. c. Salmaſii et Freinshemii, et receptis mu multorum correctionibus in contextum; qua aliasve ob cauſſas non magni aeſtimatur. Paul poſt, anno 1704, prodiit Florus *Laur. Begeri* B rolini in fol. ſive potius L. I et II Flori, ſplen dus ſane, et multis numorum et moniment rum figuris ornatus. De qua editione in bibli theca Latina Fabricio-Erneſtiana T. II. p. 4 ita judicatur: „Ait Begerus, ſe textum vulgatu accurate cum libris ſcriptis, in his Brandenbu gico, ſecundum regulas criticas contuliſſe et co rexiſſe, rationibus correctionum redditis in n tis; deinde et res et verba illuſtraſſe. In pr fatione porro Graevianam criſin de latinit Flori refellere inſtituit, nec ſine acerbitate ipſum. Sed in nulla parte res bene viro, in generi non indocto, ſucceſſit, apparetque, e magis in colligendo laborioſum, quam in ju cando explicandoque tritum et elegantem fuiſ quales fere tum erant in Germania, qui ſe haec ſtudia contulerant." Omnium optima editio *Caroli Andr. Dukeri*, facta *Lugd. Bat.* 17 8. Nam primum omnia ſuperiorum habet textu et in notis. Inſunt enim integrae Salr ſii, Freinshemii et Graevii, et delectae alioru

..ipſius non paucae ab omni parte, in judicio le-
..onis, verborum, rerum, elegantes et exquiſi-
..e. In praefatione ineſt egregia defenſio Grae-
..nae criſeos adverſus Begerum. Haec editio
..petita eſt non ſine auctario a. 1744. Parabilior
..editio *Joh. Frid. Fiſcheri* ex recenſione Graevii
..animadverſionibus ejusdem. *Lipſ.* 1760. 8.
..ceſſit, praeter Ampelium libellumque variarum
..onum, Fiſcheri praefatio, in qua de Flori epi-
..es ſatis uberius exponitur.

E verſionibus commemoramus *Anglicam*, quae
..n CXXI iconibus in aes inciſis prodiit *Lond.*
..715. 12. *Francogallicam* elaboratam ab *Amando*
..er. *Paul*, qui et Vellejum interpretatus eſt. . . .
..*ticam*, a *Carolo Frid. Kretſchmann*, actuario
..li Zittavienſi, *Lipſ.* 1785. 8. (Specimen
..s verſionis, cum praefatione, antea iam idem
..ruerat in *Canzleri* et *Meiſſneri* ephem. trimeſtr.
..r *ältere Litter. u. neuere Lectüre* T. I. P. II.
..8 — 226.

E ſcriptis Florum illuſtrantibus huc referri
..unt ſequentia:

ISAACI PONTANI Oratio iſagogica ſ. Intro- Pontanus.
..io ad Florum Romanamque hiſtoriam; cum
..o ab *eod.* ed. Amſt. 1635. 16.

MATTHIAE BERNEGGERI Miſcellanearum Bernegger.
..ſtionum, ex L. Annaei Flori rerum Rom. epi-
..e, in eamque nòtis, excerptarum, Centuriae
..*Argent.* 1633. 4.

CHRISTPH. AD. RUPERTI Obſervationes po- Rupert.
..ae, morales, hiſtoricae, philologicae, criticae,
..L. Ann. Flori rerum Rom. libros IV, juxta edi-
..em Freinshemianam diſtinctae. Accedunt
..Cl. obſervationes tantum politicae. *Norib.*
..9. 8.

JOH.

Boecler. JOH. HENR. BOECLERI Diſſertationes ad Annaei Flori librum IV; inter *ejusd.* Diſſertt. acad (*Argent.* 1701. 4.) T. I. p. 504 — 568. Sp ctant ad conjurationem Catilinariam; bellum ci le Caeſaris et Pompeji. bellum Parthicum, et be lum cum Antonio et Cleopatra. Additae in fi obſervationes in L. IV. cap. 12.

Hausotter. CHRISTIANI HENRICI HAUSOTTER D de ſuſpecta Flori fide *Lipſ.* 1747. 4 Regulas tis hiſtoricae potiores enumerat auctor, et qu modo Florus contra easdem peccaverit, exe plis demonſtrare ſtudet. Florum tamen non o ni laude indignum eſſe, in fine confitetur.

* * *

Appianus. APPIANUS, *Alexandrinus*, Romae cauſſar patronus, Trajano, Adriano et Antonino principibus floruit. Hiſtoriam Romanam circ poſt Chr. nat. 147 Graece ſcripſit, eamque co plexus eſt libris XXIV. Ac orſus ab Aenea et capto, percurrit illa tempora vetuſtiora usque Romulum. Inde accuratius perſequitur om usque ad Caeſarem Auguſtum; quaedam eti carptim atque obiter addit usque ad Trajan Liber primus de Romanorum regibus, II de re Italicis, III de Samniticis, IV de Celticis, V Siculis, VI de Ibericis, VII de Hannibalicis, de Libycis, Punicis et Numidicis, IX de Mace nicis, X de Graecis et Jonicis, XI de Syriaci Parthicis. XII de Mithridaticis, XIII — XX bellis civilibus, XXII Hecatontaetia inſcriptus, annorum centuria, XXIII de Dacicis, XXIV Arabicis agit. Haec, cum ex Appiani praefa ne, quam operi ſuo praemiſit, tum ex Photi bliotheca, codice LVII, cognoſcimus. Ex p ribus novem libris ſuperſunt ſolummodo ex

quaedam. Horum initium eſt Sabinorum, ut Tarquinio Superbo arma Romanis infer-
it, ſollicitatio. Finis eſt Aemilii Paulli oratio, m poſt actum de Perſeo, Macedonum rege, mphum ad Quirites habuit. Primus haec in-
alia veterum ſcriptorum excerpta Graece interpretatione ſua Latina ſuisque notis avit *Henr. Valeſius* Pariſ. 1634. 4. Ex cis ſive Gallicis, quod habemus, ſeu com-
um, ſeu fragmentum, incipit a Roma per s capta; deſinit in Julii Caeſaris primo in nniam ex Galliis tranſitu. Prodiit Latine m, *Sig. Gelenio* interprete, in Appiani ope-
s, *Baſil.* 1554. fol. *Lugd.* 1588. 16. De Ibe-
s ſ. Hiſpanicis liber cum pauca de Hiſpaniae et primis ejusdem incolis commemoraſſet, a bello Punico II, deſinit in rebellantibus nae populis, per Caeſ. Octavianum Augu-
omitis. Prodiit Latine tantum, *Coelio Se-
Curione* interprete, in Appiani operibus, o indicatis; Graece, cum *Franc. Beraldi* a interpretatione et *Henr. Stephani* caſtiga-
s, *Pariſ.* 1557. 8. In Hannibalicis ea emorat, quae Hannibal contra Romanos, omani contra Hannibalem, intra Italiam, int. Eum librum, praemiſſis quibusdam nnibale in Hiſpania geſtis, Appianus inci-
o ejus in Italiam per Alpes tranſitu; finit idem, poſt devaſtatam ſedecim annis Ita-
in Africam reditu. Prodiit cum reliquis a libris, ſicut ſequentes. De bellis Puni-
ber ſicut Romanorum adverſus Carthagi-
ſes per Africam geſta exponit, ſic, paucis Carthaginis per Phoenices conditae ortu ſis, a Romanorum ex Sicilia in Africam, habitum inter ipſos et Carthaginienſes na-

 vale

vale proelium, adventu incipit, et in Carthagi
a Romanis deſtructa deſinit. De bellis Illyri
liber, cum de Illyriorum origine aliisque reb
quaedam praemiſiſſet, incipit ab Agrone, Illyri
rum rege, cujus aetate, ut Polybius L. II. c.
refert, primam in Illyricum expeditionem R
mani ſuſceperunt; deſinit in triumpho, qu
Caeſar Auguſtus, poſt victum Antonium, de
lyriis egit. De Syriacis bellis liber, praemiſ
quibusdam ab Antiocho Magno, Syriae re
actis, incipit a bello, quod contra eundem A
tiochum Romani ſuſceperunt; deſinit in Sy
quam Antiocho Cycizeno eripuerant, a Ron
nis in provinciam redacta. De Parthicis be
liber incipit a Syria, per Pompejum in provi
ciam redacta; deſinit in Antonii cum Medor
rege inita belli ſocietate i. e. in anno Urbis 7
f. ante C. N. 31. De Mithridaticis bellis li
incipit a Pruſia, Bithyniae rege, qui pro ca
Perſeo, rege Macedonum, cujus ſororem in n
trimonium acceperat; deſinit in triumpho, qu
victo Mithridate, Ponti rege, Pompejus e
De civilibus bellis libri V, ex perditis reſi
praemiſſis quibusdam a ſeceſſione plebis in m
tem ſacrum, incipiunt a Tiberii Sempr
Gracchi agraria lege, diſcordem civitatem r
dente; deſinunt in Sexto Pompejo, per An
nii legatos capto atque interemto.

Appianus igitur, ut vel ex hoc librorum
dice intelligitur, non more plerorumque hiſt
corum formam annalium, qua res narran
nexuque quodam inter ſe conjunctae ſepar
tur, ſecutus eſt, ſed omnia quae ad unam
geſtam ſeu unum populum, quocum Rom
res fuerat, pertinerent, ſerie haud intern
expoſuit. Quae narrationis ratio commoda

ha

bet aeque ac incommoda. Bella quidem ſo-
m in libris ſuperſtitibus tradit, ſed pars operi
ecta erat, in qua imperii Romani ſtatum ci-
em deſcripſerat, quae vero temporum injuria
orſus interiit. Erant olim, qui Appianum tan-
uam plagiarium fucumque alienorum laborum
uperarent; potiſſimum hanc ob cauſſam, quia
rthica a Plutarcho mutuatus fuerit: ſed recen-
mus ejus editor *Schweighaeuſerus*, demonſtra-
Parthica iſta opuſculum eſſe futile, ab Ap-
o minime elaboratum, ſed illi ſuppoſitum.
anus enim haudquaquam hiſtoricis inferioris
s accenſendus, quippe qui non ſolum alio-
narrationes teſtium fide dignorum collegit,
easdem etiam inter ſe contulit, ſelegit, diju-
vit, dictioneque ſibi propria, leni ac mode-
aſpera interdum, propoſuit.

Quum omnes ſuperiores editores, v. c. *Henr.*
anus et *Alexander Tollius*, Appiani libros ſa-
negligenter et ſiniſtre tractaverint, in recen-
mo optimoque conſiſtere liceat. Eſt ille
SCHWEIGHAEUSERUS, Graecae et Orient.
in Univ. Argent. Prof. doctiſſimus atque
errimus. Is enim ſingularem feliciſſimam-
operam huic hiſtorico impendit, omniaque,
inedita, tum edita, quae ad eundem ema-
dum et reſtituendum ullo modo facere po-
t, ſtudioſiſſime ſumtibusque haud exiguis
ivit, digeſſit, examinavit, perpendit. Quo
, ut nobis novum paene Appianum ex-
r. Antequam ille editionem ipſam praelo
eret, tradidit viris doctis quaſi prolegome-
e quibus omne conſilium et apparatum, quo
i iſti ſeſe accinxerit, perſpicere potuiſſent.
eſt inſcriptum: *Exercitationes in Appiani*
andrini Romanas hiſtorias — Sectiones tres

(ſex.). Argentor. 1781. 4. Poſterius. *De impreſſis ac manuſcriptis hiſtoriarum Appiani Alexandrini codicibus commentatio hiſtorico-critica. Accedit novae editionis ſpecimen.* ibid. 1781. 4. Editio ipſa hac epigraphe ornata ſucceſſit: *Appiani Alexandrini Romanarum hiſtoriarum quae ſuperſunt. Novo ſtudio conquiſivit, digeſſit, ad fidem Codd. MSS. recenſuit, ſupplevit, emaculavit, Var. Lect. adiecit, latinam verſionem emendavit, adnotationibus variorum ſuisque illuſtravit, commodis indicibus inſtruxit* JO. SCHWEIGHAEUSER etc. *Argent.* 1785. III Voll. in 8 mai. Voluminis I Pars I et II hiſtorias Romanorum externas maxime continet ſ. priores duodecim libros, qui fragmenta deperditorum, paullo ante a nobis commemorata, libros porro integros de bellis in Hiſpania, cum Hannibale et cum Carthaginienſibus, poſtea fragmenta belli Numidici et Macedonici, denique libros de bellis Syriacis, Mithridaticis et Illyricis integros. Volumen II hiſtoriam bellorum civilium libris quinque complectitur. Voluminis III Pars I. et II ſiſtit praefationem doctam copioſamque, e proluſionibus, quas diximus, maxime enatam; tum, teſtimonia veterum de Appiano, ſpicilegium fragmentorum ex ejusdem hiſtoriis Romanis, et hiſtoriam Parthicam Romanorum Appiano temere tributam, poſt, adnotationes variorum et editoris, cui plurimae debentur, ad Appiani hiſtorias Romanas; denique indices rerum ac perſonarum, ut et Graecitatis.

Cf. *Götting. gel. Anzeig.* a. 1781. p. 341-344. a. 1782. p. 133 ſqq. a. 1785. p. 1138-1143. *Allgem. teutſch. Bibl.* T. L. P. I. p. 547-554. T. LXIX. p. 220-226. Poſteriori loco cenſor inſeruit a Schweighaeuſero ſibi tradita *Corrigenda et Addenda ad nuperam Appiani editionem ex Henr. Valeſii variis lectionibus in Appianum ex codice Peireſciano.*

FLA

FLAVIUS EUTROPIUS, Italus *), Sophiſta, Conſtantino M. primum ab Epiſtolis, deinde Juliani Caeſ. expeditioni in Parthos a. 363 poſt Chr. nat. interfuit. Chriſtianum eundem fuiſſe, cum multi crediderunt, quia de Juliano ſcripſerit: *Religionis Chriſtianae inſectator, perinde tamen ut cruore abſtineret.* Sed Voſſius (in Tract. de Hiſtoricis Lat. p. 197.) bene monet, ita quoque habere potuiſſe gentilem, ſaltem qui in confinio tenebrarum ac lucis conſtitutus, nec gentilem religionem probaret, nec Chriſtianae tamen nomen dediſſet; quales ſaeculum illud habuerit multos. Alia, quae videntur in quibusdam editis Eutropii exemplis eum a gentilitatis nota liberare, ubi ſcilicet Jeſum Chriſtum Deum et Dominum noſtrum vocat, ea in ſcriptis codicibus deſiderantur omnia. Eutropius.

Ille igitur Eutropius juſſu Valentis Auguſti, cui praefatio fucum nobis facit, res Romanas ab Urbe condita usque ad obitum Joviani et annum U. C. 619 brevi narratione ſtrictim complexus eſt, additis etiam his, quae in principum vita egregia extiterunt. Stilum ſi ſpectes, purum eſt concinnus: ſed hoc aetati, qua vixit, fatemur. Opuſculum ipſum, *Breviarium Romanae hiſtoriae* inſcriptum et in decem libros digeſtum, ſaepiſſime typis eſt mandatum, quia vulgo in ſcholis ad hiſtoriae Romanae initia perdiſcen-

*) *Saxius* in Onomaſt. P. I. p. 419. Eutropium ortu Graecum arbitratur: quo vero argumento, non addit. *Eutropius*, inquit, *ortu, ut reor, Graecus, quantumvis Suidas in* V. Ἐυτρόπιος, Ἰταλὸς, *Italum velit, ſi Flavii praenomen verum eſt, fortaſſis a Flavio quodam adoptatus.* Auctores operis: *Hiſtoire litt. de la France.* T. I. P. II. p. 280 ſqq. Gallum eundem fuiſſe contendunt.

diſcenda uſurpatur. Praeſtantioribus editionib accenſentur ſequentes; *Hearnii*, quae cum *P* *anii* *) metaphraſi Graeca, *Meſſala Corvino* Auguſti progenie, *Julio Obſequente* de prodigi Anonymi oratione funebri in Imp. Conſtai Conſtantini M. fil. cum variis lectionibus et a notationibus, prodiit *Oxon.* 1703. 8. Quam ſ peravit editio *Sigeberti Havercampi*, qui Eutr pium ex MSS. Bibl. Lugd. Bat. recenſuit, ad ditque metaphraſin Graecam *Paeanii*, notasq integras *Eliae Vineti*, *Henr. Glareani*, *Tanaqu* et *Annae Fabri*, *Thomae Hearnii*, item ſel ct *Frid. Sylburgii* et *Chriſto. Cellarii*; accedunt *Se* *Rufi* breviarium, cum notis integris *Chr. Cellar* et *Meſſala Corvinus* de progenie Auguſti, ut Anonymi oratio funebris in Conſtantinum j niorem; adiecit Havercampius et ſuas et *Chri* *Aug. Heumanni* notas, cum indicibus copioſiſ mis. *Lugd. Bat.* 1729. 8. Secuta eſt editio *J* *Frid. Gruneri*, propter animadverſiones hiſtoric commendanda, *Coburgi* 1752. 8. Melior ejusdem editio altera (*ibid.* 1768. 8.), in q adornanda etiam uſus eſt ea, quam paravei *Henricus Verheyk*, Rector Gymnaſii Reform. A ſtelodamenſis, *Lugd. Bat.* 1762. 8. In hac ſu omnia, quae in Havercampiana, Cellarii tam notae integrae, et Rufus Feſtus ſolus. Acceſſ re ipſius notae, ubi res poſtulare videbatur, indices meliores; variae lectiones MSS. qu ipſe contulerat (in primis Lugdunenſes), quonia Havercampius minus accurate diligenterque variis illorum lectionibus dandis verſatus fu idem alium codicem chartaceum omnino neg xer

*) Cujus aetas definiri nequit. Lacunae inſunt h verſioni, mutilae etiam in extremo libri ultimi.

rent. E verſionibus ſolam *Francogallicam* ob notas criticas et chronologicas indicamus, quam *Lucas* exhibuit *Pariſ.* 1717. 12.

Cf. DAN. GUIL. MOLLERI Diſſ. de Eutropio. *Altorf.* 1685. 4.

Eutropio vulgo jungitur SEXTUS RUFUS, Sextus Rufus. vir conſularis, Dictator et Magiſter militum, qui compoſuit breviarium de victoriis et provinciis populi Romani, Valenti Imperatori, non Valentiniano I, multo minus Valentiniano II inſcriptum *). Saepe Eutropii verbis Sextus ita uſus eſt, ut comparatione utriusque ſcriptoris alter ex altero emendari poſſit. Optime de eo emendando et reſtituendo meritus eſt *Verheykius*, Sextum Eutropio ſuo adiiciens. Is enim dedit omnem lectionis varietatem in editione Sylburgiana et Havercampiana notatam; praeterea ſex codicum varias lectiones exhibuit, quibus non potuere non multa corrupta loca, egregie corrigi et reſtitui; denique addidit integras Sylburgii, Cellarii, Havercampi, et ſelectas aliorum adnotationes.

Sub ejusdem Sexti Rufi nomine exſtat opuſculum *de regionibus urbis Romae*, cum P. Victoris libello ejusdem argumenti ſaepius editum: noviſſime idem e codice Vaticano promulgavit L. A. *Muratorius* in *Nov. Theſaur. Inſcript.* T. IV. p. 2125 ſqq.

Cf. D. G. MOLLERI Diſſ. de Rufo. *Altd.* 1687. 4.

✣ ✣ ✣

Liceat nobis, hoc loco etiam conſignare libros hiſtoricos, qui ſub nomine SEXTI AURELII VICTORIS circumferuntur. Creditur Sextus Aurel. Victor.

*) Codices quidem MSS. Valentiniani nomen prae ſe ferunt: at Cellarius iam ex fine opuſculi demonſtravit, eundem de nemine alio, niſi de Valente, intelligi poſſe.

vulgo hic ſcriptor Afer: certe multus eſt in Afri-cae laudibus, quam vocat *decus terrarum*. Cla-ruit Conſtantio et Juliano Imperatoribus. Po-ſterior illum Pannoniae ſecundae conſularem praefecit ſtatuaque aenea honoravit. Theodo-ſio imperante praefectus urbis Romae conſtitu-tus eſt. Exſtant diverſa ſcripta, olim Aureli tributa, de quo vero hodie recte dubitatur. Pri-mum inſcribitur: *Origo gentis Romanae, a Jano et Saturno conditoribus, per ſuccedentes ſibimet re-ges, usque ad conſulatum decimum Conſtantii, dige-ſta ex auctoribus Verrio Flacco, Antiate (ut qui-dem idem Verrius maluit dicere quam Antia) tum e Annalibus Pontificum; dein Cnaeo Egnatio Veratio Fabio Pictore, Licinio Macro, Varrone, Caeſare Tuberone, atque ex omni priſcorum hiſtoria; proin-de ut quisque neotericorum aſſeveravit, hoc eſt, Livius et Victor Afer.* Maxime veroſimile eſt hanc inſcriptionem a recentiore quodam effictam eſſe. Quod ſi conſideraveris Aurelii libello diverſis temporibus compoſitos fuiſſe, maxim pars rationum, ob quas Aurelius hunc, de qu ſermo, haud ſcripſerit, evaneſcit. Auſoniu Popma eundem Aſconio Paediano tribuere vo luit: ſed nemo ei acceſſit. Libellus ipſe in hi ſtoria conditae urbis Romae deſinit; exinde quo que patet, titulum iſtum ab auctore proficiſc non potuiſſe. Virgilium poëtam in plurimis ſe quitur; ex quo colligit *Hambergerus* (*in Zuve läſſig. Nachrichten von den vornehm. Schriftſt.* T. p. 814.), in fine tituli loco *Victoris Afri* nome *Virgilii* ponendum eſſe. — Secundum opuſcu lum inſcribitur: *De viris illuſtribus urbis Roma* Saepe id ſub nominibus *Cornelii Nepotis*, *Sue nii* et *Plinii* typis mandatum: ſed omnes ſe nunc iſtud Aurelio Victori adſcribunt. *Arntz*

ni

…ius idem e Nepotis libro de viris illuſtribus ex-…ptum credit. — Tertium habet hanc epigra-…n: *De Caeſaribus liber, hiſtoriae abbreviatae pars* …ra, *ab Auguſto Octaviano, id eſt, a fine Titi* …ii *usque ad conſulatum decimum Conſtantii Au-*…ti, *et Juliani Caeſaris tertium.* Hujus libelli …tor Aurelius Victor ſine controverſia agno-…tur. Quartus inſcribitur: *Epitome de Caeſari-*…*bus de vita et moribus Imperatorum Romano-*…*rum, excerpta ex libris* Sexti Aurelii Victoris, a …*Caeſare Auguſto usque ad Theodoſium Imperatorem.* …nptio poſterior male reſpondet ipſi libello; … enim haud raro copioſior eſt archetypo, e … excerptus dicitur. Nihilo minus hac inſcri-…ne utuntur, qui alium auctorem, quam Vi-…rem, ſtatuunt. Itaque vero ſimilius eſt, Vi-…rem vel hoc opuſculo ſuperius augere voluiſ-…, vel poſterius editionem novam prioris eſſe.

Editiones horum libellorum ſaeculo noſtro …riores, inter quas vel eam, quam *Sam. Pi-*…*ſius* a. 1696. *Trajecti ad Rhenum* curavit, refe-…us, ſuperat Arntzeniana, hac epigraphe inſigni-…: SEXTI AURELII VICTORIS Hiſtoria Ro-…na, cum notis integris *Dominici Machanei, El.* …*neti, Andr. Schotti, Jac. Gruteri,* nec non Ex-…tis *Frid. Sylburgii* et *Annae Fabri.* F. Curante …ANNE ARNTZENIO, ICto. *Amſtelod.* et *Tra-*… *Batav.* 1733. 4 mai. Recenſionem Arntze-…am ſecutus eſt JOH. FRID. GRUNERUS, …ris tamen nonnullis ſubſidiis novis, v. c. …s codd. MSS. e bibliotheca Guelferbytana, … animadverſionibus criticis atque hiſtoricis, …itione, quae prodiit *Coburgi* 1757. 8. Ean-… repetiit et animadverſiones ſuas adjecit …ph. *Theoph. Harleſius,* Erlangae 1787. 8.

C. D. G. MOLLERI Diſſ. de Aurelio Victore. *Altd.* 1685. 4.

SECTIO III.

Scriptores hiſtoriae Romanae generales recentiores.

Engelbert.

ENGELBERTUS, Abbas *Admontenſis*, in S ria ad Aniſſum fluvium, ordinis Benedictini ab 1297. (obiit 1331.) ſcripſit librum *de ortu, pr greſſu et fine Romani Imperii*, Monacho iſtius a vi dignum. Finem imperii Rom. excepturu eſſe finem mundi ſomniavit. Librum iſtum p editionem *Caſparis Bruſchii*, qui cum hodoepo co ſuo Bavarico illum vulgavit, *Baſil.* 1553. et *Joachimi Clutenii*, *Offenbaci* 1610. 8, recogn vit *Andreas Schottus;* unde recuſus prodiit Supplemento bibliothecae Patrum Colonie a. 1622, et in Lugdunenſi T. XXV. p. 362 378. Laudatam etiam videmus editionem *A gust.* 1703. 8.

Hiſtoria Romana etc.

Hiſtoria Romana ab U. C. usque ad temp Conſtantini M. item templorum LXXXVI R mae exiſtentium, et Indulgentiarum. Opuſ lum, ob inſigne de Joanna Papiſſa teſtimoni ſummopere aeſtimandum. Poſt CCXXIII ann rum decurſum editum e muſeo GOTTFRI TENTZELII, Eccleſiaſtae Arnſtadienſis. *Arn ſtiae* 1722. 8 — Opuſculum hoc, quod ty impreſſum fuerat Romae per Magiſtrum Step num Planck, Patavienſem, a. 1499 *) ob inſig de Joanna Papiſſa teſtimonium dignum viſ luce publica, Tentzelius poſt varia fata nact hac editione notius reddidit, praemiſſa J CHRISTOPH. OLEARII diſſertatiuncula, in q praecipui de Papiſſa iſta teſtes, qui quidem a Lutherum vixerunt, citantur nominatim.

ipſ

*) Nullibi quidquam de prima hac editione rep poſſumus.

h libellum quod attinet, in eo perbreviter
illo prorſus incomto deſcribitur primo hiſto-
iam regum Romanorum, deinde Impera-
r usque ad Conſtantinum M. Poſtea p. 38
exhibentur indulgentiae ſeptem eccleſiarum
ipſarum urbis Romae; ubi et reliquiae San-
m recenſentur in iſtis eccleſiis aſſervatae.
ue p. 58 ſqq. caetera quoque templa Ro-
e urbis una cum reliquiis ſacris ibi depoſi-
ſcribuntur. Caeterum libuit editori, accu-
e ad primam editionem recudendum cu-
nc libellum. Unde cum prima illa edi-
ret illius aevi indoctam orthographiam,
aque mendis typographicis ita abundet,
dare vix magis poſſit, facile intelligitur,
quam fingi poſſe hoc libro vitioſius.

Acta Erud. a. 1722. p. 564 ſqq.

UPHRII PANVINII Romanorum princi- Panvinius.
et eorum, quorum maxima in Italia impe-
ere, ſive de Imperatoribus Romanis, Grae-
Latinis, deque Gothis, Longobardis, Fran-
Germanis, Hiſpanis et aliis nationibus, cum
genealogiis et arboribus, a Caeſare Di-
e usque ad Ferdinandum Imp. Libri III.
s de comitiis imperatoriis liber. *Baſil.*
fol. Compilatio docta! De Panvinii, Si-
aliorumque faſtis Romanorum infra inter
res de chronologia Rom. agetur.

H. OTTONIS (*Gandavi, poſtea Duisburgi* Otto.
tis doctoris † 1581.) Introductio in hiſto-
Romanam, poſt primam editionem innu-
s locis, ex fide marmorum, numiſmatum et
rum hiſtoriarum reſtituta. Additum eſt
I RUFI Breviarium hiſtoriae Romanae, ad
antiquiſſ. exemplarium reſtitutum. *Bru-*
gis,

Bellenden. GUILIELMI BELLENDENI, Scoti, *Magiſt ſupplicum libellorum Auguſti regis Magnae Britan niae*, de tribus luminibus Romanorum libri ſex decim; *Pariſiis*, apud Tuſſanum du Bray 1634* fol. — Eſt hiſtoria Imperatorum ac Conſulun Romanorum, in qua elaboranda auctor ingratan moleſtamque ſibi operam impoſuit, omnia verb et formulis, quibus Cicero uſus eſt, narranc Idem facere voluit cum Plinio et Seneca — enim et Cicero ſunt *tria lumina*, quorum libri i ſcriptio meminit — ſed ne centonem Ciceroni num quidem ipſe, morte praeventus, typis ma dare potuit. In fine cujuscunque libri ſunt e curſus, in quibus auctor paullo liberiores ſpirit ſibi ſumſit. Opus accenſetur rarioribus, qu maxima pars exemplorum in Gallia typis in preſſorum, periit, dum navi in Angliam tran veheretur. D. *Parrius* quidem, qui ſine non nis ſui mentione a. 1787 Londini ſecunda vi edidit ejusdem Bellendeni libros tres de Stat dubitat, opus de tribus luminibus Romanorı unquam typis mandatum fuiſſe, quia ipſe nu quam exemplum ejusdem viderit: aliis tam hanc felicitatem litterariam contigiſſe, vel Clementis opere bibliographico cognoſcere lic

Cf. FREYTAGII Analecta litt. p. 81.
CLEMENT T. III. p. 71 ſqq.

Dupleix. SCIPIONIS DUPLEIX *Hiſtoire Romaine puis la fondation de Rome juſqu'à l'an de J. C.* 16 à Paris 1633. III Voll. in fol.

MICHA

*) Alii habent a. 1633, et inter hos ipſe Catalo bibl. Bunav. T. II. p. 226. Non erat igitur, *Clement* Lengletum, qui itidem a. 1633. indicat, teret.

MICHAELIS DE MAROLLES *Abrégé de l'his-* Marolles.
..re Romaine, contenant l'origine de la Nation, de-
..l'embraſement de Troye, juſqu' à l'empire d'Au-
..e; in calce *ejusdem* verſionis carminum Virgi-
..orum Francogallicae (Paris 1649. fol.) p. 208 ſq.

JOH. BISSELII (*Jeſuitae et Profeſſoris Dillin-* Biſſelius.
..nſis, Ingolſtadienſis et Ambergenſis † 1677.) Rei-
..ae Romanae veteris ortus et interitus. *Dilin-*
.. 1664. 8.

PHILIPPI LUDOVICI HANNEKENII (*Pro-* Hannekenius.
..ris Giſſenſis et Vitebergenſis theologiae † 1706.)
..s Latii ſeu exercitationes fundamentorum La-
..nis. Annexus eſt Janus juris. *Giſſae* 1668.
.. — Continet, quod nemo facile ex titulo con-
..it, brevem hiſtoriam Romanam ab ortu rei-
..ae usque ad Jul. Caeſaris tempora.

MICHAELIS DU VERDIER *Abrégé chronolo-* du Verdier.
..de l'hiſtoire Romaine, depuis la fondation de
..juſques aujourd'huy. à Paris 1670. VIII Voll.
.. — Compilatio rudis!

JOH. DOUJAT (ICti Francogallici celeberrimi Doujat.
..88) *Abrégé de l'hiſtoire Romaine et Grecque, en*
..traduit de Vellejus Paterculus, et en partie ti-
..meilleurs auteurs de l'antiquité, pour ſuppléer ce
..eſt perdu de cet auteur, accompagné d'une chro-
..accommodée au ſujet, à Paris 1672. 12. ibid.
.. II Tomi in 8. — Auctor hiſtoriae uni-
..alis, quam vocant, ſ. potius Graecae ac Ro-
..ae compendium conſignaturus, Vellejum Pa-
..lum fundamenti loco collocavit, propterea
..hic ſimile propoſitum feliciter exſecutus fue-
.. Cum vero primus Vellejanae hiſtoriae liber,
..o Paterculus Graecorum res geſtas cum Ro-
..rum inſtitutis perpetuo conjunxiſſe videtur,
..a temporum majore ex parte deperditus ſit,
..am hanc ſupplementis ex optimis iisdemque
vetu-

vetuſtiſſimis ſcriptoribus concinnatis, explendam curavit. Acceſſionibus hinc inde immixtis, notas ſuas, quae in complurium paginarum fine conſpiciuntur, et commentarii vicem ſuſtinere poſſunt, ſubiunxit.

Cf. Actor. Erud. Suppl. T. IV. p. 262-265.

Zabarella. JACOBI ZABARELLAE (*Patavini, Credatii et Imperii Comitis, Hiſtorici, Genealogici et Archaeologici Scriptoris* † ....) Aula Heroum, ſive Fa[sti] Romanorum ab Urbe condita uſque ad an. Dom. 1673. In quibus omnes Romanae hiſtoriae continentur. Hic enim Romanorum Reges, Conſules, Magiſtri Equitum et Imperatores cum eorundem triumphis et orationibus, Principes Senatus, Pontifices Maximi, et S. R. E. Cardinales, Urbique Praeſides, quae ſub nomine Senatoris Romae nunc reſident, dignoſcuntur. Ac demum monumenta, quae ſub Heroum imaginibus Patavii in dicta aula, qua modo bibliotheca publica et Academia Ricoveratorum florent, Joan. Cavacius Nob. Patavinus olim erexit, nuperque Thom. Herculanus, Phil. et Theol. Patav. etc. vetuſtate conſumpta reſtituit, clarioraque urbis et orbis [fa]cinora recenſentur libris quatuor. Editio ſecunda. *Patavii* 1674. 4. De prima editione nil in[daga]re licuit. Et haec ſecunda rara dicitur. N[u]miſmata a Romulo ad Theodoſium usque imp[era]te admodum ſcalpta nonnunquam interſer[uit] auctor.

Echard. LAURENTII ECHARD (Eccleſiaſtae Ang[li] et Socii Academiae Antiquariorum Londinenſis 1730.) *Roman hiſtory from the Buildings of the [Ci]ty — to the taking of Conſtantinople by the Tur[ks]* London 1707. V Voll. in 8. ibid. 1726 — 17[..] V Voll. in 8. *Francogallice* a *Daniele de la Ro[..]*

cor

-rigente, nimis libere mutante et edente *des* *...aines. Pariſ.* 1728. VI Voll. in 12. *ibid.* 1729. Voll. in 8. *à Amſterd.* 1730. IV Voll. in 8. Ea- versio continuata uſque ad captam Con- ...nopolin per GUYON. *Pariſ.* 1736. XII Voll. ... — Inter hiſtorias populi Romani re- ...iores Echardiana prima videtur, quae pro- ...s hiſtoriaeque nomine digna cenſeri poſſit: ...me ob nobilem, qua compoſita eſt, ſimpli- ...em et ob delectum rerum prudentem com- ...datur. Paſſim non ſatis exacta nec ad re- ...gulis criticae elaborata videtur.

...NATI D'AUBER VERTOT (Sacerdotis et ... Academiae Inſcriptt. Pariſ. † 1735.) *Hiſtoi-* ... *Révolutions arrivées dans le gouvernement* ... *République Romaine.* à Paris 1718. III Voll. ... *ibid.* 1719. III Voll. in 12. *à la Haye* 1720. ... in 12 mai. (in titulo adiicitur: *On y a* ... *Diſcours préliminaire des fondemens de la* ... *Romaine et des principales causes de ſa* ...): *ibid.* 1722. III Voll. in 12 mai. *à Paris* ... III Voll. in 12 mai. *à la Haye* 1727. III Voll. ... à Paris 1730. III Voll. in 12 mai. *à la* ... 1734. III Voll. in 12 mai. *ibid.* 1737. III Voll. ... *Anglice* Lond. 1721. II Voll. in 8. *Theo-* ...iecta auctoris biographia, *Turici* 1750. ...es in 8. *Ruſſice* ab *Hippolyto Boghdano-* Petropoli 1771. 1774. 1775. III Voll. in — Cultiſſimi ſunt hi commentarii, atque ad ...ndas reip. Rom. veras rationes inſigni- ...nt. Paſſim non tam accurate, quam ..., ſcripſiſſe auctor videtur. Secundum ... annorum expoſita eſt hiſtoria Romana, ...decim libris comprehenſa. Orditur au- ... Romulo, deſinens in Auguſto, cujus ta- ...ſtoriam non longius producit, quam ad id tem- Vertot.

temporis, quo is monarchia Romae potitus e Maxima ſententiarum et judiciorum pars ſpon fluit e rebus geſtis apte poſitis ac narratis. Cor moda, e ſtatu monarchiarum nata, multiplicis majoris monimenti eſſe, quam ea, quae reb publicis vulgo tribuantur, auctor exemplo re Rom. dilucide commonſtrat. Nec lectu indig eſt praefatio, in qua exponitur, quanto ſtud Romani veteres libertati reip. proſpexerint.

Einleitung etc. — *Einleitung zur Römiſchen und Teutſchen Hi rie.* Leipz. 1721. 8.

Nieupoort. GUILIELMI HENRICI NIEUPOORT hiſto Reipublicae et Imperii Romanorum, ab U. ad annum Urbis DCCXXVII, quo Octavia Caeſari ſumma imperii cum nomine Auguſti, lata fuit. *Traject. ad Rhen.* 1723. II Voll. in *Venet.* 1731 — 1732. III Voll. in 8. — In u maxime eorum, qui Livium aliosve Roma hiſtoriae ſcriptores copioſiores legere cupi hic liber, quaſi introductionis loco, ſcriptus Res plurimae ipſis veterum auctorum optim rum verbis narratae teſtesque in margine dati ſunt. Prolegomena ſpectant ad priſcos liae populos et ad originem Romanorum.

Catrou. Rouillé. Rothe. FRANCISCI CATROU (1737.) PETRI LIANI ROUILLE' († 1740) et BERNHA ROTHE *) († ....) *Hiſtoire Romaine, depuis fondation de Rome, avec de notes hiſtoriques, graphiques, et critiques; de gravures en taille ce, de cartes geographiques, et pluſieurs med authentiques.* à Paris 1725 — 1748 XXI Voll 4 mai. ibid. . . . . XXI Voll. in 12. (In hac editione notae, minime viliſſima operis pars, omiſſae). Librarius quidam Belgicus opus t

*) Scribitur etiam ROUTH; erat ex Hibernia oriu

… repetere voluit: cum vero res non ſatis … ſucceſſerit, duobus prioribus, quae paraverat, voluminibus praefixit doloſe hunc titulum: … *toire de la fondation de Rome par L. P. C. E.* à la Haye 1740. II Voll. in 12. *Anglice*, interprete RICHARDO BUNDY, *Lond.* 1730. … Voll. in fol. — Dici vix poteſt, quanta fuerit omnium libri, qualem Gallia nondum viderat, per ſubſcriptionis leges imprimendi exſpectatio, quanto cum plauſu tomos duodecim priores exceperint Jeſuitarum in primis amici; nam … iſti auctores erant ex Jeſuitarum ordine. … cum his tomis vix annos ab U. C. DCVII … iſſent, et adhuc anni circiter centum in … blica libera deſcribendi ſupereſſent; quin… io fere poſt quatuor alios tomos haud mi… … elidere auctores, quibus hiſtoriam ad a. DCCV deduxere, ad res C. Julii Caeſaris … entes, et in Pompeji caede in Aegypto … a finientes. Secuti ſunt a. 1734 tomi XVI … II, in quibus hiſtoria non ultra annum … XXII progreditur. Tomus XX, quo Catrui … i elaboratio finitur, prodiit a. 1738, definit… … m a. DCCLXVI. Exponuntur in eo … io, quae imperante Tiberio geſta ſunt. … t demum a. 1748. Rothii ſtudio tomus … que ultimus, geſta ſub Caligula et Clau… … comprehendens. Superiorum tomo… contextum elaboravit Catrou, Rouille no… … is ſaepe copioſas. Narratio ipſa haud … lam ſapit Romanenſem, longeque di… … implicitate ac nobilitate ſuli hiſtorici … dectum rerum ſapientem inſtituerint au… … Livii aliorumque orationes fictas inſe… … Audiamus etiam judicium Oeſnerl … hoc opere vaſto, nec finito. In praele…

ctionibus ſuper Iſagoge in eruditionem univerſalem T. I. p. 414. ſec. edit. primam ille: „Liber, inquit, eſt jucundus lectu. Sed, qui ex fontibus poſſunt cognoſcere hiſtoriam Romanam, iis non ſuadendum eſt, ut deponant antiquos libros; melius enim eſt, intereſſe rei ipſi. Magis quidem ſyſtematici ſunt Galli, et elegantiores nobis videntur, quia ſcimus Gallice, e melius ſunt ad civiles res applicandi: ſed vividiorem cognitionem habet, qui antiquam hiſtoriam Graece et Latine legit. Et hi Galluli parum profecto profeciſſent ſine *Freinshemio* noſtro, cujus *Supplementa Liviana* ſunt quaſi fundus; quo uſi, potuerunt tanto felicius ſyſtem condere.“ Nec mitius judicat de popularibus ſuis *Lengletus* in *Methode pour étudier l'hiſtoi* T. V. p. 159 ſqq. ſec. edit. recentiſſimam. alii cenſores vel occaſione data vel ſcriptis ſingularibus perſtrinxerunt hiſtoricos iſtos. Qu v. c. pertinet:

Copia etc. *Copia di Lettera ſcritta da un certo Alet ad un Amico, nella quale ſi contengono varie o vazioni critiche dell' Autore pertinenti all' Iſtor Romana, ſcritta da' Padri Catrou e Rouillé,* di *Compagnia di Geſu.* S. l. et a. (circa a. 173 4. — Auctor, quisquis ille demum ſit, non tis alienus a partium ſtudio videtur. Monach nempe aliquis Italus, *Granara* nomine, cepe hiſtoriae Romanae a gentis initiis ad impe uſque occaſum, Italica lingua ſcribendae con lium, aſſumtis in ampliſſimi laboris ſocietate quibusdam amicis. Dicebatur primus operis mus eo tempore integris decem annis cenſor Romae carceribus incluſus. Percrebuit inter ejusmodi inſtituti rumor ad Gallos; quos in dum auctor Italus ab illo perficiendo emitten

q

prohibetur, inventi ſunt duo Jeſuitae iſti, aemulo ſtudio, eandem telam vernacula ſi- lingua pertexendam ſuſceperant. Hi, quod Aletophilus noſter, Granarae debitas laudes repturi, omni opera hoc egerunt, ut emitte- in vulgus, quam poſſent, feſtinatiſſime hi- Romanam, quomodocunque compoſi- Quae cum ultra Alpes mirificum plauſum ..., male haec res admodum habuit hujus epi- conditorem, et, ut meliora doceret Italos ..., proponere ipſis voluit obſervationes iſtas ..., quae quidem maximam partem juſtae, vero paullo injuſtae videntur.

Acta Erud. a. 1731. p. 511 ſqq. p. 513 ſqq.
...theque *Italique* T. VIII. p. 252 - 262.

...vations ſur l'Hiſtoire Romaine des P. P. Catrou ...; in *Bibl. Françoiſe* T. XXIX. p. 35 — 73. Obſervations etc.

CAROLI LUDOVICI DE SECONDAT, Baro- de Monteſquieu.
DE MONTESQUIEU, Praeſidis tribunalis ſu- ... Burdegalenſis † 1755.) *Conſidérations ſur ... de la grandeur des Romains et de leur deca-* ... à Paris 1734. 8. à *Amſterd.* 1734. 8. à *Lau-* ... 1741. 8. à *Amſterd.* 1746. 8. à *Paris* 1748. ... *Edition revue, corrigée et augmentée par* ...; *à laquelle on a joint un Dialogue de Sylla et* ... à *Lauſanne* 1748. 8. à *Paris* 1750. ... à *Lauſanne* 1750. 8. à *Amſterd. et Leipz.* ... 12 mai. à *Amſterd.* 1760. 12 mai. Et in Operibus. *Anglice* Lond. 1734. 12. *Italice* ... 1736. 8. *Theotiſce* Berolini (a Libero Ba- ... *de Bielfeld*) 1742. 8. Alia verſio anonymi *Altenburgi* 1786. 8 mai. — Opuſculum, ... capitibus diſtinctum, ſiſtit hiſtoriam Ro- ... quaſi in tabula, eleganter, ingenioſe, do- ... potenter picta. Plurimis, qui poſtea hiſto- riam

riam Romanam deſcribere aggreſſi ſunt, auctor viam rectam monſtravit. Sed non omnibus datum, adire Corinthum!

Hooke. NATHANAELIS HOOKE (Angli, religioni Romano - Catholicae ſectaeque Quietiſtarum addicti † 1764.) *Roman Hiſtory, from the Building of Rome to the Ruin of the Common wealth. Illuſtrated with Maps and other Plates.* Vol. I. *Lond.* 1733 1738. 1757. Vol. II. *ibid.* 1745. 1756. (Voll. I et II. prodierunt quoque *ibid.* 1751. 4.) Vol. III. (auſpiciis auctoris quidem typis impreſſum, ſed poſt ejus mortem demum vulgatum.) *ibid.* 1764. (Voll. I. II et III. typis repetita *Dublini* 1767. VI Voll. in 8.) Vol. IV. *ibid.* 1771 et 1772. 4. — Auctor initio ſumma capita accuratius compoſita hiſtoriae Romanae, a Jeſuitis *Catrou* et *Rouillé* editae, hoc complectenda libro ſtatuerat. At, cum antiquos rei Romanae ſcriptores ipſe evolviſſet, ſe, quam epitomen, praeſtantius quidpiam proferre poſſe vidit, ſiquidem ac ipſis illis Gallis interdum diſſentiendi cauſſas haberet. Quapropter de hiſtoria Romana opus conſcribere inſtituit, quod non nimis vaſtum eſſet, neque exilitate, quemadmodum *Echardi* compendium, laboraret. Opere iſto Francogallico atque *Vertotio* in primis uſus eſt, ſed ita, ut fontes non neglexerit, quos et in margine haud raro indicavit. In ipſa rerum geſtarum explicatione bellorum minutias minus ſollicite perſecutus eſt: at eo majore cura mutationes ſtatus reipublicae oſtendit. Volumen primum tres libros continet, quorum in primo Roma ſub regibus conſideratur; alter pergit usque ad reſtitutam urbem poſt Gallorum incendium; tertius finitur initio belli Punici primi. Suum cuique capiti, praeter contentorum indicem, argumentum, idque fuſius, praemittitur. Narrationi, itidem diffuſi ſu-

[illegible]ciuntur notae, potiſſimum ex opere memo[illegible] Jeſuitarum, atque ex *Kenneti* Antiquitatibus [illegible]manis, petitae. Auctor quoque ſuas ipſius ob[illegible]rvationes addidit, quae maxime ad *Newtoni* obje[illegible]nes chronologicas, et nonnulla *Vertotii* et Je[illegible]rum hiſtoriae Rom. loca pertinent. Volumi[illegible]ſecundo *Hookius* adiecit Marmora Capitolina [illegible] [illegible]os Conſulares, a. 1545. Romae repertos. [illegible]t iidem, quos poſtea *Piraneſius* eleganter aeri [illegible] juſſit atque ſubiunxit operi: *Lapides Capito*[illegible] *Faſti Conſulares* etc. Volumen quartum et [illegible]um producitur usque ad initium imperii Au[illegible]. Caeterum perſpicuo dicendi genere, ſed [illegible] vario nec jucundo ſatis, uſus eſt. Primae [illegible]m claſſi hiſtoricorum accenſeri non poteſt, [illegible]dae tamen vel tertiae. Ne quid evidentiae [illegible]e pulchritudini operis deeſſet, rem omnem ta[illegible]s geographicis, a *Guil. Delisle* delineatis, aliis[illegible]guris ac numis, ad varia antiquitatum Rom. [illegible]era ſpectantibus, illuſtravit.

Cf. Acta Erud. a. 1741. p. 249 ſqq.

[illegible] Anekdoten von groſsbrit. Gelehrten T. I. p. 464 - 472.

[illegible]ndt. über die neueſten hiſtoriſ. Schriften T. IV. p. 79 ſqq.

CAROLI ROLLIN (Profeſſoris eloquentiae Pa[illegible] [illegible] 1741.) *Hiſtoire Romaine depuis la fondation* [illegible] *jusqu' à la bataille d'Actium, c'eſt à dire jusqu'à* [illegible] *la Republique. Revue depuis la mort de l'* [illegible] *par* JEAN BAPTISTE LOUIS CREVIER [illegible] Rhetorices Pariſ. † 1765.) à *Paris* 1739. — [illegible] XVI Voll. in 8. à *Amſterd.* 1739 — 1749. [illegible] Voll. in 8. à *Paris* 1752. VIII Voll. in 4. [illegible] 1753 — 1755. VI Voll. in 8 mai. (Volu[illegible]ultimum habet indicem in univerſum opus.) Rollin et Crevier.

à *Geneve* 1753 — 1755. VI Voll. in 4. Et cum Crevierii continuatione ſtatim indicanda *Amſterd.* 1744 — 1756. XXVIII Voll. in 12. *Theotiſc.* Lipſ. 1739 — 1756. VII Voll. in 8. *Wratislavia* 175. — 1763. XVI Voll. in 8.

J. B. L. CREVIER *Hiſtoire des Empereurs Romains, depuis Auguſte jusqu'à Conſtantin.* à Paris 1750 — 1756. VI Voll. in 4. *ibid.* eod. XII Vol. in 12 mai. à *Amſterd.* 1750 ſqq. XII Voll. in 12 mai. à *Dresde* 1750 ſqq.... Voll. in 12 mai. *Itali.* Tarviſii 1755 ſqq.... Voll. in 12. *Theotiſce* Dresdae 1756 — 1769. XII Voll. in 8.

Crevierii continuatio operis prioris incipit cu volumine nono. Editioni Pariſinae et ſequenti bus praefixa eſt Rollini vita, auctore *Bozio.* A jecta ſunt: *Danvillii* index geographicus, tabul geographicae, atque Faſti conſulares. Praeſt quidem opus duumvirorum Rollinii et Crevie eo, quod duumviri Catrou et Rouillé elaborarun Crevierius etiam ſuperat Rollinum, praeceptore ſuum, qui ſenex octogenarius, animo igitur inf mo, telam iſtam texere coeperat. Sed deeſt eti his Francogallis officium hiſtoricorum primariu fontes antiquos ipſos adeundi, perſcrutandi dextre in uſus varios vertendi; deeſt ars critic ergo etiam haud raro veritas. Eo facilius et g tius narrant, utilesque profecto eſſe poſſunt, q bus exactiſſima non curae ſunt. Crevierius componenda Imperatorum Rom. hiſtoria potiſ mum Tillemontium ſecutus eſt.

Daude. ADRIANUM DAUDIUM, *Jeſuitam* († 175 in Hiſtoria ſua univerſali, quam pragmaticam r minavit, quae vero minime eſt pragmatica, ra nem potiſſimum habuiſſe hiſtoriae Romanae, pra Vol. I. P. I. p. 215 ſqq. monitum.

JOH. FRIDERICI NOBISII, *A. M. et Scholae* Nobis.
Zwickavienſis Conrectoris, Commentarii rerum Ro-
manarum ſub regio et conſulari imperio geſtarum,
cum praecipuis ex antiquitate Romana ritibus.
... 1755. 8. — Auctor cum inſervire cuperet
...ntium optimos antiquitatis ſcriptores ſtudiis
...mum, delegit ex omni rerum Romae, aut ali-
a Romanis, geſtarum memoria, iſtam partem,
...e primordia Romae ſub regibus, ejusque ſub
...ſulibus incrementum, complectitur, ita qui-
..., ut ejus liber in Octaviano Auguſto deficiat.
...em hujus hiſtoriae partem quatuor libris de-
...ſit, quorum primo regum tempora a Roma
...ita usque ad Tarquinium urbe excluſum, an-
...sque 244 tractat. Alter liber conſulatus non-
...ſatis confirmati originem, Decemviros, tri-
...nosque militum conſulari poteſtate, annosque
244 usque ad A. U. C. 388 continet. Cum enim
...et lectionum magnitudinem non adeo diſſimi-
...m efficere, putavit Nobiſius, eum locum liberae
...ae in tres particulas dividendum eſſe; cujus
...onis cauſſam inde petiit, quod vix liberata Ro-
...nondum conſulum creatio ita, ut poſt illa tem-
...factum eſt, ſingulis annis fieret, ſed veluti flu-
...ans populi judicium, mox conſules eligeret, mox
...emvirorum tribunitiamve poteſtatem illis exae-
...ret. Quae quidem magiſtratuum varietas non
...ius obtinuit, cum conſules ſingulis annis a
...o deſignarentur. Cujus rei cognitio movit
...um, ut ſecundum librum conſulatui mixto,
...m et quartum continuo aſſignaret. Tertius
... liber protrahitur usque ad Carthaginis exci-
... A. U. C. 606, quo quarti initium conſtitu-
... eſt, qui ipſe in pugna Actiaca A. U. C. 724
... Ipſum librum cum juventuti conſecraſſet
..., nihil quoque ſcribendum eſſe recte ratus

 eſt,

eſt, niſi quod et huic aetati accommodatum eſ
ſet, et ad lectionem intelligentiamque optimo
rum librorum facere videretur. Omiſit igitu
ea omnia conſulto, etſi bona nec indocta, qua
juvenum litteras premere difficultate ſua vide
rentur, magisque confirmatam aetatem poſcere
Laudatur in primis, quod magna ſollicitudine re
tulit ea, quae e Graecis ſcriptoribus diſcimus
cum quod illi in explicandis rebus Rom. majo
rem ipſis domeſticis ſcriptoribus adhibuerunt cu
ram, tum, quod raro in juvenum manibus ſun
Deinde id quoque probatur, quod temporu
annorumque ſeriem curioſiſſime indicavit, ſem
perque triplicem iſtam, ab orbe terrarum creato
a Roma condita, et ante Chriſtum natum com
putandi rationem ſecutus eſt et in margine libi
annotavit. Ipſa denique oratio talis eſt, qualei
a homine docto et elegante poſſis exſpectare
In fine operis acceſſit index locupletiſſimus.

Cf. Commentarii Lipſ. litt. T. II. p. 157 - 164.
Zuverläſſ. Nachrich. von dem Zuſtande der Wi
P. CXCIII. p. 69 - 77.

Tailhié. *Abbé* TAILHIE' *Hiſtoire Romaine, avec d* *Reflexions critiques, politiques et morales, à l'uſag* *de jeunes gens.* à Paris 1755. IV Voll. in 12.

Macquer. (PHILIPPI MACQUER, cauſſarum patro Pariſini † 1770.) *Annales Romaines, ou Abr* *chronologique de l'hiſtoire Romaine depuis la f* *dation de Rome jusqu' aux Empereurs.* à Par 1757. 8. *à la Haye* 1757. 8. *Polonice* Varſovi 1767. 8. Editio emendata multisque additior bus aucta per *Xaverium Joh. Albertrandy*, Jeſu tam. *ibid.* 1772 8. Theotiſce (a *C. D. Beckio* Pr feſſore Lipſienſi.) *Lipſ.* 1783. 8 mai. Auctor H naulti methodum imitatus eſt.

Vel

Vollſtändige Geſchichte des römiſchen Reichs; von einer Geſellſchaft gelehrter Leute. Francof. ad Moen. 1761 — 1763. VII Voll. in 4. — Compilatio, ab iisdem hominibus imperitis corrupta, qui hiſtoriam Graecam deformarunt. Cf. ſupra Vol. III. P. III. p. 196. Vollſtändige Geſch. etc.

LUDOVICI DE BEAUFORT *République Romaine, ou Plan général de l'ancien gouvernement de Rome, où l'on développe les différens reſſorts de ce gouvernement, l'influence qu'y avoit la religion; la ſouveraineté du Peuple, et manière dont il exerçoit, quelle étoit l'autorité du Senat et celle des Magiſtrats, l'adminiſtration de la juſtice, les prérogatives des Citoyens Romains, et les différentes conditions des ſujets de ce vaſte Empire.* à la Haye 1766. II Voll. in 4. à *Paris* 1767. VI Voll. in 12 mai. *Theotiſce* (a *Friderico Kloſe*, eccleſiaſte Thorunenſi) *Gedani* 1775 — 1777. IV Voll. in 8 mai. (Sunt ſolummodo priores ſex libri archetypi; duo reliqui, quantum ſcimus, reſtant). — Auctor intimam cum hiſtoria Romana contraxit familiaritatem; non ſolum enim libro ſingulari, de quo capite proximo dicendum erit, antiquiorem Romanae hiſtoriam critice perſcrutatus eſt, ſed etiam hoc ipſum opus ſummo ſtudio exaſciavit, idque ſaepius recognovit et correxit, ita ut ulterius, quam nonum in annum, idem preſſerit. Negari quidem nequit, Francogallum doctiſſimum et acutiſſimum opiniones quasdam ſibi proprias atque, ut vocant, hypotheſes nimio amore foviſſe atque defendere: fatendum vero etiam, illum eundem in diiudicanda forma reip. Rom. plus vidiſſe, quam ſcriptores ſuperiores, ſequentibusque viam rectam monſtraſſe. Certe hoc uſi duce plures poſtea enumerandi ſcriptores vel coecutiiſſent, vel clariora, quam dux ipſe, de Beaufort.

ipſe, haud vidiſſent. Errores adeo, quos paſſin commiſit, procrearunt veriora in ſcrutatoribu recentioribus. *Nieuporti* compendio antiquita tum Rom. ſaepe ita uſus eſt, ut id ad verbur transtulerit et errores typographicos in veterui auctorum teſtimoniis laudandis commiſſos repe tierit. Sunt vero octo libri, in quos omne di ſpeſcitur opus. Primus agit de religione Roma norum; ſecundus de tribus ordinibus populi Ro mani; tertius de modo, quo uſus eſt populi Rom. in imperio exercendo, ubi de tribubu curiis et centuriis, ut et de lege regia atque c poteſtate imperatoribus conceſſa diſſeritur; quar tus, de magiſtratibus ſuperioribus et inferioribus quintus, de ratione juſtitiam adminiſtrandi; ſex tus, de incolis urbis Romae; ſeptimus, de privi legiis, variis populis conceſſis; octavus, de ſtat et gubernatione provinciarum. Adjectae ſur obſervationes in diſſidia inter ſenatum ac popu lum. Introductio continet cenſuras acerbas i quosdam veteres novosque ſcriptores de rebu Romanis, atque obſervationes ſuper origine Ro mae primaque ejus conſtitutione.

Cf. *Götting. Anzeig.* a. 1769. p. 275-278. 305-307. *Allgem. teutſche Bibl.* T. XXX. p. 564 ſqq.

Goldſmith. OLIVER GOLDSMITH (ex Hibernia oriun di, Baccalaurei Medicinae, Poëtae Anglici cele berrimi † 1774.) *Roman Hiſtory, from the Foun dation of the City of Rome to the Deſtruction o the Weſtern Empire.* London 1769. II Voll. in 8 *Theotiſce (a Joh. Laurentio Benzler)* Lipſ. 177 II Voll. in 8 mai. *ibid.* 1785. II Voll. in 8 mai. — Fontes hiſtoriae Romanae ipſos quidem hic ſcri ptor non conſuluit: tamen utilius opus ejus no bis videtur omnibus praecedentibus. Omnes

enim

[illegible] hiſtoriam Romanam a Romulo uſque ad [illegible]guſtulum ita complexus eſt, ut nec diffuſus [illegible] copioſus, nec aridus aut macilentus eva[illegible]. Utitur enim delectu rerum, plurimis lecto[illegible] accommodato, dijudicat res plerumque [illegible] acie recta; collocat easdem apte; inſi[illegible] ſe legentium animis dictione populari. [illegible] verſio Theotiſca contemnenda, licet haud [illegible] ſatis pura ſit. Item ſcriptor Anglus ſcho[illegible] in gratiam hiſtoriam eandem in compen[illegible] redegit, hac inſcriptione:

The Roman Hiſtory abridged by himſelf; for [illegible] uſe of ſchools. Lond. 1772. 12.

Diſcours critiques ſur l'hiſtoire et le gouverne[illegible] de l'ancienne Rome (tirés de l'Hiſtoire Rom. [illegible] HOOKE), traduits de l'Anglois. à Paris [illegible] 12 mai. Diſcours etc.

[illegible]DERICI EBERHARDI BOYSEN *Abriſs [illegible] Römiſchen Geſchichte von dem Urſprunge ihres [illegible], bis auf den Untergang des abend- und [illegible]ländiſchen Kayſerthums.* Halle 1771. 8 mai. — [illegible] hiſtoriam Romanam ampliore ambitu [illegible] in opere, ſupra Vol. I. P. I. p. 126 a [illegible] deſcripto. Poſtea plagulis tribus epitomen [illegible]iſſimam, repetitioni inſervientem, exhibuit. Boyſen.

[J]OSEPHI D'AQUINO BARRADAS *Hiſtoria da [illegible] Romano* etc. T. I. *Uliſſipone* 1773. 12 mai. — [illegible]ducitur in tomo primo hujus libri Luſitanice [illegible] hiſtoria Romana ab Urbe condita uſ[illegible] Octavianum Auguſtum. Numne conti[illegible] ſecuta ſit, dicere nequimus. Laudatur [illegible] ob delectum rerum ſapientem et ob phi[illegible]phicam easdem tradendi rationem. Barradas.

GOTTFRIED FERDINAND ARNOLD, *Ad[vocat] und Rechnungsrevisor der kaiſerlichen freyen [Reichs]ſtadt Mühlhauſen — Der Römiſche Staat im* Arnold.

Grund-

Grundriſſe, ſeit Erbauung der Stadt bis auf C[...] ſtantin den Groſſen, aus den älteſten Schriftſtell[...] herausgezogen. Langenſalza 1775. 8. — Li[...] ſtatim, dum in publicum prodiret, riſu et c[...] temtu exceptum!

Conſidera-tions etc. *Conſiderations ſur l'origine et les revolutions [...] gouvernement des Romains.* à Paris 1778. II V[...] in 8. — Scriptor anonymus, ingenio et pe[...] cacitate haud vulgari praeditus, lectioneque c[...] morum auctorum ſaeculi noſtri politicorum p[...] be tinctus, qui vero ingenio ſuo divino nim[...] indulget, hiſtoriam Romanam antiquiorem [...] ſecundum opiniones praeconceptas fingit, v[...] rum teſtimonia miſere torquet, prurituque n[...] et inſolita jactandi laborat. Praecipuas op[...] partes hauſiſſe dicitur ex *Denini*, Itali, libro, [...] inſcribitur: *Origine e Progreſſi del Citadino*, [...] mae 1763. Capitibus XXVII auctor omnes [...] publicae Rom. mutationes et fata exponit. M[...] Livium ſequitur, mox Dionyſium huic prae[...] Magna argumentorum pars ex orationibus [...] vianis petitur.

Cf. cenſura hujus operis lectu digniſſima in *Gö[...] gel. Anzeig.* a. 1779. *Zugabe* p. 369-375. 385[...]

Garzia. *Storia della Republica e dell' Impero Romano [...] Opera del fu Relig. Cappucino P. Felice Mari[...] Napoli, oggi Prete ſecolare D.* GASPARE GAR[...] Napoli 1778. XIV Voll. in 8. — Opus d[...] ſum ac nondum abſolutum; progredietur e[...] ſecundum auctoris conſilium usque ad volu[...] viceſimum. Graecos de rebus Romanis ſcri[...] res lubentius, quam Romanos ipſos, ſequi[...] Magnifice de Romanis eorumque inſtitutis [...] tit, hiſtoriamque eorum tanquam perpetuum [...] gum Romanarum commentarium tractat. N[...]

...minus lectoribus minime obſervationibus po-
...s nauſeam creat: viam ſolummodo pangit,
... ipſi facile tales reperire ſeu eruere poſſint.
...ad dictionem et ἀκρίβειαν chronologicam
...storio comparatur.

(M. CAROLI CHRISTOPHORI REICHE) Reiche.
...chte Roms; ein Leſebuch für Kinder von 7
... 15 Jahren. Leipzig 1778. 8. — Liber, fini
...nis ſatis aptus, licet paſſim nimis pueriliter
...tus mendisque typographicis laborans! Chro-
...gia in margine notatur. Finit narratio in
...licae interitu.

Cf. Allgem. teutſ. Bibl. T. XXXVIII. p. 506 ſqq.

IACOBI BADEN, Prof. Eloqu. in Univerſ. Baden.
...ſ. Compendium hiſtoriae Romanae ab
C. ad occaſum imperii occidentalis ad du-
... Eutropii. In uſum ſcholarum. Hafniae
... 8. — Majorem hoc libello ſterili utilita-
...juvenibus praeſtabit lectio Eutropii et Au-
... Victoris.

THOMAE BEVER (D. juris Londinenſis) Hi- Bever.
...of the Polity of the Roman State and of the
Progreſs and Extent of the Roman Laws.
... 1781. 4. Theotiſce cum annotationibus a
... edid. Lipſ. 1787. 8 mai. — Non ſolum
...a jurisprudentiae Romanae ineſt, ſed etiam
...rii Romani. Quapropter ejus etiam hoc
... meminiſſe juvat. Libris quatuor omne
... diſpeſcitur; quorum primus ſiſtit Romam
...regibus; ſecundus Romanam remp. usque
...um Caeſarem; tertius Romam ſub Impe-
...bus usque ad translationem ſedis imperii
...antinopolin; quartus, a Conſtantino M.
... ad inſtaurationem et propagationem juris
...ani per Europam ſaeculo XII. Interpretis
anim-

animadverſiones doctae et copioſae verſione[m]
archetypo praeſtantiorem reddiderunt.

Cf. Götting. gel. Anzeig. a. 1788. p. 489-492.

Erneſti. JOH. HENRICI MARTINI ERNESTI (Pro[f.]
hiſtor. in Gymnaſio acad. Coburgenſi) *Kur[ze]*
Römiſche Geſchichte, vornehmlich für die Jugen[d]
Coburgi 1782. 12. Editio altera emendata et au-
cta *ibid.* 1785. 12: — Succincta, nec tamen ſte-
rili, ratione omnis hiſtoriae Rom. memorabilia a[b]
Urbe condita usque ad Romulum Auguſtulum, i[n]
his plagulis tironibus ſiſtuntur.

Ferguſon. ADAMI FERGUSON (Profeſſoris Ethic[es]
Edinburgenſis) *Hiſtory of the Progreſs and Term[i]-*
nation of the Roman Republic. Illuſtrated with (VI)
Maps. Lond. 1783. III Voll. in 4. *Theotiſce* cu[m]
obſervationibus et additamentis a C. D. B. (i.
CHRIST. DAN. BECKIO, Prof. Lipſ.) *Lipſ.* 178[4]-
1787. III Voll. (quorum tertium duas habet pa[r]-
tes) in 8 mai. Cum tabb. geogr. — Superat Sc[o]-
tus doctiſſimus et acutiſſimus, philoſophiae aeq[ue]
ac hiſtoriae partes feliciſſime agens, omnes ſcri-
ptores recentiores hactenus enumeratos, ſi[ve]
fontium ſtudium, ſive ingenium habitumque, i[n]-
teriora rerum publicarum ſcrutandi, ſive nobile[m]
hiſtorico dignam dictionem conſideres. Res g[e]-
ſtas, maximam vim ad ſtatum civitatis Roman[ae]
politicum conſtituendum et ad Romanorum ind[o]-
lem formandam habentes, ſeu obſervationes u[ti]-
les praebentes, Ferguſonus prae caeteris ſtudioſi[us]
diſquiſivit uberiusque explicuit. Magno igit[ur]
ingenii acumine res ejusmodi ſelegit, linquens, a[ut]
ſummum obiter tangens bella minora, prodigi[a],
oſtenta. Quam etiam ob cauſſam antiquiora rei
tempora — nimium forte — feſtinans luſtrav[it].
Memorabilium rerum ac perſonarum expoſitio a[c]-
cu-

ccaſionem praebuit, examina inſtituendi, ratiō incrementi reip. Romanae dilucidius iſtitur. Quo in negotio vel maxime incla- jus ingenium peritiaque artis hiſtoricae. eteres Polybius fere unus erat, qui facem erit. Cujus fulgorem in altera itineris par- tes, in altera ſuam ipſius facem in eadem ne accendit, et ſic reliquum itineris félici- ivit. Nec neglexit illuſtrationes diverſa- ciſſionum criticarum, civilium et geogra- m. Dictio, ut monuimus, nobilis grata- aliquoties tamen paullo difficilior intellectu iodos, quas nectit, longiores atque imple- Paſſim quoque verboſus videtur hiſtoricus Quibus in locis interpres Theotiſcus in- ac doctus nonnulla ſuperflua abſcidit, que illas impedimentis ſuis liberavit. ris annotationibus Ferguſoni narrationem vit, correxit, quid? quod diſſertatiunculas m adiecit. Sic volumini primo, ſuper fon- hiſtoriae Rom. antiquiſſimae eorumque in- ſecundo, de cauſſis, cur diſſenſiones in rep. m, initio minus noxiae, poſtea tam cruen- fuerint, atque ſuper affinitate et conjunctio- mae crudelitatis cum mollitie immoderatâ. s adeo promiſit continuationem operis Fer- ni, in Caliguſae Imp. tempore deſinentis, bbono, de quo nos infra referemus.

ttiug. gel. Anzeig. a. 1784. p. 891 ſqq. a. 1785. 09 ſqq.

n. teut. Bibl. T. LXII. p. 164 ſqq. T. LXXII. 33 ſqq.

. L.) in Meuſelii hiſt. Litter. a. 1785. T. I. 129-145.

Diſcours etc. *Diſcours et Reflexions critiques ſur l'Hiſtoire et le Gouvernement de l'ancienne Rome. Recueillis et publiés par M.* C. à Paris 1784. III Voll. in 12 mai. — Opus ſimile iſti, quod paullo ante indicavimus, ampliore tamen ambitu. Continet nempe nil aliud, niſi excerpta ex Hookii hiſtoria Romana ſupra recenſita; qua de re inſcriptio operis doloſe ſilet.

Geſchichte etc. *Geſchichte der Römer, zur Erklärung ihrer claſſiſchen Schriftſteller. 1. Theil.* Leipzig 1787. 8. Cum tabula geogr. — Si auctor, nobis ignotus, curam paullo majorem in elaborando adhibuiſſet, liber ejus, tironibus auctores claſſicos lecturis dicatus, fini ſibi propoſito, aptius reſponderet. Procurrit narratio usque ad Sullae dictaturam. Sequetur forte continuatio alio volumine.

Cf. *Götting. gel. Anzeig.* a. 1788. p. 500 ſqq.

CAPU

CAPUT VIII.

SCRIPTORES DE ORIGINE ROMANORUM ET URBIS.

De obſcuritate atque incerta hiſtoriae Romanae antiquiſſimae fide multum inter viros ...tos diſceptatum fuit. En tibi ſcriptores ſu... hac re ſequentes!

JOH. LUDOVICI DE POUILLY *Diſſertation ... l'incertitude de l'Hiſtoire des quatre premiers ... de Rome;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* (1729) T. VI. p. 14 — 29. Epitome hujus ...tationis exſtat in *Mémoires de Trevoux* a. ... Mart. p. 403 412. — Laude dignus au... propterea, quod viam diſputationi ſuper ar... ...o gravi, difficili atque hiſtoriae univerſae ...modato utilive aperuit: caeterum breviter ...dum ac leviter rem ſuam geſſit. de Pouilly.

CLAUDII SALLIER *Diſcours ſur les prémiers ... hiſtoriques des Romains;* ibid. p. 30 — ... — Auctor fidem hiſtoriae Romanae anti...ae argumentis haud contemnendis con... ſtudet. Eandem rem copioſius peregit ...tatione ſequenti: Sallier.

Second Diſcours ſur la certitude de l'hiſtoire des premiers ſiécles de Rome, ou Réflexions gé... ſur un Traité qui ſe trouve parmi les oeu...rales de Plutarque, ſous ce titre: Paralléles ... Grecs et Romains; ibid. p. 52 — 70.

... POUILLY *Nouveaux Eſſais de critique ſur ...té de l'hiſtoire;* ibid. p. 71 — 114. — Au... ſententiam ſuam contra Sallierium tueri ... hic vero illi oppoſuit nova argumenta, ...ripta: de Pouilly.

Sallier. SALLIER *Troiſiéme Diſcours ſur la certitud de l'hiſtoire des quatre prémiers ſiécles de Rome* ibid. p. 115 — 135.

Ejusdem *Reflexions critiques ſur le caractèr des quelques Hiſtoriens Romains;* ibid. p. 135 — 14

deBeaufort. L. D. B. (id eſt LUDOVICUS DE BEAUFORT) *Diſſertation ſur l'incertitude des cinq pr miers ſiécles de l'hiſtoire Romaine.* à Utrecht 17 8. *Edition corrigée et augmentée (avec des medaille* à la Haye 1750. II Voll. in 12. — Acce Francogallus doctiſſimus ſententiae Pouillii, ean que ornat multo majore doctrinae apparatu a que judicio acriore. Nimis tamen rem auxi videtur. Quae vera ſunt in hoc argumento dixerat PERIZONIUS in *Animadverſionibus hiſ ricis* cap. V, ubi obſervat, quinque priora ſaec la hiſtoriae Romanae eſſe incerta. Sed Bea fortius omnem plane fidem illis abrogavit. Hi refutavit eum.

Saxius. CHRISTOPHORUS SAXIUS in Miſcellan Lipſienſibus Novis Vol. I. P. I. p. 40 ſqq. Vol. P. III. p. 400 ſqq. P. IV. p. 620 ſqq. Vol. p. 235 ſqq. et 743 ſqq. Ibi enim legitur: E κρισις φιλολογικη, ſive Stricturae in nuper Franci cujusdam libellum de Incerto Hiſtor Romanorum antiquiſſimae. Docte auctor eleganter adjumenta recenſet, quae hiſtoria pı ſtat philoſophiae et hiſtoriae philoſophia, ac nitatem eorum reprehendit, qui ob philoſoph di ſtudium praepoſterum injurii ſunt in hiſt ae cultum. Exponit veriſimilitudinis hiſtori leges, eisque congruenter de priſcis Roma rum rebus judicat. De monimentis Roma rum et publicis et privatis differit cum c Omnes libri Beaufortiani partes perſcrutatu ad veritatem revocare ſtudet. Sed Beaufort

[illegible] editione reſpondet valde acriter et vehe- [illegible]enter; in hiſtoria quoque ſua Romanae reipu- [illegible]cae, quam ſupra recenſuimus, ſententiam ſu- [illegible] augere et amplificare conatus eſt. Uterque [illegible] ἄμετρον τῆς ἀνθολκῆς debebat fugere, recte [illegible]onente *Geſnero* in praelectionibus in Iſagogen [illegible] erud. univerſ. (T. I. p. 409 ſqq.). Francogal- [illegible] debebat in finibus Perizonii ſe continere: [illegible], quum reſpondebat Saxio, non faciendum [illegible] nimia vehementia et naſo ſatirico; cui ta- [illegible]en Saxius denuo reſpondit non minus vehe- [illegible]enter. Sed hic ab altera parte exceſſit medio- [illegible]itatem, et primam Romanorum hiſtoriam ni- [illegible] certam facere voluit. Merebatur Saxius in [illegible] redigi, ſed non tam acute.

Comes FRANCISCUS ALGAROTTI dubia Algarotti. [illegible] haud vulgaria movit contra fidem hiſtori- [illegible] Romanae antiquiſſimae in *Ragionamenti ſopra [illegible] de' Regni de' Rè di Roma* (Venet. 1746. [illegible] Florent. 1746.), in ſermonem Theotiſcum [illegible] in *Hannöveriſchen Magazin* a. 1772. *Fran-* [illegible] in *Lettres du Comte* D'ALGAROTTI [illegible] etc. à Londres et à Paris 1769. 12 mai. [illegible]arottum, nimium dubitantem et ſyſtemati [illegible]onologico Neutoniano inhaerentem, refellere [illegible] POLIDACRIDE quidam, in *Diſſ. intorno [illegible] cronologia dei Rè di Roma*, inſerta diario: [illegible] *di varia letteratura.* T. VII. p. 1 — 62.

JOH. JACOBI RAMBACH Diſp. de hiſtoria Rambach. [illegible], magnam partem incerta et impedita. [illegible]*burgi* 1773. 4. — Breviter quidem, ſed [illegible] ac dilucide, quae contra fidem hiſto- [illegible] diſputari poſſint, expoſita ſunt. Li- [illegible] Dionyſium alioſve ex Annalibus maximis [illegible], negatur. Duplices hiſtoriae Rom. ve- [illegible] fontes ſtatuuntur, antiquiſſima nimi-

 rum

rum rerum Romanarum monimenta, qual
erant annales iſti maximi, Faſti, Leges, SCta, l
bri cenſuales, foederum pacisque tabulae, inſcı
ptiones, acta S. P. Q. R. magiſtratuum edict
narrationes de rebus bellicis diligenter conſign
tae et ad Senatum perſcriptae etc. atque vet
ſtiſſimi Latii hiſtorici.

Beck. C. D. B. (i. e. CHRISTIANUS DANI
BECKIUS) *über die Quellen der älteſten römiſch
Geſchichte und über ihren Werth;* praefixa
haec diſſertatio, docte aeque ac ingenioſe ſc
pta, ejusdem Beckii interpretationi Theotiſc
hiſtoriae Romanae Ferguſonianae, ſupra lauc
tae, T. I. p. IX — XXVIII. Poſt enumeratione
fontium hiſtoriae Rom. antiquiſſimae et poſt d
quiſitionem quaeſtionis: numne hiſtorici R
mani iisdem uſi fuerint? auctor contendit, pr
cipua hiſtoriae iſtius capita vera fideque dig
videri.

* * *

Riccobonus. RICCOBONI Fragmenta hiſtoricorum ve
rum Romanorum, ſupra Vol. I. P. II. p. 4. et
hac parte cap. VII. ſect. I. commemorata.

Origo gentis Romanae, a Jano et Satu
conditoribus, per ſuccedentes ſibimet reges,
que ad conſulatum decimum Conſtantii, dig
ex variis auctoribus (auctore, ut nonnulli c
Victor. dunt, SEXTO AURELIO VICTORE). Cf.
pra cap. VIII. ſect. II.

Ferrari. OCTAVIANI FERRARII *Mediolanenſis, I
loſophi, Medici et in Lyceo Patavino Profeſſ*
(† 1682.) de origine Romanorum liber. *Me
lani* 16 . . *). 8. Et in Graevii Theſauro A
ti

*) Bauerus quidem in Bibliothecae librorum rar. Su

...q. Rom. T. I. p. (1) — (31). — Libellum
...ctor, morte praeventus, abſolvere non potuit.
...em igitur impoſuit BARTHOLOMAEUS CA-
...I, ICtus Mediolanenſis, qui ad Trojanos Ro-
...norum refert originem, quod etiam ex ipſis
...rarii verbis anterioribus haud obſcure con-
...itur. Graevius in praefatione nonnullas ca-
...gationes in hoc opuſculum expromſit.

DAN. HEINSII Oratio de prima Romano- Heinſius.
...m aetate et prima ejus populi virtute. *Lugd.*
...t. 1614. 4. Et inter *ejus* Oratt. (*Lugd. Bat.*
...27. 8.) p. 159 ſqq.

HUBERTI GOLTZII de origine et ſtatu po- Goltz.
...i Romani magiſtratuumque apud Romanos
...s et mutationibus; cum *ejusd.* Faſtis Magi-
...t. et triumph. Roman. (*Antverp.* 1617. fol.)
p. 159 ſqq.

ANDREAE CIRINO (Sacerdotis Meſſanenſis Cirino.
...1664) Antiquarum lectionum de urbe Roma
...que rege Romulo liber ſingularis. *Panormi.*
...5. fol. Et in *J. A. de Sallengre* Theſ. Ant.
... T. II. p. 1 ſqq. — Liber LIX capitibus
...itur, quorum decem prioribus de urbe
...a, de ejus nomine et Deo tutelari agitur;
...cur Roma κατ' ἐξοχὴν urbs dicta ſit? et an
...as unquam in Italiam ingreſſus fuerit? an
Romae nomen dederit? quam figuram urbs
...a habuerit? diſquiritur. Praeterea Romu-
...i Remi parentum ſeries a Troja exſtructa
...ſine niſu evolvitur, et Romuli in primis

 fra-

Vol. II. p. 76. annum 1607. poſuit: ſed minime hic
...merus locum habere poteſt, cum Ferrarius ipſe eo-
...dem anno natus fuerit. Nullibi de editione principe
...quam invenire licet, ne apud Graevium qui-
...dem; rariſſimis igitur libris accenſenda videtur.

ſratrisque Remi vita et res geſtae aliquanto co piosius enarrantur. Etiamſi in hoc opere multa occurrunt, quae eruditionem auctoris teſtantur nihilo minus, quod nec ipſe *Sallengre* in edition ſua inficiari poteſt, nonnulla ſine ordine hinc e illinc diſperſa inveniuntur, et aliquoties absqu omni cauſſa repeti ſolent. Hinc auctorem mor te opinione citius abreptum ultimam huic libr manum admovere haud potuiſſe, facile credide rimus, quamobrem, ſi quid recte conlicitu Graevius ſeçus ac ante conſtituerat, hunc librur in Theſauro ſuo forte de induſtria omiſit, quan vis Sallengre aliam ea de re foveat ſententian et libri raritatem eum ab hoc propoſito det nuiſſe opinetur.

Hugo. JACOBI HUGONIS, *Canonici*, *Theologi* B *gae Inſulenſis*, Vera hiſtoria Romana, ſeu Orig Latii vel Italiae, ac Romanae urbis, e tenebr longae vetuſtatis in lucem producta, *Liber* p *mus*, qui primordia Europae, ac Latii primae Annales demonſtrat atque Urbis conditae. R *mae* 1655. 4. — Plures libri non fuerunt ſec ti: nec mirum; nugas enim potius auctor ej ſcripſit, quam hiſtoriam. Primum quidem va et veterum et recentiorum congeſſit teſtimon quibus diſſenſum de urbis Romae origine, Romam ante Romam conditam probet. P haec omnia, quae de Trojae everſione ceci Homerus, ad duplex Hieroſolymitanum exci um, alterum ſub Nebucadnezare factum, alter ſub Tito, cogit, quaſi utrumque poëta prae giens viderit. Sub Iliade Chriſti vitam, res g ſtas et mortem contineri ait, Romulum et R mum eſſe Petrum et Paullum: ſub Aeneae Italiam adventu nihil aliud notari, quam Pe adventum in urbem Romam. Homerum quoq

M

...hamedissimum, multa ſchiſmata, ſectas et reli-...is Chriſtianae corruptelas praevidiſſe; ſub ...rpyiis Batavos, quaſi eccleſiaſticorum bono-...m raptores intendiſſe; ſub Lotophagis Luthe-...nos, immo Lutherum et Melanchthonem ad ...um ab Homero depictos contendit, et quae ...ae ſunt ſimiles, refutatione quidem minime ...ae, attamen exploſae ab EBERHARDO RU-...LPHO ROTH in Diſſ. de bello Trojano, ſu-...ra Voll. II. P. I. p. 83 commemorata.

C. GOETZII *Merkwürd. der Bibl. zu Dresden* T. III. p. 279 ſq.

BURCARDI GOTTH. STRUVII Obſervatio ...origine Romana, et de ſcriptoribus de eadem ...rum; in *Obſervatt. Halenſ.* (Hal. 1701. 8.) ... III. p. 58 — 73. — Communis ſententia de ...manorum origine reprobatur propter incertas ...rum narrationes. Concedit quidem Stru-...s, Trojanos adventaſſe in Italiam ibique ſe-... poſuiſſe, forſan etiam Romanis rebus origi-...m dediſſe, ſed nec fuiſſe Aeneam cum ſo-...nec ex Ilii excidio profugis: ſed ignobilio-...ris homines putat, quos ut pro more ce-...iores redderent, eorum poſteri talia affinxe-..., quae in epulis et ſolennibus communi ap-...ſu celebrarentur. Struve.

LAURENTII BEGERI Origines Romano-... nummis illuſtratae; *in limine Flori a Begero* ... (Colon. March. 1704. fol.) p. 1 — 13. Beger.

BARTH. CHRIST. RICHARDI Diſſ. de Ro-...a ante Romulum condita. *Jenae* 1706. 4. Richard.

...ERHARDI REUSCHII Exercitatio de rei-...ae Romanae ortu ſub Aenea. *Altorf.* ...11. 4. Reuſchius.

d'Amato. ELIAE D'AMATO (D. Theol. et Monac Carmelitae in Calabria † 1747.) *Erudizioni ri ſleſſive ſulla prima edificatione di Roma;* in ejuſ dem *Lettere erudite* etc. (Genua 1714. 4.) P. p. 194 — 203.

Granara. JOH. STEPHANI GRANARA, *C. R. Miniſtr degli Infermi, dell' Antichità ed origine di Rom Diſſertazione iſtorica. Opera che ſerve d'Introd zione a qualunque Iſtoria, laquale tratti dell' ant ca Roma.* In Venezia 1734. 4. Alph. 5 plag 4 mai. Cum 8 figg. aen. — In copioſa ha commentatione auctor ſub examen vocat et con tra aliter ſentientes defendit, receptam commun fere eruditorum ſuffragio opinionem de Roma fundatione per Romulum, eamque magno cu argumentorum apparatu in utramque parten XLIII capitibus diſcutit. Inter alia aſſerere ſt det, aliam Romam, ab eaque, quam Romul fundaſſe perhibetur, diverſam, non exſtiti Ea, quae tam ratione Albae et Albanorum d minii in Latio narrantur, quam Aeneae adve tum in Italiam, ut vera ſibi concedi poſtul Scriptores Cicerone vetuſtiores fide dignos e ſuaque ex antiquiſſimis monimentis collegiſ et ad ſententiam ſuam ſtabiliendam recte alleg ri, probat. Ariſtotelis auctoritatem, quae fundationem Romae Graecis tribuendam a ducitur, nullius momenti eſſe, monſtrat. Se tentiae Gronovii, originem Romae ad Diocle Deparetium referentis, alia argumenta opp nit, ac fabulas quasdam, hiſtoriae Romuli a mixtas, ſibi non obſtare, reſpondet. Pelasg a Tyrrhenis diverſos eſſe, quibus rationibu et num recte, aſſeratur, exponit, et, antiq Pelasgos a Phalego nomen quidem, ſed n originem omnes traxiſſe, cenſet. Declarat poſt

q

ſu Roma ab antiquis civitas Tyrrhena
, et Pelasgos Phalegianos cum Aborigi-
uidem eosdem, illorumque linguam cum
na affinem eſſe, neque tamen originem
i Romae Pelasgicam inde probari, con-
immiſcentur plura, quibus hic non erat
v. c. diſquiſitio de prima origine nominis
rum et Hellenum, de multiplici lingua-
t characterum diverſitate, de harmonia
Graecae antiquae et Italicae ſeu Latinae,
acteribus ſcribendi antiquis ante diluvium
tum. Conſiderat etiam argumentum, ex
ca et ſplendida cloacarum fabrica de-
m, ex qua, Romae tam brevi tempore
natam exſtructionem minus probabilem
bjectum ei fuerat. Antiquorum numo-
quibus novum contra ipſum argumen-
nebatur, originem atque aetatem dijudi-
ntentiamque de monetis in Italiam Nu-
num tempore introductis propugnat.

na Acta Erud. a. 1738. p. 15 ſqq.

IN. WOLLEB Diſquiſitio hiſtorica de cauſ- Wolleb.
ime antecedentibus Romae fundationem.
737. 4. Et in *Tempe Helvet.* T. III. Sect.
54 — 480.

OBI PERIZONII Diff. de republica Ro- Perizonius.
quae eſt de primis antiquarum gentium
; inter *ejusd.* Diſſertatt. ſeptem (*Lugd. Bat.*
.) p. 621 — 678.

idem Diſſ. de republica Romana, quae
hiſtoria Romuli et Romanae urbis origi-
d. p. 679 — 715. Primae editiones ha-
ſſertationum nos fugiunt; nec collectio-
am hucusque inſpicere licuit.

LUDO-

Boivin. LUDOVICI BOIVIN *Diſſ. ſur l'Epoque Rome, ſelon Denys d'Halicarnaſſe*, ſupra, ubi Dionyſio Halic. actum, commemorata.

van der Mülen. GUILIELMI VAN DER MUELEN, *Domini Oudbrouckhuyſen etc.* Diſſertatio de ortu et inte tu imperii Romani. Accedit Diſſertatio de ſa ctitate ſummi imperii civilis. Editio ſecun plurimis mendis purgata, et indice aucta. *Ultr jecti* 1738. 8. — Scopus prioris, de qua hic ſe mo, diſſertationis eſt, docere, ea, quae olim i perio Romano propria fuerunt, imperio Germ nico non competere. Quam ob cauſſam prin reipublicae Rom. conſtitutio ſiſtitur et ex minatur.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1740. p. 79 - 83.

de Münchhauſen. CAR. WILHELMI ERNESTI DE MUENC HAUSEN, *Equitis Thuringiae*, Commentatio originibus Romanorum; poſt obitum beatiſſi auctoris fato exſtincti praematuro ex ſche Mſptis ejus edita, cum praefatione *Ludovici Ma tini Kahlii*, D. et Prof. Publ. Ord. *Götting* 1744. 4. — Hanc commentationem aucto morte abruptam fuiſſe, tantó magis eſt dole dum, quoniam conſilia conferebat cum Geſn ro, praeceptore ſuo. Commentarium comp nere voluit in Ryckii diſſertationem de prim Italiae colonis et Aeneae adventu in Italia Examinantur inter alia, quae in hiſtoria univer pro certo et incerto habenda ſint, et qui a ſc ptoribus vetuſtis Aborigines ſ. αὐτόχθονοι dica tur. Poſtremo in origines populorum, qui Di nyſio Halic. teſte Italiam incoluerint, i quiritur.

SIMO

SIMONIS PELLOUTIER *Diſſertation ſur l'o-*
...ne des Romains; in *Hiſt. de l'Acad. Roy. des*
...nces de Berlin (1753. 4.) T. VII. p. 103—
... Originem Romanorum Graecam eſſe au-
...r probare ſtudet ex moribus variis, ex Deo-
...n cultu, ex lingua. Ipſius urbis nomen Grae-
...n eſſe contendit, quia Solinus Ῥώμην *Valen-*
...s interpretetur etc. Pelloutier.

CASTILHON *Recherches ſur le fondateur de*
...e et le caractère des premiers Romains; in
...mier Recueil philoſophique et litter. de la Socié-
... typogr. de Bouillon (à Bouillon 1769. 12.) Caſtilhon.

CAPUT

CAPUT IX.

SCRIPTORES DE HISTORIA ROMANORUM SUB REGIBUS.

Hojus. ANDREAE HOII (*Profeſſoris Graecae linguae, eloquentiae et hiſtoriarum Bethunenſis*) Syntagma de ſeptem Romanorum regibus eorumque rebus geſtis, obſervata temporum ratione; acceſſit *ejusd.* Hiſtoriae univerſae, ſacrae et profanae (*Duaci* 1629. fol.) p. 26 — 34.

Neuhuſius. EDONIS NEUHUSII (*Rectoris Gymnaſii Leovardienſis* † 1638.) Infantia imperii Romani ſub ſeptem Regibus. Acceſſerunt Manes Naſſovii et praefatio in victorias Belgicas. Ex editione *Reineri Neuhuſii. Amſtelod.* 1657. 12.

Boxhorn. MARCI ZUERII BOXHORNII de Romanorum imperio (*potiſſimum ſub regibus et Conſulibus usque ad tempora Tiberii*) diſſertationes politicae; acceſſerunt *ejusd.* Emblematibus politicis (*Amſtel.* 1651. 12.) p. 137 — 432. Easdem cum obſervationibus ſuis recudi curavit JOH. SCHMIDELIUS. *Jenae* 1664. 12.

Boecler. JOH. HENRICI BOECLERI Diſſ. de Roma ſub ſeptem Regibus, repetita ex Livio et Dionyſio Halicarnaſſenſi potiſſimum; inter *ejusd.* Diſſertatt. acadd. (*Argent.* 1712. 4.) T. II. p. 466 — 511. Primum prodiit *Argent.* 1666. 4. — Singuli reges eorumque res geſtae docte percenſentur.

Algarotti. Comitis FRANCISCI ALGAROTTI († 1764.) *Ragionamento ſopra la durata de' regni de Rè di Roma.* In Venezia 1746. 12. In Firenze 1746. 8. — Capite ſuperiore jam monuimus, auctorem ſyſtemati chronologico Neutoniano nimium inhaerere. Quum enim vulgo in unamquamque hominis generationem triginta anni computentur,

r, Neutonus vero non niſi octodecim, aut viti ad ſummum, admitteret; id in hiſtoria Rem Rom. etiam obtinere, Algarottus demonſtrare conatur. Romulus v. c. annos XXXVII vulgo hibetur regnaſſe: at Noſter, anno regni XVII XVIII deceſſiſſe ſtatuit, ideo, quod ultimum s bellum, cum Vejentibus geſtum, in annum II non poſſit non incidere, bellicoſus autem et inquietus per annos relliquos XXI pacem n vicinis, neque iis valde manſuetis, neque nai Romae benevolis, coluiſſe minime cenſens it. Vejentes autem Fidenas repetebant, quam urbem Romulus abſtulerat ante bellum Cameum, quod bellum Plutarchus ad annum regni uli decimum ſextum refert. Diu autem per- e Vejentes aequo animo ſuae urbis jacturam, ibile non eſt, ſed ideo potius ſtatim a confe- bello Camerino Romulum, i. e. anno XVII C. aggreſſos fuiſſe. Etiam hoc urget, quod nes hiſtorici Romulum dicant admodum juve- n inſtituiſſe et peregiſſe res maximas, fundaſſe m, purgaſſe terram a latronibus, bella geſſiſſe m vicinis et pacem pepigiſſe; quae omnia in leſcentem aetatem non cadant. Et ſic in relirum regum regna auctor dubia movet.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1749. p. 283-288.

✤ ✤ ✤

PLUTARCHI Vita Romuli; inter *ejus* Vitas Plutarchus. rallelas.

de la CURNE DE STE. PALAYE *Remarques ſur* de Ste. Pa-*Vie de Romulus;* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* laye. VII. p. 114 — 127. Sunt obſervationes in archi vitam Romuli.

VIR-

Malvezzi. VIRGILII MALVEZZI (Marchionis Bononienſis † 1654.) *Romulo, di nuovo riſtompato e corretto.* In Venet. 1635. 12. In Geneva 1647. Latine hoc titulo: *Tyrannus in vita Romuli repraſentatus* Lugd. Bat. 1636. 12. Et in *ejusdem* Operibus hiſtoricis et politicis Italice ſcriptis, quae e Belgice proſtant *Amſterd.* 1680. II Voll. in 8. — Multa vere dicta, multa argute, nonnulla et iam falſo.

Rango. CONRADI TIBURTII RANGONIS (*D. Prof. Grypswaldenſis* † 1702.) Vita Romuli. *Francof.* 1661. 4.

Wegner. GODOFREDI WEGNERI (*D. et Prof. Theo Regiomontani* † 1709.) Diſſ. hiſtorico - politica de Romulo, Rege Romanorum primo, imperiique conditore. *Regiom.* 1668. 4.

Gronovius. JACOBI GRONOVII Oratio de origine Romuli. *Lugd. Bat.* 1684. 8. Et inter *J. E. Kapp.* Oratt. ſeléct. clariſſ. viror. (*Lipſ.* 1722. 8.) p. 572 612. — Auctor, aut Romulum plane inter homines non exſtitiſſe, aut origine ſaltem non fuiſſe Albana, quin immo eam plane in transmarinis regionibus quaerendam eſſe, mire contendit.

Börner. CHRIST. FRID. BOERNERI Diſſ. de Romuli cognomento clarisque Quirinis. *Lipſ.* 1709. 4.

Gladov. FRIDERICI GLADOV *Lebensbeſchreibung d erſten Römiſchen Königs Romuli, aus den beſten Sc benten glaubwürdig zuſammen getragen, und durc gehends mit auserleſenen politiſchen und moraliſch Anmerkungen erläutert; nebſt einem Anhange vo Romuli Temperament, nach den Lehr-Sätzen Herr Geh. Raths Thomaſii.* Halle Magdeb. 1718. 8. — Liber non prorſus reiciendus. Auctor enim no ſolum Romuli facta ex fontibus hauſit, ſed etiam qu

que dubia viderentur, examinavit. Multa vero ...que perperam alienoque loco dixit. Obſer...tiones politicas et ethicas partim a Malvezzio ...tuavit, partim ipſe excogitavit. Appendix de ...muli indole corporis inter chartas auctoris, qua, ...rte praeventus, ipſe editionem curare haud po...rat, reperiri nequivit; facile etiam eadem carere ...ſemus: tamen anonymus quidam eam ela...boravit atque adiecit.

GEORGII CHRISTIANI GEBAUERI Ro...s, obſervationibus varii generis illuſtratus. ... 1719. 4. Et in *ejusd.* Exercitatt. acadd. va...rg. (*Erford.* 1776. 4.) Vol. I. p. 1 — 28. — ...te et eleganter, ut omnia Gebaueriana, haec ...tatio elaborata primum ſiſtit praefationem, ...a de diſcrimine ſcriptorum Latinorum et ...corum in enarrandis Romuli rebus geſtis agi... Caput tractationis ipſius primum inquirit in ...uli originem. Opiniones dubiave Cluverii, ...i et praecipue Gronovii circa hanc rem exa...ntur ac ſolvuntur. Capite ſecundo Romuli ...a enumerantur atque dijudicantur, v. c. Sabi...rum raptus, quem excuſari poſſe Gebauerus .... Capite tertio exponuntur inſtituta et le... Romuli. Nonnulla auctor ſupplevit in prae...e ad diſſ. de Numa Pompilio. Gebauer.

DANIELIS MUELLERI Diſquiſitio, utrum ...us a fratre Romulo ſit interfectus. *Chemnicii* ...a fol. Müller.

✣ ✣ ✣

PLUTARCHI Vita Numae Pompilii; inter *ejus* Parallelas. Plutarchus.

Arnold. JOH. GERHARDI ARNOLDI Diſſ. hiſtorico-politica de Numa Pompilio, ſecundo Romanorum rege. *Durlaci* 1670. 4.

Gebauer. GEORG. CHRIST. GEBAUERI Numa Pompilius, obſervationibus varii generis illuſtratus, diſſertatione academica. *Lipſ.* 1719. 4. Et inter *ejusd.* Exercitatt. acadd. Vol. I. p. 29 — 52. — Eadem ratione, qua Romuli facta, illuſtrantu Numae, ejus ſucceſſoris. Caput primum inſcribi tur: Numa *philoſophus*, ubi conſideratur ejus ſa pientia, quam Pythagoricam fuiſſe negat auctor et aſtronomiae ſtudium. Caput ſecundum ſiſt Numam *regem*, qua ratione nempe Numa rex fa ctus fuerit, quomodo cultum Romuli ordinaver atque Celeres exauctoraverit. Recenſentur poſt ea ejus inſtituta ſacra. Capite tertio Numa *legi lator* exhibetur.

Joecher. CHRISTI. GOTTL. JOECHERI D. de libr Numae Pompilii combuſtis. *Lipſ.* 1755. 4.

Meyer. JACOBI MEYERI Delineatio vitae geſtorun que Numae Pompilii. *Baſil.* 1765. 8.

de Florian. . . . . DE FLORIAN, *Capitaine de Dragons Gentilhomme du Duc de Penthievre, de l'Acad. de M drid etc. Numa Pompilius, ſecond Roi de Rome;* Paris 1786. 8. ibid. 1787. II Voll. in 8. Cu figg. aen. — Eſt carmen epicum, ad modu Telemaci Feneloniani, de quo regina Galliarun *En liſant Numa, il m'a ſemblé que je mangeais de ſoupe ou lait.*

❖ ❖ ❖

Gebauer. GEORG. CHRISTI. GEBAUERI Tullus H ſtilius, obſervationibus varii generis illuſtrat *Lipſ.* 1720. 4. Et inter *ejus* Exercitatt. aca Vol. I. p. 53 — 78. — Segmentis XXII fa hu

...us regis illuſtria eadem ratione, qua diximus, ...tor perſequitur. Praeter alia diſquirit, quo ju-re certamen Horatiorum et Curiatiorum ſuſce-ptum fuerit.

* * *

VIRGILII MALVEZZI *Tarquinio Superbo.* Venetia 1635. 12. Et in ejusd. opp. polit. ... *Latine* hac inſcriptione: *Tyrannus in vita Tarquinii Superbi repraeſentatus.* Lugd. Bat. 1636. 12. Cf. ſupra ejusdem auctoris Romulus. Malvezzi.

Conjectures ſur le pere et la mere de Tarquin Superbe par M. D. P. F. in *Mercure de France* 1739. Mart. p. 458 — 463. Conjectu-res etc.

JOH. GODOFREDI HAUPTMANN (*Directo-... Gerani* † 1782.) Diſſ. de Tarquinii ... virtutibus politicis; in *Actis Societ. La-...*. T. IV. p. 226 ſqq. Haupt-mann.

P 2 CAPUT

CAPUT X.

SCRIPTORES DE HISTORIA REIPUBLICAE ROMANAE SUB CONSULIBUS ET TRIUMVIRIS USQUE AD AUGUSTUM IMPERATOREM.

Faſti Conſ. Primum hujus capitis locum occupent Faſ conſulares eorumque editiones, qui apprim ad hanc hiſtoriae Romanae periodum illuſtrai dam faciunt. Faſti igitur iſti apud Romanc erant magiſtratuum libri, in quos a ſcribis publ cis magiſtratuum annorum nomina referebantu Eorundem uſus fuit antiquiſſimus, ſiquidem ill aliquoties citavit Livius v. c. L. IV. cap. VI atque alias, eosque linteosque in aede Moneta repoſitos ſcribit L. IV. cap. XX et L. X. ca XXXVIII. Diſtincti erant ab *Annalibus*, qui v *publici* erant curae Pontificis Maximi commiſſ qui tamen non divulgabantur, vel *privatoru* qui citantur a Livio L. XXX. cap. VI. et L. XL cap. XI. Anno poſt Chr. nat. 1547 cura ſumtibus Alexandri Farneſii Cardinalis rude quaedam egeſta Romae, quae continebant m nimenta marmorea magiſtratuum triumphorui que ab Urbe condita ad tempora Auguſti, qu quia in palatio Capitolino repoſita, exinde di FASTI CAPITOLINI. Horum auctorem Pa vinius in praefatione facit VERRIUM FLACCU nobilem Grammaticum, contradicente tan Voſſio in Tractatu de Hiſtoricis Latinis L cap. II. Locus enim e Suetonii libello de il ſtribus Grammaticis cap. 17, quem Panvin pro ſe citat, contra ejus ſententiam potius gnat. Pighius Pomponio Attico eos adſcri ſed incertum eſſe auctorem innuit Voſſius I

Id

…em vero contendit auctorem, quisquis ille de-
…m ſit, potiſſimum Attici libros ſecutum fuiſ-
… cum nemo accuratius digeſſerit Romanos
…ſules, magiſtratus, triumphos; ut ex Cornelio
…pote atque Cicerone colligitur. Prodierunt
…um Farneſii modo memorati cura per *Barth.*
… Romae 1549. 8. ita, ut lacunae exem-
… authentici, quas vetuſtas fecerat, explerentur
… quidem, ſed litteris, figura et colore diver-
… ut diſcerni ſupplementa ab antiquis et genui-
… poſſent. Id inſtitutum deſeruere editores ſe-
…ntes, *Franciſcus Robortellus* Venet. 1555. 4,
Onuphrius Panvinius, qui vulgavit in appen-
… ſuorum faſtorum *Venet.* 1555. fol. qui repe-
… ſunt *Heidelbergae* 1588. fol. Occurrunt etiam
… Gruterum Inſcript. p. CCLXXXIX ſqq. at-
… in Tomo ſecundo Annalium *Stephani Vi-*
…*ii Pighii*, ab *Andrea Schotto* ſuppletorum et
…ratorum, et in Theſauro Antiqq. Rom.
…aeviano T. XI.

Ipſorum ac verorum Faſtorum Verrianorum
…menta noſtro tempore Praeneſte, ubi Ver-
… vixerat, eruta, in aes inciſa atque illuſtrata
… hac epigraphe: *Faſtorum anni Romani a*
…rrio Flacco ordinatorum reliquiae ex marmorea-
… tabularum fragmentis Praeneſte nuper effoſſis
…atae et illuſtratae: accedunt Verrii Flacci ope-
… fragmenta omnia, quae exſtant, ac Faſti Ro-
… ſingulorum menſium ex hactenus repertis ca-
…niis marmoreis inter ſe conlatis expreſſi, cura
…udio P. F. F. (FOGGINI, Cuſtodis bibliothe-
… Vaticanae). *Romae* 1779. fol. Non ſolum fe-
… ſacrificia, feriae aliaque ad cultum divinum
…nentia in his faſtis indicantur, ſed etiam
… nonnullae civiles memoratu dignae, praeci-
… e temporibus Julii Caeſaris, Auguſti ac

 Tibe-

Tiberii. Quibus editor ſcite uſus eſt ad vari emendanda in chronologia Romana.

Quum igitur Faſti Capitolini et Verriar temporum injuria perfecti ſeu integri non eſſen alii in iisdem ex ſcriptoribus antiquis ſupplendi atque ad ſequiora tempora producendis deſuda

Sigonius. runt. Initium fecit CAROLUS SIGONIUS dum in lucem ederet Faſtos hac inſcriptior ornatos: *Faſti Conſulares ac Triumphi, a Romu ad Tiberium Caeſarem, commentariis illuſtra* Mutinae 1550. fol. (quae editio princeps eſt r riſſima), *Venet.* 1556. fol. *Baſil.* 1559. fol. Int hiſtoriae Romanae ſcriptores, quos Henr. Ste phanus publicavit (1568. 8.) Vol. I. Item int ſcriptores hiſt. Rom. a Sylburgio *Francof.* 158 fol. editos T. I. Poſtea *Hanoviae* 1609. fol. In Operum Sigonii editione Mediolanenſi, a Ph Argelato, ſplendide a. 1732. fol. procurata, To mo I; ubi Sigonii commentarius comparet, JOSEPHO MARIA STAMPA, Cler. Reg. Ser annotationibus illuſtratus, atque ab Auguſti ob tu ad imperium Diocletiani et Maximiani, und occidentalis imperii Rom. libros idem Sigoni exorditur, productus.

Cum autem Livii chronologiam ex Faſ Capitolinis emendare vellet Sigonius, cont hunc ſcripſit FRANC. ROBORTELLUS — v doctus ſane, ſed invidiae ſtimulis nimium qua tum agitatus, qui ferre non poſſet, ſucceſſore ſuum, juvenem hominem, ſibi veterano nc tantum linguae et eloquentiae Latinae, ſed etia maturi judicii, gloria vulgo praeferri — in tr ctatu *de convenientia ſupputationis Livianae* cu *Faſtis Capitolinis*, qui inter alia ejus prodiit *P tavii* 1557. fol. et Livio ſubjectus eſt *Franc* 1568. fol. Quo et Livium et Dionyſium

Faſt

…ſtos Conſulares inter ſe, quantum ad ſupputa-
…onem, convenire, probare contendit. Reſpon-
…t tamen Sigonius *Emendationum libris duobus*,
…bus ſe contra injurioſas Robortelli contradi-
…ones defendit; in quorum primo Livianam
et Capitolinam ſupputationem diſcrepare demon-
…at, et quasdam ſcriptorum veterum emenda-
…nes a Robortello reprehenſas defendere inſti-
…it: altero contra eundem de nominibus Ro-
…norum diſputat. Inſerti quoque ſunt ſeptimo
…mo Livii Drakenborchiani.

Secutus eſt ONUPHRIUS PANVINIUS, de Panvinius.
… iam paullo ante dictum. Liber vero ejus
… inſcribitur: *Faſti et Triumphi Romanorum, a
…lo rege usque ad Carolum V, ſive epitome Re-
…m Conſulum, Dictatorum, Magiſtrorum equitum,
Tribunorum militum conſulari poteſtate, Cenſorum,
…ratorum et aliorum magiſtratuum Romanorum,
…ionibus Impp. orientalium et occidentalium ex
…ſimis numiſmatibus delineatis, ex Muſeo Jaco-
…radae.* Venet. 1557. fol. Deinde cum eru-
…mis commentariis *Heidelbergae* 1588. fol. at-
… hi commentarii majoris, quam Sigonii la-
…es aeſtimantur. Nec contemnendi ſunt.

HUBERTI GOLTZII Faſti Magiſtratuum et Goltzius.
…mphorum Romanorum ab Urbe condita ad
…ſti obitum, ex antiquis numiſmatum et
…morum monimentis. Item Catalogus Con-
…m poſt obitum Auguſti usque ad Juſtinia-
…m. *Brugis Flandr.* 1566. fol. *Antwerp.* 1617. fol.

STEPHANUS VINANDUS PIGHIUS, Bel- Pighius.
… Canonicus Eccleſiae S. Victoris in ducatu
…enſi, Hiſtoricus et Archaeologus inſignis
…04), de quo nos paullo ante, ex Capitoli-
… faſtorum fragmentis, a ſe in ordinem reda-
… atque reſtitutis, duplices compoſuit faſtos,

 Magi-

Magiſtratuum Romanorum ab U. C. ad tempora Veſpaſiani, et Triumphorum, qui ſecundo annalium Pighianorum tomo praemiſſi exſtant *Antverp.* 1615. fol. obſtetricante *Andrea Schotto.* (Prima editio, quae *ibid.* 1599. fol. prodiit, Schottianae longe poſtponenda). Immo ejusdem Pighii Annalium libri XVIII Commentarii inſtar ſunt in Faſtos, qui reliquis et plenior, licet etiam in chronologiae ratione non ſemper fuerit accuratus.

Bucholzer. ABRAHAMI BUCHOLCERI (*Schoenavienſis Saxonis, Theologi Lutherani et Chronologi* († 1584.) Catalogus Conſulum Romanorum. Gorlicii 1590. 4. *Heidelbergae* 1598. 8. — Monſtrat auctor continuam annorum ſeriem, ab ejectis ex urbe Roma regibus usque ad mortem Ciceronis, cujus tempore Conſulum auctoritas et potentia, ad Imperatores delata, deſiit, et Conſules tantummodo honorarios creari coeptum eſt. *Godefridus*, auctoris filius, poſt fata parentis, ejusdem juſſu, catalogum edidit, ac praefationem addidit, in qua eruditum auctoris colloquium de modo ſtudii chronologici tractandi recenſetur.

Beuther. MICHAELIS BEUTHERI (*Caroloſtadienſis Franci, ICti, Aſtrologi, Philologi* et *Hiſtorici, mox Palatini, mox Argentoratenſis* † 1587.) Faſtorum antiquitatis Romanae opus abſolutum, in quo omnis generis ſacrificationes, inaugurationes, conſecrationes, dedicationes, electiones, ludi ſive ſpectacula, clades item, victoriae, triumphi, coloniae ductae, aliaeque res memorabiles, ab Urbe condita usque ad emendationem Calendarii Juliani conſignatae reperiuntur, continuatum et editum per JOH. MICH. BEUTHERUM (Michaelis filium) *Spirae* 1600. 4. Libris mediocribus accenſetur.

JOH

JOH. CUSPINIANI, *Viri clariſſimi, Divi quondam Maximiliani Imperatoris a conſiliis, et oratoris* (– 1529) de Conſulibus Romanorum commenta[ri]i ex optimis vetuſtiſſimisque auctoribus collecti. [P]raefertur his commentariis Sexti Rufi, viri con[sul]aris, Rerum geſtarum Pop. Rom. deque acceſ[si]one Imperii epitome, cum ejusdem *Cuſpiniani* [er]uditiſſimis ſcholiis. Magni Aurelii Caſſiodori, [Se]natoris, chronicon, ſive de Conſulibus Roma[no]rum Libellus, paſſim *Cuſpiniani* commentariis [ins]ertus. *Nicolai Gerbelii* in eosdem commenta[rio]s praefatio, in qua de chronographis, de eorum [dis]cordia, deque hujus operis maxima utilitate. [F]*rancof. ad Moen.* 1601. fol. — Hac ratione [ter]tia operum omnium Cuſpiniani pars inſcri[bi]tur, cujus titulus ſatis luculenter, quae in libro [co]ntineantur, docet. Omnium inter opera, quae [Cu]ſpinianus ſcripſit, primum eſt, ſaepius ab eo [ad] examen vocatum, ideoque ab eruditis pluris, [qu]am alia Cuſpiniana, aeſtimatur. Prima vice [cu]m opuſculis Cuſpiniani in lucem editum fuit *Ba*[sil.] 1553. fol. Cuſpinianus.

[F]RANCISCI HARAEI (*Rheno - Trajectini Theologi pontificii et Hiſtorici* † 1632.) Olympiades [si]ve Fasti hiſtoriae ſacrae et non ſacrae, ab Urbe [con]dita usque ad Chriſtum paſſum. *Coloniae* 1602. [et] *Antverp.* 1614. 4. Haraeus.

IDACII, *Lemicenſis*, Faſti Conſulares, quos [un]a cum ejusdem Chronico ex MSto primus edi[dit] *Jacobus Sirmondus*, Pariſ. 1619. 8; et Theſau[ro] temporum inſeruit *Joſephus Scaliger*, *Amſtelod.* [16]58. fol. Idacius.

A. CONTII Chronici Canones et Faſti Con[sula]res, a Romulo rege usque ad Juſtiniani mor[tem] (inter *Sim. Leewii* Auctor. de orig. jur. Rom. [Lu]gd. *Bat.* 1671. 8.) p. 755 ſqq. Contius.

ab Almelo-veen.

THEODORI JANSONII AB ALMELOVEEN (*Medicinae et elegant. litter, in Acad. Harderovicen. Prof. publici*) Faſtorum Romanorum Conſulariu Libri II, quorum prior juxta ſeriem annorum, poſterior ſecundum ordinem alphabeti cum digeſtu continet plurimas veterum ſcriptorum emendationes. Accedunt Praefecti urbis Romae et Conſtantinopolis. *Amſtelaed.* 1705. 8. — In ſubſidium adhibuit quidem auctor faſtorum conditor varios, quos in praefatione enumerat, ita tamen ut haud raro, ubi vel ſupplendi vel emendandi in lapidis aut ſagaci conjectura, occaſionem rep riret, eadem uteretur. In priore operis libro, v titulo monente, recenſentur Conſules, prout ſi invicem ſucceſſerunt, appoſito quibuslibet tu conditae Urbis, tum nativitatis Chriſti anno, q ad imperii ſui clavum ſederunt, et ſuffectorum n minibus, alio litterarum charactere ſignatis, ab ordinariis poſſent diſtingui. In poſteriore lib ſecundum elementorum alphabeti numerum Co ſulum nomina auctor digeſſit, ut protinus inve gari queat, quo anno quisque e Romanis Sena ribus hac dignitate fulſerit, et intelligi ſimul, qu in eadem habuerit collegam. Neque ſubſtitit doctiſſimi viri labor, quippe qui notulas etiam didit interim, quibus corrupta Conſulum nom non modo corrigerentur, verum plurima et loca in Digeſtis atque Codice emendarentur. cundis curis, quibus hoc opus expolire auctor ſtituerat, interceſſit ejus fatum, quod eum a. 1 abſtulit. Quod igitur ipſe perficere nequive praeſtitit JOH. LUDOVICUS UHLIUS, h Conſiliarius aul. Boruſſ. et Prof. jur. Franco tanus, qui exemplo uſus, in quo Almeloveen ipſe plura correxerat, hoſce Faſtorum libros r to auctiores recudi curavit; additis faſtis Conſ

r

...s Graecis et codice MSto bibl. Mediceae, Fa-
... Conſularibus Latinis ex MSto cod. bibl. Oxo-
...ſis, quae Colleg. corp. Chriſti eſt; *Henrici*
...*nensi* epiſtola de conſulibus, quorum in Di-
...s ſit mentio, nec non caſtigationibus in erra-
...ypographorum inſcript. et ſubſcript. libri primi
... Juſtinianei, *Amſtelod.* 1740. 8. Caeterum
...doveenus ſecutus eſt rationem Varronianam
...finiendis annis urbis Romae, ut Panvinius et,
... cum Pighius aliique ſequantur rationem Ca-
...anam, quae anno uno ſerius initium urbis facit.

... Acta Erud. a. 1706. p. 353 ſqq.
...em Acta Erud. a. 1742. p. 262 ſqq.

Sequentes libri quidem ratione temporis ad
...r ſubſequens pertinent: liceat vero omnes
...rum indices atque illuſtrationes chronologo-
...m gratiam hic ſtatim ſubiicere.

HENRICI NORIS Epiſtola conſularis, in qua Noris.
...gia LXX Conſulum ab anno Chriſtianae epo-
...e XXIX, imperii Tiberii Auguſti XXIX, usque
...num CCXXIX, imperii Alexandri Severi
... in vulgatis Faſtis hactenus perperam deſcri-
...corriguntur, ſupplentur et illuſtrantur. *Bo-*
...*n.* 1683. 4. In Graevii Theſ. Antiqq. Rom.
... p 403 ſqq. et in *Noriſii* Opp. (Veron. 1729.
T. II. p. 854 ſqq. — Quum auctor in *Anto-*
...*gii* diſſertatione hypatica, poſtea indicanda,
...endiſſet, eundem a *Joanne Leunclavio* mi-
...antum fuiſſe deceptum, impetrare abs ſe
...tuit, quin quaedam ei ante editionem cri-
... Pagianae in Baronii annales eccleſiaſticos,
...non exiguo eſſe uſui poſſent, indicaret. Et
...ndicem illum conſularem, quem Leuncla-
... ab imperio Neronis ad octavum usque an-
... Alexandri Severi, Dionis praefixit libris,
Dioni

Dioni ipſi adſcribit Pagius, adeo quidem, ut te ſtimonio ejusdem plus vice ſimplici uſus, con tra Noriſium in diſſertatione ſua diſputet: cur tamen totus ille catalogus ex *Onuphrii Panvin* Faſtis exſcriptus Dioni ipſi perperam aſſignetur Veritus igitur Noriſius, ne in opere iſto eunder errorem Pagius committeret, mature ipſo tan quam amico amicus aurem vellere de re iſt voluit. Non ſolum vero Noriſius collegia Con ſulum, in titulo libri memorata, recenſet, ſed corrigit, ſupplet, et tum variis hiſtoricorum ve terum locis, tum inſcriptionibus etiam plurimi illuſtrat. Plura etiam non ſatis caeteroqui cert v. g. de tempore belli Dacici, deque profectior Hadriani in Orientem, de tempore item perſecu tionis Chriſtianorum, quae imperante Trajano Propraetore Bithyniae Plinio juniore, contigit et inſerit. In altera vero epiſtolae hujus parte ca nones, quos Pagius de Conſulatibus Caeſare primus ſtatuerat, in examen adducit, ea indican quae regulis iſtis opponi poſſint, aut ab aliis p tius oppoſita fuerint. Sub finem etiam indice Faſtorum emendatorum, inque eo hinc Faſt vulgares inde Faſtos emendatos ab a. Chr. usque ad 230 repraeſentat.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1684. p. 302 ſqq.

Dodwell. Faſti Conſulares ab anno Chriſti 138 ad 372, Graeceedit ex MS. Cod. Savililiano HENR. DODWELLO; in *ejusd.* Appendice Diſſertationes Cyprianicas (*Oxon.* 1684. 8.) p. ſqq. Iidem, nunc primum Latine redditi, ad tis annis aerae vulgaris in *Eman. a Schelſtrate* A tiqq. eccleſ. T. I. in append. p. 542 ſqq.

Reland. PETRI RELANDI, ICti, Faſti Conſulares, illuſtrationem Codicis Juſtinianei ac Theodoſ

ni, ſecundum rationes temporum digeſti etc. Cum appendice HADRIANI RELANDI, qua Faſti ex Codd. MSS. depromti et Conſules in Pandectis memorati continentur. *Trajecti Batav.* 1715. 8 mai. — Auctor in flore aetatis exſtinctus, reliquit hunc ingenii praeſtantiſſimi foetum, quem in lucem produxit frater ipſius, Hadrianus, vir multiplici eruditione clarus. Is ſplendidiſſimo operi et praefationem adjunxit et appendicem. In priore non ſolum docet, ſe fratris opus ex ſcriniis ſuis locupletaſſe, verum etiam luculentiſſime demonſtrat, allatis exemplis compluribus, quot quantasque tenebras in hiſtoria veteres Faſti diſſiparint. In poſteriore tria monimenta lectoribus antiquitatum curioſis exhibet. Primum locum tenent *Faſti Conſulares Graeci*, ex codice MS. bibliothecae Mediceae depromti. Hos quidem iam Dodwellus, modo commemoratus, ediderat: ſed Relandus eos cura Salvinii denuo deſcribendos curavit, ac ratus, eos Theoni adſcribendi non juſtam eſſe cauſſam illam, quod eodem codice cum Theonis opuſculis contineantur, maluit appellare *Faſtos Florentinos minores;* quemadmodum e contrario alios Faſtos, qui temere nimis Heracliani crediti et a Dodwello nominati ſunt, vocavit *Florentinos majores*, et utramque appellationem fratris operi inſeruit. Altera appendix ſunt *Faſti Conſulares Latini;* ex MS. codice bibliothecae Oxonienſis illius, quae Collegii corporis Chriſti eſt, primum nunc editi. Tertio loco prodit *Henr. Brencmanni* Epiſtola de Conſulibus, quorum in Pandectis fit mentio. Haec duabus conſtat partibus, quarum prior exhibet ANTONII AUGUSTINI, doctiſſimi Archiepiſcopi Tarraconenſis, diſſertationem de nominibus Conſulum in Pandectis

manos diligentiſſime digeſſerit, in ordinandis t men orientalibus, qui in Juſtino Juniore inc piunt, et in Conſtantino Porphyrogeneta def ciunt, erraſſe ſaepiſſime fuit deprehenſus. Su plentur igitur hic, quae deſiderantur in On phrio. Multa certe in lucem de Caeſareis Co ſulatibus proferuntur, ignorata atque inexplica antea, ſed incredibile quantum ad rem chron logicam facientia. Tria autem potiſſimum, qu parum alias fuere cognita, in ea exhibentur: a curata videlicet Conſulatuum deſignatorum ſuffectorum a Caeſaribus et Auguſtis geſtoru tractatio, qua varia hiſtoriae Auguſtae ſcript rum loca illuſtrantur; deinde ordinariorum Co ſulatuum ab iisdem aſſumtorum Rationarium, ſe nova Faſtorum Conſularium Rom. ab Augu Imp. ad Juſtinum Juniorem, in quo deſiere, luſtratio, et Conſulatuum Caeſareorum cum D cennalibus et id genus feſtis, triumphis, lud ſaecularibus et inſignioribus Imperatorum fact connexio; et denique perpetuorum Conſulat um certa ordinatio, qua ipſa difficultates, qu in Faſtis Byzantinis digerendis alias ſe obtul runt, tolluntur, eorumque uſus a multis an ſaeculis, ſummo chronologiae detrimento, inte miſſus revocatur. Quae *Noriſius* contra no nulla Pagiana monuerit, paullo ante indicatu Conferri etiam merentur, quae SAMUEL BA NAGE in Diſſ. de regulis hypaticis Pagii doc diſſeruit. v. *ejusdem* Annal. polit. eccleſ. T. p. 559 ſqq.

Cf. Acta Erud. a. 1683. p. 235 ſqq.

Brencmannus. HENRICI BRENCMANNI Epiſtola de Co ſulibus, de quibus in Pandectis fit mentio; *Append. Faſtor. Conſular. Petri Relandi.*

M. AN

M. ANT. FERRATII Epiſtolae de chronologia Conſulum Romanorum; inter *ejusd.* Epiſtolas (*Venet.* 1738. 4.) p. 229 ſqq. Ferratius.

JOH. ANDREAE NAGELII (*Prof. Phil. et lingg. orientt. Altorfienſis*) Diſſ. (Praeſ. *Chriſti. Gottl. Schwarzio*) de Faſtorum Romanorum formula: Poſt Conſulatum. *Altorfii* 1735. 4. Nagel.

COUTURE *Diſſertation hiſtorique ſur les Faſtes*; in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. I. p. 60—71. — Indoctis haec diſſertatio ſcripta videtur. Couture.

Diſſertation dans laquelle on expoſe les differences et les raiſons des differences des trois ſyſtemes chronologiques de CATON, *de* VERRIUS FLACCUS, *ou des Faſtes ou Marbres Capitolins, et de* VARRON; in *Mercure de France* a 1734. May. p. 903 ſq. Jun. p. 1053 ſqq. et in *Variétés. hiſt. phyſ. et litteraires* (à Paris 1752. 8.) T. I. p. 317 ſqq. Diſſertation etc.

* * *

Agmini ſcriptorum hoc in capite ſequentium praeſit POLYBIUS, *Megalopolitanus*, Lycortae, praetoris Achaeorum, filius, natus Olympiadis CXLIII anno quarto, ante Chr. nat. CCIV, denatus circiter annum CXXII ante Chr. nat. vir [illegible], philoſophus, hiſtoricus, ſcriptorque [illegible], ſi quis alius. Lycorta patre, ac Philopoemene ducibus artem didicit bellicam. Prae[illegible] urbi patriae et legatus ab Achaeis ad re[gem] Aegyptiacum, Ptolemaeum Epiphanem, at[que] ad Conſules Romanos in Theſſaliam miſſus. Poſtea, anno aetatis ejus XXXVII Pto[lem]aei poſtularunt ab Achaeis auxilium, et no[min]atim, ut Lycortas ſocialibus praeeſſet copiis, [Pol]ybius vero equeſtribus. Verumtamen res ea [non] ſucceſſit. Anno proximo Romam venit, Polybius.

utpote unus ex mille Achaeis maxime ſuſpectis, quos, ne domi rebus novis ſtuderent, in Italiam evocarunt Romani. Septemdecim annis poſt, propter Polybii in primis gratiam, iſti Achivi, qui tum trecenti tantum ſupererant, poteſtatem accepere redeundi in patriam; nempe Ol. CLVII. a. II. At Ol. CLVIII. a. I. P. Corn. Scipio Africanus Aemilianus Polybium ſecum in Africam duxit; ubi pleraque ex Polybii conſilio egit. Biennio poſt in Graecia fuit ac coram ſpectavit cladem eam, cum à L. Mummio, conſule Romano, Corinthus diriperetur et incenderetur. Itinera longinqua et pericula haud mediocria Polybius ſuſcepit. Qualis autem quantusque vir fuerit, vel ex eo coniici poteſt, quod tot ſtatuas ei erexerint Graeci, quarum inſcriptiones laudum in Polybium plenas exhibet Pauſanias in Arcadicis. Ipſe hic ſcriptor teſtatur, tantum eum fuiſſe politicum, ut quaecunque monitu ejus geſſerit Romanus imperator, omnia bene ei eveniſſe: in quibus vero minus ſe ejus vir dicto audientem praebuerit, in iis offendiſſe tantum etiam, ut civitates plane omnes, quae ſ Achaeis contribuiſſent, eum rerum ſuarum pu blicarum auctorem legumque latorem habuerin

Tantus igitur vir ſcripſit libros quadragint quibus complectebatur geſta annorum LIII, nem pe ab initio belli Punici ſecundi usque ad Macedo nici regni everſionem; quibus paucos annos a texuit. Nec Romanorum ſolum — etſi horu in primis — ſed ſimul aliarum terrae gentium cel briorum res geſtas narrat, unde ſuam ἱστορίαν appe lat καθολικήν. Quia vero in libris hujus operis ſ perſtitibus — quorum proh dolor! ſolummo quinque ſunt integri, praeter reliquorum fra menta vel excerpta — nil niſi res Romar

n

arret, hoc loco de eodem referre nobis viſum,
mis duobus libris, quos apparatus ſive prae-
arationis libellos nuncupat, reipublicae Roma-
ae tempora ſtrictim percurrit, a Roma per Gal-
, Brenno duce, capta, usque ad primam tra-
tionem in Siciliam, quae initium fuit primi
li Punici; et inde compendio, ſed paullo fu-
s tamen, quam priora, exſequitur caetera us-
ue ad bellum Punicum ſecundum. In quibus
obus libris — verba ſunt Caſauboni — mul-
a ſtudioſi invenient, nusquam alibi tam bene
cripta; quaedam omnino apud alium nullum,
que Graecum, neque Latinum, invenienda.
es, qui deinde ſequuntur, propter argumenti
itudinem, varietatem ingentem, accuratam
tractationem, doctrinae denique, qua civi-
qua bellicae, uberrimam copiam maxime
mendabiles ſunt omnibus, quibus res publi-
et bellicae curae cordique ſunt. Ex libro VI.
ue ad XVII operis immortalis excerpta habe-
us; tum excerpta de legationibus; item de vir-
s ac vitiis, juſſu imperatoris Conſtantini
phyrogeniti decimo ſaeculo facta, aliaque
menta, quae Urſiniana et Peireſciana ſ. Va-
ana vocantur. Excerpta e libris XVIII et
XIX adhuc inedita latere in bibliotheca Caeſarea
Vindobonenſi, putavit Fabricius: ſed Kollarius,
praefectus hujus bibliothecae, contrarium aſ-
ſerit.

Editio operis Polybiani adhuc optima fuit
Casauboniana, hac epigraphe inſignita: *Polybii* —
historiarum libri qui ſuperſunt; *Iſaacus Caſaubo-*
nus ex antiquis libris emendavit, Latine vertit,
commentariis illuſtravit. *Aeneas*, vetuſtiſſimi
tactici, commentarius de toleranda obſidione;
Iſ. Caſaubonus primus vulgavit, Latinam interpre-

 tatio-

tationem ac notas adiecit. Ad Henricum III, Franc. et Navarr. Regem Chriſtianiſſimum. *Pariſiis* 1609. fol. Quae editio repetita eſt eodem anno *Francofurti*, typis Wechelianis fol. Commentarii, in fronte libri promiſſi, poſt Caſauboni mortem *Pariſ.* 1617. in 8, lucem viderunt. Textum Caſauboni et vitia quoque operarum typographicarum reddidit, in conſilium potius advocatus, *Jacobus Gronovius*, et addidit Excerpta Peireſciana, notas Iſ. et Merici Caſauboni, Fulvii Urſini, Henrici Valeſii, Jac. Palmerii et ſuas *Amſtel.* 1670. III tomi in 8. Ad hanc Gronovianam editionem facta eſt, quam *Joh. Aug. Erneſti* curavit *Lipſiae* 1764. III Vol. in 8 mai. Nihil in ea, praeter manifeſtos operarum errores, mutatum fuit; volumini cuique doctorum hominum annotationes additae ſunt; Caſauboniana verſio, licet et a ſenſu Graecorum verborum interdum abhorreat, et alias etiam ob cauſſas vituperanda ſit, e regione Graecae orationis collocata apparet; denique adjunctum fuit ultimo volumini Gloſſarium ſeu Lexicon Polybianum „non quod, ut editor dicit, haberet, quidquam „eſſet verborum in Polybianis, quale Reizii Lu„cianeum habemus, nec in quo eſſent latae „verbis et accuratae diſputationes, cujusmodi Ca„ſaubonum molitum eſſe, filii judicio conſtat; „ſed quod ad noſtros uſus inſtitutum habere„mus, crederemusque, ſufficeret ad Polybium „tractandum et ad lectionem aliorum Graeco„rum ſcriptorum, qui poſt Polybium fuere. Nam recte monet Erneſti, multa eſſe a Polybio nove dicta, et forma verborum et ſenſu ſtructura; poëtica miſta proſaicis, Attica vulgaribus, et philoſophica hiſtoricis ac popularibus quaedam etiam Latinum ſermonem redolere

H

; vero dicendi rationem alii quoque, ut Dio-
s Halicarnaſſenſis, Diodorus Siculus, Jo-
s et Dio Caſſius, expreſſerunt imitatione,
orum intelligentiam mire prodeſt Graeci-
Polybianae accurata ſcientia — — Melio-
et accuratiorem editionem exſpectamus a
ighaeuſero, Argentinenſi, Appiani editore
ſimo.

ancogallice Polybium multo melius quam
Petrus du Ryer, reddidit *Vincentius Thuil-*
hac inſcriptione: *Hiſtoire de Polybe, nouvelle-*
traduite du Grec, par Dom Vincent Thuil-
Benedictin de la Congregation de S. Maur,
Commentaire, ou un Corps de ſcience mili-
enrichi de notes, critiques et hiſtoriques, où
les grandes parties de la guerre, ſoit pour
ſoit pour la defenſive, ſont expliquées, de-
r, et repréſentées en figures. Par M. de
, *Chevalier de l'Ordre militaire de Saint Louis,*
de Camp d'Infanterie. à Paris 1727. VI
in 4. Cum figg. aen. Poſt Folardi mor-
pus hocce typis renovatum ſupplemento-
completatum prodiit *Amſtel.* 1753. VII Voll.
Cum figg. aen. Volumen ſeptimum ſup-
tum continet atque ſic inſcribitur: *Sup-*
t à l'hiſtoire de Polybe, avec le Commentaire
de Mr. le Chev. de Folard, contenant les
les découvertes ſur la guerre, par le même;
critique d'un Officier Hollandois et ſentimens
de guerre ſur le ſyſtéme militaire du
Folard, avec les Reponſes à ces Critiques. —
verſionis adjectique commentarii verſio
Theotiſca, in lucem edita *Berolini* 1755 —
VII Voll. in 4 mai. (Quinque priora vo-
interpretatus eſt Centurio Boruſſicus *de*
: duo poſteriora *du Groſſel*, ejusdem or-

 dinis

dinis ac militiae). Eadem verſio paullo emendata (à *Joh. Theobaldo Bion*, centurione Auſtriaco rei tormentariae) prodiit, adjectis commentariis Quinti Icilii mox commemorandis, *Vindobonae* 1759 ſqq. Ordo operis eſt: Bibliopolarum praefationem ſequitur Folardi ad amicum Batavum epiſtola, quas turbas ſuo veritatem dicendi ſtudio ſibi ſuſcitaverit, enarrans. Deinde praefatio Folardi in commentarium ſuum, vitaque Polybii, et liber Folardi, de illo, quem commendat, pugnandi ordine, *columna* (colonne) dicto Verſioni Polybii ipſi ſubiiciuntur notae, et inſeruntur diſſertationes ampliores, quarum aliqua ſaltem nominare liceat. L. I. cap. 7. de pugna navali inter Hannibalem et Duillium. Capiti 1ſ Libri I plura ſubiiciuntur: De crudeliter factis i bello, cujus rei exempla ex bellis religionis cauſa ſaec. XVI Galliam vaſtantibus adducuntur, de vita et geſtis Agathoclis Syracuſanorum regis; an recte fecerit Hamilcar, quod fidem rebellibus non ſervarit; de Romanis Sardiniam invadentibus etc. Denique amplus additur tractatu de impugnandis et defendendis urbibus, cuju prima pars ſub finem tomi II, altera ſub initiu tomi III. legitur. In eo Folardus quae vel ant qui vel recentiores hac in re egerunt, et luc lenter enarrat, et ſollicite examinat. Multa, qu novi homines noſtrorum temporum reperta ex ſtiment, in uſu fuiſſe veteribus oſtendit, alia a tiquata eſſe, quae utilius obſervarentur etc. I ſos Polybianae hiſtoriae libros ſequuntur legatio nes Conſtantini Porphyr. juſſu ex Polybio e cerptae, deinde virtutum vitiorumque exempl ex eodem. Figurae, praeter mappas aliqu geographicas, intelligendae hiſtoriae utiles, m chinas antiquorum bellicas repraeſentant, acieru

or

ordines, tum quibus inter antiquos pugnatum
eſt, tum recentiores; denique eorum, quae in
tactice praecipue propoſuit Folardus, ideas. Epi-
tomen commentarii Folardiani exhibuit anony-
mus hoc indice: *Abrégé des Commentaries de M.*
de Folard ſur l'Hiſtoire de Polybe, par M. . . .
Meſtre de Camp de Cavalerie. à Paris 1754. III
Voll. in 4. Licet vero Folardus multiplicem in-
de tulerit laudem: multorum tamen eundem er-
rorum accuſavit CAROLUS GUISCHARDUS ſ. Quintus Icilius.
QUINTUS ICILIUS, militiae Boruſſicae olim
praefectus, in egregiis de re militari commenta-
riis, quorum indicem duntaxat referre placet:
Mémoires militaires ſur les Grecs et les Romains, où
...c fidelement rétabli ſur le texte de Polybe et des
Tacticiens Grecs et Latins la plupart des ordres de
...les et de grandes operations de la guerre, qu'on
...que ſuivant les principes et la pratique conſtante
... Anciens en rélévant les erreurs du Chevalier de Fo-
...ri et des autres commentateurs. On y a joint une
...rtation ſur l'attaque et la defenſe des places des
...; la Traduction d'Onoſander, et celle de la
Tactique d'Arrien, et l'Analyſe de la Campagne de
... Céſar en Afrique, avec des notes critiques et des
...rvations militaires, repandues dans tout le cours
...vrage par Mr. Guiſchard etc. à la Haye 1758.
...ll. in 4. Idem vir praeſtantiſſimus ſuos com-
...ntarios contra obſervationes militares Equitis
... LO - LOOZ (*Recherches d'Antiquités militaires*
... Chevalier Lo-Looz. à Paris 1770.) defendit in
...s commentariis ſic inſcriptis: *Mémoires criti-*
... et hiſtoriques ſur pluſieurs points d'Antiquités mi-
...res etc. à Berlin 1774. IV Partes in 8. Cum
...aen. Parte quarta res iſta agitur. — *Itala*
...o *Ludovici Dominici (Domenichi)* ſaepius typis
...ndata, v. c. *Venet.* 1546 et 1563. II Voll. in 8.

Q 4 *ibid.*

ibid. 1564. 4. *Veronae* 1742. II Voll. in 4. *Anglice* Polybium reddidit primum *Henricus Sheers*, Lond. 1699. II Voll. in 8. (ineſt elegans vitae Polybianae deſcriptio atque judicium Drydenii de hiſtorico noſtro); deinde, *Hamptonus*, qui partes ſuas maſcule egiſſe dicitur, *ibid.* 1756. 4. — Recentiſſima verſio *Theotiſca* elaborata eſt a *Davide Chriſtoph. Seybold*, Profeſſore Gymnaſii Buxovillani, *Lemgoviae* 1779 — 1783. IV Voll. in 8 mai. Adiecta ſunt excerpta ex commentariis Folardianis et Guiſchardianis.

Polybium omnibus paene hiſtorici officiis ſatisfeciſſe ejusque opus exemplum eſſe, quod alii hiſtorici recte ad imitandum ſibi ſumere poſſint, cum veteres tum recentiores cenſuerunt. Veriſſimus enim inter meliores rerum geſtarum narratores habetur; eſt ubique ſui ſimilis, eruditus, gravis, in laudibus parcus, acerbus in reprehenſionibus, ac, veluti prudentem legislatorem et bonum imperatorem decet, multa de militari urbanaque diſciplina, multa de hiſtorici officiis diſputat: locorum vero ac regionum deſcriptiones nemo facile veterum diligentius explicuit. Philoſophiam, exemplis erudientem, illum confeciſſe, fere dixeris. Nihil ſane tam prope fuiſſe videtur, quam ut ipſe cum paucis ad boni hiſtorici ideam proxime acceſſerit. Marcus enim Brutus, prudens rerum ac ſubtilis adeo verborum aeſtimator, ut ne Cicero quidem ei ſatisfaceret, tanti Polybium fecit, ut, etiam ultimis atque afflictiſſimis patriae temporibus, partim ad ſolatium doloris, partim ad vitae inſtitutionem, non modo hiſtoriam ejus legeret ſtudioſiſſime, ſed quae ab eo fuſius explicata eſſent, compendio conſtringeret. Locos enim communes, interdum longiores, intexuit narrationis filo. Quod ad dictionem Polybii attinet, Dionyſius Halicarnaſſaeus incu-

…riam ejus reprehendit, et minus accuratam …orum comprehenſionem. Sed profecto nihil …um eſt, elegantiarum orationis parum ſollici… fuiſſe virum, ſeriis rebus et gravibus ſemper …tum, cui ſufficeret pondus et veritas ſenten…iarum. Quanquam dictionem ejus non eſſe us…quaque improbandum, vel ex eo elucet, quod …us, hiſtoricorum diſertiſſimus, integros ex eo …s prope ad verbum deſcribat. Judicium Er… antea, ubi de ejus editione operis Polybiani …o, attulimus. Conferenda etiam de omnibus …rici noſtri dotibus Caſauboni aurea dedicatio, …fixa ejus editioni hiſtoriae Polybianae.

Polybium aetate iam provectum, et quidem …vitae annum LXI, opus ſuum conſcripſiſſe, …ibus haud contemnendis probatur in ſcripto …: *Nouvelle découverte dans l'hiſtoire littérai… Polybe. par M.* GAUDIO, *Docteur en Droit,* Gaudio. *…ent Profeſſeur de la même Faculté dans l'Aca… Royale de Naples.* à Berlin 1757. 8.

…ossius de hiſtoricis Graecis p. m. 122 ſqq.
…. *taut. Bibl.* T. XIII. p. 565 - 570. T. XLII. …-546.
…*gel. Anzeig.* a. 1758. p. 217 ſqq.

… PLUTARCHI vitis parallelis huc pertinent: Plutarchus.
… *Valerii Publicolae, Coriolani, Camilli, Fabii …, Scipionis Africani, Q. Flaminii, Catonis …, Paulli Aemilii, Tib. et C. Gracchi, Syllae, …, Sertorii, Luculli, M. Craſſi, Pompeii, Jul. …, Catonis Uticenſis, M. Bruti, M. T. Cicero… Antonii.*

* * *

…H. BRANTII (*ICti et Philologi Antverpiani* Brantz. …) Elogia Ciceroniana Romanorum domi

 mili-

militiaeque illuſtrium," annis amplius ſepti
ab urbe condita uſque ad Auguſti imperium
verp. 1612. 4.

Elogia civium Romanorum, ex Cicero
Maſſon. lecta; in PAPIRII MASSONIS Elogiorum I
p. 3 ſqq. (*Pariſ.* 1656. 8).

Crell. CHRISTOPH. LUD. CRELLII Diſſ. de
nio Bruto, reipublicae Romanae auctore
1721. 4. Recuſa *ibid.* 1754. 4.

Ejusd. Diſſ. de Cajo Mucio Scaevola
regis parricida. *ibid.* 1722. 4. — Hiſtori
manu accenſa, prout Livius eam narrat, e
auctor demonſtrare aggreſſus eſt.

Ejusd. Diſſ. de Cajo Marcio Coriolano,
natus et patriae hoſte. *ibid. eod.* 4.

Catherinot. NICOL. CATHERINOT *La main de*
(ou Diſſertation ſur l'action de Mucius Cordus,
brula la main dextre, aiant manqué ſon coup ſ
ſenna). à Bourges 1682. 4. — Hiſtoriam,
Livius de Scaevola commemorat, auctor
accenſet, argumentis uſus ſexdecim, ma
partem ridiculis. Eandem fovet ſententiam
Ad. Rupertus in Obſervationibus ad Florum
ſqq. quippe qui variis argumentis impugnat
tionem iſtam illamque fabuloſam, et ab adu
bus in gratiam Muciorum Scaevolarum con
eſſe ſcribit. Subdubitare etiam videtur de e
Heumannus in Poecile T. I. L. I. p. 79.

Cf. FREYTAGII Analecta litt. p. 224 ſqq.

Aretino ſ. potius Bruni. LEONARDI (BRUNI) ARETINI de bell
nico libri II, quorum prior bellum inter Ro
et Carthaginenſes primum continet, hactenu
Livium deſideratum, alter ſeditionem militi

..., et populorum Africae a Carthaginenſi... ...fectionem; Bellum item Illyricum et Gal... quae et ipſa apud Livium deſiderantur. Vindel. 1537. 4. Priores, quae hanc prae... ...nt, editiones, Polybii nomen in fronte ..., quia Aretinus fere, quicquid habet, ex... non adeo multis, Polybio debet. Quam ...ſſam prima editio hoc titulo inſcribitur: ... Hiſtoricus de bello Punico Latine, Leo... Aretino interprete; Guarini, Veronenſis, ...a ex Plutarcho in Latinum converſa. ..., per Jacobum Britannicum; die 24 Octo... 498. fol. Idem factum in editione Pariſina, curavit Badius Aſcenſius 1512. fol. ibid. 4. In ſermonem Italicum vulgarem liber translatus prodiit Venet. 1485. fol. Flo... ...6. 8. Priorem verſionem totius operis ... Ludovicus Dominicus, Venet. 1544. ibid. ibid. 1563. 8. Theotiſce per Marcum Tati... ... Vindel. 1540. fol. cum figg. ligno in... Aretinus ipſe librum elaboraverat Floren... ...21. Editor audit Bernardus Magnoaldus ...

...ossius de hiſtoricis Latinis p. 557.

...ent Bibl. T. II. p. 29 ſqq.

...stolo zeno Diſſertazioni Voſſiane T. I. ...90 ſqq.

...zucchelli Scrittori d'Italia Vol. II. P. IV. ...22c5.

...berger zuverläſſ. Nachr. T. I. p. 721 ſqq.

...tri ciaconii (ſ. potius chacon, To... ... Presbyteri. Romae maximam vitae partem ..., ubi et munere librorum cenſoris functus eſt ...) Commentarius in columnae roſtratae ...ionem; in ejusd. Opuſculis, quae poſt ejus obi- Ciaconius ſ. Chacon.

obitum prodierunt primo *Romae* 1586. 8; poſte *ibid.* 1608. 8. Separatim hac epigraphe: *Petri Ciaconii*, Toletani, in columnae roſtratae C. Duilii inſcriptionem, a ſe conjectura ſuppletam, Commentarius. *Lugd. Bat.* 1597. 8. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. IV. p. 1807 ſqq. — Auctor, ob amorem et merita in auctores Romanorum claſſicos clarus, primus fuit, qui vetuſtiſſimam iſtam inſcriptionem, Romae a. 156 repertam, explicandam hoc libello ſibi ſumeret

Cf. NIC. ANTONII Bibl. Hiſp. nova T. II. p. 14

JOH. NIC. FUNCCII de origine et pueritia latinae linguae L. II. cap. V. p. 29 ſqq.

CLEMENT *Bibl.* T. VII. p. 113 ſqq.

Erneſti. JOH. HENRICI ERNESTI Diſſ. hiſtorico philologica de *Regulo*, in legatione ad Romanos de pace facienda et permutandis captivis a Poenis cum aliis commiſſa, quaecumque in mandatis acceperit, Romae diſſuadente. *Lipſ.* 1684. 4.

Toland. JOH. TOLAND *the fabulous Death of* Attilius Regulus, *or a Diſſertation proving the receiv' Hiſtory of the tragical Death of* M. Attilius Regulus, *the Roman Conſul, to be a Fable, written* 1694; in *Collection of ſeveral Pieces of John Toland* (Lond. 1726. 8.) T. II. p. 28 — 47. — Eo maxime Tolandus ſententiam ſuam *), meram fabulam eſſe, quae de Reguli morte tragica paſſim narrantur, fulcit argumento, quod Polybius, hiſtoriam viri recenſens, atque minutiſſima quaeque momenta ſollicite obſervans, nullam tamen facti hujus mentionem iniiciat.

Neſſel. ISR. I. NESSELII Specimen academicum de *M. Attilio Regulo.* Aboae 1709. 8.

JON

*) Quam tamen iam JAC. PALMERIUS foverat Exercitatt. in optimos fere auctores Graecos p. 151

JONAE GELENII Progr. de ſupplicio *M. At-ilii Reguli.* Dresdae 1716. fol. Gelenius.

FABIANI TOERNERI Diſſ. de *M. Attilio Re-gulo.* Upſal. 1729. 8. Toerner.

✤ ✤ ✤

C. SILIUS ITALICUS carmen quidem ſede-cim libris comprehenſum ſub *Punicorum* nomine de bello Punico ſecundo ſive Hannibalico ſcrip-ſit, in quo vero magis hiſtoricum, quam poë-tam, agnoſcas atque mireris. Quam ob cauſ-ſam recte ſibi hic locum poſcere videtur. Pa-tria hujus viri conſularis eſt ignota; nam quae ex ejus cognomine nonnulli elicere cupiunt, ...a ſunt atque incerta. Conſulatum geſſit eo ...no, quo Nero periit. Poſtea demum animum ...carmen iſtud appulit, in quo Virgilium po-...tam ſibi imitandum propoſuit. Quoad res ...bium et Livium ſequitur. Nec ſolum iſtis ...eſt, quae de bello Punico ſecundo refert: ...vel in primis iis, quae narrat de Xantippo, ...ulo, Duillio, aliisque ad bellum Punicum ...rum pertinentibus, cujus hiſtoria in Livio, ...o Silius adhuc uti poterat, deperiit. Idem ...am adſpergit, quae aliis geſta ſunt temporibus, ...ut de bello Macedonico primo. Eſt et aliud, ...o Silius caeteros fere omnes poëtas antecellit, ...orum, gentium, antiquitatum tam illuſtris ex-...atio, ut, niſi ille fuiſſet, multa ſane in geo-...graphia, et in rerum et antiquitatum hiſtoriis ob-...a nobis et incognita eſſent. Sane Italiam, ...am, Africam, Hiſpaniam, et alias regiones ...n diſtincte, tam illuminate in ſingulis partibus ...oculos proponit, ut neque id clarius poſ-...quibus unicum hoc ſtudium eſt, ut orbis ...riptionem exhibeant. Silius Itali-cus.

Poſt

Poſt plures alios *Chriſtophorus Cellarius* Silium de integro recenſuit, notis ſuccinctis, tabulis geographicis et indicibus illuſtravit *Lipſ.* 1695. 8. Novam et praeclaram editionem curavit *Arnoldus Drakenborchius, Trajecti ad Rhen.* 1717. 4. In qua, poëtae verbis accurate emendatis, ſubiiciuntur copioſae et eruditae Drakenborchii ipſius obſervationes, Modii, Barthii et utriusque Heinſii notis adtextae. Textum Drakenborchii repetiit *Joh. Petrus Schmidius, Mitaviae* 1775. 8 mai. Adjecta eſt praefatio Drakenborchiana, Cellarii diſſertatio mox commemoranda, atque gloſſarium in quo virorum eruditorum explicationes locorum et verborum difficilium breviter et, quantum fieri potuit, perſpicue exhibuit.

Cf. VOSSIUS de hiſtoricis Latinis p. m. 155 ſqq.

CHR. CELLARII Diff. de Silio Italico, poëta conſulari. *Hal.* 1694. 4. Et inter *ejusd.* Diff. accadd p. 71-89. Et cum Silio Drakenb. et Schmidiano.

FABRICII Bibl. Lat. T. II. p. 172 ſqq. ſec. edit. Erneſt.

L. CRUSII *Lives of the Roman Poets.* T. II. p. 47 ſ et ex verſione Theotiſca *C. H. Schmidii.* T. I p. 48-78.

Duſch Briefe zur Bildung des Geſchmacks. T. V p. 8-150.

Petrarcha. FRANCISCI PETRARCHAE Africa, ſive de bello Punico et geſtis Scipionis Africani libri IX ad Rupertum, regem Siciliae; in *ejusdem* operibus ſaepe typis repetitis, v. c. *Baſil.* 1581. fo (T. III. p. 24 ſqq.) Hocce poëmate heroic praecipue auctor ſe lauro dignum ſuae aeta demonſtravit.

15

ISR. I. NESSELII brevis Σκιαγραφια ſecun- Neſſel.
belli Punici, ſ. Diſſertatio hiſtorica de Hanni-
bale Italia expulſo. *Aboae* 1710. 8.

DE FOLARD *Diſſertation ſur la politique et la* Folard.
conduite des Romains, pendant la ſeconde guerre
Punique; in *Hiſt. de Polybe avec un commentaire*
de Mr. de Folard. T. IV. p. 342 — 368.

DONATI ACCIAJOLI Vitae Hannibalis et Acciajoli.
Scipionis; *in* Verſione Latina vitarum parallel.
Plutarchi. S. l. 1470. fol. Plutarchus quidem du-
umvirorum iſtorum vitas haud deſcripſit, certe
hodie inter ejus vitas parallelas non exſtant.
Hanc ob cauſſam nonnulli Acciajolum fraudis
accuſarunt: alii eum defendere ſtuduerunt.

Cf. MAZZUCHELLI *Scrittori d'Italia.* Vol. I. P. I.
p. 43 ſqq. ADELUNG *Fortſetzung und Ergän-
zungen zu Jöchers Gelehrten Lexicon.* T. I. p. 127.
Cf. etiam haec Bibl. hiſt. Vol. III. P. I. p. 107.

Praeter ſcriptores de *Hannibale*, Vol. III. P. I.
p. 107 a nobis allatos (quibus jungas J. M.
SCHROECKHIUM in *Allgemeine Biographie.* T. I.
p. 1—96.) hoc loco ii, qui de ejus itinere per
Alpes diſceptarunt, in cenſum veniunt. Innotue-
runt vero nobis ſequentes:

Viaggio Annibale per la Toſcana, deſcritto da Vettori
PIER VETTORI († 1586.), *con due Lettere al me-* Ricci.
deſimo di GIULIANO DE RICCI *ſull' iſteſſo argo-
mento. Prima Edizione.* Napoli 1780. 8. Editor
...IL. SAV. GUALTIERI.

Diſſertazione del Cav. LORENZO GUAZZESI, Guazzeſi.
..., *intorno il Paſſagio di Annibale per le Pa-
...* in *Saggi di Diſſ. dell' Academia di Cortona.*
...L p. 25 ſqq.

Marquis DE ST. SIMON *Diſcours pour ſervir* de St. Si-
de préface à l'hiſtoire de la dernière guerre d'Italie mon.

et de la campagne de Coni. à Amſterd. 1769. 8.
Auctor cura critica rem ſuam peregit, confere
do inter ſe deſcriptiones itineris iſtius, a Polyb
Livio, Folardo et a ſe ipſo exhibitas.

Amati. D. PASQUALE AMATI *di Savignano Diſ*
tazione ſopra il Paſſagio dell' Apennino fatto
Annibale. In Bologna 1776. 4.

Tiraboſchi. HIERONYMUS TIRABOSCHI eodem de
gumento egit in appendice ad primam part
operis egregii: *Storia dell' augusta Badia di S*
Silveſtro di Nonantola etc. In Modena 1784. fol.

❖ ❖ ❖

Poggius. POGGII, *Florentini,* Epiſtola de praeſtant
Scipionis Africani prae C. Julio Caeſare; in *eju*
Opp. (*Baſil.* 1538. fol.) p. 357 — 365.

Anonymus. *Hannibal et Scipion.* à la Haye 1675. 12.

Spon. JACOBI SPON *Vie de* Scipion *l'Afriquai*
ouvrage qui n'a point encore été publié; in *H*
critique de la Republ. des Lettres (à Amſterd. 17
12.) T. XV. p. 1 — 83.

Seran de la Tour. *Abbé* SERAN DE LA TOUR *Hiſtoire de Scip*
l'Africain; pour ſervir de ſuite aux Hommes illuſ
de Plutarque; avec les Obſervations de M. le Cheva
de Folard ſur la Bataille de Zama. à Paris 1738.
Nouvelle edition revue et augmentée. ibid. 17
12 mai. — Res quidem Scipionis auctor ſtudi
perſequitur, vitam civilem negligit. Polybi
et Livium nimis preſſe ſequitur. Nimis quo
videtur in ſententiis ferendis. In fine addita
comparatio rerum publicarum Romanae at
Carthaginienſis ſecundum Polybium.

Greenway. F. GREENWAY *Leben des Scipio, mit dem*
namen Africanus; in *Bremiſchen Magazin.* T.
p. 239 ſqq.

AN

ANTONII BENDINELLI (*Doctoris littera-* Bendinelli.
rum bonarum Borgi in terra Lucenſi, unde oriun-
dus erat † 1575.) P. Cornelii Scipionis Aemiliani
Africani minoris ac Numantini vita, vel ejus diſ-
perſae potius reliquiae, ex multis probatiſſimorum
auctorum ſcriptis in modicum quoddam corpus
redactae. *Florentiae* 1549. 8. *Mutinae* 1549 8.
Lucae 1568. 4. Editio quarta, cura et ſtudio *Iſid.*
Bianchii. Havn. 1776. 8. *Italice* a *Juſto Compagni,*
Lucae 1556. 8. — Auctor, perpetuus Sigonii
adverſarius, quum comperiſſet, hunc Scipionis
historiam ſcripturum eſſe, praevenire voluit
libello ſuo, quo tamen Sigonio cunctanti palmam
haud praeripuit.

G. MAZZUCHELLI *Scrittori d'Italia.* Vol. II. P. II.
p. 799 ſqq.

CAROLI SIGONII de vita et rebus geſtis P. Sigonius.
onis Aemiliani liber. *Bononiae* 1569. 4. Cum
nelio Nepote *Francof.* 1608. fol. Cum Sext.
l. Victore ed. a Joh. Arntzenio *Amſtel.* 1733. 4.
cum praevia diſſertatione *Philippi Argelati*, in
Opp. (Mediol. 1732. fol.) T. III. p. 1061 ſq.
Quae inter Bendinellium et Sigonium non
niant in vita Scipionis, et alia Sigonii errata
Bendinellio patefacta. *Lucae* 1569. *ibid.* 1570. 4.

SAM. ANDREAE Diſſertationes II de *Gracchis*, Andreas.
hominibus ſeditioſis in republica. *Marburgi*
:6 4.

PETRI LAGERLOEF Diſſ. de tumultu Grac- Lagerloef.
no. *Upſal.* 1697. 4.

HENRICI CHRIST. CRELLII Elogium et Crell.
acter *Tiberii* et *Caji Gracchorum*, incompara-
fratrum paris. *Lipſ.* 1727. 4.

de St. Real. CESAR VICHARD, *Abbé* DE SAINT - REA *Hiſtoire de la conjuration des Gracques;* in ejus *Oe vres* (à la Haye 1722. 8.) T. III. p. 123 — 22 et ſecundum verſ. Theot. (*Rigae* 1767. 8 mai T. I. p. 1 — 66.

deSchirach. Conferantur etiam, quae GOTTL. BENE DE SCHIRACH de Gracchis haud male tradit j dicatque in Praefatione ad T. VII verſionis The tiſcae Plutarchi vitarum parallel. (*Berolini* et *Li* 1779. 8.)

Rechenberg. ADAMI RECHENBERG Diſſ. de *M. Livio Dr ſo*, Tribuno plebis. *Lipſ.* 1679. 4; et in *ejusd.* D hiſt. polit. p. 246 — 271.

Scriptores de bello Romanorum Cimbrico Teutonico inter ſcriptores hiſtoriae Germanor enumerabimus.

Julius Caeſar. C. JULII CAESARIS de bello, quod c Gallis geſſit, commentariorum libri VII. — ſummi hujus viri commemoratione non nobis mo erit de rebus, quae iſte tanquam imperato maximarum rerum moderator geſſit; quis e haec neſcit? nec ſunt ea hujus loci. Nos ſo Caeſarem ſcriptorem, et quidem hiſtoricum, mus. Celeberrimum eſt de ejus commentariis ceronis (in Bruto ſ. de clar. orat. c. 75.) judici „Nudi ſunt, inquit, recte et venuſti, omni o „tu orationis, tanquam veſte, detracto: ſed „voluit alios habere paratum, unde ſumerent, „vellent ſcribere hiſtoriam; ineptis gratiam „taſſe fecit, qui illa volent calamiſtris inurere „nos quidem homines a ſcribendo deter Per omnia ſaecula laudatus ac commendatu

..quam ſcriptor purus et elegans inque verbo-
..m ſtructura accuratus, ac omnino placidi inſtar
..minis procurrens; ſimul gravis in ſententiis,
.. Xenophontem ſuperat: caeteroquin ei non
..ſimilis multum. Aſinius Pollio, Caeſaris ae-
..alis, parum quidem diligenter parumque inte-
..a veritate compoſitos ejus commentarios, teſte
..tonio (in Julio cap. 56.), putavit; cum Caeſar
..eraque, et quae per alios geſta, temere credide-
..t, et quae per ſe, vel conſulto, vel etiam memo-
..a lapſus perperam ediderit; exiſtimavitque re-
..pturum et correcturum fuiſſe. Sed invidia du-
..s Pollio ita judicaſſe videtur. Certe dijudica-
..e non indigna ſunt, quae hanc in rem Bodinus
.. methodo hiſtoriarum cap. 4.) monet. „Quae
..Caeſar, inquit, de bellis a ſe geſtis conſcripſit, ex
..gna parte vera judicantur, praeſertim cum
..erator lege Porcia prohiberetur, falſum cae-
..um numerum ad aerarii tribunos deferre:
..qui triumpho et imperio, cujus cauſſa Cae-
..ar ſceleratum eſſe juſtum putabat, caruiſſet.
..uae lex ut impune violata ſit, attamen infamiae
..us hominem gloriae cupidiſſimum retinebat,
..ſertim cum ſe vivo ſua ſcripta in vulgus ma-
..re pateretur, et innumerabiles hoſtes haberet,
..e mendacii coarguere potuiſſent.“ Confe-
..r etiam *Morhofius* de Patavinitate Liviana cap.
.. et *Joach. Chriſtoph. Nemeitz* de modeſtia hiſtori-
..n cenſuris principum obſervanda (*Londini*
..rum 1709. 8.) §. 14.

Caeſar igitur ipſe poſteritati tradidit ſeptem de
.. Gallico libros, quorum ſinguli ſingulorum
..rum res comprehendunt; AULIUS HIR-
..S, Conſul Caeſarisque amicus, addidit octa-
.. auctore Suetonio. Nonnulli *Cajum Oppium*
..inarunt. Quum igitur alius alium auctorem

 edi-

ediderit, eſt res incerta quidem, veriſimillima ta men de Hirtio auctore ſententia. *Dodwelli* diſſei tatio de auctore hujus libri, quem Hirtio potiu quam Oppio attribuit, exſtat in editione Caeſari Oudendorpiana T. II. p. 1007 ſqq. Et Mon eandem ſuae Caeſaris editioni praefixit. Dodwel argumenta ſub examen vocavit *Clericus* in *Bibl. chc ſie* T. XXVI. p. 132 ſqq.

Ex editionibus hoc loco ſolummodo ſequei tes indicare liceat. *Gothofredus Jungermann* poſt plures alios primo loco edidit Caeſaris con mentarios de bello Gallico et de bello civili, cu Hirtii libris de bello Africano et Hiſpanico et cu anonymi libro de bello Alexandrino. *Franc* 1606. II Tomi in 4. Editio ejusdem altera, qu quidem in fronte libri dicitur, *nunc auctior* et *co tior*, at ſcatet vitiis typographicis, *Francof.* 166 4. Jungermannus primus commentariorum libr per capitum ſectiones diviſit; adjunxit Graeca verſionem ſeu metaphraſin *Planudae* ſive alius ptem priorum librorum: nam octavus Grae non exſtat; et ad calcem ſubjunctae ſunt no integrae Rhellicani, Glareani, Glandorpii, Joa Camerarii, Bruti, Manutii, Sambuci, Fulvii U ni, Petri Ciaconii, Hottomanni, Joannis Brar et Jungermanni etc. Secuta eſt editio *Joh.* G *gii Graevii*, cum animadverſionibus Dionyſii V ſii, additis fragmentis, Joſ. Scaligeri notitia Gal et notis ſuper appellationibus locorum aliquo gentium apud Caeſarem. *Amſtelod.* 1697. 8. ſecunda editione *Amſt.* 1713. 8. additae ſunt iam notae *Daviſii*, ex editione, quam hic An doctiſſimus magno apparatu critico curavit Ca *brigiae* 1706. 4; et, non ſine auctario, *ibid.* 1 4. Splendidiſſimam editionem in lucem dedit *muel Clarke*, Londini 1712. fol. max. typis lucu

charta regia, adjunctisque amplis tabulis ultra
ginta, quibus variarum rerum Caeſari memo-
rum, et proeliorum atque obſidionum, et tri-
hi icones exhibentur. Caeſar ipſe cum argu-
tis et variis lectionibus, notatis in margine,
ſus perquam emendare, ad calcem vero volu-
is poſt Caeſaris fragmenta, notae editoris criti-
Indices bini ſubjuncti, geographicus alter,
rerum, admodum accurati et locupletes.
iconibus illis minore forma Clarkii Caeſar re-
Lond. 1720. 8. Majore apparatu ac ſtudio
conſtructa eſt editio *Oudendorpiana* Lugd.
1737. 4. Eadem omiſſis annotationibus, re-
ibid. 1740. 8. Recentiſſima et ob delectum
rum ſapientem maxime commendanda editio
Lipſ. 1780. 8 mai. ſtudio *Sam. F. Nathan.*
Gr. et Lat. ling. Prof. Lipſ. Is praecipue
tus in illuſtrando ſenſu verborum, aut re et
ria explicanda, diligentiam ſuperiorum inter-
um ſuperavit. *Ritteri* hiſtoria Gallorum et
ardi libris, in quibus de re militari veterum
diſputatur, et loca Caeſaris multa ſcienter
antur, bene uſus eſt ad meliorem hiſtorici
ionem. Denique confecit indicem latinita-
gium. Ex praefatione non poſſumus non,
anum atque prorſus eximium Mori judicium
indole ac recto uſu commentariorum Caeſa-
rum bibliothecae noſtrae inſeramus. Ita igi-
XIII ſe habet:

„Magna pars Caeſarianarum narrationum ver-
is in rebus, quas tirones ne legere quidem
nt — adultiores vero lectores, ſtudioſi illi
llorum, non rei militaris, ſeu hiſtoriae, ſed
m ingeniorumque, ne cognoſcere quidem
nt. Praeterea hujusmodi conſignatio rerum,
s diebus geſtarum, qualis dominatur in com-

 men-

mentariis atque ephemeridibus, haec ergo habe multa, ne memorabilia quidem; ſed ideo, qui tempore illo potiſſimum evenerunt, conſcripta eo fere modo, quo maritimorum itinerum de ſcriptiones haud pauca hanc unam ob cauſſar admiſcent, quia in ea tempora inciderunt, no quia magnopere profutura videbantur lectur Qui ergo in legendis hiſtoriarum monument non tam facta, quam ex factis ſeriem viciſſitud nemque rerum, et per facta hominum anim ac ſenſus, et e factorum molitione, adparatu a que exitu imitandi exemplar cognoſcere ſtuden hi in commentariorum tenuitate non multu nutrimenti reperire ſibi videntur. Sed ſi quis his omiſſis, quae paucioribus tantum placere a prodeſſe poſſunt, multa ingeniorum millia, qua in Caeſarianis libris aut verbis diſertis deſcribu tur, aut quorum vita et facta cum ſuis cauſſ conſiliisque narrantur, attentus ſpectaverit, a ſub illo narrationum involucro latentia inve gaverit; ſi Caeſarem, celeritate atque taciturnit te omnia efficientem, hisque artibus adjutu incredibilia feliciter gerentem, ſui ſemper ſim lem, nunquam crudelem, perpetuo lenem, ſummis rerum omnium inopiis tamen uno, e que ſapientiſſimo, conſilio locupletem, ob oc los habuerit; ſi animum ejus dominatorem p integrum decennium, in Gallia transactum, e dem tramite conſtanter ad imperium nitente viderit; ſi, quidquid egit, ad unum ſcopum te dere animadverterit: nonne in humano pecto introſpiciendo; humanaque vita contemplanda verſari concedet? nonne hos, qui diſcunt, vita, moribus, prudentia, felicitate admonere p terit? nonne hiſtoriae ſtudioſis oſtendere lice hiſtoriam non modo eſſe memoriam eventuu

a

...t ſcholam futurorum magiſtratuum et impera-
...rum; ſed, quidquid contineat, quocumque mo-
... poſteris tradat, omni aetati, omni generi le-
...orum, aliquid ſaltem ſuppeditare, doctioribus
... cogitandum judicandumque, peritis et impe-
...is ad imitandum cavendumque, iis denique,
... ad humanitatis ſenſus non plane obtuſi ſunt,
... ſe ipſos agnoſcendos? etc.“

E verſionum ſylva commemorare liceat ſe-
...ntes: *Francogallica Nicolai Perroti Ablancurtii*
...us typis repetita, licet non ſatis fida nec ac-
...ta, prodiit, v. c. *Pariſ.* 1699. 8. *Amſterd.*
... 12. Excerpta e commentariis Caeſaris
...ca, una cum obſervationibus ſtrategicis in-
...bus, ſiſtit liber ita inſcriptus: *Le parfait Ca-*
...ue, ou l'abrégé des guerres des Gaules, des
...ntaires de César, avec des remarques, par
...RY, *Duc* DE ROHAN. à Paris 1637. 4. *ibid.*
... 4. à *Amſterd.* 1692. 12. à *Leipz.* 1729. 8.
...datur etiam verſio, quae hoc titulo proſtat:
... Commentaires de Ceſar, d'une Traduction toute
...lle. à la Haye 1743. II Voll. in 12 mai. Cum
... aen. Majore vero laude digna verſio, prae-
... ob additas notas, quae hac epigraphe
...t: *Les Commentaires de César; nouvelle edi-*
... revuë, corrigée, et augmentée de notes hiſtori-
... et géographiques et d'une Carte nouvelle de la
... et du Plan d'Aliſe, par M. DANVILLE.
...ris 1755. 12 mai. à Amſterd. 1763. 12 mai.

Italica a *Franc. Baldelli.* Venet. 1571. 12;
...em verſio, cum illuſtrationibus et delineatio-
...s *Andreae Palladii.* ibid. 1575. 4. Cum figg.
... *ibid.* 1598. 4. Cum figg. ibid. 1619. 4. Cum
... Novam verſionem editioni ſuae addidit *Her-*
...us Albritius, Venet. 1737. fol.

Anglice a *Martino Bladenio* Lond. 1705 8. Cum figg. aen. Editio ſeptima prodiit *ibid.* 1750. 8. Cum figg. aen. Notae adjectae laudantur. Recentior eſt verſio Anglica *J. Towerſii*, Lond. 1755. 8.

Verſio *Theotiſca*, a *Joh. Franc. Wagner* elaborata, optimis quidem non accenſetur, nec tamen malis. Prodiit *Stuttgardiae* 1765. 8.

Illuſtrationi commentariorum Caeſarianorum hiſtoricae inſervire poſſunt, praeter iam memoratos, libri libellique ſequentes:

Schiappalaria. STEPHANI AMBROSII SCHIAPPALARIA (hiſtorici Genuenſis ſaeculi XVII) *Obſervationi politiche, con la Vita di Giulio Ceſare.* In Anverſa 1578 4. Et ex recenſione *Orlandi Peſcetti* Veronae 1600. 4.

Moller. DAN. GUIL. MOLLERI Diſſ. de Julio Caeſare. *Altorf.* 1687. 4.

Oudendorp. FRANC. OUDENDORPII Oratio de litterariis C. Julii Caeſaris ſtudiis. *Lugd. Bat.* 1740. 4.

Duyſing. HENRICI OTTONIS DUYSING Diſſ. de fide C. J. Caeſaris dubia atque ſubleſta. *Marburg.* 1748 4.

Lang. CHSTPH. LANG de C. J. Caeſaris ſublimitate. Sectio I. *Baruthi* 1769. Sect. II. *ib.* 1770. fol.

Guiſchard f. Q. Icilius. CAROLI GUISCHARDI ſ. QUINTI ICILII *Mémoires militaires ſur les Grecs et les Romains* à Lyon 1760. II Voll. in 8.

Ejusdem *Mémoires critiques et hiſtoriques ſur pluſieurs points d'antiquités militaires.* à Berlin 1773. IV Voll. in 8. In his operibus auctor Marti aeque ac Muſis olim familiaris, rebus a Julio Caeſare traditis locisque obſcurioribus multum lucis affudit, ita quidem, ut modum rei gerendae, prudentiam, cauſſas exitus in utramque partem luculenter demonſtret, veteraque cum noſtri

ris temporibus comparet. In operis poſte-
is volumine primo et ſecundo res a Caeſare
ntra Petrejum et Afranium in Hiſpania geſtae
mme enarrantur. E tertio volumine ad il-
randum Caeſarem faciunt, quae de legioni-
s Caeſaris accurate ſcribuntur, et diſputatio,
a faſti Romani veteres cum faſtis, a Caeſa-
correctis, comparantur, deinde per quatuor
nos, ab initiis belli civilis usque ad initia belli
anienſis, ſeries dierum atque rerum diligen-
e deducitur.

VOSSIUS de hiſtoricis Latinis p. 248 ſqq.
ABRICII Bibl. Lat. T. I. p. 248 ſqq.
ARLESII Introd. in notitiam litter. Rom. P. II.
. 181 ſqq.

Mélanges de Remarques ſurtout ſur César et Auteurs militaires, anciens et modernes, par néral DE WARNERY († 1786.) à Dresde 8. Auctor nimis abjecte de Caeſare ſentit. de Warnery.

JACOBI FRIDERICI ROESCH *Commentar die Commentarien des Caeſar, als eine Beantwortung der Remarques ſur César des Hrn. General von W.* (Warnery); *nebſt Beyträgen zur Taktik.* Halle 1783. gr. 8. — Auctor, io Wirtembergenſis et Profeſſor artis bel- Stuttgardienſis, Guiſchardio minime cedit: in quibusdam illum ſuperat. Caeſarem ra Warnerium fortiter ac docte defendit. Roeſch.

MEUSELS *hiſt. Litt.* a. 1785. T. I. p. 82. 95 ſqq.

Le Comte TURPIN DE CRISSÉ *Lieutenant ral du Roi de France, Commentaires de César, des notes hiſtoriques, critiques et militaires.* targis 1785. III Voll. in 4. — Ineſt etiam s Caeſaris Latinus cum praefatione Franco- Turpin de Criſſé.

 galli-

gallica cujusdam *de Wailly*, non multum a Dan villiana abhorrente, ab editore paſſim mutata Caeterum de rebus a Caeſare geſtis ſine partium ſtudio judicare videtur.

Cf. Götting. gel. Anzeig. a. 1786. p. 1766-1773.

* * *

Salluſtius. C. SALLUSTII CRISPI Bellum Jugurthinum. — Scriptor hic claſſicus, quem Martial *primum in Romana hiſtoria* praedicavit, natus e Amiterni in Sabinis anno poſt U. C. DCLXI ſ. LXXXV ante Chr. natum; mortuus a XXX ante Chr. nat. A prima juventute litteris bon tam ſedulo ac probe ſtuduit, ut artes militare Romanis maxime uſitatas, negligeret. Tribun plebis Romae erat, quo anno Clodius a Milon occiſus fuit; quo in munere, quod nulla cu laude geſſit, ut Ciceroni, ita et Miloni, infeſt admodum erat; idque quia in Fauſtae, L. Sylla filiae, adulterio deprehenſus virgis a Milone eſſ caeſus, nec niſi pecunia data dimiſſus. Nem iſtud in cauſſa eſt, cur Clodianis ſemper ſtudu rit adverſus Milonem. Ob alia adulteria ac ſt pra ſenatu motus fuit: a Jul. Caeſare vero, r rum potito, dignitatem ſenatoriam recuperav quaeſtorque factus, et poſtea etiam praetura obtinuit. A Caeſare denique Numidiae prae ctus fuit, quam vero provinciam, Juba victo occiſo, expilavit; a Caeſare quidem fuit abſol tus: ſed infamiam non effugit. Ex hac aut praeda Numidica ita ditatus fuit, ut in Quirin li monte forum emeret, quod Salluſtii vocat ubi nunc aedis S. Suſannae; item hortos, hodieque Salluſtiani nominantur. Ex his pa vitam ejus laudari a nemine poſſe, licet tem ri

recentioribus fuerint, qui eum defendere ntur. Omnis igitur Salluſtii gloria a prae- ejus ſcriptis proficiſcitur. Sed vix ejus am integre ad nos pervenit, praeter bel- gurthinum et Catilinarium, operis forte ſimi, in quo hiſtoriam Romanam ſex li- ſolverat, et quo potiſſimum hiſtorici prin- nomen meruit, reliquiae. Praeterea ex ſto nihil habemus, praeter quatuor ora- bs, epiſtolas duas de republica ordinanda ſarem miſſas, et lacera fragmenta, quae mmaticis antiquis atque aliis ſcriptoribus h ſunt, potiſſimum a *Ludovico Carrione.* ucydidis aemulum Salluſtium iam Velle- rculus (L. II. cap. 36.) nuncupavit. Et neus Seneca L. IX controverſiarum de- ne I: *Cum ſit*, inquit, *praecipua in Thucy- dus brevitas, hac eum Salluſtius vicit, et in s caſtris cecidit. Nam in ſententia Graeca ui habes, quae ſalvo ſenſu detrahas. — At ſtii ſententia nihil demi, ſine detrimento ſen- teſt. Titus autem Livius*, addit, *tam ini- alluſtio fuit, ut hanc ipſam ſententiam, et s tranſlatam et corruptam, dum transferre- liceret Salluſtio; nec amore Thucydidis facit, s praeferat: ſed laudat, quem non timet, et putat, a ſe poſſe Salluſtium vinci, ſi ante a ldis vincatur.* Qua de re ingenioſe aeque ſe diſputat JOH. CHRISTIANUS BRIEG- Conſiliarius et Profeſſor Coburgenſis, in s brevitate Salluſtiana. *Coburgi* 1773. 4; r alia: „Jam quis eſt, *inquit*, qui magnam - quam ante deſcripſerat — brevitatis lau- lluſtio deberi neget, in quo, quamquam raetermiſiſſe videatur, quod ad rem perti- omnia invenias adeo conciſa, ut, quod non

non dixiſſe melius erat, vix quidquam deprehen-das: cogitandi autem materiam ubique fere in-venias, modo cogitare didiceris; et non niſi in-vitus libellum de manibus ponas ante, quam a exitum perveneris." Removet poſtea argut quae contra hanc brevitatis virtutem *Julius Caeſar Scaliger* et *Caſp. Scioppius* (in Judicio de ſtilo hiſtorico p. m. 52 ſqq.) monuerint. Quid-quid tandem hujus rei ſit, noſtro certe judici brevitas iſta Thucydidea et Salluſtiana haud r ro obſcuritatem parit, neque imitanda videtu Hiſtoricum popularem eſſe oportet, ut ſcilic nec nimis fuſus, nec conciſus nimis evadat, et docti et indocti lubenter eum legant ac ſin difficultate intelligant; quae ars hiſtorici, ut oratoris, eſt ſumma, et paucis data. Caeterum Salluſtius integerrimi ſcriptoris, liberi in judican-do, gravis in ſententiis, artificis in notationibus principum aliorumque deſcribendis, magnarum-que rerum uſu praediti laudem jure adeptus eſt.

Ex ſegete editionum ſequentes nominare ſu-ficiat. *Gruteriana*, in qua ex codicibus et e tionibus veteribus textus Salluſtianus mire in mutatus eſt, cum notis variorum prodiit *Francof.* 1607. 8. *Waſſiana*, cui baſis eſt Gruterian in qua vero adornanda multi codices MSS. auxilium vocati ſunt, *Cantabrigiae* 1710. 4. Qu-rum omniumque ſuperiorum editorum dilige tiam atque ſedulitatem aequavit crebroque vi *Cortius (Kortte)* in editione, et ad ingenium ac endum non minus quam ad indolem ſcripto linguaeque ipſius Latinae bene perſpicienda perquam utili, *Lipſ.* 1724. 4. Locupletiſſima ſplendida, copiis tamen Cortianis deſtituta, editio *Havercampiana*, *Hagae Comit.* 1742. II V in 4. Ex ubertate Cortiana ſelectiores anno-

tion

...iones excerpſit uſuique juniorum accommoda... *Brieglebius* in Salluſtio ſuo, quem, cum Gloſ... exhibuit *Coburgi* 1773. 8. Nitida et ve... eſt editio *Hottingeriana*, Turici 1778. 8. Textus quidem eſt Cortianus: at interdum edi... a Grutero et Cortio diſſentit. Nec ſilentio praetereunda eſt editio *Bipontina (G. C. Crollii)* 1779. 8; et ſecunda vice, accuratior et emenda... 1780. 8 mai. Novus paene ineſt contextus Salluſtiani recenſus; antiquatae enim et invidioſe ...minatae, lectiones interdum poſtliminio re...catae, quaedam a virgula cenſoria Cortii alio...que nimis ſevera vindicatae et reſtitutae, ... pauca, quae ab aliis deſperata aut male ſa... habebantur, ſanata, et nova ratione ſive ..., ſive paucis explicata ſunt.

Francogallice Salluſtii reliquiae praeſtantiſſi... ſaepius et certatim quaſi redditae ſunt. ... vetuſtioribus verſionibus, recentiores no...aſſe ſufficiat. *Le Maſſon* novam exhibuit ...ſionem *Pariſ.* 1716. 12. *ibid.* 1720. *ibid.* 1724. ...in praefatione defenditur Salluſtius et lauda... Secuta eſt verſio *Vergerii* cum notis, re... *Pariſ.* 1727. 12. Quibus melior ſucceſſit ... hoc titulo: *Salluſte ou Hiſtoires de la Conjuration de Catilina contre la Republique Romaine et la guerre des Romains contre Jugurtha, traduites en François; on y a ajoûté la traduction de ... les morceaux, qui ſe trouvent en entier dans Fragmens de cet Hiſtorien. Le tout accompagné de Diſſertations et de Remarques critiques, hiſtoriques et géographiques. Par l'Abbé* THYVON. Paris 1730. II Voll. in 8. (Ineſt etiam Salluſtii ... ſeu potius apologia). Melior his omnibus ...dicatur *Dottevilliana*, hoc titulo ornata: *Traduction de Salluſte, avec le texte Latin, la vie de cet hiſto-*

hiſtorien, des notes critiques et des variantes; J(EAN) H(ENRI) DOTTEVILLE, *de l'Orat re.* à Paris 1749. *ibid.* 1763. *ibid.* 1769. *ibid.* 17 12 mai. (Duabus poſterioribus editionibus addit eſt index chronologicus editionum, commentar rum ac verſionum Salluſtii). Dottevillum de que ſuperare ſtuduit NICOLAUS BEAUZE Profeſſor Grammatices in ſchola militari re Pariſienſi, clarus Grammatica quadam univer li et nova auctaque editione operis Girardi de ſynonymis Francogallicis; is nempe exhibu *Les hiſtoires de Sallufte, traduites en François, a le Latin revû et corrigé, des notes critiques et u table géographique.* à Paris 1769. 12 mai. — *conde edition revûe, corrigée et augmentée de m ceaux entiers, tirés des fragmens.* ibid. 1775. 12 m (Annotationes, quibus tam virtutes tam v hiſtorici examinantur, magnam tulerunt lauder

de Broſſes. Huc etiam referenda nobis videtur opera ſt penda, quam poſuit CAROLUS DE BROSSE Praeſes olim Parlamenti Divinionenſis, alias ia a nobis celebratus, in colligendis, ordinand Gallice vertendis et editione ſingulari exhibe dis fragmentis hiſtoriae Romanae Salluſtian Jam a. 1747. idem promiſerat, ſe editurum e ſupplementa Salluſtii de libello civili a M. Aer lio Lepido, patre triumviri Lepidi, incepto; quo labore ita ſe verſatum eſſe affirmavit, colligeret fragmenta Salluſtiana, digereret, cu aliis componeret ſcriptoribus, et quae deficere teſtimoniis Ciceronis, Livii, Suetonii, Plinii, St bonis aliorumque ſuo quaeque loco inferen ſuppleret, omniaque more ſtiloque Salluſtia exponeret, ad exemplum Freinshemii in Li nis fragmentis; cujus ſpecimen dedit in *Hiſt de l'Acad. des Inſcriptt.* T. XXI. p. 50 ſqq. Id

Mémoires de l'Acad. des Inſcr. T. XXV. p. 368 — ..1. concinnavit. *Eclairciſſement ſur un ouvrage .. Salluſte, avec un eſſai d'explication ſuivie des .. gmens qui nous reſtent.* Tum ibidem T. XXV. ..75 — 538: *Le Periple de l'Euxin, tel qu'on ..t preſumer, que Salluſte l'avoit décrit, vers la fin .. IIIme Livre de ſon. Hiſtoire, rétabli ſur les ..mens, qui nous en reſtent, à l'aide des anciens ..ains, que Salluſte a pu conſulter, et de ceux .. ont eu ſon ouvrage en main.* Poſtea vero ..m ſenſit difficultatem, imitatione aſſequendi ..ris dicendi morisque narrandi Salluſtiani; ..uo conſilio, Francice vertit, et quae colle..a, et ipſa bella Salluſtii, Catilinare et Jugur..m, ex aliis fontibus hauſit, quae in perditis ..ii hiſtoricis enarrata fuerint, aut ſupplevit ..s et continuavit hiſtoriam Salluſtianam, at..multas hiſtoricas politicasque adiecit obſer..ones. Inſcriptio operis haec eſt: *Hiſtoire de .. République Romaine dans le cours du VIIe Sié.. ..ar Salluſte, en partie traduite du Latin ſur l'ori.. .. en partie retablie, et compoſée ſur les fragmens, ..ont reſtés de ſes livres perdus, remis en ordre ..ur place veritablement ou la plus vraiſemblable* — Dijon 1777. III Voll. in 4 mai. Incipit a bello ..rthino a. U. C. 642. Salluſtii autem majus ..s comprehendebat viciſſitudines reip. Rom. .. mortem Sullae a. U. C. 676. usque ad le.. Maniliam 688, qua ſuadenda Cicero patri.. temere prodidit et Pompejo ſummam impe.. tradidit, cum ſumma reip. et libertatis perni.. Promiſerat idem Broſſius novam Salluſtii ..ionem cum variis lectionibus optimorum co..m, una cum ſcholiaſtis et fragmentis: at ..tum evulgavit fragmenta eodem ordine, quo ..locanda putavit, nullis vero antea incognitis

reper-

repertis, hac quidem epigraphe: *C. Salluſtii Cri*
hiſtoriarum fragmenta. Divione 1780. 4 mai. A
jectus eſt index fragmentorum et auctorum, u
illa inveniuntur.

Cf. *Götting. gel. Anzeig.* a. 1778. *Zug. be* p. 113-1
a. 1781. p. 95 ſqq.

Italice ab Auguſtino Ortica, Venet. 1518. 15
et 1545. 8. Poſtea multo melius a *Joanne Boni*
cio Marchione de Oria, Florent. 1550. 8. A
noſtro a D. *Joh. Bapt. Bianchi*, cum notis et tex
Latino, *Venet.* 1761. 8. Et a *Petro Maria Sa*
Jeſuita, *Auguſtae Taurinorum* 1761. II Voll. in

Angliæ a *Thoma Gordon*, ſine hujus nomin
mentione, *Lond.* 1744. 4 mai. Haec verſio int
praeſtantiſſimas jure refertur. Praefatio argume
tum, characterem, vitia Salluſtii, tam in moribu
quam in dictione, perſequitur, geminum ejus be
lum inter ſe comparat, Jugurthinum Catilinar
praefert; quemadmodum eum cum Tacito qu
que confert, cujus laudes non attingere cen
Salluſtium. Praefixae ſunt verſioni novem diſſe
tationes politicae *(political diſcurſes)*, bonae fru
pleniſſimae. Prima agit de factionibus. Secun
patriae amantes cives et parricidas ſeu tyrann
depingit. Tertia abdicationem Syllae expen
Quarta agit de ſuperbia et impotentia Patriciorum
poſt expulſos reges. Quinta de inſtitutione et p
teſtate tribunorum plebis. Sexta de corrupte
tribunalium Romanorum in ſpecie, et de viole
tiis, quae ſubditas iſti imperio provincias oppr
ſerunt. Octava de bello civili perorat. Nona
ultima de mutabilitate gubernationis. Hae diſſe
tationes *Gallice* quoque exſtant, ſ. l. 1759. 12 m

Cf. Acta Erud. a. 1749. p. 178 - 190.

Rece

Recentior verſio Anglica, a Guilielmo Roſe ela-
rata Lond. 1757. minus nobis innotuit.

Celebris admodum eſt interpretatio Hiſpana, m una cum textu et animadverſionibus ſplen- ſſime excuſam in lucem edidit filius regis Hi- niarum, nuper demortuus, Gabriel, hac inſcri- ne: La conjuracion de Catilina y la Guerra de urtha por Cayo Salluſtio Criſpo; ad calcem le- r: En Madrid por Joachim Ibarra, Impreſſor Camara de Rei noſtro Señor 1772. fol. In prolo- git Princeps de ſuo conſilio et ratione inter- tandi, nec non de verſionibus Hiſpanicis anti- oribus. Quae Cortius gloſſemata habuit, ideo- delevit, ea Princeps frequenter reſtituit. In madverſionibus doctis potiſſimum ſuam inter- tionem explicat vindicatque; Cortium ſaepi- futat aut de lectionis veritate diſputat. In dita commentatione D. Franc. Perez Bayer, plures hujus editionis dotes deberi videntur, ngua litteriſque Phoenicum, horumque et co- iarum Phoeniciarum numis erudite differit.

C. Gätting. Anzeig. a. 1780. Zugabe p. 507 - 512.

Tiſce bellum Catilinarium *) a Thoma Abbtio, ſopho Germanorum celeberrimo, cujus poſt m demum verſio iſta prodiit, Stadthagae . 8. Pluribus in locis feliciſſime aſſecutus eſt ium Abbtius, quippe qui ipſe ſimili ingenio, hiſtoricus Romanus, eſſet. Minus perfecta ematuram Abbtii mortem evaſit. Nihilo s hac inferior eſt verſio recentior Gothofredi rdi Boettgeri, Lipſ. 1771. 8.

Prae-

*) Secundam partem ſ. bellum Jugurthinum, addidit Joh. Franc. Wagner, Lemgov. 1771. 8.

Praeter Scripta Salluſtium illuſtrantia iam co mendata notamus ſequentes:

Liebhard. LUDOVICI LIEBHARD, Profeſſoris quo dam hiſtoriarum in Gymnaſio Baruthino, Co mentatio in Criſpi Salluſtii primordia; cum pr fatione de reducenda antiqua philoſophia. *Beru* (ſic ſcripſit) 1664. 4. Haud inepte illuſtrat m illius aevi capita V belli Catilinarii obſervationi grammaticis, philoſophicis et politicis.

Rupert. CHRISTOPHORI ADAMI RUPERTI Obſ vationes civiles, morales et grammatico - philo gicae ad C. Criſpi Salluſtii Bellum Catilinariu Jugurthinum, Fragmenta et Orationes de rep. dinanda. *Norib.* 1671. 8.

Moller. DAN. GUIL. MOLLERI Diſſ. de C. Sallu Criſpo. *Altorf.* 1684. 4.

de St. Evremont. CAROLI DE ST. DENIS, Dom. DE EVREMONT *Obſervations ſur Salluſte et ſur Ta* in ejusd. Opp. (*à Amſt.* 1726. 8.) T. II. p. 431

Peverat. ANGELI MARIAE PEVERATI Adnotatio in C. Salluſtii hiſtoriam de conjuratione Catili et bello Jugurthino, nec non ſynopſis de hiſto *Ferrariae* 1731. 8. Eruditis potiſſimum gra ſunt annotationes *Turcii Rufi Aſterii Apronia* inſertae.

Tercier. TERCIER *Mémoire ſur le portrait que Salluſt fait de Sempronia;* in *Hiſt. de l'Acad. des In* T. XXIX. p. 186 — 190. Salluſtius contra pinum defenditur.

Briegleb. J. C. BRIEGLEBII Diſſ. de ingenio phil phico Salluſtii hiſtorici: *Coburgi* 1779. 4. I index plurimarum Salluſtii verſionum.

Naſt. (J. J. H. NAST) Progr. de virtutibus hiſto Salluſtianae. *Stuttgard.* 1785. 4.

Cf. VOSSIUS de Hiſtoricis Latinis p. 73 - 76. FABRICII Bibl. Lat. T. I. p. 234 - 247.

HA

FABLESII Introd. in notitiam litteraturae Rom. P. II. p. 240-268.

✻ ✻ ✻

JOH. HERMANSSON et ANDR. GROENVALL ...rtationes de bello *Mithridatico.* Upſal. 1726. ... 8. — Hermanſſon et Groenwall.

...LII EXSUPERANTII Opuſculum de Marii, ... et Sertorii bellis civilibus; inter *Sylburgii* ...or. hiſt. Rom. T. I. p. 659 ſqq. et inter *Gru.* Script. hiſt. Rom. T. II. p. 700 ſqq. et in Hi... Rom. Epitomis (*Florent.* 1723. 8.) T. II. ... ſqq. Et in Salluſtio Cortiano *Lipſ.* 1724. 4. ... cum notis quibusdam *Johannis Waſſe*; in ...o a *Burmanno* ed. *Amſt.* 1724. 4. T. II. ... ſqq. — Nec quis fuerit Exſuperantius, ...ando vixerit, cognitum habemus. Opu... ejus incipit a Metelli contra Jugurtham ...tione, cui Marius interfuit: finit in victoris Pompeji, poſt interfectum Sertorium et con... per Hiſpanias bellum, ad Urbem reditu ... Chr. nat. LXIX). — Exſuperantius.

... DE SAINT-REAL *Affaires de Marius et* ... in ejus Opp. T. I. p. 227 — 300. *Theo-* ... T. I. p. 69 — 112. — de S. Real.

...sdem *Conſidérations ſur Luculle*; in ejus ... T. II. p. 3 — 35. *Theotiſce* T. I. p. 115-146.

...H. ADOLPHI HARTMANNI Diſſ. hiſtori-...tica de *L. Cornelio Sulla. Marburg.* 1727. 4. — Hartmann.

...V. HENRICI KLEEDITZII Diſſ. de L. Sullae monarchico imperio. *Vitemb.* 1744. 4. — Kleeditz.

C. G. HEYNII Progr. de *belli ſocialis* cauſſis ...tu, reſpectu ad bellum cum coloniis ...anis geſtum habito. *Goetting.* 1783. fol. ...*d.* Opuſc. Vol. III. p. 144 — 161.

Salluſtius. C. CRISPI SALLUSTII Hiſtoria conjurati nis *Catilinae*. V. modo de Salluſtio expoſita.

Felicius Durantinus. CONSTANTII FELICII DURANTINI conjuratione Catilinae liber, ad Leonem X Pon ficem Rom. culto ac diſerto ſtilo ſcriptus, ſubii tur Salluſtii quibusdam editionibus, ut Baſilee (1564. fol.) p. 457 ſqq. et Cortianae, Lipſ. 1724. Et Cortius quidem in praefatione: Sunt illa eju modi, inquit, quae de rebus Ciceronis ſcribe adferenda fuiſſent: non vero illi, qui de conju tione Catilinae paucis abſolvere conſtituerat.

Boecler. JOH. HENRICI BOECLERI Diſſ. hiſtoric politica de conjuratione Catilinaria. *Argent.* 16 4; et inter *ejusd.* Diſſertatt. acadd. (*Argent.* 17 4.) T. I. p. 504 ſqq.

La congiura etc. *La congiura di L. Catilina.* In Bologna 1681 Libris mediocribus adſcribit Lengletus: niſi fo ſit verſio Salluſtii.

Ferracci. M. ANTONII FERRATII Epiſtola de con ratione Catilinae; inter *ejusd.* Epiſtolas (*Ve* 1738. 4.) p. 202 — 209.

Hiſt. de Catilina. *Hiſtoire de Catilina, tirée de Plutarque, de* *ron, de Dion, Salluſte, et des autres Hiſtorien* *l'Antiquité.* à Amſterd. 1749. 8. — Auctor,

Seran de la Tour. RAN DE LA TOUR, cujus iam bis in hoc o meniminus, quo conſilium ſuum, poſt Sallu hiſtoriam Catilinae ſcribendi, defenderet, hiſt Romani laudem paullulum imminuere in pr tione conatur. Quum enim duo ſint, qua bonum hiſtoricum requirat, primo, ut a par ſtudio ſit alienus; deinde, ne quid earum re ſileat, quae momentum aliquod habere videar utramque hanc virtutem in Salluſtio non int ratam reperiri, probandum ſibi ſumit. Ipſe

lis deſcriptus eſt in tres alios libros, quorum prior Catilinae genus, educationem, juventutem, Africae adminiſtrationem, crimina peculatus et inceſtus, atque alia cum his conjuncta, usque ad illud tempus, quo in Conſulatus petitione repulſus, Cicero autem electus eſt, complectitur; ſecundus de conjuratione exponit, usque ad egreſſum Catilinae in caſtra Manlii; tertius denique illius eventum commemorat. Ipſum orationis genus. paullo interdum propius ad declamatorum dictionem, ut in aliis hujus auctoris ſcriptis accedere videtur, quam hiſtoriae verecundiam decebat.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1754. p. 705 ſqq.

Scriptores veteres et recentiores, qui vitam Ciceronis ex inſtituto ſcripſerunt.

PLUTARCHI vita *Ciceronis;* inter *ejusd.* Vitas parallelas; et *Latine*, LEONARDO ARETINO interprete; adjecta eſt plerisque antiquioribus Operum Ciceronis editionibus: de qua tamen Aretini interpretatione merito judicavit *Fabricius* in Bibl. Lat. T. I. p. 138. (ed. Erneſt.) eum, pro Plutarchi interpretatione, novam Ciceronis vitam dediſſe. Caeterum Plutarchus, cum in aliorum Romanorum vitis, tum in Ciceronis maxime vita, incuriam et feſtinationem ſaepius prodidit, gravisſimas et memoria dignisſimas res, a Cicerone geſtas, negligenter percurrens, et in ſomniis ac fabulis haerens. Plutarchus.

(SECOUSSE) *Remarques ſur la vie de Cicéron, écrite par Plutarque;* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. VII. p. 148 — 157. Secouſſe.

Angeli. JACOBI ANGELI hiſtorica narratio de vi rebusque geſtis *M. T. Ciceronis*, quam Romae obſcura ac pervetuſta quadam bibliotheca, a tiquo exaratum ſtilo Ao. 1553. reperit et ab i teritu vindicavit, atque poſtremam limam ex minavit WOLFG. PERISTERUS, Boruſſus. *Be lini* 1553. 8. Adjecta etiam DAV. CHYTRA tabula de vita Ciceronis; de qua poſtea Eſt haec narratio, teſte *Frankio* in Catal. bi Bünav. T. I. Voll. II. p. 1158, nihil aliud, qua verſio Latina vitae Ciceronis, a Plutarcho d ſcriptae.

Preyſius. CHRISTOPHORI PREYSII M. T. Cicer nis vita et ſtudiorum et rerum geſtarum hiſt ria, ex ejus libris teſtimoniisque potiſſimum o ſervata atque conſcripta; item: Oratio de imit tione Ciceroniana. *Baſil.* 1555. 8. — Aucto Hungarus, adjunctus facultatis philoſ. in unive ſitate Francofordiana, Melanchthonis amicus, ſ lo facundo hanc Ciceronis vitam expoſuit.

Cf. HORANYI Memoria Hungarorum P. III. 102 ſqq.

Corradus. SEBASTIANI CORRADI (*inſignis Philolo et Poëtae Itali* † 1556.) in M. T. Cicero quaeſtura relata Joh. Bapt. Ignatio et Jo. Pier Valeriano Coſſ. V. id. April. A. C. 1536. Ven 1537. 8. (Editio princeps ac rariſſima). Poſt Corradus alteram quaeſturam in lucem emiſ hoc titulo: Quaeſtura, in qua vita Ciceronis r fertur et ab iniquis judiciis vindicatur, cum q busdam aliis. *Bononiae* 1538. 8. Secundam ha quaeſturam *Jacobus Gronovius* typorum form lis repeti juſſit *Lugd. Bat.* 1667. 12. Illam v ro primam Quaeſturam omnes Ciſalpini diutiſ me ignorarunt; neque fortaſſis adhuc in no tia

... hominum eruditorum veniſſet, niſi *Nicol.*
...*ius*, Bernas, homo litterarum intelligent illi-
..., ex peregrinatione Italica ad Batavos, et Ha-
...Comitum, ubi privatus vixit, ſecum attuliſ-
... Is enim eſt *amicus*, cui pereximium iſtud
...s debetur, et a quo ſumtum *Ruhnkenius*
... *Joh. Auguſtum Erneſtum* miſerat, qui tum
...que Corra..i quaeſturam hac epigraphe re-
...uravit: *Seb. Corradi* Quaeſtura: partes duae,
...um altera de Ciceronis vita et libris, item
...eris Ciceronibus agit: altera Ciceronis li-
... permultis locis emendat, nunquam antea
...a Italiam edita *Lipſ.* 1753. 8 mai. — Corra-
..., ut inter criticos aetatis ſuae eminebat, et
...um temporis in explanandis Ciceronis ſcri-
...onſumſerat, ſic in his dialogis, quos ,tan-
... apologiam pro Cicerone contra Plutar-
... et Dionem evulgavit, res Ciceronis mul-
... locis egregie illuſtravit: quanquam propte-
...eprehendi mereatur, quod nonnunquam ni-
... Ciceronis reverentia inductus, quaedam in
...onis vita defendit, quae nec ipſi Ciceroni
...tam fuiſſe conſtat, et quod inepte, per to-
...orum continuata allegoria Quaeſtoris, nu-
...s adulterinos Graecorum de Cicerone teſti-
...orum cum probis numis fide dignorum te-
...iorum conferentis, lectori nauſeam movet.

...ETRI RAMI Ciceronianus *Pariſ.* 1556. 8. Ramus.
...*f.* 1580. 8. Eſt vita Ciceronis, perpetua
...ius oratione compoſita.

...ANCISCI FABRICII, (*Marcodurani, Hi-* Fabricius.
...*et Philologi Duſſeldorpiani* † 1573 vel 1574.)
...a M. T. Ciceronis per conſules deſcripta
... annos LXIV diſtincta. *Colon.* 1563. 8. *ibid.*
... 12. (quae editio auctior et nitidior eſt
... Eadem, ex editione *Joh. Bunonis*

1620. 12. Eadem, ex editione *Chriſtoph. He manni Helmſt.* 1640. 12. Eadem, cum *Jac Gronovii* notis; adiecit indices et praefatione *Joh. Mich. Heuſinger* Budingae 1727. 8. Pra miſſa etiam Jac. Gronovii editioni operum C ceronis, *Lugd. Bat.* 1692. 4; et *Iſ. Verburgii* e tioni eorundem, *Amſt.* 1724. 4. Et adjecta *J Oliveti* editioni eorundem T. IX. p. 268 ſqq. *Pa* 1742. 4. — Expoſitio diligentiſſima et accur tiſſima rerum, ad M. T. Ciceronem pertinen um. Etſi enim auctor res Ciceronis non d ſcripſit, ſed numeravit: tamen, quod ordine temporum ſtudioſe obſervavit, et annos tam u bis Romae, quam Ciceronis ubique diligent addidit, magno adjumento eſt hiſtoriae Rom nae ſcrutatoribus. Hunc Fabricium maxime cutus eſt J. M. GESNERUS in ſua vitae Cicer nis deſcriptione, quam praefixit Chreſtomath Ciceronianae, cum a ſe ipſo, tum poſt ejus mo tem a *J. F. Fiſchero* Lipſiae ſaepius editae.

Lambinus. DIONYSII LAMBINI Genus, patria, in nium, ſtudia, doctrina, mores, vita, facta, geſtae et mors M. Tullii Ciceronis, ex ipſo C cerone collecta; praemiſſa ſunt Lambini editi operum Ciceronis, *Lutetiae* 1566. fol.

Herbeſt. BENEDICTI HERBESTI (*Jeſuitae Polo* † 1593.) Vita Ciceronis, verbis ipſius concin ta, cum chronologia omnium ejus actorum ſcriptorum. *Francof.* 1568 8.

Chytraeus. DAVIDIS CHYTRAEI Series annorum vi honorum, rerum geſtarum et ſcriptorum M. Ciceronis; adjecta *Jac. Angeli*, paullo ante morati, hiſtoricae narrationi de vita Ciceroni

Brantz. JOH. BRANTII Vita M. Tullii Ciceronis. ejus potiſſimum ſcriptis collecta; in *ejusd.* E giis Ciceronianis (Antverp. 1612. 4.) p. 232 ſ

in *Henn. Lochovii* Ciceronianis *Hamburg.* ... fol.

JOH. PAEPPII, *Galbaici*, Vita M. Tullii Ciceronis, in annos diſtincta, ac in epitomen ſecundum artem mnemonicam redacta. *Lugduni* 1618. — Nil amplius nec de hoc libro, nec de ... auctore nobis conſtat, niſi quod hic etiam ... *Artificioſae memoriae fundamenta.* ibid. ... 12. Paepp.

JOH. ERICI OSTERMANNI Diſſ. in Plutar... M. Tullium Ciceronem. *Witeb.* 1657. 4. Oſtermann.

CASP. SAGITTARII Commentatio de vita, ..., editionibus, interpretibus, lectione et imi... Plauti, Terentii et Ciceronis. *Altenb.* ... 8. Sagittarius.

HENNINGI LOCHOVII (*Senatoris Hambur...* † 1722.) Ciceroniana, ſive Protheoria uti... ...ioni ſcriptorum Ciceronis praemittenda; vi... et ſcripta ejus concernens. Cum praefatione RUDOLPHI CAPELLI, Prof. Hamburgenſis. ... 1683. fol. — Verum ſylloges hujus, ex ... variorum de vita Ciceronis ſcriptorum ex...s, auctorem ſive potius collectorem eun... eſſe Capellum, teſtatur *Vinc. Placcius* in ... Anon. et Pſeudon. T. II. p. 420. Lochou. Capellus.

Vita M. Tullii Ciceronis per annos conſulares ...a, partim ex Plutarcho, Fabricio, Pighio, ...e ſcriptoribus collecta; *praefixa* Ciceronis ...onibus quibusdam ſelectis. *Cantabrig.* 1692. 8. Vita Ciceronis etc.

GEORGIUS LUDOVICUS GOLDNERUS de M. Ciceronis patria, genere, imperio, ſtudiis, ...ina, vita, factis, rebus geſtis, ac morte. ... 1711. 8. Goldner.

Hiſtoire des quatre Cicerons. à la Haye 1715. ...ai. — Quatuor Cicerones ſunt orator cum ..., ſuo fratre, hujusque filio. Auctor eſt Hiſt. de 4 Cic.

S 5 FRAN-

Mace. FRANCISCUS MACE, Canonicus et Sacer Pariſienſis, mortuus a. 1721. Alii falſo *Har* *num* auctorem ferunt. Maxime ſequitur is exſcribit Vallambertum, de quo poſtea. Poti mum verſatur in enarranda Ciceronis patris vi quam ob cauſſam hoc loco eum producim Filium patre non fuiſſe inferiorem virtutibus monſtrare conatur, cum vulgo inter degene magnorum virorum liberos referatur. Tanto re Auguſto fuiſſe carum, ut et eum faceret Co ſulem, et eodem uteretur fortiſſimo belli duce e Ad ultimum vero Romae eundem vixiſſe in ot et quia, oppreſſa libertate, magnas res gere occaſio ei defuerit, luxurioſius vivere coepiſ partamque per plurimos annos virtutis gloria ſenem uno iſto vitio decoxiſſe; adeoque h unum ejus crimen fuiſſe, quod non in curricu virtutis perrexerit ad vitae finem, ſed in devia c flexerit, non ſuo magis, quam temporum viti Ciceronis patris virtutes praedicans, non tac naevos ejusdem, eumque ob duo potiſſimum v tia reprehendit, primo ob timiditatem animiq mollitiem, cui nulli attulerit remedium philoſ phia; deinde, quod ſenex duxerit juvenculaı ludibrio multorum ea re ſe exponens.

Cf. *Journal littéraire.* T. V. p. 117.

Acta Erud. a. 1715. p. 155 ſqq.

Neue Bibliothek oder Nachrichten und Urtheile v *neuen Büchern.* Partic. XXXIX. p. 788-797: u Gallus acriter et docte refellitur multorumque pe catorum inſimulatur.

Middleton. CONYERS MIDDLETON, *D. D. Princip* *Librarykeeper of the University of Cambridge* (1750.) *Hiſtory of the Life of Marcus Tullius Cice* London 1741. 4 mai. (Haec editio princep ſum

…mmae eſt raritatis, quia auctor eam ſuis impen-
…curavit). *Dublin* 1741. II Voll. in 8. (Et haec
…o rara). *London* 1742. III Voll. in 8 mai. Edi-
…quarta *ibid.* 1753. III Voll. in 8. Editio quin-
… 1755. III Voll. in 8. Editio ſexta *ibid.*
… II Voll. in 4. *Francogallice* (ab *Antonio*
… *Prevoſt d'Exilles*) Pariſ. 1742. IV Voll. in 12.
1743 — 1744. V Voll. in 12. *ibid.* 1749.
…ll. in 12. (Haec editio in fronte ſecunda
…latur, cum vero *tertia* ſit). — Minime pro-
…a eſt haec verſio, quia auctor ejus pro arbi-
…ſuo Middletoni opus mutavit atque trunca-
… *Italice* (a *Jacobo Fabrizi*, Veneto) *Venet.*
… — 1748. V Voll. in 8. (Vol. V. continet:
…*di Cicerone a M. Bruto e di Bruto a Cicerone,*
…*et Italice, con Annotazioni ed una diſſertazio-*
… *Conyers Middleton*). *Neap.* 1748 — 1750.
…l. in 12. *Romae* 1777. V Voll. in 12. *Theo-*
… titulo quidem operi aptiore, (*Römiſche Ge-*
…*te unter der Lebenszeit des M. T. Cicero*), cae-
… vero negligenter ſatis, ſecundum tertiam ar-
…typi editionem, *Altonaviae* 1757 — 1759. III
… in 8. *Auszug aus Conyers Middletons Lebens-*
…*te des Marcus Tullius Cicero* (auctore *Frid.*
…, Conſiliario aul. Badenſi). *Kehl* 1784. 8. —
…ronis vitam tali ſcriptione enarrare, quae di-
…it tanti viri perſona, et quae lectoris animum
…t et adjuvet, uti res certe eſt magnae utilita-
…a et multae artis, ac non exigui laboris eſſe
…tur. Primo enim eandem Romanae hiſtoriae
…eipublicae notitiam, eandem in evolvendis
…is Latiniſque monimentis aſſiduitatem, ean-
… ingenii aciem, prudentiam, eloquentiam, re-
… hoc genus ſcripturae, quam univerſae Ro-
…ae hiſtoriae illorum temporum, in quae Cice-
ronis

*) Cf. *Bibl. Françoiſe.* T. XXXVII. P. II. p. 295 ſqq.

ronis aetas incidit, pertractatio. Deinde, qu
prima eſt omnis hiſtoriae lex, ne quid falſi dice
audeat, ne quid veri non audeat, et ne qua ſuſ
cio gratiae ſit in ſcribendo, eam cum in omnis v
ri magni vita ſcribenda, tam maxime in Ciceron
aſſequi difficile eſt; non quod hic ſpes aut met
animum ſcriptoris a vero poſſit avertere, ſed qu
difficile ſit cavere, ne tot illuſtrium tanti viri fact
rum et dictorum ſplendore mens ita afficiatur,
vitia ejusdem aut plane non videat, aut diſſimu
re cupiat. Tacebimus laborem, qui omnibus
lis locis, quae rerum ad Ciceronis vitam pertine
tium mentionem faciunt, et per magna Cicero
volumina hinc inde ſparſa ſunt, colligendis, i
demque ordine et judicio diſpenſandis et diſpon
dis impendendus eſt. Has, et ſi quae ſunt al
his affines, difficultates recte perpendit non ſol
Middletonus, ſed etiam ita ſuperavit, ut opus e
immortale merito dicatur perfectiſſima, quae h
cusque exſtet, biographia. Excitavit auctor
ad hoc opus ſuſcipiendum JOANNES HERVEU
Regi M. Britanniae a Sigillo privato, vir non
lum gloria majorum conſpicuus et in ſumma d
nitate conſtitutus, ſed etiam doctiſſimus, et
eruditionem inter cives ſuos olim celebris.
enim operis editionem omni modo iuvare et
nare non modo ſtuduit, verum etiam illud, an
quam ederetur, perlegit, et nonnullis in lo
tanquam olim Scipio Polybii hiſtoriam, expoli
In praefatione auctor tria praecipue agit. Prin
ut a ſuſpicione gratiae in ſcribenda Ciceronis v
ſe defenderet; deinde, ut quibus auctoribus
commentariis in contexenda hac hiſtoria uſus
indicaret, ſuumque de iis judicium exponer
tertio, ut, quae forma Romanae reip. inde ab U
be condita usque ad Ciceronis natales fuerit, b

vi

…ter, ſed perſpicue, oſtenderet. Inter commen-
…is, quibus uſus eſt, praecipue ſuere ipſa Ci-
…ronis volumina, quae, ſimul ac ad hiſtoriam
…oc ſcribendam animum applicavit, ſemel ite-
…m relegit. Sunt enim fide digniſſimi commen-
…ri non earum ſolum rerum, quae ad Cicero-
…s vitam, ſed et earum, quae ad reip. Ciceronis
…poribus ſtatum, pertinent. Ea igitur loca,
…e ex Ciceronis libris excerpſit, ſuae narratio-
…intertexere ſtuduit, ſic tamen, ut ne tanquam
…ddidi panni aſſuta viderentur. Quare illa in
…icam linguam convertit, non verbum ver-
…reddens, ſed ita, ut ipſum Ciceronem ſcriptu-
…fuiſſe, ſi Anglis ſcripſiſſet, vero ſimile ſibi
…batur. Sed aliorum quoque auctorum, tam
…manorum, quam Graecorum, libros in ma-
…s ſumſit, ut ex illis depromeret, quibus ea,
…e Cicero aut leviter attigit, aut prorſus prae-
…t, magis illuſtrare, vel ſupplere poſſet. Ex
…entioribus potiſſimum Corrado et Fabricio
…s eſt. Multa Middletonum debere operi Bel-
…eni rariſſimo de tribus luminibus Romano-
… *), aevo noſtro *Wartonus* detegiſſe ſibi vi-
… in opere erudito, quod inſcribitur: *An
… on the Genius and Writings of Pope* Vol. II.
…d. 1782. 8); qui etiam paullo acrius Mid-
…onum ob dicendi genus perſtringit. — Opus
… ipſum non Ciceronis ſolum vitam, ſed to-
… reip. Romanae ſtatum et hiſtoriam, ab in-
…a Ciceronis uſque ad ejus mortem, com-
…titur. In qua hiſtoria conſcribenda auctor
…nem temporum ſecutus eſt, et ab eo tempo-
…, quo Cicero conſulatu abierat, in ſuperiore
…gine ſingularum per reliquum libri pagina-
… annos Urbis, annos Ciceronis et Conſules,
qui-

*) de quo nos ſupra cap. VII. ſect. III.

quibus quaeque res, ibi enarratae, acciderui indicavit. Deinde, quoniam haec Roman hiſtoriae periodus, in qua Cicero vixit, m ximis et memoria digniſſimis rebus abund operam dedit auctor, ut perſpicue docer quibus conſiliis quis eventus reſponderit, et p quos viros magnae illae res geſtae fuerint. Hi animum et indolem cujusvis illorum viroru quos illa aetas in evertenda tuendave rep. Ro occupatos vidit, ita depinxit, ut in cujusq imagine id maxime in oculos incurrat, qu ad dignoſcendos a ſe invicem illorum viroru animos comparatum eſt. Neque eſt reticer dum, auctorem, quotiescunque ſe praebue occaſio, hiſtoriam ſuam ejusmodi annotatio bus diſtinxiſſe, quae lectorem de moribus v antiquitatibus Romanis erudire, aut ad inte ligendos Ciceronis libros prodeſſe, aut animu legentis ad honeſta quaevis et excelſa er gere poſſunt. Quae contextui operis inferer niſi rupto narrationis filo, non poterat, ea i notis propoſuit, quae per inferiores paginaru margines diſponuntur. Ibidem comparent cit tiones eorum locorum, quibus pro teſtimoni uſus eſt, et quae, ſi non nimis copioſe fuerin ſaepe ad verbum transſcripſit. Duodecim ſectio nibus opus abſolvitur; quarum ultima in primi placet, quippe in qua auctor vitae et moru Ciceronis quandam quaſi ἀνακεφαλαίωσιν inſti tuit, et in ejusdem philoſophiam et religionen inquirit. Et hic, quanquam ſe magnum Cice ronis admiratorem oſtendit, non tamen temera rium, ſed talem, qui eandem admirationem alio rum animis facile informare poſſit. In tant enim luce Ciceronis virtutes et vitam colloca vit, et ea, quae cum aliqua veri ſpecie a multis

ipſi

objecta fuere, vitia tam probabili excuſatione ..., ut, quid pertinaces ejus obtrectatores ... contra poſſint, vix habituri eſſe videantur. ... minus id ipſum poſtea a nonnullis factum.

Nova Acta Erud. a. 1742. p. 193 - 205.
Zuverläſſ. Nachricht. von dem Zuſtande der Wiſſ. ... XLIII. p. 383 - 409.
...NGARTENII *Nachrichten von merkwürd. Bü...* T. VIII. p. 452 ſqq.

...COBI TUNSTALL, *Coll. div. Joan. Can...* *...ii et academiae oratoris*, Epiſtola ad virum ... Conyers Middleton, vitae M. T. Ci... ſcriptorem; in qua ex locis ejus operis ... plurimis, recenſionem Ciceronis epiſtola... ad Atticum et Quintum fratrem deſiderari ...itur: de illarum vero, quae Ciceronis ad Brutum Brutique ad Ciceronem vulgo fe..., epiſtolarum αὐθεντίᾳ nonnulla diſſerun... Accedit JOANNIS CHAPMAN diſſertatio ...ologica de aetate Ciceronis librorum de .... *Cantabrigiae* 1741. 8 mai. *Lond.* 1742. Tunſtall.

Chapman.

— Tunſtallus, qui magna cum diligentia ali... erat in excutiendis emendandisque ... ad Atticum, Q. fratrem et M. Bru... epiſtolis verſatus, ſtatim animadvertit, a ...tono quaedam vel minus recta pro certis ..., vel recta nonnunquam perperam in... fuiſſe. Caeterum haec epiſtola, ſeu po..., magis philologici, quam hiſtorici ar...nti eſt.

Nova Acta Erud. a. 1747. p. 407 - 413.

Tunſtallo reſpondit Middletonus libro ſe...: *The Epiſtles of M. T. Cicero to M. Bru... and of Brutus to Cicero: with the Latin Text ... oppoſite page and Engliſh Notes to each* Middleton.

Epiſ-

Epiſtle: together with a prefatory Diſſertation, which the authority of the ſaid Epiſtles is vindi ted, and all the objections of the Rev. Mr. Tunſ particularly are confuted; by CONYERS MI DLETON. *London* 1743. 8. Tunſtallus rem ſu contra Middletonum defendere ſtuduit hoc op ſculo:

Obſervations on the preſent Collection of Ep tles between Cicero and M. Brutus. Lond. 1744. Tunſtalli ſententiam confirmare aggreſſus Marklandus libello ſequente:

Markland. JEREM. MARKLAND'S *Remarks on the Ep tles of Cicero to Brutus, and of Brutus to Cic with a Diſſertation upon four Orations aſcribed M. Tullius Cicero.* Lond. 1745. 8.

Lyttelton. (GEORGE *Lord* LYTTELTON) *Obſervati on the Life of Cicero.* Lond. 1741. 8. Eod anno ſecunda vice. 8. Et in *Works of Geo Lord Lyttelton* (Lond. 1775. 4 mai.) p. 1 *Francogallice* (a *Sakvillio*, Anglo nobili) Tu 1757. 8 — Eodem fere tempore, quo Mid toni opus prodiit, hae plagulae comparueru nec nos definire poſſumus, utrum contra M dletonum ſcriptae ſint, an non? Quidquid v ſit, auctor earum ſententiam fere contrariam Ciceronis indole tuetur. Inter alia enim c tendit, Ciceronem ſaepe magis ambitioſum c torem ſe monſtraſſe, quam philoſophum r commodis intentum, virtutes ejus occoecatas retuſas fuiſſe multis defectibus, imbelli vacillat ne, et erroribus exitioſis; eum, tam celſos corruptae virtutis conceptus animo gerent virum, ſaepe tamen corrupti ſui ſaeculi ſe miſiſſe impulſui, ſalutemque reip. privatis emolumentis et affectibus donaſſe, et quae ſ reliqua. Actiones Ciceronis ab initio ad fin

usi

...que percurrit, et cenſet, qua in re officio ſuo ... perſonae, quam affectaverit, aut ſatis fecerit, ... defuerit. Praecipua libelli dos eſſe videtur, ..., quod a caeteris hiſtoricis non ſatis pertra... fuit, ſpatium a conſulatu Ciceronis uſque ad exilium ejus exacte depingat; quibus ... Pompejum et Caeſarem demereri ſtudue..., quibus hi viciſſim illum ductitarint; quo... favens equeſtri ordini Catoni propterea ..., quam imprudens cum Clodio, quem ...nebat, Terentiae ſuae magis inſtinctu, ... ſua voluntate, litem orſus fuerit etc. Ul... pagina pingit mores Tullii privatos. De ... ejus auctor judicat, eſſe illa illuſtre ar...ntum, quantum valeat et neceſſaria ſit li... prodendis excellentibus libris; ſtatim ex... libertate nobiles animos ita cecidiſſe, ut, ...jores vel imitari auſi fuerint, eo ipſo de...rarint, quam ingenium et ſapientia Roma... fuerint prolapſa, quae potiſſimum in arte ...toria ac philoſophia ſe exſerant.

... Nova Acta Erud. a. 1749. p. 190 ſqq.
...*g. gel. Anzeig.* a. 1776. p. 610 ſqq.

...OBI MORABIN (*Secrétaire du Lieutenant ... de Police de Paris* † 1762.) *Hiſtoire ... Ciceron, avec des Remarques hiſtoriques et cri...* à Paris. 1745. II Voll. in 4. — Idem ... diu ante hiſtoriam exilii Ciceronis, de ... nos poſtea referemus, ſcripſerat. Et hoc ... latius diductum, antea, quam Middletonus ... ſuo procederet, laboraſſe videtur: certe nec ... nec alium ducem ſequitur. In aliis con... cum Anglo, in aliis ab eo diſcrepare vi... In quibusdam rebus vulgo notis, quae ...s vix attingit, diutius moratur. Cedit ei... Morabin.

dem dignitate orationis gravitateque ſente
rum. De Ciceronis rebus geſtis ſemper
juſte judicat; extollit virtutes eadem aequi
qua vitia caſtigat. Chronologiam in factis e
nendis, ut Middletonus, ſequitur. Loca vel
ſtimonia e Ciceronis ſcriptis paullo majoris
menti, praecipue ex ejus orationibus et epiſ
lingua Francogallica exprimit; et in hoc l
dletono ſimilis. Loca auctorum ſive teſtium
et obſervationes atque excurſus non conte
ſubjecta, ſed ad calcem operis addita, lecto
ſane, certe multorum, incommodo.

Cf. *Zuverläſſ. Nachr. von dem Zuſtande der*
P. XCIV. p. 703 - 736. Cenſor animadverſ
criticas haud contemnendas paſſim adſperſit.

Cibber. COLLEY CIBBER *Character and Conduct* *Cicero, conſidered from the Hiſtory of his Life by* C *Middleton.* Lond. 1747. 4. Propius noſſe hoc ptum nobis non contigit. *Scripta varia de* *ronis laudibus, vita, ſtudiis, moribus, exilio, et m*

Walch. JOH. GEORGII WALCHII Amoeni hiſtoricae de Ciceronis peregrinatione. 1715. 4.

Begerus. LAURENTII BEGERI Examen dubio quorundam, an Cicero Proconſul Aſiae ap poſſit? *Beroſini* 1704. fol.

de Rewa. PETRI DE REWA Oratio de Ciceronis dibus, habita a. 1591; in *Melch. Junii* O Argentoratenſ. P. II. p. 210 — 230.

Elogia etc. Elogia omnis aevi doctorum in M. Tu Ciceronem; in *Ad. Theod. Siberi* Oratio (*Witteb.* 1614. 8.) T. II. p. 330 — 440.

Lipſius. JUSTI LIPSII Oratio pro defendendo C rone in Criminibus ei objectis; inter *ejus* o

… octo Jenae potiſſimum habitas. *Francof.* …8. 8.

SAM. SCHMIDII de elogiis et laudibus Tul-…is diſſertatiuncula. *Quedlinb.* 1667. 4. Schmid.

ANDREAE SCHOTTI Cicero a calumniis …icatus; praemittitur *Verburgi* editioni ope-rum Ciceronis. *Amſterd.* 1724. 4; et acceſſit …a *Vallemberti* vitae M. T. Ciceronis filii. … 1730. 8. Schott.

Diſſertation ſur le caractère de trois celebres …, Ciceron, Atticus et Luceius; in *Journal …aire* T. V. p. 129 — 148. Diſſertation etc.

Conſiderations ſur la vie de Ciceron, traduites …l'Anglois; in *Recueil de pièces d'hiſtoire et de …ture* (à Paris 1738. 8.) T. IV. p. 39 — 85; … *Bibl. Françoiſe* T. XXXIX. p. 103 ſqq. Conſiderations etc.

IACOBI PERIZONII Oratio de Ciceronis …ione et induſtria, habita 1682; inter *ejusd.* …ones (*Lugd. Bat.* 1740. 8.) p. 1 ſqq. Perizonius.

(IACOBI FACCIOLATI) Vita M. T. Cice-… litteraria. *Patavii* 1760. 8. Facciolati.

IACOBI CRUCII Oratio in laudem eloquen-… Ciceronis; in *ejusd.* Suada Delphica (*Amſt.* … 12.) p. 348 ſqq. Crucius.

BENEDICTI AVERANII Diſſertationes de …ronis excellentia, laudibus et eloquentia; … diſſert. XLVII — LII in Ciceronem, quae …tant in *Averanii* Opp. *Florent.* 1717. fol. Averani.

Examen du ſentiment d'Aper ſur l'Eloquence de …; in *Mém. de Trevoux* a. 1718. Mart. …2 — 556; et in *Journal des Savans* a. 1718. … p. 558 ſqq. edit. Amſt. Examen etc.

IOH. AUGUSTI ERNESTI Specimen Cice-… ingenii et artificii *Lipſ.* 1736. 4; et in …manni Select. Scholaſt. Vol. I. Faſc. II. p. … — 513. Erneſti.

Cruſius. CHRISTIANI CRUSII, *Eloqu. Prof. ord. in Academia Viteberg.* Diſſ. de popularitate eloquentiae Ciceronis; in *ejusd.* Probabilibus criticis etc. *Lipſ.* 1753. 8.

Eſſai ſur cette queſtion: Cicéron a-t-il été plus eloquent qu' ambitieux, plus utile que dangereux à ſa patrie; in *Second Recueil philoſophique et littéraire de la Société typographique de Bouillon.* à Bouillon 1769. 12.

Fugmann. JOH. CHRISTOPHORI FUGMANNI Diſſ. de Ciceronis philoſophia morali. *Viteb.* 1671 1678. 4.

Dodwell. HENRICI DODWELL *Apology of Cicero's philoſophical Works.* Lond. 1702. 8. Et praefixa interpretationi librorum de Finibus Anglicae Auctor defendit Ciceronis ſcripta philoſophica mireque commendat.

Averani. BENED. AVERANII Diſſ. de philoſophia Ciceronis; in *ejusd.* Opp. T. II. p. 304 ſqq.

Wunderlich. CASP. WUNDERLICH Diſſ. Cicero de animo platonizans. *Witteberg.* 1714. 4.

Heumann. CHRISTOPH. AUG. HEUMANNI *Abhandlung von des Cicero Philoſophie;* in *ejusd.* Actis Phil. T. II. P. IX. p. 441 ſqq.

Grabener. THEOPHILI GRABENERI Cicero recte perperam philoſophatus. *Miſenae* 1742. 4.

Waldin. JOH. GOTTLIEB WALDINI Oratio de Ciceronis philoſophia Platonica. *Jenae* 1753. 4.

Roeſſer. (COLUMBANI ROESSERI) Diſp. de gloriae finibus a Cicerone nimium prolatis. *Würzeburg* 1768. 4.

Meiners. CHRISTOPH. MEINERS Oratio de philoſophia Ciceronis ejusque in univerſam philoſophiam meritis; in ejusdem *Vermiſchten philoſ. Schriften* (Lipſ. 1775. 8.) T. I. p. 274 ſqq. — Hac oratione auctor Ciceronis animum et indol

m

male ac ſiniſtre expoſuerat: poſtea, operis Middletoniani lectione in aliam mentem verſus, poenituit cenſurae iſtius, manibusque viri immortalis quaſi excuſationem praeſtitit in libello lectu digniſſimo, qui inſcribitur: *Geſchichte des Verfalls der Sitten und der Staatsverfaſſung der Römer* (Lipſ. 1782. 8.) p. 1 ſqq. Digniſſima ſunt iſta, quae ab omnibus Ciceronis obtrectatoribus legantur.

ALB. GEORG. WALCHII Pſychologiae Ciceronianae ſpecimen. *Schleuſingae* 1776. 4. Walch.

JOH. DAN. GROSS (Praeſ. *Joh. Nic. Hardt-ii*) Diſſ. de Theologia Ciceronis, in quantum conſtat ex libris ejus de natura Deorum et de Divinatione. *Argent.* 1696. 4. Groſſ.

JOH. PHIL. TREUNERI Diſſ. de Cicerone Theologo. *Jenae* 1700. 4. Treuner.

JOH. CASP. HAFERUNG Diſſ. de Cicerone Theologo. *Viteb.* 1701. 4. Haferung.

JAC. ZIMMERMANNI Diſſ. de theologia M. T. Ciceronis; *in* Muſeo Helvetico (*Tiguri* 1746. Vol. I. P. III. p. 374 — 439. Zimmermann.

CONRADI NAHMMACHERI (*Superintendentis Comitatus Höhenſtein et Paedagogii Ilfeldenſis Directoris* † 1768.) Diſſ. de naturali theologia M. T. Ciceronis. *Helmſtad.* 1756. 4. Nahmmacher.

Ejusdem Theologia Ciceroniana. Accedit ...ologiae Ciceronis ſpecimen. *Frankenhuſae* ... 8. Cf. *Goetting. gel. Anzeig.* a. 1767. p. ...9 ſqq.

ANT. SCHULTINGII Oratio de Jurisprudentia Ciceronis; ſubjuncta *ejusd.* Diſſertationibus. *...querae* 1708. 4; recuſa ad calcem *ejusd.* Diſſertationum de recuſatione judicis *Lugd. Bat.* ...4. 4; et exſtat in *Joh. Lud. Uhlii* Opuſculis Schulting.

ad hiſt. juris pertinentibus (*Halae* 1735. 4.) 309 ſqq.

v. Bynkershoek. CORNELII VAN BYNKERSHOEK Digreſſ. de Cicerone non Jurisconſulto; inter *ejusdem* Opuſcula varii argumenti (*Lugd. Bat.* 1719. 4. p. 83 — 90.

Kaeſtner. HENRICI ERNESTI KAESTNERI Di. Cicero Jureconſultus in Tr. de officiis. *Rint.* 1719. 4.

Brokes. HENRICI BROKES Diſſ. de Cicerone, juris civilis teſte ac interprete, ſpeciatim de Cicerone ICto. *Vitemb.* 1738. 4.

Ejusdem Diſſ. de Cicerone, juris civilis teſte et interprete, ſpeciatim in ſuis de inventione libris. *ibid.* 1739. 4.

Ejusdem Diſſ. de Cicerone, juris civilis teſte ac interprete, ſpeciatim in primo de oratore libro, a cap. I — XXXVIII. *ibid.* 1741. 4.

Richter. GEORGII RICHTERI Oratio de ſtomacho Ciceronis in Jurisconſultos; inter *ejusd.* Orationes (*Norimb.* 1638. 8.) Dec. I. p. 182 ſqq. Reſpicit haec oratio dictum Ciceronis in Oratione pro Muraena: *Si mihi homini vehementer occupato ſtomachum moveritis, triduo me jurisconſultum eſſe profitebor.*

Luzac. JOHANNIS LUZAC Obſervationes nonnullae apologeticae pro Jureconſultis Romanis, ad locum Ciceronis in Oratione pro Muraena cap. I — XIII. *Lugd. Bat.* 1768. 4.

Berger. JOH. SAM. BERGERI Diſſertationes III de Cicerone Medico. *Viteb.* 1711. 1712. 4.

Siber. AD. THEOD. SIBERI Oratio de M. Tullio Cicerone, Equite et Poëta Romano; inter *ejus* Orationes T. II. p. 24 ſqq.

Jugler. JOH. FRID. JUGLERI Diſſ. de poëſi Ciceronis. *Lipſ.* 1744. 4.

JO

JOH. HENR. WINKLERI Diſſ. de ſtudio Ciceronis in Graecis. *Lipſ.* 1742. 4. Winkler.

CHRISTO. FRID. AYRMANNI Comparatio ...onis et Ciceronis, ſive de charactere ſummae ...itatis et humanitatis Diſſertatio. *Viteb.* ſine ... 4. Ayrmann.

La Comparaiſon de Demoſthene et de Cicéron; *Oeuvres de* RAPIN (à la Haye 1725. 12.) T. I. ... ſqq. Rapin.

NICOLAI HARSCHERI, *Eloq. et Hiſtor. in* ...ia *Marburg.* P. P. († 1742.) de divinatio... Ciceronis Diatribe, in exemplum divinationis ... propoſita. *Marburgi* 1710. 8. — Quum ...s nobili divinatione ſua, Corn. Nepotis te...nio confirmata, bellum civile, Pompejum ... et Caeſarem oriturum, atque ex illo futu... reip. converſionem praedixerit; Harſcherus ... exempli loco proponere, ſimilemque ex ...tiſſimorum ſcriptorum monimentis inſti... viam aliis, origine ad finem per cauſſas ...ectus rerum civilium deducta, common... praeclare ſtuduit. Fuſe comprobat, Cice... divinandi arte plurimum valuiſſe. Inter ...bis Romanae ſub Cicerone Conſ. ſtatus ...que labis ejusdem parte tertia bene expo.... Parte quarta et ultima ad divinationem ...agreſſurus, Ciceronem ex tribus potiſſimum ..., remp. aut evertenibus, aut in alium ſta... convertentibus, hoſtibus videlicet externis, ...rationibus, ac bellis civilibus, de inſtante ... in Romana rep. converſione prudenter ...que judicaſſe arbitratur. Harſcher.

... Nova Acta Erud. a. 1711. p. 136 ſqq.

FABIANI TOERNERI Diſſ. de fortitudine ...onis togata. *Upſal.* 1712. 8. Toerner.

Sagittarius. CASP. SAGITTARII Hiſtoria vitae et mor Tulliae, M. Tullii Ciceronis filiae. Accedu annotationes in Servii Sulpicii Epiſtolam con latoriam, inter Ciceronianas familiar. IV, 5. *Je* 1679. 4.

Hiſtoire etc. *Hiſtoire de Tullie, fille de Cicéron, par une Da illuſtre.* à Paris 1726. 8. Ne hiſtoriam ineſſe c das; fabula eſt mera Romanenſis.

Mongault. NICOLAI MONGAULT *Remarques ſur le* num *de Tullia, fille de Cicéron;* in *Mém. de l'Ac des Inſcriptt.* T. I. p. 370 — 384.

Klotz. M. JOH. CHRISTIANI KLOTZII (Pr *Mart. Haſſen*) Diſſ. de virtutibus in *Tirone*, Ci ronis liberto, laudatis. *Viteb.* 1727. 4.

Ejusdem Diſſ. II de vitiis in Tirone nota *ibid. eod.* 4.

Ejusd. Diſſ. III de vitiis in Tirone falſo not *ibid. eod.* 4.

Trinkhuſius. GEORGII TRINKHUSII Diſſ. de hortis villis Ciceronianis. *Gerae* 1673. 4.

Cramer. JOH. CHRISTOPH. CRAMERI Oratio de ceronis Tuſculano. *Jenae* 1753. 4. — Au demonſtrare ſtudet, Tuſculanum illud non eo tum fuiſſe, ubi hodie *Sacchetta*, ſed apud Cryp Ferratam, quam Itali *la Badio di Grotta Fer* nuncupant.

Walch. JOH. ERNESTI IMMAN. WALCHII Cic Herculanenſis; ubi de ſtatuis in honorem Cice nis poſitis, et de multis aliis, quae ad rem litt riam et antiquariam faciunt, docte diſputatur; *Actis Societatis Lat. Jenenſis* Vol. I. p. 115 ſqq.

Cf. FABRICII Bibl. Lat. T. I. p. 137 ſqq.

HARLESII Introd. in notitiam litter. Rom. I p. 1 - 136.

SAXII Onomaſt. T. I. p. 153 - 162.

C

✣ ✣ ✣

CORNELII NEPOTIS Vita T. Pomponii *At-* Nepos.
inter *ejus* Vitas excellent. Imperat.

Les Lettres de Cicéron à Atticus, traduites en de Mongault.
françois par l'Abbé DE MONGAULT. à Paris
VI Voll. in 12. — Hanc verſionem Cice-
ad Atticum epiſtolarum, quae recte optimi
illorum temporum commentarii cenſen-
hoc loco commendamus, quia interpres
mus eas non ſolum in linguam patriam ele-
transtulit, et ſelectis aliorum commentato-
inſtruxit, ſed etiam ex ſuo ipſius penu
depromſit, quibus difficiliora et obſcuriora
epiſtolarum loca explanaret et illuſtraret;
negotio tam erudite et feliciter verſatus eſt,
loca, ab aliis interpretibus fruſtra tenta-
ingenio ipſius explicata, et, quae has epiſtolas
bant, tenebrae maxima ex parte diſpul-
nt.

HENRICI CHRIST. CRELLII Diſſ. de T. Crell.
Pomponio Attico, nec forte, nec ingenuo cive.
1720. 4.

DE SAINT-REAL *Caractère de* T. Pom- de St. Real.
Atticus; in ejus *Oeuvres (à la Haye* 1722.
II. p. 146 — 195; et ſec. verſ. Theot. T.
3 — 32.

Lettre pour juſtifier Pomponius Atticus de la cen- Lettre etc.
l'Abbé de Saint-Real; in *Recueil de pièces d'*
de Litter. (à Paris 1738. 8.) T. IV. p. 85 ſq.
Oeuvres de M. Bayle T. I. p. 709 ſqq.
que Realius refutatur.

PAULLI FRISI (Prof. Matheſ. Piſani) *Elogio* Friſi.
Pomponio Attico. Milano 1780. 8. — Egregie
tur Attici vita, ſimulque nobiliſſimus iſte
Romanus defenditur contra recentiores
non-

nonnullos, qui eum Epicuraeum malignum f jactarunt. In fine libelli Atticus cum Cicer ejus amico intimo, praeclare comparatur.

Cf. JAGEMANNI *Magazin zur ital. Litter* T. IV. p. 308 - 312.

Plutarchus. PLUTARCHI Vita *Cn. Pompeji*; inter Vitas parallel.

Secouſſe. SECOUSSE *Remarques ſur la Vie de Pom compoſée par Plutarque*; in *Hiſt. de l'Acad. des I* T. V. p. 182 — 192.

Vives. JOH. LUDOVICI VIVIS *Pompejus* fugi in *ejus* Opp. (*Baſil.* 1555. fol.). T. I. p. 262 ſq

Upmark. JOH. UPMARKII Diſſ. de Cneo Pom Magno. *Upſal.* 1709. 4.

Ferracci. M. ANT. FERRATII Epiſtola de Cn. Pom jo; in *ejusd.* Epiſtolis p. 134 — 138.

de Chambort. DE CHAMBORT *Eclairciſſement chronol ſur le jour auquel Pompée ſortit de Brunduſe et ca lie, lors de la guerre civile*; in *Hiſt. de l'Acad Inſc.* T. XIV. p. 94 — 97.

de Berger. JOH. GUIL. DE BERGER Diſſ. de Pom Hieroſolymitano. *Vitemb.* 1742. 4.

Jul. Caeſar. C. JULII CAESARIS de bello civili Pom no libri III. Editi cum ejus Commentariis de Gallico, de quibus ſupra.

Hirtius. A. HIRTII Libri de bello Caeſaris Al drino et Africano; editi cum Caeſaris com tariis de bello Gallico ac civili.

Plutarchus. PLUTARCHI Vita C. Jul. Caeſaris, inter vitas parallel.

Secouſſe. SECOUSSE *Remarques ſur la Vie de Céſar poſée par Plutarque*; in *Hiſt. de l'Acad. des* T. VII. p. 138 — 148.

J

JULIUS CELSUS de vita et rebus geſtis C. Celſus.
ıl Caeſaris, ex Muſeo *Joh. Georgii Graevii*,
ma editio. *Lond.* 1697. 8. Antea primum li-
r evulgatus a Graevio in editione Julii Cae-
rs, *Amſtel.* 1697. 8. Poſtea etiam cum eadem
itione, *Lugd. Bat.* 1713. 8. *Voſſius* quidem de
ricis Lat. L. I. cap. 13. p. 65. hanc vitam
o Celſo adſcribit: ſed Graevius dubitat.
erum diligenter quidem ſed eleganter mini-
Caeſaris vita narratur.

INR. DODWELLI Diſſ. de Julii Caeſaris Dodwell.
r Jul. Celſium, a Graevio edita; acceſſit
in Annalibus Vellejan. Quintilian. et Statian.
1698. 8.

OGGII *Florentini* Epiſtola ſuper quae- Poggius.
uter praeſtantior, Scipio an Caeſar; in
Opp. (*Baſil.* 1538. fol.) p. 357 — 392.

ANC. FLORIDI, *Sabini*, de C. Julii Cae- Floridus.
praeſtantia Libri III; in *ejusd.* Opp. *Baſil.*
fol.

H. MONINGERI, (Medici Onoldini † Moninger.
) Genealogia ſ. brevis deſcriptio familiae
usque ad Neronem, poſtremum ejus ſtir-
peratorem; cum praefatione PAULI
Viteberg. 1556. 8.

JO. GLANDORPII Familiae Juliae gentis, Glandorp.
inter familias neutiquam poſtremae, in
Julii Tullii, et C. Julii Caeſares regna-
ad dexterius veterum monumenta cogno-
continuatae. Item diſtichorum proverbia-
ber elegantiſſimus. *Baſil.* 1576. 8. *Pariſ.*
4. Glandorpio editioni hujus immortuo,
ejus Ambroſius eam abſolvit.

ITRI RAMI Liber de militia C. Julii Cae- Ramus.
cum praefatione JOH. THOMAE FREIGII,
Fran-

Francof. 1584. 8. Et in *Graevii* Theſ. Anti Rom. T. X. p. 1532 ſqq.

Zernemann. CONRADI ZERNEMANN Πολίτευμα ſive bores C. Julii Caeſaris, praeſtantiſſimi Reip. m deratoris. *Francof.* 1606. 8.

Guarino. ALEXANDRI GUARINO *Ceſare, overo l'A logia di Ceſare, primo Imperatore di Roma,* in *ſtamente da i Pompejani inimico della patria e ranno appellato, ma della patria clementiſſimo pad e della Romana Republica giuſto e legitimo Prin* Ferrara 1632. 4.

Boecler. JOH. HENRICI BOECLERI Diſſ. de be Parthico ad Flor. L. IV. cap. 9; inter *ejus* I acadd. (*Argent.* 1701. 4.) T. I. p. 554 — 56

Ejusdem Diſſ. hiſtorico-politica de bello vili Caeſaris et Pompeji, ad Flor. L. IV. cap *Argentor.* 1643. 4. Et inter *ejusd.* Diſſ. ac T. I. p. 510 — 516.

Ejusdem Diſſ. de bello cum Sext. Pompejo Flor. L. IV. cap. 8. *Argentor.* 1643. 4. Et in *ejusd.* Diſſ. acadd. T. I. p. 549 — 554.

Ejusd. Diſſ. in Suetonii C. Jul. Caeſar *Argent.* 1645. 5.

Fabricius. JOH. SEBALDI FABRICII, S. *Theol.* *Academiae Heidelbergenſis Prof.* Diſſ. philolo Graeca et numiſmatica in Dionis Caſſii, ſcri ris Graeci, ſelectiora commata, quibus C. Caeſaris ortus, dignitates, interitus, et apot ſis deſcribitur. *Heidelberg.* 1673. 4. Recuſa quenti inſignita titulo: C. Julius Caeſar n ſmaticus ſ. Diſſertatio hiſtorica, Dionis C ſcriptoris Graeci, ſelectiora commata, C. J. C ſaris ortum, dignitates, connubia, interitum, gum et apotheoſin complexa, nomiſmatum monſtratione illuſtrans. *Londini* 1678. 8. — tulit Caſſius Dio L. XLI. T. II. p. 280 ſqq.

edit. Reimari) orationem, qua Caeſarem exercitum Romanorum ad Placentiam tumultuantem compellaſſe ferunt, ut ad debitam illum reduceret obedientiam. Hanc orationem diſſertatione ſua illustravit Fabricius, ea quidem ratione, ut ſectione I de origine Caeſaris, quam deductam ipſe ... ab Aenea et Julo, ſectione II de ejus vita, ...ritatibus et connubiis, ſectione III de ejusdem morte, rogo et apotheoſi, ageret, et numis ...nis illuſtraret. *Bandurius* in Bibl. numaria ... ſqq. (ſec. edit. Fabric.) de hoc opuſculo ita ...: „Singularem profecto et reconditam ...tionem oſtentat J. S. Fabricius in eo li... – quam arduum enim fuerit, numiſmata ... Caeſaris et aliquot virorum ejusdem aevi ...rium ex editis libris exſcribere, eorumque ...venientiam cum Dione, Graeco ſcriptore ..., demonſtrare; quis non intelligit? quod ... tanta diligentia praeſtitit, ut ne Corneliae ...dem, et Calpurniae, Caeſaris uxorum, numiſ... ab Aenea Vico expreſſa omiſerit. Extra ..., ſingula commata in plures obſervationes ...buta ſunt, in quibus, ut nihil novi, praeter ... ſcribendi rationem, ita plerumque nihil ... deprehendimus. Diſſertationem praecedit ... prolixior, tertiam ferme libri partem ...lexa, in qua numiſmatum praeſtantia non ...ſtratur quidem (Id Spanhemius iam con...) ſed grandibus verbis praedicatur." ...tioni addidit auctor praeter varia corol... Caſſii Dionis verbis expreſſa, triplicem ap...dicem, cujus argumenta exhibet *Freytagius* Apparatu litt. T. III. p. 611 – 616.

AENEAE VICI (Parmenſis) ex libris XXIII Vicus. ...mentariorum in vetera Imperatorum numi...ma liber primus (de *numis C. J. Caeſaris*) *Venet.*

uet. 1562. 4. (Quaedam exempla praeferunt a
num 1560.) Recuſ. a JOH. BAPT. DUVALLI
Pariſ. 1619. 4. Cum figg. aen.

Goltz. HUBERTI GOLTZII C. Julius Caeſar, ſ. H
ſtoriae Imp. Rom. ex antiquis numis reſtitutae lib
Accedit C. Jul. Caeſaris vita et res geſtae. *Bru*
Flandror. 1563. fol. *ibid.* 1573. fol.

Ejusdem Numiſmata C. Julii Caeſaris, Augu
et Tiberii, cum Commentario *Ludov. Non*
Acceſſerunt ſingulorum vitae ex Suetonio. *A*
verp. 1620. fol.

Goetz. ZACHARIAE GOETZII Diſſ. de numo ſ
rio C. Julii Caeſaris, cum inſcriptione: VEN
VIDI, VICI; in *ejus* Diſſ. de numis p. 30 ſ

Souciet. STEPHANI SOUCIET *Diſſertation ſur*
medaille ſinguliére de Jules Céſar; in *Mém. de T*
voux a. 1713. Dec. p. 2145 — 2160.

Schubart. GEORGII SCHUBARTI Diſſ. de C. J
Caeſare, Dictatore perpetuo, ſub exemplo m
tae Reipublicae deſcripto. *Jenae* 1681. 4.

Leben etc. *Das Leben des C. Jul. Caeſaris;* in *neueröffn*
Muſeo (Lipſ. 1716. 8.) LX *Oeffnung* p. 370 —

Citri de la Guette. (CITRI DE LA GUETTE) *Hiſtoire du*
mier et ſecond Triumvirat, depuis la mort de Cat
jusqu' à celle de Brutus, avec une ſuite jusqu' à la
d'Antoine. à Paris 1681 — 1682. III Voll. in
ibid. 1694. 8. à *Amſterd.* 1696. III Voll. in 1
Rotterd. (ſ. potius Pariſ.) 1714. III Voll. in 1
Amſterd. (ſ. potius Pariſ.) 1719. IV Voll. in
(Huic et ſequenti editioni ineſt Hiſtoria Aug

de Larrey. Imp. auctore ISAACO DE LARREY). à Trev
1741. IV Voll. in 12.

Ejusdem *Hiſtoire du Triumvirat d'Au*
Marc Antoine et Lepidus, contenant auſſi les ac
particuliéres d'Auguſte, avant et aprés le Trium
jusqu' à ſa mort, avec les particularitez de la V

Jules César. à Paris 1694. III Voll. in 8. — Auctor id graviter dedit operam, ut quicquid bonae frugis in Romanis ſcriptoribus reperitur, id omni ..., qua potuit maxima, lectoribus impertiret. Indoctis vero potius, quam doctis ſcripſiſſe videtur.

JOH. GUIL. HOFMANNI Diſſ. de hiſtoria triumviratus Romani, ad illuſtrandum jus Romanum publicum. *Francof. ad Viadr.* 1733. 4. Hofmann.

JOH. ADOLPHI HARTMANNI Diſſ. de triumviris Romanae reipublicae funeſtis. *Marburgi* 1736. 4. Hartmann.

DE ST. EVREMONT *Jugement ſur César et Alexandre;* in ejus *Oeuvres* (à Amſterd. 1726. 8.) T. II p. 220 ſqq. de St. Evremont.

❖ ❖ ❖

M. ANNAEI LUCANI Pharſalia, ſ. de bello Caeſaris et Pompeji Libri X. — Quia Lucanus minus hiſtoriam agit, quam Silius Italicus ... de bello Punico ſecundo carmine, sed figmentis atque ornatui poetico magis ſtuduit, non ... in illo morari fas eſt. Conferantur tamen, ſi lubet, *Joh. Georgii Meuſelii* Diſſertatio ... de Lucani Pharſalia. *Halae* 1767. 4. (ubi ... omnes fere, qui unquam ſuper Pharſalia ...runt, excitatos et dijudicatos invenies); at- ... *Joh. Jac. Duſchii) Briefe zur Bildung des Geſchmacks.* T. V. p. 199 — 281. Lucanus.

HOLDSWORTH *Pharſalia and Philippi, or the Philippi in Virgil's Georgics, attempted to be explain'd and reconcil'd to hiſtorys etc. Lond.* 1742. ...m II tabb. aen. — Virgilii in Georg. I, ... haec verba: Holdsworth.

Ergo inter ſeſe paribus concurrere telis
Romanas acies iterum videre Philippi.
Nec fuit indignum ſuperis, bis ſanguine noſtro
Aemathiam et latos Haemi pingueſcere campos

valde exercuerunt criticos, praeſertim cum poet
multi melioris notae, Virgilio poſteriores, ut Mar
lius, Ovidius, Lucanus, Petronius, ſublato qu
ſigno, hunc ſecuti, iisque uſi fuerint verbis, qu
ſpeciem facerent, ac ſi crediderint, tam Pharſalica
Pompeji cum Caeſare pugnam, quam Philippe
ſem Antonii cum Bruto et Caſſio, eadem in are
contigiſſe. Unde factum, ut criticorum alii eu
dem in errorem conjecti fuerint, alii, agnito p
tarum ab hiſtoricis diſſenſu, majorem his fid
tribuerint, et Virgilium cum turba ſua ignorant
poſtularint reum, alii contra hiſtoricos erroris
mendacii inſimulaverint. Hos componere ter
Anglus aeſtus, quos monſtrat ex male intelle
Virgilio natos, dum non viderint, Virgilium n
de una eademque urbe loqui, ſed de duabus, a
cognominibus, quarum apud unam, Pharſalo
cinam, contigerit illa pugna, qua Pompejus o
nem ſuam potentiam et majeſtatem perdidit: a
ram in confinibus Thraciae, apud quam percu
res Caeſaris, primum Caſſius et paullo poſt B
tus, cecidere. Hoc inſtitutum ſeptem epiſ
auctor perſequitur, iisque varias variorum ſcri
rum relationes de pugna iſta exponit, compa
conciliat.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1750. p. 661 - 669.

Burigny. BURIGNY *Reflexions ſur les cauſes de la g*
civile entre Céſar et Pompée. à Paris 1751. 8.

JOH. BAPTISTAE BELLI (Jeſuitae Gallici † 1670) Diatribae duae: prima de partibus templi auguralis, altera *de menſe et die victoriae Pharſalicae*; in utraque multa philologica, hiſtorica, chronologica, ſacra profanaque hactenus obſcura, illuſtrantur. *Toloſae* 1637. 8. Ob hujus editionis raritatem diatriba de Pharſalici conflictus menſe et die typis repetita a *Graevio* in Theſ. Antiqq. Rom. T. VIII. p. 705 ſqq. Eadem diatriba ſeperatim prodiit, *acceſſione marmoris Maffejani, ab auctore ...locupletata, cum praefatione* HENRICI LEON. SCHURZFLEISCHII. *Vitemb.* 1705. 4. — Onu... Panvinius, cum aliis multis, exiſtimaverat, ... funeſti certaminis iſtius penitus incertum eſſe, ... ullo labore curave inveſtigandum. Non tamen defuerunt, qui in exquirendo ejus die operam poſuerint, in primis Hubertus Goltzius et ... Petavius. Bellus, rationibus ſubductis, ab ...que diſcedit, et arceſſito teſtimonio Plutarchi ... Lucani ſextum et viceſimum Junii Juliani, ...que ipſum ſolſtitii diem praefinit. Schurzfleiſchius in praefatione cum Luca Holſtenio et Joh. ... miratur, Virgilium, Manilium et Lucanum poetas Romanos, inter hiſtoricos Florum, ... lapſos, pervertiſſe hiſtoriae leges, et Phi... Theſſaliae cum Philippis Macedoniae com... imprudenter et confudiſſe. Bellus f. Beau.

Diſſertation ſur l'ordre de bataille de Céſar et de ... à la journée de Pharſale; in *Sentiments d'un ... de guerre ſur le nouveau Syſteme du Chev. de ...* (à Paris 1733. 4) p. 137 — 167. Diſſertation etc.

...NCHEMAN DE MARTIGNAC *Révolution de ... populaire en monarchique par le different de ... et de Pompée.* à Paris 1679. 12. — Auctor, ... nobis ignotus, praeter Plutarchum et ..., Ciceronis ſcripta diligenter conſuluit. Ancheman de Martignac.

Bonamy. PETRI NICOLAI BONAMY *Explication topographique de la guerre de César dans Alexandrie apres la défaite de Pompée;* in *Mém. de l'Acad. d. Inſcriptt.* T. IX. p. 432 — 450. Egregie fac haec diſſertatio ad intelligendum et conciliandum Hirtium atque Dionem Caſſium.

de Pecis. (DE PECIS) *Obſervations ſur la campagne Jules Céſar en Eſpagne contre Lieutenans de Pomp et ſur l'Hiſtoire que M. Guichard en a faite.* à Mila et à Paris 1782. 8 mai. — Auctor bene expon Pompeji ejusque legatorum conſilia ſiniſtra in d bellando Caeſare, hujusque artes, conſilia iſta a que peccata in uſus ſuos convertendi. Maxima vero ſollertiam in eo ponit, ut itinera et res g ſtas utriusque exercitus in Hiſpania, cum Caeſa ani tum Pompejani, oſtendat, atque Guichardi Quinti Icilii ſententias de bello iſto Hiſpanienſi v probet vel reiiciat.

Cf. *Götting. gel. Anzeig.* a. 1783. p. 470 ſqq.

Conciliation etc. *Conciliation de deux paſſages, l'un de Cicér L. II. de Divinat. cap.* 24, *l'autre d'Hirtius, au ſ du tems, que Céſar alla à la guerre d'Afrique etc.* t *duite de l'Anglois par* J. B. Bazin; in *Mercure France* a. 1740. Dec. p. 2583 ſqq.

Hermansſon. JOH. HERMANSSON Diſſ. hiſtorico - litica de primo C. Julii Caeſaris conſulatu. U 1723. 8.

Grabener. THEOPHILI GRABENERI Diſſ. de illuſt r[i]us quibusdam anni vitaeque notis in C. J Caeſare. *Miſenae* 1738. 4.

Al

ABBE' DE ST. REAL *Reflexions ſur le meurtre de Céſar;* in ejusdem *Oeuvres* T. II. p. 241 — 256. lec. verſ. Theot. T. II. p. 81 — 91. de St. Real.

H. C. CRAS (*Reſp.* DAN. HOOFT) D. An Bruitus Caeſarem jure occiderit? . . . Quum in hac diſſertatione quaeſtio affirmetur, negationem ejusdem probare ſtudet auctor libelli ſequentis: Cras.

JOANNIS TONKENS *J. U. D.* Specimen juris publici de jure civium contra tyrannos et injuria Julii Caeſaris morte. *Groningae* 1778. 8. Tonkens.

Cf. *Götting. gel. Anzeig.* a. 1780. *Zugabe* p. 7 ſqq.

JOH. FRID. VETTER *Beantwortung der Frage, ob der Römiſche Kaiſer Julius Caeſar ein Tyrann geweſen?* in ejusdem *Zufälligen Gedanken über vermiſchte Materien* (Wetzlar. 1750. 8.) P. I. p. 88 ... — Caeſarem magnum quidem bellatorem, ... vero tyrannum, imperatorem potius ſumma laude dignum fuiſſe, auctor affirmat. Vetter.

* * *

M. TULLII CICERONIS Epiſtolarum ſelectarum libri VI, quibus res Romanae inde a Caeſaris morte usque ad Triumvirorum conſpirationem continentur. Animadverſionibus in uſum ... illuſtravit FRIDERICUS ANDREAS STROTH, *Berolini* et *Stettini* 1784. 8. — Quum ... uberior et certior cognitio temporis illius, ... inſcriptione notati, ex ullis antiquitatis monumentis, quam ex Ciceronis epiſtolis hauriri poſſit, laudabile prorſus a Strothio inſtitutum, ut ſe... ex epiſtolarum, ſine ordine editarum, turba..., quae de Reip. Rom. ſtatu rebusque geſtis ...um pertinentibus eo tempore ſcriptae ſunt, et ... totum quoddam corpus conſtitueret, e quo ... illius maxime memorabilis belli hiſtoria Cicero. Stroth.

accurate perſpici poſſit. In his ſane epiſtolis ipſ res, quemadmodum gerantur, quaſi oculis ce nimus, omnem reip. ſtatum quaſi in tabula d pictum intuemur, omniumque virorum princ pum, qui rerum gerendarum capita et auctor erant, effigiem quandam mentis et ingenii exl beri iis monimentis litterarum, quae ſunt pr fecta ab ipſis, videmus. Strothius haec moı menta obſervationibus egregie illuſtravit et margine ſeriem annorum diligenter notavit.

Plutarchus. PLUTARCHI Vita D. Bruti; inter *ejus* Vi parallelas.

Secouſſe. DIONYSII FRANCISCI SECOUSSE *Rem quės ſur la Vie de Brutus, écrite par Plutarqu* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. VII. p. 158-16

Laval. DE LAVAL *Abrégé de la Vie de M. J. Br tus, avec des Remarques hiſtoriques et critiques; Lettres de Cicéron à M. J. Brutus* (à Paris 17 12.) p. 49 — 149.

de Chambort. DE CHAMBORT *Diſſertations ſur Titus Lal nus;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. X. p. 98 ſ T. XIII. p. 62 — 81. — Caeſaris legati nol liſſimi ac fortiſſimi, ſine quo iſte plura impe menta periculaque vix victurus fuiſſet, res g ſtae ſtudioſe in his diſſertationibus exponuntur

Plutarchus. PLUTARCHI Vita *Craſſi* et *Catonis* Utice ſis; inter *ejus* Vitas parallel.

Secouſſe. SECOUSSE *Remarques ſur les Vies de Craſ et de Caton d'Utique, compoſée par Plutarque; Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. VII. p. 127 — 13

Siber. CHRISTIANI ANDREAE SIBERI Diſſ. M. Catonis in Cyprum profectione, juſſu P. Cl dii ſuſcepta *Witteb.* 1686. 4.

Schroeckh. JOH. MATTHIAE SCHROECKH *Leben des C to von Utica;* in ejusdem *Allgemeinen Biograp* T. I. p. 97 — 194. Cf. GATTERER, qui pa

lo aliter de Catone judicat, in ejusd. *Allgemeinen* *...B. Bibl.* T. VI. p. 217 ſqq.

JOH. HENR. BOECLERI Diſſ. de bello Mutinenſi, ad Flori L. IV. cap. 4. *Argent.* 1643. 4; et inter *ejusd.* Diſſertt. acadd. (*Argent.* 1701. 4.) T. I. p. 523 — 528. Boecler.

Ejusdem Diſſ. de triumviratu (Antonii, Octavii et Lepidi) ad Flori L. IV. cap. 6. *Argent.* 1643. 4; et inter *ejusd.* Diſſertatt. acadd. T. I. p. 535 — 542.

CITRI DE LA GUETTE, HOFMANNUS et ...MANNUS, paullo ante laudati.

PLUTARCHI Vita M. Antonii, inter *ejusd.* Vitas parallelas. Plutarchus.

SECOUSSE *Remarques ſur cette Vie;* in *Hiſt.* *de l'Acad. des Inſcr.* T. VII. p. 165 — 173. Secouſſe.

ABBÉ DE ST. REAL *Reflexions ſur Marc Antoine;* in ejusdem *Oeuvres* T. II. p. 276 — 342. et ... verſ. Theot. T. II. p. 104 — 144. de St. Real.

CHRIST. GOTTLIEB JOECHERI Diſſ. de ...ri Antonii, Triumviri, Timonio. *Lipſ.* 1737. ... — Eſt elegans et e veterum monimentis ...ta diſſertatio, in qua non ſolum Antonii ...ſolitaria, quam poſt Actiacam calamitatem ...andriae, Timonis exemplo, in tabernaculo ...mo, quod Timonium nominavit, agere con...erat, deſcribitur, ſed et alia ad hunc trium... pertinentia illuſtrantur. Joecher.

Abbé DE ST. REAL *Fragmens ſur Lepide;* in ...s *Oeuvres* T. II. p. 257 — 275. et ſec. verſ. ...t. T. II. p. 92 — 103. de St. Real.

I. H. BOECLERI Diſſ. de bello Caſſii et ...i, ad Flori L. IV. cap. 7. *Argent.* 1640. 4; ...inter *ejusd.* Diſſertt. acadd. T. I. p. 542 - 549. Boecler.

J. H. BOECLERI Diſſ. de bello Peruſino, ad Flori L. IV. cap. 5. *Argent.* 1643. 4; et inter *eju*
Diſſ. acadd. T. I. p. 528 — 534.

Ejusdem Diſſ. de bello cum Antonio et Cl
patra, ad Flori L. IV. cap. 11. *Argent.* 1643.
et inter *ejusd.* Diſſ. acadd. T. I. p. 560 — 56

d'Anville. D'ANVILLE *Deſcription du Golfe d'Ambra où s'eſt donnée la bataille d'Actium;* in *Mém. d Acad. des Inſcr.* T. XXXII. p. 513 — 528. C tab. geogr.

Arrhenius. LAURENTII ARRHENII Diſſ. hiſtorico-p litica de mutatione reipublicae Romanae in pr cipatum. *Upſal.* 1726. 8.

CAPU

CAPUT XI.

SCRIPTORES HISTORIAE AUGUSTAE, SIVE IMPERATORUM ROMANORUM.

SECTIO I.

Scriptores qui hiſtoriam Imperatorum Romanorum a C. Julio Caeſare vel Octaviano Auguſto ordiuntur.

A. Scriptores veteres.

I SUETONII TRANQUILLI Vitae duodecim Caeſarum. — Natus fuit hic vitaſcriptor circa initium imperii Veſpaſiani, circa annum poſt Chr. nat. LXX. Patrem Suetonium Lenem, tribunum militum le- XIII eumque anguſticlavium. Patris exem- ipſe tribunus militum fuit: ſed hunc ho- mox in alium tranſtulit. Quam amico Plinio Novocomenſi, ex multis hujus ſatis liquet; cumque is Ciſalpinus fuerit, -tonium fuiſſe Ciſalpinum nonnulli ſuſpican- Trajani Imp. beneficio, cum infelix, hoc liberis eſſet, jus trium liberorum conſe- Magiſter epiſtolarum, ſed ab Hadriano -us ab illa provincia, quod apud Sabinam, Imperatoris, injuſſu ejus, ut ait Spar- familiarius, quam reverentia domus au- poſtulabat, ſe egiſſet. Denatus poſt a. 121. Suetonius.

ſcriptis ejus huc pertinent Vitae XII Impe- -um *C. Julii Caeſaris, Octavii Caeſaris Auguſti,*

Tiberii Neronis Caeſaris, *C. Caeſaris Calig*
Tib. Claudii Druſi Caeſaris, *Neronis Claudii*
ſaris, *Sergii Sulpicii Galbae*, *M. Salvii Othonis*,
Vitellii, *utriusque Veſpaſiani*, et *T. Flavii*
mitiani.

Editiones harum vitarum commendantur
quentes: *Burmanniana*, cum notis integris E
tii, Glareani, Torrentii, Urſini, Caſauboni, C
teri, Marcilii, Graevii, Patini, et ſelectis alior
quibus accedunt Burmanni ipſius adnotatio
Amſtelod. 1736. II Tomi in 4. *Erneſtiana*
qua contextus ad fidem bonorum librorum
primis conformatus, isque animadverſioni
quarum alterum genus criticum eſt, alterum
rerum verborumque obſcuritatem tollendam
tinet, illuſtratus eſt. Adjecti ſunt Exc
XXXV, e quibus potiſſimum editoris intima
Romana hiſtoria ac lingua familiaritas el
Primum prodiit *Lipſ.* 1748. 8 mai. Deinde
1775. 8 mai. Qua in editione Erneſti e
uſus eſt editione *Oudendorpiana*, quae qui
majoribus opibus criticis inſtructa, lucem
Lugd. Bat. 1751. 8 mai.

Francogallice Suetonius frequenter e
Nos ſolummodo nominamus recentiores, ne
iſtam, quam paravit DE LA HARPE Pariſ. 1
II Voll. in 8 mai. Contextus Latinus eſt add
biographia Suetonii notaeque non multae; q
ut et verſio ipſa, vitiis variis laborat (Cf. G
Anzeig. a. 1771. *Zugabe* p. 222 ſqq.). Alter
inſcripta eſt: *Hiſtoire des douze Céſars de Su*
traduite par HENRI OPHELLOT DE LA PA
avec des mélanges philoſophiques et des notes.
ris 1771. IV Voll. in 8. Et huic verſioni ar
typum adjunctum. Nimia libertate ac negli
tia uſus eſt interpres. Singulis Imperato

.. in fine additae ſunt annotationes nonnullae, .. tionem haud ſingularem ſpirantes; atque .. ymi cujusdam excurſus ſive diſſertationes, .. mam partem utiles aeque ac jucundae. .. Philologiſche Bibl. T. I. Sect. V. p. 263 - 278)

Italice Suetonium reddidit Paulus del Roſſo; .. nus; quae verſio ſaepe typis repetita eſt, .. Venet. 1556. 8. Florent. 1611. 8. Venet. .. Cum figg. aen.

Anglice ab anonymo Lond. 1677. 8. Cum .. aen. Et interprete Johanne Clarke, Lond. .. 8.

Teutiſce a Joh. Franc. Wagner Lemgov. .. 8. (Cf. Allgemeine teut. Bibl. Anhang zu .. bis 24. B. T. II. p. 749 ſqq.)

Suetonii vitis varii varie judicarunt. Ex .. rioribus in primis Voltarius (v. c. in Pyr.. de l'hiſtoire c. 7.) et Linguetus (in Praef. .. ſtoire des Revolutions de l'Empire Romain) .. ejus carpere aggreſſi ſunt: alii contra eum .. ere ſummisque laudibus extollere. Audia.. omnibus aliis ſepoſitis, judicem incorru.. t doctiſſimum, Joh. Aug. Erneſtum. Ille .. praefatione ad editionem a ſe elabora.. „Eſt profecto, inquit, Suetonius ſcriptor is, .. s lectionem in primis adducendos juve.. utem. Nam, ut non dicam de hiſtoria .. rum, quam ille incorrupta fide tradit, ma.. neceſſaria ſtudioſis, et digniſſima cognitu: .. prope antiquitas Romana, cum ſacra, tum .. et militaris, et quae libera republica, et .. ab Caeſaribus fuit, cognoſci ex eo haud .. melius ac certius, quam e vulgaribus de .. tate Romana libellis, poteſt, ſi ab idoneo .. o explicetur atque illuſtretur. Etenim, .. m hac ratione uſus eſt, ut, per omnes

vitae

vitae partes, quales fuerint Caeſares, tradide
quo genere orti, quibus literis inſtituti, per q
gradus honorum ad ſummum producti, quid
republica, domi foriſque, gefferint, inſtituer
ſanxerint: nulla eſt antiquitatis, neque priva
neque publicae, pars, quam non vel attig
vel illuſtrarit, cujus exponendae occaſionem
dederit. Plurimum etiam ad prudentiam p
fuerit Suetonii lectio aſſidua. Etenim om
Principum et aulicorum bonae malaeque a
perſpicue expoſitae reperiuntur, unde capere
bi quisque, quod ſequatur, vitetque, poſſit. Ip
dicendi genus breve eſt, apertum, terſum,
gans, et, praeterquam in paucis, quae ipſi a
et tempus adſperſit, facile illa, admonitu i
praeceptoris, cavenda, imitatione dignum i
mili materia. Etiam hiſtoriae diligenter cum
de tradendae, fideique ſcriptorum intellige
et judicandae, exemplum a Suetonio peti p
quippe ita eminent in eo fidei notae, ut in
ſputatione noſtra de Fide hiſtoricorum recte
ſtimanda *) demonſtratum eſt, ut facile ag
poſſint, praeſertim ab eo, qui ad tales res a
advertendas ingenium acuere ſtuduerit. Ita
et hoc ex merito contigit, ut omni tempor
ſummis, et ejus rei judicandae maxime id
hominibus, etiam illo ipſo, qui omnia divin
humana libenter in dubitationem adducebat,
lio, hoc nomine laudaretur et commendar
Quo magis miratus ſum, cum aliquem **)
o

*) De qua v. hujus bibl. Vol. I. P. I. p. 14 ſqq.

**) Eſt is HENRICUS HEISEN, olim Prof.
et poëſ. Bremenſis, qui Suetonii fidem ſugilla
triplici diſſertatione de Imperatoria majeſtate,
mis hiſtoriae Auguſtae conditoribus indigniſſime
ta; in *Symbolis litter. Brem.* T. II. P. II. p. 24
P. IV. p. 647 ſqq. et T. III. P. I. p. 1 ſqq.

...um vidi, in Symbolis Bremenſibus, qui inge-
... et doctrina ſua ad Suetonii fidem labefactan-
...m abuteretur. —. Sed illius totius diſſertatio-
...s refutatio neque conveniens eſt huic loco,
...que neceſſaria. Etenim tam infirmis argumen-
...tur, tam clara latinitatis non ſatis intelle-
...e documenta habet, ut neque Suetonio obfu-
..., neque cujusquam, ſatis latine docti, ani-
... commotura videatur." Quae cum ſane
... et recte dicta ſint: tamen Suetonius ea
...atione, qua minutias, biographo indignas,
...us fuerit, vix liberari poterit. Vituperatur
..., quod in vitiis nimis haeſerit, et quod ni-
...obſcoena accurate narret: quod tamen ae-
... et conſuetudini ſaeculi tribuendum eſt;
...em etiam ex Patrum eccleſ. ſcriptis turpia
...tam nimis copioſe narrata colligantur. O!
...es eſſent Suetonio ſimiles hiſtorici! horum
... reverentia Principes cupiditates ſuas eſſent
...turi.

...d illuſtrandum Suetonium faciunt ſcripta
...ntia:

...ATTHIAE BERNEGGERI in C. Suetonii ...quilli XII Caeſares Diatribae. *Argent.* 1623. — Non in integrum Suetonium, uti moli... Berneggerus, ejus diſſertationes, quae ...genere politico ſunt, prodierunt. Bernegger.

...OH. HENR. BOECLERI Diſſ. in Suetonii Ju... Caeſarem. *Argent.* 1645. 4. Boecler.

...AN. GUIL. MOLLERI Diſſ. de C. Sueto... ...anquillo. *Altorf.* 1685. 4. Moller.

...AISNE' *Remarques ſur la perſonne et les ecrits ...tone;* in *Nouvelle Recueil de pièces fugitives ...art etc. par M. l'Abbé* Archimbauld T. I. (à ... 1717. 8.) Defenditur Suetonius contra ob...cutores. Laiſné.

ANT.

v. Dale. ANT. VAN DALE Diſſ. de ſtatua Sim Mago erecta, qua occaſione agitur de Chr Suetonii; poſt *ejusd.* Diſſertt. de oraculis (*A* 1700. 4.) p. 579 ſqq.

Cuperus. GISB. CUPERI Epiſtola de Chreſto Suet contra A. van Dalen; in ejusd. *Lettres critiq de litterature et d'hiſtoire* (Amſt. 1743. 4.) p. 509

Heumann. CHPH. AUG. HEUMANNI Diſſ. de Chre Suetonii ad Claud. XXV, qua Chriſtum intell adverſum Ant. van Dale defenditur. *Jenae* 1709

Roſſal. MICH. ROSSAL Obſervatio de Chriſto, errorem in Chreſtum commutato etc. *Gronin* 1717. 8.

la Motte. CAROLI LA MOTTE *Diſſ. ſur le nom de C ſtus, dans laquelle on fait voir, contre l'opinion Uſher, van Dale et le Clerc, que Suetone a ent par-là N. S. Jeſus Chriſt;* in *Nouv. Bibl.* a. 17 Jan. T. IX. p. 235 ſqq.

Examen divinitatis, quam in Carmelo V ſpaſianus conſuluit, ſive C. Suetonii Tranq locus de Deo Carmelo Hiſpanice explicatus Excellentiſſimum Dominum D. GASPAREM

de Mendoza. MENDOZA, interprete *Daniele Papebrochio. A verp.* 1698. 4. — Archetypum prodiit a. 16 oppoſitum quidem ineptiis Carmelitarum mo chorum, qui ſomniarunt, memoratum apud S tonium et Tacitum Deum Carmelum ver eſſe Deum, et Veſpaſianum ſua aetate contin tam ſucceſſionem diſcipulorum Eliae in mo Carmelo deprehendiſſe.

Cf. Acta Erud. a. 1698. p. 533 ſqq.

Boſius. JOH. JAC. BOSII Diſſ. de Carmelo mo et deo, ad illuſtrandum Suetonium in Veſpaſi cap. V. *Lipſ.* 1740. 4.

Cf. VOSSIUS de hiſtoricis Latinis p. 165 ſqq.
FABRICII Bibl. Lat. T. II. p. 451 ſqq.

❖ ❖ ❖

SEXTI AURELII VICTORIS de Caeſaribus liber. et de vita et moribus Imperatorum Rom. Epitome. V. ſupra p. 183 ſqq. — Aurel. Victor.

DIONIS CASSII COCCEJANI Hiſtoria Romana Graece et Latine, cum JOH. XIPHILINI Epitome. — Dio ſ. Dion Caſſius ſ. Caſſius ...o patriam habuit Nicaeam, Bithyniae urbem. ...r ei fuit Apronianus, Ciliciae Praefectus. ...ando in Italiam venerit, non conſtat. Ibi ... ſolum in foro cauſſas egit, ſed etiam a. ... 180, Imperatore Commodo, in ſenatum ...s eſt, et varios geſſit honores. A ſucce... Imp. Pertinace Praetor fuit deſignatus. ... Macrino a. 218 Smyrnae et Pergamo prae...us eſt. Sub Alexandro Severo a. 222 aut ... primum conſul creatus; et ſequentibus an... eſt proconſul in Africam, et deinceps in Dal...iam et ſuperiorem Pannoniam miſſus. Re...ctus quum a militibus Praetorianis, qui ... ſeveritatem diſciplinae militaris metuebant, ...tem expeteretur, ab imperatore, apud ... auctoritate cum primis valuit, non ſolum ... impetu militum defenſus et liberatus, ſed ... a. 229 ſecundum conſul creatus eſt. At ...er vim et nutum militum alicubi extra Ro... commoratus eſt in Italia tempore hujus ...latus: quo exacto rediit Romam, ac dein... profectus eſt ad ipſum Imperatorem in Cam...iam, verſatusque cum eo per aliquot dies, ...aque a militibus cum magna ſecuritate do...m rediit. Quod pedibus laborabat, venia ab ...ratore in patriam revertendi impetrata, re-

liquum — Dio Caſſius.

liquum vitae ibi transegit. Mortuus eſt poſt Chr. 229: annus obitus ipſe definiri nequit.

Hic igitur vir conſularis hiſtoriam Romana ab urbe Roma condita usque ad Alexandri S veri conſulatum tertium, LXXX libris compl xus eſt, quorum priores XXXIV cum par ſubſequentis injuria temporum interciderunt. quentes XXV integri exſtant, et a Q. Mete rebus in Creta geſtis A. U. C. 686 incipiu in morte Claudii Imp. ſ. A. U. C. 806, Ch 54, deſinunt. Sexageſimum excipientes libri p rierunt, niſi quod ex iis (praeter fragmenta brorum LXXVIII et LXXIX) per Johanne Xiphilinum et neſcio quem Theodoſium exc pta reperiuntur. Haec, ex LXI libro, incipiu a morte Claudii Imp. et, ex libro LXXX, d ſinunt in Imp. Alexandri Severi conſulatu t tio, qui eſt imperii annus 8, Urbis 981, Chr 229. *Nicolaus Carminius Falconius*, Metropo eccleſiae S. Severinae in Bruttiis ulterioribus regno Neapolitano, amiſſa Dionis reſtiturum promiſerat, et diu illuſerat viros doctos: at p quam Dionem edere coepit, ſtatim perſpect eſt, eundem particulis quibusdam, quae ad P tarchum pertineant, at in Excerptis Urſinia et Peireſcianis perperam Dioni tributa eſſent, ceptum, ex nonnullis Plutarchi et Zonarae bris centonem turpem conſuiſſe. Prodiit pri tantummodo tomus, ſic inſcriptus: *Quinti C Dionis Coccejani* Romanae hiſtoriae, ex ejus o ginta libris, *tomus primus*, continens priores lil viginti et unum ab Urbe condita usque ad C. annum DCX poſt everſam Carthaginen Corinthum, nunc primum detectos, reſtitu concinnatosque, et nova fere verſione, et petuis ſuis variorumque notis, auctos ſtudi

lab

labore *Nic. Carminii* Falconii etc. *Neapoli* 1747.
... Prolegomena, ſatis ampla, et lectu jucunda
pariter atque digna ſunt, certe optimam libri par-
tem conſtituunt. Ineſt v. c. Dionis vita, hiſtorica
... bibliotheca, clarorum ſcriptorum judicia
de hoc hiſtorico etc. Qui plura forte ſcire velit
de hoc infelici auſu, adeat *Nova Acta Erud.* a. 1752.
...—684; vel Marchionis SCIPIONIS MAF-
FEI epiſtolas tres, Italice ſcriptas (*Tre Lettere del*
... *Marcheſe Scipione Maffei etc.* Veronae 1748.
... quarum prima agit de primo tomo Dionis, a
...nio edito (Cf. *Nova Acta Erud.* a. 1752.
... ſqq.); vel editionem Fabricio - Reimaria-
..., quae ſine dubio optima et recentiſſima hac
...itur epigraphe: Τῶν Δίωνος τοῦ Κασσίου Κοκ-
... Ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν τὰ σωζόμενα *Caſſii Dionis*
...ni Hiſtoriae Romanae quae ſuperſunt *Volu*-
... quod complectitur fragmenta librorum I —
..., cum annotationibus maxime *Henrici Va-*
... libros XXXVI — LIV integros, cum anno-
...ibus *Jo. Alberti Fabricii* ac paucis aliorum.
... ex codicibus MStis et fragmentis ſupple-
... emendavit, Latinam verſionem Xylandro-
...vianam limavit, varias lectiones, notas
...um et ſuas, cum apparatu et indicibus, adie-
... *Hermannus Samuel Reimarus*. Hamburgi 1750. —
... *II*, quod complectitur libros Dionis
... — LX, paſſim mutilos et breviatos, cum an-
...ibus *Fabricii* et nonnullis aliorum; libros
... Dionis LXI — LXXX, ex compendio *Jo.*
..., cum annotationibus *H. S. Reimari*, qui
...s fragmenta reperta ſuis locis inſeruit, va-
...tiones et annotationes adiecit etc. *ibid.* 1752.
...i. De hac perfectiſſima ac ſplendida editio-
...ae cum interna tum externa dignitate poteſt
... cum omnibus omnium gentium libris, ad

hoc inſtitutum editis, cf. *Nova Acta Erud.* a. 175
p. 49 — 69. a. 1752. p. 625 — 642. *Relation*
de libris novis a. 1752. Faſc. III. p. 32 — 45. *Z*
verläſſige Nachr. von dem Zuſtande der Wiſſ. p. CXX
p. 1 — 33.

Itali verſionem Dionis, a *Nicolao Leonice*
elaboratam laudant; prodiit *Venet.* 1532. 4. *ibi*
1542. 8. Recentior eſt, quam paravit *Franc. Ba*
delli, Venet. 1565. 4. *Francogallica* exſtat *Clau*
de Ruſiers, Pariſ. 1542. fol. *Theotiſcae* binae verſio
nes eodem fere tempore prodierunt; altera eaqu
melior, elaborata a *Joh. Auguſtino Wagner*, Co
rectore Gymnaſii Martisburgenſis, *Francof.*
Moen. 1784 — 1786. VI Voll. in 8. Altera, mu
tis annotationibus onerata, ab *Abrahamo Jaco*
Penzel, Lipſ. 1786. 8 mai.

Hic igitur Dio alias artis hiſtoricae regulas o
ſervavit, alias neglexit. Eſt pluribus in partib
ſcriptor gravis, nec a fide prorſus, ut quidam v
lunt, alienus. Ad intelligendam Imperatoru
hiſtoriam multum facit, ſi cum Suetonio et Taci
conjungatur. Integra ſi ſervata fuiſſet ejus hiſt
ria, quam ad ſua tempora continuavit, ſaeculu
nimirum tertium, haberemus, qua nobis care
dum, contextam hiſtoriam Romanorum. Pub
cis ubique monimentis utitur, veterum quoque
gum formulas eleganter exprimit. Notandu
maxime in eo eſt partium ſtudium, quo odio
Pompejanos, Ciceronem in primis *), aliosq
nimium concedit, quare etiam de Pompejanoru
variis erroribus poſt proelium Pharſalicum dilige
ter agit. Senecae obiicit adulterium cum Ner
nis matre, et quod cauſſa fuerit ejusdem inter
ctae. Plagii quoque notatur ab Henrico Valeſi
qu

*) ob id vero acriter notatus a *Middletono* in Pra
operis ante laudati.

…d multa de verbo ex Plutarchi Sylla deſcripſe-
… Haud raro indignitatem movet ſuperſtitione,
… nimius eſt in prodigiis et vaticiniis commemo-
…dis, multisque rebus levioris momenti enarran-
… Muneribus vero, quibus functus eſt, et pe-
…nationibus id aſſecutus videtur, ut ea ſcribe-
…, quae ipſe tractaſſet, aut quorum longe certior
…poſſet, quam privati homines. Noverat enim
…s bellorum, praeerat exercitibus, uſu mili-
…m peritiam adeptus fuerat, ſciebat artes reip.
…miſtrandae, arcana civilis prudentiae in Sena-
… optimatibus cognoſcebat, atque adeo ipſis
…atoribus familiaris erat, ut ei non eſſet diffi-
… Dominorum conſilia occultiora introſpicere.

Cf. HERM. SAM. REIMARI Epiſtola ad Angel. Reimarus.
…m Quirinum, qua, occaſione edendi Dionis
… ad Nic. Carmin. Falconis editionem trium
…orum Dionis librorum animadverſiones non-
…s ejus judicio ſubmittit. *Hamburgi* 1746. 4.

…SCHIRARCHII) *Hiſtoriſche Zweifel und Be-*
…ngen (Halle 1768. 8.) p. 21 — 71. Inge-
…aeque ac docte Dionis vitia carpuntur atque,
…hus ejus ſilentio praetermiſſis, tam acriter
…r, ut nihil prorſus boni hiſtoriae illius in-
…nderes. Schirarch.

❧ ❧ ❧

…LIANI, ſive, ut in antiquis inſcriptionibus Julianus.
… FLAVII CLAUDII JULIANI. *Caeſares*,
…us ſatirico more vitas Imperatorum Roma-
…n perſtringit ipſe Imperator, edidit primum
…e et Latine *Carolus Cantoclarus*, Pariſ. 1577.
… cum aliis Juliani operibus idem *Cantoclarus*
1583. 8. Poſtea cum aliis ejuſdem operibus
…us *Petavius* ibid. 1630. 4. Praeclariſſima
… et emendatiſſima eſt editio horum Caeſarum,

quam cum integris annotationibus aliquot docto rum virorum et ſelectis *Ezechielis Spanhemii*, inter pretatione item Latina et Gallica, additis Impera torum numis ex inſtituto et bibliotheca *Chriſtian Sigismundi Liebe* recenſuit *Joh. Michael Heuſinge* Gothae 1736. 8. Acceſſit Sponii Diſſertatio d uſu numorum in phyſiognomia, et vita Julian Altera *Heuſingeri* editio prodiit *ibid.* 1741. 8. Edi tio et verſio *Spanhemiana* prodierat primum *Heide bergae* 1660. 8. Deinde *Pariſ.* 1683. 4. Splen didiſſima vero et elegantiſſima ſecundisque cur limata multoque plenior proſtat editio *Amſtelode menſis* 1728. 4 mai. Inſunt CCC et quod excu rit numi aliaque antiquitatis monimenta, a *Bernar do Picarto* ſcitiſſime aeri inciſa. Iidem Caeſares Graece et Latine ex editione Heuſingeriana, ex cerptis ex eadem notis additisque nonnullis pro priis a *Chriſtoph. Theoph. Harleſio*, Erlangae 178 8. — *Theotiſce* Caeſares reddidit *Joh. Georg. Lo ter* in *Schriften und Uebersetzungen der teutſchen Ge ſellſchaft in Leipzig* T. II. p. 371 ſqq. Recentio eſt verſio *Hermanni Jacobi Laſii*, qui et Miſopo gonem Juliani addidit, *Gryphiswaldae* 1770. 8 Recentiſſime ab anonymo, qui eſt *Chriſtph. Go dofr. Bardili*, Halae 1788 8 mai. *Italice* in *Nuov Racolta di Opuſcoli Toſcani* (1765.) T. I. Qui igitur Julianus ſatiram potius, quam hiſtoriam compoſuit, diutius in eo haud moramur.

Zoſimus. ZOSIMI Hiſtoriae Romanae libri VI. — Q ſcriptor Graecus comes et exadvocatus fiſci, v xit tempore Theodoſii junioris Imp. Primus ej operis, fauſto omine ab interitu vindicati, lib Caeſares ab Auguſto uſque ad Diocletianum pe currit: caeteris quinque fuſius et accuratius pe ſequitur res Romanas uſque ad Romam iterum a Alarico obſeſſam, Attalum ab eo deſignatum In

per.

peratorem, poſteaque ea dignitate exutum, et Sari ad Honorii partes tranſitum. Paullo tamen ulterius progreſſum eſſe, veriſimile eſt; nam quaedam in fine deeſſe videntur. Uſus eſt in opere condendo, nec tamen ſine proprio judicio, potiſſimum tribus ſcriptoribus Graecis deperditis, ſcilicet *Eunapii* Chronica, libris quindecim diſtributa, inde ab Imperatore Claudio II usque ad Honorium et Arcadium; ejusdem hiſtoria Juliani Imperatoris; *Dexippi* hiſtoriis; et *Olympiodori* hiſtoria libris XXII ab a. 407 usque ad 425; cujus excerpta proſtant in Photii bibliotheca. Ibidem ſtatuitur, dictionem Zoſimi eſſe brevem, perſpicuam, puram et ſuavem. Imitationem haud infelicem vetuſtiorum Graecorum hiſtoricorum optimae notae recte dixeris. Homo fuit paganus; unde creber eſt in vituperandis principibus Chriſtianis; quo nomine cum ab antiquis, tum a recentioribus reprehenditur. Sed alii ſano judicio eundem defenderunt. *Leunclavius* iam ſuperiore, et *Reitemeierus* noſtro ſaeculo, vere cenſuerunt, ne in iſtis quidem fidem facile Zoſimo eſſe abrogandam; nam et Chriſtianos principes vitiis minime levibus laboraſſe, quae fidelis hiſtoricus minime debeat praeterire. Vide ipſam *Leunclavii* pro Zoſimo apologiam, quam latino ſuo Zoſimo praemiſit. Eandem repetiit *Frid. Sylburgius* in editione ſua Zoſimi, quae exſtat inter ejusdem Scriptores hiſt. Romanae minores T. III. p. 623 sq. *Chriſtoph. Cellarius* Zoſimum ex recenſione Sylburgii et cum Latina interpretatione Leunclavii notisque variorum edidit *Cizae* 1679. 8, et *Jenae* 1713. 8. Optime vero de Zoſimi hiſtoria meritus eſt *Joh. Fridericus Reitemeier*, J. U. D., nunc Prof. juris ord. Francofurtanus, diſciplinae Heynianae alumnus minime infimus. Is enim exhibuit Zoſi-

Zoſimi hiſtorias Graece et Latine, notis criticis e commentario hiſtorico illuſtratas, *Lipſ.* 1774. mai. Subjectae ſunt ad calcem C. G. HEYNI animadverſiones nonnullae. Jam anno 178 Reitemeierus in Bibliothecae philologicae Li ſienſis Voll. II. diſſertationem de Zoſimi fide ha rum deliciarum cupidis tradiderat, e qua dignu hujus hiſtorici editorem cognoverant.

Suidas. Vitae Caeſarum a C. Julio Caeſare usqu ad Theophilum, excerptae ex SUIDA; Graec et Latine; in *Frid. Sylburgii* Scriptor. Hiſto Rom. T. III. p. 856 — 893.

Theod. Metochita. THEODORI METOCHITAE Hiſtoria Roma na, a Julio Caeſare ad Conſtantinum M. E potius pars libri tertii Annalium MICHAELI GLYCAE, de quibus infra inter Scriptores hiſto riae Byzantinae.

Impp. Rom. etc. Imperatorum Romanorum et Conſtantinop ſeries chronologica duplex; Graece et Latine in *Sylburgii* Scriptt. Hiſt. Rom. T. III. p. 894-9

Imperatorum Romanorum ſeries ab Augu ad Conſtantinum Monomachum; Graece et L tine; *ad calcem Chronici Paſchalis* (Pariſ. 1688. fo p. 410 — 412.

Catal. Impp. etc. Catalogus Imperatorum, ex antiquo DC annorum Codice Vaticano, ab Auguſto ad Ju num; in *Emman.* a *Schelſtrate* Antiqu. Eccl Illuſtrat. (*Rom.* 1692. fol.) p. 597 — 600.

Catalogus Imperatorum, ex antiquo DC a norum Codice, ab Auguſto ad Conradum; *ib* p. 636 — 644.

B. Scriptores recentiores.

Hoc loco reſpiciendum quoque ad op majora, quibus univerſa populi ſive imperii R mani hiſtoria comprehenditur, ſupra cap. VII.

ſti

ctione III. p. 186 ſqq. recenſita. Speciatim vero notentur ſequentes:

Il Libro degli Imperadori e Pontefici di FRANC. PETRARCA. Prima hujus libri editio non Veronae a. 1476 prodiit, ut *Fabricius* in Bibl. Lat. med. et inf. aet. T. V. p. 685 vult, ſed *Florentiae* 1478. fol. min. Quae editio in fine haec habet verba: *Finiſcono. Le vite de Pontefici e Imperadori Romani Da Meſſere Franciefco Petrarca* [illegible], *a ſuoi tempi compoſte. Dipoi con Diligentia et brevita ſeghuitate in fino nell anno M. CCCC. LXX. VIII. Impreſſum. Florentiae. apud. Sanctum Jacobum. de. Ripoli. Anno. M. CCCC. LXX. VIII.* Hanc editionem principem deſcribit *Denis* in *Merkwürdigkeiten der Garell. Bibl.* p. 75 ſqq.) Poſtea idem liber prodiit hac inſcriptione: *Chronica delle Vite de Pontefici et Imperatori Romani, alla quale ſono ſtate aggiunte quelle, che da tempi di Petrarcha inſino alla età noſtra mancavano.* In Venetia, *per maëſtro Jacomo de Pinci* 1507. 4. ibid. 1526. 8. *ibid.* 1534. 8. *Mirandulae* 1624. 8. Sine loci, quem alii *Genevam* alii *Florentiam* volunt, mentione 1625. 4. — Haec hiſtoria imperatorum Romanorum, aevo recentiore per alias oblivioni fere tradita, non omnibus viris litteratis a Petrarcha profecta videtur. Cf. *Denis* l. c. Petrarca.

BENEVENUTI DE RAMBALDIS (*Imola oriundi, litterarum eleg. Profeſſoris Bononienſis* † [illegible]) Liber Auguſtalis, ſ. Vitae Caeſarum a C. Julio Caeſare usque ad Wenceslaum. *Argentorati* 1504. 8. Cum ſupplemento Aeneae Sylvii in Tomo II ſcriptorum rerum Germ. *Freheri* ex edit. *Struvii* (*Argent.* 1717. fol.) T. II. p. 1 ſq. Et in *Franc. Petrarchae* Opp. v. c. Baſil. 1496 fol. Sine. *ibid.* 1581. fol. T. I. p. 516 ſqq. Nimia brevitate laborat libellus, nec erroribus caret. Rambaldi.

Corio. BERNARDINI CORIO (Hiſtorici Mediolanenſis circa finem ſaeculi XV) *Vite degl' Imperatori, da Giulio Ceſare fino à Federico Barbaroſſa;* cum ejusdem *Hiſtoria di Milano*, de qua alibi.

Egnatius. JOH. BAPTISTAE EGNATII (ſ. JOHANNIS DE CIPELLIS, *Archaeologi et Philologi Veneti* † 1553.) de Caeſaribus libri III, a Dictatore Caeſare ad Conſtantinum Palaeologum, hinc a Carolo Magno ad Maximilianum Caeſarem. Ejusdem in Spartiani Lampridiique vitas, et reliquorum annotationes. Nervae et Trajani atque Adriani principum vitae ex Dione, Georgio Merula interprete. Aelius Spartianus, Jul. Capitolinus, Lampridius, Flavius Vopiſcus, Trebellius Pollio, Vulcatius Gallicanus, ab eodem Egnatio caſtigati. Addita in calce Heliogabali principis ad meretrices elegantiſſima oratio non ante impreſſa. *Venetiis* 1516. 8. *ibid.* 1517. 8. (Editiones valde rarae.) *Florent.* 1519. 8. *Venet.* 1519. fol. Et in nonnullis collectionibus ſcriptorum hiſtoriae Auguſtae, ſupra p. 138 ſqq. indicatis. *Italice* hac epigraphe: *Le Vite degl' Imperatori Romani di Monſignor* Egnazio, *tradotte dal Latino, con due frammenti di Polibio, della diverſità delle Repubbliche, tradotti dal Greco, ambi da incerto. In Venezia* 1540. 8. Haec verſio etiam libris raris accenſetur. — Et hic ſcriptor vitas imperatorum breviſſime exponit.

Cf. CLEMENT *Bibl.* T. VIII. p. 16 ſqq.

Cuſpinianus. JOANNIS CUSPINIANI — de Caeſaribus atque Imperatoribus Romanis opus inſigne. *Baſ.* 1540. fol. Deinde hoc titulo: J. CUSPINIANI de Caeſaribus atque Imperatoribus Romanis opus inſigne, ab innumeris, quibus antea ſcatebat, mendis

Hunger. vindicatum; una cum VOLPHGANGI HUNGERI Jure

Jureconſulti doctiſſimi, annotationibus, quibus
innumera cum hujusce auctoris, tum aliorum
oque hiſtoricorum loca, et reſtituuntur, et ex-
plicantur. De utilitate vero hujus hiſtoriae ſi-
mulque auctoris ipſius vita, ex doctiſſ. praefa-
tionibus, operi praemiſſis, lector abunde cogno-
ſcet. Acceſſit etiam rerum et verborum tam
in annotationibus, quam ipſis Imperatorum vitis
memorabilium, copioſus index. *Baſileae*, ſine an-
no (qui vero eſt vel 1561 vel 1562.) fol. *Fran-*
1601. fol. — Opus de Caeſaribus ultimum
Cuſpiniani, cui, morte praeventus, ultimam
num adhibere non potuit. Incipit a Julio
Caeſare, et perducitur ad Maximilianum I. Au-
ctoris diligentia utilis ſolum eſt in enarrandis re-
bus ejus aetate vel paullo ante geſtis: in anti-
s brevis eſt et tritus. Poſt Conſtantinum VIII
ologum p. 528 — 579. (ed. alt.) agitur de
corum re militari, religione et ceteris eo-
rum moribus domeſticis. His adjunxit p. 595.
Petancii, Cancellarii Segniae, qui ſaepius
ncia oratorem egerat, et cui cum Cuſpi-
no inſignis fuit familiaritas, Tractatio ad Vla-
um, Hungariae et Bohemiae regem, quibus
bus Turci ſint adgrediendi. Illius in fine
catum eſt Maximiliani I Imp. elogium.
ni libro finis imponitur Cuſpiniani diario de
greſſu Caeſaris Maximiliani Auguſti, et trium
m, Hungariae, Bohemiae et Poloniae, Vla-
i Ludovici ac Sigismundi, in urbe Vien-
ſi facto d. XVII Julii anno Chr. 1515. *Wolf-*
Hunger erat jureconſultus ſaeculi XVI
errimus, Profeſſor juris in Academia Ingol-
enſi, Cancellarius Friſingenſis, et Camerae
rialis Spirenſis Aſſeſſor.

Cf. FREYTAGII Apparatus litt. T. I. p. 584 ſqq.

Mexia. PETRI MEXIA *) *Hiſtoria Imperial y Ceſa en la qual en ſumma contienen las vidas y hechos d dos los Ceſares Emperadores de Roma, desde Julio C haſta el Emperador Maximiliano.* En Sevilla 1 fol. *Italice* a LUDOVICO DOLCE, qui et add nes et continuationem adjecit, *Venet.* 1561. 4. 1583. 4.

Dolce.

Huttich. JOH. HUTTICHII (*Moguntini, Can Argentoratenſis, Theologi et Archaeologi* † 15 Vitae Imperatorum et Caeſarum, cum imagin ad vivam effigiem expreſſis. *Argentinae* 152 *ibid.* 1534. 8. *ibid.* 1537. 8. *Lugduni* 1550. 8. (diti ſunt huic editioni cum icunculis et elen verſus Auſonii, Micylli et Urſini). Eaedem, au et caſtigatae opera JOH. SAMBUCI. *Arg.* 155

Reuſner. NICOLAI REUSNERI (*Leonberga-Sileſi, ti, Rhetoris, Hiſtorici et Philologi, mox Arg nenſis, mox Jenenſis* † 1602.) Imperatorun Caeſarum Romanorum a C. Julio Caeſare u ad Maximilianum II, breves deſcriptiones, et ſonii, Micylli, Urſini in eosdem brevia et ro da carmina. *Lipſ.* 1572. 8. Editio prima e rara; quam repetiit *Sylburgius* in Scriptt. Aug. T. II. p. 605 ſqq. Ineſt etiam operi R neriano ſic inſcripto: Monarchorum ſive morum regum libri VII: 1) Aſſyriorum, 2) ſarum, 3) Graecorum, 4) *Romanorum Italo* 5) *Romanorum Byzantinorum*, 6) *Graecorum By tinorum*, 7) *Germanicorum* Caeſarum. *Lipſ.* 1 12. *Lovanii Suecorum* 1576. 12. *Aug. V* 1578. 12. Cum chronologia hiſtorica, *Dar dii* 1608. 12. *Francof ad Moen.* 1625. 8. H ultimam editionem curavit *Conradus Bachm* Profeſſor hiſtoriarum et poëſeos Giſſenſis. minibus — omnis enim liber conſtat ver

*) Cf. Bibl. hiſt. Vol. I. P. I. p. 282.

..egiacis — addidit argumenta brevia, mutavit ..am nonnulla. Olim in nonnullis ſcholis liber ..em compendii hiſtoriae univerſalis ſuſtinuit.

Vite de gli Imperatori Romani di ANTONIO ..CARELLI *con le figure intagliate da* GIOVAN ..TTISTA DE' CAVALIERI. Roma 1590. 4. ..e hoc, nec de ſequenti libro notitiam ex.. ..ere poſſumus accuratam. Ciccarelli. de'Cavalieri.

..OH. BAPTISTAE DE' CAVALLERIIS Ro..orum Imperatorum effigies, elogiis ex di..s ſcriptoribus per THOMAM TRETERUM ..dis, illuſtratae. *Romae* 1590. 8. Treterus.

..IONYSII GOTHOFREDI Antiqua hiſtoria, ..p. 141 ſqq. recenſita, huc etiam pertinet. Gothofredus.

..ICHAEL SACHSENS *Neue Keyſer - Chronica* ..C. *Julio Caeſare bis auf Rudolph II. Magde..* ..1606. 1607. IV Voll. in fol. *ibid.* 1615. IV ..in fol. *Braunſchweig* 1643. fol. Qua in ..ne opus, cujus raritati nemo invideat, con..atur uſque ad Ferdinandum III. Sachſe.

De vitis Imperatorum et Caeſarum Roma..rum, tam occidentalium quam orientalium, ..non uxorum et liberorum eorum, item ty..rum omnium, qui diverſis temporibus Ro..um imperium attentare et occupare conati ..inde a C. Julio Caeſare, primo Monarcha, ..ad D. N. Imperatorem Caeſarem Matthi.. una cum eorum effigibus et ſymbolis; illis ..m ex probatiſſimis tam Latinis quam Grae..auctoribus depromptis, his vero ex antiquiſ..s numiſmatibus aureis, argenteis et aeneis ..a fide delineatis, et ad vivum, quoad ejus potuit, expreſſis. Opus novum et longe ..ariſſimum, olim incredibili labore, ſumptu ..o, peregrinationibus multis iisque periculo.. ..CTAVII STRADA à ROSBERG, *Civis Romani,* de Strada a Rosberg.

mani, S. C. Mtis, Rudolphi ſanctiſſimae memori Nobilis aulici et Antiquarii ordinarii, congeſtu et adornatum: nunc vero in gratiam, utilitate atque oblectationem omnium literatorum, inp mis vero Magnatum, atque adeo univerſoru antiquitatis et hiſtoriarum ſtudioſorum, publ juris factum cura et impenſis Octavii de Stra à Rosberg, Domini authoris piae memoriae fi et haeredis. Francofurti ad Moenum 1615. fo Exſtat etiam recentior editio et auctior, ad Fe dinandum II usque deducta, et hiſtoria et ſer belli Bohemico - Germanici, et genealogia D cum, Archiducum, Regum et Imperatorum ſer niſſ. familiae Auſtriacae locupletata, Franc 1629. fol. Opus hocce rarum et luculentu editor, auctoris filius, Theotiſce reddidit Franc 1618. fol. — Auctor ipſe filius fuit Jacobi Str dae, Mantuani, cujus *Epitome theſauri antiquitatu h. e. Impp. Rom. orientalium et occidentalium iconu ex antiquis numiſmatibus quam fideliſſime delineata* (Lugd. 1553. 4 *) exſtat; nec dubium eſt, illum parentis collectionibus numiſmatum multum pr feciſſe, cum in variis bibliothecis codices inv niuntur Jacobi Stradae, manu ſcripti, Imperat rum imaginibus, ex numis depictis, ornati, q patrem ſimile opus fuiſſe molitum, indicar Sed ipſi Octavio Stradae non tam felici eſſe cuit, ut opus multo labore congeſtum in luce edere poſſet. Nam ante operis editionem fa implevit a. 1612, et filio haec relicta fuit glori ut patris opus in lucem et conſpectum profe ret. In tres diſpeſcitur libros, quorum prim vitas et numiſmata maxima ex auro, argento aere complectitur Romanorum principum, eorum, quorum maxima in Italia imperia fuerur

*) Cf. *Freytagii* Apparat. litter. T. II. p. 1046.

id eſt, Imperatorum omnium ad Theodoſium juniorem usque et Valentinianum III, deinde eorum, qui Italiae praefuerunt, ad Romulum usque, quem Gothorum reges excipiunt. Libro II continentur Principes Conſtantinopolitani orientales poſt Theodoſium juniorem, quorum primus Marcianus eſt. Libro III. inveniuntur Imperatores Romani, Franci occidentales, et Germani, ad Matthiam usque Imperatorem, et in editione altera usque ad Ferdinandum II. In libris hiſce tribus omnibus numus plerumque duntaxat unus, ſed rariſſimus, aut ſingularis, et quidem accurate, quamquam ſine magno artificio, ſculptus occurrit: ſed illud graviſſime tuleris, in tanta paucitate numiſmatum, recens conflata antiquioribus admiſta eſſe, quae quidem eorum, ac ... procuſa ſunt, fraudem vel ipſo conſpectu produnt:

BANDURII Bibl. numaria p. 53 ſqq. ex edit. Fabriciana.
...ſauri bibliothecalis T. II. p. 98 ſqq.
...ETTAGII Apparat. litt. T. III. p. 274 ſqq.
...LEIS *Merkwürd. der Garell. Bibl.* p. 631 ſqq.

NICOLAI COËFFETEAU *Hiſtoire Romaine etc.* Coëffeteau.
... inſerta eſt ſupra capitis VII. ſectioni III. ... 159. Huc potius pertinet.

BENJAMIN LEUBERI (*ICti Luſati* † 1675.) Leuber.
... Monarchiae Libri II, ſ. Catalogus Imperatorum, Caeſarum, Regum, Principum Romanorum. *Dresdae* 1643. fol.

JOHANNIS TRISTANI a Sancto Amante Triſtan.
(Hiſtorici et numarii ſcriptoris Pariſienſis † 1656.)
...mentaires hiſtoriques, contenans l'Hiſtoire generale des Empereurs, Céſars, et Tyrans de l'Empire Romain, illuſtrée, enrichie et augmentée par les Inſcriptions et Enigmes de treize à quatorze cens medail-

dailles, tant Grecques que Latines et autres très ra- res et très riches monumens de l'Antiquité expliquez à Paris 1635. fol. *ibid.* 1644. III Voll. in fol. *ibid.* 1657. III Voll. in fol. — Hi commentarii r vera ita ſcripti ſunt, ut eorum auctor omnium ſuperioris et ſuae aetatis antiquariorum princep merito habitus ſit. De ſingulis enim Principi bus Romanis plerumque ita diſſerit. Primum eorum vitam breviſſimam et delineatam dunta xat in conſpectu ponit; deinde eorum more quidem non vulgari trutina, ſed aurificis ſtater examinat: in caeteris vero eruditus, ſollers, in genioſus, eruditorum votis forte ſatis feciſſet, ordinis rationem habuiſſet, itemque ſi ipſis vi tutibus ſuis moderari potuiſſet: nunc dum omn miſcet ac veluti coacervat, dum commentiti fabellas e ſcriptoribus recentiſſimis ac viliſſim corradit, et pro veris obtrudit, dum leviſſim conjecturis inductus, novas errorum ſeries con texit; maxima ſane moleſtia devoranda illi eſ ſi quis Romanam hiſtoriam in ejus comment riis diſcere voluerit. Commentarium ſequit manus haud exigua numiſmatum Latinoru Graecorum, Aegyptiacorum, ex auro, argen et aere, quae Triſtanus curavit incidi in aes v teri exemplo atque inſtituto, hoc eſt, ut in e rum ſculptura chalcographus ſuum magis, qua veterum monetariorum artificium oſtender Mille ferme et quadringenta numiſmata a collecta Triſtanus ipſe monet, e quibus perpa ca in primo volumine ita caelata ſunt, ut Occone deſcripta erant, caetera ipſe conſpex rat; ſingulis uberiores notas ſubjunxit, in quib flores eadem ratione ſparſit, qua collegerat. h eſt, haud magno delectu, eruditionemque congeſſit, ut timuiſſe videatur, ne ſcrinia ſ

n

n ſatis cito exhauriret; quam ob rem in Ducan-
ſententiam libenter imus, quem ajunt dicere ſo-
m, Triſtanum et a conjectura in interpretandis
mis plerumque aberrare, et numquam non do-
re. Ita de Triſtano ejusque opere judicat *Ban-
nus* in Bibl. numaria p. 62 ſqq. ex ed. Fabricii.
ius multo eſt judicium *J. M. Geſneri* in Prae-
onibus in Iſagogen. T. I. p. 418. Ita enim
„Triſtanus in commentariis ſuis numos ſibi
ndos ſumſit Imperatorum, ſed ita, ut Grae-
et Latinos libros ad explicandam hiſtoriam ad-
at, et ipſa verba auctorum ponat. — . Hic
hibuit ſummam *ἀκρίβειαν*." — In priore
oe commentarii non ultra Criſpinam Com-
perducti erant, omniaque numiſmata ſede-
aeneis tabellis inſculpta: in editionibus vero
rioribus vitae Principum, Auguſtarum et Ty-
orum a Julio Caeſare ad Jovianum compre-
ntur. In his editionibus etiam primum vo-
n et compluribus numis novis, et aliquot ac-
onibus auctum; inter quas Appendix ad nu-
ta Claudii et Veſpaſiani inſcripta PACI
GUSTAE, in qua conjecturas ſuas contra
tum tuetur, pro juſta diſſertatione haberi
; in ea enim omnes omnium antiquariorum
pentibus in numis expreſſis opiniones expen-
et quatuordecim his inſignia numiſmata exhi-
aenea tabella.

NRICI THOMAE CHIFLETII Series Chiflet.
ologica Imperatorum Romanorum a C. Jul.
re ad Ferdinandum III. S. l. 1655. 4; et in
n. *Chiflet.* (Amſtel. 1688. 4.) Vol. VII.

ANCISCI ANGELONI (Philologi et Ar- Angeloni
ogi Romani, Protonotarii Apoſtolici † 1652.)
*Auguſta da Giulio Ceſare a Conſtantino il Ma-
ſtrata con la verità delle antiche medaglie.* In
Roma

Roma 1641. fol. Idem liber deinde prodit *con emendazioni poſtume, e col ſupplemento de' Rove[...] che mancavano pelle tavole tratti dal Teſoro delle m[...] daglie della Reina di Svezia, e deſcritti da* GIO[...] PIETRO BELLORI, *ſuo Bibliotecario e Antiquari[...]* In Roma 1685. fol. — Prima quidem edition[...] Angelonus iam oſtenderat, ſe haud vulgari ant[...] quitatis et rei numariae cognitione eſſe inſtr[...] ctum, ſuaeque in hoc ſtudiorum genere peri[...] fidem ingenioſis conjecturis, ad exſolvendas di[...] cultates adhibitis, abunde fecit. Sed quod peni[...] ſimis quibusvis in hoc genere eruditionis verſant[...] bus accidere ſolet, ut conjecturas ſuas non om[...] bus aeque approbare queant, id huic quoque ſc[...] ptori evenit. Non enim defuere, qui naev[...] quosdam in pulchro opere detegerent, ſive illi [...] repſerint temporum vitio, quibus haec eruditio[...] pars nondum ad iſtud perfectionis faſtigium perv[...] nerat, in quo poſtea collocata eſt, ſeu quod a[...] ctor aliis negotiis diſtrictus labori ſuo ad accurat[...] rem limam revocando unice vacare nequive[...] Erat tum adhuc in vivis Angelonus, qui, ubi ſc[...] pta contraria expendit, alicubi ſe lapſum inge[...] agnovit, et emendandis erroribus alteram, qu[...] adornabat; editionem deſtinavit. Verum mo[...] praevento ſucceſſit *Bellorius*, amicitia et ſimil[...] dine ſtudiorum defuncto conjunctiſſimus et ex [...] ptis eruditis jam pridem doctis notus. Is igitur [...] altera editione curanda ita verſatus eſt, ut in i[...] contextu nihil plane mutaret, ſed contrarias [...] ctorum virorum ſententias, quibus manum de[...] rat ipſe Angelonus, ſaepius ſuo quoque cal[...] comprobatas, aliquando rejectas ſubnecteret, [...] ctori judicium relinquens, uter felicius conje[...] videatur. Quae ipſe Bellorius ratione numiſ[...] tum egerit, titulus docet.

Cf. BANDURII Bibl. numaria p. 60.
Acta Erud. a. 1685. p. 485 ſqq.
CLEMENT Bibl. T. I. p. 327 ſqq.
MAZZUCHELLI *Scrittori d'Italia.* Vol. II. P. II. p. 768 ſqq.

EDUARDI LEIGH (Theologi, Hiſtorici et Philologi Anglici † 1671.) *Select and choice Obſervations, concerning all the Roman and Greek Emperours: alſo certain choice French Proverbs, alphabetically diſpoſed and Engliſhed.* Lond. 1657. 8. *ibid.* 1664. 8. In titulo tertiae editionis emendatioris haec ſunt haec verba: *The firſt eigtheen by* EDWARD LEIGH, *the others added by his Son* HENRY LEIGH. Lond. 1670. 8. Leigh.

JOH. JUSTI WINCKELMANN Caeſareologia Quartae Monarchiae deſcriptio, a Julio Caeſare ad imperium usque Leopoldi, variis aenigmaticis ... incisis memoriamque juvantibus figuris illuſtrata. *Halae* 1659. 12. *Lipſ.* 1688. 12. ibid. ...8. 12. Winckelmann.

SAMUELIS RACHELII (*ICti Holſati, poſt varia munera illuſtria Hamburgi mortui* 1691.) Romanorum Germanorumque Caeſarum, nominum, ...ſionum et ſeculorum a Chriſto nato, diſtin... notatio, metro deſcripta, addita ſuccincta explicatione. Acceſſit *Caroli Sigonii* et *Marquardi* ...*ri* directorium hiſtoricum. *Helmſtad.* 1666. ... *Molterus* in Cimbria litt. T. I. p. 510. hanc ...onem ignorat: laudat contra editiones a. ...et 1676. in fol. de quibus vero alibi nihil ...imus. Soli de Caeſaribus eorumque claſſi...verſus, cum explicatione, in ejusdem Rache...*lio Neomagenſi* (Amſtelod. 1680 et 1685. 12.) ... *Joh. Henr. Ackeri* Selectis poëticis (*Rudolſtad.* 1711. 8.) recuſi ſunt. Rachel.

Bornmeiſter. SIMONIS BORNMEISTER (Profeſſoris Hi[...] Gymnaſii Aegidiani Norimbergenſis † 1688 *Neueröffneter Schauplatz der von C. Julio Caeſare b[...] auf Leopoldum, Römiſch-Teutſchen, wie auch morg[...] ländiſchen Kayſer.* Nürnberg 1669. 12. *ibid.* 167[...] 8. *ibid.* 1678. 8.

Lacarry. AEGIDII LACARRY (*Jeſuitae Francogall[...] ſaeculi ſuperioris*) Hiſtoria Romana a Julio Cae[...] re ad Conſtantinum M. per numiſmata et marm[...] ra antiqua teſtata et illuſtrata; ſeries et numiſma[...] Regum Syriae, Aegypti, Siciliae et Macedoni[...] ſeries Conſulum Romanorum; Proluſio apolog[...] tica de re antiquaria numaria. *Claramontii* 16[...] 4. — Annalium potius, quam hiſtoriae nomi[...] opus hocce cenſendum; nam quae ſingulis annis Romano imperio accidiſſe memoratu digna auct[...] res produnt, haec quam pauciſſimis fieri pot[...] verbis, auctor enarravit; ſuaeque orationi ſub[...] cit deſcriptionem numiſmatum, ſi quae putavit [...] ad firmandam vel chronologiam, vel rerum n[...] ratarum fidem opportuna. Hiſtoriam praeced[...] monita quaedam in gratiam eorum, qui in nu[...] veteribus minus verſati ſunt; item epitome ch[...] nologica, in qua tota concertatio, ut ita dic[...] delineatur.

Cf. BANDURII Bibl. numaria p. 78 ſqq. ex [...] Fabric.

de Sebaſtiani. PETRI DE SEBASTIANI *Breve Hiſtoria [...] Vite degl' Imperatori Romani, cominciando d[...] Giulio Ceſare fino al regnante Leopoldo I.* In Ro[...] 1684. 12.

de Tillemont. SEBAST. LE NAIN DE TILLEMONT ([...] cerdotis Pariſienſis et Hiſtorici maximam v[...] partem in otio litterario Tillemontii, unde cog[...] men nactus, conſumentis † 1698.) *Hiſtoire*

E[...]

Empereurs et des autres Princes, qui ont regné durant les ſix premiers ſiécles de l'Egliſe, des perſecutions qu'ils ont faites aux Chrétiens, de leurs guerres contre les Juifs, des ecrivains profanes, et des perſonnes illuſtres de leur tems. Juſtifiée par les citations des auteurs originaux. Avec des Notes pour éclaircir les principales difficultez de l'Hiſtoire. à Paris 1690 — 1738. VI Voll. in 4. *ibid.* 1692 — 1739. XVI Voll. in 12. *ibid.* 1720. VI Voll. in 4. *Bruxellis* 1692 ſqq. ... 8. *Venetiis* 1732 — 1739. VI Voll. in 4 mai. *Anglice* .... *). Optime egregio hoc opere de ...tate hiſtorica meritus eſt doctiſſimus auctor. ..., quum nulli muneri publico admoveri ſe paſſus eſſet, ſibi ſoli ac Muſis victurus, ut eo felicius ...oriae eccleſiaſticae, quam paullo poſt ſeu eo... fere tempore evulgavit, enarratione defunge...r, civilem omnium primo hiſtoriam a ſe cura... edidit. Tomo primo editionis primae in for... quarta habentur vitae Auguſti, Tiberii, Caji ...udii, Neronis, Galbae, Othonis, Vitellii. Ac... hiſtoria gentis Judaicae ab exceſſu Herodis ...onitae usque ad Hieroſolymorum excidium ... Titum Veſpaſianum. Secundus tomus com... vitas Veſpaſiani et ſequentium Imperato... usque ad Commodum et Pertinacem. Do... ...ano ſubjungitur vita Apollonii Thyanaei: Ha... ...ano autem rebelliones et ſiniſtra fata Judaeo..., quae tempore Trajani et Hadriani ipſius ...gere; itemque Neroni, Domitiano, Trajano, ...iano atque M. Aurelio perſecutiones Chriſtia..., eis imperantibus peractae. Tertius to... finitur imperio Cari ejusque filiorum Carini ...meriani. Quartus, imperio Joviani. Quin... imperio Arcadii et Honorii. Sextus, imperio

*) *Accuratam* editionum ac verſionum notitiam dare ...on poſſumus.

rio Anaſtaſii, mortui a. DXVIII. Singulis tom ſubnectitur — praeter canonem chronicum ut liſſimum et indicem nominum ac rerum notab lium — collectio non exigua notarum fuſiu conceptarum de quaeſtionibus quibusdam chro nologicis hiſtoricisque, in quibus variae Baron Bollandi hujusque ſociorum ac ſucceſſorum itemque Caſauboni, Salmaſii, Noriſii, Pagii, Do welli aliorumque opiniones ſingulari ſollertia e penduntur, nec raro auctor periculum, absq tamen verborum acrimonia facit, meliora certio raque docendi. *Geſnerus* in praelectionibus in I gogen etc. T. I. p. 418. ita de hoc opere: „T lemontius habet hoc peculiare prae reliquis Ga lis, quod non verbum ponit, quin afferat auct ritatem ex antiquis libris, quoties hiſtoricum a quid dicendum eſt. Eſt ſolidum opus et acc ratiſſimum, habetque commodum hoc, qu ubique apponuntur teſtimonia. Hoc certa tione praetulerim ipſi Rollino: nam forte ip etiam paullo" — nos poneremus *multo* — „a curatior." — Volumini ſexto, poſt aucto obitum typis mandato, praefigitur Tillemo vita, a Perraulto conſcripta.

Cf. de duobus prioribus voluminibus *Acta Er* a. 1693. p. 188 - 192.

Bernard. JOH. BERNARD *Lives of the Roman Empe from Suetonius to the fall of that Empire.* Lond 1713. II Voll. in 8. Cum figg. aen.

Crevier. J. B. CREVIERII *Hiſtoire des Empereurs mains, depuis Auguſte jusqu' à Conſtantin* (1 ſqq.) ſupra cap. VII. ſect. III. cum Rollini hi ria recenſetur.

Linguet. S. N. H. LINGUET *Avocat au Parle* (nunc Londini vitam privatam agentis) *Hiſ*

des Révolutions de l'Empire Romain, pour ſervir de ſuite à celle des Révolutions de la République. à Paris 1766. II Voll. in 12 mai. à *Liége* 1777. II Voll. in 8. — Scriptor, ſi dicendi genus ſpectes, non indiſertus, nec invenuſtus, ſi dubitatiunculas ab ipſo excogitatas conſideres, non plane inſulſus, ſi res ipſas, quas commemorat et ſententias, quas de aliis tulit, examines, imprudens fere et parum verecundus, ſi ridiculos errores ab illo commiſſos cognoſcas, rerum antiquarum imperitus. Hic, inceptam a Vertotio hiſtoriam Romanam pertexendi conſilio capto, eam inde ab Auguſti imperio usque ad Alexandrum Severum perduxit ita, ut ſe ſolum audiret, reliquos auctores mendaces nugacesque cenſeret omnes. Hinc Tacitum, Dionem et Suetonium in jus vocat eorumque fidem concutere et labefactare omni ſtudio conatur. Romani imperii fines in praefatione deſcribit, nec eos tam amplos fuiſſe dicit, ut multi ſcriptores ferunt, nec Romam reginam orbis appellari poſſe, vult. Immo nos ne recte quidem de Romanorum inſtitutis judicare poſſe, multis exemplis probare ſtudet. In exponenda hiſtoria ipſa ubique fere ratiunculis politicis nititur, veteres mores e Francicis fingit, quaeque ſuae aetati non ſat convenire putat, in dubitationem vocat, veteresque auctores accuſat, quos illum non diligenter ſatis legiſſe, foedi, quibus delectatur, errores teſtantur. In primis vero id agit, ut imperatores, a Suetonio aliisque ſcelerum ac vitiorum ſummorum accuſatos, tanquam eorum patronus defendat. Exempla, qui velit, adeat *Klotzium* in Actis litter. Vol. III. p. 384 — 407, vel [illegible] in Ephemeridibus Goetting. litter. a.

1766. p. 577 — 581, vel *Meuſelium* in Gatterer *Hiſt. Bibl.* T. V. p. 123 — 133.

Wegelin. (JACOBI) WEGELIN *Caractères hiſtorique des Empereurs depuis Auguſte juſqu' à Maximin à l'uſage de l'Academie Royale des Gentils-hommes* à Berlin 1768. II Voll. in 8. — Auctor, in uſum juventutis ſcripturus, id potiſſimum egit ut Imperatorum virtutes vitiaque inſigniter pingeret, res geſtas aptiſſimo ordine componeret hiſtoriamque recentiorem cum vetere comparationibus crebro ſubiiceret. Quo quidem in negotio maximam partem dextre ac feliciter verſatus eſt: paſſim vero a recta via aberravit, dum peccaret contra veritatem hiſtoricam, et philoſophum potius, quam hiſtoricum, ageret. Dicti quoque interdum obſcura tardiusque procedere nobis videtur. V. quae nos de alio hujus ſcriptoris opere recentiore diximus Vol. I. P. p. 134.

Cf. (HALLERUS) *Götting. gel. Anzeig.* a. 176 p 217 - 222.

Allgem. teutſ. Bibl. Anhang zum 1ſten bis 12ten Band p. 753 ſqq.

Choffin. (DAVIDIS STEPHANI CHOFFIN) *Hiſtoire des bons Empereurs Romains, auxquelles on a joint celle d'Agricola et de Pline le jeune.* à Halle 177 8. — Excerptae ſunt hae narrationes de bonis Romanorum Imperatoribus inde a Veſpaſiano usque ad Probum, e Crevierii opere a nobis laudato.

Gibbon. EDUARDI GIBBON *Hiſtory of the decline and fall of the Roman Empire.* Vol. I. *London* 177 4 mai. Editio ſecunda *ibid.* eod. 4 mai. Editio tertia *ibid.* 1777. 4 mai. Vol. II et III. *ibid.* 178 4 mai. Tria haec volumina typis repetita *ibi*

1783. VI Voll. in 8. Vol. IV. V. VI. *ibid.* 1788. ...ai. et VI Voll. in 8. *Baſil.* 1788. VI Voll. in ... *Francogallice* a *le Clerc de Septchênes*, Re- ... Galliarum ab epiſtolis (cum annotationibus) *Pariſ.* 1777 ſqq. in 8. Alia verſio confecta a *L...nier* et *de Cantwel* Pariſ. 1789. XVIII Voll. ... *Italice* Pisis 1779 ſqq. in 8. *Lauſonii* (forte *...ntiae*) 1779 ſqq. *Theotiſce* Tomus I cum an- ...tionibus a *F. A. W. Wenck*, Lipſ. 1779. T. ... *C. G. Schreiter*, qui et notulas adſperſit, *ibid.* 1788. 8 mai. Reliqui tomi proxime ſuccedent *) — Summis aevi noſtri hiſtoricis Gibbonus ...e dubio adnumerandus eſt. Inter Capitolii rui- ...s ſtans primum hujus operis ſcribendi conſili- ...m cepit. Florentiſſimos vitae annos colligen- ...o et laborando eidem impendit. Enatum inde ...nimentum aere perennius, licet paſſim appa- ...ant ſiniſtre dicta, minus perfecta, veritati non ...us conſentanea. Videmus quidem ubique fere ...dium ſcrutandi veritatemque ſcribendi maxi- ...m: tamen ſine Tillemontio duce, ubi ſcilicet ...us hiſtoria finitur, ſaepius Noſter titubat at- ...que hallucinatur. Quod vel maxime fit, ubi de rebus eccleſiaſticis, vel de jurisprudentia Roma- na (T. IV.) tradit, et in aliis locis. Attamen naevi hujus generis haud impediunt, quo minus ...eris ſummam et οἰκονομίαν praeclare diſpoſi- ...am, delectum rerum ſapientiſſimum, argutum

*) Quae Gibbonus de Conſtantini M. ſtudio erga rem Chriſtianorum narravit judicavitque, in ſermonem Theotiſcum ſingulari libello translata ſunt, hac inſcriptione: *Die Bekehrung des Kaiſers Conſtantins des Groſſen, nach ihren Urſachen und Würkungen, nebſt einer Abſchilderung des Charakters dieſes Fürſten; aus dem Engliſchen des Hrn.* Edward Gibbons Eſq. *überſetzt* (ab *A. H. W. von Walterſtern*). Altonaviae 1784. 8.

quoque interdum, dictionemque ſeu ſtilum, hiſtorico aeque ac philoſopho digniſſimum, et vix a quoquam alio Anglo, Homio ac Robertſono haud exceptis, praerepto, vehementer laudemus atque ſaeculo noſtro de hujusmodi hiſtoria gratulemur. Filum narrationis Gibbonus annectit temporibus Trajani et Hadriani Imperatorum idque in tomo primo usque ad Conſtantinum M. deducit. Ab hujus imperio adverſus aemulos conſtituto incipit tomus ſecundus, atque in Gratiano deſinit. Tertius abſolvit hiſtoriam Imperii Romani occidentalis. Tomi tres poſteriores, iique recentiſſime in lucem editi, dicati ſunt hiſtoriae Imperii orientalis ſive Byzantinae usque ad expugnationem Conſtantinopoleos per Muhamedum II.

Cf. *Gött. gel. Anzeig.* a. 1777. *Zugabe* p. 305-313 a. 1783. p. 1529-1539. p. 1698-1704. a. 1788 p. 2049-2056.

Gibbonus adverſarios cum in tum extra patriam nactus eſt, quia propagationem religionis Chriſtianae non, ut vulgo fieri ſolet, vel more theologorum, ſed ut hiſtoricum et philoſophum decet, expoſuerat. Verum enimvero bona res ſalva eſt, nec quisquam eorum, certe quantum nos ſcimus, qui eum refellere ſtuduerunt, finem ſibi propoſitum feliciter aſſecutus eſt. Quam ob rem et quia hujusmodi ſcripta theologici et polemici potius, quam hiſtorici argumenti ſunt, iis non immoramur. Duo tamen in medium producamus ſequentia:

Apthorp. EAST. APTHORP, *M. A. Vicar of Croydon. Letters on the prevalence of Chriſtianity before its civil eſtabliſhment: with obſervations on a late Hiſtory*

..ry of the decline of the Roman Empire. London 1778. 8 mai.

Cf. Götting. gel. Anzeig. a. 1778. p. 1003 ſqq.

(NICOLAI SPEDALIERI) Confutazione dell' ..ame del Criſtianiſmo fatto dal Signor Eduard ..n nella ſua Storia della decadenza dell' impero ..mano. P. I. In Roma 1784. 4. Plures partes ..m ſecutae fuerint, neſcimus. Spedalieri.

✥ ✥ ✥

AENEAE VICO (Parmenſis, Archaeologi ..mari ſaeculi XVI) Imagini delle Donne Augu.. ..intagliate in ſtampa di rame; con le Vite ed ..ſizioni ſopra i riverſi delle loro Medaglie an.. .. In Venezia. 1557. 4. Latine a Natali Co.. ..e Patricio Veneto, Venet. 1557. 4. Inſunt ..nes vitaeque Auguſtarum a Marcia, Julii ..ris avia, ad Domitiam usque, Domitiani ..gem. Cum liber rareſceret, illum JOAN. ..TISTA DU VALLIUS, linguarum orientalium ..ſſor Pariſienſis, hoc titulo denuo in lucem ..: Auguſtarum imagines aereis formis expreſſae, .. quoque earum breviter enarratae, ſignorum ..s, quae in poſteriori parte numiſmatum efficta ..ratio explicata ab Aenea Vico, nunc a Joh. ..t. Duvallio reſtitutae. Lutet. Pariſ. 1619. 4. Vico.

.. (SCHWINDELII) Theſaurus bibliothecalis T. I. p. 30.

..IETTAGII Anal. litter. p. 1051 ſqq.

AENEAE VICI Reliquae Auguſtarum imagi.. ..et numiſmata a JOH. BAPT. DUVALLIO re.. ..tae. Lutet. Pariſ. 1630. 4.

Hiſt. des Imperatrices.

Hiſtoire des Imperatrices, avec les obſervatio morales et politiques, enrichie de leurs portraits taille-douce. à Paris 1646. 4.

de Servies.

.... DE SERVIES *Les Femmes des dou Céſars, contenant la vie et les intrigues ſecretes Imperatrices et Femmes des prémiers Empereurs.* Paris 1718. 12. *ibid.* 1719. 12. à *Amſterd.* 17 12. *ibid.* typis luculentioribus 1722. II Voll. 12. Continuationem operis auctor exhib hoc titulo:

Les Imperatrices Romaines, ou Hiſtoire de Vie et des Intrigues des Femmes des Emper Romains, et des Princeſſes de leur ſang, dans quelle l'on voit les traits les plus intereſſants de l' toire Romaine, tirée des anciens auteurs Grec Latins. à Paris 1723. 12. à *Amſterd.* 1724. 8. tegrum opus prodiit *Pariſ.* 1729. III Voll. in *Theotiſce,* cum annotationibus interpretis ano mi. *Auguſtae Vind.* 1724 — 1725. III Voll. in (Teſtimonia, quibus auctoris narratio niti interpres curatius exhibet). *Italice* ab *Ag Nonnanuci,* Venet. 1734. III Voll. in 8. — ductae ſunt vitae Imperatricum usque ad co gem Licinii Imperatoris et Conſtantiam, ſo rem Conſtantini M. Dignum utique argum tum, quod opere ſingulari pertractetur; nec felici prorſus auſu rem peregit Francogallus: rum paullo negligentior eſt in rebus trade nimiumque ſtudioſus in comtiore dicendi g re, quo nobilis iſta ſimplicitas, quae bonum ſtoricum decet, plurimis in locis evanuit.

SEC

SECTIO II.

Scriptores hiſtoriae imperatorum Romanorum certi temporis.

C. CORNELII TACITI *Annalium* libri XVI, Tacitus. exceſſu Auguſti usque ad Galbam; et *Hiſto-* libri V, usque ad Veſpaſiani tempora. — ...tus, hiſtoricus nobiliſſimus, natus fuit Ro- circa annum poſt Chr. nat. LX. Jus ima- primus in familiam ſuam induxiſſe dici- Plinius in Hiſt. Nat. L. VII. cap. 16. nomi- quendam Corn. Tacitum Procuratorem Gal- Belgicae, qui num noſter fuerit, dubitatur. ...us eſt, quia ipſe (Annal. L. XI. cap. 11.) ...t, eum fuiſſe Romae Praetorem ſimulque ...decimvirum ſacrorum. Anno Chr. XCVII, ...a Caeſare, in Virginii Rufi mortui locum ...tus, Conſulatum geſſit. Sub Trajano quo- ...ariis honoribus ornatus eſt. Julii Agrico- filiam a. LXXVIII in matrimonium duxit; poſt a XCVIII. Sunt, qui eum annum ae- ...ogeſimum attigiſſe tradant.

Tacitus juvenis eloquentiam forenſem magna laude exercuit: aetate demum maturiore ...ſtoricae ſe dedit. Et prius quidem ſui ...ris hiſtoriam condidit, neſcimus quot li- quos *Hiſtorias* inſcripſit. Ex illis ſuperſunt quinque primores, niſi quod quintus ex- mutilus eſt, et complectuntur res a con- Galbae et Titi Vinnii usque ad pacem ...m inter Cerealem Romanum et Civilem Ba- ..., qui audita Vitellii morte turbas excita- ...t; hiſtoriam igitur unius, et quod paullum ...it, anni (ab a. Chr. 69 usque ad 70). Po- *Annales* addidit, quo opere res Romanas ab exceſſu

exceſſu Auguſti ad mortem Neronis usque
ſecutus fuerat Tacitus. Superſunt libri VI p
quorum quintus mutilus eſt; ſextus, qui int
ad nos pervénit, in Tiberii exceſſu deſinit.
Inde poſt quatuor librorum lacunam liber u
cimus ἀκέφαλος ad librum XVI, ſed extr
parte mutilum, a C. Valerii Aſiatici ſub Cla
Imp. per inimicorum fraudes ad voluntai
mortem adacti exitio ad interitum Thraſea
Paeti, quem Nero mori juſſerat. Scripſit e
Tacitus libellum de ſitu, moribus et populis G
maniae, atque vitam Cn. Julii Agricolae, ſ
ri ſui, quibus vero hic non locus.

Inter editiones ea, quam *Beatus Rhenanus*
ſil. 1543. fol. curavit, illud praecipuum h
quod praemiſſus eſt theſaurus locutionum at
conſtructionum Taciti ſingularium. *Lipſius*,
jure Taciti conſervator appellatur, Rhenani
tionem quandoque ſecutus eſt, quandoque
MSS. editiones correxit, atque ſuam notis
miis illuſtratam primum edidit *Antverpiae* 157
et ſextum *ibid.* 1600. in fol. et 4. Ex qua
ctae ſunt caeterae, quae poſt mortem ejus
ctae ſunt, in quibus notae ſubjectae conte
cum ante ad hujus calcem eſſent. Explica
in iisdem antiquitates in Tacito occurrente
hiſtoriae cum aliis ſcriptoribus conferuntur. P
terea commendatur editio *Jani Gruteri*, qui
rasque in Tacitum notas addidit; prodiit *F*
coſ. 1607. 8. Editio *Joannis Frid. Gronovii* (
ſtelod. 1673. II Voll. in 8.) ſiſtit praecipuas
rum notas, atque integras *Lipſii* et *Curtii P*
nae. Emendatiſſima eſt editio *Theodori R*
quae cum eruditiſſimis ejusdem animadverſi
bus prodiit *Lugd. Bat.* 1687. II Voll. in 12
repetita *Dublini* 1731. 8. Codicem enim na

Ru

...lphi Agricolae, Florentinum atque alios, ex ...us textum emendavit. In animadverſioni... vero multa ad hiſtoriam, antiquitates et ſa...s pertinentia, nonnulla etiam ad ſtructuram ...formationem orationis eloquentiamque fa...a reperiuntur. Recentior et ſplendida eſt ..., quae ex recenſione et cum notis *Jac. Gro-*...rodiit *Trajecti Batavorum* 1721. II Voll. in ... Bene poſtea de Tacito meritus eſt *Joh.* ...us *Erneſti*, quippe qui ejus opera bis cum ... Lipſii, Gronovii et ſuis edidit *Lipſ.* 1752. ... in 8 mai. *ibid.* 1772. II Voll. in 8 mai. ... eſt MS. Guelferbytano, recentiore quidem, ...uod tamen ad veteres lectiones bonas con...andas et ad novas meliores indagandas pro...: praeterea editionibus veteribus omni..., inde a Veneta Spirenſis; tum Groslotii et ...i conjecturis ineditis. Editioni alteri ad... Heinſianas notas omnes. Habuit et exem...n Schurzfleiſchii, item Reineſii manu nota..., denique e libris virorum doctorum, qui ...r loca Taciti tractarent, notavit. Sed et ...peram dedit, ut corruptiones et interpola...s textus indagaret, ſed ita, ut nihil de con...a mutaret, niſi ea evidentia eſſet, ut quem...baturum putaret correctionem, qui verum ...atis, in primis Cornelianae, et rei criticae ... teneret. Denique addidit indices rerum et ...orum, hunc ad cognoſcendam latinitatem ...i accommodatiorem *). In editione ſecun...etiam uſus eſt editionibus J. N. *Lallemandi*, ... prodiit *Pariſ.* 1760. II Voll. in 12 mai et *Gabri-*

*) Quam ipſe Erneſtius editionem priorem in compen...um miſiſſe videtur in *Novis Actis Erud.* a. 1754. p. 260-271. De altera v. *Philologiſche Bibl.* Vol. II. p. 75 ſqq.

gis paraphraſten, quam interpretem, verte[...]
Guerinus egit. *Joh. Philippus Renatus de la [...]teria*, qui a 1755. Taciti libellum de moribus G[...]manorum vitamque Agricolae Gallice reddide[...] eadem ratione ſex priores Annalium libros tr[...]tulit hoc quidem titulo: *Tibère ou les ſix [...]miers Livres des Annales de Tacite.* à Paris 1[...] III Voll. in 8. Interpres quidem multum ſt[...] in elaboranda hac verſione poſuit: attamen [...] fidelis eadem facta et in paraphraſin evaſit. S[...]junctae ſunt annotationes, in quibus, praeter [...] loca obſcuriora illuſtrantur, potiſſimum ex h[...]ria et antiquitatibus. Cuique volumini adi[...] eſt index geographicus, e libris vulgaribus c[...]cinnatus. Contextum Latinum interpres ſi[...] edidit, ſecundum quam editionem, neſcim[...] Dedit denique ſupplementum libri quinti, ex D[...]ne, Suetonio, Seneca et Joſepho compoſitum[...] Recentiſſima, caeterum vero nobis ignota v[...]ſio Francogallica eſt, quam curavit *J. H. D[...]villius*, Pariſ. 1779. II Voll. in 12 mai.

Italice a *Georgio Dati*, Venet. 1563. 4. i[...] 1582. 4. Et ab *Adriano Politi*, Romae 1611[...] Et ab *Hieron. Canini*, Venet. 1618. 4. *ibid.* 16[...] 4. *ibid.* 1644. 4. (Adjecti ſunt huic verſioni, *B[...]thaſaris Alamos de Barrientos*, interpretis Hiſpa[...] aphoriſmi in Tacitum; Taciti vita; tabula gen[...]logica Auguſti Caeſaris, et chronologia Aubert[...]

Denique a *Bernardo Davanzati Boſtichi*, Fl[...]rent. 1600. 4. *ibid.* 1637. fol. *Venet.* 1677. 4. *Pa[...]vii* 1755. II Voll. in 4. *Pariſ.* 1760. II Voll.

*) Cf. GATTERERI *Hiſt. Bibl.* T. XIV. p. 78 [...] *Goetting. gel. Anzeig.* a. 1769. p. 1179 ſqq.

... (Haec tam obſcura dicitur, ut vix a Flo-... ipſis intelligatur *).

Hiſpani gloriantur de verſione, quam exhibuit ... *Alamos de Barrientos* cum aphoriſmis *Madrit.* ...14. fol. *Venet.* 1621. 4. Nec non de ea, ... elaboravit *Emmanuel Suegro*, Madriti 1614. Recentior eſt verſio *Leandri de S. Martin*, Dua-... 1629. 4.

Anglice Tacitus exſtat ſtudio THOMAE GOR-... Londini 1728 — 1731. II Voll. in fol. *ibid.* ... IV Voll. in 8. *ibid.* 1753. V Voll. in 12. ...e Anglus doctiſſimus provincia ſua perfun-... Addidit ſimul XXI diſſertationes politi-... ab omnibus, qui rerum publicarum indolem ..., maxime aeſtimatas. Eaedem ſeorſim ... *gallice*, exſtant ſtudio anonymi cujusdam, ... ſolummodo litteris *D. S. L.* nomen indidit, ... *Lond.* 1742. II Voll. in 12. Gordon.

Danice a *Jacobo Baden*, Havniae 1773 ſqq. II ... in 8 mai.

Polonice ſecundum Brotierii editionem *Varſo-*... 1775. III Voll. in 8.

Belgice, et quidem egregie, a *Petro Cornelio* ... a quo Tacitus, ut dictionem ejus plane ...deret familiarem, perlectus eſſe totus dici-... et quinquagies, editore *Gerardo Brand*, ...lod. 1684. fol. Et cum Hoofdii operibus, ... tomum quartum verſio iſta conſtituit, *ibid.* ... fol.

Teotiſce eodem fere tempore bis, a *Joh. Sa-*... *Müller*, Rectore olim Johannei Hamburgen-... *Hamb.* 1765 ſqq. III Voll. in 8. et a *Joh. Sa-*

muele

*) APOSTOLO ZENO ad Fontanini Bibl. T. II. p. 295. cf. CREVENNA in *Catalogue raiſonné* T. V. p. 162 ſqq.

muele Patzke, olim ſacrorum antiſtite Magdeb-genſi, qui tamen nomen ſuum tacuit, Magdebu et Halae 1765 — 1777. VI Voll. in 8. — Ut que verſio annotationibus illuſtrata; Mülleri paullo ſimilior archetypo, quam Patzkiana, li haec intellectu facilior lectuque gratior ſit. P pius nempe accedit verſionibus Francogalli ſuavibus quidem, at non fidelibus, paraphraſis tius quam verſio, carens nervoſa Taciti dictio Nec in Mülleriana eadem ſaepe conſpicitur Meliorem hac in re exhibere potuiſſet Carolus F dericus Bahrdt, qui Halae Magdeb. 1780 — 17 II Voll. in 8, omnium Taciti operum verſion typis mandavit, niſi viro acutiſſimo ob fortun adverſam nimis feſtinandum fuiſſet. Multa c loca feliciſſime Theotiſce expreſſit **).

Sequantur nunc ſcripta Taciti annales et hi rias illuſtrantia!

Lupanus. VINCENTII LUPANI Notae in Taciti An les. Pariſ. 1556. 8; quae et editioni Pariſ. 1 acceſſere.

Scotus. ANNIBALIS SCOTI in C. Taciti annal hiſtorias commentarii politici. Addita etiam T ti opera. Francof. 1592. fol.

Ammirato. SCIPIONIS AMMIRATO (Hiſtoriographi rentini † 1601.) Diſcorſi ſopra Cornelio Tacito Fiorenza 1594. 4. ibid. 1598. 4. (Hae editi ſunt rariſſimae: maxime vero princeps, de adeo nonnulli dubitarunt, an vere unquam a Venet. 1598. 4. ibid. 1598. 4. Breſcia 159 Venet. 1607. 4. Breſcia 1609. 4. Padua 16

*) Cf. Allgem. teut. Bibl. T. IX. P. II. p. 110-122. derus, qui Patzkianam verſionem Müllerianae fert, auctor hujus cenſurae fertur. Patzkio in bus voluminibus Goldhagenius, Rector ſcholae M burgenſis, opem tulit.

**) Cf. Goetting. gel. Anzeig. a. 1780. p. 1260-1

Quae editio recentior hac epigraphe ornata pro-
...: *Diſcorſi del Signor* Scipione Ammirato *ſopra* Cornelio Tacito; *nei quali ſi contiene il fiore di tut-* ...*ullo que ſi trova ſparſo ne' libri delle attioni de'* ...*ncipi, e del buono o cattivo loro governo. Notando* ... *movimenti delle guerre, è trà i conducimenti di* ...*ſerciti, è trà gli altri capi dell' iſtoria, et alcuni* ...*ertimenti notabili ad utilità di eſſe Principi per in-* ...*ntenei popoli la deſiderata felicità. Con due Tavo-* ...*na de' Diſcorſi, e de luoghi di Cornelio, ſopra i* ... *ſon fondati; l'altra delle coſe più notabili. Et* ...*ſta ultima impreſſione eſpurgeti e ricorretti.* In ...a 1642. 4. *Latine* Helenopoli (ſeu potius ...*ncofurti*) 1609. 4. *ibid.* 1618. 8. *Francogallice* ...*rentio Melliet*, Domino *de Montirſuy*, Lugd. ... 4. *Rothomagi* 1633. 4. Habemus etiam li-...m huc pertinentem, ſic inſcriptum: *Diſcours* ...*ues ſur les oeuvres de Tacite, tirez de l'Italien* ...p. Ammirato, *par* J. Baudoin. *à Paris* 1628.
— Circa finem ſaeculi XVI et initium ſaeculi ...furor quaſi plures viros doctos corripuerat; ...s artis politicae e Taciti operibus derivandi; ...ta eſt ingens librorum vis, hodie contem-..., quia melioribus ſanioribuſve fruimur. In ...hujus generis iam adductis ſtatimque addu-...s eminent paullum commentarii Ammirati, ... et hiſtoria Florentina adhuc haud parvi ae-...tur.

...BAUMGARTENII *Nachrichten von merkwürd.* ...*chern.* T. IV. p 242 ſqq.
...LMENT Bibl. T. I. p. 276.
...ZZUCHELLI *Scrittori d'Italia.* Vol. I. P. II. ... 640 ſqq.

PHILIPPI CAVRIANA *Diſcorſi ſopra i primi* ... *Libri di Cornelio Tacito.* Fiorenza 1600. 4.— ...r politicum Taciti ſenſum ac civilis doctri- Cavriana.

 nae

nae vim rariſſime aſſecutus eſt; allegatis ſal
uno vel duobus exemplis ſimilibus rem confect
putavit. In eo potiſſimum laudatur, quod Ca
IX et Henrici III. Galliarum regum, quorum
chiater Cavriana fuit, mores ac geſta ipſe αὐτοπ
paſſim ibidem ac veriſſime adſcripſerit.

Canonherius. ANDREAE CANONHERII, Quaeſtiones
duos libros priores Annalium Taciti. *Romae* 1
4. *Francof.* 1610. 4.

de l Boſco. GEORGII PAGLIARI DEL BOSCO *Oſ*
zioni ſopra i primi cinque libri de Cornelio T
In Milano 1611. 4.

de Cauvigny. FRANCISCI DE CAUVIGNY *Partie du l*
des annales de Tacite, avec des obſervations poli
à Paris 1615. 8.

Malvezzi. VIRGILII MALVEZZI *Diſcorſi ſopra Corn*
Tacito. Venetia 1622. 4. *ibid.* 1635. 4. *Belg*
Smallegance, Amſtelod. 1680. 8. — Comme
rius, multum quidem eruditionis prae ſe fer
duplici vero ratione corruptus, tum quod
cem ſacrum Patresque eccleſiae ſaepius Tacit
haud congruenter citat; tum quod ſcholaſticis
ſtinctionibus ſaepe uſus auctor, oſtendendae
ſtudiis eruditionis cauſſa, philoſophum p
quam politicum, agit, niſi forte et ingenium
ſtumque patriae ſecutus.

Forſtner. CHRISTOPHORI FORSTNERI (*Auſtrii,*
variis Principibus a conſiliis, et Hiſtorici † 166
VI libros Annalium C. Corn. Taciti notae p
cae. *Argent.* 1628. 8. *ibid.* 1650. 8.

Ejusdem omiſſorum in Tacitum liber ſing
ibid. 1631. 8. *ibid.* 1650. 8. *Ejusdem* Notae
ticae ad Taciti libros annal. X. XII. XIV.
continuatione. *ibid.* 1652 et 1662. 8. *Ejusd*
XVI libros Annalium Taciti Notae politicae, em
datiores. *Francof.* 1662. II Voll. in 12. — S

ut Forſtnerus Ammiratum, praecipue exemplorum veterum recentiorumque collatione.

JOH. HENRICI BOECLERI Commentarius in C. Corn. Taciti Lib. I. Annal. XV capita priora. *Argent.* 1643. 4. Boecler.

Ejusdem Adnotatio politica in Taciti Hiſtor. libros ſuperſtites. *ibid.* 1648. 4. *ibid.* 1665. 8.

Ejusd. Commentatio ſuper Corn. Tacit II. Hiſtor. 37 et 38, de impedimentis pacis in ſtatu reipublicae vitiis corrupto. *ibid.* 1640. 4.

NICOLAI VERNULAEI Obſervationum politicarum ex Corn. Taciti operibus ſyntagma. *Lovan.* 1651. 8. Vernulaeus.

DAVIDIS MEVII Tacitus politice reſolutus, eademque methodo continuatus a FRID. GERDESSEN. *Stralſundi* 1663. 4. Sunt Diſcurſus politici ad Libros III priores Annalium. Mevius.

La Bilancia politica di tutte le opere di TRAJANO BOCCALINI, *contenente le ſue oſſervazioni ſopra Cornelio Tacito, con avvertimenti di* LODOVICO DU MAY, *e le ſue lettere politiche et hiſtoriche, ricorrette da* GREGORIO LETI. In Caſtellana 1678. Tomi in 4. — Oratorem potius, quam politicum Boccalinus agit, dicitque multis pauca, quum alius contra plurima paucis ediſſerat. Boccalini et du May.

JANI GRUTERI Diſcurſus politici in Corn. Tacitum, et Notae maxime politicae in T. Livium. Acceſſere BALTH. VENATORIS Panegyricus Jano Grutero ſcriptus, et FRID. HERM. FLAYDERUS de ejusdem vita, morte et operibus, edito CHR. FRID. FRANKENSTEINII. Lipſ. 1679. 4. Gruterus.

DE LA MOTTE JOSSEVAL D'ARONSEL (ſ. Amelot, qui ſub hoc nomine ficto latet, ABRAHAMUS NICOLAUS AMELOT DE LA HOUSSAYE, Aurelianenſis, Hiſtorici et Philologi † 1706.) *Tibere;* Amelot.

bere; Diſcours politiques ſur Tacite. à Amſterda (forte *Aurelii*) 1683. 4. *à Paris* 1685. 8. (hu editioni verum auctoris nomen praefixum). *à A ſterd.* 1686. 8. — Acutius plerumque videt Am lotus, quam ſuperiores diſſertationum in Tacitu politicarum conditores. In capita diviſum op primo ſubinde loco textum Taciti Latinum, q dictum aliquod aut factum ad vitae civilis inſtit tionem pertinens recenſet, pro titulo exhibe Quae poſtmodum in argumentum quodvis pro poſitum auctor diſſerit, ea magnam partem e dem Taciti ſunt, e ſcriptis ipſius paſſim collect ac continuo orationis curſu ita apte connexa, Tacitus velut ſui ipſius interpres producatur. Si cujusque capitis finem recentioris hiſtoriae exem pla conferuntur, quo loco Amelotus in prin Ludovici XI, quem Galliae Tiberium vocat, r geſtas et imperandi arcana examinat. Caeteru hae diſſertationes differunt ab annotationibus po ticis et hiſtoricis, quae Amelotus verſioni ſu Francogallicae ſubjunxit. Idem vero doctrina morum intuitu aſſentationis ad mentem Taciti e plicuit ſequenti libello:

La Morale de Tacite, extraite de ſes Annale Hiſtoires; premier eſſai de la flaterie. à Paris 16 12. — Adulationem, aularum potiſſimum p ſtem, delineaturus auctor, Taciti potiſſimum c loribus eam depingit, collectis ex eodem tribus centum hujus argumenti locis. Suam et Abla curtii interpretationem Gallicam deinde et diſc ſum moralem, Taciti et Velleji ſententiis paſſ refertum, ſubjungit, quo et loca iſta illuſtrat, vitii deformitatem variis ex eventis ſequioribus culentius exponit. Quum vero hoc in libro A lancurtium, Taciti interpretem Francogallicu ſaepius notaſſet, praemii loco Ablancurtium v

di

...atum ab illius filio abſtulit, (*M. Perrot d'Ablan... ...ort vengé, ou Amelot de la Houſſaye convaincu de ne ... parler François, et d'expliquer mal le Latin. à ...sterd.* 1686. 12.) quo facto ipſe Tacitum Fran... ...e loqui juſſit, ut paullo ante monuimus.

DAN. GUIL. MOLLERI Diſſ. de Tacito. *Al...* ... 1686. 4. Moller.

CORN. SAM. SCHURZFLEISCHII Mucianus, ...onitati Principis conſulens, ex Taciti Hiſt. II ... propoſitus. *Viteb.* 1690. 4. Schurzfleiſch.

CHRISTI. WORMII librum, huc etiam perti... ...em, ſupra Vol. I. P. II. p. 209. indicavimus. Wormius.

JOH. CASP. KHUNII Diſſ. de domo Auguſti ... Lib. I. Annal. cap. X. v. 7. *Argent.* 1697. 4. Khunius.

JOH. GEORGII WALCHII Diatribe de Ta... ...; praemiſſa *ejusd.* editioni *Lipſ.* 1714. 8. Walch.

ADAMI RECHENBERGII Diſſ. de vitiis, qui... ...ivitas impar, ex Taciti Annal. L. III, 53; in ... Diſſertt. hiſt. polit. (*Lipſ.* 1698. 8.) P. II. ... — 76. Rechenberg.

Eiusdem Diſſ. de Italo, Cheruſcorum rege, ex ...acit. Annal. XI. 16. 17. *ibid.* P. I. p. 215 - 245.

Eiusdem Diſſ. de innocentia inaudita, ex C... ... Hiſt. I. 6; *ibid.* P. II. p. 660 — 680.

JOH. GUIL. BERGERI Diſſ. de Πατριδομανία ...orum, ad Taciti Annal. II. c. 88. *Witteb.* ... 4. Berger.

ALPHONSI DES VIGNOLES *Diſcours tou... ...le tems précis de la perſecution ſuſcitée contre les ...ens par l'Empereur Neron, où l'on s'etend au ...r un paſſage de Tacite* (Annal. XV. c. 38 ſq.) ... *les fêtes de Vulcain, de Ceres et de Proſer...* in *Hiſt. critique de la Rep. de Lettres.* T. VIII. ... ſqq. des Vignoles.

THOMAE HUNTER, *Vicar of Garſtang in ...aſhire — Obſervations on Tacitus, in which his* Hunter.

Character as a writer and an Hiſtorian is impartial conſidered and compared with that of Livy. Lond 1752. 8. Partem hujus libri *Theotiſce* reddidit G. *Hamann* in libello, qui inſcribitur: *Heinrich Johann Vitzgraf Bolingbroke und Jacob Hervey Ueberſetzt von J. G. Hamann.* Mitau 1774. 8. Tacitus ab Huntero nimium et injuſte carpitur que vituperatur: Livius contra laudibus fere muitur. Auctor Tacitum ne ſatis quidem cogn ſcere videtur: alias certe ſciviſſet, hiſtoricum R manum Hiſtorias ante Annales condidiſſe, ea ratione paullo minus injuſte illum reprehendi Nihilo minus Hunteri judicia utique digna ſu quae a viris doctis, alienis a partium ſtudio, lega tur atque examinentur.

Cf. *Zuverläſſ. Nachr. von dem Zuſtande der W* P. CCIX. p. 317 - 341.
Allgem. teut. Bibl. T. XXV. P. I. p. 306 ſqq.

Wegelin. JACOBI WEGELIN *Diſſ. II. ſur l'art pſyc gique de Tacite;* in *Nouveaux Mém. de l'Acad. Sciences de Berlin* a. 1779. p. 424 — 453. Diſſ. *(ſur l'art caractériſtique, moral et politique de Ta* ibid. a. 1780. p. 487 — 503. — Obſervatio in his diſſertationibus traditae judicium prod acutiſſimum atque familiaritatem cum Taciti c ribus intimam. Digna in primis lectu, quae auc de ejusdem doctrina ethica arteque politica judic

Reliquum eſt, ut noſtrum de Taciti operi judicium qualecunque apponamus. Quum tem iſtud idem fere ſit, quod tulit *Franc. Pute anus*, unus ex primis editoribus Taciti, illud transſcribere liceat. Sic igitur Puteolanus: „O nem hiſtoriae legem abſolvit (Tacitus) — n falſi dicere, nihil veri omittere auſus. In ſcrib do enim ne ſuſpectus quidem umquam fuit, gratiae, aut ſimultati aliquid tribuiſſe. Rerum

t

tionem, qua ordo temporum, regionumque deſcriptio exigitur, nemo hiſtoricorum diligentius obſervavit. Jam conſilia, acta, eventus, ut, dii boni, expendit! et de conſiliis quid probet, quid non. In rebus geſtis non ſolum quid actum, ſed quale. De eventu vero omnes cauſas explicat, caſus ſapientiae, temeritatis; hominum porro non ſolum res geſtas, ſed quae fama, quod nomen, quae natura, quae vita. Quo artificio omnes mea ſententia facile vicit, ita creber rerum frequentia, ut verborum prope numerum ſententiarum numero [illegible]atur; ita dein verbis aptus et preſſus, ut ne[illegible] utrum res oratione, an verba ſententiis illu[illegible]ntur. In concionibus (audeo enim promere [illegible]d ſentio) Livio quoque anteferendus, magis [illegible]en argutam Salluſtii denſitatem, quam hujus [illegible]plitudinem imitatus. Hunc primo legens, lau[illegible] eloquentiam; cum iterum in manus ſumſe[illegible] mirum acumen deprehendes, et miraberis; [illegible] contubernalem reddideris, ſaepe artificioſa do[illegible] varietate, immenſaque jucunditate delecta[illegible]." Magnifica ſane ſententia, et maximam cer[illegible]tatem, vera! nimiam tamen brevitatem et, [illegible] inde ſaepe oritur, obſcuritatem Taciti nemo [illegible]probabit, qui popularitatem non ultimam eſſe [illegible]ci virtutem contendat. Multo major enim [illegible]iis utilitas conciliatur, ſi omnes eaſdem in[illegible]ant et in uſus ſuos vertere queant; nec inde [illegible]ur, hiſtorico more plebejo ac pedeſtri ſcri[illegible]m eſſe. Qui enim ſcit, quid ſit *populariter* [illegible]re vel ſcribere, haud maligne de ſententia no[illegible]u licabit. Quam ob cauſſam non prorſus [illegible]enda eſſe cenſemus, quae *Scioppius* (in Judi[illegible]e ſtili hiſtorici virtutibus et vitiis p. m. 8 ſqq.) [illegible]erbis affirmat. „Qui, inquit, generi huma[illegible]ulia litteris prodit, quod facit, qui ſcribit hi-

 ſtori-

ſtoriam, lucem temporum ac vitae magiſtram, non ut a lectore linguae gnaro intelligi poſſit, ſe ne omnino poſſit non intelligi, curandum e Itaque cum frivolam ſemper, tum etiam perdita judicavi defenſionem illam obſcuritatis in Tacit qua Lipſius utitur. — — Quisquis enim hiſtori ſcribit, is partim quae geſta ſunt, aliis cupit no ſcere, idque quam plurimis, quales ſunt indoc res ac minus acuti; partim utilitatem lector ſpectat, eorum maxime, quibus prudentia m eſt neceſſaria (tales autem ſunt principes), par denique conficere ſibi famam ſtudet, diffuſam in multos homines et aetates nominis ſui notit Hujus autem parandae maximum eſt in perſpic tate momentum, quod contra obſcuritas facit, ſcriptor a majori hominum parte negligatur etc.

Scriptt. hiſt. Auguſtae.

Hiſtoriae Auguſtae ſcriptores, qui vulgo dic ſent minores, VI: AELIUS SPARTIANUS, JU US CAPITOLINUS, AELIUS LAMPRIDIUS, V CATIUS GALLICANUS, TREBELLIUS POLL FLAVIUS VOPISCUS. Editiones ſupra p. 1 146. commemoratas invenies. Quinam fu fuerint quidque praeſtiterint, paucis nunc indicem

Spartianus.

AELIUS SPARTIANUS aetate imperat Diocletiani claruit: longius vero vitam pro ad Conſtantini M. tempora, qui a Chr. 306. ſ pit imperium. Deſcripſit is vitas quorundam P cipum Romanorum, nimirum: Aelii Ha Aelii Veri, Didii Juliani, Septimii Severi, Pe nii Nigri, Antonini Caracallae et Antonini G In hoc, ut in reliquis hujus farinae hiſtoricis eſt, quod probes, praeter hiſtoriae fidem; aegre tuentur ſermonis Latini caſtimoniam. iis eloquentiae non multum, rerum et morum terum immenſam copiam haurire poſſumus.

Cf. DAN. GUIL. MOLLERI Diſſ. de Ael. Spartiano. *Altorf.* 1687. 4.

JULIUS CAPITOLINUS, hiſtoricus ſaeculi quarti, ſcripſit vitas Antonini Pii, M. Antonini Philoſophi, L. Veri, Pertinacis, Clodii Albini, Opilii Macrini, duorum Maximinorum, Gordianorum trium, Maximi et Balbini. Jul. Capitolinus.

Cf. DAN. GUIL. MOLLERI Diſſ. de Julio Capitolino. *Altorf.* 1689. 4.

AELIUS LAMPRIDIUS, quem nonnulli *Spartianum* eſſe credunt propterea que hunc *Ael. Lampridium Spartianum* nuncupant, floruit circa a. CCCXXIV, tradiditque vitas Commodi, Antonii Diadumenii, Heliogabali, Alexandri Severi. Lampridius

Cf. D. G. MOLLERI Diſſ. de Ael. Lampridio. *Alt.* 1688. 4.

VULCATIUS GALLICANUS, Senator Romanus, ante a. CCCIV vivens, omnes Imperatorum vitas deſcribere voluit: ſed nos unam ſolummodo habemus, vitam Avidii Caſſii, quam nonnulli ne huic quidem ſcriptori, ſed Spartiano, propter dictionis ſimilitudinem, tribuere volunt. Vulcat. Gallic.

Cf. D. G. MOLLERI Diſſ. de Vulcatio Gallicano. *Altorf.* 1696. 4.

TREBELLIUS POLLIO circa initium ſaeculi quarti vixit, atque reliquit e pluribus, quas condidit, Imperatorum biographias, ſequentes: Valeriani patris et filii, Gallienorum, triginta tyrannorum, quorum vitae incipiunt a Cyriade, qui a. Chr. 258 in Syria uſurpavit imperium, et finiunt Victorina, ſub imperio filii, ſenioris Tetrici, interemta. Qui Tetricus inter praecedentes tyrannos recenſitus, ab Aureliano imperatore, cui ſe ſubmiſerat, in triumpho, cum Tetrico juniore, filio, et Zenobia ductus eſt a. Chr. 274. Addita Claudii Imp. vita. Vopiſcus Trebellium incuſat incuriae nimiaeque brevitatis. Noſtra etiam Trebellius Pollio.

aetate jure de ejusdem negligentia queſtus eſt *H ricus Cannegieterus* in ſingulari hujus argum diſputatione, cultiſſimo libro, *de mutata Roma rum nominum ſub Principibus ratione* (Traject Rhen. 1758. 4.) a p. 175 ſqq. inſerta. Di paullo comtior eſt reliquis hujus generis ſ ptoribus.

Cf. D. G. MOLLERI Diſſ. de Trebellio Polli Alt. 1689. 4.

Vopiſcus. FLAVIUS VOPISCUS, Syracuſanus, J Tiberiani, Praefecti urbi, ſuaſu Aureliani Imp. tam deſcripſit, cui poſtea addidit vitas Taciti, F riani et Probi, Tyrannorum quoque, Firmi, turnini, Proculi et Bonoſi, quibus Imperator Cari, et filiorum, Numeriani atque Carini, ſubj xit vitas. Optimus inter reliquos ſcriptores hiſtor Auguſtae minores Vopiſcus cenſetur. Certe *Iſaa Caſaubonus* in notis ad Vopiſci Aurelianum cap ita judicat: „Tandem e ſalebroſis et praeru locis emerſimus: ſic jure appellaverim pleros praecedentium auctorum libros, ſi cum ſeque bus Vopiſci comparentur. In illorum pleriſq omnia perturbata, indigeſta, confuſa, mera de que mapalia: hic temporum rerumque ſeries d gentius et conſtantius ſervata. Nihil admod alieno loco poſitum, omnia fere εὔτακτα καὶ κονόμητα: ſive ea fuit auctoris major dilige ſive ſcriptorum ejus felicitas, quae correcto manus minus iniquas ſint experta." Scimus e Vopiſcum uſum fuiſſe bibliotheca Ulpiana ali monimentis fide dignis.

Cf. D. G. MOLLERI Diſſ. de Flavio Vopiſco. . . . . 4.

MOULINES *Mémoire ſur les Ecrivains de l toire Auguſte;* in *Nouv. Mém. de l'Acad. des Sc de Berlin.* a. 1780. p. 534 — 544.

HE

HERODIANI Hiſtoriarum a M. Aurelii Anto- Herodianus
ini obitu usque ad initium imperii Gordiani, libri
VIII; Graece et Latine. — Quando hic vixerit,
uis fuerit, quo animo ſcripſerit, ipſe docet L. I.
ap. 1, cum ait, Angelo Politiano interprete; *Ego*
quidem acceptam ab aliis, aut teſtibus egentem hi-
toriam, ſed eorum, qui legent, ſenſibus adhuc memo-
que recenti inhaerentem, ſumma vel fide, vel dili-
ntia, collectam, conſcribendam ſuſcepi: ſperans haud
cundam fore poſteritati earum rerum notitiam, quae
ultae ſane atque magnae haud ita longo tempore acci-
rint. Nam ſi quis ab Auguſto usque Principe om-
em aetatem complectatur animo, cum ſcilicet Romano-
m potentia ad unius eſt arbitrium devoluta, ne annis
quidem illis circiter ducentis (tot enim ferme ad Marci
tempora numerantur) aut imperiorum tam diverſas
ſucceſſiones reperiet, aut bellorum vel civilium, vel ex-
ternorum tam varios caſus atque eventus. Ibidem poſt
pauca: *Nam cum ſexaginta annis plures, quam pro*
tempore Principes urbi Roma pertulerit, factum ex eo
eſt, ut multae ſane variaeque res atque admirationes
plenae exorirentur. Et cap. II extremo: *Quae poſt*
Marci obitum per univerſam aetatem viſa mihi audita-
que ſunt, nonnulla item in experiendo cognita, utpote
publicis officiis principalibusque verſato, ea nunc con-
ſcribenda ſuſcepi. Haec Commodi, quem Marcus
Antoninus anno Chr. CLXXX ſucceſſorem habuit,
Severi, Caracallae, Heliogabali, Alexandri et Ma-
ximini Imperatorum temporibus Herodianum vi-
xiſſe indicant. Nam ſui temporis hiſtoriam, quam
nobis reliquit, in imperio in Gordianum, Maximi-
ni ſucceſſorem, translato i. e. a. Chr. 238 finit.

Probatiſſimis utique hiſtoricis fideque digniſſi-
mis accenſendus eſt Herodianus, eoque multo fu-
perior Dione Caſſio, coaevo. Reperitur in ejus
narratione negotiorum perſonarumque varietas

 magna,

magna, multa rerum novitas, gravitas ſententia rum, atque orationis ſuavitas. Orationes, qua inſerit, aptae ſunt lectuque jucundae. *Photius* i Bibliotheca cod. XCIX, Andrea Schotto interpre te: *Scriptoris hujus dictio clara eſt atque perſpicu quin et jucunda: vocibus autem utitur temperatis, n que ſupra modum Atticis, quibus nativa illa commun ſermonis gratia quodammodo violetur; nec rurſus i humilitatem quandam ita demiſſis, ut artem omnem i las fugiſſe videantur. Ad haec nec ſupervacaneis tu met, neque neceſſarium quid omittit: ſed, ut uno verb abſolvam, omnibus hiſtoriae virtutibus paucis ſane cedi*

Commoda eſt editio, capitibus diſtincta, cu notis tum criticis tum inprimis hiſtoricis *Joh. Hen Boecleri* Argent. 1644. 8. *ibid.* 1662. 8. *ibid.* 167 8. quibus poſterioribus editionibus acceſſit inde Graecus *Balth. Scheidii* copioſiſſimus, in quo etiar de varietate et veritate lectionis interdum diſputa tur. Editioni Oxonienſi 1699. 8. additae ſunt no tae breves Stephani, Memmii, Sylburgii et edito ris, qui praecipue Herodianum cum aliis ſcriptori bus hiſtoricis contulit. Novam editionem cu *Bergleri* interpretatione paraturus erat *Joh. Fri Leiſnerus*, at, illo a. 1767 fatis intercepto, *Theop lus Guil. Irmiſch*, Scholae Plavianae Rector, cu Herodiani ſuſcepta, novam recenſionem inſtitu Cujus operis tomus primus tandem prodiit *Li* 1788. 8 mai. Deſideratur autem delectus obſerv tionum et illuſtrationum ſapiens; nam depreſſ fere eſt bonus Herodianus onere notarum inger

E verſionibus hic nulla locum poſtulare pote niſi *Francogallica*, quam curavit notisque inſtru *Mongaultus*, Pariſ. 1700. 12. *ibid.* 1712. 8. *ib* 1745. 8.

Illuſtrationi Herodiani dicata ſunt ſcripta quentia:

PAU

PAULLI VOIT in Herodiani Marcum et Commodum Imperatores notae. *Ultraj.* 1645. 12. Voit.

JOH. FRID. LEISNERI Proluſio de Herodiano Herodianique verſione Bergleriana. *Lipſ.* 1761. 4. Leiſner.

FRID. ANDREAE STROTHII Specimina V animadverſionum in librum I et II Herodiani. *Quedlinburgae* et *Gothae* 1776 — 1780. 4. Stroth.

AMMIANI MARCELLINI rerum geſtarum libri ſuperſtites, a Gallo, quem Conſtantius Imp. Caeſarem dixerat, usque ad exceſſum Valentis Imperatoris. — Ammianus, origine Antiochenus, ...ctus miles, et rerum Auguſtarum inde a Nerva ...que ad fatalem Valentis annum ſcriptor, circa ...Chr. 370 vel 380 floruit. Vixit adhuc a. 390. ...nam religioni addictus fuerit, incertum; et ex ...ſo ejus opere hac ſuper re nihil definiri poteſt, ...o magis, vel hanc ob cauſſam, aeſtimandus. ...mpoſuit hiſtoriarum ſive rerum geſtarum a ...ae principatu ad exceſſum usque Imp. Valen...ſive a. Chr. 378 libros XXXI. Quorum primis ...ecim, ingenti hiſtoriae jactura, deperditis, ſoli ...uam tulerunt, poſtremi duodeviginti, qui inci...t ab a. Chr. 353 ſive a facinoribus Caeſaris ...i, propinquitate regiae ſtirpis — Conſtantii ...i frater patruelis fuit — elati et adſpirantis ad ...perium. Ammianus Marcellinus.

De hoc ſcriptore optime meriti ſunt editores ...entes: *Frid. Lindenbrogius*, qui Ammianum ...dem MSS. et veterum Codd. recenſuit et illu...vit, *Hamburgi* 1609. 4. *Henricus Valeſius*, qui ...es codices MSS. conſuluit amplasque annota...es doctas adiecit, *Pariſ.* 1636. 4. *ibid.* 1681. 4. ...i poſteriori editioni *Hadrianus Valeſius*, Henri...ater, copioſiores obſervationes addidit. Inſunt Lindenbrogii notae. *Jacobus Gronovius* denuo

Ammiani hiſtorias recognovit, iisque cum ſuperiorum editorum animadverſiones tum ſuas ſubjun atque neceſſariis ad Ammiani illuſtrationem an quis numis ac figuris exornari curavit. *Lugd. B.* 1693. fol. et 4. Recentiſſimam Ammiani editionem eamque accuratam, licet annotationibus c ſtitutam, debemus *Auguſto Guil. Erneſti*, Lipſ. 17 8 mai. Recenſionem Gronovio - Valeſianam n ſolum exhibuit, verum etiam adiecit primum in cem dignitatum, qui in Ammiani libris occurru illuſtratum ex ipſo Ammiano et aliis ſcriptorib nec non Gloſſarium Latinitatis amplum, in quo l ca obſcuriora breviter, ſed dexterrime, illuſtrant aptum ſimul ad ſcientiam latinitatis novae illoru temporum h. e. ad intelligendos illius temporis ſc ptores, etiam ecoleſiaſticos, itemque leges.

Italice Ammianus exſtat cura *Remigii*, Flore tini, *Veronae* 1550. 8. *Francogallice* et quidem pr clare atque ex voto Regis Friderici M. a *Guiliel Moulines*, Berolini 1775. III Voll. in 12. Notul adſperſae ſunt.

Magnifice non ſolum, ſed et rectiſſime de A miano judicat *Erneſti*, recentiſſimus ejus editor. praefatione editionis ab eodem curatae, hac rat ne: „In ſerie hiſtoricorum latinorum, quos leg dos mihi cognoſcendosque praecipue exiſtimaba ultimum ordine locum obtinuit Ammianus Marc linus, non item ultimum re atque aeſtimatic mea. Nam, ut nihil dicam de fide rerum ab traditarum et de geographicarum ejus deſcript num diligentia; in quo genere etiam vulgo lau tur Ammiani virtutes: tantam in ſingulis libris excesſus, quos ipſe dixit, rerum et doctrinae c piam explicavit, ut hac parte ſuperare etiam, n tantum aequare, latinos hiſtoricos omnes n quidem videatur. — Sed habet Ammianus adl alia bona non contemnenda, quorum pars ma

eſt in ipſa dictione; tumida illa quidem omnino et horrida interdum, dura denique haud raro et contorta, ut hominis graeci et militis et vitia aetatis ſecuti; ſed quae tamen longe feliciſſimum et uberrimum ingenium poëticum et oratorium referat, hoc eſt, hiſtorico, qui proprie dicitur, digniſſimum. Nec vero minus obviae ſunt verae ſermonis elegantiae, quarum quaſi ſplendore non modo naevi ... obſcurentur, ſed etiam uti liceat ad ingenium ... verſae elocutionis illuſtrandum et perſpiciendum.

CLAUDII CHIFLETII Vita Ammiani. *Lovanii* 1627. 8. Et praefixa editioni Valeſianae et Gronovianae.

D. G. MOLLERI Diſſ. de Ammiano. *Alt.* 1685. 4.

* * *

(Auctoris ignoti) Excerpta de Conſtantio Chloro, Conſtantino M. et aliis Imperatoribus, cum ... *Hadriani Valeſii*, cum Ammiano Marcellino ... *Valeſii*; et inter *Sim. Paulli* Miſcella antiqu. ... (*Argent.* 1664. 8.) p. 1 ſqq. et in *Muratorii* ... Rer. Ital. T. XXIV. p. 635 ſqq. — Excerpta etc.

POMPONII LAETI († 1498.) Romanae hiſtoriae compendium, ab interitu Gordiani junioris, usque ad Juſtinum III; cum opuſculo de exortu Mahometis. *Venet.* 1498. 4. *ibid.* 1500. 4. Et in *ejusd.* ...bus, *Argentor.* 1510. 4. *Mogunt.* 1521. 8. Et ... Scriptt. Hiſt. Rom. *Pariſ.* 1568. 8. Et inter ...*rgii* Scriptt. Hiſt. Aug. T. II. p. 520 ſq. Hopeila iſta carere poſſumus. — Laetus.

JOHANNIS STELLAE (*Sacerdotis Veneti* circa ... ſaeculi XV et initium XVI) Liber Auguſtalis ... Imperatoribus Romanis usque ad Maximilianum *Venet.* 1503. 8. Liber nobis ignotus, forte ad ... ſuperius referendus. — Stella.

GUILIELMI WOTTON (Doctoris Theol. † ...) *Hiſtory of Rome, from the Death of Antoninus* — Wotton.

nus Pius, to the Death of Severus Alexander. Lo[n]
1701. 8 Cum figg. aen. — Auctor illam hiſtor[iae]
Romanae periodum ſectionibus ſeptem abſolvit.
prima, qua infantiam et educationem Marci I[n]
pluribus complectitur, multa, quae ad regimen A[n]
tonini Pii, multa dein in reliquo contextu, quae
L. Verum, collegam ejus, ſpectant, inſpergit.
ſecunda ſectione Commodum ejusque vitia repr[ae]
ſentat, et qua ratione Severus Pertinax imperi[um]
obtinuerit, exponit. In tertia de ejus morte, D[i]
dii Juliani indecora electione ac caede, de Sep[ti]
mio Severo, ejusque competitoribus, Peſcennio N[i]
gro et Clodio Albino, egit. In quarta imperium C[a]
racallae, atque transcurſu quae Getam attinent, [de]
ſcribit. Quintam Macrini ac Diadumeniani re[bus]
geſtis exitioque impendit. Sexta Heliogabali t[ur]
piſſimum regnum exagitat. Septima Alexandri [vi]
tam factaque et interitum, nec non Maximini [et]
Gordianorum clades perſequitur. Integram au[t]
hiſtoriam e ſcriptoribus, tam Graecis quam Lat[inis]
ſumma fide et dexteritate eruit, marmorum ac [nu]
miſmatum antiquorum inſcriptiones in ſubſid[ium]
vocat, controverſias chronologicas aliasque d[iffi]
cultates in notis accurate expendit.

Cf. Acta Erud. a. 1702. p. 486 - 490.

de la Baſtie. JOSEPHI BIMARD DE LA BASTIE *Eclai[rciſ]ſement ſur la durée de l'Empire de Probus, Carus, [Ca]rinus et Numerien, à l'occaſion de quelques médaill[es de] Probus;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcriptt.* T. X[...] p. 431 — 474.

BIBLIOTHECA HISTORICA

INSTRUCTA

A

BURCARDO GOTTHELF STRUVIO

AUCTA

A

CHRISTI. GOTTLIEB BUDERO

NUNC VERO

A

ANNE GEORGIO MEUSELIO

DIGESTA, AMPLIFICATA ET EMENDATA,

T PAENE NOVUM OPUS

VIDERI POSSIT.

Voluminis IV Pars II.

LIPSIAE,

LIBRARIAE WEIDMANNIANAE.

M D C C X C.

VIRO

PERILLUSTRI AMPLISSIMO
DOCTISSIMO

JOANNI CHRISTOPHORO GATTERERO

DOCTORI PHILOSOPHIAE

CONSILIARIO AUL. REGIS M. BRITANNIAE ET ELECTORIS BRUNOVICO - LUNEBURGENSIS, PROFESSORI HISTORIARUM IN LITTERARUM UNIVERSITATE GOTTINGENSI PUBLICO ORDINARIO, INSTITUTI REGII HISTORICI, QUOD IPSE MIRO STUDIO FUNDAVIT, DIRECTORI MERITISSIMO, SOCIO ORDINARIO REGIAE SOCIETATIS SCIENTIARUM GOTTINGENSIS CAET.

ARTIS HISTORICAE OMNIUMQUE EIUSDEM PARTIUM ET ADMINICULORUM INSTAURATORI, EMENDATORI, CULTORI PER OMNEM REMPUBLICAM LITTERARIAM CELEBERRIMO

PRAECEPTORI OLIM SUO

AETERNA PIETATE AC CULTU NON FUCATO SUSCIPIENDO

HANC BIBLIOTHECAE HISTORICAE PARTEM TANQUAM TESSERAM ANIMI ERGA BENEFICIA GRATI QUALEMCUNQUE

D. D. D.

AUCTOR.

INDEX
CAPITVM ET SECTIONVM.

CONTINUATIONIS I LIBRI II
CAPITIS XI

Sectio III.

Scriptores hiſtoriae ſingulorum Imperatorum Romanorum et imperatricum, ab Auguſto usque ad Conſtantinum (ſecundum ordinem chronologicum) pag. 1

Sectio IV.

Scriptores de Romanorum Imperatorum nominibus, appellationibus, honoribus, poteſtate, conſecratione 88

CAPUT XII.

Scriptores de Romanorum gentibus et familiis celebrioribus 97

CAPUT XIII.

Scriptores de rebus Romanorum veterum diverſis, quibus in capitibus ſuperioribus locus tribui non potuit 103

CAPUT XIV.

Scriptores de antiquitatibus Romanis generales.

Sectio I.

Compendia, ſyſtemata et onomaſtica antiquitatum Romanarum 105

Sectio II.

Scriptores miſcelli de antiquitatibus Romanis 127

CAPUT XV.

Scriptores de antiquitatibus Romanorum ſacris.

Sectio I.

Scriptores generales 135

Sectio II.

Scriptores de Romanorum diis 137

Sectio III.

Scriptores de templis, aris et locis ſanctis 141

Sectio IV.

Scriptores de ſacerdotibus et perſonis ſacris 143

Sectio V.

Scriptores de feſtis, ſacrificiis, votis, devotionibu auguriis, jurejurando, variisque ritibus ſacris Romanorum.

A. Scriptores de feſtis Romanorum pag. 1

B. Scriptores de ſacrificiis Romanorum 1

C. Scriptores de votis et devotionibus Romanorum 1

D. Scriptores de auguriis, auſpiciis et ancilib Romanorum 1

E. Scriptores de jurejurando et variis ritibus cris Romanorum 16

CAPUT XVI.

Scriptores de urbe Roma.

Sectio I.

Deſcriptiones Romae veteris 1

Sectio II.

Scriptores de portis, muris, aquis, aquaeductibus, po tibus, viis Romae veteris 1

Sectio III.

Scriptores de Romae priſcae ruderibus, aedificiis, ali que, quae ſuperſunt, antiquis monimentis 2

Sectio IV.

Deſcriptiones ſingularium quorundam aedificiorum monimentorum Romae veteris 2

CAPUT XVII.

Scriptores de antiquitatibus Romanorum profanis.

Sectio I.

Scriptores de forma et ſtatu reipublicae Romanae g nerales 2

Sectio II.

Scriptores de magiſtratibus reipublicae Romanae.

A. Scriptores generales 2

B. Scriptores de ſenatu Romano 2

C. Scriptores de ſingulis populi Romani magiſt tibus, ordine alphabetico 2

Sectio III.

Scriptores de imperio et provinciis Romanorum, colonijs, municipiis, populis fundis 2

Sect

LIOTHECA HISTORICA.

TINVATIONIS I. LIBRI II. CAPITIS XI.

SECTIO III.

ores hiſtoriae ſingulorum imperatorum *norum et imperatricum, ab Auguſto* *usque ad Conſtantinum* M.

A V G V S T V S.

ARMOR ſ. MONIMENTUM ANCYRANUM, Marmor Ancyran.
de rebus geſtis *Auguſti* Imperatoris, ex
pho *Busbequiano;* in *Andr. Schotti* Scholiis
Aurel. Victor. (*Antverp.* 1579. 8) p. 70
Idem, ex *Ant. Verantii* apographo; in
Lipſi Auctario ad *Mart. Smetii* Inſcriptiones
(1588. fol.) pag. 19-22, ſubnotatis
dam conjecturis et emendationibus; in
Pandect. Turc. cap. X. et in *Rutgerſii*
Lect. p. 163 ſqq. — Idem, cum *Iuſti Lipſii*
Caſauboni animadverſionibus, cum *Suetonio,*
Graevii (*Traj.* 1703. 4) p. 78; ex edit.

Sectio XIII.

Scriptores de conviviis et luxu Romanorum.

A. Scriptores generales pag. 331

B. Scriptores ſpeciales de ratione accumbendi, cibo, potu, veſtibus et ludis convivalibus Romanorum 334

Sectio XIV.

Scriptores de nuptiis, puerperio, familiis, nominibus, inſtitutione juventutis et re litteraria Romanorum.

A. Scriptores de ritu nuptiarum, puerperio, orbitate, adulterio 339

B. Scriptores de familiis et nominibus Romanorum 342

C. Scriptores de inſtitutione juventutis et ratione litteras colendi apud Romanos.

I. Scriptores generales 345

II. Scriptores ſpeciales 347

Sectio XV.

Scriptores de ludis Romanorum gymnicis, circenſibus, et de gladiatoribus 349

Sectio XVI.

Scriptores de ludis Romanorum ſcenicis, theatris, amphitheatris

A. Scriptores de ludis theatralibus, mimis, pantomimis, perſonis ſ. larvis 353

B. Scriptores ſpeciales 356

Sectio XVII.

Scriptores de aedificiis, partibus aedium, thermis, balneis et villis Romanorum 356

Reliquae tres vel quatuor hujus capitis ſectiones, una cum ſcriptoribus de rebus Byzantinis, forte et de hiſtoria Gothorum, Langobardorum, aliarumque gentium medii, quod dicunt, aevi bellicoſarum, reſervandae ſunt in partem proximam.

BIBLIO-

BIBLIOTHECA HISTORICA.

CONTINVATIONIS I. LIBRI II. CAPITIS XI.

SECTIO III.

Scriptores hiſtoriae ſingulorum imperatorum Romanorum et imperatricum, ab Auguſto uſque ad Conſtantinum M.

A V G V S T V S.

MARMOR ſ. MONIMENTUM ANCYRANUM, Marmor
de rebus geſtis *Auguſti* Imperatoris, ex Ancyran.
rapho *Busbequiano;* in *Andr. Schotti* Scholiis
ext. Aurel. Victor. (*Antverp.* 1579. 8) p. 70
— Idem, ex *Ant. Verantii* apographo; in
Lipſii Auctario ad *Mart. Smetii* Inſcriptiones
uas (1588. fol.) pag. 19-22, ſubnotatis
sdam coniecturis et emendationibus; in
ndavii Pandect. Turc. cap. X. et in *Rutgerſii*
Lect. p. 163 ſqq. — Idem, cum *Iuſti Lipſii*
Caſauboni animadverſionibus, cum *Suetonio*,
t. *Graevii* (*Traj.* 1703. 4) p. 78; ex edit.

 Pitiſci

Pitiſci (*Leovard.* 1715. 4) T. II. p. 1138; ex edi *Burmanni* (*Amſtelod.* 1736. 4) T. II. p. 156 166. — Idem, ex charta *Dan. Coſſonii* emen tius et auctius, cum notis *Iac. Gronovii;* cum hu ius Memoria Coſſoniana *Lugd. Bat.* 1695. 4; i Suetonio Pitiſci T. II. p. 1156. 1169; et in no edit. Inſcriptt. Gruteri p. CCXXX-CCXXXII (Tabulae cuicunque ſubſcriptis Lipſii coniectur quas altera Gruteri editio ad *Variorum Corrigen et Animadvertenda* reiecit). — Idem, iuxta *Bu bequianum* exemplum et chartam *Coſſonianam*; *I. G. Bayeri* Hiſt. marmor. Ancyr. — Idem, *Pauli Lucae* itinerario (*Voyage* *fa.* 1704-17 *dans la Grece etc.*) T. I. p. 393 ſqq. edit. Pariſ. 17 12. ſatis inepta tamen hac epigraphe: *Inſcript nommée par les Critiques Lapis Ancyranus* *). Idem, iuxta exemplum a *Joſ. Pitton de Tourne* ex ipſis tabulis parietinis deſcriptum, cum *Iſ ſauboni*, *Jac. Gronovii* et *Edm. Chishull* notis; huius Antiquitatt. Aſiat. de quibus nos ſupra (V II. P. I. p. 66 ſqq.) retulimus, p. 165-207 haec quidem editio optima eſt, optimisque co mentariis inſtructa. — Add. *Remarques ſur le nument d'Ancyre;* in *Biblioth. choiſie* T. VIII. p. 3 345. — JOH. GUIL. BAYERI Hiſtoria n m

*) Hoc vero apographum, teſte *Maſſono* in vita Ov (T. IV. Ovidii Burmanniani locupletius edita, Urb. 743 p. 66) Paulus Lucas vulgavit tanquam ſ at quod habuerat Smyrnae a vidua Fabri, merca Francogallici, qui plures annos Ancyrae degerat, ut narravit Guil. Gherard, olim Smyrnae pro Britannica Conſul, quique idem apographum aliq diu domi habuerat. Cf. quoque *Cuperus* in Liter ticis ad Lacroſium p. 144 et 159, quo noviſſimo et quidem a. 1714 ſcribit, *Ant. Gallandum* eg iſtud monimentum commentario illuſtraſſe, qui a quam prodierit, dubitatur.

..oris Ancyrani, indicem rerum geſtarum Augu-
.. Imp. complexi. Ienae 1703. 4.

Hocce nobiliſſimum monimentum ideo *Ancy-*
ranum dictum, quod templi Auguſtei veſtibulum,
.. pomoerium urbis Galatarum *Ancyrae* (hodie
Angora ſ. *Anguri* ſ. *Enguri*) adhuc ſuperſtes, or-
.., indicem rerum ab Auguſto geſtarum, ſ. bre-
viarium imperii continens, a non paucis viſum,
nonnullis vero deſcriptum, v. c. ab *Antonio Ve-*
..tio ſ. *Wrantzio*, Dalmata, *Augerio Gislenio*
.. *quio*, *Dan. Coſſonio*, *Paulo Luca* et *Joſ. Pit-*
.. *Tourneforte*. E viginti circiter columnis ſex
..mmodo ſuperſunt; cuicunque inciſae ſunt L
..LX lineae, LX fere litteris compoſitae. Hanc
..iptionem volumen ſecundum, ab Auguſto
.. teſtamento ſuo virginibus Veſtalibus tradi-
.., conſtituiſſe, vulgo creditur. Suetonius certe
.. Octav. c. 101: *De tribus voluminibus uno manda-*
.. *funere ſuo complexus eſt: altero indicem rerum*
geſtarum, quem vellet incidi in aeneis tabulis,
.. *ante mauſoleum ſtatuerentur; tertio breviarium*
.. *imperii, quantum militum ſub ſignis ubique eſſet,*
.. *pecuniae in aerario* etc. Cf. *Pocokii* itinerar.
.. p. 129 ſec. verſ. Theot. Erlang. (1773).
..datur quoque *Saxii* Onomaſt. P. I. p. 205.

MESSALAE CORVINI Libellus de progenie Meſſala.
..lli, primum in lucem prolatus a *Iacobo Be-*
.., Mogunt. 1540. 8, poſteaque varie editus
.. inter *Sylburgii* Scriptt. hiſt. Rom. T. I. p. 373
inter *Gruteri* Scriptt. hiſt. Aug. T. II. p. 692
inter *Boxhornii* Hiſtoriae Aug. Scriptt. minor.
T. II. p. 694 ſqq. in Hiſt. Rom. Epitome
..*st.* 1723. 8) T. II. p. 29 ſqq. et ex codice
. Collegii Lincolnienſis emendatus a *Thoma*
..*us* acceſſit Eutropio Havercampi p. 723 ſqq.):

 ſed

ſed ſuppoſititius, medioque, quod dicimus, aevi fictus. Cf. VOSSIUS de Hiſtoricis Lat. L. cap. 18. p. 89.

Ruſcelli. *Diſcorſo ſopra la Vita d'*Auguſto, *eſtratto dal Libro dell' hiſtoria di C.* Tacito; in *Lettere di Principi di* G. RUSCELLI (Venet. 1570. 4) T. in fine.

Goltz. HUBERTI GOLTZII Numiſmata ſupra Vo IV. P. I. p. 304 laudata.

Glandorp. JOH. GLANDORPII Notitia familiae C. Cae Octav. *Auguſti;* cum *ejusd.* Notit. famil. C. Iu Caeſaris. *Pariſ.* 1634. fol.

Boecler. JOH. HENR. BOECLERI Diſſ. de Caeſar *Auguſto* ad Flori Lib. IV. cap. 3. *Argent.* 164 4; et inter ejusd. Diſſertt. acadd. T. I. p. 516-52

Graefe. CHRISTOPH GRAEFII Vita C. Octav. *Auguſti.* Altenburg. 1666. 4.

Dieterich. JOH. CUNRADI DIETERICHII *(Prof. Hiſt. et Gr. ling. Gieſſenſis)* Hiſtoria *Auguſti,* Tiberii, Caligulae, Claudii, Neronis. *Gieſſae* 1666. 4. ſunt quinque diſſertationes, inſcriptione hac conjunctae.

Rubenius, ALBERTI RUBENII Diſſ. de natali die Caeſaris Auguſti. *Antverp.* 1665. 4; et in *Graev.* Theſ. Antiqq. Rom. T. XI. p. 1378-1389.

Müller. FRIDERICI MUELLERI Examen chronologicum ſententiae Scaligerianae de natali C. Octav. *Auguſti. Gieſſae* 1664. 8.

Des Vignoles. ALPHONSE DES VIGNOLES *Diſcours, touchant le jour de la naiſſance d'*Auguſte; in *Hiſt. critique de la Republ. des Lettres* T. XI. p. 1-52. XII. p. 1-39.

Leyſer. POLYCARPI LYSERI Diſſ. de *Auguſto,* ſucceſſore ſollicito. Lipſ. 1684. 4.

Larrey. ISAACI LARREY *Hiſtoire d'*Auguſte *à Rotterdam* 1690. 8; et cum editione Trevoltina hiſtori

triu

triumviratuum Rom. a *Citri de la Guette* conſcriptae (1741. 12). Cf. ſupra Vol. IV. P. I. p. 304.

JOH. MEURSII *fil.* Diſſ. de ſolertia *Auguſti* Caeſaris in opprimenda Romanorum libertate; inter *ejusd.* Diſſertatt. polit. miſcell. num. XIII. *Hafniae* 1641. 8. Meurſius.

ANTONII AEMILII (*Prof. Hiſtor. Ultrajecti*ni) Oratio de politicis artibus *Auguſti*, quibus in libera republica ſibi et ſucceſſoribus principatum aperit; inter *ejusd.* Orationes (*Traject.* 1651. 12) p. 78-104. Aemilius.

JOH. KOOLL Oratio de artibus, quibus *Auguſtus* callide rempublicam Romanam invaſit. *Traj ad Rhen.* 1696 4 mai. Kooll.

PETRI LAGERLOEF Diſſ. de Romana ſub *Auguſto* felicitate. *Upſal.* 1695. 8. Lagerlöf.

CONRAD. SAM. SCHURZFLEISCHII Diſſ. de Octavio *Auguſto*. Lipſ. 1698. 4; et inter *ejusd.* Diſſertt. hiſt. num. VII. Schurzfleiſch.

JOH. CHRISTIANI NEU Diſſ. de Breviario *Auguſti* Imp. *Tubing.* 1709. 4. Neu.

CESAR VICHARD, *Abbé de* SAINT-REAL *Fragment ſur* Auguſte; in ejusd. Opp. (*à la Haye* 1722. 8) T. II. p. 343 ſqq. et ſec. verſ. Theot. T. II p. 145 ſqq. St. Real.

RENÉ D'AUBER DE VERTOT *Caractére* d'Auguſte, *avec la comparaiſon entre Agrippa et Mecenas, Miniſtres de ce Prince;* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcriptt.* T. V. p. 235-241. de Vertot.

Ejusdem *Diſſertation on the characters of* Auguſtus, *Horace and Agrippa, with a compariſon between his two Miniſters, Agrippa and Maecenas. To which is added ſome Reflexions on the Characters of* Auguſtus, *Maecenas and Horace, and on the Works of Horace, by the Earl of* SHAFTSBURY, *with a print from an ancient Painting, repreſenting* Au-

 guſtus,

guſtus; *Agrippa*, *Maecenas*, *and Horace*. Londo
1740. 4 mai.

de la Blé-terie. L'Abbé DE LA BLETERIE *Diſſertation* o
*l'on examine ce que ſignifioit le nom d'*Auguſte, *do*
né à Céſar Octavien, et ſi ce Prince, en laiſſant
nom d'Auguſte à Tibere, prétendit lui laiſſer l'Em
pire; in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. XIX.
432 ſqq.

Fabricius. Imp. Caeſaris *Auguſti* temporum notatio, ge
nus et ſcriptorum fragmenta. Praemittitur NI
COLAI DAMASCENI Liber de inſtitutione *Au*
guſti, cum verſione *Hugonis Grotii* et *Henr. V*
leſii notis; curante JO. ALB. FABRICIO, D.
Prof. Publ. in Gymnaſio Hamburgenſi. *Hambur*
1727. 4. — Collegerat olim ſummo ſtudio J
NUS RUTGERSIUS in Variis ſuis Lectionib
(*Lugd. Bat.* 1618. 4) Auguſti Imp. ſcriptoru
varii generis, epiſtolarum ſcilicet, orationum, ca
minum, legum etc. reliquias, laudabili induſt
ab hiſtoriae Auguſtae conditoribus, veluti ex na
fragio tabulas, ad poſteritatis memoriam conſe
vatas, et una cum graviter arguteque ab eodem in
peratore dictis, in veterum commentariis itide
paſſim obviis, evulgaverat. Hanc collection
denuo et ſeparatim typis exſcriptam exhibuit F
bricius, variis acceſſionibus locupletatam, et a
ſperſis paſſim annotationibus inſignem. Praemi
Damaſceni de inſtitutione Auguſti libello adjun
ſunt ſequentia: 1. Chronologia Auguſti, ſive v
eius et res geſtae, annorum ſerie diſpoſit
2. Elenchus brevis ſelectorum de Auguſto reb
que eius ſcriptorum. 3. Genus Auguſti, ſ
juncto Godfridi Peſchwitzii de familia Caeſar
Auguſta commentario. 4. Auguſti ſcriptor
fragmenta, ſcilicet: Epiſtolae Graecae et Latin
Codicilli, Libelli ſ. Edicta et Decreta ad Se

tu

tum; Reſcripta Bruto de Catone; hortationes ad philoſophiam, Orationes funebres aliaeque; Carmina; Tragoediae; Feſcennini in Pollionem; Epigrammatum Liber; Elogium Druſi; Verſus Graeci; de vita ſua Libri XIII; Leges, Conſtitutiones etc.; Deſcriptio orbis terrarum; Index rerum a ſe geſtarum cum eius monimento Ancyrano; Teſtamentum; Liber mandatorum de funere ſuo; Mandata de adminiſtranda Rep. Reipubl. et Tiberio Caeſ. data; Dicta et Apophthegmata; Ioci; Stratagemata; Auguſti Elogia.

Cf. Acta Erud. a. 1728. p. 139 ſq.

IOH. SAMUELIS HERINGII Diſſ. de duobus imperatoribus Romanis, *Auguſto* et Tiberio, iudicium Domini reformidantibus. *Sedin.* 1727. 4. Hering.

THEOPHILI GRABENERI Notatio indolis morumque Octavii Caeſaris *Auguſti. Miſenae* 1740 4. Grabener.

ALEXANDRI SINCLAIRI Commentatio de C. Caeſare Octaviano, tyranno, et *Auguſti* cognomine indigno; in *F. A. Hallbaueri* Exercitatt. Societ. Lat. Ien. (*Lipſ.* 1741 8) Vol. I. p. 183-204. Sinclair.

MENARD *D. en quelle année le Titre de* Pater *patriae fut donné à Auguſte;* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcriptt.* T. XXIII. p. 166 ſqq.

CHRISTOPH. FRIDERICI LUDEWIG de Augusti prudentia minus tanta, quanta vulgo creditur Oratio. *Ienae* ſ. a. (176..) 4. Ludewig.

Memoirs of the Court of Auguſtus, by THOMAS BLACKWELL, *I. U. D. Principal of Mariſhal College in the Univerſity of Aberdeen* († 1757). Vol. I. *Edinburg* 1753. — Vol. II. *ibid.* 1755. 4. Tertia editio, aucta tertia operis parte, ab auctore non abſoluta, curata a IOH. MILLS. *ibid.* 1764. 4. Francogallice in epitomen redactae duae priores operis partes ab *Amadaeo Ambroſio Feutry*, Pariſ. Blackwell.

 1754.

1754. ſqq. 3 Voll. in 12 mai. Opus integrum Francogallice, *Hagae Comit.* 1768. 3 Voll. in 12 mai. Secunda editio, *ibid.* 1789. 3 Voll. in 12 mai. — Integram fere hiſtoriam Romanam ante Auguſtum in fronte operis poſitam narrat Anglus, cuius finis princeps eo tendere videtur, ut popularibus ſuis demonſtret, omnia bona conſtitutionis Romanae politicae ineſſe Anglicae, et hanc contra a naevis Romanae eſſe immunem, quia rege, modica poteſtate munito, utatur. Iulium Caeſarem aliosque libertatis reip. hoſtes deteſtatur: Pompeium contra, Ciceronem, Catonem, ſummis celebrat laudibus, etiam Auguſti aulam et imperii eo regnante rationem, a tyrannide abhorrentem. Auguſti eiusque conſiliariorum artes et principia regnandi egregie explicantur; nec minus aulicorum hominum libido et vanitas. Ab aliis dicta centies, Blackwellus nova forma ac ratione reddit, ſaepe haud infeliciter, quo tamen etiam non raro fit, ut veritatis vim quodammodo violet.

* * *

Stypmann. FRANC. STYPMANNI Diatribe de cenſu ab *Auguſto* per orbem acto. *Gryphiswald.* 1647. 4

Rango. CONRADI TIBURTII RANGONIS Diſſ. De ſcriptio orbis univerſi, a Caeſare *Auguſto* facta. *Francof.* 1661. 4.

Obrecht. ULRICI OBRECHTI Diſſ. de cenſu *Auguſt* *Argent.* 1675. 4; et inter *eiusd.* Diſſertatt. acad (*Argent.* 1704. 4) p. 193-215.

Wernsdorf. GOTTLIEB WERNSDORFII Diſſ. de cenſu quem Caeſ. Octav. *Auguſtus* tempore nativitati Chriſti per orbem terrarum fecit. *Witteb.* 1693 4

Perizonius. JACOBI PERIZONII Diſſ. de *Auguſtea* orbi terrarum deſcriptione; poſt *eiusd.* Diſquiſit. d Praetori

..etorio (*Lugd. Bat.* 1696. 8), et inter *ejuſd.* ..ertt. (*Lugd. Bat.* 1740. 8) p. 313-386.

GEORGII WOLFG. WEDELII Diſſ. de cenſu ..ſti. Ienae 1764. 4. Wedel.

BARTH. CHRIST. RICHARDI Diſſ. de cenſu ..ſti univerſe indicto. *Vitemb.* 1704. 4; et in ..ii et *Ikenii* Theſ. theol. philol. T. II. p. 434-..9. Richard.

IOH. GUIL. JANI de cenſu Romanorum pri-..i recentiores quaedam controverſiae. *Vitemb.* ..15. 4; et in *Haſaei* et *Ikenii* Theſ. T. II. p. ..ſqq. Jani.

SALOM. DEYLINGII Obſervatio de cenſu ..ſti; in *ejuſd.* Obſervatt. ſacr. (*Lipſ.* 1720. 4) .. p. 209-218. Deyling.

IOH. HERMÁNSSON Diſſ. de cenſu Octavii ..ſti. *Upſal.* 1737. 8. Hermanſſon.

HENRICI BENZELII Diſſ. de cenſu *Auguſti*; ..uſd. Diſſertt. acadd. Syntagm. (*Francof. et Lipſ.* ..45. 4) T. I. p. 99 ſqq. Benzel.

A. VAN DER MIEDEN Diſp. ad marmor ..us, in quo de *P. Sulpicio Quirino*, de cenſu ..e, de Ituraeis etc. *Traj. ad Rhen.* 1745. 4. v. d. Mieden.

Diſſertation ſur le denombrement ordonné par l'Empereur Auguſte, *avant la naiſſance de Ieſus* .. *par Mr. le Chevalier* DE SOLIGNAC; in .. *Françoiſe* T. XL. p. 1-28. de Solignac.

IOH. CAROLI VOLBORTH Commentatio de .. Quirinii ad Luc. II, 1 ſq. *Goetting.* 1785. 4. Volborth.

* * *

Diſſertation ſur le veritable degré de conſanguinité .. Auguſte *et* Octavie, *par Mr.* RAINSSANT; .. *Journal des Savans* a. 1686. Jan. p. 25-31. ed. .. Rainſſant.

de St. Real. C. V. *Abbé* DE SAINT-RÉAL *Conſiderat* *ſur* Livie, *et Caractère de* Julie; in ejusd. *Oeu* T. II. p. 374-386; et ſec. verſ. Theot. T. I 165-215.

Koeler. JO. DAVIDIS KOELERI Diſſ. de *Livia* guſta. *Altdorf.* 1715. 4.

Francken-ſtein. CHRIST. FRID. FRANCKENSTEIN Diſ *Caio* et *Lucio* Caeſaribus, ex Taciti Lib. I. Ar c. 3. Lipſ. 1670. 4.

Silveſtri. CAMILLO SILVESTRI *Lettera del conſ di* Caio, *di Giulia, figliuola d'Auguſto, e d* Agrippa, *figliulo adottivo dello ſteſſo Auguſto Supplementi al Giornale de' Letterati d'Italia* (Ve 1722. 8) T. I. p. 71-114.

Gebauer. Sommer. GEORGII CHRISTI. GEBAUERI Diſſ. d *Agrippa*, Reſp. et auctore F. W. SOMM Lipſ. 1717. 4.

le Blond. *L'Abbé* LE BLOND *Memoire ſur la Vie Médailles d'*Agrippa, *gendre d'Auguſte;* in *H l'Acad. des Inſcr.* T. XL. p. 37-68.

Gundling. NICOL. HIERON. GUNDLINGII P. Qui lius *Varus;* in Gundlingianis P. XXIV. p. 339.

Gibert. GIBERT *Obſervations ſur l'époque de la d de* Varus, *et de l'aſſociation de* Tibere *à l'empir Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. XXVII. p. 71 19

* * *

Caporali. CESARE CAPORALI (Poetae et Can Peruſienſis ſaec. XVI) *Rime overo Vita di* M nate, *con l'Oſſervazioni di* CARLO CAPORALI Caeſaris). *Venetia* 1637. 12. *ibid.* 1662. 12 1673. 12. — Fabulae Romanenſi liber ſim quam carmini hiſtorico.

Meibom. JOH. HENR. MEIBOMII Maecenas, ſi *C. Cilnii Maecenatis* vita, moribus et rebus g

ſer ſingularis; acceſſit *C. Pedonius Albinovani* Maecenati ſcriptum Epicedium, notis illuſtratum. Lugd. Bat. 1653. 4. — Omnia in veterum ſcriptis de Maecenate tradita hic collecta habes.

GIACOMO MARIA CENNI (Cardinali Spinolae ab epiſtolis) *della Vita di* Gajo Cilnio Mecenate *Libri II.* Roma 1684. 8. — Opuſculum in duos libros diviſum, quorum prior vitam Maecenatis ad tempora usque Iani poſt Actiacam victoriam clauſi, reliquam ſecundus continet, dignitate obſervationum eruditarum, quas ſubinde auctor adſpergit, iucundiſſimam. Domum quoque Maecenatis ex optimis ſcriptoribus delineat, utrum famoſa illa turris coniuncta eidem fuerit, examinat. Inde dum viros doctos, qui Maecenatis amicitia floruerunt, enumerat, rationes exponit, quare Ovidius nullam ejusdem in ſuis operibus mentionem faciat; et tandem, dum mores Maecenatis deſcribit, ſuſpiciones de vagis eiusdem amoribus diluit, Senecaeque criminationes refellit. In calce libri habetur index operum Maecenatis et fragmentorum, quae nobis inde reſtant. Cenni.

Acta Erud. a. 1685. p. 592 ſq.

FRANCESCO DINI *dell' origine, famiglia, patria, azzioni di* Cajo Mecenate, *Diſſertatione ſtorica nella quale ſi prova la di ſui famiglia eſſer la Licinia, la patria Licinianum, oggi Lucignano; con la difeſa di* Mecenate *da varie impoſture di Seneca, e Seneca convinto ne' ſuoi vizi.* Venezia 1704. 4. — Contra Senecae, Iuſti Lipſii et Meibomii accuſationes Maecenas defenditur. Dini.

Recherches ſur Mecénas, *par M. l'Abbé* SOUCHAY; in *Mémoires de l'Acad. des Inſcriptt.* T. ... p. 81-96. — Maiore ſagacitate cultioreque ſtilo, quam ſcriptores praecedentes, hic exponit ſingulatim Maecenatis res bello domique Souchay.

geſtas

geſtas eiusque merita in litteras earumque cultores.

a Seelen. I. H. A SEELEN Analecta ad Meibomii Maecenatem. *Lubecae* .... 4.

Benemann. JOH. CHRIST. BENEMANN (Conſiliarii aul. Saxon. Dresdenſis) *Verſuch einer Lebensbeſchreibung an der weltberufenen Perſon des Maecenas, des ehemaligen gröſten Freundes des Kayſers Auguſti* Leipzig 1744. 8. — Non viris doctis liber ſcriptus, ſed lectoribus vulgaribus, quibus laudabilem animi Maecenatis indolem ad imitandum auctor obtulit.

Richer. (. . . . .) RICHER *Vie de Mecenas avec des Notes hiſtoriques et critiques.* à Paris 1746. 12. — Haeo eſt uberior et iuſtior Maecenatis hiſtoria quam illae, quas *Meibomius* et modo laudatus *Souchay* compoſuerunt. Deſcriptioni vitae ſubiunctae ſunt annotationes LXVI, quibus veritas dictorum aſſeritur partim, partim varii Romanorum ritus illuſtrantur.

Cf. *Journal des Savans* T. CXLII. p. 265-278 ſec. edit. Amſt.

Gundling. (GUNDLINGII) *Unterſuchung, ob Maecenas ein Trunkenbold geweſen?* in *Neue Bibl.* P. XXXIX p. 791 ſqq. et in Gundlingii *kleinen teutſchen Schriften* (Halae 1737. 8) p. 489-499.

de Burigny. DE BURIGNY *Mémoire ſur* M. Valerius Meſſala, *ami d'*Auguſte, *homme de Lettres, et protecteur des Savans*; in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcript.* T. XXXIV. p. 99 ſqq.

❖ ❖ ❖

Goetz. ZACHAR. GOETZII Diſſ. tres *Auguſtos*, duos aereos et unum argenteum, exhibens; in *eius* Diſſertt. de Numis (*Vitemb.* 1716. 8) p. 53-81.

Eiusdem

Ejusdem Diſſ. *Auguſti* Seſtertium exhibens; *ibid.* p. 82-93.

ALB. RUBENII Diſſ. de numo *Auguſti*, cuius epigraphe: ASIA RECEPTA; acceſſ. *ejusd.* de re veſtiaria libb. II. p. 257-275. Recuſ. in *Graeca* Theſ. Antiqq. Rom. T. XI. p. 1366-1377. Rubenius.

CAROLI PATINI Epiſtola de numiſmate antiquo *Auguſti* et Platonis ad Comit. Val. Zanium ſcripta. *Baſil.* 1675. 4; et in *Gronovii* Theſ. antiqq. Graec. T. IX. p. 1598 ſqq. Patin.

JOH. CAROLI SCHOTT *Explication d'une Medaille enigmatique d'*Auguſte. *Berlin* 1711. 4; et in *Hiſt. crit. de la Republ. des Lettres* T. V. p. 1-55. Schott.

Ejusdem *Lettre à Mr. des Vignoles au ſujet de la même Medaille*; ibid. T. IV. p. 228-251.

(ANTONII) GALLAND *Explication de la même Medaille, contre celle de Mr. Schott*; ibid. T. VII. p. 1-41. — Dederat iam ante in Memoriis Trivultianis, a. 1701, Iul. Aug. p. 88 et a. 1702. Sept. p. 225, *Ant. Gallandus* hujus et aliorum ſimul numorum explicationem: ſed eam hic copioſius perſequitur et contra Vaillantium Schottumque tuetur. Galland.

*Remarques hiſtoriques et critiques d'un Anonyme, touchant les Ducenaires que Mr. Schott a prétendu ſe trouver ſur une Medaille d'*Auguſte; *ibid.* T. IX. p. 229-253.

GEORGII WOLFG. WEDELII Propemticon inaugurale de numo C. C. *Auguſti* aenigmatico. *Ienae* 1714. 4. Wedel.

POLYCARPI LEYSERI Diſſ. de ſalute *Auguſti* ex numis. *Helmſt.* 1723. 4. Leyſer.

STEPHANI SOUCIET *Diſſertation ſur une Medaille ſinguliére d'*Auguſte; in ejusd. *Recueil de D. critiques* à Paris 1726. 4) T. II. p. 169-179. Souciet.

ALEX.

Panel. ALEX. XAVERII PANEL *Diſſ. ſur une M*
*daille d'*Auguſte *frappée à Lyon.* Sine l. et a. 4.

Roſe. CHRIST. ROSE Diſſ. de *Auguſto*, contra
medicina curato (ad Auguſti numum, in V. C
melii, medici, memoriam cuſum). *Halae* 1741.

de Ludewig. IOH. PETRI DE LUDEWIG *Erläuterung* ...
raren güldenen Münze: Caeſar Auguſtus, ...
ſchrieben; in ejusd. *gelehrten Anzeigen* T. II. p. 9...
933. 938-940.

Silveſtri. CAMILLO SILVESTRI *Lettera ſopra una* ...
daglia di Livia *col Carpento;* in *Raccolta d'Op*...
ſcientif. T. V. p. 139-157.

TIBERIVS.

Boecler. JOH. HENR. BOECLERI Principatus *Tiberi*...
nus ἐνὶ κεφαλαίῳ deſcriptus (a. 1636); inter ej...
Oratt. (*Argent.* 1654. 8) p. 448-479.

Meurſius. JOH. MEURSII *fil.* Diſſ. de modeſtia *Tiber*...
flagitioſe ſimulata, inter *ejusd.* Diſſertt. polit. mi...
cell. N. XIV.

Negeſch. PETRI NEGESCHII Comparatio inter Cl...
dium Tiberium et Oliv. Cromwell. S. l. 1657.

Boſius. JOAN. ANDR. BOSII *Tiberius* Caeſar. *Je*...
1661. 4. — Vita, mores et regimen hujus im...
peratoris docte deſcribuntur.

Lentulus. CYRIACI LENTULI (*Prof. Politices et Anti*...
Herbornenſis † 1678) Aula Tiberiana, et ſole...
ſimi ad imperandum principis idea. Corn. Taci...
monitis, ex Annalium eius medulla erutis, et...
beriori diſceptandi ſpatio ad noſtri aevi u...
acommodatis, civilem in orcheſtram et militar...
productus. *Herbornae* 1663. 8.

Amelot. AMELOTI Tiberium, duce Tacito deline...
tum, ſupra (Vol. IV. P. I. p. 358) exhibuim...
Hoc loco addamus, verſionem *Theotiſcam* hu...
li...

ri exſtare, cuius auctor anonymus erat nobilis dam *de Baratti;* prodiit eadem *Aug. Vind.* 72. 8.

SIGISMUNDI JUSTI EHRHARDTI Commentatio hiſtorico-critica de Cl. *Tiberii* Neronis litterarum ſtudia meritis. *Coburgi* 1754. 8. — t praecipue, ſed non ſatis dextre, de conſilio eri, Chriſtum in numerum Deorum referendi. Ehrhardt.

Cf. *Goetting. Anzeig.* a. 1754. p. 228 ſqq.

❖ ❖ ❖

(JOH. MASSONI) *Lettre ſur la double maniére* *compter les années de* Tibere; in *Nouvelles de la* *Rep. des Lettres* Fevr. 1700. p. 236-240. Maſſon.

Réponſe de JEAN LE CLERC *à la lettre précédente;* ibid. *Avril* p. 456-458. Clerc.

La veritable Epoque des XV ans du regne de Tibere *marquez dans St. Luc chap. III, verſ. 1, fixée défendue contre les fauſſes explications de quelques ... et ſur tout Jean le Clerc;* in *Hiſt. crit. de Rep. des Lettres* T. XII. p. 54-101.

❖ ❖ ❖

THEOD. HASAEI Diſſ. hiſtorica de decreto *Tiberii* Imp. quo Chriſtum referre voluit in numerum Deorum; auctior recuſa. *Erfurti* 15. 4. Haſæus.

ARNOLDI GREVII de ΑΠΟΘΕΩΣΕΙ Christi *a Tiberio* decreta. *Viteb.* 1722. 4. Grevius.

Lettre de Chr. ISELIN *ſur le projet de* Tibere, *mettre Jeſus Chriſt au nombre des Dieux de Rome;* in *Biblioth. German.* T. XXXII. p. 147-). Iſelin.

EHRHARDTI libellus paullo ante excitatus.

PETRI

* * *

Matthieu. PETRI MATTHIEU Aelius Sejanus. *Hiſt. Romaine, recueillie de divers autheurs.* à R… 1626. 12. *Nouvelle Edition augmentée des rem… d'état de M.* DE VILLEROY ibid. 1642. 12. *Ita* a pſeudonymo *Gelato Academico Humoriſta*, Ve… 1641. 8.

Aemilius. ANTONII AEMILII Oratio de *Seiano* flor… te et everſo, habita a. 1641; inter eius Orat… 265-295.

Omeis. MAGNI DANIELIS OMEISII Progr. i… ſtoriam de Aelio *Sejano* ex Corn. Taciti L. I\… VI. Annalium. *Altdorf.* 1680. 4.

Rycquius. THEODORUS RYCQUIUS de vita et mo… *Sejani.* Lugd. Bat. 1697. 4.

Gundling. NIC. HIERON. GUNDLING *von* Tiberii C… ſaris *Knecht* Parthenio; in *Gundlingian.* P. XX… p. 445-470.

* * *

Goetz. ZACH. GOETZII Diſſ. *Tiberium* Caeſare… *Germanicum* Caeſ. aereos et *Agrippinam*, Ger… nici uxorem, ex argento, exhibens; in *ejus* Diſſe… de numis p. 94-127.

Hardouin. (JOH. HARDUINUS) *Medaille ſinguliére de T… bere et quelques autres expliquées;* in *Mémoires… Trevoux*, 1729. *Avril* p. 599-609.

Diſſert. hiſt. crit. Diſſertatio hiſtorico-critica in numum, *D… ſum*, *Tiberii* filium, ejusque liberos, exhib… tem; in *Hiſt. crit. de la Republ. des Lettres* T… p. 243-258.

Panel. ALEX. XAVER. PANEL Diſſ. de Colon… Tarraconae numo, *Tiberium* Auguſtum, *Juli…* Auguſtam, Caeſaris Auguſti filiam, Tiberii ux… rem, et *Druſum*, Caeſarem, utriusque filiu… exhibente. *Tigur.* 1748. 8.

Expli…

Explication d'une Medaille de Druſus *dans la* Explication
..ile on decouvre un ſecond Germanicus, in *Mém.* etc.
Trevoux a. 1746. Avr. p. 763-898.

JOH. THEODORI LEUBSCHERI Diſſ. de nu- Leubſcher.
..o *Agrippinae*, prout eum *Laevin. Torrentius* ad
..ranquill. Caligul. c. 15, et Pignorius de Servis
..430, exhibent. *Vitemberg.* 1694. 4.

CAESAR GERMANICVS.

JOH. HENR. BOECLERI Diſſ. de peregrina- Boecler.
..e *Germanici* Caeſaris; in *ejusd.* Opp. T. I.
..44. — Peregrinatio Germanici, a Tacito
..tertim diligentius deſcripta, tanquam exem-
..m nobile ſiſtitur principibus juventutis ſive
..ribus hominibus.

CHRISTO. CELLARII Diſſ. de *Germanico* Cellarius.
..eſare, Tiberii filio, Auguſti nepote. *Halae*
..4. 4; et inter *ejusd.* Diſſertt. acadd. p. 645-
.. — Genus, adoptio, litterarum ſtudia,
..res et virtutes, res geſtae et exitus Ger-
..nici breviter, ſed accurate et eleganter, ex-
..ntur.

JOH. DAN. SCHOEPFLINI Oratio, qua ſiſti- Schoepflin.
Germanicus, rarum Principis ad ſpem imperii
..exemplar. *Argentor.* 1717. 4.

Hiſtoire de Céſar Germanicus, *par* L. D. B. L. D. B. de
..IS DE BEAUFORT). à Leyde 1741. 8. — Beaufort.
..uor libris auctor omnia complexus eſt, quae
..veterum monimentis de Germanico, ejusque
..e et avo, depromere atque referre potuit.
..mmendat nobilis huius Romani exemplum ju-
..us principibus, quod ad imitandum ſibi ſu-
..e debeant. Dicendi genus elegans eſt atque
..dum.

Beer. FERDINANDI GUILIELMI BEER Anim[...] verſiones ad narrationem Taciti de *Germanici* [...] peditionibus transrhenanis; in *Actis Acad.* [...] *ford.* (veter.).

CALIGVLA.

De *Caii Caligulae* vita ſingularem librum ſc[...] Philo. ſit PHILO *Judaeus*, cui per cavillationem titul[...] dedit, *de virtutibus*, quem Claudio ad imper[...] evecto, coram univerſo ſenatu fertur recit[...] atque tanta omnium admiratione exceptus eſt[...] ejus ſcripta digna deinceps iudicata ſint, qua[...] bibliothecis publicis conſervarentur, teſte *Eu[...]* L. II. Hiſt. eccleſ. cap. XVIII.

Aemilius. ANT. AEMILII Oratio de moribus et [...] *Caligulae;* inter ejus Oratt. p. 327 - 357.

Dieterich. JOH. CUNR. DIETERICHII Hiſtoria *Ca[...] lae;* cum *ejusd.* Hiſt. Auguſti et Tiberii. [...] 1666. 4.

Gundling. NIC. HIERON. GUNDLINGII *Unterſu[...] der Frage: ob* Caligula *in Teutſchland gebohren* [...] *Neue Bibl.* P. XXXIX. p. 722 - 727; et in *Gu[...] gianis* N. XXIV. p. 483 ſqq.

Doppert. JOH. DOPPERTI Programmata XX, d[...] bus numis, quibus impreſſa cernitur Auguſto[...] *Caligulae*, *Neronis* et *Galbae* effigies, cum [...] porrecta ordines circumſtantes pro Roman[...] more adloquens. *Sneebergae* 1703 - 1713. fo[...]

Baratier. JOH. PHIL. BARATIER *Hiſtoriſche Be[...] tung über eine beſondere Münze des Kayſers* [...] gula, in *I. P. v. Ludewig gelehrt. Anzeig.* [...] p. 934 - 938.

C[...]

CLAVDIVS.

De Claudii Imp. morte egit L. ANNAEUS SENECA in ſatyrico libello, quem inſcripſit Ἀποκολοκύνθωσις, quae Eraſmi Roterod. demum temporibus in Germania fuit reperta, poſt eius operibus inſerta. Seneca.

JOH. CUNR. DIETERICHII Hiſtoria *Claudii*; cum *eiusd.* Hiſt. Auguſti, Tiberii et Caligulae. ... 1666. 4. Dieterich.

ZACH. GOETZII Diſſ. de *Claudio* aereo, et ... argenteo; in *eiusd.* Differtt. de numis p. ... ſqq. Goetz.

PETRI SEGUINI Epiſtola de numo Britannico (*Tib. Claudii*); poſt *eiusd.* Selecta Numiſm. *Pariſ.* 1684. 4) p. 195-200. Seguin.

NERO.

Neronis encomium ſcripſit HIERONYMUS CARDANUS, quo illum partim commendat, partim excuſat, quod cum aliis eiusdem operibus ...diit, v. c. *Lugd.* 1662. fol. T. I. p. 179 ſqq. Cardanus.

HENRICI SAVILE *End of* Nero *and Beginning of* Galba. Lond. .... *Latine* per *Iſaacum ...rum.* Amſtelod. 1649. 12. Savile.

JOH. CUNR. DIETERICHII Hiſtoria NERONIS; cum *eiusd.* Hiſt. Auguſti, Tiberii etc. *Giſſ.* ...0. 4. Dieterich.

CASP. HENR. GRAUN Diſſ. de *Agrippina*, *Neronis* matre. *Witteberg.* 1681. 4. Graun.

CHRISTO. CELLARII Diſſ. de *Neronis* Claudii in rempublicam et eccleſiam ſaevitia. *Hal.* ...3. 4; et in *eius* Differtt. acadd. p. 602-622. Cellarius.

L'efito funeſto delle congiure diviſato, che fu fatta contra Claudio Nerone, *da* MARC ANTONIO NICOLICCHIA Meſſina 1708. 12. Nicolicchia.

des Vignoles. ALFONSI DES VIGNOLES *Diſſertations tou chant le tems precis de la perſecution ſuſcitée contre l Chrétiens par l'Empereur* Neron; in *Hiſt. crit. de Rep. des Lettres* T. VIII. p. 74 ſqq. T. IX. p. 17 ſqq. T. X. p. 328 ſqq.

Petronius. Lavaur. *Hiſtoire ſecrete de* Neron, *ou le Feſtin de Trima cion, traduit de* PETRONE, *avec des Notes hiſto ques. Par M.* LAVAUR. *à Paris* 1726. 12 mai. Ineſt libri Petroniani fragmentum, quod dicu Tragurianum, ſatis accurate expreſſum, una cu verſione Francogallica, e regione textus Lati poſita, adiectis etiam quam plurimis annotatio bus, cuius auctor fragmentum iſtud tanquam *ſtoriam ſecretam Neronis* lectoribus offert; n quaſi ἀνέκδοτα et antea incognita de hoc impe tore prodat, ſed quod ſub nominibus, perſo et actionibus fictis, privatam Neronis inter aulic vitam, incontinentem illam et plane deridicula moreſque perditos, cum ipſius imperatoris, tu collibertorum et ſodalium eius, quaſi in tab depingat et repraeſentet. Alii contra in hoc fra mento indicia detexerunt, quae Claudium mag quam Neronem, deſcribant. Notas Lavaurii ſtoricas quod attinet, eae ut plurimum ad il ſtrationem rei, de qua agitur, ſatisfaciunt: ſi tamen iſtarum aliquae longius petitae, aliae mi accuratae.

Cf. Acta Erud. a. 1728. p. 169-174.

Arrhenius. LAURENTII ARRHENII Diſſ. de Imperat Claudio *Nerone*. Holm. 1728. 8.

Grabener. THEOPHILI GRABENERI *Nero* Clau Caeſar, ab adoleſcentia vitioſe inſtitutus. *Miſ* 1734. 4.

JOA

JOANN. ERNESTI IMMAN. *) WALCHII (*olim Prof. eloquent. Jenenſ.*) Marmor Hiſpaniae antiquum, vexationis Chriſtianorum *Neronianae* inſigne documentum, illuſtratum. *Jenae* 1750. 4 mai. — Nota quidem iam erat inſcriptio iſta (exſtat v. c. apud Gruterum p. CCXXXVIII. inſcr. 9: ſed nemo tam docte eandem illuſtravit et explicuit, quam Walchius, licet negari nequeat, multa ad rem haud pertinentia immixta eſſe. I. E. I. Walch.

CHRIST. GUIL. FRANC. WALCHII (*olim D. et Prof. theol. Goettingenſis*) Hiſtoria *Afranii Burrhi*, Actor. XXVIII, 16 commemorati: in *Actis Societ. Jenenſ.* (Jen. 1752. 8) p. 156-180. — Ad Neronis hiſtoriam illuſtrandam apprime facit haec diſſertatio. C. G. F. Walch.

❖ ❖ ❖

De numiſmatibus quibusdam abſtruſis Imp. *Neronis* per epiſtolas inter V. cl. CAROLUM PATINUM, D. M. P. et JOANNEM HENRICUM EGGELINGIUM, Reipubl. Brem. Secretarium, harum editorem. *Bremae* 1681. 4. — Tres ſunt numi, quos Eggelingius Neronianos eſſe contendit, Patinus negat, et quidem argumentis fortioribus, quibus alia quaedam (a *Joachimo Fellero*) adduntur in Actis Erud. a. 1684. p. 35-42, ubi et numi iſti aeri inciſi conſpiciuntur. Caracallae potius, vel Alexandro Severo tribuendos eſſe, veriſimile fit. Sed ulterius et acrius lis iſta continuata ſcriptis ſequentibus: Eggeling et Patinus.

*) In Lengleti *Méthode pour étudier l'hiſtoire* T. X. p. 271. (ed. Druetianae) ſatis ridicule, oſcitanter certe, auctor libelli ſcribitur: *Joh. Erneſt.* IMMAN. poſteaque apponitur: *Il y a beaucoup d'erudition dans le commentaire de* M. Imman. In operis indice error iſte repetitur.

Eggeling. I. H. EGGELINGII Cenſura cenſurae myſteriorum Cereris et Bacchi, ac in primis disquiſitionis de numiſmatibus quibusdam *Neronis* Imperatoris, ſub umbone tituli Actorum Eruditorum Lipſiae divulgatae. S. l. 1684. 4.

Feller. JOACHIMI FELLERI Vindiciae adverſus Joh. Henr. Eggelingii cenſuram, ut vocat, cenſurae myſticorum Cereris et Bacchi, nec non disquiſitionis epiſtolicae de numiſmatibus quibusdam, quae pro *Neronianis* ille venditat. *Lipſ.* 1685. 4.

Eggeling. I. H. EGGELINGII Abſterſio fellearum calumniarum atque acerbiſſimarum iniuriarum, quas contra perſonam, honorem et opuſcula ſua hactenus edita etc. in publicum enixus eſt Joach. Fellerus. *Bremae* 1689. 4.

Goetz. ZACHAR. GOETZII Diſſ. de Nerone argenteo; in *eiusd.* Diſſertatt. de numis p. 128 ſqq.

Eiusd. Diſſ. de duobus *Neronibus* aereis; *ibid.* p. 147-157.

Eiusd. Diſſ. de duobus aliis; *ibid.* p. 158-16[illegible]

Eiusd. Diſſ. de duobus aliis; *ibid.* p. 170 ſqq.

Lettre etc. *Lettre de Mr.* * * * *ſur une Medaille de* Neron *et d'*Agrippine, *ſa mére;* in *Mém. de Trevoux, Mars et Avril* 1701. p. 217-222. ed. Amſt. *Latine* in (*Chph. Woltereck*) Electis rei numariae (*Hamb.* 17[illegible] 4) p. 81-85.

Explication etc. *Explication d'une medaille de* Neron, *dans l'exergue de laquelle on lit:* Decurſio; in *Mém. de Trevoux, Avril* 1709. p. 644-650.

Cuper. GISBERTI CUPERI *Lettre critique ſur l'explication précedente;* in *Lettres de Gisb. Cuper* (Amſterd. 1743. 4) p. 259-267.

de Grainville. N. DE GRAINVILLE *Explication d'une Medaille de* Neron; in *Mém. de Trevoux Nov.* 171[illegible] p. 857-863.

ANTONI

..imperatricum ab Auguſto usque ad Conſtant. M. 23.

ANTONII GALLAND *Explication d'une me-* Galland.
..aille Grecque de Neron, *frappée à Nicée dans la*
..ynie; in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. III. p.
97-200.

GALBA.

PLUTARCHI vita *Galbae;* inter *Plutarchi* Vi- Plutarchus.
..s parallelas.

HENR. SAVILII Liber modo ſub Nerone Savile.
..datus.

AUGUSTI BUCHNERI Oratio de principatu Buchner.
..lbae. Witteb. 1635. 4.

DAN. WALTHERI Diſſ. de *Galba* Imperatore. Walther.
..nae 1689. 4.

ALEX. XAVERII PANEL *Diſſertation ſur le* Panel.
..riumvirat de Galba, Othon et Vitellius, *et ſur*
..lui de Peſcennius, Albin *et* Severe; in *Mém. de*
..evoux a. 1735. Aug. p. 1349-1382.

Réponſe du P. TOURNEMINE *à la Diſſerta-* Tournemine.
..on précedente; ibid. p. 1585-1618.

JOH. ANDR. BUTTSTETT (Directoris olim Buttſtett.
.. Profeſſoris Coburgenſis, poſtea D. et Prof.
..eol. Erlangenſis † 1765) Progr. II: *Betrach-*
..ngen über die Staatsfehler des römiſchen Kayſers
..lba. Coburg 1756. 1757. 4. — Quatuor po-
..num huius imperii naevi politici docte ac di-
..ide exponuntur et demonſtrantur.

* * *

ZACHARIAE GOETZII Diſſ. de duobus nu- Goetz.
..is *Galbae;* in *eiusd.* Diſſ. de numis p. 170 ſqq.

NICOLAI TOINARDI Diſſ. de *Galbae* numiſ- Toinard.
..ate Aegyptiaco; cum *eiusd.* Diſſertatione de
..obus numis Alexandrinis Traiani et Caracallae.
..riſ. 1689. 4; et in Bibliotheca litteraria, *being a*

Collection of Inſcriptions, Medals; Diſſertations etc (Lond. 1722. 4) N. III. p. 19 ſqq.

Maſſon. JOH. MASSONI animadverſiones critico-hiſtoricae in hanc diſſertationem; in Bibl. litter. N. III. p. 35-48.

Lettre ſur une medaille antique d'argent (de l'Empereur Galba, *avec l'inſcription:* HERCVLES ADSERTOR); in *Mercure de France* a. 1732. Jan. p. 8-17.

O T H O.

Drackwitz. NICOLAI DRACKWITZ Epiſtola ad Ferdinandum III de *Ottone* aere falſo. *Viennae* 1655 4.

Chiflet. HENR. THOMAE CHIFLETII Diſſ. de *Othonibus* aereis. Subiunctus eſt CLAUDII CHIFLETII de antiquo numiſmate liber poſthumus. *Antverp.* 1656. 4; et in Miſcellaneis Chifletianis Vol. VIII; et in *Sallengrii* Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 637 ſqq.

Eiusd. Epiſtola, qua ſuam de *Othonibus* aereis opinionem revocat; in *Patini* Numiſmat. Impp. p. 131 ſqq. et in Vita Chriſtinae, Reg. Suec. quae Theotiſce prodiit *Lipſ.* 1708. p. 398 ſqq.

Capponi. JOH. BAPT. CAPPONI Commentatio de *Othone* aereo ſuo. *Bonon.* 1669. 4. Cum fig. aen.

Ragguaglio etc. *Ragguaglio di due medaglie, una d'*Othone *e l'altra de due figliuoli d'*Antonio; in *Giornale de' Letterati di Roma* (1673) p. 6 ſqq.

Goetz. ZACHAR. GOETZII Diſſ. de numo *Othonis*; in *eiusd.* Diſſertt. de numis p. 170 ſqq.

Abhandlung von alten Münzen, inſonderheit zu den Othonibus in Ertz; in *Ober-Lauſitz. Beytrag zur Gelahrheit* (Leipz. u. Görlitz 1740. 4) T. II. p. 161 ſqq.

VITEL-

VITELLIVS.

(N. DE GRAINVILLE) *Lettre ſur une Medaille de Vitellius, avec l'inſcription:* ADVENTUS AUGUSTI; in *Mém. de Trevoux*. a. 1704. Febr. p. 145-151. *Latine* in (*Chph. Woltereck*) Electis rei numariae p. 86-90. Grainville.

Réponſe (*de Mr.* MOISSONIER) *à la Lettre de Mr. de Grainville ſur la medaille de* Vitellius; in *Mém. de Trev.* a. 1704. Dec. p. 420-423. *Latine* in *Woltereck* Elect. p. 90-93. Moiſſonier.

FLAVIVS VESPASIANVS.

CONR. SAM. SCHURZFLEISCHII Diſſ. de *Vespasiano*, auctoritati Principis (*Veſpaſiani*) conſulente. *Vitteb.* 1690. 4; et inter *eiusd.* Diſſertt. hiſt. *Lipſ.* 1699. 4) n. XXXIV. Schurzfleiſch.

MATTHI. BERNEGGERI Speculum boni Principis ſ. Vita Imp. *Titi Flavii Veſpaſiani*, ſcriptore *C. Suetonio* Tranquillo, animadverſionibus et notis illuſtrata. *Argent.* 1625. 4. Bernegger.

CHRISTOPH. AUG. HEUMANNI Diſſ. de miraculis *Veſpaſiani*, Imperatoris Rom. *Jenae* 1737. 4; et in *eiusd.* Poeciles T. II. p. 417-459. Heumann.

JOH. ANDR. CNOBLACHII Diſſ. de ſic dictis *Veſpaſiani* miraculis. Vitemb. 1711. 4. Cnoblach.

D. *Veſpaſianus*, ſive de vita et legislatione T. Flavii *Veſpaſiani* Imp. commentarius, auctore ANDREA GUIL. CRAMERO. *Jenae* 1785. 8. — Laudabili diligentia auctor omnia, quae ad Veſpaſianum, in primis ad eius legislationem, ſpectant, conquiſivit lucidoque ordine diſpoſuit. Cramer.

PETRI VAN SPAAN Specimen hiſtorico-iuridicum de SCto de imperio *Veſpaſiani* apud Gruterum. *Lugd. Bat.* 1768. 4. v. Spaan.

Secouſſe. DION. FRANC. SECOUSSE *Hiſtoire de* Juli Sabinus *et d'*Epponina, *ſa femme;* in *Mém. de l'* *cad. des Inſcr.* T. VI. p. 670-679. — Sabin ille Gallus erat, Veſpaſiano regnante illuſtris.

✱ ✱ ✱

Goetz. ZACH. GOETZII Diſſ. de duobus numis *V* *paſiani*; in *eius* Diſſertt. de numis p. 234 ſqq.

Anonymus. *Anonymus* de numis *Veſpaſiani*, Fortunam Felicitatem exprimentibus. Typis Amati de Roche, Ducis Villaregii et urbis typographi, i. *Lugduni* ſ. a. 4.

Remarques etc. *Remarques hiſtoriques ſur une medaille d'or du* (*binet de Madame;* in *Mém. de Trévoux* a. 17 Dec. p. 2330-2337; et in *Journal des Savan.* 1722. Nov. p. 1575 ſqq. Eſt numus Domitill Veſpaſiani uxoris.

Patarolo. LAUR. PATAROLO *Lettera ſopra una med.* *antica* (Veſpaſiani); in *Giornale de Letterati* *lia* T. XXVIII. p. 310-332.

Khell. JOSEPHI KHELL, *e ſoc. Jeſu, ad perill.* S *I. Equit. Joannem Joſephum Hauerum, Aug.* *Conſil. bell.* Epiſtolae duae de totidem nu aeneis Numophylacii Haueriani. *Vindobonae* 1 4. — Eſt numus, qui *Veſpaſiae Pollae*, Veſpaſiani matri, tribuebatur a poſſeſſore, in Ha riano muſeo, cuius in adverſa parte apparet put foeminae, cum verbis VESPASIA POLL VES. . . . . in averſa templum, cuius in medio cui ab utraque parte duae figurae adſtant: in que faſtigii latere aſſidentibus duabus aliis fig adeſt nota S. C. Hunc igitur numum adulteri eſſe, Khellius variis argumentis oſtendere ſtu Sed defenſorem ſat acrem ille nactus eſt. Pr enim liber hoc titulo:

O. JOS. DE HAUERN Diſſertatio apologetica, a aenei et unici *Veſpaſiae Pollae* numi, qui in Mueſeo hic Viennae adſervatur, antiquiet integritas indicatur, everſis argumentis, ea in II. ad eundem epiſtola, hic loci tyevulgata, impugnavit Clariſſ. S. I. P. Joſephus *Vindob.* 1766. 4. — Verus libri auctor dicitur JOSEPHUS MONSPERGER, Soc. adhuc, quantum nos ſcimus, in vivis. Hic omnia conquirit, quibus oſtendat, vel a ſiano ipſo, et cum maxime creato Imperavel, ſi mavis, a Muciano, Veſpaſiani duce, pecuniae ſignatae multitudine, in fauſtis iis Imperatoris acclamationibus atque exſultanlitis populique plauſibus et aeneum procuuiſſe numiſma, quo ad alia omnibus perſpecta ſiani decora atque ornamenta, etiam nobili, tantopere a priſcis quaeſitae et aeſtimatae, dor, velut cumulus, accederet. Khellius nihil reſpondit, ſed nova prioris libelli editioadornata typographum, cuius ſub perſona ipKhellium latere dicunt, praefationem praeiuſſit, in qua Barthelemii, Schlaegeri et epiſtolas legimus, quibus viri rei antiquaperitiſſimi ſe Khellio aſſentiri profitentur. libellos tunc temporis ſuper hacce lite conſilentio praetermittimus, quia convicia poquam rei illuſtrationes, continent. — de Hauern ſ. pot. Monſperger.

Cf. KLOTZII Acta litteraria Vol. III. p. 423-427.

TITVS VESPASIANVS.

OH. MATTHIAE SCHROECKH *Leben des* Titus; in eiusdem *Allgemeinen Biographie.* 1769) P. II. p. 1-94. — More ſuo, id egregie ac praeclare Schroeckhius Titi res geſtas — Schroeckh.

geſtàs moresque, Suetonio in primis et Joſ
Judaeo ducibus, expoſuit.

d'Orbeſſan. *Marquis* D'ORBESSAN, *Préſident à M*
du Parlement de Toulouſe, *Vie de l'Empereur* T
in eiusd. *Varietés littéraires pour ſervir de ſuit*
Mélanges hiſtoriques, critiques et phyſiques
Litterature et de Poeſie (à Auch 1780. 2 Voll.
T. I. p. 1 ſqq.

✱ ✱ ✱

Goerz. ZACH. GOETZII Diſſ. de aereo *Titi* nu
in *eiusd.* Diſſertt. de numis p. 260 - 279.

Hecht. GODOFR. HECHTII Obſervatio de du
numis argenteis, rarae antiquitatis (*Titi Veſp*
et *Hadriani*); in *Miſcellan. Lipſ.* (1717. 8) T
p. 320 - 325.

Reflexions etc. *Réflexions ſur une medaille ſinguliére de l'E*
reur Tite, *fils de Veſpaſien*; in *Hiſt. de l'Aca*
Inſcr. T. . . .

DOMITIANVS.

Arrhenius. JACOBI ARRHENII Vita Domitiani Imp
toris. *Upſal.* 1696. 8.

Damm. CHRIST. TOB. DAMM *Lebens - Beſchrei*
derer Kayſer Domitianus *und* Nerva; prae
eiusdem verſioni Theotiſcae Panegyrici Pli
in Trajanum, *Lipſ.* 1735. 8.

✱ ✱ ✱

Obrecht. ULRICI OBRECHTI Epiſtola de numo
mitiani Iſiaco. *Argentor.* 1675. 4; et in *eius*
ſertt. acadd. (*Arg.* 1704. 4) p. 459 ſqq.

Rainſſant. PETRI RAINSSANT *Diſſertation ſur*
medailles des Jeux ſeculaires de l'Empereur Do
à Verſailles 1684. 4. *Italice*, Brixiae 1687.
Cf. Acta Erud. a. 1685. p. 441 - 445, ubi

numi iſti, ſupellectilem regis Galliarum ornan-
s, aeri inciſi repetuntur.

ZACH. GOETZII Diſſ. de numo Domitiani Goetz.
reo; in *eiusd.* Diſſ. de numis p. 292 ſqq.

Diſſertation ſur une Medaille de l'Empereur Do- Diſſ. etc.
itien; in *Continuation des Mém. de Litterature de*
. de Sallengre (à Paris 1729. 8) T. VIII. p.
-459.

Explication d'une Medaille ſinguliére de Domi- Explication
n, *préſentée à l'Academie de Lyon en* 1735. *à Pa-* etc.
1735. 12.

JOH. JACOBI SCHEUCHZER *Explication d'une* Scheuchzer.
daille d'un Prince anonime, Fils de Domitien; in
. Lipſ. (Lipſ. 1720. 8) T. IX. p. 221-232.

NERVA.

V. et Domitianus.

JOH. ABRAHAMI AHASVERI de *Marco Coc-* Ahasverus.
, Romanorum Imperatore, *Diſſertatio I*, qua
eius vita, moribus et maioribus, horumque
ius pertinentibus reliquiis agitur. *Bremae* 1748.
– *Diſſertatio II*, de eodem Imperatore, qua
e eius inſtitutis conſtitutionibusque egregiis agi-
. *Goettingae* 1752. 4.

ZACH. GOETZII Diſſ. de numo aereo *Ner-* Goetz.
in *eiusd.* Diſſ. de numis p. 316 ſqq.

CHRIST. JOACH. KLEEWEIN Oratio de Kleewein.
o principe, *Nerva Trajano*, cum interpreta-
ne numi LXXIX, aerei Octav. Stradae; in
. Ad. Ruperti Oratore hiſtorico p. 672-787.

PETRI ZORNII Diſſertatio Anti-Baroniana, Zorn.
numum argenteum Imperatoris *Nervae* Coc-
de fiſco Judaico eiusque calumnia S. C. ſub-
lata.

lata. *Sedini* 1732. 4. Et inſerta eſt *eiusd.* ſtoriae fiſci Iud. ſub imper. veterum Ro norum.

TRAJANVS.

Plinius. C. PLINII *Secundi* Panegyricus, Traj Imp. dictus, ſaepe typis excuſus, v. c. cum n variorum curante *Joanne Arntzenio.* Amſtel 1738. 4. Illuſtratus notis obſervationibus item et nummis aere exſcriptis, ſimulque adj integris pariter atque excerptis virorum eru rum commentationibus inſtructus a *Chriſt Gottlieb Schwarzio.* Norimbergae 1746. 4. *Francogallice* cum notis hiſtoricis, criticis et c cis a Comite *Coardi de Quart.* Auguſtae Taur rum 1724. fol.

Ciacone. ALPHONSI CIACONII *Dominicani*, Hiſt utriusque belli Dacici, a *Trajano* Caeſare g ex ſimulacris, quae in columna eiusdem R viſuntur, collecta. Cui acceſſit Hiſtoria ce riſſima a calumniis multorum vindicata, quae fert *Trajani* animam precibus Divi Gregorii P tificis Romani a Tartareis cruciatibus erept eodem auctore. *Romae* 1576. fol. Cum figg. Altera editio *ibid.* cum iisdem figuris, a *Fran Villamena* ab interitu vindicatis, curis *Pauli* C *tiani*, 1585. fol. Tertia *ibid.* cum iisdem fig Villamenae, 1616. fol. — Cf. CLEMENT *curieuſe* T. VII. p. 102-107.

Bellori. JOH. PETRI BELLORI *Colonna Trajana* *dal ſenato e popolo Romano all' Imperatore Trajan ſcolpita coll' iſtoria della guerra Dacica con Re Decebalo, nuovamente diſegnata et intaglia* Pietro Santi Bartoli, *con l'eſpoſitione d'*Alfonſo acone, *accreſciuta di medaglie inſcrittioni e tr*

In Roma (1672). fol. — Bellorius Ciaconii explicationes refellere ſtudet.

Cf. JAGEMANNI *Magazin der ital. Litt.* T. III. p. 340-348.

RAPHAELIS FABRETTI de Columna *Trajani* Syntagma etc. una cum ALPHONSI CIACONII Hiſtoria belli Dacici a *Trajano* Caeſ. geſti. Romae 1683. fol. Cum figg. *ibid.* 1690. fol. Cum figg. — Fabrettus Ciaconium contra Bellorii cenſuras defendere et novam anaglyphis, in Columna Trajana conſpicuis, lucem foenerari ſtuduit; id quod capitibus novem exſecutus eſt. Acceſſit mantiſſa duplex. Primo nempe veteris tabellae anaglyphicae, Homeri Iliadem, atque ex Steſichoro, Archino et Leſche Ilii excidium continentis, explicatio; dein emiſſarii lacus Fucini auſpiciis Imp. Tib. Claudii facti, luculenta deſcriptio. Extrema occupant tum Ciaconii expoſitio Latina columnae, cum adſperſis animadverſionibus Bellorii Italicis, tum amplus rerum et verborum index, tum denique *Addenda* quaedam etc. Fabretti.

Cf. Acta Erud. Supplement. T. I. p. 574 ſqq.

JOHANNIS DE NICASTRO *Deſcrizione del celebre arco, eretto in Benevento à Marco Ulpio* Trajano, *Imperadore, dal Senato e Popolo di Roma; col compendio delle antiche e moderne memoire della Città di Benevento, et delle glorioſe geſte del medeſimo Imperadore.* Benevento 1723. 4. — Auctor nobiliſſimum argumentum quinque capitibus abſolvit. Capite primo antiquam Beneventanae urbis hiſtoriam exponit. Cap. II et III recentiorem eiusdem hiſtoriam aeque docte perſequitur. Cap. IV patria praeclaraque facinora Trajani Imp. exponuntur. Sunt nonnulli ſcriptores hiſtoriae minus de Nicaſtro.

nus periti, qui Imperatorem Trajanum Tude
in Italia natum, memoriae prodant. Sed egreg
illi falluntur, quum urbs illa Turditana in Baeti
provincia illi natalis exſtiterit. Res contra Ge
manos Dacosque geſtae poſtea narrantur, qu
rum cauſſa arcus iſte triumphalis Trajano poſit
Caeterum cum Trajani animam poſt aliquot ſa
cula Gregorii, quem dicunt, Magni precibus e
inferno fuiſſe redemtam, plurimi Pontificioru
ſtolide olim affirmaverint, Damaſceni et reve
tionum S. Brigittae, ſpuriorum ſcriptorum, a
ctoritate fulti, falſiſſimum hoc eſſe, auctor iu
cat. Cap. V arcus iſte triumphalis, dictus *Por*
aurea, quae moles omnia reliqua momenta Ro
manorum longe ſuperat, ample enarratur, ſimu
que inſcriptio in eodem poſita quoad omnia verb
erudite explicatur.

Cf. Acta Erud. 1725. p. 125 ſqq.

Arcus etc. Arcus *Trajano* dedicatus Beneventi, port
aurea dictus, ſculpturis et mole omnium fa
princeps. *Romae* 1739. fol. — Nihil, praeter
inſcriptionem, de hoc libro reperire licuit.

Gori. Columna Trajana, exhibens hiſtoriam utrius
que belli Dacici, a *Trajano* Caeſare Auguſto ge
ab *Andrea Morellio* accurate delineata et in aer
inciſa, nova deſcriptione et obſervationibus illu
ſtrata cura et ſtudio ANTONII FRANCISCI GO
RII, Florentinae Academiae Profeſſoris. *Amſtel*
dami 1752. fol. mai. — Poſt vitam Morellii, a
Andrea Petro Julianellio conſcriptam, ſequitu
hiſtoria et deſcriptio columnae, a Gorio elabo
ta, ſecundum delineationem Morelli, qui quide
non dedit formam totius columnae externam ne
internam, quatenus ad architectonicas ea relati
nes pertinet: ſed imagines figurarum linear
ſi

umbris, eo genere delineandi factas, quo ...iſſime in numis uſus erat Morellius. Figurae ... in exigua ſpatia contractae, ut duodecim pa... ie ſ. tabulae Bartolianae hic unam paginam ...ulae explicatae impleant: atque adeo pro ſe... plagulis Bartolianis una Morelliana procedat: ... tamen luci et claritati quidquam temere dece... Adjecta ſunt velut corollaria: I Repraeſen... ... gemmae nobilis, quae *Achatis Tiberiani* no... ... vulgo venit, cum triplici interpretatione *A.* ...ii, *I. Harduini*, qui Latine ſcripſerunt, et ... *I. Triſtani*. Hae interpretationes ita ſub ... conſpectum ſunt poſitae, ut facilis ſpecta... ... lectorique ſit comparatio. II *Gemma Auguſtea*, ... *A. Rubenii* diſſertatione illam explicante. Denique repraeſentatio *triumphi* Judaici ex arcu ... *Veſpaſiani* duabus tabulis, cum breviſſima, ...ue enim longa indigebat, explicatione.

... Relationes de libris novis Gottingenſes Faſc. II. p. 375-385.

* * *

...ARCI ZUERII BOXHORNII Oratio de ...oribusque *Trajani*; cum *Plinii* Panegyrico. ... 1635. 4; et ex recenſ. *Arntzenii*, Amſt. ... 4. (p. 440 ſqq.) et inter *Boxhornii* Oratio... ...nctim editas. Boxhorn.

JOH. HENR. BOECLERI Ulpii Criniti Ner... *Trajani* et *Fl. Claudii* Vitae comparatae; inter Diſſertt. acadd. T. II. p. 592-646. Boecler.

JOH. FRID. KOEBERI Diſſertatiuncula de ... Nervae *Trajani* ſalute, ſi quam eidem tribui ... *Gerae* 1685. 4. Koeber.

HENRICI DODWELLI Praelectiones acade... ... in ſchola hiſtorices Camdeniana, ad initium ... Hadriani a Spartiano ſcriptae, *Trajani* vitam univer... Dodwell.

univerſam, et Hadriani honores ſub *Trajano* ſtos, pro temporis ſerie diſponentes etc. *Ox* 1692. 8 mai. — Trajani vita univerſa ad ch nologiae leges ſummo ſtudio eruditioneque D welliana exigitur. Qua occaſione non raro Conſulares emendantur. Illuſtrantur etiam a quitates, ritus, geſta Romanorum paſſim p clare. Saepe non recentiores modo, ſed et tuſtiores auctores errorum convincuntur, p cipue Dio Caſſius, in rebus Trajani auc gloriae illius detrahentes, eaque ratione Ha favorem captantes, ſecutum. Digna eſt p lectio quarta, quae hanc in rem legatur.

Cf. Acta Erud. a. 1693. p. 158 ſqq.

Arnd. JOH. ARNDII Diſſ. de *Plotina Trajani*, mi Imperatoris uxore optima. *Regiomont.* 17

Schwarz. CHRIST. GOTTL. SCHWARZII Diſſ. de tiqua numeri ſenarii nota, ἐπισημον dicta, et huius argumenti in illuſtrandis duobus monu tis hiſtoriae *Trajani*. Altdorf. 1724. 4.

Arrhenius. LAURENT. ARRHENII Diſſ. hiſtorica de *jano* Imperatore. *Upſal.* 1724. 8.

Berger. JOH. GUIL. BERGERI Diſſ. de *Trajano* optimo. *Vitemb.* 1725. 4.

de la Baune. Vita M. Ulpii *Trajani* per annos digeſ JAC. DE LA BAUNE; praemiſſa Plinii Pane co, inter Panegyric. veter. ed. a Jac. de la B *Venet.* 1728. 4.

Diſſertazioni etc. De die inaugurationis Divi *Trajani*, N adhuc vivente; in *Diſſertazioni epiſtolari*, *iſ criticke*, *e chronologiche* Nr. I. Venet. 1732.

Damm. CHRIST. TOB. DAMM *Lebensbeſchreibu Kayſers* Trajani; praemiſſa *eiusd.* verſioni th cae Panegyrici Pliniani. *Lipſ.* 1735. 8.

Divus *Trajanus*, ſive de legibus *Trajani* Imperatoris Commentarius, auctore JO. AUGUSTO BACHIO (*Profeſſore antiquitatum iuridicarum Lipſienſi* † 1758). *Lipſ.* 1747. 8. — Elegantiſſimo doctiſſimoque libello praemittitur vita Imp. Trajani, ex fontibus ipſis hauſta. Ipſa tractatio in quatuor partes diſtributa eſt, quarum prima Leges, SCta, Edicta, Trajano auctore facta, quibus certus annus aſſignari poteſt, ſecundum ordinem temporis proponit; altera ea, quae incerti temporis ſunt, complectitur; tertia de reſcriptis et decretis Trajani agit, quam quarta de ſtatu juris civilis et jurisprudentiae ſub Trajano excipit. Bach.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1748. p. 218-223.

Zuverläſſ. Nachr. von dem Zuſtande der Wiſſenſch. P. CIII. p. 578-589.

FRERET *ſur l'Expedition de Trajan dans les Indes, ſuppoſée par Eutrope et par Sextus Rufus;* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. XXI. p. 55-65. *Theòſu* in *Zuſätzen zur Engliſchen allgem. Welthiſt.* T. IV. p. 376-386. Freret.

L'Abbé BELLEY *Diſſertation ſur la durée de l'Empire de* Trajan, *pour l'explication de quelques médailles et du Canon aſtronomique de Ptolémée;* ibid. *Mémoires* p. 442-464. Belley.

Réflexions ſur le règne de Trajan, *par M.* BAYEUX, Avocat au Parlement de Normandie. *à Paris* 1787. 8. Bayeux.

❖ ❖ ❖

ALPH. CIACONII Hiſtoria ceu veriſſima a calumniis multorum vindicata, quae refert *Trajani* animam etc. Cum *eiusd.* Hiſtoria utriusque belli Dacici a Trajano geſti, paullo ante indicata: ... a *Franc. Piſſeri*, Senae 1595. 4. *Franco-gallice*, Ciacone.

PAULI FRIDERICI OPITII Diſſ. de *Hadrian* Imperatoris moribus eruditisque cum doctoribu Judaeorum controverſiis. *Kilon.* 1723. 4.

Bottereau. RENATI BOTTEREAU *Hadrianus* Legisla tor; in *C. G. Hoffmanni* Hiſtor. iur. Rom. (*Lip* 1726. 4) Vol. II. P. II. p. 129-207.

Feuerlein. JOANI CONRADI FEUERLEIN Diſſertati epiſtolica de *Hadriani* Imperatoris eruditione. *A torfi* 1743. 4.

Belley. L'Abbé BELLEY *Diſſ. ſur l'adoption d'*Hadri *par l'Emp. Trajan*, paullo ante laudata.

Woog. CAROL. CHRISTIANI WOOG (*Prof. Li ſienſis*) Progr. de eruditione Hadriani Imp. et libi ab eo ſcriptis. *Lipſ.* 1769. 4.

De hoc Imperatore etiam differunt NICO

Antonius. LAUS ANTONIUS in Bibl. Hiſp. vet. T. I. p. 7 79, et Comes MAZZUCHELLI in *Scrittori d I*

Mazzuchelli. *talia* Vol. I. P. I. p. 160-164.

De *Catacrianis libris*, quos Hadrianus, te Spartiano, obſcuriſſimos Antimachum imitan ſcripſit, videndi ſunt, praeter *Antonium* et *Il gium* modo laudatos, ſequentes:

Jöcher. CHRIST. GOTTLIEB JOECHERI Diſſert de *Hadriani* Imperat. libris Catacrianis. *Lip* 1741. 4.

Bel. CAROLI ANDREAE BELII Progr. de libr Catacrianis *Hadriani* Imperatoris. *ibid.* 1777. 4. Ineſt potius ſententia *C. A. Heumanni* de libris ii quam hic in epiſtola quadam ad Belium da enunciaverat.

Püttmann. JOSIAE LUDOVICI ERNESTI PUETTMAN NI de *Hadriani* Imp. libris catacrianis epiſtol *Lipſ.* 1778. (ſ. potius 1777). 8 mai.

Moulines. GUILIELMI MOULINES *ſur les livres* Cat criens; in *Mémoires de l'Acad. des Sciences de Berl* a. 1780. p. 545-554. Addita quoque haec di ſertati

ꝛatio eiusd. verſioni Francogallicae ſcriptorum ſtoriae Auguſtae (à Berlin 1783).

❖ ❖ ❖

(CLAUDII NICASII) Diſſertatio de numo pantheo *Hadriani* Imperatoris, in qua, praeter nonnulla de conſecrationibus veterum illarumque origine, peculiaris quaedam inſtituitur comparatio inter *Hadrianum* et Alexandrum Magnum, ꝛtaque illis communia demonſtrantur. *Lugduni* ꝛꝫ. 4. Cum XXX numorum ectypis. — ꝛbus argumentis, praeſertim operibus magnis et templis gloriae aeternitatique ſuae conſtruꝛ, quae in numis conſpiciuntur, divinitatem Hadriano affectatam fuiſſe, auctor demonſtrat; ꝛus haud leve etiam documentum ſit equus ipꝛ *Boryſthenes*, poſt mortem honore inſolito ꝛctus, cuius monimentum, inſcriptionemque ꝛmpoſitam, et numum memoriae eius factum, ꝛd quem genuinum eſſe ipſe auctor ambigit, proꝛt. Coniugi Imperatoris *Sabinae* conſecratae ꝛnum in Triſtani opere reperiri cap. IV indicat; ꝛob mores auſteros, ſuſpicionesque varias, Imꝛperatori minus gratam fuiſſe eam monet. Nimium ꝛn Antinoum amorem Hadriani, et inde ortos ꝛumores ſiniſtros, eiusque in flumine Nilo interiꝛtum, varia fama dilatum, ſecutamque conſecraꝛtionem, qua inter coeleſtes imagines in orbe Luꝛnae cum Endymione collacatus fuerit, eique Hoꝛtius Marcellus ſacerdos lectus, cap. V exponit; ꝛs et, cauſſas poſtquam attuliſſet, cur *pantheum* ꝛnum hunc vocaverit, de ratione eius charaꝛcteribusque in eo expreſſis ulterius diſquirit. Nicaiſe.

Cf. Acta Erud. Suppl. T. I. p. 372 ſqq.

ZACH. GOERTZII Diſſ. de duobus numis *Hadriani*; in *eiusd.* Diſſertt. de numis p. 365–379. Goetz.

 RENATI

Tournemine. RENATI JOSEPHI TOURNEMINE *Expl[…] tion d'une medaille très rare de l'Empereur* Hadr[…] in *Mém. de Trevoux* a. 1708. Jan. p. 121-130.

Galland. ANTONII GALLAND *Lettre ſur une Me[…] de l'Empereur* Hadrien *du Cabinet de Mr. Chez[…]* in *Mém. de Trevoux* a. 1741. Jan. p. 104. 108; in *Journal des Savans* a. 1714. Dec. p. 671 […] ed. Amſt.

Hecht. GODOFR. HECHTII Obſervatio de nu[…] argenteo *Hadriani;* in Miſcellan. Lipſ. T. V[…] 320-325.

Oudinet. *Diſſertation de* MARC Oudinet *ſur une med[…] d'Hermonthis etc.* (*de l'Empereur* Hadrien); in C[…] *tinuat. des Mémoires de Litt.* T. IV. p. 170-17[…]

Diſſ. etc. *Diſſertation ſur une medaille de* Pauline, […] *d'*Hadrien, et *ſur une autre de l'Empereur* Hadri[…] *ibid.* T. VIII. p. 459-469.

Hardouin. HARDUINI *Genealogie* etc. v. *Trajanus.*

D. P. *Explication d'une Medaille de l'Empereur* H[…] drien, *par* D. P. in *Mercure de France* a. 1[…] Febr. p. 249-258.

Schlaeger. JULII CAROLI SCHLAEGERI Commen[…] tio de numo *Hadriani* plumbeo et gemma I[…] in funere Aegyptii medicato repertis. *Helmſt.* 1742. 4 mai. Cum figg.

* * *

Eggeling. JOAN. HENRICI EGGELINGII de o[…] ſtagneo *Antinoi* Epiſtola ad Luccenſem Abbat[…] *Bremae* 1691. 4.

Rutgerſius ſ. potius Reiske. JANI RUTGERSII de orbe ſtagneo, aut […] mo potius adulterino ſeu reprobo *Antinoi*; a[…] *H. Eggelingium* Epiſt. *Francof.* 1699. 4. S[…] ficto nomine Jani Rutgerſii latet JOH. REISKI[…]

Weber. IMMAN. WEBERI Antiquitates *Antinoi* ([…] duobus numis). Editio ſecunda. *Gieſſae* 1707.

De numo, qui habet *Antinoum*, v. *Reflexions* ... *quelques Médailles antiques qui n'ont point encore* ... *publiées; par M.* DE VALOIS; in *Hiſt. de l'Acad.* *Inſcriptt.* T. XVIII. p. 223 ſqq. de Valois.

Antinoi ſignum exhibet PACIAUDIUS in Monumentis Pelopon. Vol. I. p. 181. Paciaudi.

ANTONINVS PIVS.

IULII CAPITOLINI *Antoninus Pius*; inter ...tor. Hiſtor. Aug. Capitolinus.

ROBERTI KEUCHENII (Medici, Hiſtorici, ...ci ac Poetae Belgici) *Antoninus Pius*, ſive in ...m Antonini Pii Excurſus politici: Accedit ...paratio Cardinalium Richelii et Mazarini. *...elod.* 1667. 12. Keuchen.

IOSEPHI CASTALIONIS (*ICti, Philologi et* ...*itas Romani*) de Columna triumphali Imperato... *Antonini* Commentarius. *Romae* 1582. 4. Et *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. IV. p. 1937-... 44. Caſtalio.

IOANNIS VIGNOLII (*Principi Philippo Co...nae, Regni Neapolitani Magno Stabuli Comiti, ... Epiſtolis et Supplicium libellis*) Diſſertatio de co... ...a Imperatoris *Antonini Pii*. Accedunt anti...ae Inſcriptiones, ex quam plurimis, quae apud ...torem extant, ſelectae. *Romae* 1705. 4. Cum ...g. aen. — Quum monimentum illud inſigne ...mae in ea Campi Martii parte, quae mons Cy...ius appellatur, conſpiciatur, auctor de huius ...nominationis origine aliqua praemittit. Ipſam ...umnae molem quod attinet, cum in honorem ...tonini Pii Imp. iactam eſſe abunde doceat in...ptio, illam quoque vivo adhuc Antonino ob ...ximas eius virtutes a Senatu erectam fuiſſe, ex ...mo Muſei Foucaultiani porro arguit, dedica- Vignoli.

C 5 tionem

tionem vero et reliqua conſecrationis ſymbo
poſt obitum ipſius a Marco et Lucio ſucceſſorib
demum addita hariolatur; quam in rem multa
illius mortis die, imperiique et vitae annis diſp
tat; poſtea quoque de Divi titulo. Poſt haec a
curate inveſtigat, quando M. Aurelius Antoni
nomen et Marci praenomen acceperit, ac Luci
non a patris, ſed a M. Aurelii priſtino cognomi
Verum audiviſſe, praeterea ab obitu Pii ſtati
non poſt menſem demum, Auguſtum nuncu
tum ſtatuit. Tum illorum profligare ſuſcipit e
rores, qui M. Aurelii columnam cochlidem A
tonino Pio adiudicant, eamque in numis con
crationis huius Imperatoris exhiberi volunt, cu
potius exiſtimandum ſit, hanc ſolidam columna
ibidem repraeſentari, atque illam cochlidem c
lumnam M. Aurelio poſt eius fata a Senatu decr
tam eſſe. Denique in figuras reliquis ſtyloba
partibus inſculptas oculum intendit, omnem
habitum conſecrationis Imperatoris, cum ux
Fauſtina in ſublime vecti, docte explicat. Sec
dam libri partem conſtituit veterum inſcription
ſelecta farrago, in tres claſſes, votivas ſcili
ſepulcrales et varias, quibus et Chriſtianae ad
centur, diſpertita.

Cf. Acta Erud. a. 1708. p. 25-29, ubi et colum
figura et ſymbola in ea expreſſa, aeri inciſa ex
bentur.

de Sibert. *Vies des Empereurs* Tite-Antonin *et* Ma
Aurele; *par M.* GAUTIER DE SIBERT, *de l'A
démie royale des inſcriptions et belles-lettres.* à Pa
1769. 12 mai. — Pauca, quae in veterum
bris, numis aliisve monimentis de horum Imp
ratorum vitis rebusque geſtis maxime memora
libus occurrunt, Francogallus diſertiſſimus ap
diſpoſuit atque oratione iucunda obduxit.

(Jo

* * *

(IOH. PETRI BELLORII) Selecti numi Antoniani, quorum primus anni novi auſpicia, al- Bellori.
...ommodum, et Annium Verum, Caeſares; ex- ...t. Romae 1678. 8. Amſtel. 1685. 12.

CAROLI PATINI Judicium Paridis, de tribus Patin.
...s latum, in numiſmate Imp. Antonini Pii ex-...m. Patav. 1679. 4. Francogallice in Recher-...arieuſes d'Antiquité de I. Spon (à Lyon 1683. ...) 221-231.

...ACH. GOETZII Diſſ. de Antonini Pii numo Goetz.
...o, et Fauſtinae argenteo; in eiusd. Diſſertt. de- ...p. 380-397.

Eiusd. Diſſ. de Antonini Pii numo aereo; ibid. ... ſqq.

IOH. VIGNOLII Epiſtola ad Anton. Gallan- Vignoli.
... de numo Imperatoris Antonini Pii, qui in ... eius conſulatu percuſſus, columnam quan- ... exhibet, in cimelio D. Foucault. Romae ... 4. — Vignolius ſuam de columna Anto- ... Pii ſententiam, de qua nos modo retulimus, ...tra Gallandium, M. Aurelii cochlidem in nu- ...o potius repraeſentari credentem, tueri ſtu- ... Eſt hic libellus omnino ſupplementum diſ- ...tionis de columna Antonini Pii paullo ante ...riptae.

... Acta Erud. a. 1709. p. 467-473.

Eadem Epiſtola, iterum edita et recognita, ...it eiusdem Vignolii Diſſertationi de anno ...o imperii Severi Alexandri (Romae 1712. 4) ...-138.

...OH. CHRYSOSTOMI SCARFO Annotazioni Scarfo.
...ra un medaglione ſingolare di Antonino Pio, in ...lio; in Lettera eiusd. ſopra varii monum. antichi ...enz. 1739. 4) p. 79 ſqq.

EDUARDI

Corſini. EDUARDI CORSINI Diſſertatio in aer numiſma maximae magnitudinis Imp. Caeſ. *Antonini Pii*; in *A. F. Gorii* Symbol. litter. (*Flor.* 1751. 8) Vol. VI. p. 117-144.

Lettre etc. *Lettre ſur une medaille de* Fauſtine, *avec inſcription*: SOVSTI; in *Mém. de Trevoux* a. 1 p. 327-330. *Latine*, in (*C. Welterseck*) Elect num. p. 106 ſqq.

Tournemine. RENATI JOSEPHI TOURNEMINE *Explication d'une medaille très rare de* Fauſtine, *la mère l'inſcription*: SOUSTI; in *Mém. de Trev.* a. 1 Nov. p. 330 ſqq.

de Grainville. N. DE GRAINVILLE *Réponſe à Mr. de Chauſſe (touchant une medaille de* Fauſtine, *la mère sa conſecration avec* Antonin Pie); *ibid.* a. 1 Dec. p. 2113-2133.

Hoffmann. JOH. HOFFMANNI Progr. de *Fauſtinae* Aurel. Antonini Philoſophi coniugis, mo *Erfurti* 1709. 4.

Scarfo. JOH. CHRYS. SCARFO *Annotazioni ſopra medaglia di argento di* Fauſtina, *moglie di M. lio*; in eiusd. *Lettera ſopra varii ant. mon.* p. 74

de Valois. DE VALOIS *Réflexions ſur quelques medailles antiques, qui n'ont point encore été publiées*; in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. XVIII. p. 223. 225 ſqq.

MARCVS AVRELIVS ANTONINVS PHILOSOPHVS.

M. Aurel. Antoninus. M. AURELII ANTONINI, Imperatoris, vita ſua Libri XII, Graece et Latine, ſaepe varia ratione ſunt recuſi, praeſertim a *Thoma Gatac* Anglo, *Cantabrig.* 1652. 4; et in *eiusd.* Operibus criticis, *Traject. ad Rhen.* 1698. fol. Add.

…commentarius uberrimus atque doctiſſimus. …m libri XII ad exemplar Oxonienſe 1704 re…; introductionem ad philoſophiam Stoicam ex …te M. Antonini praemiſit *Joh. Franc. Buddeus*; …m recenſuit, criticisque obſervationibus illu…it *Chriſtoph. Wolle*. Lipſ. 1729. 8. Iidem, … ſyllabo variarum lectionum et coniectura…, partim veterum, partim nunc recens addi…m, curante *S. F. N. Moro*, Lipſ. 1774. 8. — …e in varias linguas translati ſunt libri iidem, …ibus imperator philoſophum potius agit et ad …m doctrinam inſtruit, quam hiſtoricum.

…ELII ARISTIDIS Oratio in Regem, ſ. de …bus *Marci Aurel. Antonini*, Graece; inter Oration. T. I. Orat. IX. Ariſtides.

…LII CAPITOLINI *Marcus Antoninus Phi…us*; inter Scriptores Hiſt. Aug. Capitolinus.

Vita, Geſti, Coſtumi, Diſcorſi, e Lettere di …co Aurelio *Imperatore, con la giunta di molte … che nello Spagnuolo non erano, et delle coſe …nuole, che mancano nella traduttione Italiana* …et. 1572. 8. Vita etc.

La *Vie de* Marc Aurele Antonin; praefixa …oni operis Antoniniani Francogallicae Dacie…ae (*Amſtelod.* 1707. 8) p. 1-113. Antea iam prodierat; et *Anglice*, cum Anglica verſione …mentariorum Imperatoris, *Londini* 1692. — Exacta haec et ampliſſima de vita Anto… hiſtoria ex probatis auctoribus magno cum …cio, nec ſine pulchro verborum ornatu con…ata eſt. Dacier.

…HRIST. LUDOV. CRELLII Programma de *Aurelio Antonino*. Lipſ. 1725. 4. Crell.

CHRISTOPH. WOLLII Vita *M. Aurelii Anto…i*; praefixa editioni Lipſienſi modo laudatae. Wolle.

JOH.

Hoffmann. JOH. ADOLPH. HOFFMANN's *Leben des* [...]*miſchen Kayſers* Marc. Aur. Antoninus; prae[...] eiusdem verſioni Theotiſcae commentarior[...] huius Imperatoris de ſe ipſo, editae *Hamb*[...] 1735. 8; poſteaque aliquoties.

v. Holberg. LUDOVICI VON HOLBERG *Geſchichte* [...] Marcus Aurelius; praefixa *eiusdem* verſioni He[...]diani hiſtoriae Romanae Danicae, quam Th[...]tiſce reddidit *G. A. Dethardíng*, Hafniae et L[...] 1747. 8.

Fäſi. JOH. CONRADI FAESI *Abhandlung über* [...] *Leben und die Geſchichte des Kayſers* Marc. Aure[...] Antoninus, *des Weltweiſen;* in eiusd. *Abhand*[...]*gen über wichtige Begebenheiten* etc. (*Zürich* 17[...] II. V. 8 mai.) T. II. p. 1-86. — Summis lau[...]bus auctor Imperatorem praedicat eumque con[...] accuſationes nonnullorum defendit. Stilus n[...] eſt ſatis purus et cultus.

Meiners. CHRISTOPH MEINERS, Commentatio [...] *Marci Aurelii Antonini* ingenio, moribus et ſcri[...]tis, in Commentatt. Soc. Goetting. T. VI. [...] philol. p. 107 ſqq. — Imperatoris ingenium b[...]nitasque indolis maxime defenditur, poſteaq[...] quomodo idem, tanquam ſcriptor ac philoſophu[...] ab aliis differat, egregie demonſtratur.

✧ ✧ ✧

Schurzfleiſch. CONR. SAM. SCHURZFLEISCHII Diſſ. de p[...]mis duobus Auguſtis, *Marco Aurelio Antonino* [...] *L. Aurel. Ant. Vero.* Vitemb. 1702. 4.

Silveſtri. CAMILLI SILVESTRI *Diſcorſo circa il* [...] *vero tempo dell' adozione di* M. Aurelio *e di* L. Ver[...] *fatta da* Antonino Pio, *e della morte d'*Adrian[...] in *Raccolta d'Opuſcoli ſcientif. e filol.* (Venez. 173[...] 12) T. III. p. 231-270.

JO

JOH. DAN. VAN HOVEN Mantiſſa chronologica de annis imperii *Marci Antonini;* acceſſ. *eiusdem* Diſquiſitioni de inſcript. et vera aet. Athenagorae *πρεσβειας* pro Chriſtian. *Lingae* 1752. 4. van Hoven.

QUIRINI GOTTFR. SCHACHERI (Praeſ. *Christo. Wollio*) D. critico-politica de *ἀδεισιδαιμονία Marci Antonini* Imperatoris ac Philoſophi, ad Lib. I. *τῶν εἰς ἑαυτον* § XVI. Lipſ. 1730. 4. Schacher.

ADAM HENR. LACKMANNI Exercitatio academica de cognomine *Philoſophi Antoniniano.* Kilon. 1750. 4. Lackmann.

ANDR. FLORENT. RIVINI Singularia *M. Aurel. Antonini* iurisprudentiae capita. *Lipſiae* 1732. 4 Rivinus.

JOANNIS ORTWINI WESTENBERGII, *ICti et Antecesſoris Lugduno-Batavi* († 1737) Divus Marcus, ſeu Diſſertationes ad Conſtitutiones *Marci Aurelii Antonini* Imperatoris. *Lugd. Bat.* 1736. 4. Weſtenberg.

JOH. DAVID. KOELERI de philoſophia *M. Aurel. Antonini* Aug., in theoria et praxi. Altorf. 1717. 4. Koeler.

Cf. etiam GAUTIERI DE SIBERT liber ſub voc. TRAIANUS laudatus. de Sibert.

❖ ❖ ❖

M. I. B. Diſſertatio de legione fulminatrice. *Dresdae* ſ. a. 4. M. I. B.

ULRICI OBRECHTI Diſſ. de legione fulminatrice *M. Antonini*, Philoſ. Imperator. *Argent.* 1677. 4; et inter *eiusd.* Diſſertt. acadd. p. 361 ſqq. Obrecht.

HERMANNI WITSII Diatribe de legione fulminatrice Chriſtianorum, ſub Imperat. *M. Aurel. Antonino;* acceſſ. *eiusd.* Aegyptiacis (*Amſt.* 1683. 4. *ibid.* 1696. 4) p. 424-464 (ſec. editionem poſter.). — Auctor veritatem miraculi tueri conatur, Witſius.

DANIELIS

de la Roque. DANIELIS LARROQUANI Diſſ. de miracul legioni fulminatrici perperam adſcripto; add *Matthaei Larroquani* (patris Danielis) Adverſarii ſacris. *Lugd. Bat.* 1688. 8. — Oppoſita eſt in primis Baronio et Witſio.

Frick. JOH. FRICKII Diſſ. hiſtorica de legione ful minatrice. *Lipſ.* 1696. 4.

Boyſen. PETRI ADOLPHI BOYSEN Commentatio de legione fulminatrice *M. Aurel. Antonini* Imp. *Ha berſtad.* 1719. 4.

Moyle. GUALTERI MOYLE *Letters concerning the thundering Legion;* in eiusdem *Works* (Lond. 1726. 8) Vol. II. p. 79-398. Eaedem Epiſtol ex Anglico Latine verſae obſervationibusque illu ſtratae a JOH. LAUR. MOSHEMIO; in huius Syntagmate Differtt. ſacr. (*Lipſ.* 1733. 4) p. 6 ſqq. — Negat Anglus acutiſſimus, in Antonini exercitu fuiſſe integram legionem Chriſtianorum, immò vero contendit, paucos vel nullos plu Chriſtianos ſub hoc Imperatore militaſſe; legionem fulminatricem nomen hoc minime accep ab iſto miraculo; Antoninum hoc miraculum precibus Chriſtianorum haud tribuiſſe; poſt hoc miraculum Antoninum nunquam publicaſſe ullum edictum in favorem Chriſtianorum, ſed potius gravi perſecutione eos vexaſſe; liberationem de nique exercitus Romani, quantumlibet veriſſi mam, haud quaquam fuiſſe miraculum. Defen duntur haec argumenta doctiſſime adverſus *Pe trum Kingium*, qui miraculum iſtud extra dubita tionem ponere conatus eſt.

Whiſton. GUIL. WHISTON *of the thundering legion* etc *Lond.* 1726. 8. — Occaſionem hunc libellum elaborandi praebuit lis Kingii et Moylii ſuper iſta legione. Amplectitur Kingii partes easque ul terius defendere conatur. Idem fere, maiore

tamen

men aequitate, egit alius Anglus libro ſe-
:enti:

*A Defence of the Miracle of the thundering Le-
on, againſt a Diſſertation* of Walter Moyle, *Eſq.*
y THOMAS WOOLSTON, *ſometime Fellow of
inity-College in Cambridge.* London 1726. 8. Woolſton.

SIGISMUNDI JACOBI BAUMGARTEN Diſ-
ſtationes III: Examen miraculi legionis fulmi-
tricis contra Thomam Woolſtonum. *Halae*
:40 ſqq. 4. Baumgarten.

JOH. GUILIELMI DUNCKERI Diſſ. de le-
ione fulminatrice Chriſtianorum ſub *Marco Anto-
nio* Philoſopho. *Rintel.* 1746. 4. Duncker.

PAULI ERNESTI JABLONSKI Spicilegium
obſervationum de miraculo legionis fulminatricis;
Miſcell. Lipſ. novis (1751. 8) Vol. VIII. P. III.
417 ſqq. Jablonſki.

De MANDAJORS *ſur une prétendüe loi de* Marc
urele, *en faveur des Chrétiens;* in *Hiſt. de l'Acad.
e Inſcr.* T. XVIII. p. 218-223. — Imperato-
em illum Chriſtianis minime faviſſe oſtenditur. de Mandajors.

CHRISTOPHORI BEYERI Commentatio de
legione Chriſtianorum fulminatrice ſub Impera-
tore *Antonino Philoſopho;* acceſſit eiusdem Libro
ſingulari de magno veteris eccleſiae circa poeni-
tentes rigore. *Lipſ.* 1754. 4. — Miraculum ip-
ſum hic ſcriptor ſuperſtitioſus, irrito ſane conatu,
defendere nititur. Beyer.

(FRANCISCI FABRETTI) *Diſſertazione ſulla
battaglia di* M. Aurelio Antonino *l'anno* 174. *con-
tro i Quadi e altri Germani.* Rimini 1779. 4. Fabretti.

✣ ✣ ✣

JOH. LAUR. MOSHEMII Diſquiſitio, quo-
nam praecipue e Chriſti ſectatoribus mortem Mar- Mosheim.

ςus Imperator irriſerit? in *eiusd.* Obſervatt. ſa
(*Amſt.* 1721. 8) p. 136-192.

Walch. CAROLI FRIDERICI WALCHII Comme tatio de religione *M. Aurel. Antonini*, Imp. in n mis celebrata; in *I. E. I. Walchii* Actis Soci Lat. Jenenſ. (1752. 8) p. 209 ſqq.

* * *

Olearius. JOH. CHRISTO. OLEARII Epiſtola de num *M. Aurelii Antonini* conturniato. *Jenae* 1696. in (*Woltereck*) Electis rei num. p. 112-130.

Oudinet. *Diſſertation du* MARC OUDINET *ſur une M daille de* Marc Aurele, *frappée à Mendès*; in *Co tinuat. des Mémoires de Litt.* (à Paris 1727. 8) IV. p. 178 ſqq.

De numis *Fauſtinae*, M. Aurel. Antonini coniug vid. paullo ante ANTONINUS PIUS.

LVCIVS VERVS.

Capitolinus. JULII CAPITOLINI *L. Verus* Imperator inter Scriptores Hiſtor. Aug.

D. P. *Remarques ſur les Medailles, qui portent le no de* Lucille (*femme de* Verus) *par* D. P. in *Mercu de France* a. 1732. Aug. p. 1762-1768.

AVIDIVS CASSIANVS.

Gallicanus. VULCATII GALLICANI *Avidius Caſſian* inter Scriptt. Hiſt. Aug.

L. AVRELIVS COMMODVS.

Lampridius. AELII LAMPRIDII *Commodus Antoninus*; i ter Scriptor. Hiſt. Aug.

Spon. JACOBI SPON *Diſſertation ſur une medai de* Commode; in eiusd. *Recherches curieuſes d'A tiquité* (à Lyon 1683. 4) p. 203-209.

JO

JOH. REISKII Diſſ. de numo Sibyllino Imp. *Commodi* et Troadenſium; acceſſ. *eiuſdem* Exercitatt. de vaticin. Sibyllin. *Lipſ.* 1688. 8. Reiske.

NICOLAI TOINARDI Diſſ. de *Commodi* Imperatoris aetate in numis inſcripta. *Pariſ.* 1690. 4; et in Bibl. litteraria, *being a Collect. of Inſcr.* etc. a. 1722. Num. IV. p. 24 ſqq. Toinard.

CHRISTOPH. WOLTERECK *Erläuterung einiger Münzen des Kayſers* Commodi; in eiusdem *Erläuterung einiger Münzen des Aemil. Geſchlechts* (Wolfenb. 1722. 8) p. 20-32. Wolterecк.

Explication du Revers d'une Medaille de grand Bronze de l'Empereur Commode; in *Mercure de France* a. 1736. p. 1116-1121. Explication etc.

Diſſertation d'un Anonyme ſur les medailles de Commode *frappées en Egypte;* in *Mém. de Trevoux* a. 1737. Mart. p. 906-916. Diſſert. etc.

JOH. BOUHIER *Lettre ſur une Medaille Greque de l'Empereur* Commode; in *Mercure de France* a. 1740. May p. 904-912. Bouhier.

L'Abbé BELLEY *Obſervations ſur pluſieurs Médailles frappées en Egypte en l'honneur de l'Empereur* Commode; in *Mém. de l'Acad. des Inſcriptt.* T. XXI. p. 465-488. — A. 1747 praelecta et a. 1754 typis mandata eſt haec diſſertatio doctiſſima. Belley,

PERTINAX.

JULII CAPITOLINI *P. Helvius Pertinax;* inter Scriptt. Hiſt. Aug. Capitolinus.

DIDIVS JVLIANVS.

AELII SPARTIANI *Didius Julianus;* inter Scriptt. Hiſt. Aug. Spartianus.

SEPTIMIVS SEVERVS.

Spartianus. AELII SPARTIANI *Septimius Severus;* inte Scriptt. Hiſt. Aug.

C. PESCENNIVS NIGER.

Spartianus. AELII SPARTIANI *Peſcennius Niger;* inte Scriptt. Hiſt. Aug.

Biacca. FRANCISCI BIACCA Peſcenio *vendicato o Rifleſſioni che ſervono di riſpoſta alla replica fatti dal Giornale di Venezia contro il medaglione di* Peſ cenio *conſervato nel Muſeo Parmenſe.* Milano 1727. 8. — Eſt defenſio *Pedruſii*, Jeſuitae, auctoris operis, quod inſcribitur: *Ceſari in Medaglioni raccolti nel Muſeo Farneſe*, contra Ephemerides, quas titulus libelli innuit.

Gervaſoni. JOH. BAPT. GERVASONI *Lettera intorno una antica Iſcrizione* Criſtiana, *ed intorno una Medaglia di* Peſcenio; in *Miſcellanea di varie Operette* (Venez. 1741. 12) T.V. p. 357-427.

Panel et Tournemine. Cf. PANEL et TOURNEMINE ſub Galba.

Steinhofer. JOH. ULR. STEINHOFER's *Schreiben über eine Münze* Peſcennii Nigri; in *Frankfurt. gelehrt. Zeitungen* a. 1743. p. 37-42.

de Boze. DE BOZE *Reflexions* ſur les Médailles de Peſcennius Niger, *et ſur quelques ſingularités de l'hiſtoire de ſa vie;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcript.* T. XXIV. p. 105-120. — In hac diſſertatione praelecta a. 1750, et in lucem publicam edita a. 1756, deſcribitur et delineatur unicus hucusque repertus numus *aureus* Peſcennii Nigri, qui cimeliarchio regis Galliarum ineſt. Simul Boſius doctiſſimus nonnulla huius Imperatoris facta clariora reddere ſtudet, quam antea factum fuerat.

CLO

CLODIVS SEPTIMIVS ALBINVS.

JULII CAPITOLINI *Clodius Albinus;* inter Capitolinus.
Script. Hiſt. Aug.

Sur une Inſcription de l'Empereur Albin; in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. I. p. 212 ſqq.

L. SEPTIMIVS SEVERVS PERTINAX.

JOH. CHRISTOPH. OLEARII Epiſtola de Olearius.
nummo *L. Sept. Severi*, in quo Mars cum ſcalis apparet, e Theſauro Arnſtadio-Schwarzburgico. *Jenae* 1696. 4; et in *(Wolterck)* Electis rei num. p. 131-141.

N. DE GRAINVILLE *Lettre ſur une Medaille* de Grainville.
de Severe; in *Mém. de Trevoux* a. 1709. Octob. p. 1835-1851.

Lettre de l'Abbé MEZZABARBA *au ſujet d'une* Mezzabarba.
Medaille Grecque de Septime Severe; *ibid.* a. 1705. Jan. p. 29-37. *Latine* in *(Woltereck)* Electis rei num. p. 141-147.

JACOBI SPON *Diſſertation ſur une medaille* Spon.
antique de Severe *et* Julia Domna; in eiusd. *Recherches curieuſes d'Antiquité* (à Lyon 1683. 4) p. 180-194.

DE VALOIS *ſur deux medailles antiques de* Se- de Valois
vere *et de* Julie Domne, *qui n'ont point encore été publiées;* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. XVIII. p. 327 ſqq.

M. AVRELIVS ANTONINVS CARACALLA.

AELII SPARTIANI *Baſſianus Antoninus Ca-* Spartianus.
racalla; inter Scriptores Hiſt. Aug.

Patin. CAROLI PATINI Natalitia Jovis in numiſma te Imp. *Antonini Caracallae* expreſſa. *Patav.* 1681 4. Cum figg.

Patina. GABRIELIDIS CAROLAE PATINAE *Pariſinae, Academicae*, Diſſ. de Phoenice in numiſmate Imp. *Antonini Caracallae* expreſſa. *Venet.* 1683 4. Cum figg. — Eſt idem numus, quem pater Patinae in diſſertatione modo laudata explicandum ſibi ſumſerat. Filia de eo ſaltem diſpicit quid avis ſibi velit in altera numi facie, quae ſupra ramulos in calathi formam diſpoſitos, tanquam in nido conſtituta ampliſſimas extendens alas conſpicitur. Phoenicem eandem deſignare multorum veterum ſcriptorum teſtimoniis comprobat, ſimulque haud pauca de fabula eiusdem avis ac ſymbolis inde natis congeſſit.

Cf. Acta Erud. a. 1684. p. 587 ſqq.

de Camps. FRANCISCI DE CAMPS *Diſſertation ſur une medaille de* Caracalle, *repréſentant les Danſeurs à Corde;* in Sponii *Recherches curieuſes d'Antiq.* p. 407-418; et epitome huius Diſſertationis in *Journal des Savans* a. 1677. Nov. p. 302-308.

Toinard. NIC. TOINARDI Numiſmata duo Trajani et *Caracallae;* v. ſupra *Trajanus.*

Explication etc. *Explication d'une medaille fort rare de l'Empereur* Antonin (Caracalle), *fils de Severe, avec les Obſervations d'*ANT. GALLAND; in *Mém. de Trevoux* a. 1701. Mart. et Apr. p. 222-227. Sept. et Oct. p. 309-321. *Latine* in *(Woltereck)* Electis rei num. p. 148-164.

Witzleben. FRID. SIGISMUNDI WITZLEBEN Diſſ. hiſtorica, trium antiquorum numiſmatum *Plautillae, Antonini Caracallae* et *Gallieni* cum Venere victrici explicationem continens. *Venere Salicae* (i. e. *Halae*) 1740. 4.

JOSEPHI

JOSEPHI ANTONII GUATTANI *della gran* Guattani.
la ſoleare nelle Terme di Antonino Caracalla.
Roma 1783. 8.

Ad hiſtoriam *Caracallae* facit etiam EZECHIELIS SPANHEMII diſſertatio elegantiſſima *de Orbe Romano* ſ. ad conſtitutionem Imp. Antonini, de qua Ulpianus leg. XVII. Digeſt. de ſtatu hominum exercitationes duae, quas tomo undecimo p. 1 ſqq. theſauri ſui inſeruit Graevius; apud Anglos ſeparatim editae (*Lond.* 1703. 4, quae editio eſt ſecunda, ab auctore recenſita, et altera parte auctior) et *Halae* cura *Heineccii*, 1728. 4. Spanhemius hoc libro conſtitutionem iſtam de ſtatu hominum Caracallae vindicat, et quantum confuſionis in hiſtoria Romana Antoninorum diverſitas pariat, docet. Spanheim.

Cf. Acta Erud. a. 1704. p. 193-201.

JO. PAULI MAHNERI, *Curiae Brunſuic. Secretarii*, Commentatio de M. Aurelio Antonino, Conſtitutionis de civitate univerſo orbi Romano data auctore. *Halae et Helmſt.* 1772. 8. — Auctor Spanhemii ſententiam acute quidem ac docte, ſed tamen conatu irrito, impugnat. Mahner.

Cf. *Goetting. gel. Anzeig.* a. 1772. p. 130 ſqq.

SEPT. ANTONINVS GETA.

AELII SPARTIANI (ſ. ut alii volunt, JULII CAPITOLINI) *Antoninus Geta;* inter Scriptores Hiſt. Aug. Spartianus ſ. Jul. Capitolinus.

GUILIELMI MUSGRAVE *Reg. Soc. utriusque Socii*, *Geta* Britannicus, cum notis *Iſaaci Caſauboni*, *I. Gruteri*, *Cl. Salmaſii* et Editoris. Accedit domus *Severianae* ſynopſis chronologica, et de Iconcula quadam M. Regis Aelfredi Diſſertatio. *Iſcae Dumnoniorum* et *Londini* 1716. 8. Cum V Musgrave.

 tabb.

tabb. aen. — Primo loco Anglus doctiſſimus Vitam exhibet Getae, Caracallae fratris; quam cum plerique fide codicum MSS. Spartiano tribuant, ipſe in praemiſſis prolegomenis Dodwellum ſecutus, eam vindicat Julio Capitolino. Additae ſunt in hanc vitam Getae annotationes libri inſcriptione indicatae. Sequitur Musgravii diſſertatio de Geta Britannico, cuius caput primum in eo verſatur, ut probet, vetuſtum lapidem, qui eo fere tempore in agro Bathonienſi effoſſus nudum repraeſentat adoleſcentem, equo inſidentem, ſiniſtraque clypeum, dextra haſtam tenentem, habere imaginem Getae. Colligit illud ex numis, in quibus faciem Getae prorſus ſimilem eſſe faciei in iſta ſtatua expreſſae, ſibi perſuaſit. Addit alia argumenta, quae non gravia quidem ſatis videntur, modeſte tamen propoſita. Cap. II. de nomine Getae et aetate agit, eumque anno aetatis viceſimo tertio occiſum eſſe docet. Cap. III inſcriptiones octo, Getam exhibentes, producit easque antiquaria luce perfundit. Pari modo Cap. IV numos ſeptuaginta et quinque, memoriam Getae ſervantes, recenſet et illuſtrat. Denique Cap. V caedem Getae enarrat et ad eum ſpectantia reliqua. Subiungit huic diſſertationi Synopſin chronologicam domus Severianae, totam Severi filiorumque eius hiſtoriam per annos digeſtam exhibentem. Poſt diſſertationem de icuncula quadam Aelfredi, huc non ſpectantem, annexa eſt aenearum tabularum explicatio; quarum ultima ſiſtit Septizonium, gentis Severianae magnificum ſepulcrum a Severo Imp. exſtructum, et ex eo appellatum, quod ſeptem columnarum ordinibus ſibi invicem ſuperſtructis in altitudinem miraculo futuram excedebat.

Cf. Acta Erud. a. 1717 p. 22 ſqq.

JOH

JOH. CHRYSOST. SCARFO *Annotazioni ſo- un medaglione Greco di* Settimio Geta *in metallo; Lettera ſopra varii antichi mon.* p. 70 - 74. Scarfo.

M. SEVERVS OPELIVS ſ. OPILIVS MACRINVS.

JULII CAPITOLINI *M. Opilius Macrinus*; inter Scriptores Hiſt. Aug. Capitolinus.

I. C. SCARFO *Annotazioni ſopra tre Medaglie, ſopra uno Medaglione di* Macrino *in metallo;* vid. p. 83 - 90. Scarfo.

M. AVREL. ANTONINVS DIADVMENIANVS.

AELII LAMPRIDII *Antoninus Diadumenus* inter Scriptores Hiſt. Aug. Lampridius.

Remarques ſur une medaille Grecque de Diadumenien, par D. P. in *Mercure de France* a. 1733. p. 1516 - 1520. D. P.

A. G. (i. e. ANTONII GALLAND) *Diſſertation ſur une medaille Grecque de* Diadumenien; *ibid.* 1739. May p. 891 - 913. Galland.

AVRELIVS ANTONINVS HELIOGABALVS ſ. ELAGABALVS.

AELII LAMPRIDII *Antoninus Heliogabalus;* inter Scriptores Hiſt. Aug. Lampridius.

VIRGINII VALSECHI *a Brixia, Monachi Benedictini Congregationis Caſinenſis* (poſtea Abbatis monaſterii S. Mariae in urbe Florentina † 1739) M. *Aurelii Antonini Elagabali* tribunitia poteſtate V Diſſertatio hiſtorico - chronologica. *Florentiae* 1711. 4. — In annis Heliogabali definien-

dis mire diſcrepant ſcriptores, nec cum numis que marmoribus bene conveniunt, quin et h antiquitatis monimenta ſibi ipſa nonnunqu contradicunt. Praeterea, in quo dubio ſolver cardo rei maxime verſatur, numi plures *quint* huius Imperatoris *tribunitiam poteſtatem* exhibe quam attingere non potuiſſe videtur, ſi Di credas et Hippolyti laterculo, cum tribunitiae p teſtatis numerus ſemper in annos imperii incid Hinc in partes etiam ſciſſos videas eruditos rec tiores, qui hiſtoriam antiquam illuſtrarunt. V rum a Dione non recedendum, quin potius eius effatum, quicquid alii varie dicant, exigi d bere cenſet auctor huius diſſertationis. Eteni vidit Dio, quae ſcripſit, et ſumma cum diligen cuncta ſe conſignaſſe teſtatur ipſe, non reticen ſi alicubi accuratiore rerum cognitione deſtitu tur. Denique ſedulus eſt et exactiſſimus in ann tandis, praeter annos, menſibus etiam atque bus; quam eius prae Herodiano, et ipſo *αὐτόπτῃ*, nec minoris fidei ſcriptore, praero tivam mirum non clarius urſiſſe Valſechi quippe qui parum de temporum punctis ſollicit et rebus connexis enarrandis potiſſimum inten numeris rotundis omnia deſignat. Quod Me barbus et Vaillantius de Heliogabalo menſe Se tembri occiſo excogitaverant, fundamento deſti dicit, et ex Paſchali Canone corruere, qu cum Panviniano lapide ſic conciliat, ut dicat, o nia Heliogabalum dedicationi paraſſe, ipſam ve cum caede praeveniretur, non perfeciſſe. Ver non immerito aliquis obſervavit, vix poni potu lapidem eiusmodi poſt Heliogabali mortem, c Senatus impuriſſimi hominis memoriam ubi ſuſtulerit, quapropter columna, Hippolyti Ca nem inſculptum habens, poſt eius necem er

po

...s cenſetur. Fortius igitur contra Medibarbi ...ma pugnat Valſechius, monſtrando, quod ...llud omnis ſequentium Imperatorum chrono- ... confundatur. Conciliando nunc Dioni cum ...is, qui TR. POT. V. Heliogabali habent in- ...tum, dum accingitur Valſechius, eam prius ...nem, quam Pagius iniit, examinat atque re- ... Reiectis poſtea, quas ad difficultatem ſol- ...lam Toinardus et Petavius foverant, opinio- ...s, ipſe ſuam proponit eo redeuntem, ut He- ...balum initium ſui imperii a morte ipſius Ca- ...lae, cuius filium ſe jactitabat, deduxiſſe cen- ... Quam in rem obſervat, nihil non eum ...e, ut Macrini memoriam omnibus inviſam ...leret, eumque tanquam raptorem Imperii co- ...ceret, ex quo veroſimile ipſi videtur, eum ...pus etiam Imperii Macrini ſibi, tanquam legi- ... ſucceſſori, vindicaſſe, praeſertim cum tra- ...Dio et aliunde conſtet, eum ex faſtis Conſu- ...bus et marmoribus Macrini nomen eraſiſſe, ...nque ſubſtituiſſe. Iſta ſane ratione facile patet, quomodo ſcriptores veteres haud vere inter ...repent, cum Dio a Macrino victo, Hero- ...s retro, uterque non ſine cauſſa, numerare ...iant, et, quomodo in numis TR. P. V. ſtare ...t, ſalvo Dionis calculo. Caeterum lis inter ...tos ſuper hac re mota haud parum facit ad ...m multarum inſcriptionum atque numorum ...minandam ac conſtituendam.

... Acta Erud. a. 1712. p. 408-411.

...utſche Acta Erud. T. I. p. 187-195.

JOH. VIGNOLII Diſſertatio de anno primo Vignoli. ...perii *Severi Alexandri* Aug. quem praefert ca- ...thra marmorea S. Hippolyti Epiſcopi in Biblio- ...ca Vaticana. Addita Epiſtola ad Antonium Gallan-

Gallandium de numo quodam Antonini Pii iter edita et recognita. *Romae* 1712. 4. Contra V ſechium aſſurgit Vignolius, eique negotium, quo nos modo retulimus, non feliciter ſucceſſ demonſtrare ſtudet. Quum ſcilicet in annum U bis 970, qui eſt A. C. 217, atque Id. April. in dat interitus Caracallae, cumque inde ad clad Macrini annus duntaxat ac menſes duo efflu rint, illos additos ad annos tres, menſes no et dies quatuor Dionis, quibus ille imperium E gabali terminis circumſcribit, ne quinquenni quidem, nedum ſexennium Herodiani effic Nam ex integris annis quatuor aliis duobus di diatis Macrini imperio decerptis, fruſtra ſtatu Valſechium, ſexennium ſuum conſtruxiſſe Her dianum, qui Macrini imperio diſerte annum t buat. Ita generatim Valſechii ſententiam in mare ſtudet Vignolius: ſed et ad argume quae illi evincendae adduxit, ſigillatim reſpo Numos adeo, quos ſententiae ſuae favere c maverit Valſechius, adverſos illi quam ma eſſe Vignolius contendit. Largitur quidem V ſechio, tribunitiam poteſtatem non ſemper q dem primam denotari, ubi ſine numero e preſſa deprehenditur, maxime ſi vel Conſul vel aliud quid ſit additum, quod aliquo ei p repugnet. Concludit ex his aliisque argume nondum ad dirimendas rixas veterum aucto et numorum, quibus inter ſe contendunt, a liſſe Valſechium, quod operae ſit pretium, ut quas, quamcunque iis ſedandis diligentiam a buerit, nec dum deferbuiſſe opinatur. His ex ditis, ſuam ſententiam Vignolius declaraturus caede Elagabali deque initio imperii Alexandri ceſſoris diſputat, quorum neutrum in Mart anni CCXXII poſt C. N. incidere tuetur, q

Idi

... Aprilis, atque adeo media aeſtate adhuc ...balum ſuperfuiſſe quintumque imperii atti...mnum evincit.

Acta Erud. a. 1714. p. 302-307.

...HILIPPI A TURRE, *Epiſcopi Adrienſis* († della Turre.) de annis imperii *M. Aurelii Antonini Elaga...* de initio imperii ac duobus conſulatibus Ju...nioris diſſertatio apologetica, ad numum ...e Fauſtinae, tertiae eiusdem Elagabali uxo... *...tavii* 1713. 4. — Scriptor hic nobiliſſi...m ante Valſechium in tomo IV ephemeri...talicarum, quae inſcribuntur: *Giornale de'* ...i, Pagium ſecutus, contenderat, primum ... tribunitiae Heliogabali poteſtatis ad anni ...CXVIII initium referendum eſſe. A Val...in diſſertatione modo laudata impugnatus, ... diſſertatione apologetica non ſolum ſe de... verum et ipſe hoſtem aggreditur atque ex ...entis ſuis propellere ſtudet. Qua in re ut ...m Vignolio tuliſſe poſſit videri, ita tantum ...abeſt, ut eius in caſtra coeco tranſeat im... contra eundem ut arma ſtringat, quod Pa...ipſe ſententiam oppugnavit. Numos Elaga...ulit Valſechius, in quibus exprimuntur ...ria ab eodem Imperatore diſtributa cum in...one TR. P. II. COS. II. Congiaria illa Ela...s poſt menſem Aprilem A. U. 972, quo, ...bente Valſechio, Romam advenit, quam...adventum eundem in Julium Noſter rejicit, ...erit, neceſſe eſt. Quo tempore cum tri... poteſtas II illi tribuatur, non poteſt fieri, ...os imperii a morte Caracallae, quod eſt, ...70 numeraverit. Urget ulterius, Valſechii ...tiam vel ideo minus ſe tueri poſſe, quod, ...ot Elagabali numi ad nos pervenerint, nul-

lus

lus inveniatur, qui tribunitiam poteſtatem III c
Conſulatu II, quartam cum tertio et quin
cum eodem coniungat, cuiusmodi ſecundum V
ſechium cuſus omnino eſſe oportet. Quibus p
miſſis ad argumenta Valſechii eadem fere ratio
qua Vignolius, reſpondet. Neque tamen ope
luſerit, qui utriusque reſponſiones conferat,
pote mutuo ſe ſubinde illuſtrantes. Suam po
ſententiam contra Valſechii obiectiones propug
auctor. Hisce aliisque pluribus novam atte
de annis imperii Elagabali opinionem, qua ex
mat, iſtum die XVI Martii (non Maji, ut vul
Dionis et Xiphilini codices habent) A. U. 318
lutatum a militibus imperatorem fuiſſe, inde
eum deduxiſſe imperii annos, quorum quin
cum immineret, numos ſextiduo ante natal
imperii, ut eo diſtribuerentur, eſſe percuſſos.

Cf. Acta Erud. a. 1714. p. 307-312.

Vignoli, JOH. VIGNOLII Diſſertatio apologetica
anno primo imperii Severi Alexandri Aug. c
potiſſimum Programma Cycli Paſchalis S. Hip
lyti denuo exponitur et illuſtratur. *Romae* 1
4. — Vignolius diluere conatur, quae Phi
Turre ſententiae ſuae adverſa in medium attule
Redeunt ea ad ſeptendecim capita, quae Vig
lius in praefatione breviter adducit: caeter
agnoſcit gratus, Philippum a Turre non tant
relicta priore, quam Vignolius confutarat, P
ſententia, in aliam, quamvis ab eodem Pagio
cogitatam, diſceſſiſſe, ſed et eſſe inſuper faſſi
a Vignolii ſententia haud quaquam ſe prorſus
horrere. Caeterum et in hac et in aliis huius
gumenti diſſertationibus multa occurrunt, qu
Dio Caſſius atque ſcriptores hiſtoriae Augu
egregie illuſtrantur.

Cf. Acta Erud. a. 1716. p. 120-125.

(VIRG

(VIRGINII VALSECHII) de initio imperii Valſecchi.
veri Alexandri Aug. diſſertatio. *Florentiae* 1715.
— Valſechius, qui nomen ſuum dedicationi
ſcripſit, argumenta ſua, in priore diſſertatione
poſita, contra Vignolium et Philippum a Tur-
ulterius ſtabilire nititur. Primo loco ſeptem
menta, pro vulgata Dionis lectione, qua mors
agabali et inauguratio Alexandri ſtatuitur menſe
artio anni Chr. CCXXII, tuenda, afferuntur.
um confutantur Vignolii et Philippi a Turre ar-
menta. Praecipue explicationem programma-
Cycli Paſchalis S. Hippolyti a Vignolio propo-
am refellit.

PHILIPPI A TURRE, *Epiſcopi Adrienſis*, de della Torre.
ris imperii *M. Antonini Elagabali*, ac de initio
perii *Alexandri Severi* Diſſertatio apologetica II,
a potiſſimum verus ſenſus Programmatis Cycli
chalis S. Hippolyti reſtituitur et vindicatur, nec
n antiqua militaria itinera Romanorum et Grae-
rum illuſtrantur. Opus poſthumum. Addita
utoris Vita a Cl. Viro, JUSTO FONTANINO,
rchiepiſcopo Ancyrano, edita, nunc notis au-
a. Item FRANCISCI TRECCII, Veronenſis,
tio in funere Autoris. *Venetiis* 1741. 4. —
caſionem huic diſſertationi dedit Vignolius,
s in primis ſententiam de Canone Paſchali S.
polyti, in marmorea eiusdem cathedra, quae
Vaticana bibliotheca adſervatur, inſculpto, in-
gere annititur. Ut intelligatur, quomodo,
o libri monente, de antiquis militaribus itine-
s Romanorum in tali argumento tractando agi
t, ſequentia tenenda ſunt. Quaeritur nempe,
o anni tempore Elagabalus vita exceſſerit. Au-
ri noſtro viſum eſt, obiiſſe iſtum menſe Martio
C. 222. Idem placuit Pagio. Vignolius, obi-
e Elagabalum poſt 16 Maii diem, contendit.
Conve-

Convenit inter utroſque, praecipuum huius te poris characterem ex Eutropio (VIII, 13) de mendum eſſe, referente, *Elagabalum bienni octo menſibus*, poſtquam in urbem advenerat, fu interfectum. Conſentiunt in eo, Imperator Nicomedia initio Aprilis a. 219 diſceſſiſſe. quaeſtionem venit dies adventus, et an duo fere menſibus iter Nicomedia Romam potuerit e pediri, iter 1500 fere milliarium Romanor Philippus a Turre coniectaverat, Julio m Elagabalum attigiſſe Romam, ſiquidem itir militari veteres Romani XX vel XXV millia p ſuum conficere conſueverint. Vignolius huic ſe ſententiae obiecit, ratus, iter illud tardiore m tu fuiſſe peractum. Noſter vero ex interva manſionum oſtendit, nullam earum fere mi ab alia diſiunctam fuiſſe, quam XVIII milliarib plurimas ad XX, XXV, et plura, milliaria a fuiſſe, etc.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1743. p. 632-638.

Belley. *L'Abbé* BELLEY *Mémoire ſur l'ordre chron gique des Impératrices, femmes* d'Elagabale; in *H de l'Acad. des Inſcriptt.* T. XLII. p. 60-65. (1786). — Quum Dio et Herodianus Helio bali uxores ordine diverſo ponunt, recentior que vel hunc vel illum ſequuntur; auctor hu diſſertatiunculae verum earundem uxorum or nem atque temporis periodos horum coniugi rum, numorum ope, conſtituere tentat. Ex q diſquiſitione elucet, Herodianum veriora trad diſſe, feminaſque iſtas hoc ordine ab Helio balo fuiſſe adſumtas: *Julia Cornelia Paula*, *A lia Severa*, *Annia Fauſtina*, *Aquilia Severa* secu da vice.

(CARO

(CAROLI. JOSEPHI) MEYER Heliogabale Meyer.
Alexandre Sévère, *Hiſtoires Romaines* à Paris
1777. 8. *Theotiſce*, Monaſterii 1779. 8. — Res
vulgus notas easque miſere detormatas appo-
it Meyerus.

Cf. *Allgemeine teutſche Bibl.* T. XLIV. p. 187 ſqq.

✣ ✣ ✣

PHILIPPI DELLA TORRE *Lettera ſopra* della Torre.
*Medaglione d'*Annia Fauſtina; in *Giornale de'*
Letterati d'Italia (Venet. 1710. 12). IV. p. 360-
Theotiſce, in *Neuen Bücherſaal* (Lipſ. 1712.
XIII Oeffnung p. 45-70. — Haec eſt eadem
ola, quae Valſechii diſputationem, de qua
modo retulimus, excitavit.

Giuſtificazione della Medaglia di Annia Fauſti- Giuſtificazione etc.
na; in *Giornale* etc. T. X. p. 498-504.

*Diſſertation ſur une Medaille d'*Annia Fauſtina; Diſſ. etc.
Mém. de Trevoux a. 1706. Octob. p. 1782-
791.

(JOH. HARDUINI) *Sentimens ſur deux medail-* Hardouin.
*les d'*Anne Fauſtine; *ibid.* a. 1713. Auguſt. p.
1436-1451.

JOHANNIS MASSON *Eclairciſſemens ſur les* Maſſon.
*deux Médailles d'*Anne Fauſtine, *avec une Répon-*
se aux objections du P. Hardouin; in eiusdem *Hiſt.*
crit. de la Republ: des Lettres T. V. p. 289-353.

JOH. LUCAE ZUZZERI *Diſſertation ſur une* Zuzzeri.
*Medaille d'argent d'*Annia Fauſtina; in *Mém. de Tre-*
voux a. 1745. Aug. p. 1445-1463. *Italice* et *Fran-*
Gallice cum *eiusd.* Diſſ. *ſopra una medaglia di Atta-*
. Venez. 1747. 4.

AVRELIVS ALEXANDER SEVERVS.

AELII LAMPRIDII *Alexander Severus*, inter Lampridius.
Scriptores Hiſt. Aug.

Praeter ſcriptores, modo ſub Heliogabalo recenſitos, conſuli poſſunt ſequentes:

le Beuf. *Lettre de Mr. le* B. (LE BEUF) *au ſujet d'une Inſcription Romaine ſur* Alexandre Sévère *et ſon aſſocié* Ovinius Camillus; in *Mercure de France* a. 1731. May p. 1045-1053.

D. P. *Lettre de M.* D. P. *au ſujet de la précédente;* ibid. Jul. p. 1687-1697.

le Beuf. *Réponſe de Mr.* LE BEUF *à la précédente;* ibid. Octob. p. 2334-2352.

Defenſe du même contre M. D. P. ibid. a. 1732. Aug. p. 1709-1734.

D. P. *Réplique de M.* D. P. *à la précédente;* ibid. a. 1733. Febr. p. 230-246.

le Beuf. *Lettre de M.* LE BEUF pour *ſervir de Réponſe à la Réplique de M. D. P.* ibid. Jul. p. 1488-1502.

Jablonski. PAULI ERNESTI JABLONSKI Exercitatio de *Alexandro Severo*, Chriſtianorum ſacris per Gnoſticos initiato; in *Miſcell. Lipſ. Nov.* Vol. IV. P. I. p. 57-94.

* * *

Hardouin. (JOH. HARDUINI) *Généalogie de l'Empereur* Sévère Alexandre, *priſe ſur les medailles;* in *Mém. de Trevoux* a. 1729. Aug. p. 1371-1380.

Seguin. PETRI SEGUINI Diſſ. de numo regio, cuius occaſione *Alexandro Severo* et *Traj. Decio* ſuae uxores ex numis vindicantur; poſt *eiusd.* Selecta numiſmata (*Lutet. Pariſ.* 1684. 4) p. 287-298.

Victorius. FR. VICTORII Epiſtola de Muſei Victorii emblemate et de nonnullis numiſmatibus *Alex. Severi.* Romae 1747. 4.

MAXIMINI.

Capitolinus. JULII CAPITOLINI Maximini duo; inter Scriptores Hiſt. Aug.

CHRISTI-

CHRISTI. GOTTLIEB SCHWARZII Diſſ. de Maximino Imp. ad illuſtrandum fragmentum veteris inſcriptionis Oeringae nuper repertum. *Altorf.* 1741. 4.

✣ ✣ ✣

N. DE GRAINVILLE *Lettre ſur une Medaille de Maximin*; in *Mém. de Trevoux* a. 1704. Jan. p. 54-61. *Italice* in *Galleria di Minerva* (Venez. 1704. fol.) T. IV. p. 342-346. *Latine* in *(Wolfenbuttelisch)* Electis rei num. p. 276-282. de Grainville.

JOH. CHRYS. SCARFO *Annotazioni ſopra la Medaglia Greca di* Paolino, *moglie dell' Imperator Maſſimino*; in *eiusd. Lettera ſopra var. ant. mon.* p. 97-99. Scarfo.

GORDIANI.

JULII CAPITOLINI *Gordiani* tres; inter Scriptt. Hiſt. Aug. Capitolinus.

✣ ✣ ✣

(JOH. BAPTISTAE DU BOS) *Hiſtoire des quatre* Gordiens, *prouvée et illuſtrée par les medailles*: Paris 1695. 12. du Bos.

(ANTONII GALLAND) *Lettre touchant l'hiſtoire des quatre* Gordiens. *à Paris* 1696. 12. Galland.

(GISBERTI CUPERI) Hiſtoria trium Gordianorum. *Daventr.* 1697. 8. Cum numiſmat. Cuper.

Projet d'une nouvelle Edition de l'Hiſtoire de trois Gordiens que Mr. Gisb. Cuper *s'eſt propoſé de donner*; in *Hiſt. crit. de la Republ. des Lettres* T. XI. p. 197-214.

(JOH. BAPT. DU BOS) Vindiciae pro quatuor Gordianorum hiſtoria. *Pariſ.* 1700. 12. du Bos.

Gordianos a Du Boſio et Galland contra veritatem hiſtoricam multiplicari, ſatis abunde demonſtra-

Basnage. monſtravit SAMUEL BASNAGIUS in Annalibu politico-eccleſ. T. II. p. 318 ſqq. et uberiu

Spanheim. EZECH. SPANHEMIUS in opere de praeſtanti et uſu numiſmatum antiq. T. II. p. 243-252.

de Fontenu. (LUDOVICI FRANCISCI) DE FONTEN *Diſſertation ſur une medaille de* Gordien Pie, *et ſu l'Hiſtoire* de la *ville de Sinope, où cette medaille a é frappée;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. X. p 465-473.

Sperling. OTTONIS SPERLINGII Diſſ. ad num *Furiae Sabiniae* Tranquillinae, Aug. Imp. *Gordi ni* tertii uxoris. *Amſtelod.* 1688. 8. Cum figg. ae

Cf. Acta Erud. a. 1687. p. 645 ſqq.

BALBINVS et PVPIENVS.

Capitolinus. JULII CAPITOLINI *Maximus* et *Balbinus* inter Scriptores Hiſt. Aug.

Laetus. POMPONII LAETI Romanae hiſtoriae compendium a *Balbino* usque ad Juſtinum III. v. ſupra Vol. IV. P. I. p. 369.

de Valois. De numo *Pupieni* raro v. DE VALOIS in *Hi de l'Acad. des Inſcr.* T. XVIII. p. 229 ſq.

M. JVLIVS PHILIPPVS *Arabs.*

De huius Imperatoris Chriſtianiſmo vehemen ter olim viri docti diſcreparunt; utrum ſcilicet il an Conſtantinus Magnus, primus fuerit Imper tor Chriſtianus? Quo orta ſunt ſcripta quentia:

le Clerc. DAVIDIS CLERICI Quaeſtio, an *Phili* (ſcil. pater et filius) fuerint Chriſtiani? in Quaeſtion. ſacr. (*Amſtelod.* 1685, 8) p. 202

Kortholt. CHRISTIANI KORTHOLTI Diſſ. de *Phil Arabis*, Alexandri, Mammaeae, Plinii junioris Senec

Senecae Chriſtianiſmo. *Roſtoch.* 1662. 4. — Sententiae ſuperiorum ſcriptorum ſuper hoc argumento diligenter collegit Kortholtus.

CONR. SAM. SCHURZFLEISCH de primo Chriſtianorum Imperatore. *Viteb.* 1679. 4; et inter *eiusd.* Diſſertt. hiſtor. num. 63 (*Lipſ.* 1699. 4) et num. 42 (ſec. edit. *Berolin.* 1699. 4) p. 536ᵃ-546ᵇ. Schurzfleiſch.

Eiusdem Diſſertt. de *Philippis* Auguſtis. *Viteb.* 1698. 4; et inter *eiusd.* Diſſertt. hiſtor. num. 64 (ſec. edit. Lipſ.) num. 41 (ſec. ed. Berol.) p. 553ᵃ-556ᵃ. — Diſquiſitio huius auctoris eo redit, ut exiſtimet, famam, quae de emendata Philipporum religione percrebuit, non firmiſſimis niti fundamentis.

JOH. FRIDERICI KOEBERI Diſſ. de *Philippo Arabe*, utrum primus Chriſtianus Imperator fuerit, an potius Conſtantinus M. *Gerae* 1680. 4. Koeber.

JOH. GEORGII NEUMANNI Diſſert. hiſt. de *Philippo Arabe*, primo, ut videtur, Chriſtianorum Imperatore *Vitembergae* 1684. 4. Neumann.

(P. DE LA FAYE) *Entretiens hiſtoriques ſur le Chriſtianiſme de l'Empereur Philippe, dans lesquels on prouve et on établit ce Chriſtianiſme, et dans lesquels on a inſéré une infinité de choſes très utiles et très curieuſes, et un grand nombre d'événemens ſurprenans et divertiſſans. Addreſſés à* Monſieur P . . . Pictet), *Paſteur et Profeſſeur en Theologie.* à Basle 1690. 8. *à Utrecht* 1692. 12. — Ex hoc libello colligitur, Pictetum, Genevenſem, quaeſtionem iſtam propoſuiſſe P. Fayo, Miniſtro quondam Reformatorum, poſt exuli, qui illam non litteris tantum amoebaeis, ſed et diſſertatione hac bipartita ventilavit, ac ſententiam affirmantem contra Pictetum negantem operoſe defendit. Parte quippe prima adverſarii obiecta diluere conatur, altera de la Faye.

 ſua

ſua contra eum argumenta urget. Contendit ter alia, ex criminibus, Philippo obiectis, n concludi poſſe, cum ſimilia, ſi non maiora, periantur in Conſtantino M. nec ex ludis ſaecu ribus, cum alii Imperatores etiam ritibus ethni rum faverint; nec etiam, quod Conſtantinus catur primus baptizatus, cum forſan pro m baptiſmum ad mortem usque diſtulerit Philipp Potius tamen argumenta negantia deſtruere co tur, quam ut affirmantia corroboret.

Cf. Acta Erud. a. 1690. p. 492-497.

Ciampini. IOANNIS CIAMPINI, *Romani, Magiſtri vium Gratiae, ac in utraque Signatura Referend* ſacro-hiſtorica Diſquiſitio de duobus Emblem bus, quae in Cimelio Eminentiſſ. et Reveren Domini Gaſparis Cardinalis Carpinei aſſervan in quorum altero praecipue diſceptatur, an Philippi Imperatores fuerint Chriſtiani. *R* 1691. 4. — Et hicce ſcriptor varias aucto de illa re ſententias longo ordine per ſecula re ſet. Poſtea ſuam addit, ex qua Chriſtianos Philippos duos nullus dubitat aſſerere, ſimul ſecus ſentientium opiniones refutare.

Cf. Acta Erud. Suppl. T. II. p. 92-97.

Horn. THEODORI HORNII Exercitatio acade de *Philippi Arabis*, Auguſti, fide Chriſtiana. *phiswald.* 1693. 4.

Cellarius. CHRISTOPH. CELLARII Diſſ. de primo p cipe Chriſtiano. *Halae* 1698. 4. recuſa *ibid.* 4; et inter *eius* Diſſertt. acadd. p. 299-340. Omnium fere imperatorum usque ad Conſta num favorem et odium erga rem Chriſtianam ctor exponit. Non eſſe veroſimile, Philipp Arabem primum profeſſionis Chriſtianae p ci

cipem fuiſſe, ſtatuit, ſed potius Conſtantino id tribuendum exiſtimat.

FRIDERICI SPANHEMII Diſquiſitio tripartita de traditis antiquiſſimis converſionibus, Lucii, Britonum regis, Juliae Mammaeae Aug. et *Philippi* Imp. patris et filii; in *eiusd.* Opp. (*Lugd. Bat.* 1703. fol.) T. II. p. 389-436. — Non vere nomen dediſſe Chriſto Philippos, Spanhemius demonſtrat. Spanheim.

V. etiam quos laudat I. A. FABRICIUS in Salutari luce evangelii etç. p. 235 ſqq. Fabricius.

ANTONII SANDINI Diſſ. de primo Imperatore Chriſtiano; inter *eiusd.* Diſſertatt. hiſtor. ad vitas Pontif. (*Ferrar.* 1742. 8) p. 52 ſqq. Sandinus.

THOMAE VINCENTII MONELIAE *Florentini, Ord. Praedic. in Colleg. S. Marci S. Theol.* *prim. Profeſſoris*, Diſſertatio de religione utriusque Philippi Auguſti; cum *eiusdem* Diſſ. de annis Jeſu Chriſti ſervatoris. *Romae* 1741. 4. — Italus, ingenio ac doctrina haud ignobilis, oſtendit, ad tria poſſe genera revocari, quas eruditi de iſtorum Philipporum pietate adverſus Chriſtum tulerunt praecipuas ſententias. Prima eſt Baronii, utrumque Philippum anno ſaeculari Chriſto nomen dediſſe. Altera, Philippum ſeniorem ad Chriſtianorum ſacra iam ſub imperii auſpicium acceſſiſſe, quam ſententiam variis argumentis tuitus eſt Petrus Daniel Huetius. Tertia, eaque Tillemontii, ponit eius acceſſum ad ſacra Chriſtianorum multo ante initium imperii. Harum nullam admittit auctor. Miratur, Huetium et Tillemontium, quibus tribuit ſubactum rebus hiſtoricis ingenium, non animadvertiſſe, nullam rem tam, quam ſacra ſaecularia, abhorrere a pietate adverſus religionis Chriſtianae auctorem. Ipſe vero in Franciſci Blanchinii ſententiam diſceſſionem facit, qui, tempore ſacrorum ſaecularium, negat, Philippos Moniglia.

 nomen

nomen Chriſto dediſſe. Apotheoſis Philippi ex auctoris ſententia, totam dirimit controverſiam quippe quae nunquam Chriſtianis Imp. tributa ſit. Qua occaſione egregios quosdam Philipporum numos, perverſe a multis in teſtimonium contrariae ſententiae raptos, vindicat. In primis multus eſt in numo Apamenſium illuſtrando, de quo Octav. Falconerius peculiarem conſcripſit diſſertationem. Huic diſquiſitioni praemiſſa eſt chronologia imperii Philippi. Sequuntur dein tabulae duae ludorum Petri Taſſini, quarum una ad Varronis normam compoſita eſt, altera ad Fabii Pictoris.

Cf. Nova Acta Erud. T. VII. p. 305 - 316.

Diſſ. hiſt. crit. *(Anonymi)* Diſſertatio hiſtorico critica: an Conſtantinus Magnus iure dicatur primus Imperator Chriſtianus? in JOH. GEORG. SCHELHORNII *Ergötzlichkeiten aus der Kirchenhiſtorie und Litteratur* (Ulmae et Lipſ. 1761. 8) T. I. p. 1[illegible] - 154. Tranſtulit hanc diſſertationem Schelhornius in horreum ſuum ex plagulis vagis editionis pretioſae operum Lactantii, Salisburgi circa a. 1739 coeptae, at minime ad finem perductae. Auctor nobis ignotus honorem iſtum ſoli Conſtantino reſervandum ducit.

De vano Philippi Imp. Chriſtianiſmo quoque Stockmann. egit AUG. CORNELIUS STOCKMANNUS in Diſſ. de poetis non immunibus. *Lipſ.* 1779. 4.

* * *

Schwarz. CHRISTI. GOTTLIEB SCHWARZII Diſſ. de tempore ludorum ſaecularium ſub *Philippis Auguſtis* celebratorum. *Altorf.* 1723. 4. — Numi nonnulli horum Philipporum aeri inciſi exhibentur, poſtea tabulae, quibus numeri tribunitiae poteſtatis

ſ Philippi ſenioris et junioris ſecundum faſtos
..manorum diſponuntur. In diſſertatione ipſa
..c omnia doctiſſime illuſtrantur. Praecipue au-
m diſquiritur, utrum illi Judi ſaeculares ſub ini-
im anni milleſimi a Roma condita, an eodem
..o exeunte, vel iam completo finitoque, ſint
..i? In fine attingitur quaeſtio: num ex cele-
..ione horum ludorum ſaecularium certo pro-
..i poſſit, Philippum non fuiſſe Chriſtianum?

JOH. MICHAELIS HEUSINGERI Explanatio ..i laecularis (*Philippi Arabis*) urbis Romanae ..ſimo anno ſignati. *Iſenaci* 1744. 4. Heuſinger.

CN. MESSIVS QVINTVS TRAJANVS DECIVS.

Lettre ſur une Medaille de Herennia Cuperia ..ſcilla, *femme de* Trajan Dece; in *Mém. de Tre-..a.* 1756. April. p. 643-653. Lettre etc.

ANDREAE BLASKOVICH DE BLASKOVCZ, ..*byteri*, Diſſertationum Pars I et II, occaſione ..ns eruti marmoris Andautonienſi Pannoniae ..ae republica Imperatori *Trajano Decio* olim ..ati concinnata anno aerae Chriſtianae 1776. ..*abiae* 1781. fol. — Sunt ſex diſſertationes, ..um tertia potiſſimum huc pertinet, quippe ..e chronologiam Decii Imp. inſigniter illuſtrat. Blaskovich.

C. VIBIVS TREBONIANVS.

ANTONII GALLAND *Lettre ſur un Medaillon* Trebonien; in Jacobi Sponii *Recherches curieu-..d'Antiq.* p. 209-212. Galland.

.AVRELIVS LICINIVS VALERIVS VALERIANVS.

TREBELLII POLLIONIS *Valerianus*, pater et ..s; inter Scriptt. Hiſt. Aug. Trebellius Pollio.

Chamillard. (STEPHANI) CHAMILLARD *Lettre ſur Medaille de* Valerien, *dont la legende eſt ſinguli* in *Mém. de Trevoux* a. 1719. Apr. p. 668-6 et in *Journal des Savans* a. 1719. Sept. p. 323

Scarfo. JOH. CHRYSOSTOMI SCARFO *Annotaz ſopra un medaglione dell'Imperatore* Valeriano *in tallo;* in eiusd. *Lettera ſopra varii antichi mon* p. 56 ſqq.

di Pianura. (N. CONTE DI PIANURA) *Lettera al P. Gian. Franc. Baldi ſopra una medaglia di* Cor Supera, *moglie di* Valeriano. S. l. 1751. 4.

GALLIENI et XXX TYRANNI.

Trebellius Pollio. TREBELLII POLLIONIS *Gallieni* duo; in Scriptores Hiſt. Aug.

Schwarz. CHRISTI. GOTTLIEB. SCHWARZII Diſſ de monimento quodam *Corneliae Saloninae*, *G* uxoris; in *eiusdem* Schediaſmate de quibu doctrinae antiquariae capitibus (*Altorf.* 171 p. 1-27; et poſtea emendatius et auctius in Miſcellan. politioris humanit. (*Norimb.* 1721 p. 1-27. — Petitum eſt illud monimentu inſcriptio ex Prodromo Operis Danubialis C tis *Marſigli*. Schwarzius ante omnia diſq quae fuerit Cornelia Salonina in eodem ind eandemque Gallieni Imp. uxorem probe di guendam eſſe ab eiusdem concubina, Pipa ve para, contra plures viros eruditos variis argum tis confirmat, quippe qui omnes Saloninam at Piparam unam eandemque eſſe foeminam con derunt. Laudatur vero haec Salonina a re harum ſcriptoribus ob ſanctitatem, pietatem, dicitiam, amorem in litterarum ſtudia, alias virtutes, quanquam et nimiae in maritum, cu vita, laudes et merita ex numis atque Chriſtia

r

m in primis ſcriptorum teſtimoniis hic expo-
natur, dominationis accuſetur. Editioni alteri
Schwarzius inſeruit ex Euſebio reſcriptum Gallie-
i, quo praecepit, ut Chriſtianae religionis anti-
tes ſecure munus ſuum obirent; atque ibidem
ontra *Chriſt. Falſterum* copioſius defendit, quod
omani ante Gothorum in Italiam adventum
mnia publica et privata monimenta omnesque
bros uncialibus et maiuſculis litteris exaraverint.
Cf. Acta Erud. a. 1720. p. 147 ſqq. a. 1721. p. 423.

DE BREQUIGNY *Recherches ſur la famille de* Brequigny.
Gallien; in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. XXXII.
p. 262 ſqq.

P. L. L. VALLEMONT. *Nouvelle Explication* Vallemont.
une medaille d'or du Cabinet du Roy (de France),
ſur la quelle on voit la tête de l'Empereur Gallien, *et*
cette legende: Gallienae Auguſtae; *avec l'idée d'une*
nouvelle Hiſtoire de l'Empereur Gallien *par les me-*
dailles, *en II Lettres.* à Paris 1699. 12 (Prima
epiſtola prodierat primum a. 1698). *Italice* prima
Vallemontii epiſtola exhibetur in *Galleria di Mi-*
nerva (Venez. 1704. fol.) T. IV. P. II. p. 17-29;
eadem epiſtola prima ſolummodo *Latine* in
(Volterreck) Electis rei num. p. 168-189. — In
his epiſtolis auctor lectoribus perſuadere laborat,
nummum iſtum, qui in altera parte caput quoddam
muliebre cum inſcriptione: GALLIENAE AVGV-
STAE habet, in altera vero: VBIQVE PAX,
cuſum eſſe in honorem mulieris huius nominis,
conſobrinae Gallienae, quam Tillemontius putat
ſororem fuiſſe Gallieni cuiusdam, qui pater fuerit
patris Gallieni Imperatoris. Hanc enim, dicit,
Corn. Celſum, tyrannum ab exercitu in Africa
imperatorem electum, occidiſſe. Praeterea arbi-
tratur,

tratur, nōn tam ſtultum aut imbecillem fu[illegible] Gallienum, ut vulgo homines credant. Treb[illegible] lium Pollionem in illius vita deſcribenda magis [illegible] tyricum agere, quam hiſtoricum, adeoque non omnino fidem habendam eſſe.

Baudelot. CAROLI CAESARIS BAUDELOT *Lettre à* [illegible] de Vallemont *ſur la nouvelle Explication qu'il a d[illegible] d'une medaille d'or de* Gallien. *à Paris* 1698. 8 [illegible] Vallemontii ſententiam de numo iſto refutat B[illegible] delotius, utpote qui numum ſatyricum cenſet, [illegible] umque etiam numum e medio aere, caput al[illegible] parte cum verbis GENIUS POPULI R. ha[illegible] tem, in altera inſcriptionem, INTRA UR[illegible] S. C. ad irriſionem Gallieni percuſum [illegible] putat.

Galland. (ANTONII GALLAND) *Lettre touchan[illegible] nouvelle explication d'une medaille d'or du Cabin[illegible] Roi.* à Caën 1698. 12; et in *Journal des Sava[illegible]* 1701. Aug. p. 616-618. *Latine* in (*Wolte[illegible]* Electis rei num. p. 189-202. — Et hic V[illegible] montio contradicit, Romanoſque iſto numo [illegible] nime voluiſſe Gallienam honorare.

de Vallemont. (DE VALLEMONT) *Réponſe à Mr. G*** (G[illegible] land), *où l'on examine pluſieurs queſtions d'anti[illegible] et entre autres la Diſſertation publiée ſur le* Ga[illegible] *d'or du Cabinet du Roy.* à Paris 1698. 12. Et [illegible] priore epiſtola *ibid.* 1699, ut antea iam mo[illegible] mus. — Vallemontius in hac epiſtola in pr[illegible] mulieris Gallienae cauſſam agit; ipſiusque G[illegible] lieni, quem quidem non omnibus dicit vitiis [illegible] munem fuiſſe, ſed tamen nimis omnia a Polli[illegible] aucta eſſe, eoque modo illum Conſtantii grat[illegible] voluiſſe captare, qui a Claudio Gothico o[illegible] eſſet, ſucceſſore Gallieni et fortaſſe etiam i[illegible] fectore. Parum certe abeſt, quin, Gallieni t[illegible] pore, abundantiam et tranquillitatem ſumm[illegible]

fu

..ſe, nobis perſuadere velit, Gallienum autem ..Principes praeclaros referat.

(RENATI JOS.) TOURNEMINE *Explication* ..ne *Medaille très rare de l'Empereur* Gallien; in ..*de Trevoux* a. 1705. Jun. p. 450-453. *La*..in (*Wolterеck*) Electis rei num. p. 165-168. — ..est numus huius Imperatoris, cuius inſcrip-..ſi credamus, hic inter bonos Principes refe-..s eſſet: ſed auctor adulationi eandem tribuit, .. hiſtoricorum, male de Gallieno narrantium, ..em per eam non labefactari. Tournemine.

N. DE GRAINVILLE *Diſſertation ſur quelques ..ailles ſatyriques de* Gallien; in *Mém. de Trevoux* ..1712. p. 1092-1105; et in *Journal des Savans* ..1713. p. 293 ſqq. — In hac diſputatiuncula ..or numum, de quo Vallemontius aliique ege-..t, ad irriſionem Gallieni ſpectare, ita probare ..orat, ut quam plurimos ſatyricos numos ex..re nobis perſuadere conetur. Eſſe enim dicit ..mas, quas Imperatoribus tribui legamus, lau..s, irriſionis tantum cauſſa adhibitas. de Grainville.

STEPHANI CHAMILLARD *Lettre ſur les me..ailles de* Gallien, *où l'on fait voir, que tous les ..riens ſont d'accord avec les medailles;* in *Mém. .. Trevoux* a. 1719. Nov. p. 95-141. Chamillard.

CHRISTI. ADOLPHUS KLOTZIUS fuſe ac ..e egit de numo iſto nobiliſſimo in *Hiſtoria nu..rum contumelioſorum et ſatyricorum* (Altenburgi ..65. 8) p. 96-126. Expoſitis aliorum ſententiis, ..e aliquam dubitationem quidem animo inſidere ..n negat, magis tamen in eam inclinat partem, ..hunc numum, monetarii errore corruptum et ..honorem Gallieni cuſum fuiſſe exiſtimet. Klotz.

JOH. GOTTLOB SAMUEL SCHWABII (nunc ..nrectoris Gymnaſii Vinarienſis) *Erläuterung ..ger, im Jahr 1774 bey Fluhrſtädt im Herzogthum Weimar* Schwabe.

Weimar ausgegrabenen Alterthümer; in Meuſ *Geſchichtforſcher.* (Halae 1776. 8) P. II. p. 2 238. — Inter monimenta antiqua, loco co memorato detecta, et a Schwabio docte expo erat quoque exemplum numi iſti aurei, qui doctis occaſionem liti, a nobis modo red praebuit. Formam eius auctor noſter accur rem aeri inciſam exhibet, quam ſcriptores ſup res. Ipſe partes eorum, qui numum eſſe ſ cum contendunt, amplexus eſt.

de Boze. *Lettre écrite au R. P.* Chamillard *ſur ſa me de l'Empereur* Gallien, *dont il eſt parlé dans le moires de Trevoux, des mois de Juin et de J derniers par* G. D. B. (GROS DE BOZE); in P *fugitives d'Hiſtoire et de Litterat.* (à Paris 1704 P. III. p. 390-407.

Witzleben. FRID. SIGISM. WITZLEBII Diſſ. ſupra *Caracalla* commemorata.

❖ ❖ ❖

Trebell. Pollio. TREBELLII POLLIONIS Triginta Tyr inter Scriptt. Hiſt. Aug.

Chiflet. Numiſmata Tyrannorum in Galliis aere preſſa; in I. I. CHIFLETII Opp. polit. hiſtor. Vindic. Hiſpan. (*Antwerp.* 1650. fol.) p. 37

Meier. JOACHIMI MEIERI *J. V. L. et P. P. G naſii Goettingenſis*, Commentatio de numo dam aureo *Poſtumi*, Tyranni in Gallia; in *J Eccardi* Excerptis menſtruis, Theotiſce edi 1702. Novemb. p. 55 ſqq. et in (*C. Wolte* Electis rei num. p. 203-215. Eadem Com tatio, multis acceſſionibus alteroque arge *Poſtumi* numo hac tertia editione aucta. *G* 1713. 4. — Cuius numi occaſione Me nomen, genus, elogia, dignitates, res geſt mortem Poſtumi expendit. Differit etiam

Con

rnelia Salonina, de qua nos ſupra, et de eius o, Gallieno Salonino.

Acta Erud. a. 1703. p. 297 ſqq.

STEPHANI SOUCIET *Mémoire ſur une medaille l'Empereur* Poſtume; v. ſupra ſub Gallieno. Souciet.

Remarques ſur une medaille de l'Empereur Poſtume *par M.* D. M.; in *Mercure de France* a. 1731. D. M.
b. p. 2329 ſqq.

JOH. CHRYS. SCARFO *Annotazioni ſopra una glia di oro di* Poſtumo, *padre e figlio;* in eiusd. *tera ſopra varii ant. monum.* p. 68 ſqq. Scarfo.

HENRICI CANNEGIETER *Poſtumus*, Bata- Cannegieter.
diſſertor, Hercules Maguſanus et Deuſonien-
ggerum Bataviae auctor, ex numis atque ex
ptionibus demonſtratus; nec non Trebellii
onis negligentia caſtigata, et monumentum
enwerdenſe expoſitum. Acceſſit *eiusdem* libro
ilari de mutata Romanorum nominum ſub
ipibus ratione. *Ultraj. ad Rhen.* 1758. 4. —
tor doctiſſimus praeter alia demonſtrat, Mar-
Caſſianum Latinum Poſtumum — ita enim
ſpana quadam inſcriptione audit — minime
s Galliae Praefectum fuiſſe: eundem potius
ſſe populis et praeſidiis, quae finibus cis-
nis defendendis deſtinata erant. Imperator
poſtea a legionibus factus, dominationem
per Galliam, Hiſpaniam et Britanniam ex-
it. Colonia Agrippina ſine dubio ſedes fuit
s imperii: Opera ab eodem Rheno adſtructa
tes propugnandos eiusque inſtituta, naviga-
s ſecuritati inſervientia, pepererunt illi cogno-
Herculis Maguſani et Deuſonienſis.

DE BREQUIGNY *Hiſtoire de* Poſtume, *Em-* de Brequigny.
r dans les Gaules, éclaircie par les Medailles;
ém. de l'Acad. des Inſcriptt. T. XXX. p. 338-
358

358 (a. 1764). — . Ope numorum potiora Poſtumiani momenta egregie illuſtrantur.

Galland. (ANTONII GALLAND) *Remarques ſur les Medailles de* Domitius Domitianus, *de* Conſtan Junior *et de* Conſtantius Gallus; in *Hiſt. de l'* *des Inſcr.* T. I. p. 252-258.

Libri et libelli de *Septimia Zenobia* imperi Palmyreno, ut et de *Vabalatho*, Odenati et Z biae filio, laudati a nobis ſunt ſupra Vol. II. p. 24-30.

Hardouin. JOH. HARDUINI Numiſmata aliquot Auguſtorum *Tetrici* Senioris ſ. patris, *Au* Junioris et *Maxentii*, e Muſeo Georgii de B feaux. *Luxemburgi* 1700. 8. Eadem cum Diſſertatione epiſtolica Latine et Gallice ſuper numis antiquis duobus *Tetriciorum* et cletiani; in *Harduini* Opp. ſelect. (*Amſtel.* fol.) p. 654 ſqq.

Galland. ANTONII GALLAND *Obſervations ſur les plications de quelques medailles de* Tetricus *le et d'autres, tirées du Cabinet de M. de Ballon* à Caën 1701. 12.

de Ballonfeaux. (GEORGII DE BALLONFEAUX) *Répon Obſervations de Mr.* Galland *ſur les Explicati quelques medailles de* Tetricus *le Pere, et d'* à Luxembourg 1702. 8; et in *Harduini* Op lect. p. 669-678.

Lettre etc. *Lettre écrite d'Amſterdam ſur les mêmes* *vations de Mr.* Galland; cum ſcripto Ballon modo laudato p. 52 ſqq. et in *Mém. de Trev* 1702. Jan. et Fevr. p. 133-142; et in *Ha* Opp. ſelect. 678-680.

Explication etc. *Explication d'une medaille de* Tetrique; in *de Trevoux* a. 1709. Dec. p. 2164-2171.

de Boze. DE BOZE *Hiſtoire de l'Empereur* Te *eclaircie et illuſtrée par les Médailles;* in *M*

Acad. des Inſcriptt. T. XXVI. p. 504 - 522. — lusquam antea Tetrici hiſtoria doctius et accura-us expoſita erat.'

FRID. SIGISMUNDI WITZLEBEN *Neue edanken von dem aufgeworfnen Kayſer* Aeliano; in P. von *Ludewig gelehrten Anzeigen* P. II. p. 301-05. Witzleben.

M. AVRELIVS CLAVDIVS.

TREBELLII POLLIONIS Divus *Claudius*; ter Scriptores Hiſt. Aug. Trebell. Pollio.

JOH. HARDUINI *Explication d'une medaille rs ſingulière de l'Empereur* Claude, *ſurnommé* le othique; in *Mém. de Trevoux* a. 1707. April. 708-711. Hardouin.

STEPHANI CHAMILLARD *Diſſertation ſur la medaille de* Claude le Gothique; in *Mém. de revoux* a. 1712. April. p. 645 - 653; et in *Journal des Savans* a. 1713. p. 162 ſqq. Chamillard.

Eiusdem *Lettre ſur la même Médaille*; in *Mém. Trevoux* a. 1718. Mart. p. 519 - 527; et in *Journal des Savans* a. 1718 Nov. p. 534 ſqq.

GABRIELIS DANIEL *Examen d'une Medaille petit bronze avec la legende:* IMP. OCET. AVGI. *Mém. de Trevoux* a. 1721. Jan. p. 120 - 131. — hujus Gothici Imperatoris numum eſſe, auctor probat. Daniel.

VALERIVS C. LVCIVS DOMITIVS AVRELIANVS.

FLAVII VOPISCI *M. Aurelius Aurelianus*; ter Scriptores Hiſt. Aug. Vopiſcus.

JOH. HARDUINI Numiſmata Tetrici, *Aureliani* et Maxentii; v. ſupra ſub Gallieno et Tyrannis. Hardouin.

M. CLAVDIVS TACITVS.

Vopiſcus. FLAVII VOPISCI M. Claudius *Tacitus*; ter Scriptores Hiſtor. Aug.

Voconius. METII VOCONII ſive, ut apud Vopi legitur, METII FALCONII Oratiuncula T Aug. dicta, e Cod. MS. recognita; in *C. G. Sch zii* Miſcell. politiar. humanit. p. 125-131.

FLORIANVS, PROBVS, FIRMVS, TVRNINVS, PROCVLVS, BONOS CARVS, NVMERIANVS, CARINVS.

Vopiſcus. FLAVIUS VOPISCUS de his Imperator inter Scriptt. Hiſt. Aug.

de la Baſtie. DE LA BASTIE *Eclairciſſement ſur la dur l'empire de* Probus, Carus, Carinus et Num *à l'occaſion de quelques Médailles de* Probu *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. XIII. p. 437-47 Ingens rei chronologicae et numariae peri eſt. Adiecta eſt tabula ſive epitome chronol imperiorum Probi, Cari, Carini et Numeria

Diſſertation etc. Anonymi *Diſſertation ſur quelques Medail* Carinus; in *Mém. de Trevoux* a. 1714. Ju 1020-1050.

Anonymi *Diſſertation ſur les Medailles d* lien Tyran *du temps de* Carinus; in *Mém. de voux* a. 1706. May. p. 877-883.

VALERIVS DIOCLETIANVS et AVREL. VALER. MAXIMIANV

de la Baune. JACOBI DE LA BAUNE Vita *Diocletia Maximiniani* per annos digeſta; inter Panegy vett. ab eodem editos (*Venet.* 1728. 4) p. 10

ANT

ANTONII BEMBELLONAE DE GAUDENTIIS (ſ. potius BARTHOLOMAEI GERICKE, *Cancellarii Principis Anhaltino-Deſſavienſis*) Tempeſtivum ſuſcitabulum pro Principibus, ſive Commentarius ad edictum *Diocletiani* de maleſ. et manich. in Cod. Hermog. quod in Chriſtianos ſcriptum eſt. *Serveſtae* 1602. 4. Poſtea hac inſcriptione: Commentatio iuridico-politico-hiſtorica ad pragmaticam conſtitutionem de pace religionis. *Francofurti* 1612. 8. — Auctor potiſſimum autonomiam defendit, ius libertatis eccleſiaſticae et conſcientiarum declarat. de Gaudentiis ſ. potius Gericke.

GERARD NOODT, ICti, *Diocletianus* et *Maximianus*, ſive de transactione et pactione criminum liber ſingularis. *Lugduni in Batavis* 1704. 4. — Non de Imperatoribus illis ipſis, ſed ſolummodo de eorum conſtitutione L. XVIII. C. de transact. agitur. Noodt.

FRANC. BURMANNI Oratio de perſecutione *Diocletianea;* inter *I. E. Kappii* Oratt. ſelect. clar. viror. (*Lipſ.* 1722. 8) p. 383 ſqq. Burmann.

CLAUDII MAMERTINI Panegyricus et Genethliacus in *Maximianum* Aug. inter Panegyricos veteres, ſaepius editos. Mamertinus.

✣ ✣ ✣

HENRICII NORISII Diſſertatio duplex de duobus numis *Diocletiani* et *Licinii*, cum auctario chronologico de votis decennalibus Imperatorum et Caeſarum. *Florentiae* 1675. 4. Eadem in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiq. Rom. T. I. p. [illegible] ſqq. et in *H. Noriſii* Opp. (*Veronae* 1729. fol.) T. II. p. 1064 ſqq. Nori

JOH. HARDUINI Chronologia ſaeculi Conſtantiniani, ex ſolis numis antiquis (a *Diocletiano* usque ad *Jovianum*); in *eius* Opp. ſelect. p. 442 ſqq. Hardouin.

Hardouin. JOH. HARDUINI Numiſmata aliquot rario Tetrici, *Diocletiani* etc. v. ſupra inter Tyrann rum ſub Gallieno numos.

Galland. A. GALLAND *Lettre ſur une Medaille du Tyr* Amandus (ſub *Diocletiano*); in *Mém. de Trevoux* 1702. Jan. et Febr. 1702. p. 34-38.

Genebrier. N. GENEBRIER *Hiſtoire de Carauſius, Em reur de la grande Bretagne, Collegue de* Diocleti *et de* Maximinien, *prouvée par les Medailles* à Pa 1740. 4. De hoc aliisque ad Carauſium ſpecta tibus libris agetur in poſterum, ubi ventum erit Scriptores rerum Anglicarum.

* * *

Adam. *Ruins of the Palace of the Emperor* Dioclet *at Spalatro in Dalmatia, by* R. (ROBERT) ADA *F. R. S. F. S. A. Architect to the King and* to *Queen*. London 1764. fol. max. Cum LXI ta aen. — Quae *Sponius* et *Whelerus* in itinera ſuis de reliquiis palatii iſtius Diocletiani brevit partim etiam minus accurate, narrarunt, ub rime magnaque rei architectonicae peritia Ang in opere hoc ſplendido expoſuit.

Cf. praecipue *Bibl. der ſchönen Wiſſenſch.* T. XII. p. 98. *Götting. gel. Anzeig.* a. 1764. p. 828 ſqq.

* * *

‑OSEPHI MARIAE VIDUA Diſſ. de nu ‥ae *Auguſtae*, uxoris *Maximiani;* in *Racc d'Opuſcoli ſcientif. e filol.* (Venez. 1731. 12) T. p. 535-538.

FLAV. VALER. CONSTANTINVS CHLORVS.

Excerpta etc. (Auctoris ignoti) Excerpta de *Conſtantino Ch ro* etc. ſupra Vol. IV. P. I. p. 369.

EUME

EUMENII Panegyricus *Conſtantio* Auguſto dictus; inter Panegyricos veter. iunctim editos. Eumenius.

CAROLI DU FRESNE Hiſtoria Byzantina a *Conſtantio Chloro;* cum Auguſtorum numiſmatibus etc. De hoc libro agetur in capite de ſcriptoribus rerum Byzant. du Freſne.

(ANTONII GALLAND) *Reflexions ſur une médaille d'*Helene (primae uxoris *Conſtantii Chlori,*) *avec cette inſcription* HELENA N. F. in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. I. p. 248-251. Galland.

M. AVRELIVS VALERIVS MAXENTIVS.

I. HARDVINI Numiſmata aliquot rariora Tetrici, Aureliani et *Maxentii.* V. ſupra ſub Gallieno. Hardouin.

N. GENEBRIER *Diſſertation ſur* Magnia Urbica, *où l'on fait voir, que cette Princeſſe n'eſt point femme de l'Empereur* Maxence, *comme l'on a cru juſqu'ici.* à Paris 1704. 8. *Latine* in *(Wolterech)* Electis rei num. p. 215-245. — Remotis ſententiis ſuperiorum ſcriptorum de marito Magniae Urbicae, auctor examinat eam, quam Harduinus fovit, cui eandem Carino aut Numeriano copulare viſum fuit, eiusdemque coniecturam non deſtitui quidem nummorum conſenſu fatetur: at cum Aurelianus, Tacitus, Florianus, Probus, aliique Imperatores ſuperſint, quorum numi pari gaudeant ſimilitudine, matrimonia ſingulorum diligentius exploranda putat, priusquam alicubi ſubſiſtatur. Quo facto in Numeriano ceſſare quidem ſtatuit omnia impedimenta, ceſſare tamen et argumenta probantia, matrimonii vinculum inter ipſum modoque dictam Auguſtam coaluiſſe. Quodſi autem in eius fratrisque locum ſubſtituatur Carus, utriusque Genebrier.

 genitor,

genitor, tum plana omnia atque expedita red
Addita ſunt varia de praenomine Magnia ac
nomine Urbica.

Cf. Acta Erud. a. 1705. p. 399-402.

Hanc Genebrierii ſententiam poſtea ample
ſunt *Bandurius* (in Numiſm. Imp. Rom. T. I.
509) et *Venutus* (in Antiq. num. max. mod. V
II. p. 77). *Harduinus* (in Numiſm. ſaeculi Co
ſtant. p. 238) crediderat, Urbicam fuiſſe conj
gem Carini: ſed poſt aliquot annos rediit ad o
nionem Genebrerii, eo tamen diſſenſu, ut cred
ret, Magniam Urbicam, Cari uxorem, fuiſſe m
trem Numeriani, non vero Carini, qui quide
Cari filius fuit, ſed ex alia conjuge. Prodiit po
ea libellus cum numo quodam, quo omnis
diremta videbatur, hac quidem inſcriptione:

de Stoſch. *Lettera ſopra una medaglia nuovamente ſcope di* Carino *Imperadore e* Magnia Urbica Aug
ſta, *ſua conſorta, ſcritta dal Barone* FILIPPO
STOSCH, *Accademico Etruſco, alla nobile Acca
mia Etruſca di Cortona.* In Fiorenza 1755. 4m
Latine (licet non ad verbum) a *Ferdinando* St
in Actis Societatis Lat. Jenenſis Vol. V. p. 67-7
Cf. etiam *Mém. de Trevoux* a. 1755. Dec. -
Quia in hoc numo aereo minimi moduli conſpi
tur altera in parte caput galeatum, cum inſcripti
ne: IMP. CARINVS AVG. in altera vero ca
muliebre, cum epigraphe: MAGNIA VRBIC
AVG. Stoſchius aliique minime dubitarunt, Ha
duini ſententiam hoc numo firmiſſime fuiſſe ſtab
litam. Nihilo minus dubia contra movit Belley
diſſertatione ſequenti:

Belley. *Obſervations ſur une médaille de l'Impératri* Magnia Urbica; in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.*
XXVII. p. 154-159. (a 1761). — Conced
quide

idem auctor, hoc numo quaeſtionem de Magnia Urbica reſtringi ad imperium Carini eiusque liberorum: ex eodem vero non ſequi, Magniam ſine omni controverſia fuiſſe Carini coniugem. Nam ſaepe partes numorum averſas exhibere capita mulierum, quae non uxores fuerint eorum Imperatorum, quorum capita in parte adverſa impreſſa ſunt. Deinde ope potiſſimum numiſmatis maximi moduli in muſeo Cardinalis Albani (Vol. II. tab. 98) probare ſtudet, Magniam Urbicam minime fuiſſe coniugem Carini, ſed eiusdem matrem, adeoque Cari Imperatoris coniugem. Attamen Stoſchii ſententia defenſa eſt in libello, qui inſcribitur:

JOSEPHI KHELL Epicriſis obſervationum J. Belley, Acad. Pariſini, in numum *Magniae Urbicae* Aug. Honoris cauſa nobiliſſimae Academiae Hetr. Corton. inſcripta. *Vindobonae* 1767. 4. Khell.

✥ ✥ ✥

N. GENEBRIER *Diſſertation ſur* Nigrinianus, *dont le tems a été juſqu'ici fort incertain, et ſur quelques autres Princes, dont les Médailles ſont quelques difficultés parmi les antiquaires.* à Paris 1704. 8. *La-* ... (in *Woltereck*) Elect. rei num. p. 246-275. — Creditur hic Nigrinianus, cuius nomen hiſtoria tacet, fuiſſe filius Alexandri Phrygis ſ. Pannonici, Imperatoris in odium Maxentii a. 311 facti; quamvis aliud videatur Genebrerio, hunc Nigrinianum aut Aureliani nepotem aut Numeriani filium fuiſſe afferenti. Indagaturus, ſub quo Principum inde ab Aureliano usque ad Carum eiusque liberos Nigrinianus ad regiminis partem adſpirare potuerit, ſaeculi iſtius hiſtoriam coploſe recenſet, atque inde oſtendere nititur, inter Tyrannos, ſeu qui tumultu concitato Auguſtale nomen inviolarunt, Genebrier.

runt, locum ipſi haud competere. Ulterius po pergit, nimiaeque credulitatis arguit, qui e (lerio Maximiano et Maximiano Juniore di ſos ſibi fingunt Auguſtos, multisque demonſt unum eundemque Principem ſub diſpari la nomine.

Cf. Acta Erud. a. 1705 p. 403 ſqq.

CAI. VALERIVS LICINIANVS LICINIVS.

Noris. HENR. NORISII Diſſ. de duobus numis D cletiani et *Licinii;* v. ſupra *Diocletianus.*

Frommann. ERHARDI ANDREAE FROMMANNI Pr de Philoſophis a *Licinio* Imp. excruciatis. *Cob* 1763. 4; et inter *eiusd.* Opuſcula (*Coburgi* 1 8) p. 613-631. — Contra Moshemium ſta tur et probatur, apud Aurelium Victorem de C ſaribus c. XLI per philoſophos non intelligi C ſtianos, ſed philoſophos proprie dictos ac litt tos in genere.

SECTIO IV.

Scriptores de Romanorum Imperator nominibus, appellationibus, honoribus poteſtate, conſecratione.

Bulenger. JULII CAESARIS BULENGERI *Lodun Doctoris Theologiae, et in Academia Piſana Prof ris*, de Imperatore et Imperio Romano Libri quorum *tres priores* de Inſignibus Imperii, P pura, Diademate, Corona, Igne, Fortuna rea, Imaginibus, Inſulis etc. *novem poſteriores* dignitatibus et officiis utriusque Imperii tract Adiectae ſunt de officiis regni Galliae, t

mag

…ignae eccleſiae Conſtantinopoleos, appendices …ae. *Pariſiis* 1614. 4. *Lugduni* 1618. fol. — …peris perrari editio prior tres ſolum habet libros, …rem reliqui poſteriori additi. Officia et dignita… auctor exponit, ſervato Imperatorum, a qui…s quaeque inſtituta ſunt, ordine. Ex veteribus in…ſcriptionibus pleraque recenſita, et poſtremo libro …ſtigalia utriusque Imperii ſubiuncta. Multa ex …titia Imperii Romani hauſit, multa ex Caſſio…ro, Symmacho, Sidonio, Codino; plurima …codicibus Theodoſii et Juſtiniani; pleraque ex …onſtantino Porphyrogenneta, et aliis cum Grae…tum Latinis ſcriptoribus. Integrum quaſi Ro…ni Imperii ius publicum ſive, ut hodie vocant, …iſtica hoc opere comprehenditur. Ἀκρίβεια …men artque critica haud raro in hoc, ut in om…us operibus Bulengerianis, deſideratur.

…I. CLEMENT *Bibl.* T. V. p. 402 ſqq.
…REYTAGII Apparatus litter. T. III. p. 301 ſqq.

MARTII AUGUSTINI CAMPIANI Diſſ. de …eſtate Romani Imperatoris; praefixa *eiusdem* …ro ſecundo de officio et poteſtate magiſtra…um Romanorum et iurisdictione. *Auguſtae Tau…rinorum* 1724. 4 mai. Campianus.

FRANC. ROBORTELLUS de cognominibus …appellationibus Imperatorum Romanorum; in …*dentii Roberti* Miſcellan. Ital. erud. T. I. p. …ſqq. et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. VII. …1140 ſqq. Robortellus.

HENRICI BEBELLI Epiſtolae II de differen…inter Caeſarem et Auguſtum, ſcriptae a. 1510; …m *eiusd.* Commentar. Epiſtolar. confic. et aliis …puſcul. (*Argent.* 1513. 4) fol. 171. Bebel.

AUGUSTI BUCHNERI Oratio de nomine …eſaris; inter eius Oratt. (*Francof. et Lipſ.* 1727. …p. 618-634. Buchner.

Cellarius. CHRISTOPH. CELLARII de diſcrimine C
ſarum et Auguſtorum in Romana hiſtoria,
gramma. *Merſeburgi* 1690. 4.

Hausfritz. GEORGII LAURENTII HAUSFRITZ,
rimbergenſis (poſteaque Syndici civitatis Norim
genſis † 1769) de Caeſare, deſignato ſucce
imperii antiqui, Commentarius, ad illuſtra
hiſtoriam Auguſtam. Norimb. 1737. 4. —
hoc libro, doctrina eruditionisque copia haud
gari referto, primum agitur de diverſo ſucce
in Romanum imperium modo, ac de or
dignitatis Caeſareae. Poſtea docetur, a qu
et qua ratione Caeſares creati fuerint. Qu
caſione auctor obſervationes ſuper Imperat
filiis, Caeſaris nomine haud inſignitis, atq
per origine appellationum *Nobiliſſimus* et *Pr*
iuventutis, depromit. Caeſares Patriciorum
tate non ornari potuiſſe, ex eo potiſſimum
cit, quod inter poteſtatem tribunitiam Imp
rum et veterum tribunorum diſcrimen hau
interceſſerit. Illuſtrantur porro inſignia va
praerogativae dignitatis Caeſareae. Qua
etiam Caeſares imperandi poteſtatem habu
clare oſtenditur. Denique comparatio int
diernos reges Romanos veteresque Caeſar
ſtituitur.

Lettre etc. *Lettre, ſi le mot* Caeſar *ſur les medailles*
nom de famille, ou un titre d'honneur; in *M*
Trevoux a. 1727. Mart. p. 420-431.

Hardouin. *Diſſertation ſur le nom de* Caeſar, par le P
(le Pere HARDOUIN, *Jeſuite*); ibid. p. 43

Réponſe etc. *Réponſe à la Diſſertation précedente;* in *M*
de France a. 1727. Decemb. p. 2814-284

Lettre etc. *Lettre au ſujet de quelques titres ou noms en*
ſur les medailles; in *Mém. de Trevoux* a. 1728
p. 621-649.

'marques ſur la lettre précédente, par le P. H. I. Hardouin.
re Hardouin, Jeſuite); ibid. Aug. p. 1461-
Septemb. p. 1696-1716. Octob. p. 1835-

OELESTINI KOWALEWSKI Diſſ. de no- Kowalewski.
ıs, cognominibus et titulis Imperato-
Romanorum in numis antiquis. *Regiomont.*
4.

OH. FRID. KOERBER Diſſ. de imperatorio Koerber.
i titulo. *Gerae* 1674. 4.

HARDI REUSCHII Diſſertationes III de Reuſch.
itoris titulo. *Helmſtad.* 1728. 4.

Abbé DE LA BLETERIE *Traité de la nature* de la Bléterie.
uvernement Romain, ſous Empereurs, depuis
le juſqu'à Diocletien. Premier Mémoire.
*titre d'*Imperator, *qu'on donnoit aux Empe-*
Romains; in *Mém. de l'Acad. des Inſcriptt.* T.
p. 299 et 302-332. *Theotiſce* (a *I. C. Ade-*
in *Sammlung von Erläuterungsſchriften zur*
inen Welthiſtorie etc. (*Halle* 1756. 4) p. 387-
– Variae ſignificationes fataque nominis
itoris atque dignitatis imperatoriae doctiſſi-
ponuntur.

INR. SAM. SCHURZFLEISCHII Diſſ. de Schurzfleiſch.
Auguſti. Viteb. 1696. 4. Et inter *eiusdem*
r. hiſtor. N. I. (ſec. edit. Lipſ. N. LXIII. p.
877[b] (ſec. edit. Berol.)

IRIST. CNORRII Diſſ. de antiquis Roma- Cnorr.
ı numiſmatibus, conſecrationem illorum il-
itibus. *Lipſ.* 1660. 4.

IACH. BUSSE Diſſ. de apotheoſi Imperato- Buſſe.
Romanorum. *Witteberg.* 1662. 4.

ERISTI. GRUEBELII Diſſ. de conſecratio- Grübel.
incipum. *Jenae* 1675. 4.

NTONII VAN DALE Schediaſma de conſe- van Dale.
nibus ethnicis, plus quam dimidia parte
auctius,

auctius; acceſſit *eiusdem* Diſſertationibus de
culis (*Amſterd.* 1700. 4) p. 624-694.

Mencken. JOH. BURCHARDI MENCKENII Di
Auguſtorum Auguſtarumque conſecratione
numis illuſtrata. *Lipſ.* 1694. 4; et inter
Diſſertt. hiſtor. (*Lipſ.* 1734. 8) p. 1-41.
figg. aen. — Auctor docte oſtendit, qui
cauſis quibusque perſonis conſecratio collat
rit, atque penes quos Romae fuerit conſe
Principes poteſtas. Maxime vero id agit
numis conſecrationis ſymbola, v. c. r
aquilam, phoenicem caet. eruat et ob
ponat.

Schöpflin. JOH. DAN. SCHOEPFLINI Comm
hiſtorica de Apotheoſi ſeu Conſecratione
ratorum Romanorum. *Argentor.* 1729. 4.
eiusd. Commentatt. hiſt. (*Baſil.* 1741. 4) p.
Cum figg. aen. — Agit auctor primum
theoſi in genere; deinde ordine chrono
ſiſtit Imperatores, Caeſares et Auguſtas,
mae fuerunt conſecrati, eorumque conſe
nem e numis potiſſimum et inſcriptionib
ſtrat. Poſtea conſecrationis caerimonias e
denique notas et characteres, qui conſecra
tributi.

Hausotter. CHRISTI. HENR. HAUSOTTER de
crationis origine, cauſis et ritu Roma
Schleuſingae 1748. 4.

Scheller. IMMAN. JOH. GERHARDI SCHE
Rectoris Scholae Lubbenenſis in Luſatia i
Progr. de publica et ſolenni Imperatorum
norum conſecratione, 1764. 4.

Poſt. HERMANNI POST Diſſ. de divinis Im
rum titulis eorumque origine. *Erford.* 171

Pauli. SEBAST. PAULI *Ragionamento ſopra*
di Divo, *dato agli* Imperadori; in *Racco*

[..]li ſcientif. e filol. (*Venez.* 1737. 12) T. XV. [..]9-151.

CHRISTO. AUG. HEUMANNI Progr. de ti- Heumann.
[.] *Patris patriae* in *eiusdem* Poecile T. I. p.
[.]-175.

ANT. VAN DALE Diff. de actis Pilati, qua van Dale.
[..]tione agitur, cur Auguſtus Caeſar *Dominus*
[..]ari renuerit? poſt *eiusdem* Differtatt. de Ora-
Ethnicor. p. 608 ſqq.

FRANC. ROBORTELLUS de magiſtratibus Robortell.
[..]ratorum Romanorum; in *Gaudentii Roberti*
[..]ll. Ital. erud. T. I. p. 628 ſqq.

ANTONII PAGI Diſſertatio hypatica, ſeu de Pagi.
[..]ſulibus Caeſareis etc. *Lugd.* 1682. 4. Cf. ſu-
Vol. IV. P. I. p. 238 ſqq.

Eiusdem *Diſſertation ſur les Conſulats des Em-*
[..]rs Romains; in *Journal des Savans* a. 1686.
[..]59-482.

Diſſertation ſur les Decennales des Empereurs Ro- Diff. etc.
[..]s; ibid. a. 1684. Jul. p. 244-248.

[..]bbé DE LA BLÉTERIE *Diſſertation ſur l'Em-* de la Bléterie.
[..]r Romain dans le Senat; in *Mém. de l'Acad. des*
[..]. T. XXVII. p. 438-533.

[..]OH. ANDREAE BOSII Exercitatio de Pon- Boſius.
[..]u maximo Imperatorum Romanorum, prae-
[..]e Chriſtianorum. *Jenae* 1657. 4. et in *Grae-*
Theſ. Antiqq. Rom. T. V. p. 269-311.

JOH. BOUHIER *ſur la queſtion, ſi avant Balbin* Bouhier.
[..]ppien, quand il y a eu enſemble pluſieurs Empe-
[..] Romains, il n'y en a eu qu'un qui ait été grand
[..]tifice; in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. IX. p.
[..]-123.

Eiusdem *Diſſertation ſur le grand Pontificat des*
[..]ereurs Romains, avec une Lettre ſur le même ſu-
[..]t ſur quelques autres concernant les Antiquités
[..]aines. à Dijon 1642. 4 mai. — Dubium ad-
modum

modum fuit inter viros doctos, quando ad
tatem Imperatoriam evecti plures ſimul
utrum unus tantum Pontificis maximi geſſer
nores, an reliquis etiam titulus iſte fueri
honor attributus. A recentioribus, v. c.
Spanhemio, Pagio, Noriſio, Tillemontio,
que, adoptata eſt haec veluti decretoria ſen
non eſſe prius coeptum, pluribus Imperat
ſimul hunc titulum conferre, quam ſub B
et Pupieno. Hanc igitur Buhierius ſub e
vocavit, argumentisque evicit clariſſimis,
ante Balbinum et Pupienum, quos Po
Maximos ſimul nominari, bene agnoſcit,
tamen eſſe, ut in eiusmodi regentium ſo
Imperator uterque Pontifex Maximus appell
Cuius rei comprobandae cauſa exempla I
torum Titi Veſpaſiani, Lucii Veri, Con
Caracallae et Getae produxit.

Cf. Nova Acta Eud. a. 1744. p. 594 ſqq.

de la Baſtie. (JOS. BIMARD) DE LA BASTIE *D*
tion du ſouverain Pontificat des Empereurs R
In *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. XII. p. 35
T. XV. p. 38-144. — Quatuor ſunt d
tiones, in quibus auctor Boſii reliquor
quos modo nominavimus, ſententiam
Buherium defendere ſtudet, pronuncian
dem omnes, quos hic pro ſententia ſua la
numos falſos et ſuppoſitos. Quae vero
probe dextreque Buherius in poſteriore ſua
tatione propulſavit.

Elſner. JACOBI ELSNER Explicatio inſignis I
tionis Thyatirenae; in *eiusd.* Schediaſma
(*Berolini* 1744. 4) p. 134-166. — Qui
inſcriptione mentio fit Pontificatus maximi
ratorum Romanorum, Elſnerus copioſe ha
diſſerit.

J

JACOBI GOTHOFREDI *Ulpianus* ſ. Oratio de maieſtate Principis Romani legibus ſoluta; inter eius Opuſcula (*Genev.* 1641. 4) p. 1 ſqq. et *Lugd. Bat.* 1733. fol.) p. 297 ſqq. Gothofredus.

ANDR. CHRISTIANI ESCHENBACH Diſſ. de igne Auguſtis praelato. *Altdorf.* 1692. 4; et inter eiusdem Diſſertt. Acadd. (*Norimb.* 1705. 8) p. 519-550. — Diſquiritur praecipue, quibusnam perſonis Auguſtis, quando et qua occaſione ignis praelatus fuerit. Poſtea oſtenditur, ignem cum lampade a lampadario praelatum fuiſſe. Denique quaeritur, quando coeperit hic ritus ac deſierit, quod utrumque neſcitur. Eſchenbach.

CHRISTI. FRANCISCI PAULLINI *kurze Abhandlung von dem Feuer, ſo man den Römiſchen Kayſern ehemals vortrug;* in eiusd. *Zeitkürzenden erbaul.* Luſt (Francof. 1697. 8) p. 143-150. Paullini.

JOH. GOTTLOB BOEHMII de pedum deoſculatione Imperatoribus Romanorum quondam exhibita, Exercitatio. *Lipſ.* 1757. 4. — Docte probatur, pedum iſtam deoſculationem non demum Diocletiani principatu coepiſſe, ſed eandem a Caligula introductam, quod quidem Romanis inviſum; Trajanum etiam non eſſe paſſum, ſibi oſculum pedis praeberi, nec Maximinum Seniorem id conceſſiſſe, Maximino autem Juniori praeſtitum: Diocletianum nullum, ut nonnulli ſtatuerunt, edictum de pedum oſculatione promulgaſſe, tamen, eundem oſculum pedum uſurpaſſe, vero ſimile eſſe. Capite ſecundo, tertio et quarto agitur de pedum deoſculatione Imperatoribus Graecis, Francicis et Germanicis quondam praeſtita; ubi ſimul inquiritur, quando ritus iſte exoleverit. Böhme.

JACOBI GRONOVII Diſſ. de Imaginibus et Statuis Principum, habita *Lugd. Bat.* a. 1708, denuo recuſa 1735. 4. Gronovius.

ULRICI

Obrecht. ULRICI OBRECHTI Diſſ. de Tribu
Caeſarum Romanorum poteſtate; inter eius
acadd. (*Argent.* 1704. 4) p. 426 ſqq.

Dodwell. HENRICI DODWELLI Praelectio ad S
tiani Hadrianum, de titulis Caeſareis, Princ
iuventutis, poteſtatisque Tribunitiae; inte
Praelectt. Camden. (*Oxon.* 1692. 8) p. 573

Schwarz. CHRIST. GOTTLIEB SCHWARZII D
Auguſtorum Caeſarumque Romanorum Tri
tia poteſtate. *Altorf.* 1715. 4.

Eiusdem de numeranda Tribunitia pot
Auguſtorum Caeſarumque Romanorum Di
tio. *ibid.* eod. 4. Prior iſta et haec poſterior
tatio exſtat etiam in *Schwarzii* Diſſertt. ſelect
Harleſio (Erlangae 1778. 4) collectis N. IV

Hermansson. JOH. HERMANSSON Diſſertt. de Trib
Caeſarum poteſtate. *Upſal.* 1720. 8.

de la Bléterie. *Abbé* DE LA BLÉTERIE *de la puiſſance*
bunitienne des Empereurs; in *Mém. de l'Aca*
Inſcriptt. T. XXV. p. 392-439.

Dodwell. HENR. DODWELLI Praelectio de Imp
rum adoptionibus et adoptionum iuribus; i
dem Praelectt. Camden p. 551-572.

Reinhard. JOH. PAULI REINHARDI Diſſ. de ſign
tunae in cubiculo veterum Imperatorum ei
transmiſſione. *Erlangae* 1745. 4.

Gaudentius. PAGNINI GAUDENTII Exercitatio d
nere Caeſareo; in *eiusd.* Arcanis Rom. I
evulgat. (*Florent.* 1640. 4) p. 121-150.

a Buenau. RUDOLPHI A BUENAU de ornamentis
noribus *Auguſtorum* Liber ſingularis. *Lipſ.* 17

CA

CAPVT XII.

...RIPTORES DE ROMANORUM GENTIBUS ET FAMILIIS CELEBRIORIBUS.

...ICHARD STREINNIUS (*Baro Schwarzena...cius, Conſiliarius Caeſareus, Hiſtoricus et Philolo... Viennenſis* † 1601) de gentibus et familiis Roma...um. *Pariſiis* ap. Henr. Stephanum 1559. fol. ...et. ex aed. Manutianis 1571. 4. Cum utra... editio rariſſima eſſet, *Graevius* librum inſeruit ...ſauro ſuo Antiqq. Rom. T. VII. p. 1 ſqq. — ...ctor, viginti annorum iuvenis, Franciſci Ho...anni bibliotheca uſus, haec Romanarum fa...rum ſtemmata compoſuit. Conſulares tamen ...ias tantum expreſſit, et multa ſine auctori..., multa contra hiſtoriam ac temporis ratio... ſcripſit. Streinn.

...Familiae Romanae, quae reperiuntur in anti... numiſmatibus, ab Urbe condita ad tempora Auguſti; ex Bibliotheca FULVII URSINI; ...ctis familiis XXX ex libro ANTONII AU...STINI. *Romae* 1577. fol. Editio haec Ro...libris rarioribus adnumeratur, et hoc habet ...puum, quod Fulvii Urſini integer in illa ...beatur liber, in ſequenti vero Lugdunenſi ca... modo et recenſus familiarum Romana..., ex maiore opere excerptus, adſcriptis om... veteribus inſcriptionibus, ab Urſino prola... inveniatur. Urſinus et Auguſtinus.

...De Romanorum gentibus et familiis ſcriptores praeſtantiſſimi: ANTONIUS AUGUSTINUS ...ULVIUS URSINUS C. R. Cum utili et ne...ria nobiliſſimi cuiusdam viri Praefatione. ...i 1592. 4. Opus Fulvii Urſini poſtea in...m denuo in lucem emiſit, acceſſionibus et

 com-

Obrecht.
Ca
aca
Dodwell.
tia
iu
Pr
Schwarz.
A
ti

Hermans-
son.
de la Bléte-
rie.
Dodwell.
Reinhard.
Gauden-
tius.
* Burmann.

... is auctum, omiſſis ...
... CAROLUS PATINUS, Pa...
... etiam, cum *Antonii A...*
... T. VII. Theſauri Antiqq. ...
1145 ſqq. 1277 ſqq.

Cf. CLEMENT *Bibl. curieuſe* ...
FREYTAGII Analecta p. 44...

JOH. GLANDORPII On...
Romanae ſ. de familiis Roma...
ſupra Vol. IV. P. I. p. 188.

ABRAHAMI GORLAEI T...
num Romanorum aureorum, ...
rum, ad familias eius urbis ſp...
obitum Auguſti. Acceſſere ...
ſeu typi nomorum Romano...
Urſino partim non editos, ...
idem poſſidet. *(Antverp.)* 16...

FRANC. ROBORTELLU...
norum; in *Gaudentii Rober...*
T. I. p. 638 ſqq.

ANDREAE SCHOTTI E...
gentibus ac familiis; poſt *R...*
(*Traj. ad Rhen.* 1701. 4) p. ...

JOH. FOY VAILLANT ...
rum Romanarum, perpetu...
illuſtrati. *Amſtelod.* 1703. II ...
am. — Id praecipue in h...
mus, ut uno quaſi conſpe...
Romanarum numos, quo...
tinum, Urſinum, Patinum, ...
exhiberi potuerunt, reprae...
ordine alphabetico diſpoſito...
Romanae monimentis ſat ...
Multarum gentium Roman...
de quibus apud ſcriptores ...

ſilentium: tamen Morellio aliisque ſat largam re-
liquit meſſem.

Cf. Acta Erud. a. 1704. p. 405-412.

Theſaurus *Morellianus*, ſive Familiarum Ro- Morell et Havercamp.
manarum Numiſmata omnia, diligentiſſime ubi-
que conquiſita, ad ipſorum numorum fidem ac-
curatiſſime delineata, et iuxta ordinem *Fulvii*
Urſini et *Caroli Patini* diſpoſita ab ANDREA MO-
RELLIO. Accedunt numi miſcellanei urbis Ro-
mae Hiſpanici et Golziani dubiae fidei omnes.
Nunc primum edidit et Commentario perpetuo
illuſtravit SIGEBERTUS HAVERCAMPUS. *Amſtel.* 1734. II Voll. in fol. — In hoc theſauro
pretioſiſſimo ac ſplendidiſſimo Urſini ordo alpha-
beticus ſervatus eſt. Volumen prius numos ipſos
exhibet, et paullo quidem maiores, quam in arche-
typis, quod editori Havercampo merito non ſatis
placuit. Ipſe in voluminis poſterioris parte prima
illuſtrationes ſuas eorum numorum, quos Mo-
rellius aliique veriſſime ſinceros aeſtimant, exhi-
bet, ſecunda vero illuſtrationes numorum con-
fictorum incertae fidei, ab Huberto Golzio aliis-
que antiquariis prolatorum. Quo toto negotio
multa antiquitati et hiſtoriae Romanae lux multi-
plex foeneratur. Ad calcem adiecta ſunt Adden-
da et Emendanda, atque indices quatuor.

Alium recenſum numorum huius generis edi- Eckhel.
dit IOSEPHUS ECKHEL in Catalogo Muſei Cae-
ſarei Vindobonenſis numorum veterum P. II.
Vindob. 1775. 4mai.

CHR. G. HEYNII Commentationes III, in Heyne.
quibus recenſentur numi familiarum Romanarum,
qui in Muſeo academico *(Goettingenſi)* ſervantur.
Goettingae 1777 et 1778. fol. Et in *eiusd.* Opuſc.
Vol. II. p. 354-408. In hoc recenſu gens *Aburia*

 primum,

primum, *Volteia*, cum incertis quibusdam, p
ſtremum locum tenet.

* * *

Glandorp. JOH. GLANDORPII Deſcriptio ſeu Geneal
gia gentis *Antoniae*. Lipſ. 1557. 8.

Wunderlich. Gens *Aurelia* illuſtrata auctore JOAN
WUNDERLICH, I. U. D. *Jenae* 1753. 4.
Illuſtratur origo et ſplendor huius gentis, enur
rantur conſules ex eadem oriundi, ut et praefe
urbis, imperator, viri docti, aliique tam maſc
quam foeminae. Adduntur ſingularia gentis A
reliae, v. c. menſis Aurelius, ut Commodus In
Julium menſem vocari vane voluit; leges Au
liae, tribunal Aurelii, via Aurelia, forum Au
lium, urbes Aureliae, porta, pons, aqua
mons huius nominis.

Hoffmann. GODOFREDUS DANIEL HOFFMANN
numo Divae *Aureliae* omnique re numiſmatica
terum Auguſtarum. *Tubingae* 1775. 4. —
numo hoc ſuppoſititio illuſtrando — talem e
eſſe, harum rerum peritiores demonſtrarunt
auctor multa de gente Aurelia diſputat. Si
indicem uxorum, matrum, ſororum aliarum
foeminarum cognatarum eorum Imperator
quorum imagines et nomina in numis ſunt
preſſa, adjicit.

Braſcio. PETRI ANTONII BRASCHII de familia
ſinnia, equeſtri et conſulari Romae, antiquiſſi
Inſcriptiones aevo ſuperſtites, in unum collec
dilucidatae atque ornatae. *Romae* 1731. 4.

Fonteius et Jacobonius. JOH. BAPT. FONTEII (*Hiſtorici et Arch
logi Bononienſis, circa annum 1572 florentis*) de
ca *Caeſiorum* gente Commentariorum Libr
cum JULII JACOBONII appendice. *Bono*
1582. 1583. II Voll. in fol. — Praeclari hi c
me

nentarii in Muſeo *Donati* Caeſii, Cardinalis, amdiu latuerunt, donec a Julio Jacobonio in lu- cem proferrentur. Non ſolum vero hiſtoria gen- is Caeſiae copioſe in hoc opere illuſtratur, ve- um etiam multa alia ad antiquitatem Romanam pectantia, inſcriptiones, vocabula Latina minus nota caet. Priori parti additus eſt *C. Caeſii Baſſi* Commentarius in Germanici Caeſaris Phaenome- na Arataea recognitus; et Fragmentum de metris ive de pedum compoſitione ad Neronem Caeſa- em. Poſteriorem partem ſeu appendicem ſic dictam elaboravit Jacobonius, qui et priori ope- am navavit. Docte idem ſtiloque puriore, quam onteius, magnam vim inſcriptionum numorum- ue explicavit.

Cf. (GOETZII) *Merkwürd. der Königl. Bibl. zu Dresden* T. II. p. 445 ſqq.

De gente *Claudia* agit MICH. AUG. ZORZI *Giornale de' Letterati d'Italia* T. XXIX. p. 15 ſqq. Zorzi.

Conte JOH. FRANC. JOSEPHI BAGNOLO *della gente* Curzia, *e dell età di* Q. Curzio *l'Iſtori- co, Ragionamento.* In Bologna 1741. 8. — Priore ri parte auctor agit de familia Curtia, cuius riginem a Metio Curtio, nobili olim Sabinorum ice, derivat: poſteriore de Q. Curtio hiſtorico, quem in ultimis annis imperii Conſtantini M. hiſtoriam ſuam de Alexandro M. ſcripſiſſe con- endit. Bagnolo.

JOSEPHI BIMARDI (DE LA BASTIE) de ta, rebus geſtis, numis *T. Didii*, Conſulis, et ente *Didia*, Parergon. *Lutet Pariſ.* 1720. 4. Bimard de la Baſtie.

JOH. GLANDORPIUS de gente *Julia*. V. ſu- a Vol. IV. P. I. p. 301. Glandorp.

Zabarella. De Gente *Livia* v. ZABARELLA ſupra Vo
IV. P. I. p. 166 a nobis excitatus.

Ritter. JOH. DANIELIS RITTERI de *Marcio*, p
mo Pontifice M. et familia *Marcia* Programm
Lipſ. 1733. 4.

Ferratius. M. ANTONII FERRATII Epiſtola de *Ma*
lis; inter *eius* Epiſtolas (*Venet.* 1738. 4) p. 12
133.

Zabarella. JACOBI ZABARELLA Valerii, *overo orig*
et nobiltà della gente Valeria *di Roma*, *di Padova*
di Venezia. Padova 1666. 4.

CAPV

CAPVT XIII.

SCRIPTORES DE REBUS ROMANORUM VETERUM DIVERSIS, QUIBUS IN CAPITIBUS SUPERIORIBUS LOCUS TRIBUI NON POTUIT.

I. C. FUGMANNI turbidus Romanae Reip. ſtatus. *Witteb.* 1670. 4. Fugmann.

GEORGII LEBRECHT WILCKE Diſſ. de cura Dei circa rem Romanam. *Lipſ.* 1690. 4. Wilcke.

CORNELII ADAMI, *V. D. M. Damomenſis et Scholae Rectoris*, Exercitatio de malis Romae paganae et hodiernae moribus; in *eius* Exercitatt. exegett. (*Groningae* 1712. 4) p. 501-738. — Auctor plurimas veterum Romanorum virtutes recenſet, oſtenditque teſtimoniis ſcriptorum idoneorum, priſcorum Romanorum virtutes paupertati, divitiis autem tribuenda eſſe poſterorum vitia. Adami.

PHILIPPI OLEARII Diſſ. de fortuna populi Romani. *Lipſ.* 1713. 4. Olearius.

CAROLI DE ST. DENIS *Domini* DE ST. EVREMOND *Reflexions ſur les divers genies du Peuple Romain dans les divers tems de la Republique;* in eiusd. *Oeuvres* (Amſterd. 1726. 8) T. I. p. 1 ſqq. de St. Evremond.

JOH. ADAMI FLESSAE Commentatio de iis Romanorum temporibus, quibus nec vitia ſua, nec remedia pati poterant, ad *Livii* Praefat. Decad. I; in *eiusdem* Faſcic. Commentation. p. 103-124. — Diſquirit auctor, in quam aetatem Livii ana querela cadat, quando resp. Romana praeceps ierit, quaenam cauſſae peſſundatae reip. quae remedia adhibita fuerint, cur autem parum profecerint. Fleſſa.

FRANCISCI DE CONTI BERARDI CAPOCIO Cuccini Agrippina minore, *e mutatione dell' Imperio de' primieri Ceſari.* In Venetia 1667. 12. Capocio.

Heineccius. IOH. MICHAELIS HEINECCII Diſſ. de M niſtris Caeſarum gentilium Chriſtianis. *Halae M deb.* 1712. 4.

de Holberg. LUDOVICI DE HOLBERG *Conjectures ſur cauſes de la grandeur des Romains, avec un Diſco ſur l'Enthouſiaſme.* à Copenhague 1753. 8. Errorum haud paucorum et negligentiae Mont quium, de cuius libello ſupra Vol. IV. P. I. p. retulimus, docte incuſat Danus.

Richter. ADAMI DANIELIS RICHTERI Progr. populo veteri Romano neque forti neque doc *Annabergae* 1754. 4.

Rambach. IOH. IACOBI RAMBACH *Verſuch eines weiſes, daß der ausgebreitete Ruhm der Römer blendend als wahr ſey.* Quedlinburg 1766. 4; multo auctius in eiusdem *Vermiſchten Abhand gen aus der Geſchichte und Litteratur* (Halae 17 8) p. 1-55. — Auctor docte aeque ac eleg ter docet, Romanorum veterum facta, qui gloriam ſuam per omnem terrarum orbem pro gaverint, e fontibus non ſatis limpidis mana nempe ex aemulatione perverſa, inclareſc pruritu, ſuperbia effraenata, patriae amore contemtu aliorum populorum. Paſſim tamen mium tribuit opinioni ſuae Rambachius.

Zeune. IOH. CAROLI ZEUNE Diſſ. de fatali reipu cae Romanae conſervatione. *Lipſ.* 1768. 4. Quid Romani fortunae ſeu, ſi mavis, providen divinae debuerint, auctor ex eorum hiſtoria e gie demonſtrat, adeoque Wilkium, cuius di tationis paullo ante meminimus, longe poſt ſe liquit.

CAP

CAPVT XIV.
SCRIPTORES DE ANTIQUITATIBUS ROMANIS GENERALES.

SECTIO I.
Compendia, ſyſtemata et onomaſtica antiquitatum Romanarum.

BLONDI FLAVII *) (*Eugenio IV, Nicolao V, Calixto III et Pio II, Pontificibus Max. ab epi-* Blondus Flavius ſ. Flavius Blondus.
ſtolis † 1463) Roma triumphans. *Brixiae*, per Bartholomaeum Vercellenſem, bibliopolam 1482. Secunda editio, hac inſcriptione: *Blondi Flavii* de Roma triumphante Libri decem, diligentiſſime caſtigati et ita ſuo nitori reſtituti. *Brixiae* 1503. fol. Tertia: *Blondi Flavii*, Forlivienſis de Roma triumphante libri decem, diligentiſſime caſtigati, et ita ſuo nitori reſtituti: ut in eis plus quam duo mille errores corrigantur: Habent etiam totius operis tabulas: in quibus omnia scitu neceſſaria miro ordine collecta comprehenduntur. *In fine legitur*: Venetiis a Philippo Pincio Mantuano. Anno dni MCCCCCXI die Maii. Fol. Quarta: *Blondi Flavii*, Forlivienſis de Roma triumphante Libri decem, priſcorum ſcriptorum lectoribus utiliſſimi, ad totiusque Romanae antiquitatis cognitionem perneceſſarii.

 Romae

*) Licet hic Italus in epigraphis librorum ſuorum, diu poſt mortem eius typis mandatorum, nominetur *Blondus Flavius*, tamen *Niceronus* (in *Mémoires* etc. T. XVI. p. 274) affirmat, eundem ſe ipſum nominaſſe *Flavium Blondum*.
(*Flavio Biondo*). Cf. *Clement* Bibl. cur. T. IV. p. 310. (50).

Romae inſtauratae Libri III. Italia illuſtrata
ſtoriarum ab inclinato Rom. imperio Decad
Omnia multo quam ante caſtigatiora. *Baſile*
officina Frobeniana Menſe Martio Anno
XXXI. fol. Quinta: *Blondi Flavii*, Forliv
de Roma triumphante Libri X. *Pariſiis* 15
Sexta: *Blondi Flavii* de Roma triumphante
X; Romae inſtauratae Libri III; De origine
ſtis Venetorum liber; Italia illuſtrata; Hiſto
ab inclinato Rom. Imperio Decades III. *Baſil.*
fol. *Italice* a *Lucio Fauno*, Venet. 1544. 8
1558. 8 — Omnes archetypi Latini ed
ſunt rarae, ſed tres priores rariſſimae. O
Roma triumphante ipſum in quinque divi
partes. Prima, quae L. I et II complectitu
Romanorum exponit, quae ad religioner
ctant. Pars ſecunda ſ. L. III, IV et V admi
tionem Reipublicae Rom. deſcribit. Pars t
L. VI et VII militiae diſciplinam exponit.
et IX ſ. pars quarta mores ac vitae privata
tuta ob oculos ponit, et pars demum quin
X Triumphos Romanorum deſcribit. Re
annis Gobellinus (in Commentariorum de re
II, Pontificis, memorabilibus Libro XI)
Blondi arte hiſtorica iudicat: „Procul Blon
„eloquentia priſca fuit: neque ſatis dili
„quae ſcripſit, examinavit: non quam ve
„quam multa ſcriberet, curam habuit." A
de antiquitate Romana, pro aetate, qua vi
time meritus eſt.

Cf. VOSSIUS de Hiſtor. Lat. L. III. p. 585 ſ
FABRICII Bibl. med. et inf. Latin. T. I. p.
FREYTAGII Apparat. litter. T. I. p. 333 ſq
Diſſertazioni Voſſiane di APOSTOLO ZEN
p. 229 ſqq.
CLEMENT Bibl. curieuſe T. IV. p. 310 ſqq.

WOLFGANGI LATZII Reipublicae Romanae Latz.
exteris provinciis bello conſtitutae commentarum Libri XII, in quibus limitum omnium re[...]tiones, praetoria, magiſtratus, munia tam [mi]litaria quam civilia, a ſummis ad infima, exer[citu]s, legiones, claſſes, coloniae, municipia, or[na]menta, ſignaque bello et pace expreſſa, veſti[m]enta omnis generis, et arma, ritus denique [...], ludi et ſacra, ex fide hiſtorica non ſolum [ex]plicantur, et partim iconibus repraeſentantur, [ve]rum etiam comparatione utriusque imperii, [ta]m incipientis et florentis, quam declinantis, [...]sque etiam urbis, aeternae et novae, ad un[u]m et ad noſtrae aetatis, quantulacunque eius [hu]c imperii et nominis veſtigia, relata tradun[tur]. *Baſileae* 1551. fol. *Francof. ad Moen.* 1598. Poſterior editio priori longe anteponenda. [H]eredes enim Andreae Wechelii, qui eam cura[ru]nt, uſi ſunt in ea paranda Latzii ipſius emenda[tion]ibus et ſupplementis, quae adſcripſerat editio[ni] a ſe curatae. Emendarunt etiam ſcriptorum [...]ationes. Denique ſubiunxreunt: *Rationem [...] abbreviata vocabula in monumentis et inſcrip[tio]nibus olim uſurpata; item analecta lapidum vetu[stor]um et nonnullarum in Dacia antiquitatum, autore* [ST]EPHANO ZAMOSCIO. Tamen eſt opus ma[gi]s molis, quam iudicii; deeſt enim et ordo et [dele]ctus rerum, atque in explicandis antiquitati[bus] illuſtrandisque inſcriptionibus quam ſaepiſſime [erra]tur auctor.

JOANNIS ROSINI (Iſenacenſis, *Homiletae* Roſsfeld C [Na]umburgenſis † 1626) Romanarum Antiquitatum Roſinus. [Lib]ri X. *Baſileae* 1583. fol. *ibid.* 1585. fol. *Lug[d.]* 1609. 4. *Colon. Agripp.* 1619. 4. (Cui edi[tioni] primum adiecta ſunt THOMAE DEMPSTERI Dempſter. [Pa]ralipomena ſeu farrago variarum obſervatio-

num,

num, antiquitates Romanas, a Roſino vel p teritas vel minus explicatas, illuſtrantium. mo ſeparatim prodierunt *Pariſiis* 1613. fol.) (*vae* 1620. 4. *Colon. Agripp.* 1645. 4. *Ge* 1658. 4. *Colon. Agripp.* 1662. 4. Poſtea h tulo: *Joh. Roſini* Antiquitatum Romanarum pus abſolutiſſimum. Cum notis doctiſſimis MAE DEMPSTERI I. C. Huic poſtremae edi accuratiſſimae acceſſerunt *Pauli Manutii* Li de Legibus et de Senatu, cum *Andr. Schotti* ctis I. de priſcis Rom. gentibus ac familiis. tribubus Rom. XXXV ruſticis atque urbanis de ludis feſtisque Rom. ex Kalendario vetere. indice locupletiſſimo rerum ac verborum, neis figuris accuratiſſimis Urbis etc. Accu CORNELIO SCHREVELIO. *Lugd. Bat.* 166 *Genev.* 1668. 4 mai. Amſtel. 1685. 4. *Traje Rhen.* 1701. 4 mai. *Amſtel.* cura *I. F. Reitzi* multis adiectis acceſſionibus) 1743. 4. — magna hac editionum ſegete patet, quanti aeſtimatum fuerit hocce Roſino-Dempſteri opus. Notum eſt iudicium *Reineſii* (in Var. le p. 58) de hoc opere aſperum atque immite, quod iniquum: nota etiam defenſio Roſini, *bricio* in Bibliogr. antiquar. p. 91 ſuſcepta. pore certe, quo Roſinus ſcripſit, liber eius mum et commodiſſimum antiquitatum Ro ſtema fuit: hodie, ubi meliora habemus, eodem carere poſſumus. In talibus ſcript ſuperioribus, qui diſciplinae cuidam viam ſt runt, ſemper aequitati litandum, atque co dum, nobis forte apud poſteros, meliora da eandem ſortem ſubeundam eſſe.

Cf. *Teutſche Acta Eruditorum* P. LV. p. 491 ſ LVII. p. 674 ſqq.

I. M. SCHAMELII Numburgum litteratum p SAXII Onomaſt. P. III. p. 572 ſqq.

Facis hiſtoricae compendium, ex Juſti Lipſii operibus ſummo ſtudio concinnatum per ANASTASIUM A VALLE QUIETIS (quem dicunt eſſe JOACHIMUM DE RUSDORF, celeberrimum illum Electoris Palatini, Friderici V, Conſiliarium aulicum † 1640). *Argentorati* ſ. a. 12. emendatum a CONSTANTIO A MONTE LABORIS (quo nomine latet JOANNES THUILIUS, profeſſor litterarum elegantiorum Patavinus † 1630) *Patavii* 1628. 12. *Argent.* 1629. 12. Tandem prodiit hoc titulo: Roma illuſtrata, ſive Antiquitatum Romanarum breviarium. Acceſſit *Georgii Fabricii* veteris Romae cum nova collatio; nova recenſione ANTONII THYSII *Amſtel.* 1657. 12. — Eſt, vel titulo monente, compendium operum, quae Lipſius de antiquitatibus Rom. compoſuit: ſed uti nec Lipſii opera, ita nec hoc omnes antiquitatis partes abſolvit. Anaſtaſius a Valle Quietis ſ. de Rusdorf.

(THOMAE GOODWYN, *Theologi, Hiſtorici Archaeologi Oxonienſis* † 1643) Romanae hiſtoriae Anthologia recognita et aucta; *or an Engliſh expoſition of the Romane Antiquities, for the uſe of Kingdom Schools.* Oxford 1623. 4. — *Newly reviſed and enlarged by the Author. Lond.* 1648. 4. ibid. 1661. 4. *ibid.* (cum eiusdem libro, qui inſcribitur: Moſes et Aaron) 1686 4: *Belgice* a *Daniele* ..nio, Amſtelod. 1679. 8. *ibid.* 1694. 8. Compendium paullo plenius, hodie quoque nullius .. Goodwyn.

PHILIPPI CAROLI (*Neoburgo-Palatini, ab a. .. Hiſtor. et Philologiae Profeſſoris extraordinarii ..rfini, a. 1629, deſertis uxore ac liberis, ad Pontificiorum coetus abeuntis, a. 1639 Vindobonae defuncti*) Antiquitates Romanae, eccleſiaſticae, civiles, militares et oeconomicae. *Francof. ad Moen.* 1643. 12. *Altenburgi* 1663. 8. *Jenae* 1671. 8. Caroli.

Altenb.

Altenb. cum notis *Mich. Chriſti. Ludovici*, 1
8. — Ordo maxime placuit, licet qu..m
ma omiſſa, et ea, quae inſunt, leviter adm
tractata ſint. In editione Francofurtenſi ac
praeter ANDREAM DOMINICUM FLOC
POMPONIUM LAETUM et HENRICUM
LIUM de magiſtratibus Romanorum, etian
tome ex PETRI SANCTIFLEURII, Mo
lienſis, rebus memorabilibus, Lugduni ſup
ſaeculo impreſſis, qua et ritus quidam br
explicantur.

Caſalius. JOH. BAPTISTAE CASALII Liber de
nis Romanorum ritibus; cum eiusdem Lib
Aegyptiorum ritibus. *Romae* 1644. 4. *Fr*
1681. 4.

Eiusdem de Urbis ac Romani olim i
ſplendore opus, hiſtoriis et animadverſi
tam ſacris quam profanis illuſtratum. *Romae*
fol. Cum figg. — Caſalius in utroque
plerasque rituum Romanorum partes exhibe
in iisdem ſcriptoribus, qui ad iſtas, de quib
antiquitatum partes commentati ſunt, Li
primis ſaepiſſime uſus fuit, retentis ipſis
verbis, ſemper vero eorundem allegatis.

du Boulay. CAESARIS EGASSE DU BOULAY *T*
des Antiquités Romaines, où ſont contenues et
tes par ordre toutes les ceremonies des Romains.
ris 1650. fol. Cum figg. *Lengletus* (T. XI. p
addit: *C'eſt peu de choſe.*

Hildebrand. FRIDERICI HILDEBRANDI (*Rectoris*
Martisburgenſis † 1688) Antiquitates potiſ
Romanae, a Roſino aliisque in compendium
tractae, et iuxta ordinem alphabeti diſp
bono iuventutis. *Jenae* 1657. 8. *ibid.* 16
Gerae 1670. 8. *Jenae* 1671. 8. *ibid.* 1677. 12
1688. 8. *Jenae* 1693. 8. Octavum produ

ol. 12. cum *Ottonis Sticherii* libris tribus de coitiis Romanorum. *Ultrajecti* 1712. 12. Cum figg.

JACOBI MASENII Antiquitatum Graecarum Romanarumque breviarium; adiectum *eiusd.* Palaeſtrae ſtili Lat. *Colon.* 1659. 8. Maſenius.

HENRICI KIPPINGII (*Roſtochienſis, Conrecto* *Scholae Bremenſis* † 1678) Antiquitatum Romanorum Libri IV. *Bremae* 1661. 8. *ibid.* 1664. 8. *ibid.* 1668. 8. *ibid.* 1674. 8. *ibid.* 1679. 8. *Inſcriptio* *editionis ita ſe habet:* Recenſus novus et methodus Antiquitatum Romanarum libris quatuor, quibus continentur, res ſacrae, civiles, militares, domeſticae, prolatis ad fidem abunde faciendam teſtimoniis hiſtoricorum, poetarum, iure conſultorum, inſcriptionum, numiſmatum, iconum, ſculpturarum, loca plurima ſacrarum litterarum celebrium authorum exponuntur, defenduntur, corriguntur ſecundum fidem eorum, qui ſuperioris ac noſtri pariter ſeculi principes critici habentur, multa in theologicis et philoſophicis controverſa accurate deciduntur, bono publico et liberalium artium commodo; cum indice rerum ac verborum copioſo. *Franequerae* 1684. *ibid.* 1695. 8. *Lugd. Bat.* 1713. 8. *hac quidem inſcriptione:* Antiquitatum Romanarum Libri IV, quibus acceſſerunt vita Kippingii (a *Johanne Havig-* *horſt* ſcripta), notae quaedam viri docti, figurae ex antiquis monumentis ſelectiſſimae et *Juſti Lipſii* opuſcula rariora, quae in corpore operum eius non extant. — Vix autem dimidia pars operis Kippingiani lucem adſpexit, parte altera quidem ad editionem parata, ſed poſt auctoris obitum perdita, ut notavit *Joh. Georg. Eckhardus* in Excerptis Rep. litterar. a. 1701. Jun. p. 63 ſqq. Quod etiam hoc dolendum, cum auctor, arte critica deſtitutus, omnia ſine delectu corraſerit. Kipping.

CYRIACI

Lentulus. CYRIACI LENTULI Apex gloriae Rom
ſive de ſtatu rei Romanae, ſumma in pote
magiſtratibus, iurisdictione, militia, civium
rogativa, ſacris et ſacerdotibus conſiderato
urbe condita, per varios mutationum gyro
noſtra rerum Germanicarum tempora perd
Marburgi Cattor. 1668. 4. *Francof.* 1689.
Inſunt etiam ſequentia: *Privati Romanorum*
compendium Juſtinianeo Inſtitutionum ductu
ctum; Orbis Romani Imperatorum ſeries ve
iunctura contexta; Succinctas annotationes in a
Bullam.

Oudaan. JOACHIMI OUDAAN *Roomſche Mogenth*
Beſchryving van de Macht en Heerſchappy de
Roomſche Kayſeren, mitsgades van der oude R
ner van Oorlogh-voeren etc. Van haer Go
Godinnen, Afgodendienſt, Altaren, Offerh
Offergereedſchap etc. van haer pracht in de S
ſpeelen, Triumphen, Gebouwen en Renbaen
Alles vertoont en aengeweſen uyt de oude Ro
Medalien. Amſterd. 1671. 4. Cum figg. —
tem dialogis abſolvitur opus, quorum tres pr
huc non pertinent; quartus et quintus agu
Romanorum diis eorumque cultu. In ſex
ſeptimo diſputatur de re militari, de trium
praemiis, ludis, conſecrationibus, aedificii
blicis, rebus ſacris etc. Numiſmata, quibus
omnia illuſtrantur, pleraque antea edita et e
petita ſunt.

Cf. BANDURII Bibl. numaria p. 80 ſq.

Bell. THOMAE BELLI, *Edinburgenſis*, Roma
tuta, ſ. Antiquitatum Romanarum compen
Londini 1677. 8. Curante Almeloveenio *A*
lued. 1700. 8. et additis iconibus *ibid.* 1716.

PET

PETRUS JOSEPHUS CANTELIUS *Societ.* Cantel.
Jeſu († . . . .) de Romana republica, ſive de re
militari et civili Romanorum, ad explicandos
ſcriptores antiquos. *Pariſiis* 1684. 12. Editio ſe-
cunda, priori correctior, quam plurimis aeneis
furis ornata. *Ultrajecti* 1688. 12. *ibid.* 1691. 12.
id. 1696. 12. *ibid.* 1707. 12. *Lugduni* . . . .
tutiis 1730. 8. *Francogallice* . . . . — Haec
antiquitatum Romanarum epitome in duas diviſa
partes, quarum prior res militares, poſterior
les comprehendit. Utraque pars in ſex diſſer-
tiones diſpertitur, et ſingulae harum in minores
ctiones. Prioris partis prima diſſertatio bella
Romanorum ab origine gentis ad pugnam usque
tiacam enarrat; ſecunda, proelia, praecipuum
bellis momentum, a cauſis, locis, ducibus,
tu diſtinctius definit; tertia mortes habet illu-
um tum Romanorum, tum acie caeſorum ho-
m aut captorum, easque certis periodis dinume-
; quarta provincias Romanas recenſet, ipſam-
Italiam in regiones deſcribit; quinta Roma-
um diverſa iura, ut Romanum, Latinum,
um, provinciale, municipale, coloniarum,
fecturarum, et foederatarum urbium, decla-
ſexta denique militaria exponit, v. c. dele-
m, exercitum, duces, ordines, aciem, arma,
a, ſtipendia, praemia etc. praetermiſſis tamen
orceticis rebus et ad navalem pugnam perti-
tibus. Poſterioris partis diſſertatione prima
manorum nomina, praenomina, cognomina,
populi ordines explicantur; ſecunda, magi-
tus a Conſulatu ad Quaeſturam; tertia, ſacer-
la Pontificum, Augurum, Flaminum, Veſta-
n; quarta, familiae et gentes; quinta, ratio-
temporum, anni, menſis, diei, feriarum ex-
ntur; ſexta, veſtimentorum genera, convi-

 vandi

vandi ritus, ludi, ſpectacula, theatra, am
theatra, denique funera et exſequiae illuſtra
Alteri editioni et ſequentibus figurae atque t
lae ex Onuphrii Panvinii et Lipſii operibus
ctae ſunt, quibus tum ipſa Urbs, tum rit
conſuetudines illius repraeſentantur. Edi
Venetae acceſſerunt duae exercitationes, ex
batiſſimis ſcriptoribus excerptae. Prima ex
ſacrificia Romanorum, ita quidem, ut, men
tis breviter ſacrificiorum generibus apud R
nos uſitatis, de ritibus, qui tam ſacrificium
ceſſerunt, quam in ipſo ſacrificio obſervari
fuerunt, agatur, et ſacrificia ſingulis anni m
bus fieri ſolita enarrentur, ac denique feriae
ſtato nec certo tempore celebratae indic
Altera ritus Romanorum nuptiales ſiſtit,
ſponſalibus eorumque ratione, de die nupti
deque triplici earum forma, de novae n
cultu et ornatu, aliisque ad hoc argumentu
bus pertinentibus luculenter exponit.

Cf. Acta Erud. a. 1689. p. 106 ſq.

Novorum Actorum Erud. Suppl. T. I. p. 324 ſ

Kennet. BASILII KENNET (*D. Theol. et Pr* *Collegii Corporis Chriſti in litterarum univ* *Oxonienſi* † 1714) Romae antiquae notitia; *Antiquities of Rome, in two Parts.* London 8. Editio IV. *ibid.* 1708. 8. Edit. IX. *ibid.* 1 Cum figg. aen. *Belgice* a *Guil. Sevel*, cum *Fr* *Deſeine* deſcriptione Romae novae 17

Danet. PETRI DANET Dictionarium antiqu Romanarum et Graecarum; de quo ſupra V P. II. p. 255.

Hoepfner. PAULI CHRIST. HOEPFNERI (*Con* *ſcholae Halberſtadienſis*) Roma antiqua: *ode* *Fragen von denen alten Gebräuchen der Römer* 1709. 12.

PAULI CHRIST. HOEPFNERI Roma media: Hoepfner.
r kurze Fragen von den mittlern Gebräuchen der *mer, von dem erſten Römiſchen Kaiſer Auguſto an* *auf den erſten Teutſchen Kaiſer Carl den Großen.* ..le 1713. 12.

CHRISTOPHORI CELLARII Antiquitates Cellarius.
..manae, ex veterum monumentis ac legibus ..manis digeſtae, quibus appendix de re Roma..rum nummaria et inſcriptionibus acceſſit. Ha.. 1710. 8. Poſtea hoc compendium cura ..IERONYMI FREYERI auctum prodiit *ibid.* Freyer. ..15. 8. Tum ſuppletum et recognitum a JO. ..ITRO ANCHERSEN, *Hafniae* 1743. 8. Deni..e hac inſcriptione: Breviarium antiquitatum ..manarum Cellario-Freyerianum ſuppletum et ..ognitum, in lucem emiſſum, denique ex ma..ſcripto libro integrum editum et annotationibus ..ſtratum ac quinque appendicibus inſtructum a ..ERNESTO IMMAN. WALCHIO, *Halae* 1748. Walch.
Ex parte Francogallice verſum, hac epigraphe: *..troduction à la connoiſſance des Antiquitez Romai..., traduite en partie d'un petit ouvrage de Cella..., et en partie tirée des meilleurs Auteurs anciens ..modernes. Par* LOUIS VASLET. *à la Haye* Vaslet.
..3. 12. — Cellarius ipſe hoc breviarium pu..cae luci haud dicaverat, ſed poſt eius fata vul..tum fuit, idque, quantum ex praefatione pa.., ex genuino quodam manuſcripto, cui nihil ..tum, nihil detractum fuerit. Editores ſequen.. lacunas ſupplerunt, capita integra inſeruerunt, ..isque vitiis opuſculum poſthumum repurga... Quod praecipue a Walchio peractum, ..pe qui eidem novam prorſus formam induit. ..enim non ſolum codice manuſcripto praele..num Cellarianarum uberiore, quam primus ..r, uſus eſt, ſed etiam obſervationibus illu-

H 2 ſtravit,

ſtravit, breviter dicta diſtinctius explicuit a
probavit, omiſſa ſupplevit, confuſa ordin
plura legere cupientibus neceſſaria, recentio
praecipue ſcriptorum nomina et ſcripta, ul
adiecit, neque minus, ante copioſiſſimum
cem, quinque appendices ſubiunxit. Pri
quidem de aſſe Romanorum, atque altera
nominibus Romanorum, iam addiderat *Fre*
tertiam de conviviis illorum huc ex *Juſto*
transtulit, quartam vero de vita domeſtica R
norum, et quintam de aedificiis ac ſupelle
lucubravit ipſe, dum fere ſicco pede res
praeterierat auctor.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1746. p. 564 ſqq. a. 17
706 ſqq.

Nieupoort. GUILIELMI HENRICI NIEUPOORT (
et Philologi Rheno-Trajectini † . . . .) Rit
qui olim apud Romanos obtinuerunt, ſucc
explicatio, ad intelligentiam veterum auctoru
cili methodo conſcripta. *Trajecti ad Rhen.* 17
Budiſſae 1713. 8. *ibid.* 1715. 8. Editio (ab au
curata) ſecunda priori multo auctior. *Ultraj.*
8. Editio tertia (ab auctore curata) prioribus
to auctior et nummis illuſtrata. *ibid.* 1723. 8
diſſae (curante M. *Richtero*) 1723. 8. Quart
tio (ſincera) prioribus multo auctior et num
tibus illuſtrata. *Traj. ad Rhen.* 1734. 8. (
Guil. Ottonis Reitzii, qui duas adiecit append
Argentorati 1738. 8. (cura *Joh. Dan. Schoep*
Cum figg. *Budiſſae* 1739. 8. *Berolini* 1743. 8
(*Inſcriptio habet haec verba*: Editio ſexta, cui
ter alia acceſſit columna roſtrata Duillii, ut e
Matth. Geſneri, Prof. Goetting. celeb. prolu

Ar

*) In qua auctor docet, quibus ex cauſis et quomo
venes antiquitatibus Romanis operam dare debean

ſrgent. 1743. 8. Traj. ad Rhen. 1746. 8. Berolini 751 8 mai. ibid. 1767. 8 mai. Traj. ad Rhen. 1774. . Berolini 1784. 8 mai. (Inſcriptione quidem mo-ente, *Editio XIV;* ſed potius, ſi omnes nume-s, eſt *XVI.* Adiecta huic et ſuperiori Beroli-nſi, non quidem ſatis apte, eſt CAROLI FERD. OMMELII, ICti olim Lipſienſis, de tribunali aetoris liber ſingularis, ab auctore ipſo inſigni-r auctus). *Francogallice (a Petro Franc. Guyot Fontaines)* Pariſ. 1741. 12. *ibid.* 1771. 12. — utiſſimum hocce Compendium non ſolum ob cinctam ubertatem, ſed etiam eo in primis no-ine ſe commendavit, quod veteres ſemper ſcrip-es laudat. Sectionibus ſex auctor agit de variis tionibus et ordinibus populi Rom. eiusdemque nitiis, de magiſtratibus tum maioribus tum mi-ribus; tum ordinariis, tum extraordinariis; tum anis, tum provincialibus; de iudiciis privatis publicis; de ſacris Romanorum; de militia Ro-na; de vita Romanorum privata. G. O. Reitzius ecit ſcribarum Rom. notas ſive ſiglas maxime morabiles, ex Sertorii Urſati commentario ac miſſa (tomo XI Antiqq. Rom. Theſ. a Graevio rtis) potiſſimum excerptas; atque Kalendarium manum. Adſperſit inſuper notulas cum ſuas, n fratris *Joannis Friderici.*

Y. *Allgemeine teutſche Bibl.* T. XII. p. 346 ſqq.

CHRIST. GOTTL. SCHWARZII Obſervatio- Schwarz. ad Guil. Henr. Nieupoorti compendium anti-tatum Romanarum, praemiſſa brevi introdu-ne editae cum praefatione *Jo. Andr. Mich. Na-i* P. P. *Altdorfii* 1757. 8. — Sunt hae ob-ationes bonae frugis plenae, a Schwarzio in-ab a. 1725 auditoribus ſuis traditae, dum prae-iones in Nieupoorti compendium haberet. E

 pluribus

pluribus potiores ſelegit Nagelius; quorum in
merum potiſſimum venit introductio de fon
antiquitatum Rom. octo in claſſes diſpoſitis; i
alphabeticus tribuum Romanarum, a Schw
ex inſcriptionibus collectus; diſſertatio de a
tudine, aedificiis praecipuis et foris Romae
ris; diſquiſitio ſuper diſcrimine Romanorun
bilium et ignobilium; diſſertatio de impe
Rom. eiusque titulis; aliaque de Romanorur
diis litterarum. Paſſim Nieupoorti aſſerta e
dantur et refutantur.

Haymann. M. CHRISTOPH JOHANN GOTTF
HAYMANN, *der Annenſchule zu Dresden R*
Anmerkungen über Nieupoorts Handbuch der
ſchen Alterthümer. Dresden 1786. 8 mai. —
cilegium ſat largum, licet et in hoc et in Sc
ziano inſint, quae maiori operi aptius, qua
viario, conveniant.

Santoroc. JOH. CASP. SANTOROC (*Philologi M*
genſis † 1745) Breviarium univerſale antiqu
Romanarum. *Francofurti* 1712. 12. Cu
acceſſit Deſcriptio brevis antiquitatum Grae
et Conſpectus Gronoviani et Graeviani op
antiquitatibus Graeco-Romanis. *ibid.* 173

Pitiſcus. SAMUELIS PITISCI (*Rectoris Gymna*
ſio - Ultrajectini † 1727) Lexicon Antiqu
Romanarum, in quo ritus et antiquitate
Graecis ac Romanis communes, tum R
peculiares, ſacrae et profanae, publicae et
tae, civiles ac militares, exponuntur. *Leo*
1713. II Voll. in fol. Cum figg. aen. *V*
1719. III Voll. in fol. Cum figg. aen. *Ha*
mit. 1737. III Vol. in fol. Cum figg. ae
Ratio operis, quale Lipſius olim molitum
materia ad illud per ſex et viginti annos co
fuit teſtatus, ſed elaborare omiſit, ita ſe

x' omni antiquitate Romana (non Chriſtiana raeſertim) nihil eſt praetermiſſum, quod cognione dignum ſit, et expoſitione indigeat, quod on ſuo quoque loco per litterarum ordinem deriptum et perſpicuis verbis illuſtratum legatur, legatis ſtatim in teſtimonii fidem iam locis ipſis lectis veterum auctorum, vel productis, quae m declarent, aut declarentur ipſae, antiquis inriptionibus, iam ſcriptoribus recentibus, qui a jobus ſuperioribus ſaeculis in antiquitate Romaa illuſtranda deſudarunt, non tantum his, qui in troque Theſauro Graeviano et Gronoviano leuntur, ſed aliis etiam infinitis. Populorum quoe et civitatum, quarum in Romana hiſtoria freentior occurrit mentio, nomina et ſitus ſuo aeque loco explicantur. Non raro etiam obir vel emendantur veteres ſcriptores, vel notanr verbo errores virorum doctorum, qui a vero nſu vocabulorum, quae Pitiſcus illuſtrat, aberrunt. Ad vocabulum *Barba* integrum *Antonii otomanni* de barba dialogum, raro obvium, innuit. Ex hac collectione multi, qui poſtea de tiquitatibus Romanis tradidere, ſcripta ſua comoſuerunt, neglectis quidem fontibus, acriter veob id ab aliis paſſim notati.

Cf. Acta Erud. a. 1714. p. 14ſqq.

Abrégé des Antiquitez Romaines, Troiſiéme Edim, revue, corrigée et augmentée (*par* NICOL. ĦERU). *à Paris* 1725. 16. Quoad caetera pror- Theru.
s nobis ignotus libellus.

JOHANN JACOB SCHATZENS *Einleitung in* Schatz.
e Römiſchen Antiquitäten. Büdingen 1726. 8. *ibid.* 730. 8. *ibid.* 1742. 8.

WILLIELMI BAXTERI, *Cornavii*, *Scholae* Baxter.
Merciariorum Praefecti († 1723) Gloſſarium An-

 tiquita-

tiquitatum Romanarum. Accedunt eruditi A
toris Vita, a ſe ipſo conſcripta, Fragmentum,
ſelectae quaedam eiusdem Epiſtolae. *Londini* 17
8 mai. Idem opuſculum antea, licet etiam p
auctoris mortem, cura *Moſis Williams* a. 17
prodierat hac inſcriptione: *Reliquiae Baxterian*
Wilh. Baxteri opera poſthuma. Unius tantum
terae, nimirum *A*, vocabula quaedam perluſtr
tur. Epigraphe, innuens tractationem antiqu
tum Romanarum, non accurate ſatis reſpon
argumento. Inſunt enim quoque multa, ad gra
maticam et lexicon ſpectantia, maxime vero
ſtudium etymologicum, cuius pruritu vehem
ter laborat auctor. Illuſtrantur tamen ſimul a
quitates iſtae; quorſum referri poſſunt vocab
Admiſſionales, *Angerona*, *Annus*, *Anteſignani*, *At*
Augures, de quibus in primis copioſus ſermo
ſtituitur.

Cf. Supplementa ad Nova Acta Erud. T. III. p. 3-

Weſthov. FR. G. WESTHOVII (*Rectoris et Prof. E*
Gymnaſii Gorichemienſis) Sylloge antiquitatum
manarum. *Dordraci* 1731. 4.

Anonymus et Steger. Antiquitatum Romanarum brevis deſcrip
Argent. 1733. 8. Iterum edidit et de Jove H
çeo praefatus eſt D. *Adrianus Steger*. *Lipſ.* 17
8. — Breviſſima haec antiquitatum Rom. adu
bratio in *Fabricii* Bibliographia antiquaria p.
tribuitur *Petro Burmanno:* neſcio, quam v
Editor Lipſienſis ipſe neſcivit.

Antiq. ſacrées etc. *Antiquités ſacrées et prophanes des Roma*
François et Latin. à la Haye 1736. fol. Cum f

Canz. ISRAELIS GOTTLIEB CANZII (*Profeſſ*
Theol. et Philoſ. Tubingenſis) Roma ſacra, civ
militaris, litteraria, privata. *Tubingae* 1738. 4

SI(

SIGEBERTI HAVERCAMPI Introductio in [an]tiquitates Romanas. Accedit index, qui ordi[ne] alphabetico antiquitates easdem complectitur. [Lu]gd. *Bat.* 1740. 8. — Breviter et eleganter in [hoc] libello, uſui praelectionum dicato, antiquita[tes] Rom. traduntur. Haver-camp.

[Cf.] Nova Acta Erud. a. 1744. p. 562-574.

LE FEVRE DE MORSANS *des moeurs et des uſa[ges] des Romains.* à Paris 1739. 12. *ibid.* 1744. II [vo]ll. in 12. le Fevre. de Morſans.

IO. FRIDER. GRUNERI (*D. et Prof. Theol. [Hal]enſis, antea Profeſſoris Coburgenſis* † 1778) In[tro]ductio in antiquitates Romanas, qua populi [Ro]mani res publicae et privatae tam ſub republi[ca] libera, quam ſub Imperatoribus, ſtudioſe ex[pli]cantur. *Jenae* 1746. 8. — Finem in conſcri[ben]do hoc compendio auctor ſibi propoſuerat re[cita]tiones academicas. Superiores libri huius ge[neri]s, quos recenſuimus, illi vel nimis breves, [vel] copioſi nimis viſi ſunt, nec ſatis accommodati [sco]po, quem ſibi elegerat. Scilicet non id ſolum [spec]tavit, ut ad intelligendos ſcriptores antiquos, quod Nieupoorti finis fuit, uſum lectoribus [prae]beret libellus: ſed ut ſacrarum etiam littera[rum] cultoribus, et Romanae iurisprudentiae ſtu[dios]is prodeſſet. Quinque in partes occupationes [suas] diviſit. Prima conſiderat originem atque ul[teri]us incrementum urbis Romae gentisque Ro[ma]nae, idque tribus capitibus. Pars ſecunda ſiſtit [sacr]a Romanorum quatuor capitibus. Pars tertia, [res] civiles, capitibus XVII; quas quidem paullo [cop]ioſius, et in hiſtoriae campos exſpatiatus, ex[pos]uit. Hinc plurima hic inveniuntur, quae in [aliis] generis huius libris fruſtra quaeſiveris. Id [ta]m efficere in primis ſtuduit Grunerus, ut res Gruner.

Romanas diſtinctius, quam fieri vulgo ſ
ante oculos poneret ſuis lectoribus. Itaqu
pora regum, reipublicae liberae et impera
ſollicite diſtinxit; fortunae, quam experta e
mana respublica, varietatem diligenter e
vit; et ſummo ubivis opere id quaeſivit,
verborum ſolum, ſed maxime rerum etia
ſcuritatem evitaret. Pars quarta de veterun
re militari octo capitibus agit. Poſtrema d
pars undecim capitibus luſtrat res Romai
privatas. Ad confirmanda ea, quae aucto
et veterum teſtimoniis uſus eſt, et rece
etiam Scriptores potiores indicavit diligente
plura in ſcriptis ſuis veterum loca collegerur
que eos nominare ex recentioribus praete
quos ſingulari opera ſingula antiquitatum
illuſtraſſe noverat. Paſſim inſunt quidem
accurate dicta, quae vero auctor ipſe corre
fuiſſet, ſi novam libri editionem curare del
certe editor huius bibliothecae hiſtoricae,
animo recolens Gruneri praelectiones in h
librum, ipſe ab eodem varias accepit corre
atque mutationes. Forte quoque novae e
adiecturus fuiſſet ſcitu neceſſaria de antiqui
Rom. litterariis.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1748. p. 618 ſqq.

Antiquités Rom. expliquées etc.

*Antiquités Romaines expliquées dans les M
du Comte de B * * *, contenant ſes Avantur
grand nombre d'Hiſtoires et Anecdotes du te
curieuſes, ſes recherches et ſes decouvertes ſur
tiquités de la Ville de Rome, et autres curic
l'Italie. Diviſés en trois parties et enrichis
de cent belles planches en Taille-douce.* à la
1750. 4. — Liber, ad morem commer
rum eiusmodi Gallicorum conſignatum,

pc

ſtulis illis, ut vulgo dicuntur, hominibus et
bilioribus natu, quam ſeriis elegantiorum litte-
rum et antiquitatum amatoribus, prodeſſe pot-
t. Varietas delectat, opiniones plurimae mix-
: iuvant, differturos magis, quam iudicaturos.
viter admodum atque ſine ordine disiecta ſunt
emorabilia Romae antiquae.

Cf. Nova Acta Erud. Suppl. T. VIII. p. 460-464.

GOTTLOB BENEDICTI SCHIRACH Anti- Schirach.
itatum Romanarum brevis deſcriptio in uſum
tionum. *Altenburgi* 1764. 8. Editio altera,
rge auctior et emendatior. *ibid.* 1771. 8 —
ratum eſt hocce compendium ſuccinctum e bre-
ore Petri Burmanni, nobis ignoto, quod vero,
hirachio teſte, duabus ſolummodo plagulis
nſtat. Ordinem quidem Burmanni ſe ſervaſſe
rmat auctor, ſed alia multa longeque plura ad-
liſſe, v. c. novum caput de aedificiis urbis
mae, quod in tali compendio ad intelligendas
eteras antiquitatum partes neceſſario requiri vi-
batur; nec eadem de cauſſa non ſingulari capi-
, quod in altera editione refinxit, egit de iure
omanorum publico, quatenus pertinebat ad eius
nſilium, et tandem de navali militia Rom. pau-
la adiungenda duxit. Alteri editioni addidit ad
lcem nonnulla de ſtudiis litterarum apud Roma-
os. Itaque omnia, quae ullo modo ad antiqui-
tes Romanas ſpectant, breviter unoque com-
lexu in hoc libello tradita invenies.

JEREMIAE JACOBI OBERLIN, *A. L. M.* Oberlin.
loqu. Lat. Adj. Argentoratenſis, Rituum Roma-
orum tabulae, in uſum auditorum concinnatae.
Argentorati 1774. 8. Editio IIda, indice aucto-
um, qui de ritibus Romanorum ſcripſere, aucta.
ibid. 1784. 8. — Oberlinus non ſolum Nieu-
poorti

poorti librum in tabellas redegit, ſed etiam
ſub forma propinavit, auxitque nonnullis c
bus. Aptiſſime praemiſit hiſtoriam imperii
ſuccinctam.

Maternus v. Cilano u. Adler. D. GEORG CHRISTIAN MATERNUS
CILANO, *weiland königl. Däniſchen Juſtitzr*
Profeſſors der Medicin und Naturlehre, wie au
Römiſchen und Griechiſchen Alterthümer am k
Gymnaſio zu Altona († 1773), Ausführlich
handlung der römiſchen Alterthümer. In Ord
gebracht und herausgegeben von GEORG C
STIAN ADLER, *Prediger an der evangeliſch-*
riſchen Hauptkirche in Altona. Altona 1775-
IV Voll. in 8. — Eſt quaſi commentarius
petuus in Nieuporti compendium, non ille
dem e ſexcentis recentioribus libris libellisve
ſarcinatus, ſed, maximam certe partem, e
bus, quos auctor ubique accurate indicat,
ſtus et concinnatus. Quod ſi iudicio ſuba
peractum fuiſſet, gratularemur utique orbi
rato de hoc opere. Verum enimvero auctor
ſas rerum nec ſatis perſpexit, nec decla
Non omnia iuſte cohaerent, nonnulla etiam
ta manca apparent. Inſunt nihilo minus p
obſervationes minime e trivio petitae novitat
gratiam ſpirantes. Auctor forte, ſi ipſe
ſuum typis mandare potuiſſet aut voluiſſet,
ſectius iſtud redditurus fuiſſet. Attamen hac
nione editoris operam curamque in redig
chartis poſthumis ſollertem minime contemn

Heyne. C. G. HEYNII Antiquitas Romana in p
iuris Romani, in uſum lectionum academic
adumbrata. *Gottingae* 1779. 8. — Ratio et
rerum, quem auctor in hac elegantiſſima an
tatis Romanae tabula conficienda amplexus
idem fere, quem ſcriptores ſtatiſticae, quam

nt, ſcientiae ſequi ſolent, fuit. Quapropter
..entiſſime ſtatuit, non ſatis eſſe, ritus, leges et
..ruta, ad certa capita redacta, memoriae man-
..e, ſed, ſi inſtitutorum ac legum cauſas et na-
..as perſpectas habere velis, totam remp. eius
..iam fortunam, viciſſitudinum cauſas et origi-
s, tum pro ſingulis temporibus inſtituta publica
privata tenere. Hunc in finem recepit in an-
..uitatem Rom. nonnulla, quae vulgo eo nomi-
comprehendi non ſolent, qualia vero ex parte
..unerus iam receperat, ita quidem, ut declaret
..mo loco, quale imperium per longi temporis
..urſum fuerit, quos fines, quae incrementa,
..as provincias habuerit; proxime, ut origines
..p. Romanae, fortunam populi per tot aetates,
..p. inſtitutionem ac formam, leges ad remp.
..tituendam latas, reip. immutationes earum-
..e cauſas exponat. Sequitur non tam ius publi-
..m, quam enarratio eorum, quae ad ius publi-
..n ſpectant: inſtituta reip. pro variis aetatibus,
..e ad rem militarem, tum ad religiones, ad
..plinam publicam et politiam, quam nos voca-
..s, ad reditus ac vectigalia ſpectant: maxime
..o res iudiciaria vetus. Inde quae ius privatum
..quius illuſtrant. Tandem de vita privata Ro-
..norum quae utiliter tradi poſſunt. Utinam ar-
..x hanc antiquitatis Rom. delineationem prae-
..tiſſimam ipſe coloribus induere indeque pictu-
..n conſummatiſſimam creare vellet!

Entwurf eines Vortrags über die Römiſchen Al-
..*ümer für Schulen von* G. (forte GEORGI, Con- G.
..tore ſcholae Muhlhuſanae). *Mühlhauſen* 1780.
— Nimia brevitate hoc compendium laborat.

GEORGII GUIL. RULLMANN, *D. der Philoſ.* Rullmann.
..*d derſelben ord. öffentl. Lehrers, auch Rectors der*
..*..ſchule zu Rinteln, Verſuch eines Lehrbuchs der*

Römi-

Römiſchen Alterthümer. Rinteln 1780. 8.
ſecunda multo auctior et emendatior, hoc
Lehrbuch etc. *ibid.* 1787. 8. — Scholis
minoribus aeque ac maioribus auctor ſcripſ
ce compendium: at illis tamen magis co
videtur, quam hisce. Tempora imperii
diſtinctius diſcernenda fuiſſent, licet auct
negotium non prorſus neglexerit. Modum
ctandis argumentis aequalem haud ubivis
vaſſe videtur. Quae aliave in editione
qua libellus propter indolem caeterum pra
dignus eſt, ut mutentur, maxime optand

Dillenius. FRIDERICI GUIL. JON. DILLENII
ceptoris primarii ſcholae Uracenſis) *Antiq*
Wörterbuch für Schulen, worinnen die vorn
griechiſchen und römiſchen Alterthümer ku
deutlich vorgetragen und erklärt ſind. Leipz
8 mai. — Hederico duce, qui Lexicon
tatum univerſale olim congeſſit, recentio
copiis inſtructus, Dillenius tironum in uſu
concinnavit.

Beſchreibung etc. *Beſchreibung des häuslichen, wiſſenſcha*
ſittlichen, gottesdienſtlichen, politiſchen und
ſchen Zuſtandes der Römer nach den verſ
Zeitaltern der Nation. Zum Schulgebra
Selbſtunterricht. Erfurt 1788. 8. — Auc
perhibetur PAULLUS FRIDERICUS ACH
NITSCH, eccleſiaſtes Oberwündſcha-Th
cui debemus initium operis haud contemn
hiſtoria generis humani univerſali (*Erford*
8); antiquitatem Romanam ſecundum re
rum, Heynii potiſſimum, praecepta et
tradere paulloque uberius exponere aggre
ita quidem, ut argumenta nonnulla, a ſc
bus huius generis ſuperioribus neglecta, u
men admodum et neceſſaria, operi inte

lomana potiſſimum, illuſtratur. Agitur maxime
e honoribus et magiſtratibus, Senatusconſultis,
e bellica, ſacris, caerimoniis, cultuque deorum.
lec tamen pauca in eo ſunt, ad verborum pro-
rietatem aliaque ſtudia pertinentia. Merito ve-
) in hiſce praeclaris commentariis improbari ſole-
it, quod eorum auctor, unde profeciſſet, diſſi-
ularet ſcriptores. Sed huic vitio medicinam fe-
t Tiraquellus, qui digitum ad fontes intendens,
nde quaeque hauſta eſſent, indicavit.

Cf. VOSSIUS de Hiſtoricis Latin. L. III. cap. VIII.
p. 608 ſq.

FABRICII Bibl. med. et inf. Latin. T. I. p. 160 ſq.

CLEMENT Bibl. cur. T. I. p. 177 ſq.

JANI GRUTERI Lampas ſive Fax artium li- Gruterus.
ralium h. e. Theſaurus criticus etc. (*Francof.*
02 - 1623. VII Voll. in 8 mai.) etiam multa huc
rtinentia continet.

MARCI ZUERII BOXHORNII Quaeſtiones Boxhorn.
manae, quibus ſacri et profani ritus, eorum-
e cauſae et origines, plurima etiam antiquitatis
numenta eruuntur et explicantur. Accedunt
UTARCHI Quaeſtiones Romanae, Graeco-
nae, cum Boxhornii commentario. *Lugd. Bat.*
37. 4.

FORTUNII LICETI (*Medici, Philológi et Ar-* Licetus.
chologi mox Genuenſis, mox Patavini † 1656) de
uaeſitis per Epiſtolas a claris Viris reſponſa. *Bo-*
niae 1640 - 1650. VII Vol. in 4. Maxima pars
medici et phyſici argumenti, antiquarii mi-
na.

Eiusdem Miſcellanea erudita, decerpta ex eius
ris de Quaeſitis per Epiſtolas; in *Gaudentii Ro-*
ti Miſcell. Ital. T. II. p. 169 ſqq.

ſolum diverſo: ſe
oculis uſurpaveri
priore inſtituere
de eius opinione
continet collecta
bus, in uſum fili

Manutius. ALDI MANU
Libri III. *Vene*
III, ob raritater
IV. p. 169-31
tiones inſunt d
fluentibus, de
bendi et come
et ingenuis,
de drachmis
ſelliis, de pa
frequentes in

Aleſſandro degli Aleſſandri. ALEXAN
regni Neapo
1522. fol.
raram, ſec
ibid. 1539.
ibid. 1550.
1586. fol.
mentarii *A*
A. illuſtran
1593. fol.
acceſſerun
Coleri et *N*
centiſſima
XANDRI
Libri VI,
quelli, *D*
Merceri. L
togallice a
in hoc op

Friſiaeque borealis Hiſtoriogra- varia poſthuma, iuxta auto- *gd. Bat.* 1684. 4. — Sunt es diligenter compoſitae, qua- d ſacra, de ſacrificiis et ſacer- n ad profana, de legibus comi- n, ſubiuncto brevi de praemiis, m ſequebantur, commentario. argumenta tractarunt, tamen a laus in colligendis corrigen- veterum, potiſſimum ubi de . agit. Nemo fere ante eum le- accurate recitavit, nec uſum ea- mporum recentiorum applicuit. Gruchius in comitiorum hiſtoria uit Merulae, hic tamen, quae actavit, in compendium redegit.

a. 1685 p. 28 ſqq.

UTBERLETHI, *ICti et Praefecti* *nequeranae* († 1703) Opuſcula. *Fra-* 8. — Complectitur hoc volumen iis ſacerdotibus, diſſertationem phi- Deorum Cabirorum myſteriis, et duarum inſcriptionum. Gutber-leth.

. a. 1705. p. 534 ſqq.

ns hiſtoriques ſur divers ſujets d'Anti- *matiéres, qui la concernent.* à Paris Diſſ. hiſt.

I CUPERI et OTTONIS SPERLIN- tiones ſive Epiſtolae mutuae de variis eſtionibus, quae pertinent ad Anti- cas et Romanas; nunc primum ex x Muſeo *Jo. Grammii;* in *Poleni* Sup- eſauri Antiqq. Graec. et Rom. T. IV. Cuper et Sperling.

Servius. PETRI SERVII (*Medici et Philologi Rom*
† 1648) Juveniles Feriae, quae continent A
quitatum Romanarum Miſcellanea. *Avenione* 16
8. Secunda editio caſtigatior. *Romae* 1640.
et in *Gaud. Roberti* Miſcell. Ital. T. II. p. 1-9

Laurentius. JOSEPHI LAURENTII (*Hiſtorici, Phil*
et Archaeologi Lucenſis ſaeculi ſuperioris) Poly
thiae, ſive variae antiquae eruditionis Libri II
quibus ritus antiqui Roman. ſacrificiorum,
tiarum, comitiorum, conviviorum, fori,
tri, militiae, triumphi, funeris etc. eruu
Vicentiae 1631. 4. Altera editio auctior,
et correctior, *Lugduni* 1666. fol. —
communes ſunt, qui varia continent ſine
ne diſpoſita, pleraque tamen, quae ad rit
antiquitates Rom. pertinent, Laurentius
inde ex recentioribus maxime congeſſit,
absque iudicio. Auctoris tamen conſilium l
Morhofius in Polyhiſt. L. I. cap. 21.

Zabarella. JACOBI ZABARELLA, (Patavini, Cred
Imperii Comitis, Hiſtorici, Genealogici e
chaeologici ſcriptoris ſaeculi ſuperioris) *Gli A*
zii, overo de' marmi antichi, dove con la vita d
cio Arronzio Stella, e di Marco Arronzio A
Padovani, ſi dà notizia delle antichità, riti, m
medaglie, magiſtrati, e ſacerdozii di Roma, a
dua, dell' Italia e dell' Imperio Romano. Pa
1655. 4.

Ptolemaeus. FRANCISCI PTOLEMAEI Vetuſtalia,
Vetuſtatis admiranda. *Romae* 1664. 8.
figg. — Deſcribit auctor, caeterum nobis
ignotus, varios antiquos ritus et monimenta
lectis ſtudioſe locis ex veteribus auctoribus
eadem attigerunt.

Merula. PAULI MERULAE, *ICti, dum viveret, in*
demia Lugd. Batavorum Hiſtoriarum Profeſſor
Or

Ordinum Hollandiae Friſiaeque borealis Hiſtoriographi († 1607) Opera varia poſthuma, iuxta autographum edita. *Lugd. Bat.* 1684. 4. — Sunt quatuor diſſertationes diligenter compoſitae, quarum duae ſpectant ad ſacra, de ſacrificiis et ſacerdotibus, duo itidem ad profana, de legibus comitiisque Romanorum, ſubiuncto brevi de praemiis, quae militiam eorum ſequebantur, commentario. Alii quidem eadem argumenta tractarunt, tamen Merulae manet ſua laus in colligendis corrigendisque teſtimoniis veterum, potiſſimum ubi de ſacerdotibus Rom. agit. Nemo fere ante eum legum verba tam accurate recitavit, nec uſum earum moribus temporum recentiorum applicuit. Quamvis porro Gruchius in comitiorum hiſtoria palmam praeripuit Merulae, hic tamen, quae diffuſe ille pertractavit, in compendium redegit.

Cf. Acta Erud. a. 1685 p. 28 ſqq.

TOBIAE GUTBERLETHI, *ICti et Praefecti Bibliothecae Franequeranae* († 1703) Opuſcula. *Franequerae* 1704. 8. — Complectitur hoc volumen libellum de Saliis ſacerdotibus, diſſertationem philologicam de Deorum Cabirorum myſteriis, et explicationem duarum inſcriptionum. Gutberleth.

Cf. Acta Erud. a. 1705. p. 534 ſqq.

Diſſertations hiſtoriques ſur divers ſujets d'Antiquité et autres matiéres, qui la concernent. à Paris 1706. 12. Diſſ. hiſt.

GISBERTI CUPERI et OTTONIS SPERLINGII Diſſertationes ſive Epiſtolae mutuae de variis ritibus et quaeſtionibus, quae pertinent ad Antiquitates Graecas et Romanas; nunc primum ex MSS. editae ex Muſeo *Jo. Grammii;* in *Poleni* Supplemento Theſauri Antiqq. Graec. et Rom. T. IV. 1-303. Cuper et Sperling.

Savius. PET
† 1648
quitatu
8. S
et in C

Laurentius. J
et Ar
thiae
quib
tiaru
tri,
Vic
et
cor
ne
ani
ind
abs
M

Zabarella.
In
ch
si
cio
P
m
du
1

Ptolemaeus. Vo
fig
ig
lec
ea

Merula.
de

philologica, oder gründ ... Theologie und den Röm ... Antiquitäten. I-XII Stück. ... 1735. II Voll. in 8. Cum ...

... CHRYSOSTOMI SCARFO ... *figure in rame ... varii antichi monumen...* 1739. 4. Plures quae insunt hu... epistolae, supra a nobis singulae excit...

THEOPHILI LUDOLPHI MUENT... *Hannoveranae Consiliarius (postea R... Osterodanae* † 1764) Parerga historic... *Gottingae* 1749. 8 mai. — Prim... agit de Herculaneo, secundum de pu... veteres Germanos educatione, terti... ſſimo, quartum de ara Lugdunen... habet epiſtolam Cardinalis Quirinii de... ſextum de muſa, a poetis implor... ſolita.

Schoettgen. CHRISTIANI SCHOETTGEN... rio, ſiſtens antiquitatum Romanar... apud Rabbinos veſtigia. *Dresdae* 175...

Richter. ZACHARIAE RICHTERI, *Lipſ...* gratulatoria, qua, antiquitatum Ro... ſectam ſcientiam ſine litteris Gra... poſſe, oſtendit. *Lipſiae* ſ. a. (poſt a... datur).

CAPVT XV.

RIPTORES DE ANTIQUITATIBUS ROMANORUM SACRIS.

SECTIO I.

Scriptores generales.

Diſcours de la Religion des anciens Romains, eſcript par Noble Seigneur GUILLAUME DU CHOUL, *Conſeiller du Roy, et Bailly de montaignes Dauphiné, et illuſtré d'un grand nombre de Medailles, et de plusieurs belles figures retirées des Marbres antiques, qui ſe trouvent à Rome, et par noſtre ...* à Lyon 1556. fol. *ibid.* 1567. 4. Huic et ...entibus editionibus adiungitur eiusdem aucto... tractatus *des Bains et antiques exercitations Grecques et Romaines*, qui prima vice prodierat *Lugd.* ...5. fol. Reliquas editiones, una cum verſiones, recenſuimus Vol. III. P. II. p. 301 ſq. du Choul.

BURCARDI GOTTHELFII STRUVII Antiquitatum Romanarum Syntagma, ſive de ritibus ...is Syſtema abſolutius, adiecta Bibliotheca, ...ris aeneis, et indicibus neceſſariis. *Jenae* 1701. *ibid.* 1707. 4. — Bibliotheca, quam titulus ...uit, habet duas partes, generalem, de ſcriptoribus, qui de antiquitatibus Romanorum in univerſum egere; ſpecialem de ſcriptoribus, qui ad ...orum Romanorum fabulas vel hiſtoriam faciunt. ...pus ipſum duodecim abſolvitur capitibus, quorum primum de diis Romanorum, ſecundum de ...crorum caerimoniis, de precibus Rom. tertium, ...uartum de variis precationum generibus, quin...um de votis Romanorum, ſextum de impetrito, Struve.

ſcientia

ſcientia augurali, haruſpicum diſciplina, oracu
prodigiis, ſortibus et ſacris magicis, ſeptimum
iuramentis Rom. de Kalendario Rom. et dier
diverſitate octavum, nonum de feriis et decim
de ſacrificiis, undecimum de templis, et duod
mum denique de ſacerdotiis eorundem praeci
Ordine ſatis accurato utitur Struvius, neque
terum tantum auctorum teſtimoniis, ſed nu
etiam ſelectioribus aliisque antiquitatis nititur m
nimentis, quorum nonnulla aeri inciſa, arte q
dem valde rudi, conſpiciuntur.

Cf. Acta Erud. a. 1701. p. 350-360.

v. Bynkershoek.

CORNELII VAN BYNKERSHOEK Opuſc
lum de cultu religionis peregrinae apud vete
Romanos; inter *eiusd.* Opuſcula varii argume
(*Lugd. Bat.* 1719. 4) p. 233-297. — Dua
diſſertationibus abſolvitur hoc thema, antea n
paſſim obvium. Prima oſtendit, cultum relig
nis ſemper pertinuiſſe ad curam legum et Ju
conſultorum Romanorum. Ipſas etiam leges R
manorum caviſſe, ne quid novae vel peregri
religionis admitteretur, quod remp. turbaret. (
lus rei duplex argumentum inſigne exhibet auc
in famoſo SCto Marciano ſ. Poſtumiano con
Bacchanalia, et in Edicto Diocletiani atque Ma
miani contra Manichaeos. In utraque camp
ingreſſus eſt ampliſſimum exſerendi copias diti
mi ingenii ad erudiendos ſenſus pridem ſepultos
ſcriptura perantiqua. Id quod agit in diſſertatio
altera, cui praemittitur diſquiſitio, quid ſenſer
Romani de peregrinis religionibus, et an earu
cauſa coire licuerit? Odium religionis non pe
aeque olim omnes gentes auctor dicit infeciſ
ut nunc infecerit. Ex Aegypto fuiſſe origine
mali, eamque facete depictam Juvenali. H

odiu

dum inde deportaſſe Judaeos in Syriam; illis nim *adverſus omnes alios hoſtile odium*, apud Tacitum. Chriſtianos, partim a Judaeis ortos, etiam ic ſibi nimium indulſiſſe contra diſſentientes. Perſas olim, Graecos, Romanos huius mali fere mmunes fuiſſe. Romulum forte prima illa et rididiſſima aetate peregrinos deos repuliſſe: poſtea eip. rationem poſtulaſſe, ut civitate donarentur. Nec tamen eandem ſemper Romanis fuiſſe mentem. Maecenatem enim ſuadere Auguſto apud Dionem, arcenda eſſe peregrina ſacra, cum quibus etiam peregrinae leges adſciſcantur, unde coitiones naſcantur et tumultus. Viciſſim didiciſſe Romanos, proſcribi etiam homines, ſi extera ſacra roſcriberentur, quorum zelo illi ducuntur.

Cf. Acta Erud. a. 1720. p. 474-478. Addantur CHRISTFRIDI WAECHTLERI obſervationes in hoc Bynckershoekii opuſculum *ibid.* Supplement. T. VII. p. 397-405.

CONYERS MIDDLETON'S *Letter from Rome, ſhewing an exact conformity between Popery and Paganiſme, or the Religion of the preſent Romans derived from that of their Heathen Anceſtors. The third Edition, with Additions. London* 1733. 4. — Dum auctor in eo eſt, ut ritus hodiernorum Romanorum ſ. Pontificiorum cum religioſis ritibus veterum Romanorum comparet, multos horum docte illuſtrat. Eiusdem fere argumenti eſt diſſertatio ſequens: Middleton.

GEORGII CHRISTOPHORI HAMBERGERI (Praeſide *J. M. Geſnero*) Rituum, quos Romana eccleſia a maioribus ſuis gentilibus in ſua ſacra transtulit, enarratio. *Gottingae* 1751. 4. — Contra Warburtonum in primis ſtatuitur, eo tempore, quo Chriſtiani ritus gentilium religioſos varios Hamberger.

adſciverint, utique gentiles multos ſuperſtites f ſe, qui cum publice tum privatim cultum relig nis ſuae profiterentur. Chriſtianos ſuperſtitio gentilium Romanorum opiniones foviſſe ſeu miſiſſe, ut eo gentilibus religionem ſuam gra redderent, doctiſſime demonſtratur. Tunc ctor comparationem feſtorum Romanorum v rum et Pontificiorum inſtituere aggreditur; n ad finem eandem non perduxit.

Walch. CHRISTIANI GUIL. FRANC. WALC Commentatio de perſequutionum Chriſtianor Romanorum cauſis non ſolum politicis, ſed et religioſis: *in Novis Commentariis Societ. Gott* T. II. inter Commentt. hiſt. p. 3-39. Ad qu ſtionem ſolvendam, numne Romanorum in to randis religionibus diſciplina limites habuerit, ne, auctor harum rerum peritiſſimus, vete teſtimonia de Romanorum animo adverſus religiones, de eorum hac de re ſententiis et bus diligenter collegit, ſine reſpectu ad id, q ad Chriſtianos ſolum ſpectavit. Quibus omn ſagaciſſime inter ſe collatis atque examinatis, ſat probabilis elucet, quam Romani ſecuti fue in dijudicandis, fovendis vel proſcribendis alior religionibus.

de Burigny. *De Burigny Mémoire ſur le reſpect que les maine avoient pour la religion; dans lequel on ex ne jusqu'à quel degré de licence la tolérance étoit tée à Rome;* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. XXX p. 110-125. — Loca quidem veterum ſcrip rum collecta hic invenies, ſed ſine judicii actí uſu.

SECT

SECTIO II.

Scriptores de Romanorum diis.

Praeter ſcriptores, qui de idololatria et hiſtoria
rum in univerſum, ideoque etiam de Roma-
um diis eorumque cultu egerunt, inter quos
RARDUS JACOBUS VOSSIUS et ANTONIUS
N DALE, cum Mythographis antiquis et
entioribus, eminent, conſulendi ſunt ſe-
ntes:

FABIANI TOERNERI Diſſ. de religione Ro- Toerner.
na. *Upſal.* 1713. 8.

ERHARDI PFAUZII Exercitatio hiſtorico- Pfauz.
lologica de diis Romanorum tutelaribus. *Lipſ.*
13. 4.

JOH. GEORGII LEBRECHT WILKII de Wilke.
nuptialibus veterum Romanorum Diſſertatio,
udae 1745. 4.

ADAMI DAN. RICHTERI de *Conſo* Romano- Richter.
n Commentatio. *Annaberg.* 1749. fol.

Epiſtola de *Dio Fidio* Romano, et vinea aurea Epiſtola etc.
ni Hieroſolymitani; in *Nouvelles de la Republ.
Lettres* a. 1685. Aug. p. 833-849.

CLAUDII GROS DE BOZE *Diſſertation ſur le* de Boze.
, que les anciens ont rendu à la déeſſe Santé; *on
ent les Medailles et quelques autres monumens an-
es qui ont rapport à cette matiére.* à Paris 1705.
Latine in *(Wolterreck)* Electis rei numar. p. 23-
— De Graecorum etiam huius deae cultu
ur.

*A*cta Erud. a. 1706. p. 153-156.

CHRISTI. WEIDLINGII Progr. de Dea *Sa-* Weidling.
l. Leucopetrae 1714. fol.

Musgrave. GUILIELMI MUSGRAVE, *G. F. e C* *Oxonienſi*, Diſſertatio de Dea *Salute*, in qua ſymbola, templa, ſtatuae, numi, inſcript exhibentur, illuſtrantur. *Oxonii* 1716. 4.

Cf. Actor. Erud. Suppl. T. VII. p. 34 ſq.

Goldner. GEORGII LUD. GOLDNERI Diſſ. de F norum Dea *Salutis*, Salutisque augurio. 1738. fol.

Moreau de Mautour. PHILIBERTI BERNHARDI MOREAU MAUTOUR *Diſſertation ſur le Dieu* Bonus tus, *et ſur les Médailles qui concernent ſon* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. II. p. 418-4

Balhorn. LUDOVICI GUILIELMI BALHORN de *bono eventu*, veterum deo. *Hannoverae* 4. — Exemplis nonnullis aucta ſunt ea, Francogallus modo nominatus de hoc Ro rum numine diſſeruit.

Merlin. P. MERLIN *Diſſertation de la Déeſſe* Flo *Mém. de Trevoux*. a. 1735. Nov. p. 2205-

de Foncemagne. STEPHANI LAUREAULT DE FONC GNE *de la déeſſe* Laverne;] in *Mém. de l'A* *Inſcr*. T. V. p. 50-62.

Moreau de Mautour. PHILIB. BERNHARDUS MOREAU DE TOUR *de la* Peur *et de la* Paleur, *divinitez re tées ſur les Médailles Romaines;* in *Hiſt. de l'A* *Inſcr*. T. IX. p. 9-15.

Dienemann. GOTTH. JOH. LUDOVICI DIENE Progr. de *Pace*, eiusque apud Romanos pra ſignis. *Islebiae* 1746. 4.

Fiſcher. JOH. FRIDERICI FISCHERI (*Pro* *Lipſienſis*) Commentatio de ara *Pacis*. *Lipſia* 4. Cum numis aeri inciſis.

le Beau. De dea *Pace* in numis v. *Second Mémoire* *Medailles de reſtitution par M.* LE BEAU; in *de l'Acad. des Inſcr.* T. XXI. p. 369 ſqq.

UI

ULRICI OBRECHT Diſſ. de ſacris *Termini.* Obrecht.
ent. 1674. 4; et in *eiusd.* Diſſertt. acadd. p.
ſqq.

CLAUDIUS GROS DE BOZE *du Dieu* Terme, de Boze.
ſon culte chez les Romains; in *Mém. de l'Acad. Inſcr.* T. I. p. 50-59.

ADAMI GRENZII, *Diaconi ad aed. S. Crucis* Grenz.
rdae, Diſſ. qua Deum *Terminum* motum ſuo
reſtituit, et ſimul numum Def. Eraſmi Rote-
mi illuſtrat et vindicat. *Dresdae ac Lipſiae*
2. 4. — Eraſmi ſigillum ac ſymbolum, Deus
et Terminus, et Cedo nulli, occaſionem au-
ri praebet de origine quoque et cauſa cultus,
Termino exhibiti, atque de figura huius Dei,
nulla differendi. Et cum idem ſtatuiſſet, huic
non ſemper ſolam vel ſimplicem aram poſi-
, ſed etiam paſſim figuram, hunc deum refe-
tem, eidem impoſitam fuiſſe, auctor diſſerta-
is ſequentis contrarium affirmat.

BERNHARDI FRID. RUDOLPHI LAUHN, Lauhn.
U. D. Diatriba de ara et nummo Dei *Termini.*
1753. 4.

PETRUS ZORNIUS de templo *fortunae* .... Zorn.

GEORGII PHIL. OLEARII Diſſ. de *Fortuna* Olearius.
Romani. *Lipſ.* 1713. 4.

JOH. HENRICI A SEELEN Progr. de *Fortu-* a Seelen.
Milichia ad Plutarchi quaeſtiones Rom. *Lubecae*
18. 4.

JOH. GOTTL. BIEDERMANN de *Fortuna* Biedermann.
migenia; in *eiusdem* Otiis litter. P. I. p.
ſqq.

CAROLI FRID. WALCHII Commentatio de Walch.
rtuna Reduce. Jenae 1751. 4.

J. E. JABLONSKI Spicilegii animadverſio- Jablonski.
m de cultu virtutum ſacro apud gentes profa-
ſpecimen, quo de *Fide* Dea eiusque ſacris in
primis

primis differitur: *Francof. ad Viadr.* 1752. Dionyſii Halicarnaſſenſis narratio de inſtitu... mae regis, Fidem tanquam deam colendi, illuſtratur, ſimulque agitur de eiusdem dea... plis, imaginibus, ſacerdotibus, ſacrificiis.

Schulz. JOH. HENR. SCHULZII Diſſ. de Dea *V*... Halae 1741. 4.

Hoffmann. CAROLI FRID. HOFFMANNI Diſſ. ... *Victorias*, imperatoribus Chriſtianis odioſa... 1760. 4.

Geiſſler. JOANNIS GOTTFR. GEISSLER Diſſ. ... *Concordia*, ex monumentis veterum illuſtrat... 1750. 4. Cum II tabb. aen. — Agitur d... me eleganterque de Concordiae cultu, cur ... inter Deos relata fuerit, de eius ſignis, t... ſacrificiis, votis, feſtis diebus, ſacerdotib... cognominibus, quae et viri et foeminae ... ſumſerunt. Simul monimenta huc ſpecta... luſtrantur.

Eiusdem Recenſio numorum Theſauri... riciani, in quibus *Concordia* laudatur. Pa... *Gothae* 1768-1769. 4.

Eiusdem Progr. *Concordia* in argento ... 1780. 4.

Wernsdorf. JOH. CHRISTIANI WERNSDORF ... *Bona mens* a veteribus conſecrata. *He*... 1755. 4.

de la Chauſſe. MICH. ANGELI CAUSEI DE LA CH... Diſſ. de *Mutini* ſimulacris; in *eiusd.* Muſe... man. p. 121 ſqq. et in *Graevii* Theſ. Antiqq... T. XII. p. 974 ſqq.

Conſulendi etiam ſunt nonnulli e ſcript... proxima ſectione enumerandis.

SEC...

SECTIO III.

ſcriptores de templis, aris et locis ſanctis.

Praeter ſcriptores generales, v. c. RUDOLPHUM HOSPINIANUM de templis, PERIZONIUM de templis antiquorum, PETRUM BERTALDUM de aris etc. et praeter eos, qui deſtiones veteris urbis Romae dedere, mox ca ſequenti recenſendos, huc pertinent ſequentes.

JOH. FRANCISCI SIMON *Diſſertation des temples de l'ancienne Rome;* in *Hiſt. de l'Acad. des* ... T. I. p. 199-204. Simon.

THOMAE WAGNERI (Praef. *Fried. Menzio*) de conſecratione templorum Romanorum. 1729. 4. Wagner.

JOH. BAPTISTAE BELLI *Cavaris Salyi, e* ... *tate Jeſu*, Diatribae duae: prima de partibus ... pli auguralis, altera etc. *Toloſae*, 1637. 8. (... tio rara). Prima iſta diatriba exſtat etiam in ... vii Theſ. Antiqq. Rom. T. V. p. 542-590. Bellus.

JOSEPHI CASTALIONIS Opuſculum de *Pa*... Templo, unde columna exempta in Exquiliis ... eſt translata. *Romae* 1614. 4; et in *Graevii* ... Antiqq. Rom. T. IV. p. 1843 ſqq. Caſtalio.

JOH. SEBASTIANI MITTERNACHT *Pacis* ... plum et Simulacrum mythologice enodatum. ... 1649. 4. Mitternacht.

JOH. GOTTL. BIEDERMANNI Templorum ... *cordiae* et *Pacis* delineatio. *Freiberg*. 1748. 8. Biedermann.

PHILIPPI VENUTI *Diſſertazione ſopra il tem*... di Giano; in *Diſſertazioni dell' Acad. Etruſca di* ... *tona*. T. IV. p. 93 ſqq. Venuti.

JACOBI HENR. BORNII Diſſertatio de tem... *Fortunae primigeniae*. Lipſiae 1729. 4. Born.

JOH.

Moerlin. JOH. GOTTFRIDI MOERLIN Comme de templo et vico *Fortunae* huiusce diei. *Alt gi* 1742. fol.

✤ ✤ ✤

Wagner. THOMAE WAGNERI Diff. de aris in et pro tribunali apud Romanos poſitis. 1732. 4.

Toerner. FABIANI TOERNERI Diff. de ara *Con* terranea. *Upſal.* 1721. 8.

Boehmer. GEORGII LUDOVICI BOEHMERI d pro ſalute Imperatorum in itu et reditu exſ Diſſertatio. *Gotting.* 1740. 4; et in *eiusdem* Iuris civilis (*ibid.* 1768. 4) p. 1 ſqq. — C tudo Romanorum, Imperatoribus e bello ſe vinciis redeuntibus aras vovendi, ara quada honorem M. Aurelii Antonini Dunelmi in poſita, illuſtratur.

Puteanus. ERYCII PUTEANI de iureiurando an rum Schediaſma, in quo de *Puteali* Libon *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. V. p. 885

Crell. CHRISTOPHORI LUDOVICI CRELLI *teal* Libonis ex antiquitate erutum. *Vite* 1729. 4; et in Faſciculo III Diſſertationum Programmatum Crellianorum a *Holzhauer* lectorum. *Halae* 1775. 4.

Pagenſte-cher. HEINRICI THEODORI PAGENSTEC Oratio de *Puteali* Libonis; cum *eiusd.* edit. IV Pomponii ad Sabinum. *Lemgov.* 1733. 4

Conradi. FRANCISCI CAROLI CONRADI Sch ma de *Puteali* Scribonii Libonis; in *eiusd.* Pa (*Helmſt.* 1738. 8) Lib. III. p. 323 - 349.

Hommel. C. F. HOMMEL in Proluſione de form bunalis et majeſtate Praetoris (*Lipſ.* 1763. 4 etiam de *puteali* egit.

SEC

SECTIO IV.

Scriptores de ſacerdotibus et perſonis ſacris.

L. FENESTELLA (ſ. potius ANDREAS DO- Feneſtella.
ɪICUS FLOCCUS, *Florentinus*, *Pontifici Eu-*
io IV ab epiſtolis † 1452) de ſacerdotiis et ma-
ratibus Romanorum Libri II, additamentis ex
i. *Camertis* Concordantiis Hiſtoriarum de-
mptis. *Pariſiis* 1530. 8. *Colon.* 1627. 12. Et
Joh. *Godeſcalci Clauſingii* iure publico Romano-
n (*Lemgov.* 1726. 8) T. I. p. 1 ſqq. Hoc opus
aliis etiam tributum eſt *Poggio Florentino*, *Pom-*
io Laeto et aliis: ſed Flocco auctori MSS. Co-
rum fide illos reſtituit *Aegidius Witſius*, et ſub
i nomine vulgavit *Antwerpiae* 1561. 8; unde
ilus Flocci nomen praeferens recuſum eſt, ut
twerpiae 1609. 8, et in *Petri Scriverii* Republica
nana, atque in *Phil. Caroli* Antiquitatibus Ro-
is. *Italice* a *Franciſco Sanſovino*, Venet. 1547.
— Nimis ſeverum cenſorem, teſte Voſſio,
Thomas Demſterus paralipomenis in Roſini
III. cap. 11, ubi ait, opuſculum Flocci eſſe
temis tenebris ſuo iudicio damnandum. Nam
ſaeculo, quo ille vixit, eſt libellus bonus. At-
utinam nunc quoque deteriores nulli prodi-
t libri!

I. VOSSIUS de Hiſt. Lat. I. cap. 19. p. 100 ſq. L.
III. cap. 7. p. 581.
ABRICII Bibl. med. et inf. Lat. T. II. p. 506 ſqq.

POMPONII LAETI Opuſcula de Romanorum Pomp. Laetus.
giſtratibus, de ſacerdotiis, iuris peritis, legi-
ſ, antiquitatibus urbis; Epiſtolae aliquot fami-
res; *L. Feneſtellae* opuſcula de Romanorum
giſtratibus et ſacerdotiis, *S. l. et a.* 4. Eadem
opuſcu-

opuſcula, cum praemiſſo *eiusdem* compendio h riae Romanae. *Argentor.* 1510. 4. *Romae* 1 4. *Baſil.* 1523. 8. *ibid* 1555. 1561. 1583. 8 *A* 1560. 4. *Colon.* 1607. 12. *ibid.* 1609. 8. H fere nullus uſus.

Raph. Volaterranus. RAPHAELIS (MAPHAEI) VOLATERR de magiſtratibus et ſacerdotiis Romanorum c mentarius (ex Comment. urbanorum L XXIX); in *Petri Scriverii* Republ. Rom. p. 1 et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. T. III. p. 945 ſqq. Et hoc opuſculum, ut o huius ſcriptoris, mediocrem ſpirant eru nem.

Bebel. HENRICI BEBELII Tractatus de magi bus et ſacerdotiis Romanorum; inter *eius* cula (*Argent.* 1513. 4) p. 119 ſqq. et in *A. Sallengre* Theſ. T. III. p. 1101 ſqq. Eiu farinae libellus.

Panvinius. ONUPHRIUS PANVINIUS de ſacerdoti manorum; in *eius* opere de civitate Rom 1-145.

Gutherius ſ. Guthierres. JACOBI GUTHERII (*ICti, Philologi et A logi Pariſienſis* † 1638) de veteri iure Pon Libri IV. *Pariſiis* 1612. 4; et in *Graevii* Antiqq. Rom. T. V. p. 1 224. — Erud hoc libro enodantur, quae ad pontificum ve Rom. curam, officium et dignitatem, temp conſtitutiones et differentias, ſacrorum atq crificiorum ritus et caerimonias faciunt: eundem non plane ſine naevis eſſe ipſe Gr l. c. oſtenderit. Gutherium enim fuiſſe, a rum diffuſae lectionis, ſed qui nonnunqua ſatis, quae legerat, concoxerat, nec ſatis, quam quae excerpſerat et obſervaverat, mandaret, expenderat. Noriſius quoque i notaphiis Piſanis varia notat atro lapillo.

P

PAULI MERULAE Tractatus de ſacerdotibus Merula.
manorum; in *eiusd.* Opp. poſthum. p. 1 ſqq.
. ſupra capitis XIV. ſect. II.

HENRICI HORCHII (*Theol. ſanatici Haſſiaci* Horch.
1729) Sacerdotium Romanum, una cum eius
ficio etc. *Amſtelod.* 1690. 8. — *Fabricius*
idem in Bibliogr. antiq. p. 648 hunc librum in-
ſcriptores de ſacerdotibus veterum Romano-
n retulit: ſed agit ille potius de ſacerdotio Ro-
no-Catholico.

CHRISTIANI ERNESTI MUSIGK Diſſ. de Muſigk.
rdotibus veterum Romanorum. *Witteberg.*
95. 4.

GOTTL. SAMUEL TREUERI Diſſ. de ſacer- Treuer.
ibus Romanis in genere conſideratis. *Lipſ.*
73. 4.

M. ANTONII FERRATII Epiſtola de ſacer- Ferratius.
iis; inter *eiusd.* Epiſtolas (*Venet.* 1738. 4) p.
ſqq.

JOH. CASIMIRI HAPPACHII Commentatio Happach.
calumnia religioſa et theologia civili veterum,
eſertim Romanorum; cum praefatione JOH.
ITH. GESNERI. *Coburgi* 1749. 4. — Ar-
um apud Romanos veteres vinculum inter reli-
nem et conſtitutionem civitatis civilem docte
ribitur, ſingulisque poſtea capitibus agitur de
rdotibus, qui iidem publicam geſſerunt perſo-
n, de miniſtris ſacrorum privatis, de Ponti-
m collegio et Pontifice Maximo, et de Augu-
n collegio. Alia huc pertinentia omiſit auctor.

* * *

JOH. ANDREAE BOSII Exercitatio de Pon- Boſius.
e maximo Romae veteris. *Jenae* 1656. 4; et
Graevii Theſ. Antiqq. Rom. T. V. p. 225-
; et cum *eiusd. Boſii* Introductione in notitiam

ſcriptorum eccleſiaſticorum (*Jenae* 1723. 8
219 ſqq. — Opuſculum eruditiſſimum, in
quidquid ad hanc materiam ſpectat, illuſtr
pontificis maximi dignitas et iura deſcribunt
efferuntur, multae inſcriptiones ſaepe obſc
emendantur, modo reſtituuntur, et explic
accuratiſſime. Quum etiam *Jacobus Gothoſ*
ſub ficto primum nomine *Jacobi Pacidii* in Ep
ad Andream Rivetum *de interdicta Chriſtian*
cum gentilibus communione, de Pontificatu qu
maximo tractaſſet quaeſtionem, num Chr
Imperatores eum aliquando geſſerint, idque
denegaret; Boſius et rationibus motus et teſ
niis veterum probatiſſimis, Gothofredi rati
quas ex ſilentio ſcriptorum eccleſiaſticorum
ſcriptionibus quibusdam perperam explicatis
tiſſimum deſumſit, conſtantiſſime refellit, et
tificatum maximum Chriſtianorum etiam Im
torum firmiter adſtruit. Prodiit *Gothofredi* e
la primum *Genevae* 1645. 8; inde cum eius
culis iuridico-hiſtorico-politicis *ibid.* 1654.

de la Chauſſe. MICH. ANGELI CAUSEI DE LA CHA
de inſignibus Pontificis maximi, Flaminis
Auguris, et Inſtrumentis ſacrificantium; cur
In *eiusd.* Muſeo Rom. (*Romae* 1690. fol.) p.
et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. V. p
323.

van Dale. ANTONII VAN DALE Diſſ. de Pontific
ximo, Vicario Pontificis, Rege ſacrorum
chontibus; in *eiusd.* Diſſertt. IX, antiquit
illuſtrandis inſervientibus (*Amſtelod.* 1702.
II. — Primum auctor probat, ſummum
dotem non ſemper notare Pontificem maxi
ſed praecipuum inter ſacerdotes cuiuslibet c
Inde inquirit in ſententiam Baronii, qui Jul
Imp. per Taurobolium factum fuiſſe Pont

max. dicit. Pergit deinde ad ſtolam pontificalem, quam a Gratiano Imp. reiectam dicit, non ipſum Pontificis max. titulum, quo ipſum uſum fuiſſe, ex inſcriptionibus probat, et quidem ut hoc titulo denotaret ſummum in Chriſtianorum eccleſias regimen; quemadmodum et poſtea latius confirmat, Pontificatum max. Chriſtianorum eiusdem naturae ac poteſtatis fuiſſe circa Chriſtianiſmum ac Pontificatum Caeſarum gentilium circa religionem eorum: poſt diviſionem vero Imperii Epiſcopos Rom. titulum et munia Pontificis Max. ſibi adrogaſſe. Porro de Rege ſacrorum ſ. Sacrificulo primo dicit, eum Pontificis max. fuiſſe vicarium, et uxorem eius Reginam ſacrorum dictam etc.

MICHAEL GEDDES in *Several Tracts againſt Popery* (Lond. 1715. 8) p. 53 ſqq. comparationem Pontificis M. veteris cum Papa Romano inſtituit. Cf. Acta Erud. a. 1716. p. 246 ſqq. Geddes.

FABIANI TOERNERI Diſſ. de Pontifice Romano. *Upſal.* 1719. 4. Toerner.

Scriptores de Pontificatu maximo Imperatorum Romanorum ſupra cap. XI. ſect. IV excitavimus.

* * *

JOH. FRIDERICI GRUNERI (Praeſ. *Joh. Conrado Schwarzio*) Diſp. philologica de Flaminibus. *Coburgi* 1742. 4. Gruner.

JOH. CHRISTOPH. IRMISCH Proluſio de Flaminis Dialis cum Flaminica nuptiis. *Dresdae* 1745. 4. Irmiſch.

JOH. GODOFREDI BERNHOLDI Diſſ. antiquaria de Flamine Diali eiusque coniuge Flaminica. *Altorphii* 1746. 4. — Diſquiritur, quid ſint flamines, et unde dicti, quo tempore et a quo inſtituti fuerint, praeſertim vero, quaenam fuerit Bernhold.

 dignitas,

dignitas, praerogativae et leges flaminis dialis. Addita ſunt nonnulla de Flaminica.

Kirchmaier. GEORGII CASP. KIRCHMAIERI Diſſ. de Auguribus Romanorum. *Witteb.* 1669. 4.

Gutberleth. TOBIAE GUTBERLETHI de Saliis, Martis ſacerdotibus apud Romanos, Liber ſingularis. Cum figg. Inter *eius* Opuſcula p. 1 ſqq et in *Poleni* Supplem. Theſ. Antiqq. T. V. p. 685 ſqq. — Doctiſſime exponitur de Saliorum nomine, origine, diverſis generibus, veſtitu, armis ſ. ancilibus carminibus et coenis.

Crell. CHRISTO. LUD. CRELLII Diſſ. de Saliaribus carminibus. *Viteberg.* 1732. 4.

Reich. NICOLAI REICH Diſſ. de Saliis. *Havniae* 1737. 4.

Müller. JOH. JAC. MUELLERI Diſſ. de iure feciali (et Fecialibus). *Jenae* 1693. 4.

Lagerloef. PETRI LAGERLOEF Diſſ. de Fecialibus Romanis. *Upſal.* 1698. 4.

Arrhenius. LAURENTII ARRHENII Diſſ. de Fecialibus Romanis. *Upſal.* 1728. 4.

Ritter. JOH. DAN. RITTERI Diſſ. de Fecialibus populi Romani. *Lipſ.* 1732. 4.

Hoier. JOH. WANDALINI HOIERI Diſſ. de Fecialibus Romanis. *Hafniae* 1732. 4.

Conradi. FRANC. CAROLI CONRADI Diſſ. de Fecialibus et iure feciali. *Helmſtad.* 1741. 4.

Stuſſ. (JUSTI CHRISTIANI STUSS) *Gedanken von den Fecialen des alten Roms. Mit Herrn Hofrath Geſners Vorrede.* Göttingen und Leipz. 1757. 8. Et, conſentiente auctore, cum *Joh. Mich. Heinzii* verſione Theotiſca librorum Ciceronis de legibus (*Deſſaviae et Lipſ.* 1783. 8) p. 163-228. — Auctor potiſſimum cauſas politicas, ob quas Romani ſacerdotes huius generis habuerint, docte et acute exponit, fecialesque minime de bellorum iuſtitia

vel

el iniuſtitia iudicare potuiſſe, ſed ſolummodo ſo-nnia belli indicendi curaſſe.

JUSTI LIPSII de Veſta et Veſtalibus Syn-gma; in *eius* Opp. T. III. p. 597 ſqq. et in *Grae-ii* Theſ. Antiqq. Rom. T. V. p. 619-655. Lipſius.

AUGUSTINI NADAL *Hiſtoire des Veſtales;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. IV. p. 161-226. oſtea haec hiſtoria auctior et emendatior prodiit c inſcripta: *Hiſtoire des Veſtales, avec un Traité u Luxe des Dames Romaines, par M. l'Abbé* NA-DAL, *de l'Acad. des Belles Lettres.* à Paris 1725. 2mai. — Quatuor capitibus abſolvitur haec laboratio. Primum in origines Veſtalium inqui-t, in cuius limite auctor multa de commodis, uae ex religionis ſacrorumque cultu ad rerump. orem et incrementa redundant, praefatur. Hinc ſas Veſtales a Numa rege primum lectas Romae-ue introductas eſſe evincit, eorum confutata pinione, qui Romulo illud vindicant. Fuſius oſtea differit de igne ſacro, cuius in Veſtae alta-ibus conſervandi negotium Veſtalibus demanda-um erat, ubi fere apud omnes gentes hunc mo-rem obtinuiſſe obſervat. Ritum, quo Veſtali ectae capilli abſcindebantur, explicat, libertatiſ-que conceſſae honorem hoc ipſo indicatum fuiſſe nterpretatur. C. II praerogativas muneri Veſta-um tributas eruit auctor. Tertio de ſupplicio Veſtalium copioſe agit, quod eo periculoſioris ſeae erat, quo magis illarum caſtitatem leges ircumſcribebant. Quarto capite oſtenditur, quo-modo ſenſim Veſtalium auctoritas imminuta fuerit t ſub Theodoſio M. penitus exſpiraverit. Nadal.

Cf. Acta Erud. a. 1729. p. 320 ſqq.

JOH. CONSTANT. GELLII Commentatio de Virginibus Veſtalibus, inſtrumentorum pacis, foe- Gellius.

 derum,

derum, teſtamentorum aliorumque tractatuu ſolemnium cuſtodibus. *Dresdae* 1735. fol.

Müller. DANIELIS TRAUGOTT MUELLER Diſſ. d dignitate Veſtalium. *Chemnicii* 1737. 4.

Eiſenhart. IOH. FRIDERICI EISENHART Diſſ. de Ve ſtalibus et iure Veſtali apud Romanos. *Helmſtd* 1752. 4; et in *eiusd.* Opuſculis (*Halae* 1771. 4 N. 7.

de Fontanelle. IOH. CASPARI DE FONTANELLE *Eſſai* *le feu ſacré et les Veſtales.* à Paris 1768 8.

Dupuy. LUDOVICI DUPUY *Mémoire ſur la maniere d* *les Anciens rallumoient le feu ſacré, lorsqu'il* *eteint;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcriptt.* T. XXX p. 395-412.

SECTIO V.

Scriptores de Feſtis, Sacrificiis, Votis, De votionibus, Auguriis, Iureiurando, varii que ritibus ſacris Romanorum.

A. Scriptores de Feſtis Romanorum.

Hoſpinianus. RUDOLPHI HOSPINIANI (*Theologi Calvinia ni et Archaeologi Turicenſis* † 1626) de origin progreſſu et cerimoniis feſtorum dierum, Iudaeo rum, Graecorum, Romanorum, et Turcaru Libri III. *Tiguri* 1592. fol. *) *ibid.* 1611. f Editio tertia, aucta et locupletata. *Genev* 1675. fol.

Dreſſerus. DRESSERI liber Vol. I. P. II. p. 168 a nob laudatus.

Moreſtellus. PETRI MORESTELLI (*Theologi Francogalli* Alypius, ſive de priſcorum Romanorum feri libe

*) Haec editio nos ſupra (Vol. I. P. II. p. 168), ubi Hebraeorum feſtis ſcripſimus, latuit: contra de Gen venſi 1669, quam ibidem laudavimus, nunc dubitamu

. *Lugduni* 1605. 4; et in *Graevii* Theſ. An-
.Rom. T. VIII. p. 789-816. — Sunt Dia-
XXI breves, non indocti quidem, ſed non
ientes.

✤ ✤ ✤

MATTHAEI AEGYPTII Senatusconſulti de chanalibus — explicatio, de qua nos Vol. III. I. p. 271 ſq. retulimus, praecipue huc pertinet. hic monemus, eandem explicationem quo- inſertam eſſe Novo Theſauro Antiqq. Rom. raec. *Poleni* T. I. p. 735 ſqq. Ibidem in Bibl. ta p. 271 lin. 8, ſcribendum 1730. Aegyptius.

JOH. FRANC. SIMON *de l'origine des Saturna-* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. III. p. 52-56. Simon.

GEORGII THEOPHILI BOERNERI Diſſer- de Saturnalibus. *Lipſ.* 1751. 4. Boerner.

GEORGII CHRISTIANI MATERNI DE CI- LANO Progr. de Saturnalium origine et celebran- tu apud Romanos. *Altonaviae* 1759. 4. Maternus de Cilano.

ANDREAE SENFTLEBII Nuces Saturnalitiae. 1641. 8. Senftleb.

Diſſertation ſur les Vulpinales, fête des Romains; *Continuat. des Mém. de Litterat. de M. de Sallen-* T. XI p. 463-471. Diſſ. etc.

JOH. FRID. STUEBELII de vulpium com- ione, feſto Romanorum anniverſario, Pro- mma. *Annaeberg.* 1730. fol. Stuebel.

✤ ✤ ✤

ONUPHRII PANVINII, *Veronenſis*, *Fratris* *nitae Auguſtiniani*, de Ludis ſecularibus Liber; *t.* 1557. fol. *Heidelbergae* 1588. fol. Separa- *Baſil.* 1558. fol. In *Gaudentii Roberti* Miſcell. T. I. p. 241 ſqq. et in *Graevii* Theſ. Antiqq. . T. IX. p. 1059-1094. Panvinius.

Rycquius. JUSTI RYCQUII Syntagma de anno ſaec ri, iubilaeo et annis ſolemnibus diverſarum na num. *Antwerp.* 1625. 8.

Taffin. PETRI TAFFINI, *Audomarenſis*, *S. I.* 1650) de veterum Romanorum anno ſaecu eiusque potiſſimum per ludos ſaeculares celebr eorumque chronologia, liber in duas partes d butus. Opus hiſtoricum, chronicum et critic *Tornaci Flandrorum.* 1641. 4; et in *Graevii* T Antiqq. Rom. T. VIII. p. 467-640. In hoc li in memoriam ſocietatis Jeſuiticae, quae tunc t poris primum ſaeculum exegerat, auctor non lum annum ſaecularem, qui erat apud Roman ex hiſtoria atque chronologia accurate dedu ſed et omnia in ludis ſaecularibus exhiberi ſol ſolemnia ſacra, pompam aliaque feſtiva diluci declarat.

Schott. ANDREAE SCHOTTI Electa de ludis fe que Romanorum diebus, cum ſcholiis *Petri Ca conii;* ſaepe cum *Roſini* Antiquitatibus Roma de quibus ſupra, edita.

Rainſſant. PETRI RAINSSANT *Diſſertation ſur d.* *Medailles des Jeux ſeculaires de l'Empereur Domi* ſupra quidem Cap. XI. Sect. III inter ſcriptores Domitiano commemorata: ſed quae huc ſpecta hoc loco indicanda ſunt. Primus nempe Rainſſantius, qui ludos ſaeculares ope numiſr tum illuſtraret. Tametſi vero ipſi hanc ad r varia variorum, Auguſti inquam, Domiti Severi item ac Philippi numiſmata in pro eſſent: cum tamen diſſertationem tantum, r juſtum volumen concinnare ipſo eſſet prop tum, idcirco ſolos Domitiani numos, de l ſaecularibus agentes, enucleandos ſibi ſumſit, r xime quod eos a nemine adhuc explicatos ex maret. Fundamenti vero loco ſubſternit Zo

hi

ſtoriam, praecipuas iſtorum ludorum caerimo-
ias continentem; cuius proinde etiam librum II,
bi nempe hoc argumentum tractat, aut eiusdem
ocus fragmentum, integrum Gallico idiomate
peri ſubiectum voluit. Diſſertationi ipſi praemit-
t pauca de origine et intervallis ludorum ſaecu-
rium. Ipſum ludorum initium ab inſtituta ſolen-
ſupplicatione fuiſſe factum docet, cui non ſa-
rdotes tantum omnium ordinum, ſed et ſena-
s aliique magiſtratus, populus denique albis
ſtibus indutus, floribus redimitus palmasque
anibus geſtans adſtiterint; hymnos praeterea
r plateas cantatos, deorumque ſtatuas ſuper-
s impoſitae lectis in tranſitu adoratas fuiſſe. Sup-
licationem hanc inſecutum trium noctium per-
gilium, vacatumque in templis fuiſſe precibus
ſacrificiis. Die tertiam noctem ſequente, tan-
tam ultimo horum ludorum, choros duos, al-
rum puerorum, puellarum alterum, e meliori-
s Romae familiis, quique omnes patrimi ma-
imique eſſent, ceciniſſe hymnum, hanc in rem
mpoſitum; cuius modi inter odas Horatii ex-
at, Auguſti aevo recitatus. Quae omnia ex
umis egregie illuſtrantur et quaſi ob oculos po-
untur. Ex iisdem conjicit, eodem die tertio
alios etiam ſaltare more ſolenni ſolitos fuiſſe.
eſto finito, ait, munera a Imperatore data admini-
ris caerimoniarum, et ab his deinceps eorum
artem in populum diſtributam fuiſſe, tanquam
em ſacram, reliquo ſibi ſervato. Denique pro-
it, memoriam horum ſolennium monimentis
ublicis inſcribi ac marmori inſculpi ſolitam fuiſſe,
ametſi huius rei veſtigia vix alibi, quam in numis,
eperiantur.

Ludos ſaeculares, et illos quidem, qui poſt
Chriſtum natum, praecipue duobus Philippis Im-

peratoribus, habiti fuerunt, enumerat et illuſ

Ciampini. JOANNES CIAMPINUS in libro, ſupra, ſcriptores de Philippo Arabe Imp. recenſent laudato.

Turretini. JOH. ALPHONSI TURRETINI de ludis ſ cularibus (Romanorum) academicae quaeſtion *Genevae* 1701. 4; et cum *eiusdem* Orationib *Amſt.* 1707. 4.

de Bruin. FLORENTII DE BRUIN *Eeuwoſpelen der Romeynen.* Amſterd. 1703. 8. Ita liber, caeter nobis ignotus, laudatur in *Fabricii* Bibliogr. an quar. p. 442.

Hardouin. Leibnitz. HARDUINUS, LEIBNITIUS aliique ſuper mis Gratiani Imp. cum epigraphe: GLORIA N VI SAECULI, diſputantes, atque in capite ſcriptoribus rerum Byzant. recenſendi, mu quoque de ludis ſaecularibus tradunt.

Bouſſac. SIMONUS BOUSSAC *D. Theol. Pariſinu,* Noctibus theologicis (*Lutet. Pariſ.* 1698. 8) diſſertatione decima agit de anno ſaeculari.

Galland. ANTONII GALLANDI Refutatio explica nis numorum, in quibus notati ſunt ludi ſae lares. *Franc.* 1708. 4.

Geſner. JOH. MATTHIAE GESNERI Comment de annis ludisque ſaecularibus veterum Romano rum. *Vinariae* 1717 4.

Eiusdem Diſſ. de opinatis ſaecularium ludo notis in numis Romanarum Gentium. *Gotti* 1745. 4.

Ayrmann. CHRISTO. FRIDERICI AYRMANNI D de ludis Romanorum ſaecularibus. *Viteb* 1717. 4.

Schwarz. CHRIST. GOTTL. SCHWARZII Exercit de tempore ludorum ſaecularium ſub Philip Auguſtis celebratorum. (*Altorfii*) 1723. 4.

JO

JOH. ANDR. MICH. NAGELII Diſputatio de Nagel.
ſ ſecularibus veterum Romanorum, in Ge-
h Babylonica commemoratis. *Altorf.* 1743. 4.

JOH. BENIAMINI SCHMIDTII Commentatio Schmidt.
dis ſaecularibus Romanorum; in *Actis Iubi-*
ſecundi Gymnaſii Gedanenſis. 1758.

✣ ✣ ✣

JOH. HENRICI STUSS Commentationes II Stuſſ.
Natalitiis Imperatorum Romanorum. *Gothae*
38. 4.

Eiusdem Commentatio de Imperatorum Ro-
norum Quinquennalibus, Decennalibus etc.
1739. 4.

Eiusdem Commentatio de Natalitiis Deorum
e Templorum apud veteres Romanos. *ibid.*
. 4.

Eiusdem Commentatio de Natalitiis Urbium.
1740. 4.

JOH. GERARDI WAGNERI *Helmſtadienſis,* Wagner.
itibus primae anni diei ſolennibus inter priſcos
anos Liber, ex quo plerorumque Calendis
uarii noſtra aetate ſolennium rituum origo ac
io elucefcit. *Brunſvig.* 1727. 8. Eſt opuſcu-
i iuvenile.

JOH. PET. VON LUDEWIG *Anmerkung von* v. Ludewig.
Brunnenfeyer oder Feſt der Römer, und Teut-
n; in eiusd. *gelehrten Anzeigen.* P. II. p. 249 ſq.

B. Scriptores de ſacrificiis Romanorum.

Sequentes, qui de ſacrificiis veterum populo-
i in genere expoſuerunt, Romana maxime
trant.

LILII GREGORII GYRALDI de ſacrificiis Gyraldus.
ntagma; in *eiusd.* Opp. (*Lugd. Bat.* 1696. fol.)
I. p. 471 ſqq.

JOH.

Stuck. JOH. GUIL. STUCKII (*Theologi, Hiſtori Philologi Turicenſis* † 1607) Sacrorum ſacrifi rumque gentilium deſcriptio. *Tiguri* 1598. *ibid.* 1679. fol. et inter opera iunctim recuſa *L Bat.* 1695. fol. T. II. — Multa quidem Stu proponit haud proletaria: tamen eius deſcrip nec perfecta eſt, nec ſatis ordinata.

Saubert. JOH. SAUBERTI (*D. et Prof. Theol. Helmſtadienſis, modo Altorfini* † 1688) de ſacri veterum Collectanea hiſtorico-philologica et M cella critica. *Jenae* 1659. 8. Editio ſecunda acceſſit *eiusdem* de ſacerdotibus et ſacris Hebra rum perſonis Commentarius. Recenſuit, em davit, praefatione et notis auxit *Thom. Cre* Lugd. Bat. 1699. 8. Cum figg. — Collecta iuvenilia, quibus et multa aliena ſunt immi Crenius in notis ſubiectis teſtimonia auctorum v terum minus accurate aut falſo laudata emend et recte dicta pronunciataque confirmat mag adductisque ſcriptorum ſententiis corrobora

* * *

Merula. PAULI MERULAE de ſacrificiis Romanor Tractatus; in *eiusd.* Opp. poſthumis (*Lugd. B* 1684. 4) p. 1 ſqq. — Merula meliore ordine digeſſit, quam Saubertus.

Anonymus. ANONYMI Diſſertatio de ſacrificiis Roma rum, ſubiuncta editioni Venetae compendii C teliani de Romana republica; de qua v. ſupra c XIV. ſect. I.

Bellmann. JOH. ARNDII BELLMANNI Diſſ. de ritu crificandi Romanorum. *Upſal.* 1703. 4. — S crificia Romanorum cum Hebraicis conferuntu

Spon. JACOBI SPON *Diſſertation des Sacrifices et tres actes des freres Arvales;* in eius *Recherches d'Antiqu.* (Lyon 1683. 4) p. 75-86.

JOH. HERMANSSON Diſſ. de Ambarvalibus Hermanſſon.
ris. *Upſal.* 1727. 8.

JOH. PAULI REINHARDI Diſſ. de ſacrificiis Reinhard.
ſodalibus Arvalibus. *Erlangae* 1744. 4.

JOH. BAPT. THIAUDIERE DE BOISSY *Diſ-* de Boiſſy.
ation des Expiations chez les anciens Grecs et Ro-
ns; in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. I. p. 41.-47.

BARNABAS BRISSONIUS de ſupplicationi- Briſſonius.
veterum Romanorum; in *eiusd.* Libro ſecun-
de formulis ſolennibus Populi Romani.

LUDOVICI CHRISTO. BLOSSII de ſuppli- Bloſſ.
ionibus Romanorum Programma. *Numburg.*
29. 4.

JUSTINIANI THOELDEN Commentatio de Thoelden.
is Romanorum gentilitiis. *Lipſ.* 1742. 4.

THOMAE STEGERI Diſputatio hiſtorico-phi- Steger.
gica de praecipuis veterum Romanorum lotio-
s. *Lipſ.* 1649. 4.

C. *Scriptores de votis et devotionibus Romanorum.*

JACOBI PHILIPPI TOMASINI, *Epiſcopi* Tomaſini.
nonienſis, Dilucidatio manus aeneae Cecropii
um referentis poſt *Laur. Pignorii* Menſ. Iſiac.
ſtiod. 1669. 4) p. 33 ſqq. et in *Gronovii* Theſ.
iqq. Graec. T. X. p. 657 ſqq.

Eiusdem de donariis et tabellis votivis liber ſin-
ris. *Utini* 1639. 4. *Patavii* 1654. 4; et in
vii Theſ. Antiqq. Rom. T. XII. p. 735-884. —
hoc libro, praeter generalia, ipſae votorum
les, pro variis hominum neceſſitatibus et diſ-
itiis, utpote nubentium, aegrotantium, na-
ntium, agricolarum, magiſtratuum et ſimi-
, et quae ſingulorum vota atque donaria fue-
egregie illuſtrantur.

HENRI-

Noris. HENRICI NORISII Diſſertatio de votis cennalibus. *Romae* 1684. 4; in *A. H. de Sallen* Theſ. nov. Antiqq. Rom. T. I. p. 459 ſqq. et *Noriſii* Opp. (*Veronae* 1729. fol.) T. II. p. 11 ſqq. — Hac diſſertatione doctiſſima varii er res chronologici in hiſtoria alias recepti ex votorum, ſub Imperatoribus, conſtitutione em dantur.

Schuetz. CHRISTOPH. SCHUETZII de votis veter Diſſertatio. *Lipſ.* 1665. 4.

Nadal. AUGUSTINI NADAL *Diſſertation ſur le et ſur les offrandes des Anciens*; in eius *Oeuvre lées* (à Paris 1738. 8) T. I. p. 168-195.

Moerlin. JOH. GOTTFRIDI MOERLINI Comme tio de ritu ſuſcipiendi et nuncupandi vota. *A burg.* 1740. fol.

Eiusdem Commentatio de ritu ſignandi et vendi et nuncupandi vota. *ibid.* 1741. fol.

Gori. ANTONII FRANC. GORII Manus Pan dextra ex aere, Mercurio ceteriſque ſalut Diis voto ſacra, commentariolo illuſtrata. *F. tiae* 1744. fol.

Weidling. CHRISTI. WEIDLINGII de votis nun tis pro ſalute principis Programma. *Lau* 1714. fol.

Moller. SAM. MOLLERI de Romanorum votis ſalute principis Programma. *Freibergae* 1734.

Goldner. GEORGII LUD. GOLDNERI de votis p grinantium cauſa ſuſceptis Programma. G 1722. fol.

Couture et Boivin. COUTURE et BOIVIN ſenioris *Eclairciſſ ſur le* Ver ſacrum, *ou Printemps ſacré des An* In *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. III. p. 86-89

Beronius. MAGNI BERONII Diſſ. de vere ſacro veteres Romanos. *Upſal.* 1734. 8. — V crum erat votum, quo Romani, magnis per

ad

dducti, diis immolanda vovebant pecora quaecunque illo anno a Kalendis Martiis ad Kalendas Maias naſcerentur.

HENRICI AUGUSTI FRANK Progr. de vere ſacro. *Erfordiae* 1779. 4. Frank.

❖ ❖ ❖

JOH. FRANCISCI SIMON *Diſſertation des Devouemens des Romains pour la patrie;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. IV. p. 264 280. Simon.

CHRISTI. SCHOETTGENII Diſſ. de Devotionibus veterum Romanorum. *Stargard.* 1720. 4. Schoettgen.

JOH. PETRI MILLERI Diſp. de Devotionibus veterum in bellis. *Lipſ.* 1730. 4. Miller.

❖ ❖ ❖

COUTURE *des Cérémonies de Religion, pour les quelles on a eu recours à la Dictature, c'eſt à dire, du Clou ſacré, et des Feries Romaines;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. VI. p. 190-207. Couture.

Lettre de Mr. BERBIS DE MAILLY *ſur le Clou, que les paiens attachoient ſolemnellement dans leurs temples;* in *Mercure de France* a. 1728. Mart. p. 479-486; et in *Variétés hiſtoriques, phyſ. et litter.* (Paris 1752. 8) p. 373 ſqq. de Mailly.

D. *Scriptores de Auguriis, Auſpiciis et Ancilibus Romanorum.*

Conferantur hoc loco etiam ſcriptores nonnulli, ſupra ſectione IV de ſacerdotibus laudati.

AUGUSTINI NIPHI, *Medici et Philoſophi Sueſſani* († 1546) de Auguriis Libri II. Cum capitum indice. His adiecimus Ori Apollinis Niliaci de hieroglyphicis notis libros II, a Bernardino Vincentio latinitate donatos. *Baſileae* 1534. 4. Niphus.

Iidem

Iidem libri de Auguriis, nec non de diebus cri-
cis liber I. *Marpurgi* 1614. 4. Et in *Graevii* The
Antiqq. Rom. T. V. p. 324-359. — Agitur no
modo de Romanorum, verum etiam de aliorum
populorum auguriis; et quidem libro priore ipſa
veterum opiniones de auguriis, et quibus au-
riorum ſuperſtitio conſtiterit, explicatur: po-
riore omnia haec reprobantur et ipſa veterum fun
damenta refelluntur.

Bulenger. JUL. CAES. BULENGERUS de Auguriis et Auſpiciis; in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. V. p. 405-442.

da Longiano. FAUSTI DA LONGIANO *Trattato degli Auguri e delle Superſtitioni degli Antichi.* Amſter 1641. 12.

Eſchenbach. ANDR. CHRISTIANI ESCHENBACH D. de Auguriis veterum. *Altdorf.* 1692. 4; et i *eiusd.* Diſſertt. acadd. p. 551-596. — Augurio rum origo, vetuſtas et progreſſus, finis, va genera, augurum collegium et caerimoniae, ap Romanos potiſſimum, demonſtrantur.

Bullich. DITHMARI BULLICHII Diſſ. de Romano rum Auguriis. *Hafniae* 1696. 4.

Morin. HENRICI MORINI *Diſſertation des Augu* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. I. p. 291-302.

Zorn. PETRI ZORNII Diſſ. de ſalutis augurio apu Romanos. *Ploenae* 1720. 4.

Hermanſſon. JOH. HERMANSSON Diſſ. de collegio Augu rum apud Romanos. *Upſal.* 1730. 8.

Kaalund. JOH. W. KAALUND Diſſ. de divinandi ar apud Romanos. *Havniae* 1733. 4.

Blaſche. JOH. CHRISTIANI BLASCHE Epiſtola gr tulatoria — qua Auguratum Romanum ad reipu blicae procurationem pertinuiſſe oſtendit. *Jen* 1747. 4.

ALB

✣ ✣ ✣

ALDI MANUTII Diſſertatiuncula de Auſpiciis Manutius.
(ex *eius* Quaeſitis per epiſtolas depromta); in *A. H. de Sallengre* Theſ. nov. Antiqq. Rom. T. I. p. 306 ſqq.

CHRISTI. FUNCCII Commentatio de Auſpiciis. *Freibergae* 1653. 4. Funccius.

JOH. JACOBI MASCOVII Diſp. de iure auſpicii apud Romanos. *Lipſ.* 1721. 4. Maſcou.

JOH. DAN. SCHOEPFLINI Diſſ. de auſpiciis Schoepflin.
Romanorum. *Argent.* 1731. 4; et in *eiusd.* Commentatt. hiſt. et crit. p. 145-170. — Agit auctor de auſpiciis in genere, de avibus auguralibus in genere et in ſpecie, atque de auguriis.

✣ ✣ ✣

JOH. PHIL. CASSEL Diſſ. antiquaria de fausto Romanorum omine ex ſue Albana, eiusque apud poſteros in numis et ſtatuis memoria. *Magdeb.* 1749. 4. Caſſel.

Critiſche Unterſuchung, *ob die* ſiniſtra Auſpicia *bey denen Römern allemal gut geweſen?* in *Arbeiten der vereinigten Geſellſchaft in der Ober-Lauſitz* Leipz. u. Lauban 1750. 8) T. II. p. 14-24. Quaeſtio negatur. Crit. Unterſuchung etc.

✣ ✣ ✣

JOH. DAN. RAMI de Ancilibus Romanorum Exercitatio philologica. *Hafniae* 1706. 4. Ramus.

JOH. ANDREAE BADENI Differt. de ſecretis quibusdam Imperii (Romani) pignoribus (potiſſimum Ancilibus). *Viteb.* 1739. 4. Baden.

E. Scriptores de iureiurando et variis ritibus ſacris Romanorum.

ERYCI PUTEANI de iureiurando antiquorum Schediaſma. *Mediolani* 1606. 8; et in *Graevii* Puteanus.

 Theſ.

Theſ. Antiqq. Rom. T. V. p. 885-900. — Ag
tur de iureiurando antiquorum iudicum in ſpeci
quod cum ad Libonis puteal praeſtari dicebatu
idem quid ſit, explicatur.

Hanſen. JOH. BAPTISTAE HANSENII de iureiura
do veterum Liber. *Toloſae* 1614. 4; et in *Grae*
Theſ. T. V. p. 797-868. — In ipſos iura
ritus atque antiquitates auctor erudite inquirit.

Trelierius. STEPHANI TRELIERII de iureiurando li
ber in *Graevii* Theſ. T. V. p. 869-884. — Hi
auctor iuramenta, prout iure Romano obtin
conſiderat.

Nicolai. JOH. NICOLAI Diatriba de iuramentis He
braeorum, Graecorum, *Romanorum* aliorumq
populorum. *Francof.* 1700. 12.

❖ ❖ ❖

Schele. RATBODI HERMANNI SCHELII Diſſert
tio de ſacramentis; in *Graevii* Theſ. Antiqq. Ro
T. X. p. 1167-1181.

de Baſſenn. THEODORI REGNERI DE BASSEN
iureiurando veterum, in primis Romanorum, li
ber ſingularis. *Trajecti ad Rhen.* 1728. 8.
Octo abſolvitur capitibus, quorum primum or
tur a verborum explicatione, et ſynonyma iur
iurandi partim abſolvit, partim vindicat. Ca
II exhibet definitionem iurisiurandi, eiusque ſ
gulas partes illuſtrat. Deinde auctor res,
quas praeſertim Romani praeter Deos iurare ſol
recenſet. Poſtea diſcrimen inter iusiurandu
preces, poſtulationes, devotiones, exſecration
conſtituit, finemque iurisiurandi explicat. Pe
capite III ad ſpecies iurisiurandi, corporalis ne
pe et incorporalis, ut ICti loqui amant. Ca
IV aggreditur diviſionem iurisiurandi in public
et privatum. Obſervat, Romanos publice et p
va

ratim promiſcue iuraſſe, ad aram maxime Hercu-
is in foro boario. Explicat, quid ſit, *praeire verba*
iuriiurandi, item *praeeuntem ſequi?* quid *concipere?*
liasque eiusmodi formulas. Sigillatim tractat de di-
verſis iurisiurandi publici ſpeciebus, ut de iureiur.
Candidatorum, cum ordinario et conſueto, tum
extraordinario, Conſulum deſignatorum aliorum-
ue magiſtratuum, honorem ineuntium. Porro
xplicat iusiur. eorum, qui ſacris initiarentur,
raecipue de ſacris non vulgandis, porro tutorum
t curatorum, advocatorum, item populi, quo
ges ſanciret, patrum patratorum et fecialium,
opuli nomine iurantium. Jurijurando publico
terius accenſetur, quod de calumnia iurabant
ccuſatores, iusiurandum de donis et muneribus,
ec datis, nec dandis, nec promiſſis; eiuratio iu-
cum; teſtium iusiurandum; maritorum; ci-
um, bona ſua in cenſum deferentium etc. Ca-
t V dicavit auctor iurijurando publico militari,
ius duplicem animadvertit uſum, principalem
auctorandis militibus, adiuvantem in promo-
nda diſciplina militari. Subnectitur appendix
pitis IV et V de iuratis excuſationibus eorum,
ui conſulatum reliquave munera publica depre-
ri vellent, item augurum ad coenam novi au-
ris non venientium, ut qui iuſtum militiae im-
dimentum allegarent. Caput VI exponit iuris-
andi privati multiplices ſpecies; VII, affectus
isiurandi; VIII, poenas periurii. Inſertae ſunt
ſim digreſſiones doctae. Licet caeterum au-
r pauca dixerit, quae non dicta ſint aliis, gra-
mum tamen officium fecit etiam colligendo,
e diſperſa apud ſingulos requirenda erant.

f. Acta Erud. a. 1730. p. 55-63.

Funccius. JOH. NICOLAI FUNCCII Diſſ. de veterum Romanorum per filium Dei iurandi conſuetudine; in *Ikenii* Symbol. litter. T. III. P. IV. p. 639-675.

* * *

Blanchard. ELIAE BLANCHARD *Diſſertation des ceremonies obſervées par les Romains à la fondation des villes;* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſr.* T. III. p. 56-62.

Cocceius. HENRICI COCCEII Diſſ. de evocatione ſacrorum; in *eiusd.* Exercitatt. curioſ. V. I. p. 364; Vol. II. p. 986 ſqq.

Berger. JOH. GUILIELMI BERGERI Diſſ. de evocatione Deorum ex oppidis obſeſſis. *Vitemb.* 1711. 4.

Lichtenhan. DAV. LICHTENHANII Diſſ. de religione gentilium, in primis Romanorum, in peſte. *Schneebergae* 1681. 4.

Ellrod. JOH. DAV. ELLROD Exercitatio acad. de pulvinaribus ſacris veterum Romanorum. *Altorf.* 1726. 4.

Hermanſſon. JOH. HERMANSSON Diſſert. de ſupplicationibus et lectiſterniis Romanorum. *Upſal.* 1717. 8.

Schumann. CHRISTI. ERDMANNI SCHUMANNI Commentatio de lectiſterniis Romanorum in S. Codice fruſtra quaeſitis. *Lipſ.* 1739. 4.

Wagner. THOMAE WAGNERI (Praeſ. *Frid. Menzii*) Diſſ. de conſecratione templorum Romanorum *Lipſ.* 1729. 4.

Lichtner. JOH. CHRISTOPH. LICHTNERI Hiſtoria apotheoſeos gentilitiae ſ. de ritibus conſecrationis apud Ethnicos, Romanos praeſertim, uſurpatis. *Lipſ.* 1653. 4.

Scripto-

Scriptores de conſecrationibus Imperatorum Romanorum ſupra Cap. XI. Sect. IV. recenſuimus.

✻ ✻ ✻

CHRISTI. GOTTL. SCHWARZII Exercitatio academica de deſtinatione ſacrorum ſecundum antiquum ius Romanum. *Altorf.* 1726. 4. Auctior recuſa *ibid.* 1729. 4. Schwarz.

CAROLI CHRISTI. WOOG Diſſ. de hereditate ſacrorum privatorum apud Romanos. *Lipſ.* 1738. 4. Woog.

CAPVT XVI.
SCRIPTORES DE URBE ROMA

SECTIO I.
Deſcriptiones Romae veteris.

Sextus Rufus. SEXTI RUFI Opuſculum de regionibus urbis Romae; de quo vid. ſupra Vol. IV. P. I. p. 183.

P. Victor. PUBLII VICTORIS Libellus de regionibus urbis Romae; una cum *Pomponio Mela* ap. Aldum 1518. 8. Inter *Sylburgii* Scriptores Hiſtor. Aug. (*Francof.* 1588. fol.) T. II. p. 611 ſqq. Auctus et emendatus; in *Onuphrii Panvinii* Comment. de Republ. Rom. (*Francof.* 1597. fol.) p. 115 ſqq. Idem cum *On. Panvinii*, *Barth. Marliani* et *Jani Jac. Boiſſardi* Topographia Romae. *Francof.* 1627. fol. Etiam in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. III. p. 37-52. — Hic Victor iisdem temporibus, quibus Sext. Rufus ſub Valentiniano et Valente Impp. vixiſſe creditur, qui et ipſe, meliore tamen fato, quam Rufus, librum brevem ſive indicem regionum urbis Romae compoſuit. Eadem propemodum ratione, qua Rufus, uſus eſt. Multa tamen ſunt in Rufo, a Victore omiſſa, multaque contra Victor enumerat, quae Rufus praeteriit. Hic unus libellus eſt, cuius potiſſimum ope omnes, qui hactenus de urbis Romae antiquitate ſcripſerunt, mirum in modum ſublevati ſunt.

Mirabil. Romae. Mirabilia Romae, *vel* mirabilia urbis Romae. — His vel ſimilibus inſcriptionibus olim varii libelli, ſaepiſſime typis excuſi, ſermone Latino

Latino, Theotiſco, Italo, aliisve, modo brevius modo copioſius, conditi ſunt. Quisnam primus horum *mirabilium* auctor fuerit, quandoque vixerit, hactenus certo definiri haud potuit: eum tamen ſaeculo circiter XIII vixiſſe, vulgaris eſt opinio. Nomina quidem virorum doctorum in editionum nonnullarum epigraphis conſpiciuntur, v. c. *Antonini Ponti*, *Petri Martyris Felini* caet. Sed nemo ex his pro vero et primario auctore, quippe qui aevo antiquiore vixerit, haberi poteſt. Hi enim fere inter eos referendi ſunt, qui libellum iſtum emendaverint, auxerint vel mutilaverint, vel in alia idiomata tranſtulerint, vel ſolummodo denuo in lucem ediderint. Diſtinguuntur tamen hodie, ante et praeter ſeriores, tres huius operis diverſi libelli. *Primus* quidem breviſſimus, raro octo folia typis impreſſa excedens, ſemper titulo *Mirabilia Romae* vel *Mirabilia Romae urbis* inſignitur. Cuius editiones tres, ſigillatim excuſae, pro certo ſtatuuntur. Prima prodiit *Tarviſii* 1475, novem folia in 4 continens, inſcripta: *Mirabilia Romae.* Secunda cum epigraphe: *Mirabilia Rome* ſex habet folia in 8, ſine loco et anno: ex Leonis vero X, Pont. Romani, inſignibus, quibus titulus ornatur, tempus impreſſionis quodammodo deduci poteſt. Tertia ſine proprio titulo ſtatim ab initio primae paginae habet haec verba: *Mirabilia Rome urbis*, atque octo folia in 8 complet. Prodiit eadem quoque ſine indicio loci et anni: iam vero *Romae* per Stephanum Plank a. 1492. excuſam fuiſſe, veroſimillimum eſt. Hic igitur, quem diximus, primus libellus, nonnulla Romae memorabilia certis ſub titulis diſpertita, breviſſime exponit, v. c. muros, portas infra urbem, trans Tiberim etc. et in fine, de Octaviano Imperatore. Paſſim fabulae aniles ſunt admixtae.

 Hocce

Hocce opuſculum nusquam civitate Theotiſca redditum videtur. Idem variis in rebus a ſecunda, Latine quoque ſcripto, diſcrepat. Editio Romana ſummae raritatis, nec Lairio, nec Audifredo nota, titulo prorſus carens, in fine habet haec verba: *Impreſſum Rome per Magiſtrū Stephani Planack de Patavia. Anno* MCCCCXCII. *die ... ma Menſis Octobris. Sedēte Alexādro Maximo Pont.* VI. *Anno eius Primo.* Prima eius pagina incipit brevi contentorum indice, his quidem verbis: *In iſto opuſculo dicitur quomodo Romulus et Remus nati ſunt et educati* etc. In pagina averſa eſt tabula ligno inciſa, Capitolium repraeſentans, atque dextra parte foeminam coronatam (Rheam forte) ante templum genua flectens, ſiniſtra vero inferius lupam cum duobus infantibus. In ſuperiore parte primae paginae alia eſt tabula lignea, habens tria ſigna: medium eſt inſigne Pontificis Romani, dextrum ſiſtit aquilam Romanam, ſiniſtrum ſcutum, in quo litterae: S. P. Q. R. Quae ... ſequitur opuſculum ipſum inde ab urbe Roma condita usque ad Conſtantinum M. In parte ... decimi quarti averſa apparet S. Veronicae linteum cum capite Chriſti. Sequitur folio decimo quinto *oratio de ſancta Veronica* verſibus concepta. Q... in pagina folii decimi ſexti prima finita incipiunt indulgentiae eccleſiarum Romanarum hoc indice: *Incipiunt indulgētie ſeptem eccleſiarum principalium urbis Rome.* Septem hae eccleſiae et poſt easdem reliquae conſignatae ſunt foliis XXXIV. *Stationes* ſic dictae cum indice typothetae ante traditae reliqua duo folia cum dimidio conſtituunt. Pagina ultima eſt vacua. Priorum octo eccleſiarum patroni vel ſancti ligno inciſi conſpiciuntur. Integrum opuſculum comprehendit LV folia. Ex hac deſcriptione patet, idem differre a ſuperiore adeo

toque epigraphen: *Mirabilia Romae* eidem mini- convenire: quod nihilo minus contendere luit *Chriſtianus Guil. Scheiderus* in Commentatio- hiſtorico-litteraria de antiquo libello: Mirabi- Romae, inſcripto. *Jenae* 1756. 4. Volumine o quidem compactos fuiſſe libellos iſtos, quos iſte doctus in bibliotheca Vinarienſi oculis rpavit, ſed non iisdem typis compreſſos, poſt- ab aliis demonſtratum eſt. *Tertius* denique li- lus, ſermone Theotiſco compoſitus, ſine ulla ione titulo ſaepius dicto inſignitus fuit. Cum iore minime convenit: ratione vero argumenti que ordinis ſecundo quidem ſimilis eſt, at ratio- expoſitionis ab eodem abhorret; nam quaedam evius, uberius contra nonnulla libello Latino tra- ntur. *Panzerus*, cui maximam huius notitiae tem debemus, libro locoque poſtea laudando o dubitationem movet, qua incertum ſit, um auctor libelli ſecundi, Latine ſcripti, an tii, Theotiſce elaborati, antiquitate ſuperior et usnam liber archetypum quaſi alterius ſit. nte adhuc nulla exſtat editio Latina, quae ra- ne antiquitatis certare poſſit cum Theotiſca, ius nunc deſcriptionem exhibere volumus. Ti- lo iſta quoque carens in parte folii primi averſa bet Veronicae linteum cum capite Chriſti ligno ciſum. In prima pagina folii ſequentis eſt, ut Latino libello ante deſcripto, index argumenti choans his verbis: *Item in dem puechlein ſtet ge- ſchriben wie Rome gepauet ward vnd võ dem erſte ku- g* etc. Partem averſam occupat eadem tabula nea cum Capitolio et lupa, de qua antea. Ea- m inſignia ſubſequitur opuſculum ſic incipiens: *oma civitas ſcta Caput mundi Von anbeginne der Velt MCCCC vnd L iare do throia erſtoret ward n dem krychiſchen kayſer vnd die fürſten vnd hern*

 fluhen

ſtuhen etc. Ipſa quae ſequitur hiſtoria Rom deductitur usque ad Conſtantinum M. folia complet XXIV. Tum nova ſequitur ſectio indice: *Hie her noch ſtet geſchriben die genade ablas vnd das heyltum Bey den Syben hauptky. vnd allen kyrchen zu Rome vnd vil wundertz vnd geſchiecht ſo zu Rome iſt geſcheen Vnd al. ciones in kyrchen vber iare.* Initium ipſum habet: *Sanctus Silveſter der ſchreibt in ſeiner C nica* etc. Folio LII deſinit ſermo de ſeptem ſiis principalibus. Sequuntur reliquae cum nibus XXXVII foliis. In averſa parte folii leguntur verba ſequentia: *Alſo hat das pu end. ihs vns allen kumer wend* A. In folii pagina priore figurae iterum viſuntur ligno inc. Duo videlicet angeli in ſuperiore parte tenent V ronicae linteum, et ſub iis tria ſunt inſignia, rum medium eſt inſigne familiae Sixti IV Po cis Romani. Ad dextram apparet ſcutum apoſtoli Petri clavibus: ad ſiniſtram, ſcutum litteris S. P. Q. R. Ex inſigni iſto pontificali pus impreſſionis fere definiri poteſt. Quum Sixtus IV medio anno 1471 cathedram Petri ſcenderit, libellum ſaltem anno ſubſequenti p diiſſe, veroſimile ſit. Typi, quibus libellus preſſus, primam artis typographicae infantia proderent, ni inſigne iſtud pontificale obſtar ſunt enim tam rudes, ſibique invicem mini convenientes, ut ſcalpti potius, quam fuſi, deantur. Simillimi ſunt iis, qui in antiquiſſi tabulis ligneis bibliorum pauperum ſic dictoru conſpiciuntur. Numeri paginarum, cuſtod ſignaturae et interpunctiones prorſus deſunt: mi me vero maiuſculae et minuſculae litterae. Int grum opuſculum complectitur XCVI folia in fo ma, quam dicunt, duodecima. — Nunc ex beam

mus catalogum chronologicum editionum et ſionum horum libellorum hucusque detecta-, quas tamen non omnes ſecundum tres iſtos llos diverſos accurate diſtinguere poſſumus.

1. Theotiſca illa, quam modo deſcripſimus, 1a 1471 vel 1472.

2. Latina, *Romae* 1481.

3. Latina, *Romae* per Magiſtrum Stephanum nk de Patavia. A. 1489. 8.

4. Theotiſca, *Norimbergae* 1491. 8.

5. Latina, *Romae* per — Planck — 1492.

6. Theotiſca, *ibid. (durch Johannē beſicken vnd ſmundū Mayr.)* 1494. 8.

7. Latina, *ibid.* 1499. 8.

8. Latina, *ibid.* 1500. 8.

9. Theotiſca, *ibid. (durch magiſter Stephan k võ paſſau in dem iar als man zalt M. CCCCC r zeit des pabſts alexanders des VI. in ſeinem iar)* 1500. 8 min. f. 12.

10. *Theotiſca, ibid.* (cum iisdem verbis in fine, ptis ultimis, quae ſic ſe habent: *in ſeinem iar*) 1500. 8 min. ſ. 12.

11. Theotiſca, *ibid. (getruckt z. Rom am Campo r. ym gulde iar.* M. CCCCC). 1500. 8 min.

12. Latina hac inſcriptione: Opuſculum de bilibus nouae et ueteris Romae etc. *Romae,* Jacob. Mazochium 1510.

13. Latina, ſic inſcripta: Liber Romanarum gentiarum. *Romae* 1515.

14. Latina, *Romae* 1516. 8.

15. Theotiſca (hac epigraphe: *Dis ſeyn die en vnd der ablas zu Rom.* In fine: *Getruckt Rom als man zalt von criſt gepurt.* M. D. XVIII. XX. Martii). 1518. 8.

16. La-

16. Latina, *Romae* 1524. 8. In huius e
nis titulo tanquam editor et emendator nomi
Antoninus Pontus.

17. Latina (Liber Romanarum indulge
rum etc.) *Romae* 1525. 8.

18. Italica (*Le coſe maraviglioſe della citta*
ma, con le Reliquie, con le Indulgentie de di
che ſono in tutte le Chieſe di eſſa. Vineg. 1541. 8

19. Latina, *Romae* 1550. 8.

20. Italica, *ibid.* 1570. 8.

21. Theotiſce (*Ablaßbüchlein — für 90 J*
zu Rom lateiniſch (v. Nr. 2) *und hernachmals*
zu Nürnberg teutſch (v. Nr. 4) *ausgegangen —*
neu gedruckt mit einer Vorrede Ioh. Petrei, S
attendenten zu Mühlhauſen 1571. 8.

22. Italica, *Mediolani* ſ. a.

23. Italica, *Romae* 1574. 8.

24. Theotiſca ſ. l. 1580. 8.

25. Theotiſca, cum *Calvini Brodkorb* etc
1582. 8.

26. Theotiſca, eadem ratione, *Chriſ*
1583. 8.

27. Theotiſca, eadem ratione. *ibid.* 159

28. Theotiſca, eadem ratione. *ibid.* 159

29. Italica, *Romae* 1595. 8.

30. Italica, ſ. l. et a. 8.

31. Belgica, *Lugd. Bat.* 1600. 8.

32. Theotiſca, cum *Calvini Brodkorb*, O
lingen 1601. 8.

33. Theotiſca, eadem ratione, 1608. 8

34. Italica, hac epigraphe: PIETRO MA
RE FELINI *Trattato delle coſe maraviglioſe di*
ma Citta di Roma, ornato de molte figure. In
ma 1610. 8.

35. Italica, eadem ratione, *ibid.* 1615. 8

36.

36. Francogallica, hoc titulo: *Les Merveilles* [...]*tiquitez de la Ville de Rome. Traduit d'Italien* [...]*rançois par J. P.* à Lyon 1618. 8.
37. Theotiſca (ſ. potius epitome et imitatio) [...]inſcriptione: *Wegzeiger zu den wunderbarli*[...] *Sachen der heiligen Stadt Rom, furnemblich zu* [...] *Siben in der ganzen Chriſtenheit hochberumbten,* [...]*bren 350 Kirchen. Haltende 7 Wege* etc. Rom [...]8. 8.
38. Italica, *Romae* 1621. 8.
39. Theotiſca, cum *Calvini Brodkorb*, *Chriſt*[...]*en* 1622. 8.
40. Italica, *Romae* 1627. 8.
41. Theotiſca, (*Wegzeiger* etc. v. Nr. 37). *Ro*[...] 1628. 8.
42. Italica, *Romae* 1637. 8.
43 Italica, *ibid.* 1638. 8.
44. Theotiſca (*Wegzeiger* etc.) *Romae* 1639. 8.
45. Theotiſca (*Wegzeiger* etc.) *Romae* 1645. 8.
46. Theotiſca (*Wegzeiger* etc.) *Romae* 1670. 8.
47. Italica, *Romae* 1686. 8.
48. Italica, *Venet.* 1687. 8.
49. Latina, *Romae* 1688. 8.
50. Latina, hoc titulo: Anonymi, ſeculi XIII [...]ptoris, Liber de Mirabilibus Romae, cum no[...] *Bern. de Montfaucon;* in huius *Diario Italico* [...]riſ. 1702. 4) p. 283-301.
51. Latina, ſecundum Nr. 4 per *Godofr. Ten*[...], Arnſtadii 1722. 8. Cf. huius Bibl. Vol. IV. [...]. 186 ſqq.
52. Latina ſecundum Nr. 50, hoc titulo in[...]nita: Duae antiquitatum Romanarum proluſio[...]. I. Anonymi liber de mirabilibus Romae, ex [...]enſione Bernardi de Montfaucon. II. Viri ill. Guilielmi de Berger de Romae veteris majeſtate

in

in ruinis ac veſtigiis adhuc ſpirante. *Altdo[rf]* 1747. 8.

Cf. I. B. RIEDERER *Nachrichten zur Kirch[en-] Gelehrten- und Bücher-Geſchichte* T. III. p. 394-4[..] T. IV. p. 123 ſq.

(AM ENDE) *freymüthige Betrachtungen über [...] und neue Bücher* T. I. p. 36-44.

PANZER *Annalen der ältern teutſchen Litteratur* 43-46. 190. 213. 247 ſqq. 418.

Eiusdem *Aelteſte Buchdruckergeſchichte Nürnbergs* 122.

Panciroflus. GUIDI PANCIROLLI (*ICti, Philologi et Ar- chaeologi Patavini* † 1599) Urbis Romae deſcrip- tio; cum *eiusdem* Notitia Dignitatum etc. de q[...] alias; et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. III. [p.] 317-322. Eadem deſcriptio, cum lectione du[o-] rum MStorum Codd. Bibliothecae Vaticanae re[-] cuſa, in *Muratorii* Theſ. Inſcriptt. veter. T. IV. [p.] 2125 ſqq. — Eſt breviſſimus index memora[bi-] lium urbis ſecundum quatuordecim eius regiones.

Poggi. POGGII, *Florentini*, de fortunae varie[tate] urbis Romae et de ruina eiusdem deſcriptio; [in] *eiusdem* operibus; in *A. H. de Sallengre* nov. Th[eſ.] Antiqq. Rom. T. I. p. 502 ſqq. et in *Clauſingii* Ju[ris] publ. Rom. T. IV. p. 339 ſqq.

Blondus. FLAVII BLONDI de Roma triumphante lib[ri] X, et de Roma inſtaurata Libri III. — Poſt[e-] riores libri ſaepe quidem cum libris de Roma tri[-] umphante prodierunt, ut ex notitia noſtra, ſup[ra] cap. XIV. ſect. I exhibita, patet: ſed hoc loco i[n-] dicare iuvat editionem principem, inter libros ra[-] riſſimos rariſſimam, in qua libri de Roma inſtau[-] rata primum in lucem editi ſunt, hoc quide[m] titulo:

Blondi Flavii Forolivienſis Roma inſtaurata. *In fine* [le-] *gitur:* Romae ĩ domo Nobilis uiri iohannis Phi[...]

de Lignamine Meſſanen. S. D. N. familiaris hic liber impreſſus eſt Anno domini MCCCCLXXIIII. Die vero lune quinta Menſis Decembris. Pont. Sixti IIII. Anno Quarto. fol. Haec editio princeps, nec Maittairio, nec Clementio, et ne Audifredo quidem, nota, ſummam prae ſe fert raritatem.

Opuſculum de mirabilibus novae et veteris bis Romae, editum a FRANCISCO DE ALBERTINIS, *Clerico Florentino*, dedicatumque Ju. S. cundo Pont. Max. *In fine leguntur haec ver.* Ex urbe die III Men. Jun. M. D. IX. in die ... ſſ. et individuae Trinitatis in aedibus Rever. ... rdi. tit. ſanctae Sabinae. — Impreſſum *Romae* r *Jacobum Mazochium, Romanae Academiae Bi*... *polam.* — *Anno Salutis M.D.X. die* IIII. Febr. 4. — Haec igitur prima eſt editio, minime ... ro ea, quam Comes *Mazzuchellii* (*Scrittori d'I*... ia Vol. I. P. I. p. 321) anno 1505 adſcribit alii... e aliam anno 1508; nam ex verbis, modo commoratis, elucere certe videtur, auctorem anno ... num MDIX operam ſuam abſolviſſe, niſi cre... re velis, eundem ipſum editionem utramque ... ıviſſe. *Freytagius* etiam in Apparatu litter. T. ... 23 editionem a. 1510 principem eſſe ſtatuit*). ... ſtea liber prodiit *ibid.* per eundem Mazochium 1515. 4. (Adiectus eſt huic editioni libellus ... isdem auctoris de laudibus civitatum Florentiae Saonae). Porro *Baſil.* apud Thomam Wolff 19. 4. *Lugduni*, per Joh. Marion 1520. 4. ... ius poſterioris editionis exempla exſtare dicun... t, quibus *Banoniae* urbis nomen impreſſum ſit. Franc. de Albertinis.

*) Qua in re iniuriam feciſſe videtur Freytagio *Saxius* in Onomaſt. litter. P. III. p. 581, dum illum reprehendit, quod librum iſtum primum lucem a. 1508 vidiſſe, ſtatuerit, quum potius Freytagius contenderit, factum hoc fuiſſe a. 1510.

ſit. — Fundamento huic libro quoque eſt vet ille libellus de mirabilibus Romae. Auctor nem pe hunc, monitu Cardinalis Galeoti, corre a fabulis purgavit, atque auxit.

Cf. CLEMENT *Bibl. curieuſe* T. I. p. 120 ſq.

Fulvius. ANDREAE FULVII, *Sabini Antiquarii*, L V de antiquitatibus urbis Romae. *Romae* 15 fol. *) Editio ſecunda emendatior. *ibid.* 1545. *Italice*, hac epigraphe: *Opera di* Andrea Ful *dell' antichità di Roma, e degli Edifici memora quella; tradotta dal Latino in lingua Toſcana* Pado de Roſſo, *Citadino Fiorentino.* In Vene 1543. 8. *ibid.* 1569. 8. *E con le Aggiunte di* rolamo Ferrucci, *ed un Orazione delle lodi di ma.* ibid. 1588. 8. — Auctor iuſſu Leonis Pontificis Max. excitatus, ruinas Romae per te poris iniuriam et barbaros factas ab interitu vi care voluit. Primo libro ineunte urbis nat deſcribit, quem Romulo tribuit. Inde ad m nia, ambitum, pomoerium et portas anti urbis procedit, ſecundum mutationem re Pergit ad regiones urbis, quarum ab initio fa quatuor, poſt factae quatuordecim, quas ſing enumerat, et quaenam palatia vel opera pub in ſingulis fuerint, deſcribit. Liber ſecund montes continet, quos cum priſcis ornamen ſu

*) *Am Endius* in *Freymüth. Betracht.* p. 51 huius edi nis meminit eique libros IV ſolum tribuit: alibi n de eadem reperire potuimus. Simul hoc loco no lubet, *Struvium* in Bibl. antiqua a. 1705. p. 282 tuere, Fulvium a. MDC ſeptuagenarium mortuum quod minime admitti poteſt, quum Fulvius iam 1513. carmen epicum de urbis Romae antiquitati ediderit. Nihil nos quidem certi de huius ſcripto anno emortuali ſcimus.

is, templis et palatiis exponit. Libro tertio Tiberim fluvium, pontes ſupra illum ſtructos, atque inter hos praecipue Sublicium et Milvium, aquaeductus, fontem, aquam virginis dictum, et thermas varias ſiſtit. Hinc etiam de naumachiis agit, locis et earum ſtructura, vico Fuſco et eius ambitu. Tum fora Romana deſcribit, horumque conditores, Romanum potiſſimum forum atque us ornamenta exponit luculentius. Liber quartus varios arcus triumphales conſiderat, explicans ſemper, qua occaſione et in cuius memoriam fuerint exſtructi. Hinc theatra et amphitheatra luſtrat, circos, porticus, columnas etc. Pergit ad bibliothecas, ubi memorabilis locus de prima typographica apud Romanos officina occurrit (p. 314 ſec. edit. alt.), ad veſtibula atque atria, carcerem Tullianum, Marforii ſtatuam, quae hodie ante illam recumbit, hippodromum, horrea et ſalinas. Liber quintus demum baſilicas et ſimula tradit, Aequimelium, Carinas, domum auream Neronis, Campum Martium, inſulam Tiberinam, et Baſilicas Chriſtianorum. Succedit oratio ad Quirites de laudibus urbis, carmen in laudem populi Rom. et ecloga de expoſitione Romuli et Remi.

Cf. (STRUVII) Bibliotheca antiqua a. 1705. p. 281 ſq.
FABRICII Bibl. med. et inf. Latin. T. II. p. 677 ſq.
FREYTAGII Analecta litt. p. 355 ſq.

BARTHOLOMAEI MARLIANI, *Patricii Mediolanenſis* († poſt 1560) Topographia urbis Romae. *Romae* 1534. 8. *Lugduni* 1534. 8 *Bernae* 1539. 8. *Romae* 1543. fol. Cum figg. (Adiecta huic editioni, a Marliano ipſo auctae, ſunt alia v. c. De ponderibus Romanorum; Budaeus de Aſſe; Eraſmi Adagia etc.) *Romae* 1544. fol. *Baſil.* 1550. fol. Marlianus.

Inter ſeptemdecim auctores variarum antiquita-
tum, *Lugd.* 1552. 16. Sine loco et anno. fol.
Cum figg. *Pariſ.* 1573. fol. Cum additt. *Hierony-*
mi Ferrarii, *Romae* 1588. 8. *Francof.* 1588. fol.
Cum figg. Cum Panvinio et aliis (*Francof.* 1627.
fol.) de qua editione proxime. Cum notis inedi-
tis *Fulvii Urſini*, in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom.
T. III. p. 54-202. — *Italice* ab *Hercule Bar-*
roſa, in Bracciano, *per Andrea Fei* 1622. 8.
Cum Nardino aliisque huius generis ſcriptoribus.
Romae 1633. 8. Cum figg. *ibid.* eadem ratione
1689. Cum figg. — Marlianus antecellit ſcrip-
tores ſuperiores paulloque rudiores, ipſe quidem
etiam a poſterioribus victus.

Deſcriptio etc. Deſcriptio breviſſima priſcae urbis Romae.
Venet. ap. Cominum de Tridino Montiſferrat.
1544. 8.

Fauno. LUCIO FAUNO *delle Antichità della Città di*
Roma. Libri V. In Venetia 1548. 8. Secunda
editio hac inſcriptione: *Delle Antichità della Città*
di Roma, racolte e ſcritte da M. Lucio Fauno con
ſomma brevita et ordine, con quanto gli Antichi o
Moderni ſcritti ne hanno, libri V, corretti dal diligen-
ſimo autore in molti luoghi. Con Compendio di Roma
antica. In Venetia 1552. 8. *ibid.* 1558. 8. *Latine*
Venet. 1549. 8. *ibid.* 1553. 8. *ibid.* 1559. 8. et in
A. H. de Sallengre Nov. Theſ. Antiqq. Rom. T.
p. 173 ſqq. — Primo libro Faunus, Archaeolo-
gus Venetus, portas urbis cum ſui tum ſuperioris
aevi, earum nominibus novis priſcisque additis
deſcribit; item vias, quae per portas exeunt. Se-
cundus liber agit de Capitolio, de valle, quae
inter Capitolium et Palatinum; de foro Romano,
quod cum hac valle coniungebatur; de Palatino,
de aliis foris. Tertius de Aventino, de Ti-
ceo, de foro olitorio, de velabro, de foro boario

e circo maximo, de valle, quae eſt inter Coe-
um ac Palatinum usque ad amphitheatrum Titi,
e omnibus locis, quae erant usque ad portam
Capenam. Quartus collem Exquiliarum deſcri-
it; mox Viminalem, et diſſerit de Suburra, de
ico Patritio, de valle Quirinali, de alta ſemita,
e circo Florae, hortis Salluſtii, de valle Martia,
e Mauſoleo Auguſti, de villa publica etc. Quin-
is liber continet expoſitionem Tiberis, pontium
ſulae Jovis, regionis transtiberinae, omnium
rtium Vaticani, aquaeductuum, novem aqua-
m. Multa opuſculo diligentia ineſt, licet paſſim
ffendas oſcitantias et in laudandis teſtimoniis ne-
igentiam.

Cf. THEOPHILI SINCERI *Neue Sammlung von lauter alten und raren Büchern* p. 167 ſq.

CLEMENT *Bibl. curieuſe* T. VIII. p. 264 ſq.

GEORGII FABRICII (*Chemnicenſis*, *Poetae* Fabricius.
Archaeologi Miſenenſis † 1571) Roma, ſive ve-
ris Romae cum nova collatio. *Baſileae* 1550. 8.
d (hoc titulo: *G. Fabricii* Roma, et Antiqui-
tum Libri II, ex aere, marmoribus, membra-
isve veteribus collecti. Accedit Itinerum Liber
us). 1560. 8. *ibid.* 1587. 8. Cum *Ant. Thyſii*
oma illuſtrata, *Lugd. Bat.* 1650. 12 (ubi vero
put ultimum omiſſum). *Amſtelod.* 1657. 12.
nuo edita cura *L. G. H.* Helmſtadii 1670. 8.
ex editione auctiore Baſileenſi (1587) in *Grae.*
Theſ. Antiqq. Rom. T. III. p. 393-468. —
bricius, politiſſimus ſuae memoriae homo, ae-
alis Marliano, eoque, cum Romae verſaretur,
us eſt familiariter. Obſervavit multa non pro-
ta, ut ſemper iſte liber fuerit viris elegantibus
deliciis.

Gamucci. BERNARDI GAMUCCI *da San Gimignano Antichità della Citta di Roma, raccolte ſotto bre da diverſi antichi et moderni ſcrittori.* In Ven 1565. 4. *Con nuovo ordine fedelmente deſcritt rappreſentate con belliſſime figure, nel modo che a' t pi noſtri ſi ritrovano, in queſta* ſecònda edition *infiniti errori emendate et corrette da* Thom Porcacchi. *In Vinegia* 1569. 8. *ibid.* 158 *ibid.* 1588. 8. Cum figg. Omnes editiones r prima autem rariſſima.

Contarini. LUDOVICI CONTARINI *Antichità di R ſito, imperadori, famiglie, ſtatue* etc. *In Ven* 1575. II Voll. in 8. In *Napoli* 1678. 4.

Francini. HENRICI FRANCINI (alii FRANZI *Las coſas maravilloſas de la Ciudad de Roma.* R 1589. 8. *Italice*, Venet. 1594. 8. Rom. 159 *Latine*, Romae 1596. 12. — Bibliographi go credunt, archetypum eſſe Latine ſive I compoſitum, ideoque difficultatibus ſe imped quae vitaſſent, ſi, archetypum Hiſpano ſer conditum eſſe, ſciviſſent. Auctor erat pola eruditus.

Cf. FREYTAGII Analect. p. 347.

ONUPHRII PANVINII, BARTHOLOM MARLIANI, PETRI (ſ. potius PUBLII) VIC

Boiſſard. RIS, et JANI JACOBI BOISSARDI Topo phia Romae, cum tabulis geographicis, imag bus antiquae et novae urbis, inſcriptionibus, m moribus, aedificiis, ſepulcris, et quidquid e veneranda antiquitate, magna diligentia aeri ciſis. Partes VI. *Francofurti* in bibliopolio B no, apud *Matthaeum Merianum* 1627. fol. G neralis hic eſt titulus, omni operi praefixus, q etiam plures aliorum tractatus continet, qu men a Boiſſardo congeſti. Altera quidem h ed

litio eſt primae et ſecundae partis, poſt mortem Boiſſardi et de Bry curata, cum prioris pars I II a. 1597 prodiiſſet, reliquae partes unica tan-m vice editae: tertia quidem a. 1597, IV. a. 598, V a. 1600, VI a. 1602. — Ipſum opus imo loco continet topographiam Romanam, a oiſſardo compoſitam, eorum quidem in gratiam, i antiquitatum viſendarum cauſa Romam urbem eunt, quo huius ſcripti ope ſingula melius poſ-t perluſtrare. Diſtinxit deſcriptionem ſuam in s quatuor, quibus poſſe perluſtrari totam ur-m putat. Viatorem per Hetruriam Romam ve-ntem, per Vaticani portam, caſtello Sancti ngeli conterminam, ducit. Ab iſta opera Ro-norum et antiquitatis rudera, templa, ſtatuas, us triumphales, portas, palatia, et quae alia gnifica, perluſtrare incipit, usque ad portam tienſem, in qua primum diem claudit. Secun-n diem ab Aelio ponte incipit, et quae inter-dia conſiderat ad Coliſaeum usque. Tertium n a Tibertina platea incipit atque ad templum is deſinit. Quartum a Tiberi ad Quirinalem lem usque extendit, et ſic omnem deſcriptio-m urbis concludit. Brevis quidem eſt libellus, i non quidem operum deſcriptionem copioſam ntinet, ſed tantum ſitum et ordinem, licet, uti i ſolet, multa interim fuerint immutata.*) Sub-iuntur in parte prima aliorum topographiae, et

*) Haec Boiſſardi deſcriptio *Theotiſce* quoque exſtat, hoc quidem titulo: Topographia urbis Romae, *oder Beſchreibung der Stadt Rom; mit allen in Kupfer geſtochenen Antiquitäten, ſo in und auſſerhalb der Stadt Rom gefunden und in vier Tagen beſehen werden können. In lateiniſcher Sprache beſchrieben durch* Joh. Jac. Boiſſard *und ins Teutſche überſetzt von* Dietr. de Bry. *Frankf.* 1681. fol.

et quidem *Panvinii* deſcriptio quatuordecim regi num urbis, ex Sexto Rufo, Publio Victore ali que collecta, et huius Victoris libellus ipſe. S cunda pars *Marliani* topographiam complecti licet alio ordine, ac in editionibus ſuperiorib exhibeatur. *Theodorus de Bry* figuras addidit u bis, XIV tabulis comprehenſas, ſecundum to dem regiones ab Auguſto Imp. factas, brevi ubi que adiecta deſcriptione. Addita eſt uberior ur bis imago. Subjiciuntur inde aliae figurae, Cr inſulae Tiberinae, fori Romani, Caſtelli S. An geli, aliarumque memorabilium rerum, cum ſ cinctis deſcriptionibus. Tertiae parti praemiſſ eſt brevis diſſertatio de antiquae Romae ſitu e origine, praecipuisque eius ruinis et reliquiis. E cum in marmoribus antiquis littera ſaepe vocabu lum faciat, ſubjicitur *Valerii Probi*, Grammati veteris, de notis antiquarum litterarum, liber bre vis quidem, ſed ad intelligenda antiquitatis mo menta non inutilis. Quibus dein vel centum ſcriptiones veterum Romanorum accedunt. Q tae parti praemittitur de funeribus et modo ſe liendi apud antiquos tractatio, ab ipſo *Boiſſar* compoſita, ad melius intelligendas inſcriptione quae in eodem tomo continentur, potiſſim ſepulcrales. Brevem inde de apotheoſi diſſerta tionem ſubnectit, quam Romanos a Graecis a cepiſſe dicit. Subſequuntur tabulae CXLII quae varia antiquitatis marmora cum ſuis inſcri tionibus, multisque Deorum ſtatuas adiunct habent. Praeferendum in hoc eſt operi Gruteri no aliisque, ſola inſcriptionum verba reddentibu cum iſta marmora aeri inciſa varias contineant guras atque ornamenta, multas antiquitatis part illuſtrantia. Quinta pars marmora ſiſtit mul atque inter haec aliquot ſtatuas Auguſtarum pr

ſerti

rtim. Sexta pars praemiſſum habet *Lilii Grego*-
ii *Gyraldi* ſingularem librum de ſepulcris et vario
pelìendi ritu. Subſequuntur variae inſcriptiones,
maximam partem ſepulcrales, quibus inſertae ſunt
ariae ſtatuae. Singula magno nitore et indu-
ria, integra quoque fide, prout vel in pugillari-
us ſuis annotaverat Boiſſardus, vel ab amicis ad
undem fuerant transmiſſa, expreſſa ſunt. Com-
endandum ergo eſt opus, ex quo multa ad Ro-
anorum antiquitates ſingularia hauriri poſſunt.
umtuoſum tamen eſt ob tabellarum aenearum,
t hodienum quoque rarum. Dolendum caete-
um, quod indicibus, ad eiusmodi res maxime
eceſſariis, deſtituatur.

Cf. Obſervationes ſelect. Halenſ. T. IV. p. 16-18.

JUSTI LIPSII Admiranda, ſive de magni- Lipſius.
dine Romana Libri IV. *Pariſiis* 1598. 8. *Ant-
erpiae* 1605. 4. Et in *eius* Opp. (*Antwerp.* 1637.
I.) T. III. p. 367 ſqq. *Italice* hac inſcriptione:
*ella Grandezza di Roma e del ſuo imperio Libri
V, volgarizati da* Filippo Pigafetta; *con tre Diſ-
rſi, de' Seſtertii antichi, del cadimento degl' Imperii,
dulli porti di Roma.* Roma 1600. 8. *Theotiſce,
Argentor.* 1620. 8. — Lipſius in hoc libro mo-
e ſuo nemini ignoto exponit de Romanorum ve-
rum provinciis, copiis, coloniis, vectigalibus,
ibutis, aerario, metallorum fodinis, impendiis,
onis, operibus, aedificiis, templis, foris, bal-
eis, cloacis, aquaeductibus, aliisque populi Ro-
ani prae caeteris inſignibus.

*Riſtretto delle Grandezza di Roma al tempo della
Repubblica, e degl' Imperadori, tratto dal Lipſio ed
ltri, dell' Incruſcato Academico della Cruſca, poſto
a luce per* GIO. AGNOLO RUFINELLI. In Ro- Rufinelli.
ma 1600. 8.

Felini. PETRI MARTYRIS FELINI *Trattato nuovo delle coſe maravíglioſe dell' alma città di Roma.* In Roma 1610. 8. Cum figg. ligno inciſis. ibid. 1615. 8. Cum iisdem figg. *Hiſpanice*, ab *Alphonſo Muñoz*, Ord. Praedic. *Romae* 1610. 8. *ibidem* 1619. 8.

Donatus. ALEXANDRI DONATI (*Senenſis Jeſuitae*, *Archaeologi Romani* † 1640) Roma vetus ac recens, utriusque aedificiis ad eruditam cognitionem expoſitis. *Romae* 1639. 4. *ibid.* 1648 4. *Amſtelaed.* 1664. 8. *Romae* 1665. 4. *Amſtelod.* 1[illegible] 4. Omnes cum figg aen. Et in *Graevii* Thes. Antiqq. Rom. T. III. p. 469-874. Cum figg. aen. *Italice*, Romae 1653. II Voll. in 8. — Hic priores ſcriptores longo intervallo poſt ſe reliquit, ſive ſtudium anxie et magna cura perveſtigandi urbis ſitum, loca et moenia, ſive ingenium et eruditionem ſpectes, et in lectione veterum ſcriptorum diligentiam. In primo libro exponuntur urbis incrementa, ſecundum tempora curate diſtincta, tum portae et aedificia memorabilia diverſis temporibus. In libro ſecundo, capitolium, templa varia, forum Romanum cum eius aedificiis, aliaque fora. In libro tertio, palatium Caeſarum, domus Neronis aurea, amphitheatra, templa, thermae, aliaque aedificia ſeu rudera eorum. In quarto denique, ſacra aedificia recentiora, a Pontificibus Rom. potiſſimum exſtructa. Neſcimus quo iure *Bandurius* in Bibl. numaria (ex edit. Fabricii p. 56) affirmare potuerit, Graevium opus Donati in Theſauro ſuo interpolaſſe atque aeneas tabulas haud paucas addidiſſe, in quibus plurimorum numorum averſae partes (a Donato neglectae) ad illuſtrandam lucubrationem oppoſite collatae ſint. Nam hac de re in Theſauro iſto ne quidem nihil invenimus. Addit Bandurius ſequenti

ſentia: „Nimirum in his tabulis non ſolum verum aedificiorum veſtigia, qualia adhuc exſtant, et ſuperiori ſaeculo exſtabant, repraeſentari, ſed haec etiam integra delineari curavit, ſaepe quidem e coniectura, non raro etiam fide numorum, quibus tabulas tanto ſtudio diſtinxit, ut iis quoque locum eſſe voluerit, in quibus Deorum, Dearumque, et Virtutum, quarum veſtigia ſuperſunt, nec non conſecrationis Auguſtarum rariſſima quaeque ſymbola expreſſa ſunt.“ Nonne Bandurius credere videtur, haec perfeciſſe Graevium, non Donatum? Forte ille primam ſolum editionem oculis uſurpavit; forte ſequentes editores ante Graevium iſta iam adiunxerunt: quae quam vera aut falſa ſint, dijudicabunt ii, quibus editiones, ante Graevium curatas, inſpiciendi copia ſit.

PHILIPPI ROSSI *Ritratto di Roma antica,* Roſſi. con l'*Eſplicationi di* B. Marliani *e de' più celebri Antiquarii* Roma 1645. Cum figg. *ibid.* 1689. Cum figg.

FIORAVANTE MARTINELLI (Archaeologi Martinelli. Romani) *Roma ricercata nel ſuo ſito e nella ſcuola di tutti gli Antiquarii, e deſcritta con breve e facil modo di viſitare gli luoghi antichi e moderni della città.* Roma 1650. 16. *ibid.* 1653. 8. *ibid.* 1688. 16. *Venet.* 1664. 12. *Rom.* 1699. 8.

Roma antica e moderna, nella quale ſi contengono Chieſe, Monaſterij, Hoſpedali, Compagnie, Collegij, Seminarij, Tempij, Teatri, Anfiteatri, Naumachie, Cerchi, Fori, Curie, Palazzi, e Statue, Librerie, Muſei, Pitture, Scolture, et i nomi de gli Artefici; Indice de' Sommi Pontifici, Imperatori e Duchi. In Roma 1657. 8. poſt p. 448 legitur ſequens titulus: *Roma antica figurata, nella quale ſi tratta de' principali Tempij, Teatri, Anfiteatri, Cerchi, Naumachie, Archi trionfali, Curie, Baſiliche,* Roma antica e moderna etc.

 Colonne,

Colonne, Ordine del Trionfo, Dignità milita civili, Riti, Cerimonie e altre coſe notabili. In R ma. Sine anni mentione. Continuantur pr paginae ſuperiores. Permultae figurae ligno i ciſae libri contextui impreſſae ſunt. Auctor latet. Caeterum idem liber rarus eſſe vide qui in bibl. Salthenlana (p. 613) et ex eadem *am Endio* (in *freymüth. Betracht.* p. 45) laud cum anno 1653. Cum in noſtro exemplo, 1657 impreſſo, prioris editionis nulla menti annus ille 1653 forte errore typographico pe erit. Idem *am Endius*, l. c. editionem etiam anno 1678 laudat, ſimulque monſtrat, hun brum enatum eſſe ex Feliniano, a. 1613 pr vice edito, et quem nos ſupra excitavimus.

Reimarus. ALBERTI REIMARI iunioris, Lubec *Abgebildetes altes Rom, darinn die weiland ge Kirchen, Schaubürge, runde Schaubürge, R ſe, Schiffgefechtesplätze, Triumpfbögen, Raht Palläſte, Säulen, Triumpfsproceſs, Kriegs- und gerliche Digtnitäten — der Stadt Rom beſchrieben mit 128 zierlichen und recht lebendigen Kupfer vor Augen geſtellet werden. Samt einem An von der Gröſſe des Römiſchen Reiches. Aus dem lieniſchen mit Fleiſſe ins Hochteutſche überſetzt.* A heim 1662. 12. — Archetypum nos latet; te idem eſt, quod modo deſcripſimus. Idem marus novam Romam eodem modo edidit.

Nardini. FAMIANI NARDINI (Florentini, Typog phi, et Archaeologi Romani † 1661) *Roma tica. Col Diſcorſo d'*OTTAVIO FALCONIERI *torno la Piramide di C. Ceſtio, et alle pitture che in eſſa. Di più la Lettere del medeſimo ſopra l' zione d'un Mattone cavato dalle ruine.* In R 16

ſ6. 4. Cum figg. aen. *) *ibid.* 1704. 4. Cum
.aen. *ibid.* (*con note ed oſſervazioni ſtorico-critiche*)
ĭ. 4. *Latine* a *Jacobo Tollio;* quam verſio-
n *Graevius* intulit Theſauro ſuo T. IV. p. 877-
io. Cum figg. aen. — Falconerius poſt mor-
demum Nardini doctiſſimum et elegantiſſi-
m hunc librum, ab eius haeredibus acceptum,
avit. Nardinus vel Donatum ſuperavit, ac-
ta ſua diligentia, qua multa poſt ſcriptores
cedentes nova et indicta obſervavit, ac mul-
ingenii ſui ſagacitate aliorum errores detexit,
tiique ſubacti vi diſſentientium opiniones ac-
ate confutavit, ſuamque ſententiam argumen-
graviſſimis ſtabilivit. Elegantior Donato ac
nctior apud Nardinum rerum ſeries et digeſtus
regiones ordo eſt, ſic ut ſingulae quaeque in
m locum ſitumque revocatae, certaeque ab
rtis diſcretae ſint; et, cum Donatus, non ſe-
ac caeteri, non tam integram ac rite digeſtam
ae deſcriptionem tradiderit, quam notabilio-
uaeque notioraque perſequutus ſit: Nardinus
tra ea exactiſſima diligentia minima quaeque
quorum operum veſtigia perſcrutando per om-
ſenſim magnitudinis Romanae partes proce-
, nihilque relinquit intactum atque intentatum,
rumque atque ipſius etiam Donati, cum ab-
ant, opiniones graviſſimis argumentis refellit.
Attamen

*) *Crevenna* quidem in *Catalogue raiſonné* Vol. V. p. 180 contendit, primam editionem prodiiſſe a. 1665; *Corn. à Beughem* etiam in Bibliographia (*Amſtel.* 1685) p. 419 annum 1665 poſuit: ſed quomodo hoc conciliabis cum ſubſcriptione dedicationis Falconerii editoris, quae ſignata eſt: a. d. Kal. Novembris CIↃIↃCLXVI? quomodo cum epigraphe editionis a. 1704. quae verba: *Edizione ſeconda* prae ſe fert? Eadem ex cauſa dubitandum de editione anni 1668, quam nonnulli conſignant, forte typographi errore.

Attamen haud dubitandum, quin Nardinus, ſi i ſe operi ultimam manum imponere potuiſſet, id perfectius reddidiſſet. Falconerius autem teſtat ſe in hoc opere ſibi nil aliud permiſiſſe, quam verba quaedam paucula immutaverit obſcurio quae ſcriptoris ſententiam infuſcabant, et erro in citandis veterum locis ac teſtimoniis commi correxerit. Libri operis priores introductioni ſerviunt aguntque de antiquiſſima hiſtoria Ro na facieque urbis priſca. Subſequuntur libri de urbis diviſionibus diverſis pro temporum di ſitate, additis rebus memorabilibus ſecundum viſionem in quatuordecim regiones, ab Aug conſtitutam. *Graevii* animadverſiones, quas praefatione tomi quarti theſauri antiqq. Rom. loca Nardini nonnulla propinat, non ſunt neg gendae.

d'Aſſigny. MARII D'ASSIGNY *Two Treatiſes, one the Curioſities of old Rome, and of difficult names rela ting to the Affairs in that City: the other contain the moſt remarkable Hieroglyphicks of Egypt.* Lon don 1671. 8.

a Sandrart. JOACHIMI A SANDRART Romae antiqu et novae Theatrum, ſive genuina ac vera urb delineatio topographica, cum primariis illius aed ficiis ac monimentis tabulis aeneis exhibita. *N rimbergae* 1684. fol. — Auctor artis pictori peritiſſimus, ipſe per annos ſeptem Romae ver tus eſt.

Voſſius. ISAACI VOSSII Obſervationes de antiqu Romae et aliarum quarundam urbium magnitu ne, in *eiusd.* variis obſervationibus (*Lond.* 16 4) p. 1 ſqq. et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. 1493-1516. — Breviter, ſed docte, licet pa ſim, ob pruritum nova et inſolita dicendi, puti capitibus duobus prioribus differitur de menſu

moen

oeniorum veteris Romae, et de triginta ſeptem
usdem portis totidemque viis. Tertio diſquiri-
r, qualia fuerint moenia Romae, antequam a
ylla vel potius ab Auguſto ampliarentur. Quar-
occurritur quibusdam argumentis, quae huic
ntae magnitudini adverſari videntur. Quinto
lenditur, quantus fuerit veteris Romae cum
burbiis ambitus; ſexto, quando Roma fuerit
xima et hominum Romae multitudo; ſeptimo,
omodo urbs et civitas et moenia Romana paul-
im decreverint.

ANDREAE BORRICHII Diſſertatio de Romae bis primordio et ambitu, ad usque Caeſaris Aurliani aevum. *Hafniae* 1686. 4. — Ad Aurelianum usque deducta eſt narratio, quia hic, teſte opiſco (cap. 39), muros urbis ſic ampliavit, ut inquaginta prope millia paſſuum eorum ambitenuerit: qui Plinii aetate erat paſſuum 13200. A. Borrichius.

OLAI BORRICHII de antiqua urbis Romae le Diſſertatio compendiara. *Hafniae* 1687. 4; n *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. IV. p. 1517-24. — Sex diſputationes academicae hoc tito comprehenduntur; quae quoniam ſynopſin andam et compendium omnium eorum ſiſtunt, e a Donato et Nardino fuſius diſputantur, gra-eſſe debent iis, qui volumina iſta maiora faſtint. Commendantur non ſolum ob elegantiam doctrinam, ſed etiam propter perſpicuam bre-item. Ol. Borrichius.

Ritratto di Roma antica, formato nuovamente la autorità di Bartol. Marliani, *di* Aleſſandro nati, *di* Fam. Nardini *e d' altri celebri Antiquarii, rnato di moltiſſime figure in rame, di varie meda- di curioſe notizie iſtoriche.* In Roma 1689. 8. Ritratto etc.

D. JULII MINUTOLI, *Caeleſtinorum Abba-* Diſſertationes ſeptem, Romanam antiquitatem illuſtran- Minutolo.

illuſtrantes. *Romae* 1689. 8; et in *A. H. de Sall*
gre Nov. Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 1 ſqq.
Prima diſſertatio Romae originem exponit, et R
mi ac Romuli hiſtoriam, diverſis narrationib
impeditam aut fabulis prorſus adnumerat:
Secunda incrementa urbis et occaſum imperii
ſcribit. *Tertia* topographiam exhibet, Don
et Nardinum carpens interdum. Quadratam
circularem, formam urbis fuiſſe, contendit;
nia a Servio Tullio dilatata, nec ab alio p
vel Conſule vel Caeſare ampliata fuiſſe, usq
Aurelianum Imp. contra omnes fere ſcript
ſuperiores Dionyſio Halic. innixus, evincit.
loco quid pomoerium fuerit, explicat, et qu
tione pomoerium urbis intactis moenibus am
tum fuerit, oſtendit. Situm moeniorum Ser
Tullii monſtrat et eorum magnitudinem non
XIII millia paſſuum ut e Plinio contendit I. V
ſius, ſed VIII milliaria extendendam. Voſſ
mul de nimia urbis magnitudine ſententiam
pendit. Narrat eadem diſſertatione de port
bis, de ſeptem collibus, de fontibus, de cl
de viis, de vicis, de pontibus, de Tiberi f
de Tiberina inſula, de ſuburbiis, de incola
numero, et de regionibus urbis quatuorde
Quartam domibus impendit, earumque mater
formam, tres antiquorum Graecorum aedif
di ordines, genus porro reticulatum, later
caet. exponit; ac dein ſex aetates Romae co
tuit, et, quod quavis aetate aedificiorum g
obtinuerit, tradit. Partes domorum def
veſtibulum, januam caet. Numerum aediu
inſularum — quo nomine parvae aedes veniun
in quatuordecim regionibus indagat, eumque
pido magnum. Differit ſimul de Auguſti ma
ficis aedibus, a Tiberio, Caligula et Nerone a
pl

atis. *Quinta* in ſacris locis verſatur, et templa
rumque originem, cauſas, inaugurationes, re-
ionem, partes, ornamenta, ſpecies, quae ſunt
num, ſacellum caet. numerum, nomina, et
aecipuas in ſingulis urbis regionibus prae caete-
magnificas aedes ſacras recenſet. *Sexta* in ſe-
lcris eorumque nominibus, ſpeciebus, materia,
uctura, amplitudine, ornamentis, ſitu, con-
oribus, conditis non ſolum hominum ſed etiam
utorum cadaveribus, ſepulcri honore indignis,
pulcrorum religione, violatione, eorumdem in
gionibus urbis deſignatione ac denique de lucer-
s ſepulcralibus, perpetuo igne et iſtius ratione
veſtiganda, verſatur. *Septima* diſſertatio aedi-
iorum, quae iudiciis exercendis dicata fuerunt,
ſcriptioni impenditur. Inter haec auctor primo
co ponit forum, cuius vocabuli originem et va-
s ſignificationes, multiplicem uſum, figuram,
merum et diverſa genera recenſet. Poſtea ba-
cas foris adiunctas enumerat, in quas e foro
nslata fuerunt iudicia, earumque aetatem, for-
am, partes, genera explicat. Deinde Roſtra
ſcribit et Curias recenſet veteres. Addit pauca
e Senaculis, qualia fuerunt Martis aut Bellonae
mplum, aliudve extra portam Capenam, et in
uirinali colle, et in fine de Comitio.

Cf. Actor. Erud. Suppl. T. II. p. 565-569.

FRANCISCI DESEINE (bibliopolae Franco- Deſeine.
llici docti † 1715) *Deſcription de la Ville de Ro-*
. à Lyon 1690. III Partes in 12. Huic editio-
i auctor nomen ſuum non praefixit, ſed litteris
lum initialibus *F. D. P.* iſtud innuit. Poſtea cum
minis mentione prodiit, hac epigraphe: *Rome*
cienne, avec toutes ſes magnificences et ſes delices,
uvellement décrite depuis ſa fondation, diviſée en IV
Tomes.

Tomes. à Leide 1713. II Voll. in 8. Cum mu[illegible] figg. aen. *Belgice*, cum *Baſilii Kenneti* Antiqu[illegible] tibus Romanis, Belgice redditis, (hac quidem [illegible] graphe: *Beſchryving van oud en nieuw Rome*) [illegible] rante *W. V. R.* Amſtelod. 1704. fol. Cum f[illegible] aen. nitid. — Hic ſcriptor unum fere ſequ[illegible] eſt Famianum Nardinum. Idem in lucem ed[illegible] *Rome moderne*, iunctam plerumque laudatae R[illegible] mae veteri, qui vero liber hoc loco nihil ad n[illegible]

Cf. de priore editione Actorum Erud. Suppleme[illegible] II. p. 345 ſq. et de verſione Belgica Act. Er[illegible] 1705. p. 478.

Ancherſen. JOH. PETRI ANCHERSEN Notitia Ro[illegible] generalis, in ſupplementum et illuſtrationem [illegible] viarii antiquitatum Romanarum Cellario-Frey[illegible] ni (de quo ſupra Cap. XIV. Sect. I). *Ha[illegible]* 1733. 4.

Roma antica etc. *Roma antica diſtinta per regioni, ſecondo P[illegible] pio di Seſto Rufo, Vittore e Nardini, ornata d[illegible] mi delle più celebri fabriche antiche diligentemen[illegible] tagliate; coll' aggiunta dello ſtato di Roma nel [illegible] XII, e delle memorie di varie antichità trovate [illegible] verſi luoghi della città di Roma, ſcritte da Uliſſ[illegible] drovandi, Flamiano Vacca, Franceſco de' Fic[illegible] Pietro ſanto Bartoli ed altri fino all' anno MDCCX[illegible]* Tomo primo. *In Roma* 1741. 8. Alter to[illegible] ſiſtit Romam recentiorem. Auctor anonym[illegible] Nardinum quidem potiſſimum ſecutus eſt, c[illegible] ſuluit tamen et alios v. c. Donatum, Marlian[illegible] Minutolum. Idem opus denuo prodiit *R[illegible]* 1745. III Voll. in 8.

BERNA[illegible]

*) Forte RUDOLPHINUS VENUTI? Cert[illegible] dex librorum ab eo editorum (in *Neuen gelehrten L[illegible] pa* P XIV. p. 408) habet: *Roma antica e moderna, [illegible] novata.* In Roma 1741. II Voll. in 8.

BERNARDINO BERNARDINI *Deſcrizione* Bernardini.
nuovo ripartimento de' Rioni di Roma, fatto per
ne di Papa Benedetto XIV. In Roma 1744. 8.
1774. 8.

FRANCISCI DE' FICORONI (Archaeologi Ficoroni.
mani † 1747) *Le veſtigie e Rarità di Roma antica,*
ſingolarita di Roma moderna. In Roma 1744.
Voll. in 4. Cum figg. aen.

JOSEPHI VASI DA CORLEONE (Siculi) Vaſi da Corleone.
gnificenze di Roma antica e moderna, cioè le Por-
e Mura, Piazze principali, con Obeliſchi etc.
ſliche, e Chieſe antiche, Palazzi e Vie più celebri,
nti, ed Edifizj ſul Tevere, da lui diſegnate, ed
ſe in Rame, con una ſpiegazione iſtorica. Roma
47-1754. V Partes ſ. II Voll. in fol. oblong.

Roma ampliata e rinovata, o ſia nuova Deſcrizio- Roma ampliata etc.
dell' antica e moderna città di Roma, e di tutti gli
fizii notabili che ſono in eſſa. In Roma 1750. 8.
m figg.

Les Merveilles de la Ville de Rome. à Rome Merveilles, etc.
50. 8. Cum figg. Forte verſio libri modo ex-
ati?

FRANCISCI ESCHINARDI *Deſcrizione di* Eſchinardi.
ma e dell' Agro Romano, fatta già ad uſo della
rta topografica del Cingolani, in queſta nuova Edi-
e accreſciuta con figure in rame, e corretta dell'
ate RIDOLFINO VENUTI Roma 1750. 8. —
de auctore, nec de prima editione quidquam
is conſtat.

RUDOLPHINI VENUTI (Abbatis ac Praeſi- Venuti.
antiquitatum Romanarum † 1763) *Accurata e*
ſuccinta Deſcrizione topografica delle Antichità di Ro-
In Roma 1763. II Voll. in 4. Cum figg.
. — Hoc opere, cui Roma hodierna ſucceſ-
a. 1766), auctor refinxit et amplificavit librum
m, a nobis paullo ante in margine laudatum.

Teſtimonia veterum accurate excitata ſunt. Op
ipſum poſt auctoris obitum in lucem prodiit.

Bernardus vulgo Rucellai. BERNARDUS ORICELLARIUS (*Florenti rum legatus ad Carolum VIII, regem Franciae, i ſtoricus, Philologus, et veterum monimentorum i gens conquiſitor)* de urbe Roma, ſeu Latinus Co mentarius eiusdem in Pub. Victorem ac Sext Rufum de Regionibus Urbis. Accedit ipſius P *Victoris*, ac *Sext. Rufi* Textus ex fide complur MScriptorum Vaticanae bibliothecae; *inter* re Italicarum Scriptores (*Florentiae* 1770. fol. II. p. 755-1190. — Editor huius topogra antea ineditae eſt *Dominicus Beccucci*. *Gorius*, tus ille antiquarius Florentinus, negotium h capeſſerat: ſed morte praeventus id relinq coactus erat. Beccuccius non ſolum Gorii a graphum cum Oricellarii archetypo contul prius ex poſteriore emendavit, ſed topograp ipſam Gorianis et ſuis animadverſionibus e davit, polivit, illuſtravit. Victoris contextu editionibus Aldina et Juntina, atque ex qu MSptis bibliothecae Vaticanae correxit. Sex Rufum non integrum typis imprimi curavit, ſolum lectiones varias e codice Vaticano, Onuphrio Panvinio haud collatum excerpſit.

Roſſini. *Il Mercurio errante delle grandezze di R tanto antiche che moderne*, di PIETRO ROSSI In Roma 1771. 12. Aliae editiones nobis ig tae praeceſſerunt. Deſcriptio ipſa eſt nimis bre et manca.

Nova Deſcriz. *Nova Deſcrizione di Roma antica e moderna.* Roma 1775. 8. Editio auctior *ibid.* eod. 8.

La Città di Roma. *La Città di Roma; oſia Deſcrizione compen di queſta ſuperba città con due piante generali, e q tordici piante particolari de' ſuoi XIV Rioni, gliate in rame per commodo de' foreſtieri.* In Ro 17

78. 12. Adiuncta eſt verſio Francogallica. Eſt te editio nova libri ante iam editi.

(DOMINICI MAGNAN, Ordinis St. Franciſ- Magnan.
le Paula Romae) *La Ville de Rome, ou Deſcrip-*
i ſuccinte de cette ſuperbe ville. à Rome 1778-
19. IV Voll. in fol. Cum CCCCXXV tabulis
eis. — Deſcriptiones rerum memorabilium
ves quidem, at perſpicuae: imagines partim
egiae, partim mediocres, partim etiam rudes.
nimenta recenſiore aetate detecta hoc in opere
aeſentata invenies.

GEORGII CHRISTIANI ADLER (eccleſia- Adler.
Altonavienſis) *Ausführliche Beſchreibung der*
It Rom nach allen Gegenden. Altona 1781. Poſt-
tulo mutato *Deſſaviae* 1782. 4. Cum XVI
l. aen. — Opus e potioribus a nobis hacte-
recenſitis auctoribus, laudabili diligentia, li-
acumine non adeo critico, excerptum ſeu
geſtum. Teſtimonia veterum auctor accura-
poſuit. Prior pars ſiſtit deſcriptionem Ro-
generalem: poſterior, ſpecialem ſecundum
uordecim regiones. Adnexi ſunt libelli Sexti
i ac Publii Victoris.

Topographiae, ſoli hodiernae Romae dicatae,
loco enumerabuntur. Opera vero, tabulas
nmodo cum monimentis veteris Romae, ſine
riptionibus exhibentia, ſtudio omiſimus.

SECTIO II.

ptores de portis, muris, aquis, aquae-ctibus, pontibus, viis, Romae veteris.

IATTHAEI MAYER Roma ſepticollis anti- Mayer.
ſeu brevis diſcurſus de ſeptem montibus ur-
omae, de portis, pontibus, aliisque antiqui-
is. *Romae* 1677. 12.

Arrhenius. LAURENTII ARRHENII Schediaſma h ricum, ſeptem colles Romae leviter adumbr *Upſal.* 1728. 8.

Gronovius. JACOBI GRONOVII Exercitatio de clivo pitolino. *Lugd. Bat.* 1696. 4.

Behr. CHRISTOPH BEHR de muris urbis Ro coniectura. *Gedani* 1689. 4.

* * *

Frontinus. SEXTI JULII FRONTINI, *viri conſu* de aquaeductibus urbis Romae Libri II; cum *dam* operibus, varie editis; etiam una cum *V vio* de architectura, *Florent* ap. hered. Juntae 1 8. *ibid.* ap. eosd. 1522. 8. Porro, cum *On Panvinii* Reipubl. Rom. commentariis *Pariſ.* 1 8. Et in *Graevii* Theſ. antiqq. Rom. T. IV 1625-1675. Adiectae ſunt notae *Roberti chenii.* Separatim quoque editi Frontini *Joh. Poleno*, Patavii 1722. 8. Subnexae praeter ipſius Poleni annotationes, egregia editioni: Leges ſ. Conſtitutiones imperia aquaeductibus, tam Romae veteris, quam urbis, ſcilicet Conſtantinopolitanae; *Joh. O* et *Petri Scriverii* notae; variae lectiones *Scaligero* collectae; *Rob. Keuchenii* notae, et vocabulorum Frontini de aquaeduct. omniu Frontinus, ipſe aquaeductuum praefectus, no Imp. hoc opuſculum confecit. Inſerta Senatusconſulta et leges antiquiſſimae, ad iſta magnifica ſpectantes.

Manutius. ALDI MANUTII Diſſertatiuncula de aq urbem Romam influentibus; in *A. H. de Sa* nov. Theſ. antiqq. Rom. T. I. p. 784 ſqq.

Fabretti. RAPHAELIS FABRETTI *Gaſparis F. U tis*, (*Philologi et Archaeologi* † 1700) Diſſe nes III de aquis et aquaeductibus veteris Ro

mae 1680. 4. Cum figg. Et in *Graevii* Theſ. qq Rom. T. IV. p. 1677-1778. — Egregie e diſſertationes, in quibus multa praeclare obvantur, variique doctorum virorum errores lluntur, inſerviunt opuſculo Frontini accuraintelligendo.

IOH. CHIFLETII *Canonici Tornacenſis*, Aqua Chiflet. go, fons Romae celeberrimus, et priſca relie ſacer, opus aedilitatis Marci Agrippae, in re annulari gemma. *Antverp.* 1662. 4. Cum Et in *Graevii* Theſ. T. IV. p. 1779-1796. — llus nec indoctus, nec illepidus.

LUCAS PAETUS de reſtitutione ductus aquae Paetus. nis; in *eiusd.* libro de ponderibus et menſuris et. 1573. fol.) p. 83 ſqq.

HENRICI GAUTIER (Architecti et Inſpecto- Gautier. iarum regiarum, pontium et aggerum in cogallia † 1737) *Traité des Ponts, où il eſt de ceux des Romains et de ceux des modernes, de ceux de maçonnerie, que de charpente, et de diſpoſition dans toutes ſortes des lieux.* à Paris S. gr. 12. Cum figg. aen. — *augmenté d'une rtation ſur les Culées, Piles, Vouſſ'rs et Pouſdes Ponts.* *) ibid. 1723. 8. Cum figg. aen. 1728. 8. Cum figg. aen. — Huc potiſſin ſpectat caput primum, in quo auctor harum m peritiſſimus generatim de pontibus veteRomanorum, et iis, qui hodie in Italia, Gal- t Britannia celebrantur, hiſtorice exponit, et e Palladius, Albertus, Serlio, Blondellus de commemoraverint, in compendio refert.

*) Haec diſſertatio antea ſeparatim prodierat. *Pariſ.* 1717. 8.

Bergier. NICOLAI BERGIER, *Advocat au ſiège préſi[illegible] de Reims* († 1623.) *Hiſtoire des grands Chemins l'Empire Romain, contenant l'origine, progrès eſtenduë quaſi incroyable des Chemins militaires, [illegible] vez depuis la ville de Rome juſques aux extremite[illegible] ſon Empire. Où ſe voit la grandeur et la puiſſ[illegible] incomparable des Romains: Enſemble, l'eſclairc[illegible] ment de l'Itineraire d'Antonin, et de la Carte de P[illegible] tinger.* à Paris 1622. 4. *) Quum vero haec [illegible] tio princeps tanta aviditate a viris doctis fuiſſet [illegible] cepta diſtractaque, ut nullo fere modo comp[illegible] inſecuto tempore potuerit; Graevius auctor [illegible] ſorque fuit *Henrico Chriſtiano Henninio*, artis [illegible] taris et litterarum elegantiorum Profeſſori D[illegible] burgenſi, ut iſtos commentarios Latina civit[illegible] donaret, atque ita efficeret, quo in plurium m[illegible] nibus eſſent, et ab iis etiam, qui Francogall[illegible] linguae imperiti eſſent, intelligi poſſent. Pr[illegible] haec verſio in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T[illegible] p. 1-814. Inſunt notae quaedam et emenda[illegible] nes, quas ipſe Bergierus margini editionis [illegible] appoſuerat. Acceſſerunt praeterea in calce [illegible] madverſiones *Joannis Baptiſtae du Bos*, et poſt[illegible] annotationes interpretis. Novam archetypi e[illegible] tionem ſplendidam curavit et exhibuit *Burgu[illegible] nus*, Geographus celebris, *Bruxellis* 1728. II T[illegible] mi in 4. *ibid.* 1736. II Tomi in 4. Cum figg. ae[illegible] Liber huius operis primus *Anglice* redditus h[illegible] titulo inſignitur: *The general Hiſtory of the H[illegible] ways in all Parts of the World, particulary in Gr[illegible] Britain: Containing I. The Manner of making [illegible] managing of them by the Carthagigians, Lacedæ[illegible] nia[illegible]*

*) Exſtat quoque editio, anno 1628 inſignita: ſed [illegible] praeter inſcriptionem, in eadem mutatum.

*ns, Romans, Indians of Peru and all other Na-
ns, from the remoteſt Antiquity to this time, II.
Account of Antoninus's Itinerary, and the Peu-
ger Tables. III. The juſt Proportion between the
cient and modern furlongs, miles and leagues. IV.
Original and Advancement of the Poſt. V. Ca-
ls cut, Bridges built, and Ports made by the Ro-
ms. VI. An accurate Deſcription of Rome, in
ree ſeveral Ages. VII. And laſtly, an Account of
e modern Roads in Great Britain: with an Abſtract
f the Laws concerning them etc.* London 1712 8.
talicam quoque verſionem, a *Benedicto Bacchinio*
laboratam, exſtare, *Henninius* quidem l. c. p. 634
t poſt eum *Niceronus* in *Memoires* etc. T. VI. p.
98 affirmant: ſed *Clement* in *Bibl. curieuſ.* T. III.
. 170 negat. *Mazzuchellum* in *Scrittori d'Italia*
ol. II. P. I. p. 11, quem conſuluimus, nihil hac
i re novi nos docuit. — Opus ipſum, in quin-
ue libros, hi vero plures in ſectiones diviſi, vix
lli doctrinae variae copia cedit. Libro primo
ergierus perſequitur viarum iſtarum auctores et
onditores, qui fuerunt Magiſtratus et Imperato-
es Romani; ſecundo materiam earundem et for-
nam exhibet; tertio ſiſtit earum numerum, di-
nenſiones, et rationem diſtinguendi intervalla
er lapides, cippos, columnasque milliares; quar-
o ob oculos ponit harum viarum commoda et
tilitatem, quae inde in Romanum imperium re-
ibat; quintus denique vias militares, omnium
naximas et celeberrimas; ubi ſimul de aedificiis
Romae publicis magnificentioribus eorumque or-
amentis exponitur.

Cf. FREYTAGII Anal. litt. p. 83 ſq.
CLEMENT l. c. p. 166-171.
DENIS *Merkwürd. der Garell. Bibl.* p. 361.

Gautier. HENR. GAUTIER *Traité de la conſtructio*
Chemins, où il eſt parlé de ceux des Romains,
ceux des modernes dans toutes ſortes de lieux. Le
rets, edits et declarations du Roi concernant les p
et les chauſſées. Diſſertation ſur les projets de ca
de navigation, d'arroſage, et pour la conduite des
taines. Autre diſſertation ſur la conduite des
pour les vaiſſeaux du Roi. à Paris 1715. 8.
1721. 8. *Theotiſce.* Lipſ. 1759. 8. — Sub
tium auctor veterum Romanorum in viis ſtern
dis firmandisque curam laudat, et quomodo
Galliis rex Ludovicus XIV feliciter illos imi
fuerit, refert. Sub finem vero ex itinerario A
tonini, quae ad Gallias ſpectant, illuſtrare nitit

Pratilli. FRANCISCI MARIAE PRATILLI *della*
Appia riconoſciuta e deſcritta da Roma a Brindiſi
bri IV. In Napoli 1745. fol. Cum figg. aen.
Primo libro auctor exponit de cura Romanor
in tutandis et conſervandis viis publicis, de p
lis, quos Romani hac in re imitati ſunt, atq
curatoribus viarum cum temporibus reipub
tum imperatorum. Docet porro, quis viam
piam primum inſtituerit, quousque procurr
et qua auctoritate Appii Coeci familia Romae
fuerit. Poſt diſquirit, quisnam viam iſtam in
Capua usque ad Beneventum duxerit, quibus
cura huius viae mandata fuerit etc. Libro ſecu
do congeſtae ſunt narrationes veterum de hor
Fauſtinianis, de villa Formiana Ciceronis, et
urbe Minturna diruta. Tertio libro vetus ur
Capuae ſitus demonſtratur; et quarto explican
antiquitates urbium Beneventi, Tarenti, Can
ſae, aliarumque, quas via Appia tetigit. Vel
hoc brevi indice patet, quam multa auctor, m
popularium ſuorum, immiſcuerit ad rem ha
pertinentia. Verum multo plura huius gene
inſu

nſunt, quae minime hic exſpectes, v. c. occaſio-
e multarum, quas affert, inſcriptionum differit
opioſe de rebus, quarum mentio in iisdem fit;
hi adeo multa e trivio petita occurrunt, ut de
ns vialibus, de quibus iam *Everardus Otto* libro
ngulari expoſuerat, de Floralibus, Lupercalibus,
t quae ſunt reliqua.

Cf. *Zuverläſſ. Nachr. von dem Zuſtand der Wiſſenſch.* P. CXVII. p. 629-652.

ERASMI GESUALDO *Oſſervazioni critiche* Geſualdo.
pra la ſtoria della via Appia di D. Franceſco Maria
Pratilli, e di altri Autori nell' Opera citati. Napoli
754. 4.

D'ANVILLE *Mémoire ſur l'étendue de l'ancienne* d'Anville.
ome et ſur les grandes voies, qui ſortoient de cette
ille; in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. XXX. p. 198-
36. — Prior diſſertationis praeſtantiſſimae pars
urbis ambitu praemittitur ſolum hunc in finem,
poſterior de viis magnis, quae ex eadem ver-
s omnes imperii Rom. partes ducebant, eo me-
s intelligatur. Ubi quidem accurate agitur de
illiario aureo, de via Appia, Oſtienſi, Lauren-
na, Latina, Labicana, Praeneſtina, Tiburtina,
omentana, Salaria, Flaminia, Claudia, Aure-
, Portuenſi. Addita eſt *viarum Romanarum in*
ruitu Romae tabula longimetrica, qualem antea
mo delineaverat, magnae ſane utilitatis.

CAROLI CHRISTI. SCHRAMM de ſtatuis Schramm.
ercurialibus, columnis brachiatis ac milliaribus,
a cum affinibus de Angariis et Parangariis, Po-
rum origine, viis publicis, milliaribus in gene-
, Tractatio hiſtorico-iuridico-politica. *Vitemb.*
726. 4. Cum figg. aen.

GOTTFR. LEON. BAUDISII Diſſ. de Her- Baudis.
is, viarum indicibus. *Lipſ.* 1729. 4.

Holſtenius. LUCAE HOLSTENII Obſervatio de milliari aureo; poſt *eiusd.* Notas poſthum. ad Steph. Byzant. p. 388. et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. IV. p. 1805 ſqq.

Revillas. DIEGO REVILLAS *Diſſertazione ſopra la Colonna dagli Antichi chiamata*, Milliarium aureum; inter *Diſſ. dell' Acad. Etruſca di Cortona* T. I. P. II p. 65-92.

Lucatelli. JOH. PETRI LUCATELLI *Diſſertatione ſopra il porto di Oſtia e ſua medaglia, e ſopra la maniera uſata da i Romani nel coſtruire i porti del Mediterraneo;* ibid. T. VI. p. 1-25.

SECTIO III.

Scriptores de Romae priſcae ruderibus, aedificiis, aliisque, quae ſuperſunt, antiquis monimentis.

Ligori. PYRRHO LIGORI, *Napolitano* († 1586) *Antichità di Roma, nel quale ſi tratta de' Circi, Teatri, e Anfiteatri, con le paradoſſe del medeſimo autore, quai confutano la commune opinione ſopra i luoghi della Città di Roma.* In Venetia 1553.

Paben. ACACII HULS PABEN Hodoeporicum Romanum, in quo Romae Admiranda breviter ſcribuntur (*a.* 1559 *ſcriptum*); in *J. P. de Ludewig* Reliquiis Manuſcr. omnis aevi diplom. T. X. p. 447-504.

Mauro. LUCII MAURO *Antichità della Roma, brevemamente raccolte da chiunque ne ha ſcritto, o antico o moderno; e le Statue antiche, che per tutta Roma*

Adrovandi. *veggono raccolte e deſcritte per M.* ULISSE ALDROVANDI etc. *In Venezia* 1556. 8. *ibid.* 1558. *ibid.* 1562. 8.

Ub

Urbis Romae aedificiorum illuſtrium, quae ſuperſunt, reliquiae, a JOH. ANT. DOSIO ſtilo aereo, ut hodie cernuntur, deſcriptae, et a JOH. BAPT. DE CAVALLERIIS aeneis tabulis inciſis repraeſentatae. *S. l.* 1569. fol. Doſius et de Cavalleriis.

I Veſtigi dell' Antichità di Roma, raccolti e ritratti in perſpettiva da STEFANO DU PERAC. In Roma 1575. 4 oblong. Perac.

LUDOVICI DEMONTIOSII (*nobilis Gallo-Franci, Philologi et Archaeologi Romani*) Gallus Romae hoſpes. Ubi multa antiquorum monimenta explicantur, pars priſtinae formae reſtituuntur. Opus in quinque partes tributum. *Romae* 1585. 4. Cum figg. — Auctor ipſe argumentum libri hodie rari ita deſignat: „In prima parte anni veteris rationes explicantur et eius ſymbola. De pyramidibus. De obeliſcis. De Iano bifronte. Cur ei portae geminae attribuebantur. Variae eius formae et de earum ſignificatione in re numaria. Quid in numis bigae et quadrigae ſignificarent. Arcus Jani priſtinae formae reſtituitur, et in eo condita quaedam explicantur. Jani ſymbolum cur ſepulchris adponeretur. Cur item in circo. Septizonium priſtinae formae reſtituitur et arcana eius explicantur. In ſecunda, quae eſt de Pantheo et ſymmetria aedium ſacrarum, Caryatides eius templi indicantur et locus, ubi quondam ſitae fuerunt. Panthei ſymmetriam, ut nunc eſt, vitioſam eſſe; Quid in eo de antiqua forma mutatum fuerit. Quomodo priſtinae elegantiae reſtitui poſſit. Quid ſint ſcamilli apud Vitruvium. De porticu Panthei. De ſymmetria corporis humani. De octaſtylo Hermogenis Vitruvii locus explicatus et emendatus. Quid apud eundem Tholus, quid Pyramis, quid Flos, ubi multi recentiorum errores adnotantur." Demontioſius ſ. de Montjoſieu.

tantur." Pars tertia inſcribitur: Sculptura ſ... veterum ſculptura et gemmarum ſcalptura. Q... ta: Pictura, ubi Plinius pluribus locis emenda... et explicatur. Quinta pars de foro Romano v... teri, et aliis quibusdam locis circumſtantibus. ... haec omnia pauciſſimis et leviſſimis verbis p... ſtringuntur.

Cf. FREYTAGII Anal. litter. p. 286 ſq.

Cf. CLEMENT *Bibl. curieuſe* T. II. p. 403 ſq.

Bargaeus. PETRI ANGELI BARGAEI Epiſtola de ... vatorum publicorumque aedificiorum urbis ... mae everſoribus (*ſcripta* a. 1587); in *Graevii* T... Antiqq. Rom. T. IV. p. 1867 - 1892. — In ... auctor verſatur, ut demonſtret, hieroglyph... notas, adverſante Plinii auctoritate, illi obe... potius tribuendas eſſe, quem Octavianus A... ſtus in Circo maximo poſuit, quam illi, q... Conſtantius Imp. ex Aegypto allatum in eo... loco multis poſt annis ſtatuit et collocavit; ... opinionem eorum minus eſſe veram, qui T... tris, Thermis, Circo maximo, Obeliſcis, Aq... ductibus everſiones ac ruinas a barbaris nati... bus, hoc eſt, a Gothis et Vandalis, illatas at... editas fuiſſe affirmant.

Vacca. FLAMINII VACCAE Schedae de monum... tis Romanis ſuo et maiorum aevo depreher... cum obſervationibus *Bern. de Montfaucon*; in *It...* Diario Ital. (*Pariſ.* 1702. 4) p. 105 ſqq.

Roſſi. Vaccaria. Maio. *Ornamenti di fabriche antichi et moderni d... ma Città di Roma con le ſue dichiaratione fatt...* BARTOL. ROSSI, *ad inſtanza di* ANDR. DEL... VACCARIA, *delineatore* JOH. MAIO. (Rom... 1600. 4.

Veſtigi delle Antichità di Roma, Tivoli, P... zuolo ed altri luoghi ſtampati. In Praga *da* EGID... SAD...

SADELER 1606. fol. obliqu. Idem liber prodiit Sadeler.
Romae 1660. fol. obliq. ibid. 1680. fol. obliq. —
Aegidius Sadeler, Antverpienſis, Joannis et Raphaelis, patruorum ſuorum diſcipulus, ſculptor erat excellentiſſimus, adiutus in arte ſua lauto Rudolphi II Imp. ſtipendio.

JACOBI LAURI (*Archaeologi Romani*) Anti- Laurus.
quae Urbis ſplendor, hoc eſt, praecipua eiusdem Templa, Amphitheatra, Theatra, Circi, Naumachiae, Arcus triumphales, Mauſolea, aliaque ſumtuoſiora aedificia, Pompae item triumphalis et Coloſſearum imaginum deſcriptio, cum brevi explicatione, lingua Italica, Gallica et Germanica. *Romae* 1612. fol. obliqu. Cum figg. *ibid.* editore *Jo. Alto*, Helveto, 1641. fol. obliqu. Cum figg. — Auctor huic operi tres et viginti annos ſe impendiſſe teſtatur.

Specchio ouero Compendio dell' Antichità di Roma, raccolto dall' opera di GIORGIO PORTIO. Ro- Portio.
ma 1625. 16.

JACOBI MARCUCCI (Archaeologi Romani) Marcucci.
Grandezza della Città di Roma antiche e moderne, di nuovo riſtampato in quattro linguaggi, Latino, Volgare, Franceſe, Tedeſco. Roma 1628. 8. Cum figg.

JOH. BAPT. MERCATI *Alcune vedute et pro-* Mercati.
ſpettive di luoghi dishabitati di Roma. Roma 1629. 4 oblong.

JOH. PETRI BELLORII Fragmenta veſtigii Bellori.
veteris Romae, ex lapidibus Farneſianis in lucem edita, cum eiusdem notis. *Romae* 1673. fol. Cum XX tabb. aen. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. IV. ad calcem novis paginis ſignatis 1-24. Cum iisdem tabulis. — Lux ex his fragmentis affulget multis obſcuris locis de ſitu priſcae Urbis.

ANTO-

Desgodetz. ANTONII DESGODETZ (Architecti et Ar-chaeologi Pariſienſis † 1728) *Edifices antiques de Rome deſſinez et meſurez exactement.* à Paris 16 fol. mai. Cum figg. aen. *Anglice* a *Georgio Marſ* Architecto, adiecto archetypo. *Londini* 1771. Vol. in fol. mai. Cum figg. aen. — Auctor, c in academia architecturae Pariſienſi praeſtant mis in ea arte viris operam per biennium dedi ac Romam inde a. 1674 uberioris capiendi cu cauſa eſſet miſſus, id potiſſimum ſibi ſumſit, quantum ſupereſſet antiquorum aedificiorum, metiretur exactiſſime, et minimorum pariter maximorum ſymmetriam accurato ſtudio expl ret, ſingulaque ichno-ortho-ſciagraphice in turos delinearet uſus. Tametſi enim non ign ret, occupatum iam ab aliis laborem hunc fui operae tamen facturum ſe pretium exiſtimavit. cum exemplis opera ipſa ſedulus conferret, la remque ſaepius exercitum reſumeret denuo, num typi archetypis reſponderent, etiam in nimis ſcrutaretur. Quo ſtudio id viſus ſibi eſt prehendiſſe, vix ullum Romae momenti alicu antiquum monimentum extare, in quo deline do errores non admiſerint notabiliores, quotq ante ſe experiri laborem hunc voluerunt; n ignorantia quidem artis, ſed quod vel minutiora ratius expendere neglexerint, vel metiendi cur ſibi gravem hominibus operariis, imperitis ſae ignavis et infidis, commiſerint. In ſingulis aut monimentis deſcribendis ſic verſatus eſt, ut, q auctore quodque conditum, quosque in uſus fu rit, aut a quibus inſtauratum atque amplificatum ex annalium fide memoret; inde ſtructurae exc tiat rationes, ac ſymmetriam in primis et propo tionem ſingularum partium diligentiſſime deſcri bat, figuris ubique adiunctis; denique auctorum

ſupe-

periorum errores paſſim notatos caſtiget. Pan-
to, templo celebratiſſimo, ab Agrippa, Au-
ſti genero, exſtructo ac Jovi vindici caeteriſque
s olim dicato, maximam curam impendiſſe vide-
r auctor, quippe cuius partes ſingulas accura-
ſime exhibendo integras viginti et tres tabulas
ſtinaret. Sequuntur monimenta alia, v. c. tem-
, arcus, amphitheatra, viginti et quatuor.

Cf. Acta Erud. a. 1683 p. 265 ſqq.

LIVINII CRUYLII, *Presbyteri Gandavenſis*, Cruyl.
ſ riptio faciei variorum locorum, quam pro-
ctum vocant, urbis Romae tam antiquae quam
...e; ex cimeliotheca *Conradi Ruyſch* etc. in
aevii Theſ. Antiqq. Rom. T. IV. poſt Paefat.
nt XV Tabulae elegantes aeneae cum brevi ex-
catione. Omnia ad vivum verique ſimilitudi-
m accurate expreſſa, et ne minima quidem res
artifice omiſſa dicitur. In faciliorem tabularum
um adiecta eſt tabula topographica urbis Romae
igna, a *Falda* deſcripta, nonnullis in locis mu-
a. Caeterum Cruylius circa a. 1660 Romae
ſtatus eſt.

(FRANCISCI RAGUENET) *Monumens de* Raguenet.
me, ou Deſcriptions de plus beaux ouvrages de
inture, de Sculpture, et d'Architecture, qui ſe voient
Rome et aux environs, avec des obſervations. à Am-
rd. 1701. 12. — Romani librum tam benigne
ceperunt, ut auctorem, theologiae doctorem
iſinum, iure civitatis ſuae donarent.

Reliquiae antiquae urbis Romae, quarum ſin-
las Innocentio XI, Alexandro VIII et Innocen-
XII P. P. M. M. diligentiſſime perſcrutatus eſt,
vivum delineavit, dimenſus eſt, deſcripſit at-
e in aes incidit BONAVENTURA AB OVER- ab Overbeke.
KE. Opus poſthumum *Michael ab Overbeke*
ſuis

ſuis ſumtibus edi curavit. *Amſtelod.* 1708. To
III in fol. patentiſſ. Cum tabb. aen. CL. Adie
eſt verſio Francogallica. *Hagae Comit.* 1763.
Voll. eadem forma. *Itala* verſio prodiit hac
graphe: *Degli Avanzi dell' antica Roma, O
poſtuma di* Bonaventura Overbeke, *tradotta e
varie Oſſervazione critiche rifleſſive accreſciuta* da
lo Rolli, F. R. S. *Londra* 1739. fol. max. C
CL tabb. aen. Laudatur etiam editio in fo
octava eiusdem anni et eodem impreſſionis
notata; quae forte textum ſolum continet.
terpres Italus, cuius annotationes minime r
gendae, adiutus fuit ab *Jacobo Amico*, pictore
ſo celebri. — Recentiores artifices, qui
ſuo antiquariorum libros illuſtrare aggreſſi,
rum incuriam ſupplere auſi ſunt, nimium arti
indulſiſſe, queritur huius operis auctor. S
enim paucis aedificii alicuius reliquiis caetera
ab alio, quod ſupererat, intempeſtive trans
aut ex ingenio legum ſuarum et ornatus r
ſtudioſo addidiſſe. Ipſe igitur, cum Romae
mum eſſet, tanto maiore omnia ſtudio et obl
tione in privatos uſus delineavit, quanto v
mentius ad eiusmodi labores propriae naturae
mulis urgebatur. Reverſus in patriam cum
neretur, ut laudatas eruditis et ſculptoribus, q
quot viderant, ſchedas cum publico commun
ret, Romam repetiit, accuratius cuncta ad m
mentorum faciem exacturus. Defunctus alt
itinere, decrevit, operum, quorum reliquias
pinxerat, brevem notitiam, vocatis in par
praeter auctores Latinos veteres, antiquariis c
nibus, numis et inſcriptionibus, texere, et me
ſuras geometricas, architecturae ordines, m
morum genera, quaeque detexerat Architec
rum nomina indicare. Ubi cum incerta mu

occu

..currerent, non piguit, cum aliter ſe extricare ..n poſſet, tertium Romam petere, ut oculorum ..dicio uteretur. Tum demum admovit manum ..e et aeri ſollicite incidit, quicquid iconum con- ..iſiverat, palmo in dimenſionibus uſus Romano. ..eterum vero univerſam totius molis faciem ex- ..eſſiſſe contentus, ſingulas imagines in ea occur- ..ntes — quod multi dolent — leviter tantum obſcure adumbravit. Per fati autem legem non ..uit illi abſoluto opere frui, ſed phthiſis quadam ..ecie interiit, cum iam elegantiſſimae tituli effi- ..es a *Matthia Pool*, cui morbo impeditus ſculpen- ..s tradiderat, eſſent expeditae. Sed patruus eius ..poni operi coronidem, et praecipue numos ..lpi, verſionem Francogallicam adornari, et, ..ae imperfecta manſerat, deſcriptionem muro- ..m Romae ex conſilio *Johannis Clerici* ſuppleri ..ravit. Quo modo tabulae cum deſcriptionibus excipiant, docent *Acta Erud.* a. 1711. p. 143-9.

JOH. PETRI PINAROLI *Trattato delle coſe ..i memorabili di Roma tanto antiche che moderne, ..e in eſſe di preſente ſiſtrovano. Aggiuntevi le Spie- ..tioni di Baſſi Relievi et Inſcrizioni colla notizia del- ..Chieſe, Palazzi e Statue che l'adornano etc. Opera ..iſa in tré Tomi et deſcritta in Italiano et Franceſe ..a una aggiunta dell' importanza dello ſtudio delle ..edaglie antiche coi loro giuſti prezzi et il modo di ..marne una erudita ſerie.* In Roma 1725. III Voll. 12. Laudatur etiam: JACOBUS PINAROLI *..ll' Antichità di Roma, con le coſe più memorabili.* Roma 1703. II Voll. in 12. Sed nos nec hu- ..s nec illius operis notitiam iuſtam exhibere poſ- ..mus. Pinaroli.

JOH. GUIL. BERGERI Diſſ. de Romae vete- ..s maieſtate, in ruinis ac veſtigiis adhuc ſpirante. Berger.

Vitemb. 1727. 4. *ibid.* 1739. 4. Et in eiusdem Stromateo acad. p. 17 ſqq.

de' Ficoroni. FRANC. DE' FICORONI *Memorie più ſingolari di Roma e ſue Viçinanze, notate in una lettera a Sign. Bernard; colla Spiegazione d'una medaglia d'Omero.* In Roma 1730. fol. Rogatus, ut, quae Roma eiusque vicinia ſpectatu digniora hodienum complectitur, memoriae ſublevandae cauſa breviter exponeret auctor, enumerat libro hoc, ex quo forte maius opus, ſupra a nobis citatum, ortum, antiqua templa, thermas, circus, atque alia, quae eius aevo ſive integra, ſive temporum iniuria corrupta, ſpectantium ad ſe oculos convertunt. Brevi horum memorabilium recenſui, in quo nec mentio operum muſivorum ſtatuarumve aut picturarum recentiorum, quae nomen ferunt, deeſt, ſubiungitur diſquiſitio de conturniato numo Homeri, cuius adverſa in parte expreſſa eſt Dirce cum Zeto et Amphione tauroque.

Cf. Suppl. ad Nova Acta Erud. T. II. p. 277 ſqq.

Les plus beaux Monuments de Rome ancienne. Recueil des plus beaux morceaux de l'Antiquité Romaine, qui exiſtent encore: deſſinés par Monſieur Barbault. BARBAULT, *Peintre, ancien Penſionnaire du Roy* (de France) *à Rome, et gravés en CXXVIII planches avec leur explication.* à Rome 1761. fol. reg. Pertinet inſigne hoc opus, omnibusque chalcographicae et typographicae artis ſubſidiis ornatiſſimum, in primis ad architecturam antiquam. Quum cum templa, theatra, amphitheatra, circus, arcus triumphales, columnas, obeliſcos, aedes, thermas, aquaeductus, ſepulchra, ambitu ſuo contineret; pulcherrima harum partium monumenta, non plane temporum iniuria, hominum

qui

ıe furore deleta, ab eleganti ingenio manuque-
nuſta praedito Barbalto electa, delineata, et
)ulis aeneis, cum ab ipſo, tum a Montageo
lontagu) impreſſa, cum antiquae elegantiae ſtu-
lis communicata fuerunt. In his delineandis
n ſolum ſummam diligentiam ille adhibuit, ſed
am commentarios addidit. In quibus moni-
nta deſcribit, auctores eorum enarrat, et uſum,
i inſervierint, exponit; etiam inſcriptiones,
as praeferunt, et anaglypha, quibus ornata, me-
rat. Bonam et laudabilem in his commenta-
s brevitatem adhibuit eaque tantum explicuit,
ae ſumme neceſſaria ſunt ad cognoſcenda me-
s monimenta.

Cf. KLOTZII Acta litter. Vol. II. p. 130-139.

(CHRISTIAN TRAUGOTT WEINLIG, Ar- Weinlig.
itecti Dresdenſis) *Briefe über Rom, nach Anlei-
g der davon vorhandenen Proſpecte von* Piraneſi,
ıini, *und andern berühmten Meiſtern.* Dresdae
81-1786. III Voll. in 4 mai. Cum tabb. aen. —
ıus, quantum nos ſcimus, haud abſolutum;
od non miraberis, ſi ſcias, tabulas aeneas ma-
nam partem manu rudi exaratas eſſe: deſcrip-
nes probabiliores videntur. Eſt praeterea ma-
ı novae, quam veteri Romae dicatum.

* * *

ANTONII BOSIO (Mediolanenſis, ICti et Boſio.
rchaeologi Romani † 1629) *Roma ſotterranea,
ra poſtuma, compita, diſpoſta et accreſciuta da*
IOVANNI SEVERANI DA S. SEVERANO, Severani.
*la quale ſi tratta de' ſacri cimiterii di Roma, del
o, forma et uſo antico di eſſi, de' cubiculi, oratorii,
agini, ieroglifici, iſcrittioni et epitaffi, che vi ſono,
ovamente viſitati e riconoſciuti da* OTTAVIO

 PICO.

Pico. PICO. *Del ſignificato delle dette imagini et ieroglifici, de' riti funerali in ſepelirvi i deſonti, de' marti[ri] in eſſi riſpoſti, o martirizati nelle vie circonvi[cine,] delle coſe memorabili ſacre et profane, delle med[esime] vie etc.* *Publicata dal Commendatore Fr.* CAR[LO]

Aldobrandino. ALDOBRANDINO. In Roma 1632. fol. [...] Cum figg. aen. *Ibid.* 1650. 4. Cum figg. aen. *La[tine]*, variis acceſſionibus et mutationibus, a PA[U-]

Aringhi. LO ARINGHO, Romano, et Congreg. Ora[torii] Presbytero. *Romae* 1651. II Tomi in fol. C[um] figg. aen. *Coloniae* et veneunt *Lutetiae Pariſ[iis]* (ſ. potius *Amſtel.*) 1659. II Tomi in fol. E[pito]me Latina (*Roma ſubterranea, ex maiori opere* *portatilem formam concinnata*) prodiit *Arn[hemi]* 1671. 12. *Theotiſce* a *Chriſtoph. Baumanno*, [...] 1668. 12. *ibid.* 1671. 12. — Hiſtoriam o[peris] celeberrimi optime Aringhus narrat his ver[bis:] „*Antonius Boſius*, fama ſat orbi notus *), et [in] ſacra vir antiquitate optime meritus, primus [om]nium eccleſiaſticam coemeteriorum hiſtoriam [in]genti ſtudio ac labore, per annos multos, [non] absque magnis impenſis curioſe perquiſitam, [con]geſſerat in faſcem potius, quam in volume[n di]geſſerat, cum re prorſus infecta fatis conce[ſſit.] Quapropter tenebris ac ſepulchro, una cum [eo] pariter auctore, opus illatum addictumque [fuiſ]ſet, niſi benigna Eminentiſſimi *Franciſci* Card[ina]lis Barberini .... manus adſuiſſet. Eius q[ui]ppe iuſſu *Joannes Severanus*, congregationis no[ſtrae] Pres[byter]

*) Mala etiam ex parte. Certe *Janus Nicius Eryth[raeus]* in Pinacotheca P. I. p. 233 (ſec. edit. Colon. 164[.]) fuſe exponit bacchanalia, ſtrepitus, iocos et face[tias], quibus Boſius cum amicis in cryptis iſtis indulſit, [ut] crederes, non illic verſari homines, ſed bacchari [dae]mones, non opus religioſum elaborari, ſed Ba[cchi] ſacra fieri, vel manes evocari ab inferis.

esbyter, attritae iam inter ſtudia aetatis provin-
am ſubire coactus, temporis anguſtia, ac rerum,
as in unum coacervatas, haud probe tamen
geſtas reperit, copia abſterritus lento ſibi pede,
paſſim aberrare contingeret, procedendum in-
xerat; verum Cardinalis eiusdem auctoritas,
carium inſtar ſtimulos quotidie admovens, in-
re ac reluctantem torpentemque in opus perur-
re non deſtitit, ut qui ſubterraneam poſt aucto-
obitum in lucem quantocyus prodire Romam,
ſacram quodammodo, vel unico iſto opere ab
teritu antiquitatem vindicaret, et Romae Ro-
am redderet, impenſius cupiebat. Quamob-
m opus haud mature elaboratum, expenſum,
ſuis numeris abſolutum (quod erat illi in votis)
iam primum compilando, brevi, ut ita dicam,
anu, librum, quem ſevera iudicii trutina libran-
m propoſuerat, haud congruam temporis mo-
n nactus, intempeſtive edidit potius, quam diu,
par erat, lucubrando elaboravit. Nam ut de
eteris taceamus, quartum praecipue librum,
i multiplici recolendae antiquitatis eruditione
atet, dum ipſae illam ſub praelo paginae labora-
nt, percurrendo exſcripſit. Quod ſi Italico
imum idiomate volumen in lucem prodiit, id eo
tiſſimum conſilio, ut multorum petitioni, qui
omanis res primum urbanas ac domeſticas intra
rbem degentibus divitias innoteſcere cupiebant,
portunisque amicorum votis fieret ſatis a Se-
rano praeſtitum. Verum ubi praeoptatam lu-
m liber aſpexit, utpote innumeris rei antiqua-
e theſauris refertus locupletatusque, cuncto-
m ultro, prompte, libenterque manibus excep-
s eſt, quin immo cum idem omnium utilitati
que oblectamento inſerviat, omnium enixe vo-
exquiri coepit . . . . . Quapropter ipſemet,

 qui

qui vernacula librum lingua ediderat, Latino qu- que a ſe conſcribendum ſermone putavit: at d. in rem totus incumbit, morte praeventus v- compos effici nequivit. Verum ſubinde erudit- rum preces ac ſtudia, ut ſubterranea Roma La- nitati redderetur optatamque, uti praeconce- ſpes inerat, lucem tandem aſpiceret, vehem- tius inſtare coeperunt. Quocirca fratrum e- minimus, licet invitus, eorum, quorum imp- reluctari piaculum fuerat, hanc ſubire, et Ro- ſubterraneae, cui quondam perluſtrandae pe- admoveram, manum quoque illuſtrandae ad- vere coactus ſum. Dum rem vero aggred- multiplices difficultatum ambages, quod non- taram incurrens, haud ipſammet omnino ſubt- raneam, editam hactenus a *Boſio* Romam, - quam plura, et nova quidem, *Boſio*, *Baronio*, - *verano*, *Henrico*, *Spondano*, aliisque ſacris pro- tisque Antiquariis facem praeferentibus, coe- terialium rerum monimenta, quae ad inſtituti - poſitum faciunt, et quae in iam edito opere - derari videbantur, ſimul coacervando excu- rem, aliamque propemodum de facie Romam - bi atque Orbi contemplandam exhibere pro vi- bus conati ſumus. Novum igitur, ac non p- exiguum mihi laborem impoſui; meo quippe, - plano ac facili, grande et laborioſum opus - deſcribere aggreſſus, ipſiusque auctoris men- aſſecutus, eum veluti fidum itineris ducem - praeſcribens, operis quidem praecipue text- ordinem tamen ipſiusque hiſtoriae context- haud ex integro ſervandum, ſed novis inſu- quam pluribus, e probatorum promptuario ſcri- torum ſtudioſe collectis, praeſens hoc opus co- cinnandum propoſui. Atque ut totius ration- operis ediſſeramus, rem totam coemeterial-

ſe

ε hiſce libris diſtinctam illuſtratamque in duos
mos compilavimus, et primum quidem librum
ſtudioſi gratiam lectoris, tam ſacrae, quam
ofanae antiquitatis, etſi temporis anguſtiae prae-
dirent, pro noſtri tenuitate ingenii, novo plane
ıore contexere atque uberrime excolere ſtudui-
ıs, quod et in caeteris paſſim libris, ubi oppor-
na ſe praebuit occaſio, et in ſexto praecipue,
i de coemeterialibus ſymbolis atque imaginibus
ſeritur, conſulto a nobis praeſtitum eſt: in ſe-
ındo autem libro antiquae faciem Romae levi
:nicillo delineavimus, atque aeneae inciſum
bulae contemplandam lectori ſubiecimus, va-
mque coemeteriorum urbis amplitudinem ac
ımerum pariter adumbravimus, ut tu ipſemet
lex aderis, ſi ſubterraneam hactenus a Boſio
omam in volumen congeſtam, et a Severano
ɔinde cum additamentis editam, quae iam ſe-
ndam ſortita eſt editionem, cum hac noſtra no-
ıſſima componas, quae merito faciem una cum
iomate eum in modum immutaſſe cenſebitur,
novum iam . . . . pro veteri legentibus prae-
ıre opus videatur." — Monimenta igitur Ro-
ano — Chriſtiana, ut ita dicam, cumulata vi-
s in hoc opere; in quorum explicationem in-
ıns eruditionis vis eſt conſumta: quae tamen
aioris aeſtimanda eſſet, ſi teſtimoniorum ſelectui
ſuique maior cura ſubactiusque iudicium impen-
ım fuiſſet. Inſcriptiones magno numero inſertae
tilitatem non adeo laudabilem praeſtant.

Cf. IMMAN. FRID. GREGORII Deſcriptio ope-
ris Aringhiani, quam exhibuit, in *kritiſche Biblio-
thek* T. III. p. 323 ſqq. et in *Hamburgiſchen Brief-
wechſel* a. 1751. Partic. 38.

CLEMENT *Bibl. curieuſe* T. V. p. 110-116.

BAUMGARTEN *Nachrichten von merkwürd. Bü-
chern* T. V. p. 317-322.

MAZZUCHELLI *Scrittore d' Italia* Vol. II. P. III p. 1838.

Gli antichi Sepolcri overo Mauſolei Romani e Etruſchi, trovati in Roma et in altri luoghi cele- raccolti, diſegnati et intagliati da PIETRO SANTI Bartoli. BARTOLI. In Roma 1697. fol. Cum tabb. ae- CX. *Latine*, hac inſcriptione: Veterum Sepulcra ſeu Mauſolea Romanorum et Etruſcorum, inv- ta in-urbe Roma, aliisque locis celebribus, - lecta et delineata a PETRO SANCTIO BAR- LIO, cum explicationibus JOH. PETRI BEL- RII. Ex Italico in Latinum ſermonem transt- ALEXANDER DUKERUS. Editio correctior : emendatior. *Lugd. Bat.* 1728. fol. Eadem ex L- tina Al. Dukeri verſione in *Gronovii* Theſ. Ant. Graec. T. XII. — Bartolius monimenta Ro- na ſepulcralia, praeter illud, quod Curiatior- eſſe creditur in Albano, in quinque quaſi cla- dividit, quarum prima comprehendit ſepulcra- tiquiſſima familiarum Romanarum, quae dete- fuerunt in illa parte viae Aureliae, in qua Corſina ſita eſt; ſecunda, ſepulcra familiar- quarum nomen ad nos pervenit, et quae tem- re reip. Romanae floruerunt; tertia, ſepulcra eiusdem aetatis, ſed familiarum, quarum nom- tempus delevit; quarta, ſepulcra tempore Im- ratorum Rom. conſtructa; quinta, ſepulcra p- egrina lingua, in primis Etruſca, inſcripta. tabulis aeneis non aedificia tantum ſepulcroru- ſed inſcriptiones quoque, picturae, ſigilla, ſcu- turae, opera plaſtica, muſiva, urnae, lacrym- toria, aliaque vaſa ad ſacrificia pro mortuis facien- da ſpectantia repraeſentantur.

Cf. Acta Erud. a. 1698. p. 201 ſqq.

(MA

(MARCI ANTONII BOLDETTI, reliquiarum rarum Praefecti et Conſiliarii congregationis indulgentiis et reliquiis † 1749) *Oſſervazioni ſo-i Cimiterj de' Santi Martiri ed antichi Criſtiani Roma; aggiuntavi la ſerie di tutti quelli, che ſino preſente ſi ſono ſcoperti, e di altri ſimili, che ie parti del modo ſi trovano i con alcune riſleſſioni tiche ſopra il culto delle ſagre reliquie.* In Roma 20. fol. Cum multis figuris, paſſim contextui ertis. — Opus praeſtantiſſimum in tres di-ctum eſt libros, quorum primus LX, ſecun-s XX, tertius XXII capitibus abſolvitur. In ro primo coemeteria martyrum et veterum riſtianorum, quoad eorundem ſitum, ſymme-um, ordinem et diſpoſitionem deſcribuntur. In undo coemeteriorum ornamenta ordine expo-ntur, in quibus primum locum tenent inſcrip-nes ſepulcrales. Quantum illae habeant aucto-tis et fidei, utilitatis et ſuavitatis, auctor eru-e oſtendit. Tum alia ornamenta ſepulcralia, que in ſepulcris inventas, v. c. mures, teſtu-es, ſtatuas etc. perſequitur, et lucernis vete-m ac ſepulcrorum ſigillis lectoris animum non nus quam oculos delectat. In fine vero huius ri omnia, quae in agro Romano detecta ſunt, emeteria recenſet, et vocabulis ac titulis, qui-s ſepulcra denotantur, expoſitis, coemeteria, ae extra Romam in reliquis Italiae provinciis, c non, quae aliis in locis extra Italiam oſten-ntur, deſcribit. In libro tertio de reliquiarum ltu pro religionis ſuae placitis et traditione diſ-itat. Boldetti.

Cf. Acta Erud. a. 1722. p. 513-524.

BAUMGARTEN *Nachr. v. merkwürd. Büchern* T. V. p. 323-329.

Ficoroni. FRANC. DE' FICORONI *de' Mauſolei Ro…* In eiusdem *Diſſ. della Bolla d'Oro de' fanciulli …* *Rom.* (Rom. 1732. 4) p. 29-76.

Scultore e Pitture ſagre eſtratte da i cimite… Roma, pubblicate gia dagli Autori della Roma… ranea ed ora nuovamente date in luce, colle ſpi… ni, per ordine di Clemente XII. Parte I. In R… 1737. II Voll. Parte II. *ibid.* 1747. Parte III 1753. fol. —, Auctor operis ſplendidiſſimi, omnia hactenus recenſita ſuperat, erat JO-
Bottari. NES BOTTARI, Canonicus eccleſiae S. M… Transtiberinae et Cuſtos bibliothecae Vatic… († 1775).

❖ ❖ ❖

Monro. JOH. MONRO *Letter concerning the Cat… bes of Rom and Naples;* in *Philoſ. Transact.* … XXII. p. 643 650.

Fehmel. AMANDI GOTTHOLD FEHMELII Diſ… tiones II de Catacumbis Romanis. *Lipſ.* … 1713. 4.

SECTIO IV.

Deſcriptiones ſingularium quorundam a… ficiorum et monimentorum Romae veteris

Bianchini. FRANCISCI BIANCHINI, *Veroneſi* (… rendarii utriusque ſignaturae Innocentii XIII … Canonici etc. † 1729.) *del Palazzo de' Ceſari … ra poſtuma (data in luce da* GIUSEPPE BIANC… NI *) *in lingua Italiana e Latina.* Verona 1… fol. mai. Cum tabb. aen. XXVII. — Nar… quidem varii ſcriptores de illuſtriſſima veteris … mae parte, Palatio nempe Caeſarum, de … orig…

*) Qui fuit Franciſci nepos ex fratre et Congregat… Oratorii Romani Presbyter.

igine, incrementis et mirabili ſplendore; dicunt, b Auguſto modicas fuiſſe aedes, poſt a ſucceſſo- us in eximiam magnitudinem auctas eſſe, et idem imperante Tiberio domum Tiberianam, qua imperator habitabat, acceſſiſſe; mortuo berio, Caligulam Palatium maxime amplificaſſe, quamvis ſub Nerone omnia foedis commacu- entur incendiis, ſub Veſpaſiano tamen et Tito ectam fuiſſe urbem, tandem Domitianum in menſum exornaſſe domum ſuam porticibus, tuis, areis, veſtibulis, balneis, ut fere domici- m tot Imperatorum ſimul eſſe poſſet, quot an- cum ſummam rerum in urbe tenuerant: atta- n non idem eſt negotium, non aeque facilis penditur labor, verbisne deſcribas facta domus us, an formam, altitudinem, laxitatem, co- nnarum partitionem et dignitatem radio de- nes. Haec omnia vero praeſtitit Blanchinius. ous ipſum in capita undecim diviſit, quorum imum agit de ichnographia, orthographia, par- us inſervientibus ornamento Romanae antiquo- m Caeſarum domus. Caput II ſiſtit operis di- ſionem. III ideam generalem ſitus, ambitus m Palatini montis tum domus Imperatorum ibi- m exſtructae. IV deſcriptiones ſuperioris areae latini montis et veſtigiorum dirutae Regiae Cae- rum, ex reliquiis ibi detectis, ut per antiquarum rum ſcriptores in lucem prodierunt. V explo- tius cognita de ſtructura palatii ex detectis am- liſſimis aulis in hortis Farneſianorum. VI Ichno- raphiam totius palatii, univerſum Palatinum ollem occupantis, et a Domitiano pluribus in lo- is iterum exſtructi, perfecti et ad meliorem ymmetriam redacti. VII introitum ad palatium c amplificatum, eiusdemque veſtibulum, atrium t cavum aedium. VIII orthographiam ſive ſectio-

ſectionem partium palatii. IX caſtra ſeu ſtatio militum ad tuendas palatinas Caeſarum Aug tum aedes, prope atrium ac veſtibulum ſi atque alia aedificia, quae ſtationi erant prox X balneas domus Tiberianae. XI ſtructuram dificiorum, a Nerone domui palatinae adiecto et a Palatio ad Exquilias productorum, paullo a ſucceſſoribus deiectorum, praeſertim a T qui ſuas ibidem thermas erexit, atque ampl nem Neroniani illius operis, a Nerone domu reae nomine nuncupati. Huius capitis ini ſolum exhibetur, reliqua deſunt. Editor, *Blanchinius*, ſchedas auctoris in ordinem red opus limavit, emendavit verſionemque Lati adiecit.

Cf. Acta Erud. a. 1740. p. 97-110.

Cf. *Zuverläſſ. Nachr. von dem Zuſtande der W* P. XIII. p. 1-19.

BAUMGARTEN l. c. T. IX. p. 414. ſqq.

Bellori. JOH. PETRI BELLORII Veteres arcus gustorum triumphis inſignes, ex reliquiis, q Romae adhuc ſuperſunt, cum imaginibus tr phalibus reſtituti, antiquis numis notisque illu ti, nunc primum per JOH. JACOBUM DE BEIS aeneis typis vulgati. *Romae* 1690. fol. ma Bellorius antea iam in *Admirandis Romanarum tiquitatum ac veteris ſculpturae veſtigiis* arcuum d rum ſelectiores aliquot exhibuit: in hoc opere nium, quotquot quidem Romae eo tempore ſtabant, facies et ornamenta curioſae poſteri oculis exponere conſtituit. Ad quod inſtitut impigre perſequendum non parum excitatur fatetur editione Arcus Severiani, de quo po adiutum etiam ex Bibliotheca Barberina co *Franciſci Jamberti*, architecti, cognomento S

ga

lii, arcus aliquot delineatos deſcriptosque con-
ente, qui ea aetate, anno circiter 1468, non
eo, ut poſtea, mutili attritique, integriorem
iem referebant, ut ex eius delineationibus de-
dita nonnulla reſtituere potuerit. Primum lo-
m occupat arcus Imperatoris *Titi*, quatuor
m ſuffultus columnis; iunctae ſunt tabulae ae-
ae ſeptem. Succedunt arcus *Septimii Severi*:
ius *Severi* eiusque filii *Antonini*, ad radices Ca-
olii collocatus, de novo aeri inciſus eſt additis
arſi explicationibus. Exornant hunc itidem
item tabulae. Alter ab argentariis in veteri fo-
boario eidem *Severo*, Iuliae uxori, filiisque di-
us duarum facierum eſt. Hos excipit *Gallieni*,
go *S. Viti* a templo, cui adhaeret, dictus. Se-
itur *Conſtantini* arcus, qui ex Traianiano, ſive
triumphalibus Traiani monimentis deiectis ex-
itus, ab una alteraque fronte quatuor praefert
ulas, eiusdem Traiani rebus geſtis inſignes.
imus eſt *Portugalliae* vulgo cognominatus, ab
exandro VI P. R. deſtructus, auctoris incerti,
i ab una fronte duas Auguſtas imagines, ſed
eta vultus ſimilitudine, praetulit, quas ad *M.*
relium et *Fauſtinam* coniugem pertinuiſſe con-
tura eſt. His Auguſtorum arcubus breves Bel-
li notae explicationis cauſa ad calcem uniuscu-
que ſchematiſmi adiectae ſunt; et coronidis
o peculiari in tabula ſubnexi arcus Auguſtorum
noribus exſtructi, qui temporum iniuria pridem
ercidere, ea figura, qua in numis conſpiciun-
, quorum beneficio eorum ad nos exempla
venere.

t. Acta Erud. a. 1691. p. 201 ſq.

Arcus L. Septimii Severi Aug. anaglypha cum
plicatione JOS. MARIAE SUARESII *Romae* 1676. Suareſii.

1676. fol. — Eminet hic liber inter alios h generis.

Marm. baſis etc. Marmorea baſis Coloſſi Tiberio Caeſari e ob civitates Aſiae reſtitutas, cuius Coloſſi f *Joh. Meurſio* oppugnata defenditur etc. Pr trans Alpes vulgavit, revocavit, notis uber bus et novis obſervationibus ac nummis ill

Gronovius. vit LAURENTIUS THEODORUS GRONO *Lugd. Bat.* 1720. 8. Et in *Gronovii* Theſ. tiqq. Graec. T. VII. p. 433 ſqq.

Reland. HADR. RELANDI de ſpoliis templi Hi lymitani, in arcu Titiano Romae conſpicuis, V. ſupra Vol. I. P. II. p. 116.

Scriptores de columna Traiani et de colu Antonini Pii v. ſupra cap. XI. ſect. III.

Severoli. MARCELLI SEVEROLI *Diſſertazione ſo già antico Arco, detto volgamente di* Portogal *de' Baſſi relievi ſituati in eſſo;* in *Diſſertazioni Acad. Etruſca di Cortona* T. I. p. 109 ſqq.

* * *

Scriptores de Obeliſcis enumeravimus Vo P. I. p. 70-76.

* * *

Fontana. *L'Anfiteatro Flavio overo Coloſſeo di Roma ſcritto e delineato del Cavalier* CARLO FONT (Architecto Romano celeberrimo † 1714). *Haia* (ſ. potius *Londini*) 1725. fol. reg. Cum t aen. XXIV. — Ante et poſt Fontanam quidem res homines docti et artifices amphitheatrum F. anum, cuius reliquias Romani hodierni Coloſſ nuncupant, exhibuerunt, v. c. *Bern. Gamu* architectus, libris IV *delle Antichità di Roma* (V net. 1565. 4); *Vincent. Scamozzi*, architectus i centinus, Libro I operis, eodem titulo editi Ve 158

fol. nec non *Sebaſt. Serlius*, aeque archite-
in libro *d'Architettura* (Venet. 1566) qui-
datur *Juſtus Lipſius* de Amphitheatro (Ant.
1569 4), nec non *Scipio Maffaeus* de Am-
eatro Veroneſi L. I, quo differit de Amphi-
ris in univerſum (Veronae 1728. 12); porro
Guazzeſi de Amphitheatris Tuſcanis differ-
in vol. I operis inſcripti: *Saggi di Diſſerta-
accademiche lette nell' Accademia di Cortona*
1738. 4) p. 79 ſqq. Idem copioſius mul-
ſtravit in ſupplemento *alla Diſſertazione degli
atri Toſcani* (in *Raccolta di Opuſcoli ſcientif. e*
T. XX. p. 427 ſqq. Nonnulla etiam habet
us Mazzochius in libro ſuper mutilo Campani
hitheatri titulo (Neap. 1727. 4). Verum
es poſt ſe reliquit Fontana in opere, unice
itheatro Flaviano dicato, in quinque diſtri-
libros, quibus praemiſſa eſt generalis de thea-
t amphitheatris introductio, cum apud Grae-
tum Romanos. Primo libro habetur ichno-
hia terrena omniumque theatri planorum,
lexa ſphaeras omnes, cum arcuum, pila-
ambulacrorum, cuneorum, gradualium,
inctionum, a ſphaera extrema usque ad po-
regium, apparatu; ſic quidem, ut ſectiones
rum, quorum portiones tunc temporis ex-
nt, in vivo plenae, reliquorum ex veſtigiis
m innoteſcentium dilatiores exhibeantur.
dunt orthographiae exterioris amphitheatri
Librum ſecundum incipit ichnographia terre-
ſtituta, quae oeconomiam totius amphithea-
qualis integri fuit et illibati, complectitur.
ſubjiciuntur ichnographiae reſtitutae plano-
quatuor terreno imminentium, et alia prae-
onis velorum. Singulis enumeratio partium
enſurarum accurata adjicitur. Tertius liber
pandit

CAPVT XVII.

SCRIPTORES DE ANTIQUITATIBUS ROMANORUM PROFANIS.

SECTIO I.

Scriptores de forma et ſtatu reipublicae Romanae generales.

Panvinius. ONUPHRII PANVINII Civitas Romana. *Pariſ.* 1588. 8. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 193 ſqq.

Eiusdem Reipublicae Romanae commentariorum Libri III. *Francof.* 1597. fol.

Sigonius. CAROLI SIGONII de antiquo iure Romanorum Libri II, cum *Latini Latinii* Obſervationibus; in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 9… et in Praefat.

Eiusdem de antiquo iure populi Romani Libri XI: duo de civium Romanorum, tres de Italiae, totidem de provinciarum antiquo iure, reliqui de Romanae iurisprudentiae iudiciis. Acceſſit, praeter obſervationes *Latini Latinii*, animadverſiones *Joannis Georgii Graevii*, nova diſſertatio prooemialis *Thomaſiana* de uſu vario ſtudii antiquitatum in primis in ſtudio iurisprudentiae Romanae. *Lipſ.* et *Halae* 1715. 8. — Sigonius libros iſtos duo de antiquo iure civium Rom. nec non libros tres de antiquo iure Italiae *Venetiis* a. 1560 edidit. Porro a. 1567 libros duos de antiquo iure provinciarum, deinde libros tres de Romanae iurisprudentiae iudiciis *Bononiae* a. 1574 abſolvit, eosdemque cum prioribus libris et tractatu de lege curiata magiſtratuum et imperatorum et iure eorum

op…

operi de iure provinciarum nomine libri tertii adiecto, in unum corpus collegit, idque undecim libris conſtans *Bononiae* a. 1574 in fol. edidit. Secuta eſt alia editio eiusdem formae a. 1576 ſub inſcriptione librorum XI de antiquo iure populi Rom. *Lutetiae Pariſ.* apud *Jacobum du Puy* venundata. Cum illa conveniunt duae editiones in Germania impreſſae, prior *Francofurti* a. 1593, poſterior *Hanoviae* a. 1609, utraque in folio. Cumque nullum fere horum exemplar ſupereſſet, inſerendos ſuo Theſauro Antiqq. Rom. cenſuit *Graevius;* quanquam in eo non tanta cura a viro doctiſſimo adhibita fuerit, quantam praeſtiterit alias, aliis occupationibus minus obrutus. Ipſum auctorem quod attinet, interdum aliquid humani paſſum eſſe negari non poteſt, id quod in opere tam impedito ac difficultatibus pleno mirandum forte non erit: ſed et pauciora iſta quidem ſunt et leviora, quam ut detrahere debeant exiſtimationi elaborationis egregiae. Nova operis editio, de qua hoc loco ſermo, iuxta exemplum Francofurtenſe adornata et in duos tomos diviſa eſt.

Cf. Acta Erud. a. 1715. p. 203-208.

PAULI MANUTII Liber de civitate Romana; in *Gaud. Roberti* Miſcellan. Ital. T. I. p. 161 ſqq. et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. I. poſt p. 31. Manutius.

SCIPIONIS GENTILIS Diſputationum illuſtrium, ſive de iure publico populi Romani Liber; in *Poleni* Suppl. nov. Theſ. Antiqq. T. I. p. 125 ſqq. Gentilis.

JOH. CHRISTOPH. FUGMANNI Notitia Romani ſtatus. *Viteberg.* 1671. 4. Fugmann.

SAMUELIS PUFENDORFFII Diſſ. de forma reipublicae Romanae; in *eiusd.* Diſſertatt. Acad. ſelect. (*Upſal.* 1677. 8) p. 357-404. Pufendorff.

Gravina. JANI VINCENTII GRAVINAE de Romano Imperio Liber ſingularis; in *eius* Opp. (*Lipſ.* 1717 4) p. 463 ſqq. Et in editione eorundem operum quam curavit *Gottfr. Maſcovius.* Lipſ. 1737. 4. — Gravina, elegans iſte doctusque Iureconſult Romanus, in hoc libro potiſſimum probare ſtu det, auctoritatem et maieſtatem reip. Romana ſub imperatoribus ulterius floruiſſe; Auguſtum eo, quod poteſtatem tribuniciam, pontificatum censuram nomenque patris patriae in ſe coniunxe rit, deſumſiſſe, non adſumſiſſe S. P. Q. R. maie ſtatem; nomen Imperatoris cum in Auguſto tu in eius ſucceſſoribus titulum fuiſſe militarem, q officium, cum exteris reip. hoſtibus pugnandi, i incubuerit, ſimul vero inter cives ipſos rempub cam per collegium iſtud, cuius ſocius Imperato fuiſſet, ſive per conſules, quibus Imperator n ſemper annumeraretur, totum imperium civ exercuiſſe; imperatoris auctoritatem nec cum comparari poſſe, quae dictatoribus conveniet nec cum dignitate regia caet. Quae omnia dem cultiſſima oratione tradita, ſed non ſatis ſ rerum peritis videbantur.

Moyle. WALTHERI MOYLE (Baka - Cornubienſ Armigeri † 1721) *Eſſay upon the Conſtitution of Roman Government;* in *eiusdem* Opp. (*Lond.* 17 8) Vol. I. p. 1 - 48. — Cauſas in primis inte nas, cur imperium Romanum a ſtatu monarchi limitato in Ariſtocratiam, ab hac in gubernati nem popularem et hinc in tyrranidem delabi op tuerit, auctor inveſtigat et demonſtrat.

Schöttgen. CHRISTIANI SCHOETTGENII Diſſ. ar quaria de iure publico Reipublicae Romanae. *St gard.* 1726. 4.

Trekell. ALBERTI DIETERICI TREKELL, *ICti*, S lectarum antiquitatum Romanarum Pars I, *in* q

poti

otiſſimum agitur de iure civitatis, Quiritium, atii, Italico, Coloniarum atque municiporum, multa inſuper iuris ac veterum ſcriptorum loca illuſtrantur. *Hagae Comit.* 1744. 8. — Auctor enties dicta non repetiit, ſed ipſe veritatem ſtuioſe ſcrutatus eſt.

CHRISTIANI WILHELMI KUESTNERI Diſſ. de modo regum appellandorum apud veteres Romanos. *Lipſ.* 1744. 4. — Auctor, hiſtoriae Romanae peritiſſimus, demonſtrat, quo modo Romani aliis regium nomen et regia ornamenta conceſſerint. Id quod auctoritatem et dignitatem eip. maxime augebat. Quum enim Romani aliuem Regem appellabant, eo ipſo certo et ſoleni modo, eum legitime regnum habere, et ab mnibus pro Rege haberi, velle ſignificabant. Qua ipſa re cum Regibus regna confirmarent, illa egis appellatio interdum ſcriptoribus regni conrmatio eſt. Praecipue auctor modum regni conrmandi per dona regia explicat, et indicem huiusnodi regum ſubnectit. Küſtner.

HENRICI BENEDICTI RICHTERI Res Romana exemplar. *Lipſ.* 1747. 4. Richter.

JOH. JAC. HECKINGII Diſſ. de ritibus conciendae pacis apud veteres Romanos. *Ienae* 748. 4. Hecking.

SECTIO II.

Scriptores de magiſtratibus reipublicae Romanae.

A. Scriptores generales.

PETRI SCRIVERII Reſpublica Romana. *ugd. Bat.* ex offic. Elzevir. 1626. 16. *ibid.* 1629. 6. — Ineſt huic libro, qui collectioni rerump. Elzevirianarum accenſetur, collectio ſcriptorum Scriverius.

 de

de magiſtratibus populi Romani ſequentium: ANDREAE DOMINICI FLOCCI de poteſtatibus Romanorum libri II; POMPONII LAETI de magiſtratibus Romanis libri II; RAPHAELIS VOLATERRANI de magiſtratibus et ſacerdotiis Romanorum commentarius; ANDREAS ALCIATUS de magiſtratibus et officiis Romanorum; PETRUS NANNIUS, *Alcmarianus*, de comitiis Romanorum; JUSTUS LIPSIUS de magiſtratibus veteris populi Romani; JANUS GULIELMUS, *Lubecensis* de magiſtratibus reip. Romanae, dum in libertate urbs fuit; GEORGIUS VAUCHOPIUS, *Scotus*, de magiſtratibus veteris populi Romani; PETRI SCRIVERII de Pſeudo-Feneſtella admonitio; Appendix de Romae ſtatu hodierno et Pontificis auctoritate.

Notitia dignitatum etc. Pancirollus. Notitia dignitatum utriusque Imperii, Orientis ſcilicet et Occidentis, ultra Arcadii Honoriique tempora, et in eadem GUIDI PANCIROLI commentarius, *eiusdemque* de Magiſtratibus municipalibus, rebusque bellicis tam novae quam veteris Romae Libellus. Acceſſit totius Imperii Romani typus. Editio auctior et emendatior. *Genevae* 1623. fol. Cum figg.

Feneſtella. L. FENESTELLAE (ſ. potius A. D. FLOCCI) Libellus de ſacerdotiis et magiſtratibus Romanorum. v. ſupra cap. XV. ſect. IV.

Laetus. POMPONIUS LAETUS de Romanorum magiſtratibus et ſacerdotiis. v. ibid.

Raph. Volaterranus. RAPHAELIS (MAPHAEI) VOLATERRANI de magiſtratibus et ſacerdotiis Romanorum commentarius. v. ibid.

Bebel. HENR. BEBELIUS de magiſtratibus et ſacerdotiis Romanorum. v. ibid.

Alciatus. ANDREAE ALCIATI de magiſtratibus, civilibusque et militaribus officiis Diſſertatio. Acceſſit Index

ndex Dignitatum civilium et militarium in Oriente. Primum prodiit cum notitia dignitatum utriusque Imperii 1528; adiecta etiam editioni huius Notitiae Pancirollianae. Poſtea cum eiusdem libro de quinque pedum praeſcriptione, *Lugduni* 1529. 8. *ibid.* 1530. 8. Sigillatim *Baſil.* 1552. fol. *ibid.* 1556. 8. *Venet.* 1593. fol. *Lugd.* 1608. fol. Inter Scriptt. Hiſtor. Rom. (*Aurel. Allobrog.* 1609. fol.) T. II. In *Scriverii* Rep. Rom. In Alciati Opp. (*Francof.* 1617. fol.) T. IV. p. 495 ſqq. In *Gaud. Roberti* Miſcellan. Ital. T. I. p. 527 ſqq. Et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Ant. Rom. T. I. p. 328 ſqq. In plerisque hisce collectionibus omiſſus eſt Index Dignitatum etc.

FRANCISCI ROBORTELLI (*Rhetoris ac Archaeologi Patavini* † 1567) de gradibus honorum et magiſtratuum Romanorum Libellus; cum *eiusdem* opere de vita et victu populi Rom. ſub Imperator. *Bonon.* 1559. fol. In *Gaud. Roberti* Miſcellan. Ital. T. I. p. 680 ſqq. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. III. p. 43-46. Robortellus.

Idem de magiſtratibus Imperii; in *Graevii* Th. T. III. p. 38-42.

JANI GULIELMI, *Lubecenſis* († 1584) de magiſtratibus reipublicae Romanae, dum in libertate urbs fuit, Libellus. *Roſtochii* 1577. 4. Et in *Petri Scriverii* Rep. Rom. (*Lugd. Bat.* 1629. 16) p. 307-378. Et in *Sallengrii* Nov. Theſ. T. III. p. 965-1000. Gulielmus.

Cf. MOLLERI Cimbria litterata. T. III. p. 310.

JOACH. PERIONII de magiſtratibus Graecorum et Romanorum Libri III. v. ſupra Vol. III. P. II. p. 280. Perionius.

GUERINI PISONIS (*ICti Patavini* † 1591) de Romanorum et Venetorum magiſtratuum inter Piſo.

ſe comparatione, Libellus. *Patavii* 1563. 4. *Lip*
1669. 8.

Hotomannus. FRANC. HOTOMANNUS de magiſtratibus eorumque inſtitutione. *Baſil.* 1557. 8. In eiu Opp. In *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. II. p. 1864 ſqq. Et in *Clauſingii* Iure publ. Rom. T. III p. 603 ſqq.

Faber. PETRI FABRI de magiſtratibus Romanorum Commentarius; ad calcem Libri I Semeſtrium eiusdem ſcriptoris (*Lugd.* 1590. 4 ſaepiusque): et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. T. III. p. 1113-1167. Agit in primis de Conſulibus Rom.

Prevotius. Commentarius de magiſtratibus populi Romani ex variis autoribus collectus. Ad Reipubl. Rom. ſtatum cognoſcendum apprime utilis et neceſſarius. Opera CL. PREVOTII *), *Uxellodunenſis*, ab eius obitu in lucem editus. *Louſannae* 1578. 8. *ibid.* 1579. 8. (Utraque editio, prima potiſſimum, rariſſimis libris accenſetur). *Francfurti* (cura *Joach. Clutenii*) 1612. 8. Et in *A. H. de Sallengre* Novo Theſ. T. III. p. 1041-1100. — Omnis liber, in quo reipublicae Romanae gubernandae ratio exponitur, et magiſtratus, qui illi praefuerunt ab Urbe condita ad tempora usque Julii Caeſaris, deſcribuntur, in ſeptendecim diſtinctus eſt capita, quorum I agit de populo Romano, ubi exhibetur accurata tabula, quae continet numerum, centurias, arma et tela cenſuum et claſſium, in quas Servius Tullius populum Rom. diviſerat. Nonnulla deinde praemittuntur de comitiis, civibus Romanis, coloniis et municipiis. Cap. II agit de regno et magiſtratuum poteſtate.

*) Alii AELIUM PRAEVOTIUM ſcribunt. Nec alii, nec nos, de huius ſcriptoris vita rebusve geſtis quidquam indagare potuimus.

tate. III de interrege et interregno. IV de ſe-
oribus. V de conſulibus et eorum poteſtate.
de praefecto urbis, annonae, vigilum, mili-
n, legionum, fabrorum, caſtrorum, praeto-
. VII de praetoribus. VIII de dictatore et ma-
tro equitum. IX de tribunis plebis. X de cen-
bus. XI de aedilibus. XII de tribunis militum.
II de tribunis aerariis. XIV de quaeſtoribus.
de proconſulibus. XVI de legato proconſulis.
VII de decemviris, legum auctoribus. In fine
litur Romanorum magiſtratuum brevis chro-
ologia.

Cf. FREYTAGII Apparat. litt. T. III. p. 304 ſq.

PETRI POISSON (Conſiliarii regii Francogal- Poiſſon.
i ſaeculi XVI) *Traité des anciens et nouveaux Ma-
ſtrats et des dignitez du peuple Romain, ſelon l'or-
e de leur inſtitution; accommodé à l'uſage de ceux
France.* à Paris 1583. 8. *Hag. Comit.* 1680. 12.

JOH. PYRRHI (ENGLEBERMAEI, *ICti Au-* Pyrrhus.
lianenſis ſaeculi XVI) de magiſtratibus Romanis
bri III; in Oceano iuris ſive Tractatu tracta-
um (*Venet.* 1584. fol.) T. I. p. 136 ſqq. et T.
VI. p. 202 ſqq. (Quam ob cauſam hic ſcriptor
iisdem verbis in collectione iſta occurrat, non
et, niſi per errorem factum). — Agit quam
axime de magiſtratibus Romanorum palatinis,
aeſtoriis et militaribus.

GEORGII VAUCHOPII, *Scoti*, de magiſtrati- Vauchoup.
s veteris populi Romani Tractatus. *Romae*
95. 8. *Cadonii* 1595. 8. In *Scriverii* Republ.
m. p. 385 ſqq. et in *A. H. de Sallengre* Nov.
heſ. Antiqq. Rom. T. III. p. 1001 ſqq.

JUSTI LIPSII Tractatus de magiſtratibus ve- Lipſius.
ris populi Romani. Saepius typis repetitus v. c.
amburgi 1608. 12. *Helmſtadii* 1637. 8. In eius

Opp. In *Scriverii* Rep. Rom. p. 245 ſqq. E
Clauſingii Iure publ. Rom. T. I. p. 541 ſqq.

Kirſch. HENRICI KITSCHII (*Lipſienſis*, *Princ*
Aſcanienſium bibliothecarii et Gymnaſii Serv
Profeſſoris philoſophiae) de magiſtratibus Rei
Romanae, eiusque criteriis, Diſſertatio aphor
ca; adiecta *eiusdem* Symbologiae heroicae it
8. Sigillatim prodiit *Lipſ.* 1607. 4. Exſtat eti
ſine auctoris nomine, cum *Zamoſcii* libro de
natu Rom. *Argent.* 1608. 8; et in *Clauſingii*
publ. Rom. Faſc. III. p. 435 ſqq. — Agitur a
riſmis CCCCLXIV de primis conditoribus m
ſtratuum, ſingulorum muniis et differentiis,
non de populo ipſo etc.

Campianus. M. AUGUSTINI CAMPIANI, *ICti et A*
tecceſſoris Taurinenſis, de officio et poteſtate m
giſtratuum Romanorum et iurisdictione L
II. *Auguſtae Taurinorum* 1724. 4 mai. Ge
1725. 4 mai. — Praemiſit auctor diſſertatio
de poteſtate Romani Imperatoris, ſine qua
ratam et perfectam magiſtratuum cognitione
ri non poſſe, recte vidit. In Imperatore ig
explicat eius nomen, Proconſulare Principis
perium, ius relationum ad Senatum, Cenſo
et Tribunitiam poteſtatem, Conſulatum, ſac
dotia et poteſtatem divinam (ubi, Chriſtianos
peratores ad Gratiani tempora nomen Pont
aſſumſiſſe, adverſus Iac. Gothofredum multis
bat), liberam et legibus ſolutam auctoritatem,
giſlatoriam poteſtatem, nomen patris patriae,
gem regiam, cuius celebre fragmentum exh
et paucis illuſtrat, denique poteſtatem Princip
magiſtratibus diffuſam. His expoſitis accedit
Senatores, quorum recenſet originem et nu
rum, cenſum et aetatem, ritum legendi in Se
tum, auctoritatem Senatus, inſignia Senato

aecipue tunicam laticlavem, quam ſequioribus mporibus *colobium* appellatam fuiſſe, contra Jac. othofredum tuetur. Sequitur explicatio ſingurum legum, in digeſtis ad hoc argumentum ſpeantium. Talem in reliquis titulis, qui de iure officio magiſtratuum agunt, morem atque comentandi rationem auctor ſervavit. Non temere los ſcriptores ſecutus eſt, ſed eosdem cum cura git et contulit, proprioque ingenio eruere mera in haud paucis ſtuduit. Liber de iurisdictioe, quem libri inſcriptio innuit, huic volumini on ineſt, nec, quantum nos quidem ſcimus, nquam in lucem prodiit.

Cf. Acta Erud. a. 1726. p. 439 ſqq.

FABIANI TOERNERI Candidatus Romanus egener, breviter delineatus. *Upſal.* 1712. 8. Toerner.

LAUR. ARRHENII Diſſ. hiſtorico-politica de mo petendi magiſtratus apud Romanos. *Upſal.* 728. 8. Arrhenius.

JOH. HERMANSSON Diſſ. de aetate magiſtratuum Romanorum legitima. *Upſal.* 1736. 4. Hermanſſon.

M. ANT. FERRATII Epiſtola de creatione agiſtratuum; inter *eiusd.* Epiſtolas (*Venet.* 1738.) p. 155-162. Ferratius.

Eiusdem Epiſtola de extraordinariis imperiis; *id.* p. 192-198.

JOH. HENR. WACKERI Diſſ. de magiſtratius, qui in Senatu Romano ſententiae dicendae ocum obtinuerunt. *Dresdae* 1740. 4. Wacker.

BERNARDI ORICELLARII de magiſtratibus Romanorum veterum Commentarius; ex libro manuſcripto Florentino edidit JOANN. ERNEST. MMAN. WALCHIUS, Prof. publ. Societat. Lat. Jenenſis Director. *Lipſ.* 1752. 4. — Poſt Oricellarium, ſcriptorem ſaeculi decimi quinti, varii quidem Oricellarius.

quidem ſcriptores, a nobis recenſiti, argume tum iſtud copioſius maioreque eruditionis appar tu illuſtrarunt: tamen Italus iſte vel ideo mag faciendus, quod rivulos neque ſectatus eſt, neq ſectari facile potuit, ſed limpidiſſimos adiit fonte Optimos et probatiſſimos tam veteris Graecia quam Latii auctores perlegit, ac, quae ad ip rem facere videbantur, hinc inde diſperſa, in b ve hoc opuſculum apte ſciteque coegit. Scrib di ratio elegans eſt, caſta ac polita. Walch adnotavit ſolum ea, quae prae caeteris animadve ſione digna ſibi viſa ſunt.

Toerner. FAB. TOERNERI Diſſ. de faſcibus Roman *Upſal.* 1722. 8.

B. Scriptores de Senatu Romano.

Maioragius. M. ANTONII MAIORAGII de Senatu Ro mano Libellus. *Mediolani* 1561. 4. Haec ed tantae raritatis eſt, ut *Jo. Petr. Kohlius* in co mentatione de vita et ſcriptis Maioragii (p. dubitet, an unquam typis fuerit excuſa. Ve *Jo. Erh. Kappius* illam re vera Mediolani prodii probat in praefatione eiusdem Kohlii Deliciis e ſtolicis praemiſſa p. XXI. Kohlius idem antea di diſcere potuiſſet ex *Graevii* praefatione ad Tom. Theſ. Antiqq. Rom. ubi ille diſerte ait: *M. Ant. Ma ioragii libellus de Senatu Romano in manibus ho num etiam eſt. Sed is, quamvis in aliis ſcriptis, q edidit plurima, viri illius eruditionem et eloquenti faciam permagni, ſtrigoſior eſt, nihilque docet, q non uberius et ornatius proſecuti ſint Manutius et Za moſcius.* Nihilo minus Polenus opuſculum il typis repeti curavit in *Supplement. Theſ. Antiq* T. I. p. 675 ſqq.

Zamoſcius ſ. Sigonius. JOH. SARII ZAMOSCII (*magni Poloniae Can cellarii, ducis copiarum, et pacis artium intellig tiſſimi*

?mi *Maecaenatis* † 1605) de Senatu Romano Libri . *Venet.* 1563. 4. Iidem, quibus acceſſerunt)ACH. PERIONII de magiſtratibus Romano- ım et Graecorum Libri III; WILH. POSSARDI ibellus de Athenienſium magiſtratibus, cum an- :xa Diſſertatione aphoriſtica (HENRICI KIT- :HII) de magiſtratibus Romanorum. *Argen- :r.* 1608. 8. (Haec editio rara). Eosdem li- ros de Senatu Romano recudi curavit *Graevius* Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 951-1022; et *God. Clauſing* in Iure publ. Rom. T. III. p. 1 ſqq. —): uſculum Zamoſcius adornavit et edidit in pri- no aetatis flore Patavii, cum ibi, vix viceſimum nnum agens, expoliendi ingenii cauſa degeret. Inde nonnullis ſuſpicionem movit, ſe non eſſe ım docti et pulchri libri, qui ab omnibus magno lauſu excipiebatur, parentem, ſed CAROLUM IGONIUM, quo in primis Patavii utebatur, quod Thuarms in libris de vita ſua prodidit. *Graevius* ero in praefatione ad T. I. Theſauri ſui huic ıſpicioni non accedit. *Freytagius* in Apparatu tter. T. III. p. 318 ait, Sigonium ipſum auctorem ıuius libri ſe publice profeſſum eſſe: ſed locum, ibi hoc factum fuerit, non indicat. In primo li- ro auctor ipſam Senatorum lectionem, munus t privilegia deducit, altero rationem et modum abendi Senatus, rogandarumve ſententiarum luſtrat.

PAULI MANUTII de Senatu Romano Liber. *Manutius.* *Venet.* 1581. 4. In *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 894-950. In *Clauſingii* Iure publ. Rom. T. II. p. 256 ſqq. Et cum *Roſini* Antiqq. Rom. *Traj. ad Rhen.* 1701. 4) p. 792 ſqq. — Agit Ma- nutius more ſuo de origine ſenatus, de eiusdem rincipe, de cauſis amittendi ordinis ſenatorii, de oco, tempore et poteſtate habendi ſenatus, de

iure

iure referendi, de ordine rogandi ſententias, dicenda ſententia, de ſenatusconſulto. Subiun... ſunt loca ex commentariis Manutianis in op... Ciceronis huc ſpectantia.

Hotomannus. FRANC. HOTOMANNI de Senatu et in... bus quibusdam Senatusconſultis Libellus; in ... *dem* Opp. T. III. In *Graevii* Theſ. Antiqq. R... T. II. p. 1891-1908. et in *Clauſingii* Iure p... Rom. T. III. p. 665 ſqq.

Senat Rómain. *Le Senat Romain.* à Paris 1702. 12. Li... valde ignobilis, cuius nec auctor nec ordo n... innotuit.

Difficultés touchant la Conſtitution du Sénat R... main, propoſées par Milord STANHOPE, *et ré... par M. l'Abbé* DE VERTOT. *à Paris* 1721. 1...

Stanhope et Vertot. et in *eiusdem* hiſtoriae viciſſitudinum in admini... tione reip. Rom. editione ſecunda (cf. huius ... Vol. IV. P. I. p. 193). *Belgice*, Ultrajecti ad R... 1722. 8. — Comitis Stanhopii quaeſtiones ... difficultates numne aut ubinam primum luci p... cae expoſitae fuerint, neſcimus: ſed ſequen... fere in modum ſe habuerunt. Quaenam pr... quinque ſaeculis imperii Romani via conſue... dignitatem ſenatoriam adipiſcendi, fuerit? utr... nobiles ſive patricii iure hereditatis ſive primo... niturae dignitatem iſtam nacti fuerint, an con... les ius eligendi in ſenatum habuerint?

Toerner. FABIANI TOERNERI Diſſ. hiſtorico-po... ca de numero Senatorum Romanorum. *U...* 1727. 8.

Eiusdem Diſſ. de acclamatione ſenatoria. *ib...* 1722. 8.

Eiusdem Diſſ. de Senatore pedario veterum R... manorum. *ibid.* 1727. 8.

Ferratius. M. ANT. FERRATII Epiſtola de Senatu; i... ter *eius* Epiſtolas (*Venet.* 1738. 4) p. 71-77.

CON...

CONYERS MIDDLETON'S *D. D. Principal Li-* Middleton.
*rarykeeper's of the University of Cambridge, Trea-
ſe on the Roman Senate.* London 1747. 8 mai.
id. 1748. 8 mai. Et in eiusdem *Miſcellaneous
Works*, ibid. 1752. 4. *ibid.* 1753. II Voll. in 8.
talice, Venet. 1747. 8. *Theotiſce*, cura *Chriſtiani
rneſti de Windheim*, Gottingae 1748. 8. *Franco-
ice (par M. D. *** Préſident du Parlement de
Touloufe)* à Montauban 1753. 8. *à Amſterd.* 1755.
. — Quum Vertotii reſponſa in Comitis Stan-
opii quaeſtiones alii optimati Anglico, cui no-
men HERVEY, non ſatisfecerint; hic cum Middle-
ono, rerum Romanarum peritiſſimo, per epiſto-
as ſuper quaeſtionibus iisdem urbane diſputavit.
Quae diſputatio Anglo doctiſſimo anſam, argu-
mentum de Senatu Romano altius perſcrutandi, at-
que ortum huius libri dedit. In eius parte priore
piſtolae Middletoni ad Herveyum leguntur, in
quarum prima potiſſimum affirmatur, magiſtra-
uum candidatos, inde a quaeſtoribus et cum iis,
x eo tempore, quo etiam plebeji ſenatores fieri
poterant, ſemper ex ordine ſenatorio lectos fuiſſe.
Tres reliquas epiſtolas in eadem parte contractas
exhibet auctor, et in iis contra Herveyum con-
endit, creationem ſenatorum non ſolum per re-
ges, et poſtea per conſules vel cenſores fieri po-
uiſſe, ſed potius hos omnes tanquam populi mi-
iſtros hac in re egiſſe. Quae quidem non ſolo
eſtimonio Dionyſii Halicarnaſſenſis, qui ſtudio-
ius Romanis ſcriptoribus hac de re tradit, fretus,
xponit, ſed etiam aliis argumentis ductus, v. c.
ex reipublicae conſtitutione in univerſum; ex locis
nonnullis] Ciceronis, et ex eo, quod Cenſores
ne quidem levioribus in rebus pro arbitrio, ſed
populi conſenſu agere potuerint. In parte priore,
quae antea non per epiſtolas innotuerat, auctor
expli-

explicat poteſtatem et iuriſdictionem ſenatus, i
et modum, eundem convocandi. Declarat p
ro, quibus in locis convenire ſolitus fuerit. A
dit ordines ſenatorum, modum deliberandi, i
dolem ſenatusconſultorum, dignitates et hon
ſenatoribus proprios, aliaque. Interpres Fr
gallicus notas verſioni adſperſit. Alii Angli
argumentum ſequentibus ſcriptis ventilarunt.

An Eſſay on the Roman Senate by THO
Chapman. CHAPMAN, *D. D. Maſter of Magdalen Col.*
Cambridge, and Chaplain in ordinary to his M
Cambridge 1750. 8. *Francogallice* a *Lar*
Pariſ. 1765. 12 mai. — Auctor magnam h
libri partem iam confecerat, cum Middle
opuſculum in lucem prodiret. Cum volup
quadam conſenſum plurium diſquiſitionum u
rum cum Middletonianis animadvertit: tamen
propoſito perrexit, ut argumento obſcuro eo
rior lux forte accenderetur. Dignus utique l
qui cum Middletoniano conferatur.

Hooke. Poſtea NATHANAEL HOOKE, cuius h
riae Romanae ſupra meminimus, edidit obſ
tiones hac epigraphe: *Obſervations on* 1. *the*
ſwer of M. l'Abbé de Vertot to the late Earl St
pe's Enquiry concerning the Senate of ancient R
dated December 1719. 2. *a Diſſertation upon the*
ſtitution of the Roman Senate by a Gentleman p
ed in 1743. 3. *A. Treatiſe of the Roman Sen*
Conyers Middleton publiſhed in 1747. 4. *An E*
on the Roman Senate by D. Thomas Chapman p
ed in 1750. London 1758. 4. — Pruritu q
dam, nova et inaudita dicendi, ductus, Hoo
ſcriptoribus iſtis in omnibus fere, et quidem
ulla ratione acerbe ſatis et vehementer, co
dicit, Dionyſium tanquam fabularum narrat
exprobrat; ius enim creandi ſenatus primitus h

pe

enes populum, ſed penes reges fuiſſe, quippe ui ſenatum legerint, et quae ſunt reliqua. Alius nglus, SPELMAN, qui eodem tempore Diony- ſ verſionem Anglicam parabat, patronum eius git ſine nominis ſui mentione hoc ſcripto: *A hort Review of Hooke's Obſervations concerning he Roman Senate and the Character of Dionyſius of Halicarnaſſus.* Lond. 1758. 4. Spelman.

Tandem diu poſt HERVEYI obitum († 1743) Hervey. piſtolae eius, quas ad Middletonum dedit, qua- umque editionem ſe vivente prohibuit, publicae uci expoſitae ſunt hac inſcriptione: *Letters bet- ween Lord* HERVEY *and D.* MIDDLETON *con- rning the Roman Senate, publiſhed from the origi- al Manuſcripts by* THOMAS KNOWLES. *Lond.* 778. 4.

✠ ✠ ✠

MICHAELIS CONRADI CURTII *Prof. Hiſt. Eloquent. in Academ. Marburg.* Commentarii de Curtius. natu Romano poſt tempora reipublicae liberae. aefatus eſt *Chriſtianus Adolphus Klotzius.* Halae 768. 8 mai. *Genevae* 1769. 4. — Multi qui- m, ut hactenus oſtendimus, de ſenatu ſcripſe- nt Romano, ſed liberae reipublicae tantummo- tempora attigerunt; nemo, quod ſciamus, col- gii olim ampliſſimi hiſtoriam inde ab Imperato- m aetate usque ad noſtra tempora deduxit. Hoc tur opus aggreſſus eſt Curtius, non deterritus ficultate multiplici, quam ſcriptorum cum pe- ria, tum, ſi medii, quod dicunt, aevi hiſto- m conſideres, obſcuritas et barbaries obiicit. otum vero opus in octo libros deſcripſit. Pri- um agit de nominibus Imperatorum, de iuribus poteſtate eorum, de lege Regia; tum ad digni- es magiſtratusque ſenatus Rom. ab Auguſto ad

Conſtantini M. tempora progreditur; porro de iuribus, ſenatui ſub Imperatoribus eadem aetate relictis, exponit. Quibus explicitis dignitates et iura ſenatus a Conſtantino usque ad Carolum M. commemorat; tum de rebus geſtis ſenatus Rom. loquitur a Carolo M. ad tempora ſenatus reſtituti a. 1144. Ab hoc tempore usque ad tribunatum Nicolai Laurentii a. 1346 procedit; *) denique eandem hiſtoricam usque ad noſtram aetatem pertexit, et, qualis hodie eſt, ſenatus Romani conditionem deſcribit, licet brevius quam multi exſpectaverint fortaſſe. Ipſe etiam auctor hoc fatetur. „Ieiuna, inquit, videbitur recentiorum temporum noſtrique aevi hiſtoria. Neque id factum culpa mea. Ea enim, qua decuit, Romanos eruditos adii obſervantia, adminicula rogavi, quae doceri vellem, expoſui. Quin Romae enim plura lateant monimenta, quae lucem non adſpexerint non eſt dubium; quorum quidem copiam mihi factum iri putabam. At ſpes iſta me fruſtrata eſt. Verum etiam pro his, quae praeſtitit, magnae profecto gratiae Curtio debentur. Non exiguo ſtudio, ut Klotzius in praefatione vere monet, in unum quaſi locum congeſſit, quae huic argumento illuſtrando inſervirent, quam plurima; diligenter excuſſit varios ſcriptores, eosque, quos vulgo qui paullo delicatiores ſunt, non illubenter a relinquunt, libros cum examinavit, tum comparavit inter ſe ſollerter; multa, quae antea dubia erant, firmavit cum teſtimoniorum auctoritate tum coniecturarum ſubtilitate; alia obſcura et abdita in lucem protulit; omnia vero ita expoſuit ut

plicu

*) Haec hiſtoriae periodus illuſtratur etiam quodammodo Commentatione CHRISTIANI GUIL. FRANC. WALCHII de Senatore Romano medii aevi. Ien. 1753. 4.

licuitque, ut, aliis ex aliis annexis omnibusque nter ſe partibus colligatis, luculenta hiſtoriae coninuatio rerumque geſtarum ſeries exiſteret. Dicendi genus, ex Klotzii ſententia, adhiberi potuiſet iucundius ſuaviusque, nec idem credit, in teſtimoniis auctorum commemorandis omnia omnium verba repetenda fuiſſe, cum ſaepius auctoum tantum librorumque indicium ſuffeciſſet lectorum cupiditati.

Cf. KLOTZII Acta litteraria Vol. V. p. 341 ſqq.
Acta Erud. a. 1768. p. 254 ſqq.
Allgemeine teutſche Bibl. Anhang zu dem 1ſten bis 12ten Band P. I. p. 427-433.

C. *Scriptores de ſingulis populi Romani magiſtratibus, ordine alphabetico.*

AEDILES.

JOH. AUGUSTI OLEARII Diſſ. de priſcis Romanorum Aedilibus. *Lipſ.* 1692. 4. Olearius.

FAB. TOERNERI Diſſ. de Aedilitate Romana. pſal. 1713. 8. Toerner.

EVERARDI OTTONIS de Aedilibus Coloniam et Municipiorum Liber. *Francof.* 1713. 8. Otto.
itio ſecunda. *Trajecti ad Rhen.* *) 1732. 8. — ictor ex penu iuris Romani, veterum auctorum iptis, et monimentis marmori inciſis omnia nſignavit, ut nuſpiam fere, quod ad praeſentem n pertinet, deſiderari quiquam poſſe videatur. ieterea occaſione data nonnulla iuris civilis rumque veterum ſcriptorum loca et inſcriptio- ı in marmoribus inventas illuſtrare, obſcura ac, e temporum iniquitate, ſeu negligentia comntatorum corrupta reſtituere ſucceſſu haud in-

 felici

*) Alia huius editionis exempla *Lipſiam* in fronte gerunt, ſed non vere.

felici conatus eſt. Ipſum opus per capita et paragraphos diſtinxit, et in illorum I. de coloniis et municipiis agit. De variis magiſtratibus coloniarum et municipiorum tractat cap. II, et III de aedilium neceſſitate et frequentia. Cap. IV etymologiam vocabuli Aedilis ab aedibus ſacris deducit, bilinguium coloniarum ſeu Graecanicarum civitatum in Italia *ἀγορανόμους* et *ἀστυνόμους* eosdem cum Romanorum aedilibus eſſe aſſerens; hos omnes autem ſtudioſe diſtinguit et ab Aedituis et ab Oeconomis, Arcariis alias nominatis, et a curatoribus civitatum. Cap. V aediles a Decurionibus ad poſtulationem populi ex ipſo Decurionum ordine creatos, Aedilitatem vero gradum ad altiora munia fuiſſe tradit. Quinam ab aedilitate immunes fuerint, capite VI demonſtratur. Varia Aedilium genera VII proponit, et incertum Aedilium numerum fuiſſe docet. Cura eorum circa aedificia privata, publica et ſacra, balnea, vias, annonam resque venales, circa pondera et menſuras, deque circa ludos verſabatur, uti fuſe omnia auctor explicat c. VIII, IX et X, et annonae curatores ab aedilibus probe diſtinguendos eſſe monet, cum illi frumentum ſaltem compararent, Aediles autem id inter populum diſtribuerent. Summam Aedilium dignitatem cap. XI deſcribit; iurisdictionem et poteſtatem XII perſequitur. Ultimo cap. XIII auctor duo inſignia aedilium privilegia, unum quo a tutelae oneribus excuſati, alterum, quod in coloniis Latinis civitatem Rom. per aedilitatis honorem adipiſcerentur, coronidis loco ſubiicit. In altera libri editione eundem capitum ordinem retinuit, ſolo ſeptimo excepto, quod plane novum eſt ac de Judaeis et Chriſtianis, aedilitatem fugientibus, agit. Reliqua omnia inſigniter auctiora et novi paſſim ex antiquitate flores ſparſi.

Cf. Acta Erud. a. 1714. p. 416-420. a. 1734. p. 527-531.

JOH. GOTTFRIDI MOERLINI Explicationes Didaſcaliarum Terentii Specimina XIV, de officio Aedilium curulium circa ludos ſcenicos. *Altenburgi* 1738-1749. fol. Moerlin.

JOH. CHRIST. *Joh. Gottl. F.* HEINECCII ad Edictum aedilitium florum ſparſio, ſeu Diſſertatio hiſtorica et iuridica, qua et aedilitii Edicti hiſtoria, et ipſum quod ſupereſt Edictum, paſſim illuſtratur. *Halae* 1738. 4. — Non ſolum, quae titulus prodit, docte tradita et explicata ſunt, ſed auctor inſuper de Aedilibus in univerſum, et de Curulibus ſigillatim exponit. Heineccius.

CENSORES.

JOH. MICH. DILHERRI Diſſ. de Cenſoribus. *Jenae* 1638. 4. Et inter *eiusd.* Diſſertt. acadd. (*Noremb.* 1652. 4) T. I. p. 515 ſqq. Dilherr.

JOH. CHRISTFR. SAGITTARII Diſſ. de Cenſoribus. *Jenae* 1646. 4. Et in *eiusd.* Otio Jenenſ. (*Jen.* 1671. 4) p. 261 ſqq. Sagittarius.

PETRI FONTELII Diſſ. de Cenſore Romano. *Holmiae* 1665. 8. Fontelius.

CHRIST. DONATI Diſſ. de Cenſoribus Romanorum. *Witteberg.* 1670. 4. Donatus.

ABR. RADERI Oratio in laudem Romanorum cenſurae. *Ulmae* 1682. 4. Rader.

LAUR. NORMANNI Diſſ. de Cenſore Romano. *Holm.* 1686. 8. Normannus.

JACOBI PERIZONII Diſſ. philol. de Cenſoribus populi Romani. *Lugd. Bat.* 1697. 4. Perizonius.

NICOLAUS HIERON. GUNDLING *von allen Römiſchen Schatz- und Zuchtmeiſtern oder* Cenſoribus; in Gundlingianis (*Hal.* 1717. 8) P. XVI. p. 1-123. — Et diſſertatio docta bonaeque frugis plena, Gundling.

plena, cui propterea verſio Latina optanda eſt, ut etiam exteri eadem frui poſſent.

Valois. CAROLUS VALOIS DE LA MARE *des Cenſeurs Romains;* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. I. p. 63-69.

Ferratius. M. ANT. FERRATII Epiſtola de Cenſoribus: inter *eiusd.* Epiſtolas p. 102-105.

Conradi. FRANC. CAR. CONRADI Diſſ. de Cenſore ſigillorum collegii ſigniferorum; in *eiusd.* Parergis (*Helmſt.* 1740. 8) Lib. I. p. 43-56.

Reinhard. JOH. PAULLI REINHARDI Progr. de Cenſore Romano, ſummi magiſtratus academici exemplari. *Erlangae* 1761. fol.

CONSULES.

Faſtos Conſulares, huc etiam ſpectantes, variasque eorum editiones ſupra Vol. IV. P. I. p. 22-241 recenſuimus.

Sundelius. JONAE SUNDELII Diſſ. de Conſule et Dictatore Romano. *Upſ.* 1658. 8.

Franken-ſtein. CHRIST. FRID. FRANCKENSTEINII Diſſ. de Conſule Romano. *Lipſ.* 1660. 4.

Klengel. CHRIST. KLENGEL Diſſ. de Conſulibus Romanorum *Wittteberg.* 1663. 4.

Arrhenius. JAC. ARRHENII Diſſ. hiſtorico-politica de Conſule Romano. *Upſ.* 1705. 8.

Hausotter. CHRIST. HENR. HAUSOTTER de Conſulis dignitate apud Romanos. *Lipſ.* 1748. 4.

Mylius. FRID. HENRICI MYLII de inſignibus Conſulum Romanorum Diſſertatio. *Lipſ.* 1749. 4.

Otto. EVERHARDI OTTONIS Diſſ. de Conſulibus extra Romam; in *eius* Diſſertatt. iur. publ. et priv. (*Traj. ad Rhen.* 1723. 4) P. I. p. 437-495.

De NORISII Epiſtola conſulari, PAGII Diſſertatione hypatica, aliisque huius generis libris v. ſupra Vol. IV. P. I. p. 235 ſqq.

COR-

CORRECTORES IMPERII ROM.

SIGISMUNDI FRID. DRESIGII Commentatio de Correctoribus Imperii Romani. *Lipſ.* 1739. 4. — Cum origo vocabuli, tum dignitatis, quam magiſtratus, ſub Imperatoribus Romanis provincias regentes, geſſerunt, docte exponitur. Nulla occurrit correctorum mentio temporibus Aureliani antiquior. Dreſig.

DECEMVIRI.

GEORGII GOEZII Diſſ. de Decemviratu legibusque decemviralibus Romanorum. *Jenae* 1670. 4. Goeze.

JOH. NICOLAI FUNCCII Diſſ. de Decemvirum a Romanis creandorum diverſa ratione; in *eiusd.* Diſſertt. acadd. (*Lemgov.* 1746. 8) p. 309 ſq. Funccius.

CAROLI LUDOVICI VOLLHARDT Hiſtoriae Decemviratus quaedam ἀποσπασμάτια ex Livio et Dionyſio. *Lipſ.* 1736. 4. Vollhardt.

DICTATORES.

JOH. CHRISTFR. SAGITTARII Diſſ. de Dictatore Romano. *Jenae* 1648. 4; et in *eiusd.* Otio Jenenſi p. 346 ſqq. Sagittarius.

GODOFREDI STRAUSSII Diſſ. de Dictatoribus Romanorum. *Wittebergʼ.* 1667. 4. Strauſs.

JACOBI ROESERI Diſſertationes III de Dictatoris poteſtate. *Viteb.* 1668. 4. Roeſer.

JOH. OLEARII Diſſ. de Dictatoribus Romanorum. *Lipſ.* 1669. 4. Olearius.

CHRISTIANI HOFFMANNI Diſſ. de Dictatura Romana. *Jenae* 1670. 4. Hoffmann.

ULRICI OBRECHTI Diſſ. de extraordinariis populi Romani imperiis (*praeſertim Interrege et* Obrecht.

Dictatore). Argent. 1677. 4; et in eius Differtt. acadd. p. 388 ſqq.

Felwinger. JOH. PAULI FELWINGERI Diſſ. de Dictatore Romano. *Altorf.* 1678. 8.

Müller. JOH. JAC. MUELLERI Diſſ. hiſtorica de imperio Dictatoris. *Jenae* 1682. 4.

Cellarius. CHRISTOPH. CELLARII Programma de Dictatura et Cenſura Romanorum. *Merſeb.* 1689. 4.

Barth. CASP. BARTHII Obſervatio de Dictatore municipali, ex eius libro Gellianorum inedito deprompta a *Chriſti. Schoettgenio. Dresdae* 1738. 4.

Verheyck. HENRICI VERHEYCK Diſputatiuncula de Dictatore populi Romani; in Praefatione ad eiusdem editionem Eutropii (*Lugd. Bat.* 1762. 8) p. 32-54. — Collecta et notata hic reperies, quae cum ab Eutropio, tum ab aliis, de argumento iſto parum accurate tradita ſunt.

DUCENARII.

Siber. URBANI GOTTFR. SIBERI Diſſ. de Ducenariis (*iudicibus, ab Auguſto conſtitutis, qui de vilioribus pecuniae ſummis iudicarent*). Schneeberg. 1699. 4.

MAGISTRATUS MUNICIPALES.

Panciroluſ. GUIDONIS PANCIROLI Libellus de Magiſtratibus municipalibus et corporibus artificum: acceſſit *Notitiae dignitat. utriusque Imperii.* Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. III. p. (47)-(64) et deinde p. 1-22. — Multum hic libellus facit ad intelligendas leges, quae ad magiſtratus iſtos ſpectant.

PONTIFICES.

V. ſcriptores ſupra cap. XV ſect. IV recenſiti.

PRAE-

PRAEFECTI PRAETORIO.

MARCI ANTONII SURGENTIS, *U. J. D.* Surgens.
Patricii, et Equitis Neapolitani, Neapolis illu-
ata, Praefecti praetorio, reliquorumque anti-
orum magiſtratuum, cum Vicerege aliisque
agiſtratibus praeſentis temporis, comparatio-
m, eorumque poteſtatem, ordinem et inter ſe
aecellentiam continens: omnium praeterea tri-
nalium regni Neapolis in iure dicundo ritum
mplectens, cum adnotationibus fratris MUTII
RGENTIS, *U. J. D. et Praeſidentis regiae Ca-
rae ſummariae.* Neapol. 1597. fol. *Idem liber ſub
ulo:* Aureus tractatus, Praefecti praetorio, re-
uorumque antiquorum magiſtratuum, cum Vi-
ege aliisque magiſtratibus noſtri temporis com-
rationem continens etc. cum annotationibus
utii Surgentis. *Neapoli* 1602. fol. Idem liber
Theſ. Ital. et Sicil. T. IX. P. III. — Editio pri-
libris rarioribus, et ſecunda raris accenſetur.

JACOBI PERIZONII Diſſ. philol. de origine, Perizonius.
nificatione et uſu vocum Praetoris et Praetorii,
oque ſenſu verborum Pauli Phil. I, 13. *Fra-
querae* 1687. 4.

Eiusdem Diſſ. philol. de Praetorio Caeſarum
usque Praefecto. *ibid.* 1688. 4.

Eiusdem cum Ulrico Hubero diſquiſitio de Prae-
rio, cum alibi, tum maxime in urbe Roma,
usque Praetorii Praefecto, ac vero ſenſu verbo-
m Pauli Phil. I, 13. Accedit *eiusdem* Diſſertatio
: Auguſtea orbis terrarum deſcriptione, et loco
ucae eam memorantis. *Franequerae* 1690. 8.
ugd. Bat. 1696. 8. — Verba Paulli apoſtoli in-
lata, quibus innocentiam vinculorum ſuorum
i Praetorio toto manifeſtam ſe reddidiſſe declarat,
ccaſionem litigandi dederunt Hubero et Perizo-
io ſuper Praetorio; quod urbanum iſte iuri di-

cundo auditorium partemque Palatii Caeſar[...] hic praetoriarum cohortium corpus ſeu caſ[...] ubi Romae praetoriani tenebant, unde ſubm[...] bantur cohortes, quae per vices ad palatium Ca[...] ſarum ſtationem agerent, contendit. Senten[...] ſuam Perizonius diſſertatione priore expoſu[...] Huic in *praelectionum iuris Romani et hodierni* [...] te II, in expoſitione tituli XI. Lib. I. de Off. P[...] Praet. per modum digreſſionis contradixit H[...] rus; adverſus quem opinionis ſuae veritatem [...] turus alteram diſſertationem edidit Perizo[...] quod aegre ferens Huberus ſingularem libru[...] *Praetorio*, *quod Paulus Philip. I*, 13 *memorat*, [...] nexum *Diſſertationibus ſeptem iuridico-theolog*[...] 1688 publici iuris fecit *). Poſtea Perizo[...] ſcripta ſua iunctim edidit, ſimulque Huberi ſin[...] lari libro fuſe reſpondit; unde ſententiam ip[...] non adeo novam aut paradoxam eſſe intellig[...] ut ingenti inopia veri opus ſit ad eam proban[...] mitioribus certe verbis litem hanc praetoria[...] poſſe creditur. Notitiam huius litis pleni[...] qui vult, adeat *Acta Erud.* a. 1691. p. 237-24[...]

Haynisch. JOH. CHRISTOPH. HAYNISCH Comm[...] tatio de iis, qui olim in priſco Romano imp[...] Principum Vicarii fuere. *Schleizae* 1742. 4.

Ritter. JOH. DAN. RITTERI Hiſtoria Praefectura[e] Praetorianae, ab origine dignitatis ad Conſta[nti]num M. *Viteb.* 1745. 4.

PRAEFECTUS URBIS.

Contelorius. FELICIS CONTELORII (*Hiſtorici et Archaeologi Romani* † 1652) de Praefecto Urbis Lib[er] *Romae* 1631 4. Cum figg. Et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. T. I. p. 518 ſqq.

*) Cf. Acta Erud. a. 1688. p. 475.

ARNOLDI DRAKENBORCHII (Praeſ. *Petro* Drakenborch.
urmanno) Diſſ. philologico-hiſtorica de Praeſe-
is urbi. *Ultrajecti* 1704. 4. Editio altera (cura
oh. Ludovici Uhlii). *Trajecti cis Viadr.* 1752. 8.
raemiſſa eſt huic et recentiori editioni, quam
uravit notulasque adſperſit *Joh. Chriſt. Kappius*
aruthi 1787. 8, Drakenborchii vita; auctore
oanne Ooſterdyk Schacht.

JOH. TOBIAE KREBSII Commentatio de Krebs.
aefecto urbis Romano. *Lipſ.* 1747. 4; et in
iusdem Opuſculis (*Lipſ.* 1778. 8 mai.) p. 109 ſq.—
laxime diverſos fuiſſe praefectos urbis in republi-
a libera ab iis, quos Auguſtus Imp. conſtituit,
rebſius in primis probat.

EDUARDI CORSINI Series Praefectorum Corſini.
rbis, ab urbe condita ad annum usque
CCCLIII, ſive a Chriſto nato DC, collecta et
uſtrata. *Piſis* 1763. 4.

Eiusdem Liber de Praefectis Urbis etc. Ad-
tur *eiusdem* Diſſ. de Praefectorum origine, digni-
te etc. *ibid.* 1766. 4.

Eiusdem *Difeſa per la Serie di Prefetti di Roma.*
ibid. 1768. 4.

PRAESIDES PROVINCIARUM.

WILH. HENR. BRUCKNERI Diſſ. de Prae- Bruckner.
dibus provinciarum apud Romanos. *Jenae*
1698. 4.

GUIL. TE WATER Diſſ. de Conſilio Praeſi- te Water.
um in provinciis; in *Miſcellan. Duisburgenſ.* (*Am-
telod.* 1734. 8) T. II. Faſc. I. p. 51-61.

M. ANT. FERRATII Epiſtola de Rectoribus Ferratius.
rovinciarum; inter *eius* Epiſtolas p. 126 ſqq.

NIC. HUBERT MONGAULT *Diſſertation ſur* Mongault.
*es honneurs, qui ont été rendus aux Gouverneurs des
rovinces, pendant que la Republique Romaine ſubſiſ-
toit,*

toit; in *Mém. de l'Acad. de Inſcr.* T. I. p. 35
369.

de Burigny. DE BURIGNY *Réflexions ſur la conduite des Magiſtrats Romains dans le gouvernement des Provinces;* ibid. Hiſt. T. XXVII. p. 64-71.

PRAETORES.

Knorr. CAROLI GOTTLIEB KNORRII Diſſertatio de uſu practico doctrinae iuris Romani de Praetore et Iudice pedaneo. *Halae Magd.* 1725. 4.

Richey. JOH. RICHEY (Praeſ. *Gottl. Kortio*) Diſſ. Vindiciae Praetoris Romani et iuris honorarii. *L.* 1730. 4. — *Heineccium* quum refutaſſet Richeyus, affirmantem in Hiſtor. iuris T. I. p. 6. et in Antiqq. iur. P. I. p. 51, Praetores edictis ſuis leges ſub ſpecie aequitatis evertiſſe, ille in repetita editione Hiſtoriae iuris ad § 70 et in Hiſt. Edictorum p. 100 Opuſculorum poſthumorum maxima acerbitate reſpondit, caſtigatus eſt ... tero ad eandem hiſtoriae iuris paragraphum.

Ferratius. M. ANT. FERRATII Epiſtola de Praetoribus inter *eius* Epiſt. p. 105-112.

Conradi. FRANC. CAR. CONRADI Diſſ. de Praetore peregrino; in *eiusd.* Parergis L. I. p. 1-42.

Mylius. JOH. HENRICI MYLII de Praetore peregrino Diſſertatio. *Lipſ.* 1732. 4.

a Felde. CORNELII MAURITII A FELDE Diſſ. de iis, quae olim in iure apud Praetorem peragebantur. *Ultraj. ad Rhen.* 1749. 4.

de Guaſco. *Abbé Comte* DE GUASCO *Diſſertation ſur le Prêteur des etrangers à Rome;* in eiusdem *Diſſertations hiſtoriques* etc. *à Tournai* 1756. II Voll. in 12. Eſt diſſertatio ſecunda, in qua auctor doctiſſimus non ſolum originem dignitatis iſtius, ſed et eius indolem demonſtrat, ſimulque oſtendit, quam diu apud Romanos uſitata fuerit.

CAROLI

CAROLI ACOLUTHI Commentatio de Praere fiſcali. *Jenae* 1758. 4. Acoluthus.

PROCONSULES.

JOH. NICOLAI FUNCCII Diſſ. de proconſuli dignitate; in *Ikenii* Symbolis litter. (*Brem.* 1746. 8) T. II. p. 581-647. Funccius.

CHRIST. HENR. HAUSOTTER Diſſ. de Proconſulis dignitate apud Romanos. *Lipſ.* 1748. 4. Hausotter.

CHRIST. GOTTLIEB SCHWARZII Diſſ. de Γραμματεῦσι, magiſtratu civitatum Aſiae proconſularis. *Altdorf.* 1735. 4. Schwarz.

PROCURATOR CAESARIS.

GOTTFRIDI MASCOVII de Procuratore Caeſaris Exercitatio I. *Altorf.* 1724. 4; et in *eius*dem Opuſculis, a *Püttmanno* (*Lipſ.* 1776. 8 mai.) editis, p. 1 ſqq. Exercitatio altera, quam auctor promiſerat, nunquam in lucem prodiit. Maſcov.

QUAESTORES.

HENRICI DODWELLI Praelectio de Quaeſturae obeundae legitimo tempore; in *eiusdem* Praelect. Camd. p. 362 ſqq. Dodwell.

ERHARDI REUSCHII de populi Romani Quaeſtoribus ac potiſſimum aerariis, eorumque ortu, numero et muniis ſelecta quaedam capita. *Helmſtad.* 1725. 4. Reuſch.

JOH. FRID. MAGERI Diſſ. de Candidatis Principis. *Lipſ.* 1733. 4. Ideo hoc loco commemoratur, quia eiusmodi candidati ſimul quaeſtores fuerunt. Mager.

M. ANT. FERRATII Epiſtola de Quaeſtoribus; inter *eius* Epiſtolas p. 112 ſqq. Ferratius.

REGES.

REGES.

Scriptores de Regibus Romanorum ſupra Vo IV. P. I. p. 222-227 recenſuimus.

TETRARCHAE.

Graun. CASP. HENR. GRAUN Diſſ. de Tetrarchia ad Luc. III, 1. *Witteb.* 1684. 4; et in Theſaur. theol. philol. Diſſertt. (*Amſtelod.* 1702. fol.) T. II p. 310 ſqq.

TRIBUNI PLEBIS.

Franck. JOH. NICOLAI FRANCKII Diſſ. de Tribuno plebis. *Jenae* 1668. 4.

Ferratius. M. ANTON FERRATII Epiſtola de Tribuno plebis, in *eiusd.* Epiſtol. p. 112 ſqq.

SECTIO III.

Scriptores de imperio et provinciis Romanorum, de coloniis, municipiis, populis fundis.

Panvinius. ONUPHRII PANVINII Imperium Romanum ſ. Deſcriptio imperii Romani. cf. ſupra Vol IV. P. I. p. 132 ſq.

Robortellus. FRANCISCI ROBORTELLI, *Utinenſis*, de Provinciis Romanorum, earumque adminiſtratione Liber (ſ. potius Libellus); in *eius* Opere de vita et victu populi Rom. *Bonon.* 1559. fol. in *Gaudent Roberti* Miſcell. Ital. T. I. p. 593 ſqq. et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. III. p. (1)-(11).

Sigonius. CAROLI SIGONII de antiquo iure Provinciarum Libri III; cum *eiusdem* libris de antiquo iure civium Romanorum. *Pariſ.* 1576. fol. *Francof.* 1591. fol. *Lipſ.* et *Hal.* 1715. 8. In *Graevii* Theſ. Antiqq.

ntiqq. Rom. T. II. p. 1528-1681. Et in Sigo-
l Opp. ab *Argelato* editis. — Auctor more ſuo
e. doctiſſime diſſerit cum de Romani imperii
ovinciis in univerſum, tum de earum ſingulis,
ſtea de illarum praeſidibus, de horum comitatu,
risdictione et imperio, de quaeſtoribus provin-
arum eorumque poteſtate, aliisque ad hoc ar-
imentum ſpectantibus rebus. Libro tertio cum
icolao Gruchio potiſſimum diſputat ſuper lege
uriata magiſtratuum, eorum in primis, qui in
rovincias profecti ſunt.

Eiusdem de antiquo iure Italiae Libri III; cum
usdem libris de iure civium Rom. modo laudatis;
in *Graevii* Theſ. T. II. p. 1378-1528. —
git Sigonius in hoc opere doctiſſimo aeque ac
gantiſſimo de triplici iure populorum Italiae, de
ris, foederibus et iuribus ſingulorum Italiae ve-
ris populorum, de coloniis earumque iure, de
uniciplis et illorum iure, ita et de praefecturis,
ederatis civitatibus, de foris et conciliabulis,
civitate Latinis atque aliis populis Italicis data,
iure civitatis Galliae provinciae concesſo, de
loniis militaribus, de Iſtria ad Italiam adiuncta,
e Alpibus, ac foedere iureque gentium Alpina-
um. Animadverſiones nonnullas Latini Latinii in
oc opus Graevius exhibuit in praef. T. II. Theſ.

CHRISTI. GOTTL. SCHWARZII, Speci- Schwarz.
en iurisprudentiae antiquariae de iure Italico.
ltorf. 1720. 4.

PHILIPPI BERTIERII, *in Regis Conſiſtorio* Bertier.
onſiliarii, et in Senatu Toloſano Praeſidis († 1618)
ithanón Diatribae duae. Quibus Civilis Imperii
otitia et Eccleſiae Politia illuſtrantur. *Toloſae*
608. 4. Et in Ever. Ottonis Theſauro iur. Rom.
. IV. p. 789 ſqq. — Auctor ipſe ita de ſe:
In his, quae iam recte tradita ſunt, operam con-
ſumere

ſumere abſurdum; aliena meis intexere peri
quum ſemper iudicavi. Meam ubique ſenten
paucis et apertis verbis expoſui: veritatis, qu
fieri potuit, veſtigia ſum perſequutus; conſeq
tum me ſemper nolim exiſtimare — mihi ab
eſt, ſi nihil ſine probabili ratione aut coniect
dixerim; qui propterea et *Pithanôn* nomen *La*
nis, clariſſimi Jureconſulti, exempla impoſui
lucubrationibus.“

Cf. CLEMENT *Bibl. curieuſe* T. III. p. 238 ſ.

Ferratius. M. ANT. FERRATII Epiſtola de Provi
(ſcripta a. 1696); in *eius* Epiſtol. (*Venet.* 1738.
p. 185-192.

Eiusdem Epiſtola de Provinciis Conſularib
ibid. p. 181-184.

Eiusdem Epiſtola de Sociorum (i. e. Genti
quae in ditionem Populi Romani venerant) o
in Magiſtratus, *ibid.* p. 347-351.

Spanheim. EZECHIELIS SPANHEMII Orbis Rom
ſeu ad Conſtitutionem Antonini Imperatoris
qua Ulpianus Leg. XVII Digeſt. de ſtatu h
num, Exercitationes duae; in *Graevii* Theſ. A
tiqq. Rom. T. XI. p. 1-170. Editio ſecunda
auctore recenſita et altera parte auctior. *Lon*
1703. 4. Cum praefatione *Joh. Gottl. Hein*
Halae et Lipſ. 1728. 4. — Summa totius op
doctiſſimi eſt interpretatio Conſtitutionis il
qua *omnes in Orbe Romano qui ſint, cives Ro*
effecti eſſent. Exercitationis primae parte pr
de ſtatu civium ſub Regibus Romanis diſquir
qui quidem non optimus, tamen aliquis, nec p
nitendus fuit, adſcitis in Urbem pro incremen
civitatis quibuscunque advenis, etiam hoſtibus
victis; et honoribus in digniores collatis. Exa
regibus ampliati ſunt civium honores, pleb
magiſt

ıgiſtratu inducto, qui ſacrata lege inviolabilis
et. Tum iura civitatis in publicum, ſuffra-
orum et capeſſendorum honorum; ac privata,
nnubii, teſtamenti, hereditatum, patriae po-
ſtatis, et alia, diviſa ſunt. In modo autem am-
ficandae civitatis beatiores Romani Graecis
nſentur. Et haec prioribus tribus capitibus
ſputantur: quarto et quinto de ἰσοπολιτεία
raecorum, qua unus homo diverſarum civita-
m potuit civis eſſe, differitur: quod ſecus Ro-
ıae fuit. Deinde traditur, quibus modis amiſſa
erit civitas. Sexto capite ac ſequentibus de
ıunicipiis agitur, quorum duplex patria fuit, al-
ra loci et originis: altera iuris, videlicet Ro-
a; et una in utraque civitas. Municipiorum
item initium in Latio factum eſſe, civitate do-
ta integris populis, Hernicis, Lanuvinis, Ari-
ıs, Nomentanis, Fundanis, Anagninis, Ar-
ıatibus caet.: nec vero his omnibus iure ae-
o, ſed quibusdam plene, aliis ſine ſuffragio,
pioſius demonſtratur; deinde extra Latium ci-
tatem manaſſe, primo omnium Caeritibus con-
ſſam, dein Campanis aliisque, ſed plerisque
e poteſtate ſuffragiorum. Poſt haec, capitibus
III, IX et X, dilucidatur controverſia, inex-
icabilis ante multis viſa, de iure Latii ſeu Lati-
tate, de Latinis coloniis, de Libertis Latinis
Iunianis, et quo pacto ius Latii ab iure Ita-
o, et utrumque ab iure Quiritum, et hoc ab
ſa civitate Romana differat; quae omnia ita
are ſunt expoſita, etiam ab aliorum diſſenſu,
arduini maxime, egregie vindicata, ut dubitari
oſtea de illis non potuerit. Summa illorum
aec eſt: Ius Latii libertatem habuiſſe, non au-
m ius ullum civitatis, nec privatum neque pu-
icum, utpote quae propria fuerint civium: per

 hono-

honores autem, in patria Latini iuris geſtos, p
tuiſſe ad civitatem aditum. Nec colonias La
nas beatiores fuiſſe, et ſi cives etiam in illas f
rint profecti — quod reiectionem civitatis di
runt — diminutionem capitis mediam fuiſſe p
ſos, id eſt, amiſſa civitate ſolam libertatem r
nuiſſe: colonias autem civium Romanorum p
vata tantum civitatis iura retinuiſſe, non ac
ius ſuffragandi et petendi honores, niſi pe
Latii, quo illis, qui magiſtratu inter ſuos f
erant, aditus ad honores in Urbe petendos
tuit. Jus Italicum diverſum a Latii fuiſſe i
ac praecipue in immunitate, qualem Augu
toti Italiae conceſſerat, verſatum eſſe. Jus Q
ritium nonnunquam ipſum ius civitatis eſſe; a
quando ab illo diſtingui, nec priore nom
omnia iura civium, ſed privata tantum vide
habuiſſe. Latinos autem libertos, lege Junia
Auguſto inductos, dici ad ſimilitudinem a
quae Latinitatis, quae in colonias miſſa fu
unde iuriſconſulti illos Latinis colonis c
quent, quamvis diſtincti per ſe ſint et ma
A c. XI ad finem partis primae in hac exer
tione ius civitatis univerſae conceſſum Italia
ſcribitur, idque qua occaſione factum, rec
tur. Poſt ad quaeſtionem acceditur, an mu
pia eo ipſo, quod ius civitatis Romanae hab
ius ſuarum legum amiſerint? quod Sigonius
tuit. Cui reſpondetur, ut non unius condi
nis municipia fuerint, verum alia cum ſuffr
pleno iure, alii ſine illo, aut tantum cum l
legionis; ſic neutra ſuis legibus deſtituta fu
Altera parte exercitationis primae, quae c
civitatem Romanam a Julii Caeſaris tempori
ad Antoninum Pium contigerunt, expendunt
Secunda exercitatione ſtatus civitatis inde ab A
toni

mino P. declaratur, et in auctorem inquiritur, ui primus omnes in Romano imperio ingenuos vitatis iure ornaverit. Variae proſtant ſuper ac re ſententiae; ſed peritior legum et conſti- tionum Ulpianus expreſſe *Antonino Imperatori* ſcripſit. Cum vero plures Antonini fuerint, uaeritur, quisnam illorum fuerit conditor tam beralis conſtitutionis? Mire etiam hac in re ſcrepant doctorum virorum ſententiae. Span- emius cap. IV *Antoninum Caracallam*, ſaepe ab ſtoricis et iurisconſultis *Antoninus* ſimpliciter ctum, fuiſſe conſtitutionis auctorem demon- rat; cui aequalis ſcriptor, Dio Caſſius in Ex- rptis Valeſianis aperte adſcripſit, etiam cauſ- m, qua inductus tam liberalis fuerit, addidit inus honeſtam, et neque Antonino Pio, nec arco convenientem, videlicet ut plus lucri ex ctigali decimarum, quas pro viceſimis conſti- erat, et ex abolitis anteceſſorum benignis he- litatum aut manumiſſorum legibus acciperet. i autem de univerſali civitate conſtitutio de in- nuis ſolis intelligenda eſt; unde cap. V diſcri- en inter manumiſſos declaratur. Agitur etiam fideicommiſſaria libertate et de poena in liber- s ingratos; item de libertis deditiis. Cap. VI ditur, Romam poſt Antonini conſtitutionem tam eſſe communem patriam. Deinde de to- e uſu agitur proprio civium Romanorum, ad tima usque tempora ſervato; et tandem vox *manitas* Tertulliani, Ῥωμανία Epiphanii, *Ro- nia* Oroſii explicatur. Cap. VII usque ad XIX monſtratur, Antonini conſtitutione factum ſe, ut leges Romanae orbe toto Romano va- rent, eiusque rei cauſſa, legum ſcholae Bery- , Athenis et alibi inſtituerentur, et Edictum ovinciale ceſſaret: hic illic tamen et gentes

quaedam integrae, et civitates aliquot, praeſ-
tim in Graecia et Aſia αὐτονόμοι i. e. ſui
ac liberae manerent. Nec tamen libertas illa
ſoluta erat, ſed Romano imperio ſubiecta et
nutum eius adſtricta, ut tamen civitates
uterentur legibus, nec ad Romanas ſe com-
re neceſſe haberent. Capitibus XIX, XX et X
docetur, quantae mutationes hanc conſtit-
nem ſecutae ſint. Excurritur hinc in ve-
ſuffragandi ritum, quem Tiberius mutavit,
mitiis e Campo ad Patres translatis, id-
ſpeciem, revera ad ipſum Principem. De-
Comitiorum ſtatus ſub Caeſaribus explic-
Cap. XXII connubiorum, quae olim ad cives
ſtricta erant, laxata iura deſcribuntur, et
tuplex Peregrinitas fuerit, explicatur; poſt
tonini enim conſtitutionem novae notiones
ceſſerunt iurisconſultis poſterioribus ul-
quarum erat praecipua, ut omnis peregrin-
ceretur, qui non Roma oriundus eſſet,
non civibus, ſed Romae indigenis, peregri-
ponerentur. Quae ſuperſunt tria capita, de
patrio, et teſtamenti factione, et ceſſione b-
rum agunt, quatenus illa civibus vel ſervata
rint vel amiſſa, praeſertim in poenis exili
deportationis; eaque occaſione de poenis
earumque diſcrimine, et quae abſtulerint iu-
vitatis, quaeve id reliquerint, accurate co-
ſeque pertractatum eſt.

Cf. Acta Erud. a. 1704. p. 193-201.

* * *

Frontinus. SEXTI JULII FRONTINI de coloniis
fragmenta, Frontino quidem vulgo adſcrib-
tur: quum vero Imperatorum poſt eundem
ventium mentio in iis fiat, ſequitur, eadem
a Fr

rontino non compoſita, vel ab aliis aucta e interpolata fuiſſe.

D. VINCENTII BORGHINI (Ordinis Be- Borghini.
dictini, Archaeologi et Litteratoris Florenti-
peritiſſimi † 1580) *Diſcorſo de Municipii e Colo-
Romane*; in eiusdem *Diſcorſi* (Fiorenz. 1584.
p. 361-381.

Eiusdem *Diſcorſo delle Colonie Latine*; ibid. p.
-420.

Eiusdem *Diſcorſo delle Colonie militari*; ibid. p.
1-455. — Perraram eſſe huius libri, in duas
rtes diſtributi, editionem a nobis memoratam,
aeter alios affirmat *Clement* in *Bibl. curieuſe* T. V.
101 ſq. Propter hanc raritatem typis repeti-
s, cum annotationibus *Dominici Mariae Manni*,
orentiae 1755. 4.

VALENTINI ALBERTI Diſſ. de Coloniis. Albertus.
Lipſ. 1671. 4.

JOH. GUIL. BERGERI ex antiquitate colo- Berger.
a diſceptationum Τμήματα. *Vitemb.* 1714. 4.

C. G. HEYNII Proluſiones II de veterum Heyne.
loniarum iure eiusque cauſſis. *Goetting.* 1766.
767. fol. et in *eiusd.* Opuſc. Vol. I. p. 290-329.
perioresquidem ſcriptores de veterum colo-
is earumque iuribus haud raro diſputarunt:
a tamen, ut aut ad antiqui moris ac ritus inda-
tionem operam omnem referrent, aut, quum
ra exponenda eſſent, ritus potius et inſtituta
lqua nobis commemorarent, certe de cauſſis
rum rerum parum ſolliciti eſſent. Id ipſum
leynius in his proluſionibus egregie praeſtitit,
liisque viam in hoc argumento tractando veram
onſtravit. Ipſe in alia proluſione ſigillatim egit.

De Romanorum prudentia in coloniis regen-
lis. *ibid.* 1781. fol. Et in Opuſc. Vol. III. p. 79-
2. Ubi in cauſſas et conſilia inquiritur, quibus

 effectum,

Mitzel. JOH. MITZEL Theſes circulares iuridicae de Populis fundis. *Regiomont.* 1677. 4.

De Rectoribus et Magiſtratibus Provinciarum vid. Sect. praecedent. litt. C.

SECTIO IV.

Scriptores de ordinibus et ſtatu populi Romani.

A. Scriptores de Nobilibus, Patriciis, ordine equeſtri, eorumque iuribus.

De Ordine Senatorum conf. Scriptores de Senatu Romano Sect. II praeced. litt. B.

Falck. JOH. ADOLPHI FALCKII Epiſtola de antiquiſſimis civium Romanorum diviſionibus. *Jenae* 1750. 4.

Büttner. JOH. ERNESTI BUETTNERI Civitas Romana virgidemiis exemta. *Jenae* 1672. 4.

Conradi. FRANC. CAROLI CONRADI Diſſ. de iure Quiritium, a civitate Romana non diverſo. Helmſtad. 1742. 4.

Hermanſſon. JOH. HERMANSSON Diſſertationes II de ordinibus Romanorum. *Upſal.* 1722. 8.

Santinelli. STANISLALI SANTINELLI, *Congregationis a Somaſcha Clerici regularis*, Diſſertatio de Romanorum veterum nobilitate. *Venet.* 1717. 8; et inter *eiusdem* Diſſertatt. Oratt. Epiſt. et Carm. (Venet. 1734. 4) p. 1-92. — Capitibus undeviginti copioſe et erudite agitur de nomine et natura nobilitatis, eiusque generibus, ut et iis, quorum fuerit, quibusque inſignibus oſtentetur.

Luppius. JOH. SAM. LUPPII Diſſ. de iure imaginum apud veteres Romanos *Viteberg.* 1712. 4.

Gundling. NICOLAI HIERON. GUNDLING *edler Römer*; in Gundlingian. P. XXX. p. 470-488. — Auct.

Auctor demonſtrare ſtudet, notionem vocabuli nobilitatis diverſam apud Romanos fuiſſe ſecundum temporum diverſitatem; non omnes ſenatores et equites fuiſſe nobiles, nec omnes, qui e familiis antiquis et claris oriundi erant: ſed ſolummodo illi, quorum maiores fuerint Conſules, Dictatores, Cenſores, Praetores, Aediles curules, et quidem Romae, quorumque imagines in atriis poſitae erant; verbo, nobilitatem ex imaginibus magiſtratuum curulium ortam eſſe.

IOH. NICOLAI FUNCCII Diſſ. de Romanorum ex imaginibus nobilitate; in *eius* Diſſertat. acadd. (*Lemgov.* 1746. 8) p. 409 ſqq. Funccius.

FRANCISCI DE' FICORONI *Bolla d'oro de' Fanciulli Nobili Romani, e quella de' Libertini ed altre Singolarità ſpettanti a' Mauſolei nuovamente ſcoperteſi, brievemente ſpiegate, e diviſe in II Parti.* In Roma 1732. 4. Cum figg. — Bulla, prioris huius libri partis argumentum, erat ornamentum infantile quondam apud Romanos, diverſum pro diverſa geſtantium conditione. Hi illius uſum, uti plura alia, ab Etruſcis mutuati deprehenduntur, auctore eodem, qui et urbis perhibetur, Romulo. Tarquinius Priſcus rex inſtituiſſe proditur, ut Patricii duntaxat, hoc eſt, Senatorum filii, bulla aurea uterentur, quorum patres curulem magiſtratum geſſiſſent, aut meruiſſent equo. Saepe hoc incitamentum fuerat pueris nobili loco natis, ut imitarentur virtutem patriam, armisque in patriae commodum ſtrenue gerendis mature adſueſcerent. Numi ſuperſunt et ſtatuae bullatae, a Ficoronio delineatae ac deſcriptae. Sub finem idem obſervat, foeminas quoque Romanas bullis collum exornare ſolitas fuiſſe, ſed minoribus illis, unaque pluribus, nec ex auro vel corio, ut in pueris, elaboratis, de' Ficoroni.

boratis, ſed ex varia materia, interdum et gemmis conſtantibus.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1734. p. 347 ſqq.

* * *

Draco. JOH. JACOBI DRACONIS (*D. iuris, Cancellarii et Conſiliarii intimi Coburgenſis*) de Patriciorum origine et iure Libri III. *Baſil.* 1627. 4. — Aliarum etiam gentium ſimilis diſtinctio confertur cum Romana.

Ranger. A. C. RANGERII Diſſ. de Patriciis. *Regiomont.* 1684. 4.

Ferratius. M. ANT. FERRATII Epiſtola de Patriciis; inter *eius* Epiſtol. p. 92-95.

Gentili. OCTAVIANI GENTILII, *ex Dominis Roccheloni, Patricii Septempedani*, de Patriciorum origine, varietate, praeſtantia et iuribus, libri IV. *Romae* 1736. 4. — Differitur ſatis docte de Patriciorum origine, ratione, dignitate ac muneribus, non ſolum quidem temporibus reipublicae, ſed etiam ſub Caeſaribus imperii occidentalis et orientalis praecipue quoque de Advocatis eccleſiae, recentioribus adeo temporibus.

Chladenius. ERNESTI MARTINI CHLADENII (*D. et Profeſſoris iuris Vitembergenſis* † 1782) Diatribe de Gentilitate ſeu de iuribus gentilitiis veterum Romanorum. *Viteb.* 1738. 4. Uberior huius Diatribae doctiſſimae expoſitio prodiit hac epigraphe: E. M. CHLADENII de Gentilitate veterum Romanorum Liber ſingularis, in quo cum iura, tum hiſtoria et fata familiarum Romanarum, fide ſcriptorum, legum, numiſmatum, marmorum aliorumque monumentorum antiquorum illuſtrantur et explicantur. *Lipſ.* 1742. 4. — Capitibus XIV docetur, quid vocabula *gens*, *gentilis* et *gentilitas* ſibi voluerint, quid nomina et imagines gentilitiae, earumque

rumque uſus fuerit, quo modo feſta et ſacrificia, et ſepulcralia gentilitia ſe habuerint. Agitur porde gentium ſucceſſione, de cura earum legitia ac tutela, atque inſignibus; de modis, quibus is in gentem antiquam recipi eandemque deſere potuerit; de iudicibus in rebus gentilitiis; de e ſuper gentilitate inter patricios ac plebeios; de tis et interitu rei gentilitiae. Capite ultimo hiſoria gentis Corneliae ſigillatim deſcribitur.

* * *

CHRISTIANI WILHELMI AB EYBEN Diſſ. e ordine equeſtri veterum Romanorum. *Francorti* 1684. fol. Et in Operibus *Hulderici ab Eyn* (*Argent.* 1708. fol.) P. III. p. 877 ſqq. Et in *H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. Rom. T. I. 1098 ſqq. ab Eyben.

CHRISTI. GOTTL. SCHWARZII Exercitao de inſignibus ordinis equeſtris veterum Romaorum. *Altdorf.* 1745. 4. Schwarz.

JOH. ERHARDI KAPPII Diſſ. de annua Equium Romanorum transvectione et de eorumdem cognitione ſeu cenſura. *Lipſ.* 1734. 4. Kapp.

M. ANT. FERRATII Epiſtola de ordine equeſtri; inter *eius* Epiſtolas p. 77-82. Ferratius.

* * *

PHILIPPI MUELLERI Diſſ. de novo homine. *Jenae* ſ. a. 4. Mueller.

B. *Scriptores de ordine populari.*

ANDREAE SCHOTTI Electa de Tribubus Romanis XXXV ruſticis atque urbanis; acceſſere *Roſini* Corpori Antiquitatt. Rom. (*Traj. ad Rhen.* 1701. 4) p. 941 ſqq. Schott.

Boindin. NICOLAI BOINDIN *Diſcours ſur les Tri[...] Romaines, où l'on examine leur origine, l'ordre [...] leur établiſſement, leur ſituation, leur étendue et les divers uſages ſuivant les tems;* in *Mém. de l'Ac[...] des Inſcr.* T. I. p. 72-93. T. IV. p. 67-115. Cum IV tabb. aen.

Vaillant. JOH. FOI VAILLANT *ſur les mots de* Pl[...] *et de* Patricius; in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. I p. 159 ſqq.

Ekermann. PETRI EKERMANNI Diſſ. de nimia pietatis licentia reipublicae Romanae. *Upſal.* 1746. 4.

Funccius. JOH. NIC. FUNCCII Diſſ. de homin[...] publice in foro Romano nequam, ex Plauti Cu[...] cul. Act. IV. Sc. I.; in *Conr. Ikenii* Symbol. litter. (*Brem.* 1745. 8) T. I. P. IV. p. 501-559.

Stockmann. ERN. STOCKMANNI Diſſ. de Patronis et Cli[...]entibus. *Jenae* 1721. 4.

Kretzſchmar. CHRISTOPH. KRETZSCHMAR Meditatio de pietate Clientis Romani in Patronum. *Dresd.* 1752. 4.

C. *Scriptores de ſervis, libertis et ritu manumiſſionis.*

Pompa. TITI POMPAE de operis Servorum Liber. *Antverp.* 1606. 8. *Amſtelod.* 1672. 12. Et in *Poleni* Theſ. T. III. p. 1319 ſqq.

Pignorius. LAURENTII PIGNORII de Servis et eorum apud veteres miniſteriis Commentarius. Acceſſit ANT. VELSERI Epiſtola de Zeta et Zetario, ſive Diaeta et Diaetario. *Aug. Vindel.* 1613. 4. *Patavii* 1656. 4. *Amſtelod.* 1674. 12. *Patav.* 1693. 4. Et in *Poleni* Theſ. Antiqq. Rom. et Graec. T. III. p. 1125 ſqq.

Bulifon. PHILIPPI BULIFON Epiſtola de antiquo ſtatu Servorum; in *Lettere d'*Ant. Bulifon, *Raccol.* III (Napoli 1693. 12) p. 265-282.

NIC.

NIC. HIERON. GUNDLINGII Obſervatio- Gundling.
s de contubernio et coniugio Servorum; in
undlingianis. P. X. p. 412-508.

FABIANI TOERNERI Diſſ. de Servo Roma- Toerner.
). *Upſal.* 1727. 8.

LUDOVICI ANTONII MURATORI *Diſſer-* Muratori.
zione ſopra i Servi e Liberti antichi; in *Memorie
lla Società Colombaria Fiorentina* (Firenze 1747.
) Vol. I. p. 63 ſqq. — Pignorium, qui ſervo-
m et libertorum officia non ſatis accurate diſtin-
it, Muratorius refellere atque oſtendere ſtudet,
rvis viliora, libertis honoratiora demandata
iſſe miniſteria.

JOH. GOTTLIEB DERLING de ſervis littera- Derling.
. *Halae* 1720. 4.

POLYCARPI LEYSERI Obſervata diplomati- Leyſer.
)-hiſtorica de ſervis nobilibus. *Helmſt.* 1727. 4.

JOH. WILH. GOLLING Diſſ. de Cataſta Ser- Golling.
orum. *Altdorf.* 1730. 4.

JOH. HENRICI SCHULZE Excurſio in anti- Schulze.
uitates ad Servi Medici apud Graecos et Roma-
os conditionem eruendam. *Hal. Magdeb.* 1733. 4.

ABRAHAM WIELING Diſſ. de Iure Servorum Wieling.
pud Romanos. *Franequerae* 1734. 4.

GEORGII ERNESTI WALCHII Progr. de Walch.
omanorum ſervis litterariis; *Schleuſingae* 1741.
l. Cf. *(Biedermanni)* Acta ſcholaſt. T. I. p.
59-263.

JOH. FRID. JUGLER Ἀνδραποδοκαπηλεῖον, Jugler.
ive de Nundinatione Servorum apud veteres, Li-
er ſingularis hiſtorico-iuridicus, ex quo lucem
apere poſſunt Auctorum loca complura. Acce-
it Medicus Romanus Servus, ſexaginta ſolidis
eſtimatus, rariſſimum noſtris in oris Opuſculum.
Lipſ. 1741. 8. — Praeter prooemium auctor in
decem capita diſpertitus eſt libellum praeſtantiſſi-
mum.

mum. Primo quaeſtionem paucis examinat, a homo iure naturali ſit in commercio. Cap. II ag de nundinatione ſervorum apud Ebraeos; III d venditione ſervorum apud Graecos; IV de ven tione mancipiorum apud Romanos in genere, de hominibus, qui illis ſunt negotiati. Capite disquiritur, ubi, quot modis, et quo ritu haec venditio inſtituta. Multa hic diſputata legunt de Cataſta, veroque ſenſu verborum Petroni c. 29: *venalitium titulis pictum*; de praeconibus, q vendiderunt mancipia; de ſervis nudis, vel gyp ſatis, pedibus adſtantibus; de titulis, a ſervorum collibus pendulis; de ſervorum denudatione, mo disque eorum valetudinem explorandi; de vendi tione ſub corona et ſub haſta; de ſervis pileatis de ſervo ſua pecunia emto. Sexti capitis ſumm eſt de iis, quae iure obſervanda erant in venditio ne ſervorum; et quidem de portorio et vectigal mancipiorum cauſa ſolvendo; de natione ſervi in dicanda; de ſervis novitiis et veteratoribus; commendatione mancipiorum; de praecipuis cor poris vitiis emtori ſignificandis, pariterque de vi tiis animi caet. In cap. VII de pretio ſervorum docet auctor, meliora mancipia ſaepe reliquum viliorem gregem reddidiſſe vendibiliorem: ind ortum eſſe proverbium, familiam ducere; non nunquam rejicula mancipia, quaſi appendicem pretioſioribus acceſſiſſe; Romanos in ſervis emen dis haud raro ultra modum prodigos fuiſſe; maxi mi eos feciſſe evnuchos, de quibus Juglerus com plura tradidit. His ſubiungebantur Medici, et deinceps Grammatici, litteras Graecas docti, Poe tae, Librarii, Bibliothecarii, Paedagogi, Notarii, Anagnoſtae. Inter artium illiberalium peritos multum ſtatuebatur pretii pictoribus, comoedis, muſicis, gladiatoribus, funambulis, palaeſtritis, negotia-

egotiatoribus, calculatoribus, topiariis, pocilla-
oribus et coquis. Denique moriones etiam,
ueri formoſi, ſervi bonae frugis, novitii, et pe-
ulio inſtructi, itemque puellae formoſae, vel te-
erae aetatis, obſtetrices, puellae fides doctae,
nificii, telae, texturaeque peritae, foecundae
ravidaeque, et ornatrices, ſat grandi aeris ſum-
na vendi ſaepiuſcule ſolebant. Cap. VIII recen-
et varias conditiones, venditioni ſervorum adie-
tas. Cap. IX agit de actionibus, propter nundi-
ationem mancipiorum conſtitutis, deque magi-
tratu, huic negotio praefecto. Decimi capitis in-
criptio eſt de venditione ſervorum apud Germa-
os uſuque hodierno. Auctorem appendicis, in
bri titulo commemoratae, perhibent JOH. FRID.
OECKELMANNUM, celebrem olim apud Bata-
os ICtum. Prodiit primum *Lugd. Bat.* 1671, et
einceps a. 1681, forma minore.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1742. p. 93-96.

JOH. GOTTL. IMMERMANN *Vergleichung* Immer-
er Römiſchen Knechtſchaft mit der Knechtſchaft der mann.
Chriſten. Magdeb. 1744. 4.

THEOPHILI LUDOLPHI MUENTERI Diſſ. Muenter.
e honoribus ſervorum Romanorum; in *Miſcell.*
ipſ. nov. Vol. V. P. I. p. 61-98.

JOH. CONR. SAM. HURTER (Praeſ. *de Lo-* Hurter,
wſchiold) Diſſ. de ſervis, maxime Romanorum.
Tubing. 1755. 4. — Quae ab aliis doctius co-
ioſiusve ſuper argumento iſto diſputata ſunt, apte
b auctore in compendium redacta.

J. E. I. WALCH Diſſ. de Servis fatidicis, ad Walch.
ctor. XVI, 16. *Jenae* 1761. 4.

JOH. CONR. CAROLI OELRICHS Diſſ. hi- Oelrichs.
orico-iuridica de ſervis iuris peritis atque magi-
ratibus apud Romanos *Palaeo-Stettini* 1765. 4.

DE

de Burigny. DE BURIGNY *Premier Mémoire ſur les Eſclaves Romains; dans lequel on examine quel étoit leur état avant qu'ils obtinſſent l'affranchiſſement;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. XXXV. p. 328-359.

Eiusdem *Second Mémoire, dans lequel on traite de l'affranchiſſement et de l'état des Affranchis;* ibid. T. XXXVII. p. 313-339. — Compilatio rerum notiſſimarum.

Heyne. C. G. HEYNII Proluſio, qua diſquiritur, e quibus terris mancipia in Graecorum et Romanorum fora fuerint advecta; *Gotting.* 1789. fol. Cf. *Götting. gel. Anzeig.* a. 1789. p. 1161-1166.

* * *

Henel. NICOLAI HENELII Commentatio de Manumiſſionum ritibus; in *eiusd.* Otio Vratiſlav. (*Jen.* 1658. 8) p. 442 ſqq.

a Loon. WILH. A LOON (*Noviomagenſis, ICti et Philologi Trajectini*) Eleutheria, ſive de Manumiſſione ſervorum apud Romanos Libri quatuor. *Trajecti* 1685. 12. et in *Poleni* Theſ. Antiqq. Rom. Graec. T. III. p. 355 ſqq. — In hoc libello non ineleganti ſuccincte proponitur ordineque congruo exhibetur quicquid aut in legibus Romanis aut in optimis quibusque auctoribus de argumento iſto traditum reperitur. Et primo quidem libro auctor iuſtas ſive ſolennes manumiſſionis ſpecies exponit, quas inter eam, quae per cenſum fiebat, antiquitate caeteras ſuperare probat, utpote quae iam Servii Tullii temporibus coeperit, cum ea, quae per vindictam expediebatur, non niſi poſt exactos reges, per teſtamentum vero, poſt conditas demum duodecim tabularum leges, invaluerit. Libro ſecundo reliquos minusque ſolennes manumiſſionis modos pertractat, per epiſtolam, per convivium, aut inter amicos; quibus ipſa

libertas

bertas quidem etiam conferebatur, non tam ple-
e tamen nec pingui adeo conditione, ut priori-
us illis iuſtis ac ſolennibus modis, donec tandem
uſtinianus Imp. omnium libertorum iura exae-
uata vellet. Tertius liber perſonas ad manumiſ-
onem tam expediendam quam patiendam aptas,
t et alios huius rei ritus tradit, et ſigillatim cap.
/ fuſius perſequitur, qua ratione ſervi quandoque
dominis ſuis pro certo pretio libertatem paciſci
onſueverint; id enim moris a nemine antea ſatis
xpoſitum ſe reperiſſe ait auctor. Ultimo libro
narrat, qui ſine manumiſſione ad libertatem per-
enire potuerint, nomina item libertis tribui ſoli-
, aliaque ſigna recens acquiſitae libertatis, quae
ıter etiam ſoleas recenſet, utpote quibus liberos
omines duntaxat uſos probat, cum ſervi ſculpo-
eis ſaltem, quas vocabant, uterentur.

Cf. Acta Erud. a. 1686. p. 134 ſq.

JOH. FRID. CHRISTII Manumiſſionis Icon Chriſt.
:plicata; in *eiusd.* Noct. Acad. (*Hal.* 1727. 8)
pec. II. p. 99-101.

QUIRINI GOTTFR. SCHACHERI Diſſ. de Schacher.
ıſtiniano, manumiſſionum fautore. *Lipſ.* 1735. 4.

JOH. FRID. GRUNERI Progr. de manumiſ- Gruner.
one per convivium. *Coburgi* 1760. 4.

* * *

JANI GERH. MILZOVII Diſſertationes IV Milzovius.
Pileo, libertatis populi olim Romani indice et
ſtitutae vindice. *Hafniae* 1655. 4. Cum figg.

JOH. BURCKHARDI MENCKENII Diſſ. de Mencken.
leo, libertatis ſymbolo; in *eiusd.* Diſſertatt. litte-
r. (*Lipſ.* 1734. 8) p. 211 ſqq.

NIC. HIER. GUNDLING *Gedanken über die* Gundling.
Vorte: ſervus non habet caput, *ingleichen über*

den Eid der Freyheit und andere [illegible] chen; in eiusdem kleinen teutschen Schrift 1737. 8) p. 465-482.

SECTIO V.

Scriptores de comitiis Roman[orum]

Gruch. NICOLAI GRUCHII de comitiis [Romano]rum Libri III. Lutetiae, ex officina typ[ographica] Michaelis Vaſcoſani 1555. fol. Hanc [editionem] principem et rariſſimam ſecuta eſt altera [mi]nus rara, hac inſcriptione: Doctiſſimi V[iri] GRUCHII Rotomagenſis, de Comitiis [Romano]rum Libri tres. His acceſſit rerum et [verborum] in his memorabilium copioſiſſima et [accurata] diligentia conquiſitus index. Venetiis, ap[ud] Bindonum 1558. 8. Proſtant etiam ex[empla hu]ius editionis, anno 1559 inſignita. Id[em Gru]chii opuſculum adiectum eſt Sigonii hiſto[riae de] rebus Bononienſibus, Francof. ad Moen. 16[..] Inſeruit idem Graevius Theſauro Antiqq. [Rom.] T. I. p. 531-708; atque Joh. Godefr. Cla[...] iuri publ. Rom. I. p. 145 ſqq. — In prae[fatione] Gruchius de comitiis in genere diſſerit, [et] potiſſimum ſe eſſe perſecutum illorum rat[ionem], quae ante occupatam ab Imperatoribus re[mpubli]cam, et in primis Ciceronis tempore obſerv[ata]. Primus liber eſt de comitiis centuriatis, ſe[cundus] de tributis, tertius de curiatis. Quemlibet [librum] in ſex deſcripſit capita, ea quidem ratio[ne ut] primum doceat, quae eſſent ſingula illa c[omi]tum, quae et quot eſſent cauſae comition[um ha]bendorum; tum, per quas perſonas pera[gerentur]; deinde, quis eſſet ſingulorum comi[tiorum] modus; poſt haec de loco, ubi comitia [...] agit; et poſtremo de tempore habendorum

orum diſſeruit. Quum vero *Sigonius* in libris e antiquo iure civium Romanorum nonnulla iruchii loca expenderet et ab eius ſententia, quam e binis magiſtratuum comitiis, et de lege curiata, rotulerat, diſcederet; gravis exarſit inter hos uumviros doctiſſimos contentio. Gruchius ine librum adverſus Sigonium evulgavit, hoc tiulo inſignitum:

Doctiſſimi viri NICOLAI GRUCHII reſponſo ad binas Caroli Sigonii reprehenſiones: unam, e binis magiſtratuum comitiis: alteram, de lege uriata. *Pariſ.* 1565. 8; et in *Graevii* Theſ. Anqq. Rom. T. I. p. 709-730. — Reſpondit Sionius in libello ſequenti:

CAROLI SIGONII de binis comitiis, et lege Sigonius. uriata, poſterior cum Nicolao Gruchio diſputatio. *Venetiis* 1566. 8. et in *Graevii* Theſ. T. I. p. 31-754. — Nec tum ſiluit Gruchius, ſed litem continuavit edendo ſequentem libellum:

N. GRUCHII ad poſteriorem Car. Sigonii Gruchius. le binis magiſtratuum Romanorum comitiis, et le lege curiata diſputationem, refutatio. *Pariſ.* 1567. 8; et in *Graevii* Theſ. T. I. p. 755-840. — n qua, ſepoſita omni modeſtia, adeo ſaevo atque mpudenti animo Sigonium perſtrinxit, ut quodam tiam in loco pro ſummo illi beneficio tribuat, uod non aſperius illum atque contumelioſius apellaverit. Hac igitur re permotus Sigonius, noum in vulgus edidit librum, qui omnem controerſiam diremit. Ornatus fuit hoc titulo:

CAR. SIGONII de lege curiata magiſtratuum Sigonius. t Imperatorum, et iure eorum, liber ad Nic. Gruchium. *Venet.* 1569. 4; et in *Graevii* Theſ. T. I. p. 841-892. — Luſit in hanc controverſiam epigrammate *Q. Septimius Florens Chriſtianus.*

den Hut der Freyheit und andere hieher gehörig… chen; in eiusdem *kleinen teutſchen Schriften* (… 1737. 8) p. 465-482.

SECTIO V.

Scriptores de comitiis Romanorum.

Gruch. NICOLAI GRUCHII de comitiis Roma… rum Libri III. *Lutetiae*, ex officina typogr… Michaelis Vaſcoſani 1555. fol. Hanc editio… principem et rariſſimam ſecuta eſt altera, m… nus rara, hac inſcriptione: *Doctiſſimi Viri* … GRUCHII *Rotomagenſis*, de Comitiis Roma… rum Libri tres. His acceſſit rerum et verbo… in his memorabilium copioſiſſima et accurati… diligentia conquiſitus index. *Venetiis*, apud Fr… Bindonum 1558. 8. Proſtant etiam exempla … ius editionis, anno 1559 inſignita. Idem G… chii opuſculum adiectum eſt *Sigonii* hiſtoriae … rebus Bononienſibus, *Francof. ad Moen.* 16… Inſeruit idem *Graevius* Theſauro Antiqq. … T. I. p. 531-708; atque *Joh. Godefr. Clau…* iuri publ. Rom. I. p. 145 ſqq. — In praefa… Gruchius de comitiis in genere differit, ea… potiſſimum ſe eſſe perſecutum illorum ratio… quae ante occupatam ab Imperatoribus rem… cam, et in primis Ciceronis tempore obſerva… Primus liber eſt de comitiis centuriatis, ſecu… de tributis, tertius de curiatis. Quemlibet lib… in ſex deſcripſit capita, ea quidem ratione… primum doceat, quae eſſent ſingula illa com… tum, quae et quot eſſent cauſae comitiorum … bendorum; tum, per quas perſonas perag… tur; deinde, quis eſſet ſingulorum comitio… modus; poſt haec de loco, ubi comitia fieri … agit; et poſtremo de tempore habendorum co…

dor…

lorum diſſeruit. Quum vero *Sigonius* in libris de antiquo iure civium Romanorum nonnulla Gruchii loca expenderet et ab eius ſententia, quam de binis magiſtratuum comitiis, et de lege curiata, protulerat, diſcederet; gravis exarſit inter hos duumviros doctiſſimos contentio. Gruchius ſane librum adverſus Sigonium evulgavit, hoc titulo inſignitum:

Doctiſſimi viri NICOLAI GRUCHII reſponſio ad binas Caroli Sigonii reprehenſiones: unam, de binis magiſtratuum comitiis: alteram, de lege curiata. *Pariſ.* 1565. 8; et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 709-730. — Reſpondit Sigonius in libello ſequenti:

CAROLI SIGONII de binis comitiis, et lege curiata, poſterior cum Nicolao Gruchio diſputatio. *Venetiis* 1566. 8. et in *Graevii* Theſ. T. I. p. 731-754. — Nec tum ſiluit Gruchius, ſed litem continuavit edendo ſequentem libellum: Sigonius.

N. GRUCHII ad poſteriorem Car. Sigonii de binis magiſtratuum Romanorum comitiis, et de lege curiata diſputationem, refutatio. *Pariſ.* 1567. 8; et in *Graevii* Theſ. T. I. p. 755-840.— In qua, ſepoſita omni modeſtia, adeo ſaevo atque impudenti animo Sigonium perſtrinxit, ut quondam etiam in loco pro ſummo illi beneficio tribuat, quod non aſperius illum atque contumelioſius appellaverit. Hac igitur re permotus Sigonius, novum in vulgus edidit librum, qui omnem controverſiam diremit. Ornatus fuit hoc titulo: Gruchius.

CAR. SIGONII de lege curiata magiſtratuum et Imperatorum, et iure eorum, liber ad Nic. Gruchium. *Venet.* 1569. 4; et in *Graevii* Theſ. T. I. p. 841-892. — Luſit in hanc controverſiam epigrammate *Q. Septimius Florens Chriſtianus.* Sigonius.

Antiquata iacent veteris quae culmina Romae
Fractaque disiectis moenia ruderibus,
Et linguae accuſant, et barbara proelia dextrae,
Sic ut vix ſit pes, quod fuit ante caput.
At nunc doctarum linguarum mite duellum,
Et caedes hoſti non nocitura ſuo,
Inſtaurat Romam, quae vos, Gruchi atque Sigoni,
Mavult, quam pacem, bella movere ſibi.

Cf. FREYTAGII Apparat. litt. T. III. p. 305 ſqq.
Cf. CLEMENT *Bibl. curieuſe* T. IX. p. 284 ſq.

Latinius. LATINI LATINII Obſervationes in Nic. Gruchii libros de Comitiis Romanorum; in *eiusd.* Bibliotheca ſacra et profana (*Rom.* 1677. fol.) T. II. p. 30-36; et in praefatione *Graevii* ad T. I. Antiqq. Rom.

Manutius. PAULI MANUTII Liber de Comitiis Romanorum. *Bononiae* 1585. 4. Et in *Gaudentii Roberti* Miſcell. Ital. T. IV. p. 1 ſqq.; et in *Graev.* Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 476-530. — Breviter, ſed probe, hocce argumentum a Manutio illuſtratur.

Normann. LAURENTII NORMANNI Diſſ. de Comitiis Romanorum. *Upſal.* 1674. 4.

Merula. PAULI MERULAE de Comitiis Romanorum opus poſthumum. *Lugd. Bat.* 1675. 12; et in *eiusdem* Opp. variis poſthum. *ibid.* 1684. 4; et in *Poleni* Theſ. Antiqq. T. I. p. 237 ſqq. — Quae Gruchius diffuſe diſputavit, Merula in compendium redegit.

Aicher. OTTONIS AICHER (*Monachi Benedictini, Oratoris et Poetae Salisburgenſis* † 1705) Brevis inſtitutio de Comitiis veterum Romanorum, libellis tribus comprehenſa, quibus acceſſit liber IV de Comitiis Imperii Romano-Germanici. *Salisburgi* 1678.

1678. 12; et in *Poleni* Theſ. Antiqq. T. I. p. 273 ſqq. — Gruchium potiſſimum ſequitur.

BARTHOLOMAEI BEVERINI de Romanorum Comitiis libellus; cum *eiusd.* Syntagmate de ponder. et menſur. *Lipſ.* 1714. 8. Beverinus

JOACH. FRID. SCHMIDT Diſſ. de Comitiis Romanorum. *Stargard.* ſ. a. 4. Schmidt.

GEORG. LUD. GOLDNERI Progr. de Romanorum Comitiis. *Gerae* 1722. fol. Goldner.

JOH. AUGUSTINI GROEBEL Progr. de Comitiis. *Lango-Saliſſae* 1730. 4. Groebel.

M. ANT. FERRATII, Epiſtola de Comitiis; inter *eius* Epiſtolas p. 150-155. Ferratius.

Eiusdem Epiſtola de binis Comitiis, *ibid.* p. 162-171.

ONUPHRII PANVINII Liber de Comitiis Imperatoriis; cum *eiusdem* Libris IV de Roman. Princip. Cf. ſupra Vol. IV. P. I. p. 187. Panvinius.

JOH. HENR. BOECLERI Diſſ. de Comitiis Imperii, ſive de electione ſucceſſoris, deſcripta a Corn. Tacito II Hiſtor. cap. 12 et ſeqq.; in *eius* Diſſertatt. acadd. (*Argent.* 1701. 4) T. II. p. 835-872. Boecler.

SECTIO VI.

Scriptores de legibus Romanorum.

FRANC. PHILELPHI Epiſtola de praecipuis Legibus Romanorum (ſcripta a. 1439); inter *eius* Oratt. et alia Opuſc. (*Venet.* 1492. fol.) fol. 73 ſq. Philelphus.

PAULI MANUTII Liber de Legibus Romanis; in *Gaud. Roberti* Miſcell. Ital. T. III. p. 139 ſq. in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. II. p. 1022-1140. in *Roſini* Antiqq. Rom. (*Traj. ad Rhen.* 1701. 4) p. 792 ſqq. in *I. G. Clauſingii* Iur. publ. Rom. T. II. p. 1 ſqq. Manutius.

p. 611 ſqq. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. III. p. (11)-(16).

Polletus. FRANC. POLLETI (*Duacenſis*, *ICti et Archaeologi* † *circa a.* 1567) Hiſtoria fori Romani, reſtituta, illuſtrata et aucta corollariis et praetermiſſis per *Phil. Broidaeum* (generum Polleti). *Duaci* 1572. 8 (Haec editio prima rariſſime occurrit). *ibid.* 1576. 8. *Lugd.* 1587. 8. *Francofurti* 16… 8. *Duaci* 1691. 8. Et in *Poleni* Theſ. Antiqq. T. I. p. 307 ſqq. Et in Theſ. iur. civilis *Everh. Ottonis*.

Sigonius. CAROLI SIGONII de Judiciis Libri III. *Bononiae*. 1574. fol. *Lugd.* 1576. fol. *Francof.* 159… fol. *Hanoviae* 1609. fol. *Halae Saxonum* (curante *Chriſtiano Thomaſio*) 1716. 8. In Sigonii Opp. ab Argelato collectis. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. II. p. 1683-1824.

Siccama. SIBRANDI TETARDI SICCAMA *Bolswardiensi Friſii*, de Judicio centumvirali Libri II. *Franequerae* 1596. 8. In *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. … 1824-1862. *Halae Sax.* (forte editore *Frider. Schmaderbach*) 1725. 4. Acceſſere huic editioni *Cuiacii* Obſervatio de Lege Glicia, *Lipſii* Epiſtola de recitatione apud veteres, atque index. Caeterum huic editioni inſunt peccata typographica haud pauca. Eosdem Siccamae libros iterum recenſuit, animadverſionibus et opuſculis argumentum illuſtrantibus auxit *Carolus Fridericus Zepernick*, I. U. D. *Halae* 1776. 8. Opuſcula, quae titulus innuit, ſunt: I. I. G. GRAEVII Animadverſiones ad Siccamae de Centumvirali iudicio L. I. cap. IV et VI; ex eius praefatione ad tomum II Theſauri Antiqq. Rom. II. GE. HENR. AYRER Diſquiſitio de iudicio Romanorum ſeptemvirali *Goetting.* 1757. 4. III. JO. NIC. FUNCCII Proluſio de lege Aebutia, legibus XII tabularum no… de…

ogante. *Rintel.* 1744. 4. IV. JOH. LUD. ERN. ETTMANNUS de iudicio Curiano. *Lipſ.* 1765. V. CAR. FR. ZEPERNICK de cauſis centumviralibus diſquiſitio. VI. JAC. CUIACII Obſervationes de lege Glicia et origine inofficioſi teſtamenti. VII. C. F. ZEPERNICK, de rerum perpetuo ſimiliter a Centumviris iudicatarum auctoritate, fori diſputationis nobiliſſima ſpecie, fonteque iuris civilis Diatriba (p. 284-423). VIII. JUSTI LIPSII Epiſtola de recitatione apud veteres.

CAROLI BRETI (*Regi Franciae a conſiliis et theologi Pariſienſis* † 1655) de ordine antiquo iudiciorum civilium apud Romanos, Commentarius. *Pariſiis* 1604. 4. Et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. Rom. T. II. p. 1053-1200; in *Chriſt. Gottfr. Hofmanni* Hiſt. iur. Romani T. II. P. II. le Bret.

M. ANT. FERRATII Epiſtola de forma iudiciorum Romanorum (ſcripta a. 1698); inter *eius* Epiſtol. p. 4-9. Ferratius.

Eiusdem Epiſtola de perſonis iudiciorum (ſcripta a. 1697); *ibid.* p. 10-15.

Eiusdem Epiſtola de iudice quaeſtionis; *ibid.* 16 ſqq.

Eiusdem Epiſtola de iudicibus; *ibid.* p. 18-22.

Eiusdem Epiſtola de iudicio repetundarum, inter ſicarios, ambitus, perduellionis; *ibid.* p. 30. 54. 58.

CHRISTOPH. CELLARII Diſſ. ſiſtens proceſſum iuris Romani antiquum; habita a. 1698, recuſa cum augmento. *Halae* 1705. 4. Cellarius.

JOH. GOTTL. HEINECCII Antiquitatum Romanarum, iurisprudentiam illuſtrantium, Syntagma, ſecundum ordinem Inſtitutionum Juſtiniani digeſtum. *Halae* 1719. 8. *Argentorati* 1724. 8. Heineccius.

Editio

Editio tertia auctior et emendatior. *ibid.* 173
Voll. in 8. Editio quarta. *ibid.* 1734. 8. E
quinta *ibid.* 1741. 8. Editio ſexta. *ibid.* 17
8. — Hoc utiliſſimo notiſſimoque libro Inſt.
tiones Juſtiniani ſcita ratione ex humaniſſimor
ICtorum ſcriptis, quandoque et ipſis veterum
ctorum locis illuſtrantur. In Appendice libri
mi ius in primis antiquum civium Rom. Lat
rum, Italiae, Provinciarum, ut et ſtatus Pereg
norum, velut praeclara antiquitatis Romanae p
exponitur, Sigonii libris de antiquo iure civ
Rom. Italiae et provinciarum, ut et Spanhe
orbe Romano, in compendium redactis.

Toerner. FABIANI TOERNERI Diſſ. de iudiciis pu
cis veterum Romanorum. *Upſal.* 1722 8.

Iſelin. JOH. RODOLPHI ISELII Brevis Romano
rum iudiciorum hiſtoria. *Baſil.* 1722. 4.

Briſſonius. BARNABAE BRISSONII de formulis et
lennibus populi Romani verbis Libri VIII. *Par.*
1583, fol. *Francof. ad Moen.* 1592. 4. *Mog*
1649. 4. Ex recenſione *Franciſci Caroli Con*
accedunt praefatio nova et vita Barn. Briſ
Halae et Lipſ. 1731. fol. Editio recentiſſima p
tibusque auctior cura *Joh. Auguſti Bachii*, L
1754. fol. — In hoc opere omnes cum in R
manorum ſacris, tum civilibus, militaribus et
occurrentes formulae congeſtae et explicatae ſu
adductis ſcriptorum veterum verbis et teſtimo
quam plurimis.

Hotomann. FRANC. HOTOMANNI Formularum an
quarum reliquiae aliquot ex veterum monime
collectae; in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. II.
1909-1926; et in *Clauſingii* Iure publ. Rom.
III. p. 737 ſqq.

Heineccius. JOH. GOTTL. HEINECCII Oratio de Iu
prudentia veterum Romanorum formularia, ri
busq

que, quibus negotia civilia explicabant, ſolen-
us. *Franequerae* 1724. 4. Et in *eiusd.* Opuſcul.
(*Hal. Magd.* 1735. 4.) p. 431 ſqq.

JOH. SALOM. BRUNQUELLI Progr. de ſo- Brunquell.
nibus in exequutione ſententiarum a Romanis
ibitis. *Jenae* 1733. 4.

FRANC. CAR. CONRADI Oratio de Iurispru- Conradi.
ntia regulari Romanorum, et de veterum ICto-
n ſtudiis circa regulas iuris. *Vitemb.* 1728. 4.

JOH. SAM. FRID. BOEHMERI Progr. acade- Boehmer.
um de auditorio iudiciali. *Hal. Magd.* 1726. 4.

JOH. CHPH. HAYNISCH de Tribunali Ro- Hayniſch.
orum Commentatio. *Schleizae* 1739. 4.

JOH. TOB. KREBSII Diſſ. de iudicum Roma- Krebs.
m decuriis. *Lipſ.* 1744. 4; et in *eiusd.* Opuſc.
ſ. 1778. 8 mai.) Nr. III.

DAN. MUELLERI de Advocatis veterum (*Ro-* Mueller.
orum) Diſſertatio. *Chemnicii* ſ. a. fol.

ADAM. DAN. RICHTER de Advocatis, eo- Richter.
que officio, virtutibus, praemiis etc. apud ve-
Romanos. *Annaeberg.* 1752. 4.

C. G. HEYNII Commentatio I et II de ac- Heyne.
tionum et iudiciorum publicorum ratione et
ne apud Romanos et Graecos. *Gotting.* 1788.
9. fol. — Cf. *Götting. gel. Anzeig.* 1789. p.
69.

. *Scriptores ſpeciales de ſingularibus nonnullis ritibus rebusque forenſibus.*

OH. PHIL. SLEVOGTII Diſſ. de in ius vo- Slevogt.
ne antiqua et nova. *Jenae* 1705. 4.

JOH. FRID. CHRISTII Obſervatio de in ius
tione, quae obtorto collo fiebat; in *eiusd.* Chriſt.
tt. acadd. Specim. IV. p. 282 ſqq.

Born. JAC. HENR. BORN Diſſ. de anteſtatione ius vocantium apud Romanos. *Lipſ.* 1737. 4.

Chriſt. I. F. CHRISTII Obſervatio de ritu vi rum apud antiquiſſimos Romanos; in eius Noct. ac. Sp. III. p. 171 - 180.

Eiusdem Obſervatio de vocabulo: Ex iure m nu conſertum; *ibid.* p. 180 - 190.

Joecher. GEO. GUIL. JOECHERI Diſſ. de ritu vi ciarum apud Romanos. *Lipſ.* 1723. 4.

Steger. ANDR. DEODATI STEGERI Vindiciae nibus conſertis ſumendae ex lege XII Tabular. *Lipſ.* 1737. 4.

Ferratius. M. ANT. FERRATII Epiſtola de compe dinatione (ſcripta a. 1698); in *eius* Epiſt. p. 3

Spies. JOH. ALBERTI SPIES Diſſ. de compere natione, ex antiquitatibus Rom. forenſibus. 1728. 4.

Boſe. CHRIST. WILH. BOSII de reis ampliati ſertatiuncula epiſtolica. *Lipſ.* 1743. 4.

Grabener. CHRIST. GODOFR. GRABENERI Str antiquariae de commentariis auctorum veter foro litigantium. *Lipſ.* 1738. 4.

Schreiter. JOH. FRID. SCHREITERI Sacrament in veteris Romae iudiciis antiquitates. *Lipſ.* 17

Erneſti. JOH. AUG. ERNESTI Diſſ. de ritu pign capiendorum apud veteres Romanos. 1742. 4.

Kueſtner. CHRIST. WIL. KUESTNERI de ritu p rum capiendorum in Republica Romana Di tio. *Lipſ.* 1743. 4.

Ferratius. M. ANT. FERRATII Epiſtola de patro accuſatoribus (ſcripta a. 1698); inter *eius* Epi p. 22 - 25.

Eiusdem Epiſtola de obnunciatione; i 144 - 149.

M.

M. A. FERRATII Epiſtola de iure ſuffragii; *ibid.* p. 171-176. Ferratius.

FRANC. CAR. CONRADI Jus provocationum ex antiquitate Romana erutum. *Lipſ.* 1723. 4. Conradi.

C. W. K. (CHRIST. WILH. KÜSTNER) Hiſtoriae provocationum et appellationum apud veteres Romanos Specimen I. *Lipſ.* 1740. 4. C. W. K.

JOH. DAN. RITTER de cognitoribus Diſſertatio. *Lipſ.* 1735. 4. Ritter.

J. C. HAYNISCH de clepſydris fori Romani Commentatio. *Schleizae* 1737. fol. Haynisch.

SECTIO VIII.

Scriptores de poenis et ſuppliciis Romanorum.

HENRICI FRANC. SALOMON (*Praeſidis Parlamenti Burdegalenſis* † 1670) Commentatio de iudiciis et poenis Romanorum. *Burdigalae* 1595. 8; et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. T. III. p. 625 ſqq. Salomon.

FRANC. ROBORTELLUS de poenis et ignominiis militum Romanorum; in *eiusd.* Opere de ... et victu populi Rom. *Bonon.* 1559. fol. In ... *Roberti* Miſcell. Ital. T. I. p. 670 ſqq. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. X. p. 1482-1487. Robortellus.

GERARDI SICHTERMANNI de poenis militaribus Romanorum Diſſertatio philologico-iuridica. *Amſtelod.* 1708. 8. Sichtermannus.

JAC. HENR. BORN Diſſ. de poenis libertorum apud Romanos. *Lipſ.* 1738. 4. Born.

NICOLAI CALLIACHII Diſſ. de ſuppliciis ſervorum, nunc primum edita; in *Poleni* Theſ. Antiqq. Rom. et Graec. nov. Suppl. T. III. p. ...3 ſqq. Calliachius.

M. A.

Ferratius. M. A. FERRATII Epiſtola de quaeſtionib… publicis; in *eius* Epiſt. p. 26-30.

Preuſs. GODOFR. PREUSSII Diſſ. de Διχοτομ… *(poena diſſectionis)* ad Matth. XXIV, 51; in Th… theol. philol. Diſſertt. exeg. *(Amſtelod.* 1702. fo… T. II. p. 185-188.

Schelhorn. JOH. GEO. SCHELHORNII Diſſ. de Δι… τομίᾳ ſervi nequam; in *Bibl. Bremenſ.* Claſſ. … Faſc. VI. p. 111 ſqq.

Krumbholtz. CAR. FRID. KRUMBHOLTZII Diſſ. de p… na per διχοτομεῖν ſignificata ad Matth. XXIV, 51; *ibid.* Claſſ. VII. Faſc. II. p. 234 ſqq.

Heumann. CHRISTOPH. AUG. HEUMANNI Illuſtra… vocis διχοτομεῖν Matth. XXIV, 51; in *Actis E…* a. 1712. p. 26 ſq. et in eorundem Suppleme… T. V. Sect. V. p. 202-206.

Jugler. JOH. FRID. JUGLERI Dubia de ſectio… debitorum apud Romanos. *Lipſ.* 1741. 4.

Taylor. JOH. TAYLOR Commentarius ad L. dece… viralem de inope debitore in partes diſſec… Accedunt a viris eruditiſſimis confectae, ne… lucem hactenus editae, Notae ad marmor Bo… ranum Jovi Urio factum; Diſſertatio de … Yonane; Explicatio inſcriptionis antiquae … marmore Oxon. Commentatio de Hiſtoricis A… glicanis. *Cantabrigiae* 1742. 4 mai.

Cf. *Leipz. gel. Zeit.* 1742. p. 801-804. Ad nova … Erud. Suppl. T. VIII. p. 49 ſqq.

Schaumburg. JOH. GOTTFR. SCHAUMBURG Progr. d… ſectione debitoris in partes, occaſione legis … cemviralis. *Jenae* 1746. 4.

Bombardini. ANTONII BOMBARDINI *(Profeſſoris i… canonici et criminalis Patavini* † 1726) de car… et antiquo eius uſu ad haec uſque tempora … ducto Tractatus in duas partes diſtributus, q… rum altera Hiſtoriam Carceris, altera Pra…

co…

:omplectitur. P. I. *Patavii* 1713. 8. Et in *Poleni* Theſ. Antiqq. T. III. p. 731 ſqq. Altera operis ars ab auctore non elaborata eſt, lucem certe ublicam haud vidit.

HIERONYMI MAGII (*Anglarienſis Florentini* 1572) de Equuleo liber poſthumus, cum no- is *Gothofr. Jungermanni.* Amſtelod. 1664. 12. Cum figg. Et in *A. H. de Sallengre* Theſ. Antiqq. Rom. T. II. p. 1201 ſqq. Maggi.

JOH. WARD Diſſ. de Equuleo; in *Philoſophi- cal Transact.* Vol. XXXVI. p. 231 ſqq. Ward.

MICH. MEISNERI Diatriba de Stigmatis; *eiusd.* Syntagm. ſuper adnotam. philol. (*Hoſii Pariſcor.* 1623. 8) p. 39 ſqq. Meiſner.

JOH. MOEBII Diſſ. de hominibus ſtigmate ſignitis. *Lipſ.* 1687. 4. Moebius.

Eiusdem Diſſ. de Cauteriatis. *ibid.* 1689. 4.

JOH. LOMEIERI Diſſ. de notis et ſtigmati- s; in *eiusd.* Diebus genialibus (*Zutphan.* 1696.) Dec. II. p. 328-397. — Non de Romanis ſi- latim, ſed de ſtigmatibus in genere auctor putat. Singulas eorum ſpecies ex omni hi- ria petitas illuſtrat. Lomeier.

CORNELII HASAEI Diſſ. de ΣΤΙΓΜΑCΙ terum. *Bremae* 1704. 4. Haſaeus.

JOH. AUGUSTINI GOEBELII Obſervatio hibens Στιγματισμὸν veterum tam Graecorum am Latinorum; in *Miſcell. Lipſ.* T. X. p. ſqq. Goebel.

JOH. DERLINGII Commentatio de uſu ſtig- tum apud veteres. *Lipſ.* 1733. 4. Derling.

JUSTI LIPSII de Cruce Libri III; acce- it CORNELII CURTII de clavis dominicis er, HONORATI NICQUETI hiſtoria tituli ctae crucis, THOMAE BARTHOLINI Hy- nnemata quatuor de crucis ſedile medio, de Lipſius.

 vino

vino myrrhato, de corona ſpinea, de ſudore ſanguineo. Omnes cum figg. aen. *Amſtel.* 1679. 12. *Veſaliae* 1679. 12. et in *eius* Opp. (*Antverp.* 1637. fol.) T. III. p. 637 ſqq.

Eiusdem Tractatus de crucis ſupplicio apud Romanos uſitato; poſt *Kippingii* Antiqq. Rom. p. 624 ſqq. et in *Clauſingii* Jure publ. Rom. T. I. p. 607 ſqq.

Salmaſius. CLAUDII SALMASII Epiſtolae III de Cruce ad Thom. Bartholinum; cum huius *Bartholini* libro de latere Chriſti aperto. *Lugd. B.* 1646. 12.

Schmidel. IOH. SCHMIDELII Diſſ. de ſupplicio crucis. *Jenae* 1658. 8.

Freiesleben. JOH. JAC. FREIESLEBEN Diſſ. de forma crucium. *Jenae* 1662. 4.

Graef. CHRISTO. GRAEFII Diſſ. de cruce. *Jenae* 1667. 4.

Kipping. HENR. KIPPINGII Liber ſingularis de cruce et cruciariis, in quo ſupplicii eius circumſtantiae omnes docentur. *Bremae* 1671. 12.

Meiſner. MICH. MEISNERI Diſſ. hiſtorica de ſupplicii crucis abrogatione. *Lipſ.* 1686. 4.

Moebius. G. MOEBII Diſſ. de crucis ſupplicio. *L.* 1689. 4.

Goldner. GE. LUD. GOLDNERI Diſſ. de cruce, diriſſimo veterum ſupplicio. *Gerae* 1693. fol.

Seyppel. IOH. IAC. SEYPPELII Diſſertatio hiſtorica de ritu flagellandi apud Romanos. *Witteb.* 1670. 4.

Heyne. C. G. HEYNII Progr. Cur virgis caeſi Romano more, qui mox ſecuri percutiendi eſſent. *Goetting.* 1784. fol. Et in *eiusd.* Opuſc. Vol. p. 184-197.

Rivinus. AUG. FLOR. RIVINI Diſſ. de poena g. ex legibus Romanis. *Lipſ.* 1727. 4.

SIG

SIGISM. FRID. DRESIGII Commentatio Dreſig.
e praecipitatione, Romanorum poena publica.
ipſ. 1737. 4.

IOH. HAENFLER de miſſione ſanguinis ex Haenfler.
enis, apud Romanos ignominioſa, Diſſertatio.
üſtrini ſ. a. 4.

GODOFREDI LENGNICH Diſſ. de origine Lengnich.
t progreſſu poenae adulterarum apud Romanos.
Hal. Magdeb. 1712. 4.

IOH. PETRI LUDEWIG Diſſ. de ortu et Ludewig.
rogreſſu poenae adulterarum apud Romanos.
Halae 1740. 4.

IOH. ERN. IMMAN. WALCHII Diſſ. de vin- Walch.
ulis Apoſtoli Paulli, ex antiquitatum profana-
im monimentis illuſtratis. *Jenae* 1746. 4. —
iſſeritur in primis de cuſtodia in carcere, et
uidem generatim de carcerum veterum diver-
tate; ſpeciatim de carceribus, qui Romae fue-
int. Poſtea agitur de cuſtodia militari, de cuſtodia
ud magiſtratus, et de cuſtodia apud fideiuſſores.

SECTIO IX.

criptores de Romanorum tributis, vectigalibus, aerario, cenſu, congiariis, nundinis, auctionibus, novis tabulis caet.

IULII CAESARIS BULENGERI de Tri- Bulenger.
itis et Vectigalibus populi Romani Liber; in
ud. Opere de Imperatore Rom. Lib. IX. *Lugd.*
at. 1618. fol. Cum *Chph. Beſoldi* Tractatu de
erario. *Tubing.* 1618. et *Francof.* 1620. 4. Et
Graevii Theſ. Antiqq. Rom. T. VIII. p. 817-
20. Magna eſt rerum varietas in hoc libro;
itur enim capitibus XCVII de tributorum ori-
ine et neceſſitate, de publicanis et vectiga-
um ac tributorum exactoribus, de agris vecti-

 galibus,

galibus, de agris quaeſtoriis et aſſignatis, de portario, de comitibus portus Romae et Ravennae, de decumis, de invectione frumenti, de cenſu, de cenſus magiſtro, de iugis et de iugatione, de capitatione, de indictionibus, de indulgentiis et immunitatibus, de ſuperindictis et augmentis, de ſalinis, de metallis et variis ſ[illegible] dinis, de conſuetudinibus, de maſſa auri et argento, de Augo coronario, de Embolicis ſ[illegible] ciebus, de ſcriniis, de Quinta et Quadrage[illegible] et Octava, de ſemiſſibus et trientibus, de [illegible] portorio, de vectigali lupanarium et matrimonii, de Viceſima eorum, qui manumitterent de Viceſima hereditatum, de Centeſima rerum venalium, de vectigali urinae et ſtercoris [illegible] chryſargyri, de Octava libertorum, de ſolar[illegible] de apoſtole, de monopolio, de ſiliquatico, de [illegible] libus, de Octava mercium, de Quinquage[illegible] pro feris et mercibus, de Sextario, de tyroc[illegible] et chryſotelea, de metoecio et enoecio, de [illegible] none, de gleba ſenatorum, de auro negat[illegible] rio, de piſcina, de fiſco, de vectigali fumi, [illegible] brae et aëris, de exagio, de commerciis, de [illegible] vis vectigalibus, de iis, qui conſtituendi vectigalia aut locandi ius habuere, de ſumma vectigalium et tributorum caet.

Franckenſtein. CHRIST. FRID. FRANCKENSTEIN Diſſertationes IV de Aerario populi Romani. *L.* 1643-1647. 4; et in *J. G. Graevii* Collect. Diſſertatt. rar. (*Ultraj.* 1701. 4) p. 623 ſqq.

Schelius. RATBODI HERMANNI SCHELII Diſſ. [illegible] Tributo et Aerario; in *eius* notis in Polyb[illegible] exhibitis in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. [illegible] 1222-1229.

Donatus. CHRIST. DONATI Exercitatio hiſtorica [illegible] Aerario Romano. *Witteb.* 1670. 4.

M. AN

M. ANT. FERRATII Epiſtola de pecunia pu- Ferratius.
blica (ſcripta a. 1697.) in *eius* Epiſtolis p. 221-
226.

Eiusdem Epiſtola de Publicanis; *ibid.* p. 95-99.

PETRI BURMANNI de Vectigalibus populi Burmann.
Romani Diſſertatio. *Traj. ad Rhen.* 1694. 12. *ibid.*
1714. 12. Eadem, curis ſecundis illuſtrata, cum
Diſſ. de Jove Fulgeratore in Cyrrheſtarum num-
mis. *Leidae* 1734. 4. Et in *Poleni* Theſ. Antiqq.
nov. Suppl. T. I. p. 911 ſqq. — Capitibus XII
Burmannus nobile de vectigalibus — quae fulcra
velut imperii Romani nominare liceat — argu-
mentum accuratius, quam antea factum, excu-
tere, et vectigalium hiſtoriam per omnia imperii
Rom. tempora contexere, atque eorumdem non
ſolum originem, ſed augmenta quoque, abolitio-
nes et reſtitutiones exponere ſtuduit, magnum-
que inde plauſum ſibi peperit. Poſt varia vectiga-
lium Romanorum genera recenſita id in primis
agit, ut decimas earumque exactionem diligen-
ter deſcribat. Valde diverſam fuiſſe agrorum et
vectigalium rationem ſtante et everſa republica,
pare oſtendit. Non enim ſubiectos populos de-
cimarum amplius praebitione defunctos legi,
ſed unicuique pro modo atque ubertate agrorum
certam fixamque imperatam quantitatem, quam
imperatori quotannis transmitteret, ut inde Do-
mus Auguſta, milites, et plebs inops aleretur;
unde in hunc finem ab Imperatoribus, et fortaſ-
ſe ab ipſo iam Auguſto, confectum ait quendam
canonem, frumentarium nuncupatum, quo quic-
quid quaeque provincia quotannis praeſtare de-
beret, comprehenſum fuerit. Inter alia olei
quoque et vini exactionem eo relatam perhibet,
atque provinciis ea pendentibus fuſe diſſerit. A
fructibus ad pecora progreditur, et vectigalia e

 paſcuis,

paſcuis, ſaltibus, et ſilvis publicis pro gregu
paſtione ſoluta examinat, locataque refert paſc
publicanis, qui a paſcere volentibus certum a
acceperint, vectigalis nomine, quod dici co-
ſueverit, ſcriptura. Exoleviſſe autem hanc co-
ſuetudinem ſub Imperatoribus, qui paſcua occ-
paverint, eorumque reditus in fiſcum contu-
rint. Portoria quando primum exerceri coe-
rint, non accurate definitum reperiri: ſed re-
bus tamen ea iam invaluiſſe colligit, et Sici
quoque, Aſiam, Britanniam id vectigal ex
viſſe, omnia vero Italiae portoria lege pernic
ſiſſima Caecilium Metellum Praetorem ſuſtu
docet, quae tamen poſtmodum a Caeſare et I-
peratoribus ſubſequentibus reſtituta ſint. Dei
ad metalla et ad ſalem properat, et in his qua-
vectigalium generibus, quae ex agris, paſc-
portubus et metallis capiebantur, acquieſc
de iure vectigalia conſtituendi diſpicit. Nec
blicanos vectigalibus conducendis operam
pendentes praeterit, variaque circa eorum
perſonas annotat. Adiunctos item publicanis
lites ſtationarios et urbanos, et tandem ma-
pes ſalinarum, qui earum conductores fuer
conſiderat. Cuncta autem iſthaec vectigalia c
nondum quotidianis reip. ſumtibus ſuffecer
excogitatum inter alia dicit nobile illud et p-
gue vectigal, quod ex ſervorum manumiſſi
ſolutum fuerit. Manumiſſionum viceſimae p
ea acceſſiſſe viceſimam hereditatum, quam A
guſtus A. U. C. 759 invenerit. Reliqua po
Rom. vectigalia, quae neque pinguia neque
iam diuturna ſatis fuere, Burmannus ad fi
usque ſervavit, illa nempe, quae pro aquae
ctibus, cloacis, viis publicis, ſolo, columni
oſtiis aedium, libero artium exercitio, e diu

ger

gerulorum quaeſtibus, pro aëre, pro fumo redenda venerunt. Cuiacium quidem et Bulengerum vectigal etiam pro umbra nominare, ſed perperam, probat. Vectigal etiam, quod Bulengerus aliique vocent aedilitium, ex hoc catalogo eradi debeat.

Cf. Acta Erud. a. 1695. p. 178-183. Nova acta Erud. a. 1737. p. 489 ſqq.

JOH. STRUCKMANNI, *Phil. Mag.* de Portitoribus in litteris Romanis obviis, ad illuſtranda varia veterum loca, Commentatio, quam tractationi de portitoribus in N. T. obviis praemittit. *Lemgoviae* 1750. 4. Struckmann.

Ejusdem de portitoribus ſ. publicanis in N. T. obviis, ad illuſtranda nonnulla N. T. loca, Commentatio, qua praecedens de portitoribus in litteris Romanis obviis tractatio continuatur. *Ibid.* eod. 4.

MATTHAEI ANTONII BOUCHAUD *Mémoire ſur les ſociétés que formèrent les publicains, pour la levée des impôts;* in *Mémoires de l' Acad. des Inſcr.* T. XXXVII. p. 241—261. Bouchaud.

* * *

JUSTI LIPSII Tractatus de cenſura et cenſu; poſt *Kippingii* Antiqq. Rom. p. 611 ſqq. et in *Clauſingii* Iure publ. Rom. T. I. p. 611 ſqq. Lipſius.

De cenſu Auguſti, Imperatoris, ſcriptores ſupra Cap. XI. Sect. III. recenſentur.

Antiquum Rationarium AUGUSTI *Caeſaris,* et novum Rationarium ALEXII COMNENI *Imperatoris;* Graece et Latine; in Analectis Graecis, per Monachos Benedictinos edit. *Pariſ.* 1688. 4. p. 316 ſqq. et poſt *I. F. Gronovii* Librum de Seſtertiis (*Lugd. Bat.* 1691. 4.) p. 709 ſqq. Antiquum Rationarium etc.

Wolle. CHRISTOPH. FRID. WOLLII D. de rationario Imperii Romani. *Lipſ.* 1773. 4. — In hoc libello doctiſſimo elegantiſſimoque declaratur potiſſimum Auguſti Imp. conſilium, quod in rationario conficiendo ſecutus eſt; diſſeritur de adminiculis, quibus hoc in negotio adiutus fuit; atque oſtenditur, illud continuiſſe militum numerum, provincias et regna, reditus publicos, neceſſitates, largitiones, beneficia, privilegia et reliqua, quae conceſſa erant a principe. Auctor quoque probat, Auguſti exemplum ſequentes imperatores excitaſſe, ut et ipſi rationaria conficerent, atque diſquirit, quo tempore ab hac diligentia deſciverint; additque, poſteriore imperii Romani aetate rationes publicas ſub comitibus ſacrarum largitionum et rerum privatarum ſcriptas, vectigalia et tributa in ſcriniis canonum, largitiones autem in ſcriniis beneficiorum conſervatas fuiſſe.

Remarques etc. *Remarques ſur l'Adminiſtration des Finances Romains, traduites de l'Anglois;* in *Recueils de d'hiſtoire et de litterature* (à Paris 1738. 8.) T. p. 103 ſqq.

Traité etc. *Traité des Finances et de la fauſſe monnoye Romains, au quel on a joint une Diſſertation ſur manière de diſcerner les medailles antiques d'avec contrefaites.* à Paris 1740. 12. *Anglice*, Lond. 174.. 8.

Henel. NICOLAI HENELII Obſervationes de vectigali meretricio et urinario; in *eiusd.* Ot. Vratislav. cap. 32. et 50.

* * *

Puteanus. ERYCII PUTEANI de Nundinis Romanis Liber. *Lovanii* 1646. 12. Idem Liber, cum adiecta Mantiſſa e *Gregorii Tholoſani* Syntagmate iuri

ris de nundinis et mercatibus; in *Graevii* Theſ. ntiqq. Rom. T. VIII. p. 641 — 704.

VINCENTII CONTARENI de frumentaria omanorum largitione Liber, in quo ea praecí-ie, quae ſunt a Juſto Lipſio cum in Electis, tum Admirandis de eadem prodita, examinantur. *iusdem* de militari Romanorum ſtipendio Com-ientarius. *Venet.* 1609. 4. *Veſaliae*. 1669. 8. iber de frum. larg. exſtat etiam in *Graevii* Theſ. ntiqq. Rom. T. VIII. p. 923 - 974. — Capi-bus X. agitur de frumentariae largitionis initio progreſſione, dum fuit arbitraria, de legibus per hac re latis, de frumentariis Principum rgitionibus, de pane pro frumento dari coepto, modo frumenti, de iis, quibus dabatur publi-um frumentum, de numero accipientium publ. de iis, qui curabant publ. fr. de iis, qui fr. ſtribuerunt, de frumentariis provinciis. Contarenus

JOH. ZIMMERMANNI Diſſ. de Congiario. itemberg. 1712. 4. Zimmer-mann.

(JEAN FOI) VAILLANT *des Congiaires ſur ëdailles des Empereurs Romains*; in *Hiſt. de l'Acad. s Inſcr.* T. I. p. 244 - 248. Vaillant.

FRID. HENR. GRAFFII Diſſ. de Miſſilibus. *ipſiae* 1734. 4. Graff.

Lettre du P. LE PELLETIER *ſur les largeſſes u diſtributions de bled faites au peuple) des Romains*; *Mercure de France*, a. 1737. *Juil.* 1474 - 1480. le Pelletier.

Diſſertation des largeſſes des Romains et de l'ancien-té des Caroſſes; in *Variétés hiſtoriques, phyſ. et ter.* (à Paris 1752. 8.) T. II. p. 81 - 96. Diſſertation etc.

LUDOVICI DE HEMMER Diſſ. de pueris iellisque alimentariis. *Havniae* 1733. 4. de Hem-mer.

JOH. ERHARDI KAPPII de alimentariis roluſio. *Lipſ.* 1735. 4. Kapp.

Boecler. JOH. HENR. BOECLERI Diſſ. de annona ſub Imperatoribus Romanis. *Argentor.* 1662. 4. et in *eiusd.* Diſſertatt. acadd. T. II. p. 512 ſqq.

Shaghen. DIDERICK SHAGHEN Diſſ. de re frumentaria. *Traj. ad Rhen.* 1709. 4.

Rabirius. JUNIUS RABIRIUS (*Archaeologi Pariſinis ſaeculi XVI.*) de haſtarum et auctionum origine et ratione. *Pariſiis* Rom. T. III. p. (19)-(36.) in praefatione huius tomi nonnullae Graevii leguntur animadverſiones.

Matthaei. ANTONII MATTHAEI (*Herbornenſis, ICti Hiſtorici, primum Harderoviceni, tum Rheno Traiectini* † 1654.) de Auctionibus Libri duo, quorum prior venditiones, poſterior locationes, quae ſub haſta fiunt, exſequitur: adiecto paſſim voluntariarum auctionum iure. *Ultrajecti* 1653. *Antverpiae* 1680. 4. Utraque huius libri doctiſſimi editio haud parabilis.

Jünger. CHRIST. FRID. JÜNGERI de Auctionibus veterum Romanorum Commentatio. *Chem.* 1752. 4.

Rhenanus. BEATI RHENANI Epiſtola ad Matth. Erbinum de Argentariae antiquitatibus; in *Muſeo Helv.* Vol. I. P. III. p. 541 ſqq.

Sieber. JOH. GOTTFR. SIEBERI Diſſ. de Argentario. *Lipſ.* 1737. 4. — Cf. Acta acad. a. 1737. Sect. XI.

Hubert. HERMANNI HUBERT (*Praeſ. Everhardo Ottone*) Diſpp. II de Argentariis veterum. *Traj. ad Rhen.* 1739. 1740. 4. Et in *Oelrichſii* Theſauri diſſ. iuridicar. ſelectiſſ. in Acad. Belgicis habitar. Vol. II. T. I. p. 1 ſqq.

Cf. SCHOTTI *unpartheyiſche Critik.* T. I. p. 900.

Scheffer. JOH. SCHEFFERI Agrippa liberator ſ. Diſſertatio de novis Tabulis. *Argentorati* 1645. 12

a *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. VIII. p. 975-
006. Eundem libellum recenſuit atque prae-
tione nonnullisque obſervationibus et indicibus
eceſſariis inſtruxit *Joannes Chriſtianus Leuſch-*
erus, A. M. Scholae Hirſchbergenſis Prorector.
Lignitii et *Lipſ.* 1752. 8. — Novae tabulae, ut
Schefferi verbis utamur, erant nil aliud, quam
ex ſeu decretum communi conſenſu factum, quo
ivitate per alterius partis ultimam pauperiem et
x ea ſeditionem, in extremo periculo conſti-
uta, nexis atque obaeratis ad concordiam fa-
iendam debita in univerſum remittuntur, ita
t hoc nomine nec corpora eorum, nec bona
incta teneri queant. Et haec quidem capite I.
xponit, ut et earum tabularum apud Graecos
ppellationem. Cap. II. differit de auctore nov.
abularum et ubi primum ſint inventae. Cap. III.
ocet, qui has tabulas, et quam ob rem poſtu-
are ſolebant. Cap. IV. de eo, quod praeſtant
ovae tabulae. Cap. V. unde vis harum tabula-
um oriatur. Cap. VI. de commodis earum vel
ncommodis, quibusque rationibus a priſcis aut
lefenſae ſunt aut oppugnatae. Cap. VII. de va-
iis remediis contra easdem, quoties iniquo
empore reipubl. petebantur.

FABIANI TOERNERI Exercitium acade- Toerner.
nicum de novis tabulis. *Upſal.* 1727. 8.

JOH. AUG. ERNESTI de Negotiatoribus Erneſti.
Romanis diſputatiuncula. *Lipſ.* 1737. 4.

GEO. HENR. AYRERI Epiſtola, qua in cam- Ayrer.
bialis inſtituti veſtigia apud Romanos inquiri-
tur. *Lipſ.* 1735. 4; et in *Heineccii* Elementis iuris
cambialis. *Francof.* 1748. 8. Editio auctior ſic in-
ſcripta: AYRERI Vindiciae cambiales. *Gott.*
1764. 8. et cum *Heineccii* Elem. iur. camb. ed. a.
1764. 8.

GEOR-

Hamberger. GEORGII CHRISTOPHORI HAMBERGERI Diſſertatio de pretiis rerum apud Romanos. *Gotting.* 1754. 4. — Viciſſitudines, quas aurum argentumve et ex iis conflata pecunia Romae experta fuerit egregie docteque exponuntur, indeque pretia rerum pro temporum varietate eruuntur et indicantur. Auctor adeo ſingularum rerum v. c. carnis et vini, boum atque equorum, ſervorumque, pretia e veterum monimentis ſummo ſtudio ac ſagacitate in lucem profert.

Cf. *Götting. Anzeigen.* a. 1754. p. 1225-1228.

Müller. JOH. MARTINI MUELLERI Commentatio de aerario mercatorum apud veteres Romanos. *Hamburgi* 1778. fol.

Mengotti. *Del Commercio de' Romani, della prima Guerra Punica a Conſtantino. Diſſertazione coronata dalla Accademia Reale delle Inſcrizione e belle Lettere di Parigi il 14 Nov. 1786, di* FRANCESCO MENGOTTI, *dell' Accademia delle Scienze, Lettere ed Arti di Padova. Traduzione del Franceſe.* In Padova 1787. 4. mai. — Romanis priſcis commerciorum peritiam aut nullam aut valde exiguam fuiſſe, et auctor huius libelli demonſtrat. Satis acute quidem rem ſuam gerit, minus vero docte et ad veritatis amuſſim. Ratione argumenti ſui tres ſtatuit hiſtoriae Romanae periodos. Usque ad primum bellum Punicum Romani paupertate rerumque ſimplicitate, usque ad proelium Actiacum vi opum nimia, et usque ad Conſtantinum Imp. ſervitute et luxuria impediebantur, quo minus veram commerciorum indolem perſpicere eorumque uſum exercere potuerint. Plura inſunt ulteriore examine utique digna.

Cf. *Goeting. gel. Anzeig.* a. 1788. p. 622 ſqq.

SECTIO

SECTIO X.

Scriptores de re militari et nautica Romanorum.

A. *Scriptores generales.*

FLAVII VEGETII RENATI de re militari; SEXTI JULII FRONTINI de Strategematis; AELIANI de inſtruendis aciebus; MODESTI de vocabulis rei militaris, praeclara opera, nunc demum ad multorum vetuſtiſſimorum codicum fidem recognita et caſtigata. *Coloniae* 1524. 8. Vegetius, Frontinus etc.

FL. VEGETII RENATI de re militari Libri V. SEXTI JUL. FRONTINI de Strategematis Libri totidem; AELIANI de inſtruendis aciebus Liber unus; MODESTI de vocabulis rei militaris Liber unus. Item picturae bellicae CXX. passim Vegetio adiectae. Collata ſunt omnia ad antiquos codices, maxime Guil. Budaei. *Pariſ.* 1553. fol.

FL. VEGETII RENATI de re militari Libri V. SEX. JUL. FRONTINI Strategematum Libri totidem; AELIANUS de inſtruendis aciebus; MODESTUS de vocabulis rei militaris. Omnes poſt *Hermolai Barbari*, *Budaei*, et quorumcunque aliorum editiones diligenter recogniti et emendati: Vegetius vero, et ſubinde Frontinus etiam, notis illuſtrati a *Franc. Modio. Coloniae* 1580. 8.

V. inl. *) FL. VEGETII RENATI, Comitis, aliorumque aliquot veterum de re militari libri M. PORCII CATONIS, *Cincii*, aliorumque de re militari fragmenta, CLAUDII AELIANI Tacti-

*) i. e. Viri inluſtris ſ. illuſtris.

Tactica, ſive de inſtruendis aciebus more Graeco rum, POLYBII Tractatio de militia et caſtra metatione Romanorum, JULII HYGINI Gro maticus ſ. de caſtrametatione liber, nunc pri mum ex antiquiſſimis membranis editus, *Ano nymi* de rebus bellicis liber, cum figuris, ſer. antea tantum excuſus, MODESTI libellus vocabulis militaribus, RUFI leges militares. Accedunt FRONTINI Strategematibus eiusd auctoris alia opuſcula. Omnia emendatius, qu dam nunc primum edita a PETRO SCRIVER. Cum commmentariis aut notis GOD. STE CHII et FR. MODII. *(Antverpiae)* ex offic. Plantiniana Raphelengii 1607. 4.

Veteres de re militari Scriptores, quotqu extant, nunc prima vice in unum redacti co pus *(mendacium patet vel ex collectionibus modo tatis)*. FLAVII VEGETII RENATI Inſtitu num rei militaris Libri V. SEXT. JUL. FRONTI NI Stragematum et Strategeticôn Libri. CLAUD. AELIANUS de inſtruendis aciebus; DESTUS de vocabulis rei militaris; AENE Poliercetiçus, ſeu de toleranda obſidione; In Auctoris de re militari opuſculum, quod M. CICERONI vulgo tribuitur. Accedunt GO SCALCI STEWECHII in Fl. Vegetium Co mentarius; *eiusdem* Coniectanea et FRA MODII Notae in Sext. Jul. Frontinum Anim verſiones. *Veſaliae Cliviorum* 1670. 8.

du Choul. GUILIELMI DU CHOUL *Diſcours ſur* la C *ſtrametation et diſcipline militaire des* Rom cum eiusdem auctoris opuſculis de balneis de religione veterum Romanorum. V. ſup Vol. III. P. II. p. 301 ſq. ubi etiam verſiones dicantur.

PETR

PETRI RAMI Liber de militia C. Jul. Caeſa-. Cf. ſupra Vol. IV. P. I. p. 301 ſqq. Ramus.

FRANCISCI PATRICII *Militia Romana di* Patrizzi. *olybio, di Tito Livio, e di Dionigi Alicarnaſſo dichiarata.* In Ferrara 1583. 4. Ex Italica in Laam linguam verſa a *Ludolpho Neocoro* (i. e. *Küro*); in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. X. p. 21-998. — Totum hoc opus de re militari omana diviſum eſt in partes quindecim, ſinguleque in ſectiones plures. Pars I agit de delectu diviſione Tribunorum militarium, quorum dinitas, ſecundum Imperatorem et Legatos, in ercitu Rom. ſumma erat. P. II de delectu et viſione peditum Legionariorum. P. III de divione peditum, inſtituta a Servio Tullio Rege. IV de ordinibus Legionum. P. V de armis, ibus pedites inſtructi erant. P. VI de delectu et viſione Centurionum et Tergiductorum. P. VII divifione et armatura equitum. P. VIII de fororum numero eorumque diviſione. P. IX de rma caſtrorum, tam ſimplicium, quam dilatarum et duplicatorum. P. X de legibus et excuis caſtrenſibus. P. XI de poenis maleficiorum Praemiis virtutum. P. XII de ſtipendio. P. XIII e ratione movendi caſtra et ducendi agminis. XIV de ratione caſtra metandi, ubi caſtrametio Romana cum Graeca confertur. P. XV de odo ordinario et extraordinario inſtruendi aciem. iraevius in praefatione ad theſauri antiqq. Rom. . X de hoc opuſculo ita: „Quantus vir fuerit Paicius in omni doctrinae opere, in philoſophiae conditae myſteriis dilucidandis, aeque ac in litris abſtruſioribus illuſtrandis, nemo paullo huanior ignorat. Id enim tot eximia ingenii eius onumenta luculente teſtantur. Primus Romanae rei militaris praeſtantiam Polybium ſecutus

detexit,

detexit; cui quantum debeant, qui poſt illum in hoc argumento elaborarunt, non neſciunt viri docti, qui Joſephi Scaligeri epiſtolas, aut Nic. Erythraei Pinacothecam legerunt. Nonnulla quidem rectius et explicatius ſunt tradita de hac doctrina poſt Patricium a Juſto Lipſio et aliis, qui in hoc ſtadio cucurrerunt, ut non difficulter inventis aliquid additur, aut in iis emendatur, ſed praeclare tamen fractae glaciei laus Patricio eſt tribuenda.“

Lipſius. JUSTI LIPSII de militia Romana Libri V. *Antverp.* 1596. 4. Cum figg. aen. *ibid.* 1602. 4. Cum figg. aen.

Eiusdem Analecta. *ibid.* eod. 4. Cum figg. aen. Uterque liber etiam in *eiusd.* Opp. (*Antverp.* 1637. fol.) T. III. — Lipſium hoc in argumento auctorem eſſe claſſicum, quis neſcit? Animadverſiones quaedam in hoc opus *Claudii Dauquei* exſtant in Sylloges Epiſtolarum Burmannianae T. II. p. 149 ſqq. et notae *Delrii* in idem ib. p. 156 ſqq.

Valtrinus. JOH. ANTONII VALTRINI (*Jeſuitae et Philologi Romani* † 1601) de re militari veterum Romanorum Libri VII. *Coloniae* 1597. 8.

Savile. HENRICI SAVILII (*Equitis Anglicani, Philologi et Hiſtorici Oxonienſis* † 1622) de militia Romana Commentarius. *Anglice*, Londini, 1598. Ex Anglico Latine factus (a *Marquardo Frehero*) *Heidelbergae* 1601. 8. Et cum *eiusdem* Commentar. in Taciti Hiſtor. *Amſtelod.* 1649. 12.

Salmaſius. CLAUDII SALMASII de re militari Romanorum opus poſthumum (editore *Georgio Hornio*) *Lugd. Bat.* 1657. 4. Et in *Graevii* Theſ. Antiq. Rom. T. X. p. 1284-1453. — Fragmentum quidem operis poſthumi, continens vero multa, a ſuperioribus ſcriptoribus praetermiſſa aut non intellecta.

ntellecta. Tempora in primis ac mutationes mitiae Romanae Salmaſius melius diſtinxit, quam ntea factum. Itaque ſtatim cap. I differit de mutione artis militaris apud Romanos, multisque rgumentis, eam ſaepe variaſſe, probat. Agit einde de legionis Romanae diviſione, et aliam uiſſe Scipionis aevo, aliam ſub Caeſaribus, denonſtrat; legionem quoque antiquam ſive Polyianam a Caeſariana et nova diverſam fuiſſe orinatione; potiſſimum hoc loco tradit de ordinanorum in acie locatione, ſive ordinationis ordine, ua differebat legio vetus a nova.. Oſtendit por-), quot modis acies Rom. inſtrueretur numero genere differentibus in antiqua ac nova militia, iſputat poſthaec de cornibus Rom. aciei veteris novae. Monſtrat, qua nota dignoſci debeat, trum acies ſimplex ſit, an multiplex, quid fuerit cies quadrata, quae ratio ſubſidiorum, et quan in his differentia Scipionum temporibus uſitatae ilitiae ac Caeſarianae. Tum agit de levi armaira ac velitibus, de accenſis ac roraiis, de antegnanis et, qui in locum eorum ſucceſſere, vellariis. Poſtremo de equitibus et in his differen a antiquae rei militaris atque novae, et qui nuierus eorum in antiqua legione fuerit.

JOH. VAN PAFFENRODE *der Grieken en Romeynen Krygs-Handel* etc. V. ſupra Vol. III. P. II. 291. v. Paffenrode.

JOH. CHRISTOPH. KIESEWETTER, *Recto-r Gymnaſii Vinarienſis*, Syntagma hiſtorico-philologicum de re militari veterum, praecipue Romanorum, ex optimis ſcriptoribus, tam Graecis uam Latinis collectum. *Erfurti* 1736. 8. — Irdine alphabetico corraſa ſunt ſat negligenter, uae ad illuſtrationem argumenti iſtius faciant. Kieſewetter.

Nebel. HENRICI CHRISTO. NEBEL Diatribe de militia Romana, monumentis Q. Horatii Flacci illuſtrata. *Giſſae* 1750. 4.

Volkmar. FRIDERICH NATHAN. VOLKMAR *Hiſtoire de la Tactique des Romains, de ſes progrès et de ſa decadence, avec des recherches militaires. Tome I.* à Breslau 1780. 8. — Non ubique quidem auctor fontes ſalutavit: tamen paſſim nobis offert, quae antea vel minus clara, vel non ſatis cognita viſa ſunt. Ubi ſcriptores antiqui ipſi obſcuri ſunt atque ancipites, auctor non poterat non, quin opinionibus et coniecturis indulgeret. Continuatio operis, quantum nos ſcimus, non in lucem prodiit.

Cf. *Götting. gel. Anz.* a. 1781. p. 38 ſqq.

Römiſche Kriegsalterthümer aus ächten Qu... geſchöpft. Ein Beytrag zur Aufklärung der r... ſchen Taktik. Mit Kupfern. Halae 1782. 8 mai. —

Naſt et Roeſch. JOH. JACOBUS NAST, Profeſſor litteratu... Graecae et Romanae Stuttgardienſis, et JAC... BUS FRIDERICUS ROESCH Centurio Wirte... bergenſis et Profeſſor artis bellicae Stuttgardien... communi conſilio hunc librum praeſtantiſſim... elaborarunt, ita quidem, ut ille partem hiſtoricam et philologicam, hic eam, quae ad artem bel... cam ipſam pertinet, ſibi ſumeret. Qua ratio... factum, ut hiſtoria critica omnibusque fere num... ris abſoluta artis Romanorum bellicae, per omn... hiſtoriae Romanae periodos deducta, inde naſce... retur, atque ut loca ſcriptorum veterum ha... pauca, antea vel a doctiſſimis viris non rite inte... lecta, lucem feliciſſimam nanciſcerentur. Sec... operis prima ſiſtit hiſtoriam cohaerentem tacti... Romanae per omnes, quas experta eſt, mutat... nes. Quo loco potiſſimum doctrina de diviſion...

legion...

legionis Romanae in manipulos ac cohortes, earumque ratio collocandi diverſa, egregie exponitur, erroresque ſcriptorum ſuperiorum arguuntur. Sectione ſecunda caſtrametatio Romanorum ſecundum Polybium et Hyginum illuſtratur, ſimulque ordines varii, quibus imperatores exercitus duxerunt, ita exponuntur, ut haec militaris veteris artis pars novam fere planeque diverſam faciem ab ea, quam alii, v. c. Quintus Icilius, Boruſſorum dux militaris, protenderat, acciperet. Verior etiam caſtrorum Romanorum ſpecies inde elucet. Addita eſt accuratior interpretatio agminis quadrati, aciei triplicis, orbis, teſtudinis atque ſerrae. Sectio tertia comprehendit excerpta e Vegetii libro de re Romanorum militari; quo in negotio ſcriptorum noſtrorum diligentia et acumen eo tendunt, ut ea, quae Vegetius de acie diſponenda tradit, rectius, quam antea, explicarentur. Sectio quarta eaque ultima continet brevem, at accuratam delineationem artis Romanorum bellicae imperatorum temporibus usque ad interitum imperii occidentalis. Omnia ex fontibus limpidis, ubique rite indicatis, hauſta atque propoſita.

B. *Scriptores de Romanorum legionibus, praefectis militum, inſtruenda acie, laboribus militaribus, deditionibus.*

FRANC. ROBORTELLUS *Utinenſis*, de Legionibus Romanorum ex Dione lib. LV; in *eiusd.* Opere de vita et victu populi Rom. *Bonon.* 1559. fol. In *Gaud. Roberti* Miſcellan. Ital. T. I. p. 621 ſq. et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. X. p. 1468-473. Robortellus.

Schel. RATBODI HERM. SCHELII Diſſ. de Cohortibus Legionis antiquae; inter eius Notas in Polybium; in *Graevii* Theſ. T. X. p. 1277 ſqq.

Boecler. JOH. HERM. BOECLERI Diſſ. de Legione Romana. *Argent.* 1670. 4; et in *eiusd.* Diſſert. acadd. T. II. p. 541-559; et in *Graevii* Theſ. T. X. p. 1454-1467.

Musgrave. GUIL. MUSGRAVE Epiſtola de Legionibus Romanis (*ſcripta a.* 1713); in *Philoſophical Tranſact.* Vol. XXVIII. p. 80-90; et in *Guil. Musgr.* Antiqq. Britanno-Belg. (*Iſcae Dumnonior.* ... 8) p. 33-54.

Hoere. JOH. GOTTFR. HOERII de conſtitutione Legionis Commentatio. *Francof.* 1734. 4.

le Beau. CAROLUS LE BEAU *de la Légion Rom... Avant-Propos;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. XXV. p. 457-479. *Second Mémoire — du nombre de gens de pied dont elle étoit compoſée;* ibid. 480-493. *Troiſième Mémoire — de l'origine de la Cavalerie légionnaire, et de l'état dans lequel ſubſiſta jusq' au temps des Gracques;* ibid. T. XX... p. 1-34. *Quatrième Mémoire — de l'état de la Cavalerie légionnaire après les Gracques, et du ... de Cavaliers que renferma la légion dans les temps ... ferens; Art. I. Naiſſance et formation de l'... Equeſtre. Art. II. Comment l'ordre Equ. ſe ... de la Cavalerie. Art. III. Quel fut l'état de la Cavalerie de la Légion après la ſéparation de l'ordre ... Art. IV. Du nombre de Cavaliers dans chaque ... gion;* ibid. p. 35-68. *Cinquième Mémoire — ... diverſes eſpèces de Soldats, et premièrement des Soldats peſamment armés;* ibid. T. XXIX. p. 325-... *Sixième Mémoire — des Troupes legères;* ibid. 364-391. *Septième Mémoire — de la Co...* ibid. p. 392-420. *Huitième Mémoire — du ... pule et de ſes parties;* ibid. T. XXXII. p. 279-...

N...

Neuvième Mémoire — des diverſes parties de la Cavalerie légionnaire; ibid. p. 309-317. *Dixième Mémoire — de la manière dont on levoit les Soldats pour compoſer la Légion;* ibid. p. 318-354. *Onzième Mémoire — des qualités requiſes pour le ſervice légionnaire, et des cauſes qui en procuroient l'exemption;* ibid. T. XXXV. p. 189-223. *Douzième Mémoire — du ſerment militaire;* ib. p. 224-245. *Treizième Mémoire — des Exercices militaires;* ibid. p. 246-276. *Quatorzième Mémoire — des Enſeignes;* ibid. p. 277-308. *Quinzième Mémoire — des Officiers généraux de la Légion. Art. I. Origine des Tribuns, et leur nombre dans chaque Légion. Art. II. Election des Tribuns. Art. III. Fonctions des Tribuns. Art. IV. Rang et dignité des Tribuns. Art. V. Marques de dignité des Tribuns. Art. VI. Changemens arrivés dans l'ordre militaire par rapports aux Tribuns;* ibid. T. XXXVII. p. 112-145. *Seizième Mémoire — des Officiers qui commandoient les diverſes parties de la Légion;* ibid. p. 146-175. *Dix-ſeptième Mémoire — des dénominations et des fonctions diverſes des Soldats qui compoſoient la Légion;* ibid. p. 176-221. *Dix-huitième Mémoire — des diverſes ſortes de perſonnes attachés au ſervice de la Légion;* ibid. p. 222-240. *Dix-neuvième Mémoire — des armes defenſives du Soldat Légionnaire;* ibid. T. XXXIX. p. 437-477. *Vingtième Mémoire — des Armes offenſives;* ibid. p. 478-505. *Vingt-unième Mémoire — Habillement du Fantaſſin Légionnaire;* ibid. p. 506-528. *Vingt-deuxième Mémoire — de l'Equipement du Cavalier légionnaire, et de la fourniture des habits;* ibid. 529-548. *Vingt-troiſième Mémoire — de la Nourriture du Soldat Légionnaire;* ibid. T. XLI. p. 129-180. *Vingt-quatrième Mémoire — de la Paye du Soldat Légionnaire;* ibid. p. 181-205. *Vingt-cinquième*

U 3 *Mémoire*

Mémoire — Diſcipline de la Légion; ibid, p. 206-241. *Vingt-ſixième Mémoire — de Délits et de peines Militaires;* ibid. T. XLII. p. 253-285. — Vel ex inſcriptionibus diſſertationum elucet, omnem fere rem Romanorum militarem comprehenſam eſſe ab auctore, qui omme hoc argumentum magno eruditionis apparatu ordineque lucido pertractavit.

Stedman. (D. STEDMAN) *A critical Enquiry into the Conſtitution of the Roman Legion, with ſome Obſervations on the Military Art of the Romans.* London 1783. 4.

* * *

Schwarz. CHRIST. GOTTL. SCHWARZII Diſſ. de Cohorte Italica et Auguſta. *Altorf.* 1720. 4.

Erneſti. JOH. AUG. ERNESTI Commentatio de Vexillariis; in *Commentar. Societat. ſcient. Gottingenſ.* (Gotting. 1752. 4) T. I. p. 291-296.

Strauch. AEGIDII STRAUCHII Exercitium hiſtoricum de Imperatore ſ. Duce exercitus Romani ſummo. *Witteb.* 1659. 4.

Manutius. ALDI MANUTII, *Pauli F.* Diſſertatiuncula de Primipilo; in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 824 ſqq.

Kaeſtner. ABRAHAMI KAESTNERI de debito primipilari Diſſertatio. *Lipſ.* 1746. 4.

Schelius. R. H. SCHELII Diſſ. de agmine Veſpaſiani; in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. X. p. 1262-1270.

Eiusdem Diſſ. de agmine Polybiano; *ibid.* p. 1257-1262.

de la Scala. JOSEPHI DE LA SCALA *Diſcours ſur quelques particularitez de la milice Romaine;* in *Joh. Juſt. Scaligeri* Opuſcul. var. (*Pariſ.* 1610. 4) p. 561-566.

Traité

Traité de la Bataille des Romains; in calce verſionis Francogallicae ſtratagematum Frontini, ab Ablancurtio elaboratae (*Pariſ.* 1739. 8.) T. II. p. 383 ſqq. Traité etc.

R. H. SCHELII Diſſ. de itinere militum; in *Graevii* Theſ. T. X. p. 1245-1287. Schelius.

Eiusdem Diſſ. de cuſtodia caſtrorum; *ibid.* p. 1181-1189.

LAUR. ARRHENII Diſſ. de vigiliis militum Romanorum. *Upſal.* 1726. 8. Arrhenius.

CHRIST. GOTTL. SCHWARZII Diſſ. de Speculatoribus veterum Romanorum, ad illuſtr. Marc. VI. v. 27 et alia quaedam novi foederis loca. *Altorf.* 1726. 4. Et in *Theſ. novo theolog. philolog. Diſſertt. exegett.* T. II. p. 405 ſqq. Schwarz.

CHRIST. GODOFR. GRABENERI Diſſ. de nomine ac origine Protectorum (ſ. Satellitum Imperatorum Romanorum et Conſtantinopolitanorum) *Dresdae* 1751. 4. Grabener.

Eiusdem Diſſ. de ſcholis Protectorum. *ibid.* 1751. 4.

JOH. FRANC. MADRISII *Lezzione ſopra le dedizioni;* in *Raccolta d'Opuſcoli ſcientif. e filol.* T. IV. p. 233 ſqq. Madriſio.

GEORGII SIGISM. GREENII de aratro hoſtili muris ab inſolenti exercitu impreſſo, ad Horat. Lib. I. Od. V, XI. v. 20, Diſſertatio. *Lipſ.* 1738. 4. Green.

C. Scriptores de machinis bellicis, armis et ſignis militaribus Romanorum.

JUSTI LIPSII Poliorceticωn, ſive de Machinis, Tormentis, Telis, Libri V. *Antverp.* 1599. 4. Cum figg. aen. *ibid.* 1605. 4. Cum figg. aen. *ibid.* 1625. 4. Cum figg. aen. Et in *eiusdem* Opp. (*Antverp.* 1637. fol.) T. III. — Lipſius in hoc Lipſius.

 opere

opere exarando ita rem ſuam geſſit, ut, ſi pauca excipias, omnia huc ſpectantia exhauſiſſe videatur.

Manutius. ALDI MANUTII Diſſertatiuncula de parma, clypeo, ſcuto, pelta, ancile; in *eius* Quaeſitis per epiſtolas; et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 818 ſqq.

Spelmann. HENRICI SPELMANNI Aſpilogia; edita e codice manuſcripto cum *Nicolai Uptoni* de ſtudio militari libris quatuor et *Joh. de Bado Aureo* Tractatu de armis, ab *Eduardo Biſſaeo*, qui et notas adiecit. *Londini* 1654. fol.

Thode. JACOBI THODE Diſſ. IV de clypeis ſcutisque veterum. *Hafniae* 1718. 4.

Sartorius. JOH. SARTORII de Clypeo ſchediaſma litterarium. *Viteberg.* 1724. 4.

Dodwell. HENRICI DODWELLI de parma equeſtri Woodwardiana Diſſertatio. Accedit THOMAE NELI Dialogus inter reginam Elizabetham et Rob. Dudleium de Academiae Oxonienſis aedificiis. Recenſuit ediditque *Tho. Hearne*, A. M. Oxonienſis. *Oxonii* 1713. 8. — Primum Dodwellus diſputat, cur clypeus iſte, muſeo Woodwardiano olim aſſervatus, pro vetuſto monimento ſit habendus, eumque prima Julii Caeſaris dictatura eſſe antiquiorem non poſſe, ex eo concludit, quod eadem arma gerentes Romani et Galli conſpiciantur; nec eundem Traiano Imp. recentiorem eſſe, ex vexillorum equeſtrium in eo apparentium figura colligit. Poſtea contendit verosimile eſſe, clypeum illum attingere Neronis Imp. aetatem. Inſerta hinc ex Plinio diſputatione, quibus veteres uſi ſint artibus ad ferrum indurandum, lentum reddendum, et a rubigine defendendum, ex rotunditate et brevitate oſtendit, hunc non fuiſſe clypeum peditis, ſed parmam

um equeſtrem. Inde demonſtraturus, quibus adibus ad hanc formam pervenerint parmae ueſtres, docet, apud Romanos ad Polybii usie tempora non fuiſſe in uſu clypeos metallicos, d primum e corio, deinde ex ligno factos; oſtea umbones ex ferro elaboratos eſſe, nonum integros clypeos. Tum de variis modis rnandi clypeos differit, ac docet, vetuſtiores omanos uſos eſſe paleis ex corio, caſſidum metallicarum uſum ſub Hadriano Imp. demum receptum eſſe. Artifices in ornandis armis occuati vocabantur *barbaricarii*, cuius nominis cauſam inveſtigat, et eius originem ad tempora onſtantii Imp. refert. Hinc parmam ſaepe ctam docto perluſtrat oculo, ſingula eius exicans, ſimulque illuſtrans hiſtoriam Camilli, allorum Senonum victoris, in hac parma eleanter deſcriptam. Qua occaſione variis armoum ac veſtitus Romani antiquitatibus lucem fundit, agens de criſta equina, ducum bellicoum inſigni, de varietate gladiorum, de haſtis, ricis, ſago et caligis.

Cf. Acta Erud. a. 1715. p. 13 ſqq.
Eadem a. 1709. p. 246.

JOH. WOODWARDI Epiſtola ad Abbat. gnonium de clypei ſui antiquitate, *ſcripta a.* '13; in Joh. Ward. *Lives of the Profeſſors of* *eſham College* (Lond. 1740. fol.) in Append. 139-142. Woodward.

JOH. FRID. REXRATH Oratio de Clypeis loco ſacro ſuſpenſis. *Lipſ.* 1737. 4. Rexrath.

BLASII CARYOPHILI (*JCti*, *Archaeologi et* *itae Neapolitani*, † *Vindobonae* 1762) de vetem Clypeis opuſculum, in quo plura, quae ad raecam Romanamque militiam pertinent, exantur et illuſtrantur. *Lugd. Bat.* 1751. 4 mai. Caryophilus f. Garofalo.

Cum figg. aen. — Ex optimis ſcriptoribus iu-ſtoque ordine omnia, quae ad hoc argumentum illuſtrandum ſpectare poterant, congeſta exhibentur.

✤ ✤ ✤

de la Chauſſe. MICH. ANGELI CAUSEI DE LA CHAUSSE de ſignis militaribus (ex *eiusdem* Romano Muſeo); in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. X. p. 1526 ſqq.

Roth. EBERHARDI RUDOLPHI ROTH Exercitatio hiſtorica de antiquiſſimo et adhuc durante Romanorum ſigno Aquila. *Jenae* 1669. 4.

Foſſius. NICOLAI FOSSII Diſſ. de Aquilae apud antiquos uſu. *Hafniae* 1692. 4.

Forelius. HENRICI FORELII Diſſ. de Aquila Romanorum. *Upſal.* 1694. 8.

Paullini. CHRIST. FRANC. PAULLINI *kurze Abhandlung von dem Roemiſchen Heer- und Feld-Zeichen dem Adler*; in eiusd. *Zeitverkürzenden erbaul. L*... (Francof. 1695. 8.) P. I. p. 735 ſqq.

Musgrave. GUIL. MUSGRAVE Epiſtola de Aquilis Romanis; in *Philoſ. Transact.* Vol. XXVIII. p. 14...-150.

Caſſel. JOH. PHIL. CASSEL Obſervationes antiquariae de porco in vexillis, et in foederibus apud veteres Romanos. *Magdeb.* 1748. 4.

✤ ✤ ✤

Silberſchlag. JOH. JESAIAE SILBERSCHLAG *Diſſertation ſur les Machines baliſtiques des Anciens*; in *Mémoires de l'Acad. Roy. des ſciences et des belles lettres de Berlin* T. XVI. p. ... Auctor, diſciplinae mathematicae peritiſſimus, multa de veterum baliſtis, catapultis, arietibus caet. melius rectiusve ſuperioribus ſcriptoribus docuit.

D. Scr

Scriptores de ſtipendio, praemiis, donis, privilegiis et poenis militum Romanorum.

VINCENTII CONTARENI de militari Romanorum Stipendio Commentarius; cum *eius* Libro de frumentaria Romanorum largitione, ›ra ſectione IX. commemorato; et in *Graevii* hеſ. Antiqq. Rom. T. X. p. 1512-15.5. — ontra ea diſputat auctor, quae Lipſius de hoc gumento in Electorum libro primo et in commentario ad Tacitum diſſeruit. Contarenus

ERYCII PUTEANI de ſtipendio militari apud ›manos Syntagma. *Coloniae* 1620. 8. et in *Grae*. Theſ. T. X. p. 1488-1510. — Puteanus, c Lipſii, nec Contareni aſſecla, et hunc a veri ›po aberraſſe, contendit. Quam ob cauſam diverſas ſtipendiorum rationes pro temporum ›erſitate diligenter inquirit, ut et in ſtipendiom ordinem et numerum, annum, ſemeſtre, adrimeſtre, trimeſtre. Penultimum iſtud tris aureis ſ. denariis ſeptuaginta quinque definin, non vero menſtruum, ut Contarenus vult, monſtrare ſtudet. Puteanus.

RATBODI HERM. SCHELII Diſſ. de Stipen› militari; in *Graevii* Theſ. T. X. p. 1191-04. — Veriora illis, quae Lipſius et Puteas ſuper difficultatibus in illo argumento occurıtibus diſputarunt, profert Schelius, praeci› ratione loci nobiliſſimi apud Plinium in Hiſt. . L. XXXIII. cap. 3. Schelius.

Eiusdem Diſſ. de Stipendio Ductorum; *ibid.* 1209-1213.

Eiusdem Diſſ. de ſtipendio equeſtri; *ibid.* p. ›4-1209.

Eiusdem Diſſertatio de die Stipendii; *ibid.* p. 14 ſqq.

RAT-

RATBODI HERM. SCHELII Diſſ. de Frume-to et veſte militari; in *Graevii* Theſ. T. X. 1217 - 1223.

Eiusdem Diſſ. de Victu militum; *ibid.* p. 12... 1245.

Mencken. FRID. OTTONIS MENCKENII Diſſ. de R-manorum veterum Stipendiis militaribus; a... cta *Joh. Burch. Menckenii* Diſſertationibus litte... (*Lipſ.* 1734. 8.) p. 268 ſqq. — Origo mili... ſtipendii, mutationes, incrementa, aliaque ... priſcis auctoribus enarrantur docte et accu... diverſae ſcriptorum ſententiae inter ſe com... nuntur, nec paucis auctorum veterum locis ... ſcurioribus lux accenditur.

Progr. Programma Decani Facultatis philoſ. Li... ad Orat. in memoriam Geierian. (de Stipe... militum Romanorum). *Lipſ.* 1729. fol.

Robortellus FRANC. ROBORTELLUS de comm... praemiis et donis militaribus; in *eiusd.* Oper... vita et victu populi Rom. *Bonon.* 1559. fo... *Gaud. Roberti* Miſcellan. Ital. T. I. p. 655 ſ... in *Graevii* Theſ. Antiqq. Roman. T. X. p. 1... 1481.

Merula. PAULI MERULAE Diſſ. de praemiis, ... militiam ſequebantur Romanorum; inter ... Opp. poſthuma, in fine.

Funccius. CHRIST. FUNCCII Diſſ. de praemiis et ... nis militaribus Romanorum. *Altenb.* 1665. 4.

Schelius. R. H. SCHELII Diſſ. de praeda; in *Gra...* Theſ. Antiqq. Rom. T. X. p. 1229 - 1235.

Couture. JOH. BAPT. COUTURE *Diſſertation ...que des Veterans;* in *Mém. de l' Acad. des I...* T. IV. p. 281 - 295. — Diſputatur de ori... vocabuli *Veteranus*, de varia eius ſignificati... de honoribus militum veteranorum et pri... giis.

DAN. MUELLERI Progr. de miſſione militum ud veteres Romanos. *Chemnitii* 1734. fol. Müller.

AUGUSTINI NADAL *Diſſertation de la liberté,* Nadal. *avoient les Soldats Romains de railler et de dire des rs ſatyriques contre ceux qui triomphoient;* in *Hiſt. l'Acad. des Inſcr.* T. III. p. 89-92; et in *Oeu- es de l'Abbé Nadal* (à Paris 1738. 12.) T. I. 145 ſqq.

LUDOVICI FRID. DE BEULWITZ Diſſ. de Beulwitz. ›nſuetudine arma et inſignia in funeribus mili- ım vertendi, Romanis haud ignota. *Francof.* '47. 4.

* * *

BENEDICTI HOEPFNERI Diſſ. hiſtorico- Hoepfner. oralis de ritu Decimationis veterum Romano- m, omnique adeo ſortitione ad mortem. *Tu- ıg.* 1677. 4.

JOH. SARTORII Diſſ. hiſtorico-moralis de Sartorius. ːu Decimationis veterum Romanorum. *Tho- nii* 1693. 4.

GEORGII ANDR. VINHOLD Diſſ. hiſtorico- Vinhold. oralis de Decimatione militum. *Lipſ.* 1694. 4.

De aliis poenis militaribus Romanorum v. ſu- a huius capitis ſect. VIII.

E. *Scriptores de re nautica Romanorum.*

Scriptores de re nautica ſequentes Romanam ıoque perſcrutati ſunt:

CAELII CALCAGNINI de re nautica com- Calcagnini. entatio ad Lil. Greg. Gyraldum; in *Calcagnini* pp. (*Baſil.* 1544. fol.) p. 301-316; et in *Gro- vii* Theſ. Antiqq. Graec. T. XI. p. 741 ſqq.

LILII GREG. GYRALDI de re nautica libel- Gyraldus. s; in *eiusd.* Opp. (*Lugd. Bat.* 1696. fol.) pag. ›9-676.

LAZA-

opera, et aeneis formis. *Antverpiae* primum, nun: *Romae* apud Godofr. de Scaichi edita 1618. fol obliqu.

Modius. FRANC. MODII Pandectae triumphales, ſi ve pomparum et feſtorum ac ſolennium appa tuum, conviviorum, ſpectaculorum etc. om um nobiliorum gentium, re bello bene ge item inaugurationibus, nuptiis, amicis cong fibus, aut ingreſſibus ac funeribus Princi concelebratorum. Tomi II. *Francof. ad* 1586. fol. Cum figg.

Bulengerus. IUL. CAES. BULENGERI de Triump ſpoliis bellicis, trophaeis, arcubus triump bus et pompa triumphi Liber unicus; in Varior. opuſculor. T. VI; et in *Gronovii* Th. Antiqq. Graec. T XI. p. 857 ſqq.

Gebhard. IOH. ERN. GEBHARDI Diſſ. de Trium nov-antiquo. *Witteb.* 1648. 8.

Sagittarius. IOH. CHRISTFR. SAGITTARII Diſſ Triumphis Romanorum. *Jenae* 1649. 4. E *eiusdem* Otio Jenenſ. p. 400 ſqq.

de Guichardo. MARTINI DE GUICHARDO Noctes G zovianae de antiquis triumphorum ſpecta *Amſtelod.* 1661. 12.

Drabitius. JOH. DAV. DRABITII Diſſ. hiſtorica Triumpho Romanorum. *Lipſ.* 1667. 4.

Reiske. JOH. REISKII Diſſ. de Triumpho Roma per equos candidos facto. *Luneburg.* 1675. 4.

Mobach. VESALIUS MOBACHIUS de Triumpho R mano, ſeu Diſſertationes quaedam, habitae illius auſpicio, quibus Triumphi Romani or nomen, pompa, iura, leges etc. repraeſenta *Alcmariae* 1681. 8.

Arſtenius. IOH. HENR. ARSTENII Diſſ. de Trium veterum (Romanorum). *Erford.* 1685. 4.

CHRI

CHRIST. FUCHS Diſſ. hiſtorica de Triumphis Romanorum. *Viteb.* 1692. 4. Fuchs.

IOH. DAV. SCHIEFERDECKERI Diſſertationes II de Triumphis et Ovationibus Romanorum. *Lipſ.* 1695. 1697. 4. Schieferdecker.

IOH. NICOLAI Romanorum Triumphus ſolenniſſimus, quo caerimoniae, veſtitus, currus aliaque, quae ad hunc pertinebant, illuſtrantur. *Francof. ad Moen.* 1696. 12. Nicolai.

IOH. CONRADI RUPERTI Diſſ. de Romanorum Triumphis. *Jenae* 1702. 4. Rupert.

LAUR. ARRHENII Diſſ. de praemiis Imperatorum apud Romanos. *Upſal.* 1729. 8. Arrhenius.

MICH. HOFFMANN de Triumphis Romanorum veterum. *Schneeberg.* 1737. fol. Hoffmann.

CHRIST. BRUNINGS Diſſ. de Triumpho Romanorum; adiecta *eiusd.* Compendio Antiqq. Graecar. (*Francof. ad Moen.* 1745. 8) p. 421-441) Brüning.

ZACHAR. RICHTERI Commentatio de ornamentis triumphalibus. *Lipſ.* 1752. 4. Richter.

JOH. FRID. HEKELII Diſſ. de Tropaeis. *Rudolphop.* 1687. 4. Hekel.

JOH. FRANC. MADRISIO *Lezione ſopra i Trofei degli Antichi;* in *Raccolta d'Opuſcoli ſcient. e fil.* (Venez. 1730. 12.) T. III. p. 318-350. Madriſio.

ADRIANI DEODATI STEGERI Diſſ. de antiquiſſimis Tropaeis populi Romani. *Lipſ.* 1738. 4. Steger.

PETRI EKERMANNI Diſſ. de Tropaeis. *Upſal.* 1743. 4. Ekermann.

JOH. PETRI MILLERI Progr. de Tropaeis, generatim. *Ulmae* 1768. 4. Miller.

LEBR. PETRI PLOETTNERI Commentatiuncula de arcubus triumphalibus. *Lipſ.* 1750. 8. Ploettner.

SECTIO XII.

Scriptores de re veſtiaria Romanorum.

A. *Scriptores generales.*

Bayfius l. de Baif.

LAZARI BAYFII *Andegavenſis, Franciſci I. Galliarum regis ad Venetos et nonnullos Germaniae principes Legati, et Archaeologi Pariſienſis* † 1545 Annotationum in L. veſtis ff. de Auro et Argento Leg. Seu de re veſtiaria Liber. Nunc primum typis excuſus. *Baſileae* 1526. 4. S. l. et a. 8. Cum *eiusdem* Libro de re navali, *Baſil.* 1531. 8. *Pariſiis*, excud. Rob. Stephanus 1536. 4. *Baſil.* 1537. 4. *ibid.* 1541. 4. *Pariſ.* ap. Rob. Stephanum 1549. 4. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. VI. p. 553-604. — Omnium optima eſt editio Pariſina ultima: omnes vero rarae, in primis Baſileenſis a. 1531. Libro epiſtolion praemiſit Carolus Stephanus, medicus, ad lectores, in quo figuras navium, veſtium ac vaſculorum, quibus liber ornatus fuit, cum ex antiquiſſimis monimentis, tum maxime e vetuſtis marmoribus, quae tunc temporis Romae adſervabantur, fuiſſe deſumtas, ait, ſed illis minime fidem eſſe adhibendam monet, ut ad unguem effictas fuiſſe credant, et iam in ipſis marmoribus, cum marmora, antiqua licet, non nihil interdum habeant, quod artificis libidini potius, quam veritati reſpondeat. Redegit Bayfii libros in compendium CAROLUS, Henrici ſenioris filius, Roberti nepos, STEPHANUS, cui a Bayfio liberorum inſtituendorum cura commiſſa fuerat. Cum enim audiret nonnullos conquerentes, quod Bayfius libris ſuis non aeque pueris atque eruditis conſuluiſſet, viſum eſt illi operae pretium, ſummam eorum, quae iſtis libris continentur, breviter perſtringere, atque in ordinem diſponere

ere ex ipſius auctoris voluntate atque praece-
to. Adiecit praeter ea rerum antiquarum,
uas deſcripſit Bayſius, nomina Francogallica,
t nonnulla, quae Bayſius praetermiſerat, inſe-
uit, nulla tamen auctoris, ut in praefatione re-
ert, gravitate imminuta, ſed tantum ex ipſius
puſculis, ſelectis iis, quae ad puerorum utilita-
em facere videbantur. Compendium libri de
e veſtiaria lucem viderat *Pariſ.* ap. Rob. Stepha-
ium 1535. 8. Liber vero de re vaſcularia in
ompendium redactus prima vice editus fuit *Pa-
iſ.* ap. Mauricium de Porta 1535. 8; quam edi-
ionem eodem anno duae aliae excepere, altera
x officina Rob. Stephani, altera apud de Coli-
es (forte Simon. Colinaeum). Junctim utrius-
ue libri epitome prodiit hac inſcriptione: De
e veſtiaria, vaſcularia, et navali: ex BAYFIO.
1 adoleſcentulorum, bonarum literarum ſtu-
ioſorum, gratiam. *Lutetiae,* ap. CAROLUM
TEPHANUM, Typographum regium (et au-
torem libelli). 1553. 8. Caeterum monendum,
ayſium quidem de aliarum quoque gentium, in
rimis tamen Romanorum, re veſtiaria diſſeruiſ-
. Quia primus in hoc argumento elaboravit,
epe offendit; quod a poſterioribus huius gene-
s ſcriptoribus animadverſum atque corre-
um eſt.

Cf. CLEMENT *Bibl. curieuſe* T. II. p. 502 ſqq.
FREYTAGII Apparat. litter. T. II. p. 1037 - 1040.
T. III. p. 311 ſqq.

OCTAVII FERRARII de re veſtiaria Libri Ferrarius.
I, adiectis iconibus, quibus res tota oculis ſub-
itur. *Patavii* 1642. 4. *ibid.* quatuor libris aucti
54. 4. Cum figg. aen. Editio tertia, cui acceſ-
runt *eiusdem* Analecta de re veſtiaria (*ſeorſim an-
a* Patav. 1670. 4. *contra Rubenium edita*). Patav.

 1685.

1685. 4. Cum figg. aen. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. VI. p. 605-912. ubi et Analecta p. 1033-1148. — Libro *primo* luculenter aeque ac eleganter agitur de Toga; *ſecundo* de Praetexta, *tertio* de Tunica, *quarto* de Lacerna, Gauſape, Laena, de fibulis, fimbriis, Birrhis et Caracallis, *quinto*, de penula, *ſexto*, de chlamyde, ſago et paludamento, *ſeptimo*, de pallio.

Rubenius. ALBERTI RUBENII *Petri Pauli F.* de re veſtiaria veterum, praecipue de lato clavo libri duo, et alia *eiusdem* opuſcula poſthuma. *Antwerp.* 1665. 4. Cum tabb. aeri ligneque inciſis. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. VI. p. 913-1030. — Graevius ipſe, poſt Rubenii mortem praematuram et ex eius voluntate, ſcidas, quibus ſine ordine, quae de re veterum, Romanorum maxime, veſtiaria meditatus erat, coniecerat, permagna moleſtia in ordinem digeſſit. „Si, Graevius ait in „praefatione ad T. VI Theſauri Antiqq. Romanorum, Rubenio ipſi licuiſſet adornare ac limare „hoc opus de lato clavo, longe politius, perfe„ctius, ſplendidius fuiſſet futurum, et fortaſſe nae„vis illis omnibus, qui pulchro corpori adſperſi „ſunt, careret. Nunc, quoniam fatorum acer„bitas interceſſit, hoc centone ſimus contenti, „praecipue cum tam multa in hoc ſyntagmate ex „abſtruſis Muſarum penetralibus ſint hauſta, quae „aut luce perfundant tot obſcura praeſtantiſſimo„rum ſcriptorum loca, aut emendent depravata, „ut labeculas illas facile tegant. Si nihil aliud nos „docuiſſet Rubenii hic poſtumus foetus, vel prop„ter ſolam de clavis veſtium Romanarum, qui do„ctiſſimorum hominum exercuerant ingenia, do„ctrinam veriſſimam, quam primus aperuit, dignus „equidem erat, qui non lateret in tenebris. — „Hos Rubenii libros, cum emerſiſſent in lucem,

„non

„non aequis oculis adſpexit Octavius Ferrarius;
„qui indignabatur in hanc meſſem, quam omnem
„ſui iuris eſſe ſibi perſuaſerat, alium immiſiſſe fal-
„cem, aut alium eſſe, qui plus ſe videre poſtula-
„ret in hoc argumento, quod exhauſiſſe ſe, cum
„in eo tot annorum, aut potius totius vitae ſpa-
„tium, conſumſiſſet, in animum induxerat. Hinc
„contra Rubenium edidit Analecta“ (paullo ante
a nobis iam commemorata) „in quibus totum Ru-
„benianum opus confodere et iugulare ſtuduit.—
„In quibusdam recte reprehenſum, ut de toga et
„paenula, nonnullisque aliis, non nego; quae
„forte Rubenius ipſe fuiſſet reſcripturus, ſi ſuas
„ſcidas recognoſcere per ſe et componere per fa-
„torum legem potuiſſet. — At in non paucis
„caſtigationibus Ferrarii aerugo pellucet caet.“
Defendit poſtea in ſingulis momentis Graevius
Rubenium ſuum contra Ferrarium.

M. ANT. FERRATII Epiſtola de mutatione veſtis, contra Octav. Ferrarium, ſcripta a. 1697; in *eius* Epiſtol. p. 226 ſqq. Ferratius.

AUGUSTINI NADAL *Traité du Luxe des Dames Romaines (principalement par rapport à leur habillement)*; in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. IV. p. 227-263. et in *eiusdem* Epp. (*Paris* 1738. 12) T. I. p. 9 ſqq. Nadal.

JOH. GUIL. HOFMANNI Diſſ. ad Legem Oppiam de Matronarum cultu. *Francof. ad Viadr.* 1736. 4. Hofmann.

B. Scriptores ſpeciales.

JOH. CLODII de capillis Romanorum veterum Diſſertatio. *Witteberg.* 1665. 4. Clodius.

JOH. HENNINGII Trichologia ſ. de capillis veterum Collectanea hiſtorico-philologica. *Magdeb.* 1678. 12. Henning.

Faber. PETRUS FABER de Coronis; in *eius* Semeſtr. (*Lugd.* 1595. 4) L. III. cap. XXV. p. 399-414.

Paſchalius. CAROLI PASCHALII de Coronis Libri X, quibus omnis res coronaria e priſcorum eruta et collecta monumentis continetur. *Pariſ.* 1610. 4. *Lugd. Bat.* 1681. 8.

Thyleſius. ANTONII THYLESII de Coronarum generibus Commentarius, et FRANC. RUAEI de Gemmarum ortu ac viribus Syntagma. *Groningae* 1629. 12.

Mader. JOACH. JOH. MADERI de Coronis, nuptiarum praeſertim, ſacris et profanis, Libellus. *Helmſtad.* 1688. 4; et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. VIII. p. 1403-1430.

John. JOH. SIGISM. JOHN de coronarum et ſertorum apud Romanos uſu diſſertatiuncula. *Vratislav.* 1717. 4.

Chriſt. JOH. FRID. CHRISTII de cultu virorum (apud Romanos) Singularia quaedam; in *eius* Noctt. acadd. Specim. IV. p. 282-290.

* * *

Manutius. ALDI MANUTII Diſſertationes epiſtolicae de Toga et Tunica Romanorum; in *eius* Quaeſit. per Epiſtolas. *Venet.* 1576. 8. Et in *Gruteri* Theſauro crit. T. IV; et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. VI. p. 1183-1210.

Boſſo. HIERONYMI BOSSII (*Ticinenſis, Patricii Romani, Rhetoris et Archaeologi* † poſt a. 1645) de Romana Toga Commentarius, ex quo facile Romanae antiquitatis ſtudioſi cognoſcere poterunt de ipſius togae forma, authore, tempore, dignitate, textura, coloribus, uſu et varietate. *Ticini* 1612. 4. *ibid.* 1614. 4. *Amſtelod.* 1671. 12. (Huic editioni acceſſit ex Phil. Rubenio iconiſmus ſtatuae togatae et de modo togam geſtandi, ex Ferrario,

Diſſer-

Diſſertatio). Et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. Rom. T. II. p. 1305 ſqq. — Boſſius, credens, ſe eſſe primum, qui argumentum iſtud ſigillatim excuſſerit, in paucis hiſce pagellis primum de Toga Romana in univerſum, deinde de eius generibus diverſis agit.

Cf. (GOETZII) *Merkwürd. der königl. Bibl. zu Dresden* T. III. p. 356.
CLEMENT *Bibl. curieuſe* T. V. p. 125 ſq.
MAZZUCHELLI *Scrittori d'Italia* Vol. II. P. III. p. 1857.

FRANC. MARIAE TURRIGII *Romani, Canon. S. Nicolai in carcere de urbe*, Notae ad vetuſtiſſimam Urſi togati inſcriptionem. *Romae* 1630. 4; et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. II. p. 389-404. — De variis togarum generibus breviter diſſeritur. Turrigius.

ANTONII MATTHAEI Diſſ. de Toga. *Ultraj.* 1638. 4. Matthaei.

JOH. GEORG. BILERI Diſſ. philologica de Toga et Sago. *Witteberg.* 1671. 4. Biler.

HENR. DODWELLI Praelectio de aetate Togae virilis ſumendae et militiae ineundae apud Romanos; in *eius* Praelect. Camden. p. 245 ſqq. Dodwell.

M. ANT. FERRATII Epiſtola de Pueris et Adoleſcentibus; in *eius* Epiſt. p. 99-102. Ferratius.

BARTHOL. CHRIST. RICHARDI Diſſ. de Toga Quiritium. *Vitemb.* 1702. 4. Richard.

GEORG. LUD. GOLDNERI Diſſertatiuncula de Toga palmata. *Gerae* 1706. fol. Goldner.

JOH. CHRIST. POLCKE Diſſ. de veſte palmata Romanorum. *Altorf.* 1720. 4. Polcke.

✣ ✣ ✣

ALDI MANUTII Epiſtola de Trabea; in *eius* Quaeſitis per Epiſt. *Venet.* 1576. 8. in *Gruteri* Manutius.

 Theſ.

Theſ. crit. T. IV. et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. T. I. p. 812 ſqq.

Doni. JOH. BAPT. DONII Diſſ. de utraque Paenula. *Pariſ.* 1644. 8. *Romae* 1658. 8. *Antverp.* 1665. 4. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. VI. p. 1150-1156.

Bartholinus. BARTOLI BARTHOLINI, *Caſp. F.* de Paenula veterum Commentarius, cum HENRICI

Ernſt. ERNSTII Epiſtola de eodem argumento. *Hafniae* 1655. 8; et in *Graevii* Theſ. T. VI. p. 1157-1182. Cum figg. aen.

Boſſo. HIERON. BOSSII de Senatorum Lato Clavo Obſervationes novae antiquae in Syntagmata XIX tributae: in quibus veteres praecipui lati clavi uſus explicantur: ſcriptores multi illuſtrantur aut emendantur. *Ticini* 1618. 4. Et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. T. II. p. 1324-1371.

Cf. CLEMENT *Bibl. cur.* T. V. p. 126 ſq.

Ferratius. M. ANT. FERRATII Epiſtola de Purpura et Praetexta, ſcripta a. 1699; in *eius* Epiſt. p. 115-122.

Steger. ADR. DEOD. STEGERI Diſſ. de Purpura, ſacrae dignitatis inſigni. *Lipſ.* 1741. 4.

Santoro. OCTAVII SANTORO *Diſcorſo intorno alla Porpora degli Antichi;* in *Miſcellanea di varie Operette* (Venet. 1747. 12) T. VIII. p. 319-363.

Schilderup. MICH. SCHILDERUP Diſſ. philologico-critica de Lunulis in veterum Romanorum calceis. *Hafniae* ſ. a. 4.

* * *

Scheffer. JOH. SCHEFFERI de antiquorum Torquibus Syntagma. *Holmiae* 1656. 4. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. XII. p. 901-948. Idem, cum notis JOH. NICOLAI. *Hamburgi* 1707. 8.

THOMAE

THOMAE BARTHOLINI de Armillis vete- rum, praeſertim Danorum, Schedion. Acceſſit OLAI WORMII de aureo cornu ad F. Licetum reſponſio. *Hafniae* 1647. 8. Cum figg. Editio noviſſima figuris aeneis illuſtrata. *Amſtelodami* 1676. 12. Bartholi- nus.

JOH. BAPT. CASALII de Inſignibus, Annu- lis, Fibulis, Syntagma; in *Gronovii* Theſ. Antiqq. Graec. T. IX. p. 893 ſqq. Caſalius.

HENR. KITSCHII de Annulorum aureorum origine, uſu, iure, varietate, abuſu, efficacia. *Lipſ.* 1614. 4. Kitſch.

EGBERTI SCHAUMII (ſ. potius CONRA- DI RITTERSHUSII) de Annulis eorumque iure et uſu Collectanea. *Francof. ad Oder.* 1620. 4. Schaum ſ. Rittershu- ſius.

JOH. KIRCHMANNI de Annulis Liber ſingu- laris. *Lubecae* 1623. 8. *Sleſvigae* 1657. 8 (quae editio ab ipſo auctore emendatior reddita et au- ctior, curante eius filio, Joh. Kirchmanno, cum nova eiusdem praefatione, prodiit) *Francof.* 1672. 8. (Cum eiusdem libris IV de fun. Rom.). *Lugd. Bat.* 1672. 12. (Cum *Longi*, *Gorlaei* et *Kornman- ni* Tractatibus eiusdem de annulis argumenti). Licet haec Kirchmanni lucubratio ſaepius typis repetita fuerit, tamen imperfecta eſt ordineque claro deſtituitur. Kirchmann.

FORTUNII LICETI Epiſtola de Annulorum ferreorum et aureorum uſu apud Romanos; in *eius* Reſponſ. de primo Quaeſit. per Epiſtol. (*Bo- non.* 1640. 4) p. 74-77. Licetus.

Eiusdem de Annulis antiquis Liber ſingularis. *Utini* 1645. 4. Cum figg. — Licetus Kirchman- num longe ſuperat.

FRANCISCI DE LA MOTHE LE VAYER *Traité des Bagues et des Anneaux;* in eiusd. *Oeu- vres* (Paris 1656. fol.) T. II. p. 412 ſqq. de la Mothe.

Schwendendoerfer. BARTHOLOMAEI LEONHARDI SCHWENDENDOERFERI Diſquiſitio de Annulis. *Lipſ.* 1670. 4.

Gorlaeus. ABRAHAMI GORLAEI Dactyliotheca, ſeu Annulorum ſigillarium, quorum apud priſcos tam Graecos quam Romanos uſus, ex ferro, aere, argento et auro, promptuarium. Partes II, cum explicationibus JAC. GRONOVII. *Lugd. Bat.* 1695. 4. Cum figg.

❖ ❖ ❖

Dürr. JOH. FRID. DURRII Diſſertationes II de veterum calceamentis. *Altdorf.* 1688. 4.

Balduinus. Nigronus. Salmaſius. Rubenius. BENEDICTI BALDUINI Calceus antiquus et myſticus, et JULIUS NIGRONUS de Caliga veterum. Acceſſerunt ex CLAUDII SALMASII notis ad librum Tertulliani de Pallio et ALB. RUBENII libris de re veſtiaria Excerpta eiusdem argumenti. Omnia figuris aucta et obſervationibus

Nilant. illuſtrata a JOH. FRID. NILANT. *Lugd. Bat.* 1711. 8. Balduini, ſutoris filii, nec ſutoriae ipſius imperiti, opuſculum primo prodiit *Pariſiis* 1615. 8. et *Amſtelod.* 1677. 12. cum *Julii Nigroni*, Genuenſis, pridem *Dilingae* 1621. 8. ſeparatim vulgato libello, qui etiam ſeparatim prodiit *Lipſiae* 1733. 16.

Bittner. HENRICI TOBIAE BITTNERI Commentatio de Calceis veterum. *Altorf.* 1740. 4.

Sperling. OTTONIS SPERLINGII Diatribe de Crepidis veterum. *Hafniae* 1698. 8. Et in *Gronovii* Theſ. Antiqq. Graec. T. IX. p. 961 ſqq.

Nicolai. JOH. NICOLAI Tractatus de Calcarium uſu et abuſu, nec non iuribus illorum. *Francof.* 1702. 12. Cf. Acta Erud. a. 1702. p. 461 ſq.

SECTIO

SECTIO XIII.

Scriptores de conviviis et luxu Romanorum.

A. *Scriptores generales.*

ALDI MANUTII de convivio tempeſtivo et intempeſtivo Epiſtola; in *eiusd.* Quaeſit. per Epiſt. *Venet.* 1576. 8. Et in *Gruteri* Theſ. crit. T. IV. Et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Ant. Rom. T. I. p. 801 ſqq. Manutius.

JOH. GUIL. STUCKII (*Theologi*, *Philologi* et *Hiſtorici Turicenſis* † 1607) Antiquitatum convivalium Libri III. *Tiguri* 1582. fol. *Francof.* 1613. fol. Cum *eiusdem* ſacrorum ſacrificiorumque gentilium deſcriptione. *Lugd. Bat.* 1695. fol. — Stuckius quidem de variarum gentium conviviis, maxime tamen Romanorum, diſſerit. Stuck.

ANDREAE BACCII, *Elpidiani Medici*, *atque Philoſophi*, *Civis Romani*, de naturali vinorum hiſtoria, de vinis Italiae et de Conviviis Antiquorum Libri ſeptem. Acceſſit de Factitiis ac Cerevſiis, deque Rheni, Galliae, Hiſpaniae et de totius Europae vinis et de omni vinorum uſu compendiaria tractatio. *Romae* 1596. (in fine poſitus eſt a. 1597). fol. Sunt exempla, inſignita a. 1598, ſed ſolummodo ratione tituli diverſa ab editione iſta. *Francof. ad Moen.* 1607. fol. Huius operis librum quartum auctiorem poſtea, et in libros quinque diſtinctum, edidiſſe Baccium, Fabricius in Bibliographia antiquaria p. 871, et ex eadem Freytagius quidem, ſed falſo, affirmant, adduntque, ita auctum opus immigraſſe in *Gronovii* Theſaurum Antiqq. Graec. T. IX. p. 21 ſqq. Sed nil aliud eſt, niſi operis Bacciani Baccius.

modo

modo memorati liber quartus, in partes quinque diviſus.

Cf. (GOETZII) *Merkwürd. der Bibl. zu Dresd.* T. I. p. 291.
FREYTAGII Anal. litt. p. 62.
CLEMENT *Bibl. cur.* T. II. p. 328 ſq.
DENIS *Merkwürd. der Garell. Bibl.* p. 341 ſq.

Ciacconius. PETRI CIACCONII de Triclinio Romano et FULVII URSINI appendix. *Romae* 1588. 8. Editio recentior, hac inſcriptione: PETR. CIACCONIUS de Triclinio, ſive de modo conviviandi apud Romanos. Accedit FULVII URSINI appendix et HIER. MERCURIALIS Diſſertatio de accubitus in coena antiquorum origine. *Amſtelod.* 1664. 12.

Puteanus. ERYCII PUTEANI, *Sugambri, Auditoris Lipſiani*, Reliquiae convivii priſci; tum ritus alii, et cenſurae. *Mediolani* 1594. 4. Et in *eiusdem* Amoenitatibus exſtat ſub titulo *Sermonum genialium*, Lovan. 1615. 8. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. XII. p. 233-280.

Lipſius. JUSTI LIPSII Tractatus de ritu conviviorum apud Romanos; in *eiusd.* Opp. Et poſt *Kippingii* Antiqq. Rom. (*Lugd. Bat.* 1713. 8) p. 607 ſqq. Et in *Clauſingii* Jure publ. Rom. p. 602 ſqq.

Bulenger. JULII CAESARIS BULENGERI de Conviviis Libri IV. *Lugduni* 1627. 8; et in *Graevii* Theſ. T. XII. p. 45-232. Cum figg. aen. — Libro primo agitur de variis conviviorum generibus, de temporibus eorum atque locis, de menſis, de accubitione et lectis. Libro ſecundo, de variis veterum cibis; tertio, de eorundem potibus; quarto, de obſonatore, cocis, carptoribus et ſciſſoribus, de ſtructore et architriclino, de praegustatore, de pocillatore, de pueris et puellis miniſtrantibus, de vaſis culinariis et eſcariis.

riis, de poculis, de myrrhinis, de vaſis vini, de panibus et placentis. Bulengerus collectanea, maximam partem indigeſta rudiave, apponit.

JOSEPHI LAURENTII (*Hiſtorici, Philologi et Archaeologi Lucenſis*) Opuſcula de Conviviis, Hoſpitalitate, Teſſeris et Strenis; in *eiusdem* Polymathia ſ. variae antiquae eruditionis libris ſex, *Lugduni* 1666. fol. Et ex hoc opere excerpta in *Gronovii* Theſ. Antiqq. Graec. T. IX. p. 161 ſqq. Ibid. p. 285 ſqq. exſtant eiusdem de prandio et coena veterum ac de aliis ad eadem ſpectantibus Miſcellanea. Laurentius.

JOH. BAPT. CASALII de Tricliniis, Conviviis, Hoſpitalitate et Teſſeris veterum Exercitatio (ex *eius* Opere de ritibus veterum excerpta); in *Gronovii* Theſ. T. IX. p. 121 ſqq. Caſalius.

JOH. ERICI OSTERMANN de veterum Romanorum convivandi ritibus. *Witteb.* 1648. 4. Oſtermann.

P. MURET *Diſſertation des anciens Grecs et Romains.* à la Haye 1715. 12. Eſt forte nova editio libri eiusdem Mureti: *Traité des Feſtins.* à Paris 1682. 12. De quo v. Acta Erud. a. 1683. p. 343 ſq. Muret.

CHRIST. GOTTL. SCHWARZII Diſſ. de Comiſſationibus Graecorum et Romanorum. *Altorf.* 1744. 4. Schwarz.

JOH. MEURSII Roma luxurians, ſive de luxu Romanorum Liber ſingularis, cum Mantiſſa. *Lugd. Bat.* 1605. 4. Editio auctior, *Hafniae* 1631. 4. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. VIII. p. 1215 - 1250. — Loca ſcriptorum veterum congeſſit Meurſius, e quibus elucet Romanorum luxus in veſtibus et ornatu corporis, in conviviis, vehiculis, aedibus, funeribus. Meurſius.

STANIS-

Kobierzycky. STANISLAI KOBIERZYCKI (*nobilis Poloni, Hiſtorici et Archaeologi*) de luxu Romanorum Commentarius; in quo Romanarum opum admiranda copia, veſtium ſplendor, aedificiorum magnificentia, conviviorum luxurioſi apparatus proponuntur, Libri II. *Lovanii* 1628. 4. et in *Graevii* Theſ. T. VIII. p. 1251-1402. — Auctor copioſius ingenioſiusque Meurſio de rebus iſtis diſputat. Meurſius, ut ipſe ait, fontes aperuit, ego in rivos diduxi.

Schramm. GEORGII WILH. FRID. SCHRAMMII Commentatio epiſtolica de coena frugali, a Plinio L. I. Ep. XV deſcripta. *Jenae* 1746. 4.

Schubert. CAROLI FRID. SCHUBERTI Commentatio de ritibus Romanorum celebrandi dies natales. *Helmſtad.* 1750. 4.

MEIEROTTONIS et MEINERSII libros, huc etiam facientes, infra ſectione XIX de vita Romanorum privata recenſebimus.

B. *Scriptores ſpeciales de ratione accumbendi, cibo, potu, veſtibus et ludis convivalibus Romanorum.*

Manutius. ALDI MANUTII Epiſtola de accumbendi et comedendi ratione; in *eiusd.* Quaeſit. per Epiſtol. *Venet.* 1576. 8. in *Gruteri* Theſ. crit. T. IV. et in *A. H. de Sallengre* Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 799 ſqq.

Mercurialis. HIERON. MERCURIALIS Diſſ. de accubitus in coena antiquorum, et ſemel duntaxat in die coenandi conſuetudinis origine (ex *eius* opere de arte gymnaſt. Lib. I. cap. XI.); cum *Petri Ciacconii* Libro de Triclinio (*Amſtel.* 1664. 12.) p. 385 ſqq.

ESA-

ESAIAE HELT Diss. de veterum accubitu. *Hafniae* 1704. 4. Helt.

JOH. PET. VON LUDEWIG *Erläutertes Alterthum der Weise zu Tische zu liegen;* in eiusdem *gelehrte Anzeigen.* P. II. p. 903 ſqq. v. Ludewig.

ELIAE DI AMATO *Lettera, quante volte al dì mangiavaſi al tempo degli Antichi;* in eius *Lettere erudite.* (*Genua* 1714. 4.) P. I. p. 313-322. di Amato.

FRANC. MARIAE GANASSONI *Parere intorno al mangiare degli antichi Romani;* in *Raccolta d'Opuſcoli ſcientif. e filol.* T. XLIV. p. 303 ſqq. Ganaſſoni.

LUDOVICI NONNII (*Medici, Philologi et Hiſtorici Antverpiani*) Diaeteticon, ſive de re cibaria (veterum) Libri IV. *Antverp.* 1627. 8. *ibid.* 1633. 8. *ibid.* 1646. 4. Quae editio tertia longe locupletior eſt auctiorque prioribus. Nonnius.

Cf. *Freytagii* Anal. litter. p. 636.

PETRI CASTELLANI Κρεωφαγια ſ. de eſu carnium Libri IV. *Antverp.* 1626. 8. et in *Gronovii* Theſ. Antiqq. Graec. T. IX. p. 353 ſqq. Caſtellanus.

HIERON. MERCURIALIS de potionibus et eduliis antiquorum (ex *eiusdem* var. Lect. excerpta); in *Gronovii* Theſ. Ant. Graec. T. IX. p. 465 ſqq. Mercurialis.

ADRIANI TURNEBI de vino, eius uſu et abuſu Libellus; cum *Joh. Henr. Meibomii* Commentar. de Cereviſiis. *Helmſt.* 1668. 4. Et in *Gronovii* Theſ. Ant. Graec. T. IX. p. 517 ſqq. Turnebus.

JOH. HENR. MEIBOMII Commentarius de cereviſiis veterum, potibusque et ebriaminibus extra vinum variis. *Helmſtad.* 1668. 4. et in *Gronovii* Theſ. Antiqq. Graec. T. IX. p. 537 ſqq. Meibom.

VINCENTIUS BUTIUS, *Medicus atque Philoſophus,* de calido, frigido et temperato antiquorum potu, et quo modo in deliciis uterentur. Butius.

Romae

Kobierzycky. STANISLAI KOBIERZYCKI (*nobilis Poloni, Hiſtorici et Archaeologi*) de luxu Romanorum Commentarius; in quo Romanarum opum admiranda copia, veſtium ſplendor, aedificiorum magnificentia, conviviorum luxurioſi apparatus proponuntur, Libri II. *Lovanii* 1628. 4. et in *Graevii* Theſ. T. VIII. p. 1251-1402. — Auctor copioſius ingenioſiusque Meurſio de rebus *iſtis* diſputat. Meurſius, ut ipſe ait, fontes aperuit, ego in rivos diduxi.

Schramm. GEORGII WILH. FRID. SCHRAMMII Commentatio epiſtolica de coena frugali, a Plinio L. I. Ep. XV deſcripta. *Jenae* 1746. 4.

Schubert. CAROLI FRID. SCHUBERTI Commentatio de ritibus Romanorum celebrandi dies natales. *Helmſtad.* 1750. 4.

MEIEROTTONIS et MEINERSII libros, huc etiam facientes, infra ſectione XIX de vita Romanorum privata recenſebimus.

B. *Scriptores ſpeciales de ratione accumbendi, cibo, potu, veſtibus et ludis convivalibus Romanorum.*

Manutius. ALDI MANUTII Epiſtola de accumbendi et comedendi ratione; in *eiusd.* Quaeſit. per Epiſtol. *Venet.* 1576. 8. in *Gruteri* Theſ. crit. T. IV. et in *A. H. de Sallengre* Theſ. Antiqq. Rom. T. I. p. 799 ſqq.

Mercurialis. HIERON. MERCURIALIS Diſſ. de accubitus in coena antiquorum, et ſemel duntaxat in die coenandi conſuetudinis origine (ex *eius* opere de arte gymnaſt. Lib. I. cap. XI.); cum *Petri Ciacconii* Libro de Triclinio (*Amſtel.* 1664. 12.) p. 385 ſqq.

ESA-

ESAIAE HELT Diſſ. de veterum accubitu. Hafniae 1704. 4. Helt.

JOH. PET. VON LUDEWIG *Erläutertes Alterthum der Weiſe zu Tiſche zu liegen;* in eiusdem *gelehrte Anzeigen.* P. II. p. 903 ſqq. v. Ludewig.

ELIAE DI AMATO *Lettera, quante volte al di mangiavaſi al tempo degli Antichi;* in eius *Lettere erudite.* (*Genua* 1714. 4.) P. I. p. 313-322. di Amato.

FRANC. MARIAE GANASSONI *Parere intorno al mangiare degli antichi Romani;* in *Raccolta d'Opuſcoli ſcientif. e filol.* T. XLIV. p. 303 ſqq. Ganaſſoni.

LUDOVICI NONNII (*Medici, Philologi et Hiſtorici Antverpiani*) Diaeteticon, ſive de re cibaria (veterum) Libri IV. *Antverp.* 1627. 8. *ibid.* 1633. 8. *ibid.* 1646. 4. Quae editio tertia longe locupletior eſt auctiorque prioribus. Nonnius.

Cf. *Freytagii* Anal. litter. p. 636.

PETRI CASTELLANI Κρεωφαγια ſ. de eſu carnium Libri IV. *Antverp.* 1626. 8. et in *Gronovii* Theſ. Antiqq. Graec. T. IX. p. 353 ſqq. Caſtellanus.

HIERON. MERCURIALIS de potionibus et eduliis antiquorum (ex *eiusdem* var. Lect. excerpta); in *Gronovii* Theſ. Ant. Graec. T. IX. p. 465 ſqq. Mercurialis.

ADRIANI TURNEBI de vino, eius uſu et abuſu Libellus; cum *Joh. Henr. Meibomii* Commentar. de Cereviſiis. *Helmſt.* 1668. 4. Et in *Gronovii* Theſ. Ant. Graec. T. IX. p. 517 ſqq. Turnebus.

JOH. HENR. MEIBOMII Commentarius de cereviſiis veterum, potibusque et ebriaminibus extra vinum variis. *Helmſtad.* 1668. 4. et in *Gronovii* Theſ. Antiqq. Graec. T. IX. p. 537 ſqq. Meibom.

VINCENTIUS BUTIUS, *Medicus atque Philoſophus*, de calido, frigido et temperato antiquorum potu, et quo modo in deliciis uterentur. Butius.

Romae

Romae 1653. 4. *ibid.* 1654. 4. et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. XII. p. 1-44.

Freinsheim. IOH. FREINSHEMII Diſſertatiuncula de calidae potu; in *Gronovii* Theſ. Antiqq. Graec. T. IX. p. 493 ſqq.

Gebauer. GEORG. CHRISTI. GEBAUERI (Praeſ. *Euch. Gottl. Rink*) Diſſert. de aqua calda. *Altorf.* 1714. fol. Curis poſterioribus tractata multo auctior prodiit hac inſcriptione:

De caldae et caldi apud veteres potu Liber ſingularis. *Lipſ.* 1721. 8. cum figg. aen. — Poſtquam auctor cap. I. nonnulla de aqua in univerſum praefatus erat, cap. II. de calda veterum diſputare aggrediens, Calidam et Caldam, vocabula ita nude uſurpata, omiſſo per ellipſin aquae nomine, ab eo, quod caleant, traxiſſe nomen, et utrumque Latine dici oſtendit. Mox ipſam rem aggreditur, et poſtquam monuit, Lipſio in Electis primam Caldae aſſertae deberi gloriam, deinde Freinsheimium Mercuriali et Caſtalione, Caldae inimicis, in ſua de Calidae potu diſſertatiuncula pugnaſſe, ſibi vero cum illis etiam, et in primis cum Andrea Baccio, acerrimo Caldae adverſario, rem fore; in Caldae aetatem inquirit, et cum ea non ita manifeſte colligi poſſe videatur, bibiſſe tamen veteres Caldam, bibiſſe dulcibus infectam, bibiſſe etiam puram, bibiſſe ſanitatis cauſſa, bibiſſe etiam ad delicias, locis auctorum luculentiſſimis magna copia et ordine allatis adſtruit; mox ad pugnam ſe accingit, Caldamque a Mercuriali, Caſtalione et Baccio impugnatam vindicare ſtudet cap. III. Hinc lectores ſuos in Thermopolium Romanum ipſum, ubi aqua calda parabatur et vendebatur, deducit cap. IV. illudque exacte deſcribit aerique inciſum ob oculos ponit. Cap. V. ad caldariae antiquitatis reſidua

pro-

progreditur, inter quae primum Gemmam Sardam, deinde tria vaſa fictilia, Moguntiae eruta, poſtea in Muſaeo Rinkiano aſſervata, exhibet. Cap. VI. docet, quid ſint *Caccabus, Patinae, Pulmentaria, Ahenum, Urcei* et *Urceoli.* De Caldo, ſcil. vino, agit cap. VII. Denique Gebauerus cap. VIII. in originem calidi potus inquirit, et mantiſſae loco nonnulla ex Rinkii epiſtolis de inventione vaſorum modo memoratorum adiecit.

Cf. Acta Erud. a. 1721. p. 354-360.

ELIAE DI AMATO *Piato erudito intorno alle calde bevande, avute per delizie dall' antichità;* in eiusd. *Lettere* P. I. p. 302-313. di Amato.

JOSEPHI LANZONI *Lettera ſopra l'uſo del bere caldo appreſſo i Romani antichi;* in *Giornale de' Letterati d' Italia.* T. XXXII. p. 445 ſqq. Lanzoni.

Eiusdem *Lettera circa l' uſo antico delle Fontane nei Conviti e nei Teatri;* in *Galleria di Minerva.* T. III. p. 86 ſqq.

NIC. HENELII Obſervatio de vini uſu, Romanis mulieribus interdicto; in *eius* Otio Vratislav. (*Jen.* 1658. 8.) cap. 26. Henel.

DAN. FRID. JANI Obſervatio de vini uſu, feminis Romanis interdicto; in *Miſcellan. Lipſ.* T. III. p. 185 ſqq. Jani.

CAROLI GÜNTHERI LUDOVICI Diſſ. de ritu, oſculis explorandi Romanorum mulierum abſtinentiam a vino, lege Romuli ſancitam. *Lipſ.* 1733. 4. Ludovici.

CHRIST. GODOFR. GRABENERI Diſſ. de Poſca. *Miſenae* 1741. 4. Grabener.

JOS. LANZONI *Raggionamento intorno alle veſti conviviali, o da camera uſata dagli Antichi;* in Supplementi Lanzoni.

plementi al Giornale de' Letterati d' Italia. T. I. p. 330-360.

Grefe. JOH. GREFE Diſſ. de Coronis epularibus. *Lipſ.* 1670. 4.

Lanzoni. JOS. LANZONI de Coronis et unguentis in antiquorum conviviis Exercitatio philologica. Ex Italica in Latinam linguam traduxit et notis auxit HIERONYMUS BARUFFALDUS. Acceſſit *Eiusdem* traductoris Schediaſma de armis convivalibus. *Ferrariae* 1715. 8. et in *A. H. de Sallengre* Theſ. Antiqq. Rom. T. III. p. 669 ſqq.

Freytag. FRID. GOTTHILF FREYTAG Diſſ. de Coronis convivalibus veterum. *Lipſ.* 1712. 4.

Zorn. PETRI ZORNII Diſſ. de antiquo aenigmatum in coenis nuptialibus Hebraeorum, Graecorum et Romanorum uſu. *Lipſ.* 1724. 4.

* * *

Bulenger. JULII CAESARIS BULENGERI de ludis veterum (praeſertim Romanorum) Liber; in *Gronovii* Theſaur. Antiqq. Graec. T. VII. p. 901 ſqq.

Simon. JOH. FRANC. SIMON *Diſſertation des Jeux de hazard en uſage parmi les Romains;* in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. I. 120-124.

Dragheim. JOH. BENJAM. DRAGHEIM Diſſ. de Alea Romanorum. *Roſtoch.* 1724. 4.

de' Ficoroni. FRANCISCI DE' FICORONI *de' Tali ed altri Strumenti luſori degli antichi Romani.* Romae 1734. 4 mai. — Auctor primo de origine ludi talorum diſquirit. Porro talorum formam et partes et iactus eorumque nomina, ut *ſupini, convexi, Chii, Coi, Canis, Veneris, Vulturii, ſenarii,* deſcribit, ac de iis contra aliorum mentem iudicium ſuum interponit. Veneris qui dicebatur iactus, ac omnes continebat talorum nume-

numeros, eius praerogativam prae aliis exponit, peſſimum vero canum ſeu iactum quatuor unitatum fuiſſe monſtrat. Ad obſcura alia nomina et numeros, ut *Steſichori, gruis* caet. progreſſus, nihil certi de iis aſſeri poſſe arbitratur. De materia etiam talorum, ex qua formati fuerint, varia, ac de talorum uſu apud Graecos et Romanos diverſo, tabulaeque talariae et teſſerariae figura, differentia et materia, et cellarum numero, differit. De teſſeris, peſſis et calculis, qui cum talis ſaepe confundi ſolent, Ficoronius quoque fuſe agit. Teſſeras per fritillum ſaepe, ad evitandas fraudes, eſſe iactas, oſtendit, non manu ſemper, et varia veterum auctorum loca de iis interpretatur, deque vocabuli tabulae ſenſu copioſe diſputat. Simul de inſtrumento, per quod tali aut teſſerae in alveum ceciderint, differit, ac pyrgum etiam ſeu turriculam dictum eſſe probat, nec minus in fritilli etymon inquirit; et quae ſunt reliqua.

Cf. Acta Erud. a. 1738. p. 417 ſqq.

SECTIO XIV.

Scriptores de nuptiis, puerperio, familiis, nominibus, inſtitutione iuventutis et re litteraria Romanorum.

A. *Scriptores de ritu nuptiarum, puerperio, orbitate, adulterio.*

BARNABAE BRISSONII de veteri ritu Nuptiarum et iure connubiorum Libri II. *Pariſ.* 1564. 8. *Antverp.* 1585. 8. *Francof.* 1564. 4. *Pariſ.* 1605. 4. Et in Tractatu Tractatuum (*Venet.* 1584. fol.) T. IX. p. 97 ſqq. Et liber de Briſſonius.

veteri ritu nuptiarum in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. VIII. p. 1007-1106. — Accurate et docte Briſſonius rem ſuam geſſit.

A. Hotomann. ANTONII HOTOMANNI de ritu Nuptiarum Obſervatio; in *Graevii* Theſ. T. VIII. p. 1107-1144.

F. Hotomann. FRANC. HOTOMANNUS de Sponſalibus, de veteri ritu nuptiarum et iure matrimoniorum, item de Spuriis et Legitimatione; in *Graevii* Theſ. T. VIII. p. 1147-1214. Iunctim editi ſunt Briſſonii et Hotomannorum opuſcula modo memorata. *Lugd. Bat.* 1641. 12.

Marquart. GABRIELIS CHRISTO. MARQUARTI Diſſ. de coena nuptiali veterum. *Lipſ.* 1692. 4.

Hiſt. Account etc. *Hiſtorical Account of the Marriage Rites and Ceremonies of the Greeks and Romans, Saxons and of the moſt Nations of the World at thisday;* in *Critical Eſſay concerning Marriage.* (Lond. 1724.) p. 214-340.

Gundling. NIC. HIERON. GUNDLINGII Diſſ. de conventione uxorum in manum mariti ſecundum mores Romanorum; in *Gundlingianis* P. XXXVII. p. 93-125.

Grupen. CHRISTI. ULRICI GRUPEN Tractatio de uxore Romana, cum ea, quae in manum convenit farre, coëmtione et uſu, tum illa, quae uxor tantummodo habetur. *Hanoverae* 1727. 8. Cum fig. aen. — Poſt praefationem fuſam, in qua, ut et in libro ipſo, auctor ſaepe ſententias, Thomaſio et Heineccio contrarias, tenet, caput I. agit de uxore Romana, eiusque duplici forma; II. de conventione in manum generatim, et quibus modis fiebat; III. explicat effectum conventionis in manum, cum uſu, tum confarreatione, tum coëmtione; IV. enarrat modum conventionis in manum confarreatione. Succedit

cap.

cap. V. de conventione in manum uſu; VII. de uxore tantum.

Cf. Acta Erud. a. 1727. p. 362-371.

Exercitatio de ritibus Romanorum nuptialibus; adiecta editioni Venetae libri Canteliani de Romana rep. 1730. 8. Exercitatio etc.

GEORGII HENR. AYRER Diſſ. de iure connubiorum apud Romanos. *Goetting.* 1736. 4. Ayrer.

Diſſertation des Mariages des Romains; in *Explication de divers Monumens, qui ont rapport à la Religion des Peuples anciens* (à Paris 1739. 4.) p. 338 ſqq. Diſſertation etc.

CHRIST. SIGISM. LAURICH Commentatio de ritu Romanorum ſponſas domum ducendi ad maritum. *Dresdae* 1735. fol. Laurich.

JOH. GOTTFR. MÜLLERI de nuptiis apud Romanos confarreatis Diſſertatio. *Jenae* 1745. 4. Müller.

I. G. L. WILCKII Diſſ. de diis nuptialibus veterum Romanorum. *Dresdae* 1745. 4. Wilcke.

J. E. I. WALCHII Appendix quarta ad Cellarii Compendium antiquitatum Rom. de nuptiis veterum Romanorum. Walch.

GEORGII ADAMI VINHOLD Diſſertatiuncula de ritibus Romanorum nuptialibus. *Dresdae* 1749. 4. Vinhold.

FRID. AUG. JUNII de annulo Romanorum ſponſalitio Commentatio. *Lipſ.* 1744. 4. Junius.

JOH. MEURSII de Puerperio Syntagma; in *Gronovii* Theſaur. Antiqq. Graec. T. VIII. pag. 1418 ſqq. Meurſius.

THOMAE BARTHOLINI Antiquitatum veteris Puerperii Synopſis, a filio Caſp. Bartholino Commentario illuſtrata, cum THOMAE BARTHOLINI ad filium Epiſtola. *Amſtelod.* 1676. 12. Cum fig. T. Bartholinus.

illuſtrantur inſcriptiones, loca veterum auctorum emendantur, recentiores paſſim refelluntur.

✱ ✱ ✱

Beger. LAURENTII BEGERI Diſquiſitio, an *Quirinus* Memmii cognomen ſit, et nomina tribuum, nominibus Romanorum adiecta, etiam cognominum formam admittant? in *eiusdem* Examine dubiorum quorundam (*Berolini* 1704. fol.) N. II. p. 4-9.

Maffei. (SCIPIONIS MAFFEI) Diſſertatio de Senatoris nominibus, qua de iis, quae in Caſſiodorianae editionis fronte immutata ſunt, ratio redditur, et Romanorum nominum argumentum animadverſionibus pluribus illuſtratur; in *Oſſervazioni Letterarie* (Veronae 1738. 8) T. II. p. 299-338.

Sellius. GODOFREDI SELLII ad locum M. Terentii Varronis de re ruſt. Lib. II. cap. I. N. VII, de nominibus Romanorum brutiſonis Commentatio. *Halae Magdeb.* 1737. 4.

Servius. PETRI SERVII (*Medici et Philologi Romani* ✝ 1648) Obſervationes de mulierum Romanarum nominibus; in *eiusd.* Feriis iuvenil. (*Romae* 1618. *Avenionae* 1638. et *Romae* 1640. 8) cap. V-VIII; et in Praef. ad T. II. Theſ. Antiqq. Rom. *Graevii.*

Caſtalio. JOSEPHI CASTALIONIS Diſputatio adverſus foeminarum praenominum aſſertores; in *Gaudent. Roberti* Miſcellan. Ital. T. I. p. 122 ſqq. et in *Graevii* Theſ. Ant. Rom. T. II. p. 2050-2060.

Chriſt. JOH. FRID. CHRISTII Obſervatio de nominibus mulierum apud Romanos; in *eius* Noctt. acadd. (*Hal. Magdeb.* 1729. 8.) Specim. IV. p. 276-279.

105.

JOS. CASTALIONIS Commentarius de an-uis puerorum praenominibus; in *Gaud. Rober-* Miſcell. Ital. T. I. p. 89 ſqq. et in *Graevii* Theſ. II. p. 2060-2071. Caſtalio.

C. *Scriptores de inſtitutione iuventutis et ratione litteras colendi apud Romanos.*

I. *Scriptores generales.*

ALDI MANUTII Epiſtola ad Julium Jacobo-im de artibus liberalibus veterum Romano-m; in *eiusdem* Quaeſitis per Epiſt. (*Venet.* 1576. Libri I. Epiſt. IX; et in *Gruteri* Lampade T. p. 265 ſqq. Manutius.

HERMANNI CONRINGII Diſſ. ad L. I. Co-is Theodoſiani de ſtudiis liberalibus urbis Ro-e et Conſtantinopoleos, recenſita, aucta et recta. *Eiusdem* Diſſertatio de iis, quae in ſtu-ſo quovis requiruntur, qui in Academia velit liorum fructum carpere, excerpta ex JOACH. PPERI de vera Jurisprudentia Libro IV. *mſt.* 1674. 4. Eadem Diſſertatio in *Sallengrii* eſ. Antiqq. Rom. T. III. p. 1193 ſqq. et in *ringii* Opp. a *Goebelio* editis T. VI. p. 1 ſqq. et cta *eiusd.* Antiquitatibus acad. *Gottingae* 9. 4. Conring.

CHRISTOPH. CELLARII Diſſ. de ſtudiis Ro-iorum litterariis in urbe et provinciis. *Halae* 8. 4. Et in *eiusd.* Diſſertatt. acadd. (*Lipſ.* 1712. . 341-376. Et in *Sallengrii* Theſ. T. III. p. 3 ſqq. Cellarius.

CONRADI BUDDE Diſſ. de ſtudiis liberalibus l veteres Romanos. *Jenae* 1700. 4. Budde.

CHRISTI. FALSTERI Quaeſtiones Roma-, ſive Idea hiſtoriae litterariae Romanorum. edunt memoriae obſcurae clariſſimorum Falſter.

 quorum-

quorundam ingeniorum et monumentorum apu Romanos. *Lipſ.* et *Flensburgi* 1718. 8. — Auct vel titulo teſte, methodo utitur quaeſtionum, exemplum ſecutus veterum quorundam, Plutarc Ciceronis, Senecae, aliorum: quamquam Tul quidem et Seneca ſolo titulo in hunc cenſum referri poſſint, quibus hoc nomine veniunt erutorum de rebus philoſophicis diſputationes. Veterum autem teſtimoniis productis ubique di confirmat. Recentiorum etiam non raro ſententias commemorat, ſed eorum quoque hinc in reprehendit errores. Defuiſſe ſibi non pau ex recentioribus, ingenue fatetur, eorum longum texit catalogum, qui aliquam argume huius partem tractandam ſibi ſumſerunt: ſed terum locis allatis, recentiores non magno desiderabunt, qui rectam tractandae priſcae ſtoriae tenent rationem. Tribus libris uni ſam diſtinguit tractationem Falſterus, eorum primo de linguae Latinae diviſione, origine crementis, Romanorumque litteris et ſch altero de bibliothecis eorundem, bibliothec et bibliopolis, profeſſoribus item, ſtipendi ſolariis litteratorum, gymnaſiis et peregrina nibus litterariis; tertio de ſtudiis Romanor theologico videlicet, philoſophico, poëtico, ſtorico, oratorio, iuridico, et mathematico, que ſigillatim de arithmetica, muſica, geom et aſtronomia apud Romanos veteres exculta, ponit. Sub finem ſingularem adiecit libel quo memoriae obſcurae virorum doctoru brorumque apud veteres Romanos, nemine centiorum memoratae, e ſuis latebris eruta renovatae exhibentur.

Cf. Acta Erud. a. 1719. p. 368 ſqq.

JOH. GEO. FRICKII Diſſ. de initiis erudi- Frick.
nis apud Romanos. Altdorf. 1728. 4.

JOH. MICH. HEUSINGERI Diſp. de ſtudiis Heuſinger.
ventutis generoſo ſanguine ortae apud Roma-
s. Iſenaci 1745. 4.

ADAMI DAN. RICHTERI Progr. de populo Richter.
teri Romano neque forti neque erudito. Anna-
g. 1754. 4.

GEORGII STEPHANI WIESANDI Oratio Wieſand.
ratione Romanorum litteras docendi. Jenae
755. 4.

LUDOVICI GUIL. BALLHORN de Studiis Ballhorn.
terarum illuſtribus apud veteres Romanos
ratiuncula. Jenae 1755. 4.

II. Scriptores ſpeciales.

JOH. GEORGII WALCHII Diatribe de va- Walch.
is modis litteras colendi apud veteres Roma-
os. Lipſ. 1716. 4; et in eiusdem Parergis acad.
Lipſ. 1721. 8) p. 51 ſqq.

JOH. OLIVAE, Rhodigini, de antiqua in Roma- Oliva.
s ſcholis Grammaticorum diſciplina Diſſerta-
o ludicra. Venetiis 1718. 8. — Docte et copioſe
llus argumentum iſtud excuſſit.
Cf. Actor. Erud. Supplem. T. VII. p. 518 ſqq.

JOH. JAC. CLAUDII Diatribe de veterum Claudius.
edagogis, recenſita et edita a JOH. DAV.
UELLERO, in Valle D. Mariae 1719. 4.

IOH. NICOLAI ANTONII Commentatio Anton.
paedagogis veterum Romanorum, ad illu-
andum inſignem epiſtolae Paulli ad Galatas lo-
m. Vitemb. 1773. 4.

JUSTI LIPSII Epiſtola ad Othon. Hartium Lipſius.
recitatione veterum Romanorum; inter eius-
n Epiſtolas ad Belgas, Centur. II. Epiſt.
LVIII, in Opp. T. II. p. 447 ſqq. Et in editio-
nibus

nibus Halenſibus librorum duorum Siccamae de iudicio centumvirali, ſupra Sectione VII commemoratis.

Voſſius. GERHARDI JOH. VOSSII de imitatione tum oratoria, tum poëtica, deque recitatione veterum Liber; inter *G. I. Voſſii* et aliorum Diſſertationes de ſtudiis bene inſtituendis (*Traject.* 1658. 12) p. 48 ſqq. Et in *eiusd.* Opp. (*Amſt.* 1697. fol) T. III.

Neumann. JOH. GEO. NEUMANNI de Recitationibus Eruditorum Diſſertatio. *Wittenb.* 1685. 4.

Omeis. MAGNI DAN. OMEISII Diſſ. de Recitationibus veterum (cum primis Romanorum). *Altdorf.* 1697. 4.

Barth. CHRISTO. GOTHOFR. BARTHII Diſſ. de Recitatione et Retractatione veterum ad mentem ſententiamque C. Plinii Caecilii Secundi. *Halae Magdeb.* 1701. 4.

Zeiske. JOH. GOTTFR. ZEISKE de veterum more auditores ad recitationes advocandi, Programma. *Sorauiae* 1725. fol.

Ekerman. PETRI EKERMAN Diſſ. de ſtudio veterum recitandi. *Upſal.* 1740. 4.

Barth. CHRISTO. GOTTH. BARTHII Diſſ. de Seceſſibus veterum, ad mentem ſententiamque C. Plinii Caecilii Secundi. *Halae Magdeb.* 1701. 4.

Cellarius. CHPH. CELLARII Lucubratiuncula de vigiliis et lucubrationibus veterum. *Hal. Magd.* 16.. 4; et in *eiusd.* Diſſertt. acadd. p. 392-419.

Petzſch. CHR. HENR. PETZSCHII de veterum lucubrandi ſtudio Oratio. *Miſenae* 1742. 4.

Rohde. JOH. JAC. ROHDE Diſſ. de lectis veterum lucubratoriis. *Regiom.* 1714. 4.

Baumeiſter. FRID. CHRISTI. BAUMEISTERI Progr. de lecticulis lucubratoriis veterum Romanorum. *Gorlicii* 1740. 4; et in *eiusdem* Exercitationib. acad. et ſcholaſt. (*Lipſ. et Görl.* 1741. 4) p. 21- 226.

BERN-

BERNH. PETRI KARL Diſſ. de Applauſibus Karl.
eclamatoriis. *Roſtoch.* 1696. 4.

F. C. BAUMEISTERI Progr. de more vete- Baumeiſter.
um Quiritium Scholaſticos finita recitatione
ſculis excipiendi. *Gorlizii* 1740. 4; et in *eius*
xercitt. p. 201 ſqq.

JOH. BILBERG Diſſertatio de Anagnoſtis. Bilberg.
pſal. 1689. 8.

JOH. NIC. FUNCCII de Acroamatibus inter Funccius.
oenandum oblectamentis veterum Romanorum
ucubratiuncula; in *Conr. Ikenii* Symbolis litter.
T. II. P. III. p. 542-560.

GEORGII NIC. KRIEGK Diatribe de Peregri- Kriegk.
ationibus Romanorum academicis. *Jen.* 1704. 4.

Eiusdem de modis inclareſcendi, apud Roma-
os Diatribe. *Jenae* 1707. 4.

FRID. OERTELII Diſſ. de laudabili Romano- Oertel.
um cura in conſtituendis Magiſtrorum ſalariis.
rlangae 1746. 4; et in *Bidermanni* Select. ſcho-
ſt. Vol. II. Faſc. II. p. 574 ſqq.

SECTIO XV.

Scriptores de ludis Romanorum gymnicis, circenſibus, et de gladiatoribus.

ONUPHRII PANVINII, *Veronenſis*, de Ludis Panvinius.
ircenſibus Libri II. De Triumphis Liber unus.
uibus univerſa fere Romanorum veterum ſacra
tusque declarantur, ac figuris aeneis illuſtran-
r. Cum rerum memorabilium indice copio-
ſimo. *Venetiis* 1600. fol. mai. *Pariſ.* 1600. fol.
um figg. aen. Iidem libri cum notis JOH. AR-
OLI et additamento NICOLAI PINELLI. *Pa-
vii* 1642. fol. Cum figg. aen. Iidem libri cum
dem notis, nec non JOACH. JOH. MADERI
librum de triumphis notis *ibid.* 1681. Cum figg.
aen.

aen. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. IX p. 1 - 576. Cum figg. aen. — Panvinius primu nobilem hanc partem hiſtoriae Romanae peculiar opere ſummaque cura et doctrina tractavit. Po ſuit ob oculos atque deſcripſit carceres, aggere, delphinos, utrumque ſpatium, metarum ac g. duum ingentia fragmenta, obeliſcos; porro, qua drigarum miſſus, flexus metarum, factionum co lores, populi ſponſionibus circa panni event certantis furorem totamque illam Circi inſaniam.

Cf. THEOPHILI SINCERI *Neue Sammlung alten und raren Büchern*, pag. 490 ſqq.

Mercurialis Joubert. Faber. Burette. HIERON. MERCURIALIS de arte gymnaſti ca Libri VI, LAUR. JOBERTI de gymnaſiis et Liber unus, PETRI FABRI Agoniſticon Libri PETRI JOH. BURETTII diſſertationes de ar veterum gymnaſtica, aliique ſcriptores huius ar gumenti generales ſupra Vol. III. P. II. p. 291 a nobis recenſiti ſunt.

Bulenger. JULII CAESARIS BULENGERI de C Romano ludisque circenſibus, ac circi et am theatri venatione Liber. Cui acceſſit D. JOA CHRYSOSTOMI, *Conſtantinopolitani Archiepi* Oratio de Circo, ex vet. Graeco manuſc. excer ta, nusquam hactenus edita; cum eiusdem B LENGERI interpretatione. Editio prima. *Lut Pariſiorum*; apud Robertum Nivelle, via Jacob ad inſigne columnarum 1598. fol. Exſtant q que huius editionis exempla, in quorum fro redemtorum nomina indicantur, nempe: *Im ſis A. Saugrain et G. des Rues in vico D. Joa Bellovacenſis*. Inſertus quoque eſt Bulengeri bellus de Circo eius Opuſculis, et quidem to poſteriori. *Lugd.* 1621. fol. Quae collectio modum rara cenſetur. Exſtat etiam in *Gra* Theſ. Antiqq. Rom. T. IX. p. 575-728. U

tam

en omiſſa eſt Chryſoſtomi Homilia, et dedica-
a ad Servinum epiſtola: additus contra eſt
idem Bulengeri Tractatus de Equis p. 728-
. — Capitibus LIX agit auctor de origine
cenſium et nomine, de forma circi, de circo
imo, de aliis circis Romanis, de circis aliarum
tium, de quaeſtionibus: an ludi circenſes iidem
nt, cum magnis Romanis aut Cerealibus? an
enſes et magni fuerint iidem, cum Megaliaeis
Megalenſibus? quibus diis ſacer circus fuerit?
circi carceribus, de variis carcerum appellatio-
us, de uſu repagulorum et equis ad repagula,
ſortitione et ordine curſorum, de oſtiis, de
ibus, de mappa, de ſigno tubae, de praeco-
s, de ovis et delphinis, de obeliſcis, de Eu-
s, de metis et creta, de metis murtiis, de for-
metae, de ſpina circi, de forma decurſionis,
agitatorum induſtria, de ſeptenario ſpatio ad
tas, de flexione metae, de naufragio circi, de
rſione equorum, de cavea et porticibus circi,
popularibus et equeſtribus in circo, de viis,
heis, cathedris cuneorum, de ſeſſione et gra-
s, de honore in circo viris fortibus delato, de
quo ornatu circi, de pompa circi, de circen-
ſtudio, de editoribus, de circenſibus privatis,
abitu editoris, de familia quadrigaria, de ſpe-
oribus, an pileati et diſcalceati ſpectarent? de
ionibus, de coloribus, aurigae an infames?
qui de publico ederentur? de agitatoribus mi-
bus, de inſignibus agitatorum, de eorum elo-
et de iugis, de praemiis, de miſſibus circi,
tis, mathematicis, furtis, de ſingularibus equis
ngulatoribus, de paribus equis, de funariis
is, de ſtudio alendorum equorum.

f. FREYTAGII Apparat. litter. T. III. p. 291-294.

JOSE-

Moniard. JOSEPHI MONIARDI Commentarii in Rubr. Cod. publicae laetitiae vel Conſulum (excerpti ex *eiusdem* Interpretationibus rubricarum Codi... *Venet.* 1571. 8); in *J. G. Clauſingii* Jur. publ. Ro... T. II. p. 409 ſqq. — Auctor omnia ludorum Romanorum genera deſcribit.

Calliachius. NIC. CALLIACHII Diſſ. de circenſibus ludis nunc primum edita; in *Poleni* Nov. Theſ. Antiq. Rom. et Graec. Suppl. Tom. V. p. 473 ſqq.

Miniana. JOS. EMMAN. MINIANAE Dialogus de Ci... ci antiquitate et eius ſtructura, nunc primum e... tus; *ibid.* p. 445 ſqq.

Lipſius. JUSTI LIPSII Saturnalium Sermonum Li... II, qui de Gladiatoribus.... Iidem noviter c... recti, aucti, et formis aeneis illuſtrati. *Ant...* 1585. 4. *ibid.* 1591. 4. *ibid.* 1604. 4. Et in ... Opp. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. ... p. 1161 — 1266. Omnes editiones cum figg...

Freher. MARQUARDI FREHERI Cecropiſtroma... antiqua duelli gladiatorii ſculptura in Sardon... expoſita. *Heidelbergae* 1607. 4. Cum n... HENRICI GUNTHERI THULEMARII, ib... 1681. 4. Exſtat quoque in *Graevii* Theſ. T. ... p. 1143 — 1160.

Ferrarius. OCTAVII FERRARII Diſſ. de Gladiato... bus.... Eadem cum eiusdem auctoris diſſer... tione de balneis, edita a JOH. FABRICIO, *H... ſtad.* 1721. 8. Recuſa in *Poleni* Theſ. Ant... T. III. p. 313 — 332.

Calliachius. NICOLAI CALLIACHII Diſſ. de Gladiato... bus, nunc primum edita, in *Poleni* Theſ. T. ... p. 333 ſqq.

Bring. SUENONIS BRING Diſſertatio de Gladia... ribus. *Londini Gothor.* 1747. 4.

PET...

PETRI LASENA *dell'antico Ginnaſio Napoletano opera poſtuma* (Roma 1641). 4. — Continet liber deſcriptionem certaminum gymnicorum in iſta urbe ſub Romanis Imperatoribus. Laſena.

FRANC. CAROLI CONRADI Diſſ. de honore in arena ſe honorari paſſos infamante, ad L. 1. §. 6, de poſtulando. *Helmſtad.* 1744. 4. Conradi.

DOMINICI JOSEPHI SCUTILLI de Collegio Gladiatorum, ſeu in geminas inſcriptiones gladiatorias nuperrime effoſſas commentarius. *Romae* 1757. 4. Scutilli.

FRANCISCI ANTONII VITALE in binas veteres Inſcriptiones L. Aurelii Commodi Imp. aetate poſitas, Romae recens detectas, Diſſertatio, qua Gladiatorum materia fere tota enucleatur. *Romae* 1763. 4. Vitale.

SECTIO XVI.

Scriptores de ludis Romanorum ſcenicis, Theatris, Amphitheatris.

I. *Scriptores de ludis theatralibus, mimis, pantomimis, perſonis ſ. larvis.*

I. *Scriptores generales.*

Supra quidem Vol. III. P. II. p. 296 ſq. ſcriptores huius generis nonnullos excitavimus, de ſequentibus vero notitiam paullo accuratiorem que copioſiorem tradere hoc loco lubet.

ALBERICI GENTILIS de Actoribus et Spectatoribus fabularum non notandis, et abuſu mendacii, Diſputationes duae. *Hanoviae* 1599. 8. [P]ior diſputatio exſtat etiam in *Gronovii* Theſ. [T]. VIII. p. 1626 ſqq. Gentilis.

Cf. (STRUVII) Bibl. antiqua a. 1706. p. 460 ſqq.

Bulenger. JUL. CAES. BULENGERI de Theatro Libri II (ſ. de Ludis ſcenicis, eorumque apparatu, tam apud Graecos, quam Romanos). Editio prima. *Tricaſſibus* 1603. 8. In *eiusd.* Opuſculis paullo ante laudatis T. II. p. 217 ſqq. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. IX. p. 825 — 1058. — Quae editiones poſteriores non ſolum eo nomine meliores cenſendae ſunt, quod tot typothetarum erroribus, quibus prima ſcatet, non ſint deformatae, ſed etiam, quod Libro I. quatuor capita inſerta et Libro II. ſex capita addita fuerint, quae in editione prima non leguntur. Mirandum autem, quod additiones et emendationes, quae in prima editione p. 244 ſqq. appendicem conſtituunt, in editione Graeviana ſuis locis non inſertae, ſed plane omiſſae fuerint. Agitur vero libro priore, capita LX. comprehendente, de ludorum theatralium et ſcenicorum origine, de auctore tragoediae et comoediae, de harmonia, rhythmo, metro, de poëmatum et canticorum appellatione, de ſcriptoribus hiſtoriae dramaticae, de fabulis graecis et latinis, de ſatyra, ſillis et atellanis, de tragoediae indole et generibus, de vetere comoedia, de origine ſatyrae, de theatro, de theatro Athenienſium et Romanorum, de theatris perpetuis Romae, de forma theatri, an theatra tecta fuerint? quibus diis ſacrum theatrum? de partibus theatri, de ſcenae ſignificatione, partibus, ornatu, de machinis et vaſis theatri, de Graecorum theatris, de Odeo, de proſcenio et pulpito, de orcheſtra, aulaeis, foris et ſpectaculis, de iure ſedendi, de concionibus in theatro, de factionibus theatri, de miſſilibus theatri, de iis qui praeter ſcenicos et hiſtriones in ſcena aut orcheſtra agerent, de voce miraculi et miraculorum patratoribus, de petauriſtis, de cernuatoribus

ribus et aſcoliaſtis, de oſcillis, de grallatoribus, de acetabulariis, praeſtigiatoribus et circulatoribus, de funambulis, de apinariis et ridiculis, de paraſitis, morionibus et ſannionibus, de variis hiſtrionum generibus, de ludiis ſ. ludionibus, de planipedibus, de mimis, de ſcenae et orcheſtrae obſcoenitate, de pantomimis, de praeſide ludorum theatralium, de perſonis, de monitoribus, curionibus, lictoribus in ſcena, de ornatu hiſtrionum, de calvis ſcenicis, de quaeſtione, an nominatim appellare aliquem in ſcena licuerit? de mercede ſcenicis data, de plauſu et ſibilo, de clamoribus. Libro poſteriore capitibus XLIX diſſeritur de ludis muſicis et ſcenicis, de muſica theatrali, de muſica eiusque partibus, de cantico aſſae vocis, de fibula, de phonaſcis, de mollienda voce, de plaſmate, de cantu in ſcena, de vocibus iuleis, de meſochoro, hilarodo, magodo, et aliis, de chori canticis, de choris cyclicis, de chorogo et chorodidaſcalo, de choro, de tropis muſicae, de muſica pythagorica, de muſica, quae fit flatu, pulſu, aut tactu, et de crumatis, de organis empneuſtis, de tibia eiusque auctore, quid interſit inter tibiam et fiſtulam, de rebus, quibus uſi tibicines, de foraminibus tibiae, de tibiarum varietate, de variis tibiarum modis, de nomis tibicinum, de tibiae cantu, de pythaule, panduria, hydraule et organis, de ſorte tibicinum et citharoedarum, de utriculariis, de cithara, lyra, chely, de partibus et ſonis citharae, de habitu citharoedi, de legibus citharoedorum in theatro, de nomis citharoedicis, de pſalterio, de barbito et trigono, de crotalo, de ſambuca, de ſiſtro, de verſu heroico, iambico et lyrico.

Cf. FREYTAGII Apparat. litter. T. III. p. 296 — 301.

Montenari. IOH. MONTENARI (Comitis Vicentini) *Diſcorſo del Teatro Olimpico di* Andr. Palladio *in Vicenza.* Padova 1733. 8. Cum V tabb. aen.
Cf. Nova Acta Erud. a. 1735. p. 377—380.

B. *Scriptores ſpeciales.*

Ferrarius. OCTAVII FERRARII de Pantomimis et Mimis Diſſertatio, nunc primum edita, cum *Io. Fabricii* ad non neminis dubia de orthographia Latina reſponſionibus. *Wolfenbuttelii* 1714. 8. et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. Rom. T. II. p. 677 ſqq. Et in *Raccolta d' Opuſcoli ſcientif. e filol.* T. I. p. 1 ſqq.— Fabricius hoc opuſculum Ferrarii poſthumum a Iacobo Facciolato acceperat. In eo ars pantomimorum deſcribitur et exemplis illuſtratur. Praeter alia etiam docetur, quantum favoris popularis quantumque divitiarum hiſtriones lucrati ſint, cur ab Imperatoribus aliquot relegati, a Traiano plane ſublati ſint, mimos non ſaltatione ac geſtu, ſed voce ac verbis res ridiculas in ſcena repraeſentaſſe, turpes vero plerumque et obſcoenas, ut adulteria et maritorum deceptiones, quid fuerint Atellani et Exodiarii, Aretologi et Copreae, buffones, ſanniones caet.
Cf. Acta Erud. a. 1715. p. 15 ſqq.

Calliachius. NICOLAI CALLIACHII de ludis ſcenicis Mimorum et Pantomimorum Syntagma poſthumum. *Patavii* 1713. 4.; et in *A. H. de Sallengre* Theſ. T. II. p. 699 ſqq. — Calliachius paullo plenius Ferrario idem argumentum pertractare conſtituerat, et abſolviſſet quoque, niſi morte praeventus filum abrumpere debuiſſet. Plura tamen, quam Ferrarius, praeſtitit. Scilicet ſedecim tantum capita ſyntagmatis ad umbilicum fere perducti reliquit auctor, in quorum primo, cum ludi mimorum et pantomimorum ſcenicis

accen-

accenſeri debeant, de ſcena agere incipit, eamque initio tabernaculum aliquod temporarium, ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus ſimilique alia materia ad faciendam umbram textum, fuiſſe, poſtea vero theatri frontem, exſtructis theatris marmoreis, appellatam eſſe docet. Cap. II. ſcenae duas partes, interiorem aulaeis aut ſipariis tectam, exteriorem apertam et proſcenium vocatam, deſcribit, ac circa priorem de ſcenis tragicis, comicis, ſatyricis, itemque verſatilibus et ductilibus, circa poſteriorem de pulpito, orcheſtra, coniſtra, quae et area et cavea dicta fuit, differit. Cap. III. poetas veteres pro rerum diverſitate repraeſentanda ſcenas, prout hodie fieri conſuevit, nunquam mutaſſe demonſtrat, et cap. IV. pariter ac V. in originem ludorum ſcenicorum inquirit, eosdemque ſub ipſum vindemiae tempus et Dionyſiacis feſtivitatibus ortum habuiſſe oſtendit. Cap. VI. mimos poemata, quae mores hominum dictaque eorundem et facta turpia ac laſciva turpiter atque laſcive repreſentarent, fuiſſe ait. Cum vero mimi etiam actores denotent, illorum varias ſpecies, nomina, veſtitum tum apud Graecos cap. VII. tum apud Romanos cap. VIII. in medium affert, ac inprimis de Romanorum planipedibus fuſe diſputat. De pantomimis, qui non voce et cantu, ſed pedum ac manuum agilitate totiusque corporis variis geſticulationibus facta dictaque hominum et fabulas integras repraeſentare ſolebant, cap. IX. loquitur, ſaltationemque hanc pantomimicam a temporibus Ariſtotelis deducit. Cap. X. cum Salmaſio, qui Pyladem primum ſaltationis artem a tragoedia et comoedia ſeparatam in ſcenam Latinam introduxiſſe exiſtimaverat, in arenam deſcendit, diuque ante Pyladem et Auguſti tempora mimicas et panto-

pantomimicas ſaltationes a tragoedia et comoedia ſeparatas fuiſſe, fuſius declarat. Cap. XI. originem pantomimorum indagare ſtudet, et, reiectis multorum opinionibus, poëſin et ſaltationem veluti gemellas iisdem initiis eodemque tempore exortas, atque idcirco ſaltationem poëſin quandam, ſed mutam, appellatam fuiſſe, cum Ariſtotele arbitratur, variaque inter ſaltationum genera pantomimicam vel maxime mores et perturbationes actionesque expreſſiſſe, ac Italicam poſtmodum, eo quod in Italia maximos progreſſus feciſſet, dictam fuiſſe notat. Cap. XII. ſaltationis pantomimicae artificium exponit, illudque perfectionis culmen tempore Neronis acquiſiviſſe oſtendit, apparatum vero pantomimorum, ſcenam, veſtitum, inſtrumenta muſica cap. XIII. recenſet. Cap. XIV. obviam it Salmaſio, et ποδοκτυπίαν ſ. ποδῶν κτύπον, cuius Lucianus meminit, non ad ſaltatores, ſed ad tibicines potius ſpectare probat. Cap. XV. fabulas deorum ac heroum, utpote ſpectatoribus magis notas, aliasque ex poëtarum epicorum, tragicorum, comicorum, atque ſatyricorum monimentis deſumtas a pantomimis deſaltatas fuiſſe, Pylademque in Tragicis, et Bathyllum in Comicis palmam retuliſſe obſervat. Cap. XVI. certamina pantomimorum enarrat, ac victores olim coronatos fuiſſe, ex variis inſcriptionibus evincere conatur. Hoc igitur ſyntagma in lucem edidit *Marcus Antonius Madero,* Venetae D. Marci bibliothecae curator, qui et praefationem praemiſit, ac de vita auctoris in illa certiores nos reddidit.

Cf. Actorum Erud. Suppl. T. VI. p. 363 ſqq.

Scarella. JOH. BAPT. SCARELLA *Congettura del Laſerpiciario, Mimo di Petronio;* in *Galleria di Minerva* (Venet. 1708. fol.) T. VI. p. 21 ſqq.

JOH-

JOH. WEAWER *Hiſtory of the Mimes and Pantomimes, with an hiſtorical Account of ſeveral Performers in Dancing, living in the Time of the Roman Empire.* London 1728. 8 mai. Weawer.

Recherches hiſtoriques et critiques ſur quelques anciens ſpectacles, et particuliérement ſur les Mimes et ſur les Pantomimes. à Paris 1751. 12 mai. Recherches etc.

✤ ✤ ✤

Praeter ſcriptores de perſonis, vulgo larvis, ſupra Vol. III. P. II. p. 297. recenſitos, hoc loco ſequentes ſunt laudandi.

FRANCISCI DE' FICORONI *Maſchere ſceniche e figure comiche de' antichi Romani, deſcritte brevemente.* Roma 1736. 4. *ibid.* 1756. 4. Cum figg. aen. Latine. *ibid.* 1750. 4. Cum figg. aen. — Ingentem larvarum veterum vim Ficoronius congeſſit easdemque aeri incidi curavit atque ipſe, capitibus LXXXIV. docte deſcripſit, ſimulque multis veterum ſcriptorum locis obſcuris lucem affudit. de' Ficoroni.

FRANCISCI SERIO *Diſcorſo ſopra un antica Tavola di marmo, nella quale ſi deſcrivono i giuochi fatti nell' antico Teatro della città di Palermo dal Proconſole della Sicilia Aureliano.* In Palermo 1748. 4. Serio.

B. *Scriptores de theatris et amphitheatris.*

BULENGERI, BOINDINI et MONTENARI libri de veterum Theatro, huc etiam pertinentes, iam laudavimus. Nunc ſequantur alii, ſigillatim in hoc argumento verſati.

JUSTI LIPSII de Amphitheatro Liber, in quo forma ipſa loci expreſſa, et ratio ſpectandi, ut et *eiusdem* de Amphitheatris extra Romam Libellus. *Antwerp.* 1585. 4. Cum figg. aen. *ibid.* 1598. 4. Cum figg. aen. *ibid.* 1604. 4. Cum figg. Lipſius.

 aen.

aen. *ibid.* 1608. 4. Cum figg aen. In *eiusd.* Opp. (*Antverp.* 1637. fol.) T. III. p. 553 ſqq. Et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. IX. p. 1269-1333. Cum figg. aen. — Lipſius docte, ut ſemper ſolet, licet, ut ipſe affirmat, ludicra opera — vix enim duodecim dierum totam iſtam ſcriptionem meditationem eſſe aſſerit — exponit imaginem, faciem, habitum, ornatum amphitheatri veterum, in primis Romanorum.

Mazochius. ALEXANDRI SYMMACHI MAZOCHII *Metropolitanae eccleſiae Campanae Canonici Theolo*g. Commentarius in mutilum Campani Amphitheatri titulum, aliasque nonnullas Campanas Inſcriptiones. *Neapoli* 1727. 4 mai. Cum figg. aen. Et in *Poleni* Nov. Theſ. Antiqq. T. V. p. 485 ſqq.— Praeter varia, ad rem ipſam haud pertinentia, velut Campanae urbis hiſtoriam, auctor docte exponit hiſtoriam ac formam amphitheatri, olim ibi exſtructi. Inſerta eſt diatriba de dedicationibus, explicatio multarum inſcriptionum antiquarum, exercitatio in Campani proſcenii anaglyptum, diſſertatio de ludo gladiatorio, atque commentatio de lege pagana pagi Herculanei ex veteri elogio.

Cf. Acta Erud. a. 1728. p. 267-273.

Maffei. (SCIPIO MAFFEI) *de gli Anfiteatri e ſingolarmente del Veroneſe Libri II. ne' quali e ſi tratta quanto appartiene all' Iſtoria e quanto all' Architettura* Verona 1728. 8. Cum XV. tabb. aen. Iidem libri auctiores prodierunt in *eiusdem* Verona illuſtrata P. IV. *ibid.* 1731 fol. Iidem Italice et Latine in *Poleni* Theſ. Antiqq. Rom. et Graec. T. I. p. 1 ſq. *Anglice* ab *Alexandro Gordon.* Lond. 1730. 8. — Libro priore auctor curate recenſet, quae ad hiſtoriam amphitheatrorum, originem nimirum conditores, inſtauratores, materiam, formam

varias

varias, reliquias et ſimilia pertinent: poſteriore dilucide exponit, quae ad ſtructuram architectonicam et ipſas aedificii rationes interiores ſpectant. Uterque autem ita comparatus eſt, ut ſuperfuiſſe omnino poſt Lipſii, Fontanae, aliorumque, qui de Amphitheatris commentati ſunt, lucubrationes, quae inveſtigentur curatius, confirmentur ſolidius, tradanturque perfectius, ipſam vero huius argumenti diſcuſſionem operoſiorem non vanam eſſe atque ſterilem, ſed ad intelligentiam ſcriptorum ex priſcis ſive ſacrorum ſive fanorum apprime conducere, haud difficulter attendenti cuilibet lectori pateſcat.

Cf. Acta Erud. 1729. p. 298—308. ubi et nonnullae archetypi figurae aeneae repetuntur.

Degli Teatri antichi e anfiteatri Lettere due critiche, l' una del Signore Marcheſe GIOV. POLENI *pubblico Profeſſore di Matem. nello ſtudio de Padova, l' altra del Signore Conte* GIOV. MONTENARI. In Vicenza 1735. 8. — Occaſionem harum epiſtolarum praebuit Montenarii liber de Palladii Theatro Olympico, ante a nobis commemoratus. In eo nempe contenderat, falſam eſſe opinionem, qua omnia veterum theatra formam prae ſe tulerint rotundam; eandem vero Polenus in epiſtola priore tueri, Montenarius autem in poſteriore ulterius confutare ſtudet. Poleni et Montenari.

FONTANAE et MARANGONII Libri de Amphitheatro Flaviano ſupra cap. XVI. ſect. IV. recenſentur. Fontana et Marangoni.

DOMINICI MARIAE MANNI *Notizie iſtoriche intorno al Parlagio overo Anfiteatro di Firenze,* in Bologna 1746. 4. — Eſt Florentiae, in urbis a parte, quae orientem et ſeptentrionem reſpicit, locus, vel potius monimentum veteris aedificii Manni.

 terra

terra ſepultum, olim *al Parlagio* dictum, de quo, quod varie varii cenſuerunt ſcriptores Itali, Mannius evincere ſtudet, fuiſſe quondam florentiſſimis Florentiae temporibus Amphitheatrum. Diſtribuit opuſculum in duos libros, in quorum altero recenſet ſcriptores vetuſtiores Florentinos, qui eius molis meminerunt; inde locum deſignat, quem olim moles illa controverſa occupavit, deſcribens etiam figuram molis; hinc ridiculam proponit *Maleſpini* opinionem, qui putat, in eo aedificio Caeſarem cum proceribus ſuis ad deliberandum conveniſſe. Nec multo melior eſt *Villani* ſententia, qui deceptus vocabulo *Parlagio*, credidit fuiſſe *parlatorium*, id eſt, ex aevi medii ſtilo, curiam Florentinorum, a Julio Caeſare conditam, exercendo ibi iuri et deliberationibus celebrandis. Noſter autem, tali uſui inſervire potuiſſe tam vaſtum aedificium, ſuperne apertum, quod in latitudinem CLXX ulnas, et in ambitum DLXXIII impleverit, negat; quandoquidem loca omnia, deliberationibus deſtinata, deſuper tecta debeant eſſe, ne ſcilicet ſonus in auras diſſipetur. Tum varias proponit nominis ſcriptiones, et ſtatuit unice veram eſſe *Peribaſium*, quam in monimento anni MLXXI invenit. Putat nempe, nomen illud cum natura loci optime convenire, et *opus in gyrum ſtructum*, ſeu rotundam deambulationem, denotare. Altero libro negat, amphitheatris aetatem et diem quaſi natalem aſſignari poſſe; afferit, Florentiam Romanam fuiſſe a Sulla deductam coloniam; excitat recentiorum ſcriptorum teſtimonia, qui, Florentinos habuiſſe amphitheatrum, perhibent, docens, amphitheatrum fuiſſe ex theatro, quod Florentiae conditum fuiſſe certo conſtat. In huius theatri ſitum inquirit, putatque, illud amphitheatro proximum fuiſſe, dictumque *Parlagium minus*, amphitheatrum

um vero *Parlagium maius*, id quod docte probat, etatem, qua ſtructum fuerit amphitheatrum, uguſti nempe, definiens, et materiam indicans, qua ſtructum. Tum de uſu gemino amphithea-orum differit. Erant enim ſive luctis beſtiario-um cum feris, ſive tormentis et martyriis Chri-ianorum deſtinata. Narrat etiam caſus, qui am-hitheatrum hoc Florentinum nobilitarunt. De-ique recenſet ſtatuas et alia, quae de vetuſta hac nole variis temporibus reperta fuerint.

Cf. Nova Acta Erud. a. 1748. p. 475 ſq.

SCIPIONIS MAFFEI *Lettere due degli Anfi-eatri di Francia;* in *eiusdem* Antiquitatt. Gall. ſe-ect. *(Pariſ.* 1733. 4) p. 113 ſqq. Eaedem Epiſto-ae, Latine redditae a *Petro Facciolo*, in *Poleni* Nov. Theſ. Antiqq. T. V. p. 313 ſqq. Maffei.

Deſcription d'un Theatre dans la ville d'Arles; in *Journal des Savans* a. 1684. p. 336-341. Deſcription etc.

Deſcription de l'Amphitheatre de Niſmes; in *Diſ-ours hiſtorique de l'antique Cité de Niſmes, de* JEAN OLDO D'ALBENAS (à Lyon 1560. fol.) p. 19 ſqq. D'Albenas.

Lettre au ſujet de l'Amphitheatre de Niſmes; in *Mém. de Trevoux* a. 1739. Jun. p. 1216-1229. Lettre etc.

Deſcription de l'Amphitheatre de Bordeaux, vul-airement appellé le Palais Galiéne, par le Baron DE A BASTIE; in *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. XII. . 239-252. Cum III tabb. aen. de la Baſtie.

Le Comte DE CAYLUS *du Théatre de C. Scribo-ius Curion;* in *Mém. de l'Acad. des Inſcr.* T. XXIII. . 369-393. *Theotiſce* a *J. G. Meuſel* in eiusdem *bhandlungen zur Geſchichte und zur Kunſt* T. I. p. 81-302. Cum IV tabb. aen. — Locus in Plinii iſtoria naturali de theatro iſto nobiliſſimus ae-ue ac difficillimus potiſſimum explicatur egre-ieque illuſtratur. de Caylus.

Extrait

aedium Romanarum, deque civium multitudine, ad illuſtrandam ſervitutem altius tollendi et altius non tollendi. Ex lingua vernacula Latine verti notulisque adauxit IOH. FRIDR. IUGLER. *Lipſ.* 1736. 4.

Sagittarius. CASP. SAGITTARII de Jannis veterum Liber ſingularis. *Altenburgi* 1672. 8. Idem, cum auctoris Analectis, in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. VI. p. 418-530. — Capitibus XXXVII compilata ſunt, quae ſparſim in auctorum veterum monimentis traduntur de variis ianuarum generibus et partibus, atque de aliis adeo rebus, non proxime ad idem argumentum ſpectantibus; itaque de valvis, de poſtico, de poſtibus, de cardinibus, de liminibus et iure poſtliminii, de clauſtris, de ſera, de obicibus, repagulis, vectibus, peſſulis et clavibus, de ianitoribus, de ſervis veterum excubitoribus, et excubiis in palatio Imperatorum Romanorum, de ianitoribus templi Hieroſolymitani, de ianitoribus templorum in primitiva eccleſia, de ianitricibus, de cane oſtiario, et formula: cave canem; de modo aperiendi ianuas apud Graecos et Romanos, de materia ianuarum, de earum veſtis, de antepagmentis, de ianuis caelatis et teſtudineo opere diſtinctis, de picturis ianuarum et imaginibus atrienſibus, de inſcriptionibus ianuarum, de armis, ſpoliis, praemiis militaribus, item ferarum exuviis in ianuis veterum fixis, de ianuis coronatis, de cupreſſu, funeſtae domus indice, de ianuis lucernatis, de faſtibus magiſtratuum in poſte ſuffixis, et more lictoris virga pulſandi ianuam ad adventum conſulis, de mercurialibus ſtatuis, prae foribus Graecorum collocatis, de variis ſuperſtitioſis ritibus, circa ianuas obſervari ſolitis, de admiſſione et excluſione, de ridiculis amantium excluſorum dictis et factis.

JOSE-

JOSEPHI MARIAE SUARESII (*Hiſtorici et Archaeologi Gaditani*) de foraminibus lapidum in aedificiis antiquis hodieque conſpicuis Diatribe. *Lugduni* 1652. 4. Et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. T. I. p. 328 ſqq. Suares.

JOH. STEPH. PILARIK Diſſ. de lapidibus Romanorum iuxta vias poſitis. *Vitemb.* 1713. 4. Pilarik.

❖ ❖ ❖

GUIL. DU CHOUL *Diſcours de Bains des Grecs et Romains.* Cf. ſupra Vol. III. P. II. p. 301 ſq. du Choul.

ANDREAE BACCII de thermis veterum Liber ſingularis; in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. XII. p. 281-380. Eſt liber ſeptimus ſeu ultimus operis maioris, de thermis in univerſum, cuius editiones, quarum duae priores admodum rarae, proſtant ſequentes: *Venetiis* ex officina Valgriſiana 1571. fol. *ibid.* 1588. fol. (in fine huius editionis apparet a. 1587). *Romae* 1622. fol. *Patavii* 1711. fol. Quae ultima editio habet additiones et librum octavum, a Valiſnierio elaboratum atque ſic inſcriptum: *De nova methodo thermarum explorandarum, deque minera, et viribus fontium medicatorum, quorum plerique in hoc opere deſiderabantur, ex clariſſimorum virorum ſcriptis editis et edendis.* Baccius.

Cf. CLEMENT *Bibl. cur.* T. II. p. 325 ſqq.

MAZZUCHELLI *Scrittori d'Italia* Vol. II. P. I. p. 13.

DENIS *Merkwürdigkeiten der Garelliſchen Bibl.* p. 340 ſq.

JULII CAESARIS CAPACII de Balneis libellus; acceſſit eiusdem Hiſtoriae Puteolanae. *Neapoli* 1604. 4; et eidem operi, ab auctore ipſo Italice reddito, in alium ordinem redacto auctoque, *ibid.* 1607. 8. Cum figg. aen. *Romae* 1652. 8. Cum figg. aen. Libellus de Balneis quoque inſertus eſt Theſau- Capaccio.

Theſauro Antiqq. Italiae, a Burmanno collecto, T. IX. P. IV.

Cf. CLEMENT *Bibl. cur.* T. VI. p. 210 ſqq.

De CASALII, IOUBERTI et FERRARII libris ſuper veterum balneis ſupra Vol. III. P. II. p. 303 egimus.

Terme etc. *Terme di Tito, e Pitture interne.* Romae ſ. a. fol.

Carletti. IOSEPHI CARLETTI *antiche Camere delle Terme di Tito, e le loro Pitture deſcritte.* Rom. 1776. fol.

Capponi. IOH. BAPT. CAPPONI *Diſcorſo, in cui dichiarandoſi un antica Iſcrizione, ſi ragiona copioſamente delle Terme, Bagni, Eſſercizii e Giuochi de gli antichi Romani;* in *Proſe de' Academici Galati di Bologna, pubblicate da* Valer. Zani (Bologna 1671) p. 219-298.

Robortellus. FRANC. ROBORTELLI Explicatio Laconici ſive Sudationis, quae adhuc viſitur in ruina balnearum Piſanae urbis; cum aliis Robortelli ſchediaſmatibus v. c. de facultate hiſtorica, *Florent.* 1548. 8; in IOH. RHODII Notis ad Scribon. Largum p. 103 ſqq. in *Gruteri* Theſ. crit. T. I. p. 1397 ſqq. et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. T. XII. p. 381-388.

Pitſchel. FRIDERICI LEBEGOTT PITSCHELII de Sphaeriſterio Diſſertatio. *Lipſ.* 1740. 4.

* * *

Green. GEORGII GREENII de ruſticatione Romanorum, nec non de Villarum ſtructura apud eosdem Commentariolus. *Lipſ.* 1667. 12. Et in *A. H. de Sallengre* Nov. Theſ. Antiqq. T. I. p. 690 ſqq.

Caſtell. ROBERTI CASTELLI (Architecti Londinenſis) *Villas of the Ancients illuſtrated.* Lond. 1728. fol. max. Cum tabb. aen. XI maioribus, non computatis ornamentis, paſſim initio et fini adiectis. Quum ſtatuerit auctor, Vitruvium transferre Anglice et explicare; hanc quaſi promulſidem

prae-

praebere voluit. Parcus quum ſit in hoc argumento Vitruvius, adhibuit ex rei ruſticae antiquis ſcriptoribus praecipue Varronem, qui curatius de villa diſputaſſe videtur; tum Plinii iunioris deſcriptiones villarum ſuarum. Ac Plinianas quidem epiſtolas tum Latine tum Anglice inſeruit operi ſuo, Varronis autem, et quaedam Columellae Palladiique, tantum Anglice. Caeterum haec illi diviſio placuit, ut prima parte agat de villa urbana, cui neceſſaria ſuppeditentur ex vicinia; altera de villa ruſtica, ea etiam adiuncta membra habente, quae ad agri et pecoris cultum pertinent; tertia de alio genere villae ruſticae, ubi ea, quae modo diximus, membra tantum remota ſunt a diaeta domini et hoſpitum, ut nihil moleſtiae aut nauſeae afferant, ſed commode tamen neceſſaria omnia ſubminiſtrent. Auctor ipſe, poſt cuius obitum hoc opus prodiit, architecturae recentioris et artis delineandae, quam linguae et antiquitatis Romanae, peritior fuit. Certe *Plinius* aliique veteres Romani villas ſuas vix agnituri eſſent, ſi elegantes oppido illarum *διαγραφαῖς* a Caſtello elaboratas, vel illas ipſas ad illius praeſcriptum exaedificatas viderent.

Cf. (I. M. GESNERI) cenſura huius operis in Actis Erud. a. 1731. p. 109 — 114; ubi et delineationes operis Anglici nonnullae repetitae.

JOH. FRID. CHRISTII *Suſelicium*, quo villa eius nominis Bunaviana ad Albim prope Miſnam urbem ſita celebratur et deſcribitur. Accedunt Excurſus hiſtorici et Diplomata quaedam Suſeliciana. *Lipſ.* 1732. 8. *Eiusdem* Villaticum, *Suſelicii* titulo antea editum, nunc novum. *ibid.* 1738. 8. *Eiusdem* Villaticum, Libris *III*. Inſunt Ruſticationis laudes villaeque amoeniſſimae deſcriptio. Christ.

Theſauro Antiqq. Italiae, a Burmanno collecto, T. IX. P. IV.

Cf. CLEMENT *Bibl. cur.* T. VI. p. 210 ſqq.

De CASALII, IOUBERTI et FERRARII libris ſuper veterum balneis ſupra Vol. III. P. II. p. 303 egimus.

Terme etc. *Terme di Tito, e Pitture interne.* Romae ſ. a. fol.

Carletti. IOSEPHI CARLETTI *antiche Camere delle Terme di Tito, e le loro Pitture deſcritte.* Rom. 1776. fol.

Capponi. IOH. BAPT. CAPPONI *Diſcorſo, in cui* ... *randoſi un antica Iſcrizione, ſi ragiona copioſamente de' Terme, Bagni, Eſſercizii e Giuochi de gli antichi Ro*... *ni;* in *Proſe de' Academici Galati di Bologna, pub*... *cate da* Valer. Zani (Bologna 1671) p. 219-2...

Robortellus. FRANC. ROBORTELLI Explicatio Laco... ci ſive Sudationis, quae adhuc viſitur in ruina b... nearum Piſanae urbis; cum aliis Robortelli ſc... diaſmatibus v. c. de facultate hiſtorica, *Flo*... 1548. 8; in IOH. RHODII Notis ad Scribon. L... gum p. 103 ſqq. in *Gruteri* Theſ. crit. T. ... 1397 ſqq. et in *Graevii* Theſ. Antiqq. Rom. XII. p. 381-388.

Pitſchel. FRIDERICI LEBEGOTT PITSCHELI... Sphaeriſterio Diſſertatio. *Lipſ.* 1740. 4.

* * R...

Green. GEORGII GREENII de r... norum, nec non de Villarum ... dem Commentariolus. *Lipſ.* 1... *de Sallengre* Nov. Theſ. Antiq...

Caſtell. ROBERTI CASTELLI (... nenſis) *Villas of the Ancients illu*... fol. max. Cum tabb. aen. XI ma... putatis ornamentis, paſſim i... Quum ſtatuerit auctor, Vi... Anglice et explicare; hanc...

Pars olim *Suſelitii* titulo prodiit, nunc totum novum eſt. Accedunt Excurſus in Hiſtoriam pagi Suſeli, in res antiquas, in litteras diverſas, et cum his Tiburtinum Surrentinumque *Statii;* Moſella *Auſonii;* alia veterum atque recentiorum ſuper locis amoenis carmina denuo recenſita. *ibid.* 1746. 8. — Commemoramus hoc loco libellum elegantiſſimum propter excurſus ſubiunctos, in quibus auctor copioſe et, ut ſolet, erudite, de partibus villarum et hortis veterum commentatur.

Trinckhuſius. GEORGII TRINCKHUSII Diſſ. de hortis et villis Ciceronis. *Geras* 1673. 8.

Mattei. DOMINICI BARNABAE MATTEI *Memorie iſtoriche dell' antico Tuſcolo oggi Fraſcati.* In Roma 1712. 4. Ex Italico vertit Latine, praefationem atque indices adiecit *Sigeb. Havercampus;* In Theſaur. Antiqq. et hiſtor. Ital. T. VIII. P. IV. — Praeter alia veteris Tuſculi memorabilia hiſtoriamque usque ad annum p. C. n. MCXCI, auctor quoque recenſet eius hippodromum, circum, theatra, templa, villasque amoeniſſimas, in quibus Luculli et Ciceronis eminebant.

Cf. Acta Erud. a. 1712. p. 498—502.

Zuggeri. (ZUGGERI) *Diſſertazioni due d'una antica villa ſcoperta ſul doſſo del Tuſcolo.* Venez. 1746. 4.

Felibien. (FRANCISCI) FELIBIEN DES AVAUX *Plans et deſcription de deux des plus belles maiſons de campagne de Pline le Conſul, avec des Remarques.* à Paris 1699. 8. à Londres 1707. 8. — Nobiliſſima aeque ac elegantiſſima deſcriptio, quam Plinius in Epiſtolis (Lib. II. ep. 17. et Lib. V. ep. 6.) de villis ſuis, Laurentina et Tuſculana, exhibuit, recentioribus largam materiam, ingenia exercendi eruditionemque effundendi, praebuit. SCAMOZ-

ZIUS

ZIUS iam in *Idea dell' Architettura univerſale* (L. III. cap. 12.) Laurentini Pliniani delineationem propoſuit, ſed valde a Plinii deſcriptione aberrantem. Felibenius eandem ſpartam coluit paullo accuratius, dum utriusque villae deſcriptionem architectonicam, in qua verba Plinii Latine Gallice que poſita tum animadverſionibus quibusdam, tum praeſertim formis aeri inciſis explicare ſtuderet. Laudantur ſtudium viri et elegantia ingenioſa, ſed cui non reſpondit eventus, qui antiquitatis cultores iuvare poſſit. Ille enim plerumque gentis ſuae interpretum morem ſecutus, non hoc egiſſe videtur, ut, quales villae Plinii fuerint, ipſius opera intelligeremus: ſed ut oſtenderet, quomodo aliquis aedificare villam poſſit, quae quidem recentioribus eruditisque Francogallorum ingeniis placeat, in qua idem circiter numerus membrorum ſit, qui fuit in Laurentino, vel in Tuſcis. Quoties igitur commode potuit ſitus et connexio membrorum indicata, a Plinio ſervari, id factum eſt: caeterum pluribus in locis aperte contradictum domino. Eadem fere patravit Caſtellus in opere modo memorato. Idem Felibenii liber prodiit hoc titulo:

Delices des maiſons de campagne, appellées le Laurentin et la maiſon de Toſcane. à Amſterd. 1736. 12 mai. Sed in hac editione et Plinii & Felibenii mentio, fraude neſcio cuius, omiſſa. Delices &c.

FRIDERICI AUGUSTI KRUBSACII (Architecti Dresdenſis) *wahrſcheinlicher Entwurf von des iüngern Plinius Landhauſe und Garten, Laurens genannt, nach Anzeige ſeines 17ten Briefes des II Buches, an den Gallus.* Lipſ. 1760. 8. Cum II tabb. aen. — Scamozzii, Felibenii aliorumque Krubſacius.

que opiniones delineationesque Laurentini Pliniani reiiciuntur, atque probabilior exhibetur.

Cf. *Bibl. der ſchoenen Wiſſenſch.* T. VI. p. 340—349.

Ligorius. PYRRHI LIGORII Deſcriptio villae Tiburtinae Hadrianae. Ex Bibliotheca Lugduno-Batava nunc primum produxit ac Latine vertit *Sigeb. Havercampus.* Accedit ipſe contextus Italicus; in *Burmanni* Theſ. Antiqq. et Hiſtor. Ital. T. VIII. P. IV.

del Re ſ. Regius. ANTONII DEL RE (Tiburtini, ICti et Hiſtorici) *dell' Antichità Tiburtine capitolo V, nel quale ſi deſcrivono le maraviglie del Palazzo e Giardino della famiglia d'Eſte, gli edifitii della ſuperba villa d'Adriano Imperatore et le ville, che in Tivoli et ſuo territorio havevano Cajo Ceſare, Siface Rè di Numidia, Zenobia et altri.* In Roma 1611. 4. Et in *Burmanni* Theſ. Antiqq. et Hiſt. Ital. T. VIII. P. IV.

Volpi. JOSEPHI ROCCO VOLPI *Diſſertazione intorno alla Villa Tiburtina di Manlio Vopiſco, con molte Iſcrizioni*; in *Diſſertazioni dell' Acad. Etruſca di Cortona* (Rom. 1738. 4.) T. II. p. 163-192.

Eiusdem *Commentario della Villa di Manlio Vopiſco in Tivoli;* in *Raccolta d' Opuſcoli ſcientif. e filol.* (Venez. 1742. 12.) T. XXVI. p. 1-114.

Idem *Vulpius* in *Veteri Latino profano et ſacro, a Petro Marcellino Corradino,* qui et ipſe T. II. L. II. cap. 18. et 19. de villis Setinenſium et Circejenſibus differit, coepto, egit quoque de Plinii Laurentino T. VI. L. X. cap. 3 et 4. de villis Albanis T. VII. L. XII. cap. 6. de villis Tuſculanis, praecipue de Luculli villis T. VIII. L. XIV. cap. 3. 4 et 5. de villis Praeneſtinis T. IX. L. XVI. cap. 9. de villis Tiburtinis. T. X. P. I. L. XVIII.

XVIII. cap. 7-10. — Egimus de opere iſto ſupra Vol. IV. P. I. p. 133 ſq.

Abbate DOMINICI DE SANCTIS *Diſſertazione ſopra la Villa di Orazio Flacco.* Roma 1761. 4. de Sanctis.

Abbé CAPMARTIN DE CHAUPY *Découverte de la Maiſon de Campagne d'Horace; Ouvrage utile pour l'intelligence de cet Auteur, et qui donne occaſion de traiter une ſuite conſidérable de lieux antiques.* à Rome 1767-1769. III. Voll. in 8. — Horatium unam ſolummodo villam poſſediſſe, auctor contendit, eamque deſcribere, ex Horatii carminibus maxime, conatur. Quod quidem paucis fieri potuiſſet, ſed compilatori placuit, alias quoque villas et loca Italiae veteris, eorumque ruinas, magno apparatu antiquario, cui vero hic erat non locus, eruere atque perſcrutari. Capmartin de Chaupy.

Cf. *Götting. gel. Anzeigen.* a. 1770. p. 492-495.

B[illegible] [illegible]